This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

914.981
D564r

Exchange
Account

SOCIETATEA GEOGRAFICĂ ROMÂNĂ

PREMIUL D-LOR M. GHERMANI ŞI C. GRADIŞTEANU.

DICŢIONARUL

GEOGRAFIC, STATISTIC ŞI ISTORIC

AL JUDEŢULUI

RÂMNICU-SĂRAT

Moto:

Milcovul de mult pierit'a,
Ca despărţitor de fraţi;
Când pieri-vor ore, Dômne,
Prut, Balcanii şi Carpaţi?

(Autorul).

DE

GRIGORE GR. DĂNESCU

LICENŢIAT ÎN LITERE
ABSOLVENT AL ŞCOLEI NORMALE SUPERIÓRE

LUCRARE PREMIATĂ DE SOCIETATEA GEOGRAFICĂ ROMÂNĂ, ÎN ŞEDINŢA ADUNĂRII GENERALE DE LA 5 MARTIE 1894

BUCURESCI
STABILIMENTUL GRAFIC I. V. SOCECU
59 — Strada Bérzei — 59
1896

Preţul 3 lei.

DICȚIONAR GEOGRAFIC

PUS LA CONCURS (1896)

1. Pentru judeţul **Constanţa**

DICŢIONAR GEOGRAFIC

AL

JUDEŢULUI RÂMNICU-SĂRAŢ

[illegible] *geografia* [illegible] obiceiurile și [illegible] se[illegible] [illegible] pe [illegible] [illegible] moment, căile [illegible] bugetul [illegible] și cultul; [illegible] când s'a fondat [illegible] de cine, în ce [illegible] numiri vechi a mai avut, ce fapte s'a petrecut [illegible] și mănăstirile vechi, când, de cine și cu [illegible] s'au făcut etc. Mai în special am insistat asupra lor la numele lor.

Isvórele de cari m'am servit, mai importante sunt: Relațiuni culese de pe la comune, din prefectura județului, de la primăria orașului Râmnicu-Sărat, din cancelaria revizoratului, datele trimise de preoții satelor; în privința statisticei am consultat și datele comunelor, controlându-le cu acelea ale Buletinelor Ministerului de Agricultură, Industrie și Domenii; datele cartografice le am luat după hărțile Statului major austriac (1853, 1881), de óre-ce județul nu avea în 1893 o hartă specială; datele istorice le-am cules din cartea D-lui Tocilescu «Istoria Românilor», din Istoria D-lui Xenopol și din spusele bătrânilor; descripțiunile poetice le-am adunat din cartea regretatului nostru prosator și savant profesor A. I. Odobescu, *Ἀνάθημα συγγραφικόν*, în fine diferite publicațiuni ce mi-aŭ căḑut în mâini. Dacă am reușit saŭ nu în acéstă întreprindere, nu sciŭ, rĕmâne la aprețiarea D-v. a se vedea, dacă un resultat bun a încoronat o muncă conșciinciósă.

Terminând acéstă scurtă prefață, sunt dator a aduce acuma viile și respectuósele mele mulțumiri memoriei regretatului meŭ profesor A. I. Odobescu, care în viață m'a ajutat moralicesce; D-lui Lahovari, secretarul Societăței Geografice; D-lui Krupenski, fostul șef al Biuroului Statistic; D-lui Costache Lupu, fostul prefect al județului, în 1893; D-lui I. Alexandrescu, casierul general al județului, care mi-a înlesnit tóte cercetările mele, cu o bună-voință și amabilitate, pentru care îi voi rĕmâne recunoscĕtor în tot-d'auna; în sfîrșit tuturor acelora carĭ, mult, puțin, mi-aŭ dat sprijinul lor în acéstă lucrare.

Autorul.

A.

Adânc-puţul, locuinţă isolată. Veḑĭ Puţul adânc.

Agăpióĭa, pârîŭ în plaiul Râmnic, isvoraşte din culmea Câmpulungénca, vêrful Goicel, udă comuna Valea Sălcieĭ în partea de apus, de la Vest la Est, şi se varsă în rîul Câlnăŭ, pe drépta luĭ, maĭ jos de cătunul Valea Sălcieĭ, după un curs cam de 6½ kilometri.

Agăpióĭa, vale în plaiul Râmnic, comuna Valea Sălcieĭ, în partea de apus a eĭ, pe fundul căreia curge pârîul Agăpióĭa.

Alba, dél în plasa Oraş şi în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ Odobasca, acoperit cu fâneţe şi izlazurĭ.

Alba, pârîŭ în plasa Oraş, comuna Odobasca, isvoraşte din délul Alba, se îndreptéză de la Nord spre Sud, udând comuna în partea de miaḑă-nópte şi se varsă în rîul Râmna, maĭ sus de cătunul Mahriu, după un curs de 7 kilometri.

Alba, vale neînsemnată în plasa Oraş, comuna Odobasca, în partea de miaḑă-nópte a eĭ, pe fundul căreia curge pârîiaşul Alba.

Alba-Balta, comună rurală. Veḑĭ Balta-Albă. A se vedea asemenea la numele lor propriu, cuvintele, carĭ sunt însoţite de adjectivul albă.

Albésca, movilă artificială în plasa Gradiscea, comuna Câinenĭ, lângă cătunul Plăsoiŭ; pe dênsa sunt douĕ crucĭ de pĭatră. Din bătrânĭ se spune că: nişte ciobanĭ călătorind cu turmele lor prin acéstă plasă, şi poposind aci, ĭ-a surprins o furtună; unul din eĭ fiind trăsnit, ceĭ-lalţĭ îl îngropară, îĭ ridicară acéstă movilă deasupra mormêntuluĭ, precum şi douĕ crucĭ de piatră; eĭ numindu-se Albulescĭ saŭ Albescĭ, şi movila a fost numită de popor Albésca.

Albie, numire vechĭe dată comuneĭ şi cătunuluĭ Odobasca, după forma şi situaţia lor pe albia rîuluĭ Râmna; care o udă prin mijloc.

Albie, locuinţă isolată în plasa Oraşuluĭ, comuna Odobasca, pe rîul Râmna, adĭ e un mic han.

Aldĭ, pârîŭ în plaiul Râmnic, comuna Chiojdeniĭ, isvorăşte din délul Cătăuţ, udă comuna în partea de miadă-ḑi şi răsărit şi se varsă în Râmnicu-Sărat, la răsărit de cătunul Chiojdeniĭ marĭ, după un curs repede de 2 ½ kilom.; face întru cât-va hotarul între comunile Chiojdenĭ şi Dumitrescĭ.

Ales, numire vechĭe a cătunuluĭ Caĭer, din comuna Buda.

Alevra, un iaz al morilor din plasa Oraşuluĭ, comuna Vêrţiscoĭŭ, ese din rîul Milcov, de pe drépta luĭ, la apus de cătunul Rotărescĭ, trece prin acest cătun, şi se varsă tot în Milcov la răsărit de el (cătun); 'şĭ-a luat numele de la un fost proprietar, Alevra.

Aliman, dél în plaiul Râmnic, se desface din culmea Câmpulungénca, brăzdéză partea de apus a comuniĭ Valea Sălcieĭ, şi se sfârsesce lângă rîul Câlnăŭ; e este acoperit cu fâneţe şi imaş

Altarul, pădurice în plasa Marginea de sus, la răsărit de şo seaua naţională, adĭ exploatată

Alunuluĭ-Culmea, şir de délurĭ în plasa Oraşuluĭ, se desface di vêrful *Alunuluĭ*, intră în plaiu Râmnic, face hotarul între aces plaĭ şi plasa Marginea de sus se scobóră apoĭ printre rîuril Milcov, Râmnicu-Sărat şi Slim nic, despărţind basinurile lor trimete spre drépta ramificaţiu nile: *Délul Lung*, délul *Peleti* délul *Tinos* şi délul *Costandoĭ* printre afluenţiĭ rîuluĭ Râmna apoĭ délul *Stréja* şi délul *Ni cilor* printre afluenţiĭ Slimnicu luĭ. Vêrful principal din acést culme este *Alunul*, cu o înă ţime cam de 550 m., care se af pe teritoriul comuneĭ Andreaşĭ are pădurĭ şi păşunĭ întinse înainte a fost punct trigonom tric de observaţie, ce a serv statuluĭ major austriac, la fac rea hărţiĭ Ţăriĭ Românescĭ sa Valachia.

Alunul, pârîŭ în plasa Oraşulu comuna Andreaşĭ, isvoresce di vêrful Alunuluĭ, udă comun în partea de răsărit şi miadă-ḑ

și merge de se varsă în rîul Râmnicelul; are un curs repede și prăpăstios, și nu s'a puțut face morĭ pe dênsul.

Alunul, vale în plasa Orașuluĭ, în partea de miadă-ḑi a comuneĭ Andreașĭ; e închisă între délul Furuluĭ și vêrful Alunuluĭ, iar prin fundul eĭ curge torentul Alunul; este una din cele maĭ frumóse văĭ din partea loculuĭ, mărginită fiind de munțĭ înalțĭ și cenușiĭ și acoperițĭ cu pădurĭ.

Alunuluĭ-poiana, dél în plasa Orașuluĭ. Veḑĭ Poiana Alunuluĭ.

Amara, comună rurală în plasa Gradiștea, lângă lacul Amara.

Șĭ-a luat *numele* de la lacul Amara, lângă care e așeḑată.

Istoric. Maĭ înainte se numia *Slobozia-Amară*, dar de unde, nu se scie, probabil de la permisia dată locuitorilor, ca să-șĭ facă locuințele lor aci.

Este *așeḑată* în partea de miadă-ḑi a județuluĭ, la 25 kilometri spre Sud-Est de orașul Râmnicu-Sărat, și în partea de apus a plășiĭ Gradiștea, la 8 kilom. spre Vest de Gradiștea de sus, reședința plășiĭ. Comunele cele maĭ apropiate de dênsa sunt: Slobozia-Galben la 7 kilometri, Balta-Albă la 7 kilom., Câinenĭ la 8 kilom., Gherghésa la 8 kilom., Drog la 9 kilom., Gradiștea de jos la 10 kilom. și Vișanĭ la 15 kilometri.

Se *mărginesce* la miadă-nópte cu comuna Balta-Albă, de care se desparte prin nisce délurĭ, ce închid la Sud lacul Balta-Albă; la miadă-ḑi cu cătunele Stăvărescĭ și Plăsoiŭ (ale comuneĭ Câinenĭ), despărțită prin valea pârîuluĭ Viróga; la rĕsărit cu comuna Gradiștea de sus, cu cătunul Maraloiŭ (al comuneĭ Câinenĭ) și rîul Buzăŭ; iar la apus cu comuna Gherghésa.

Amara este o comună *de câmp* și decĭ n'are délurĭ importante pe teritoriul eĭ, afară de *malurile* pârîuluĭ Viróga; iar ca văĭ este *valea* Virógeĭ.

Rîurile sunt micĭ și fără însemnătate; principalul este *Viróga*, care udă comuna în partea de apus de la Vest la Est și *Valea Sălcieĭ*, care se varsă în Viróga pe teritoriul comuneĭ, la Sud de cătunul Amara; rîul *Buzăŭ* se află la 5 kilom. spre miadă-ḑi de comună. Ca *lacurĭ* avem marea baltă *Amara*, cu vre-o 600 hectare suprafață, și care se întinde și în comunile Câinenĭ și Gradiștea de sus, și primesce în sine pârîul Viróga.

In comună sunt şi 34 puţurĭ cu o adâncime de la 8—10 metri.

Clima comuneĭ este temperată şi sănătósă; iarna însă supusă răceleĭ vêntuluĭ de răsărit (Crivĕţ).

Comuna nu maĭ are alt *cătun*, de cât cel de reşedinţă.

Istoric. Până la anul 1864, ţinea de Amara şi cătunul *Maraloiŭ*, ce acuma e trecut la comuna Câinenĭ, şi copiiĭ din Maraloiŭ veniaŭ la şcóla din Amara.

Suprafaţa comuneĭ este de 2858 hectare, din carĭ 38 hect. ocupate de vatra satuluĭ,[1] 564 hect. proprietatea locuitorilor şi 1494 hectare ale Statuluĭ. Ca suprafaţă, comuna este a 9-a din plasă.

Populaţiunea comuneĭ în anul 1892 era de 164 familiĭ, carĭ coprindeaŭ 612 suflete, din care 311 bărbaţĭ şi 301 femeĭ, aflându-se 55 cu sciinţă de carte, şi restul (557) fără sciinţă de carte; după religie şi naţionalitate: 602 românĭ şi 10 streinĭ; după starea civilă: 299 căsătoriţĭ, 313 necăsătoriţĭ şi 26 vĕduvĭ. Ca populaţie comuna e a 12-a din plasă.

Istoric. Populaţia în 1890 era de 575 suflete, din carĭ 150 capĭ de familie; 290 bărbaţĭ şi 285 femeĭ; 290 neînsuraţĭ (151 băeţĭ şi 139 fete); 268 însuraţĭ, 16 vĕduvĭ (5 bărbaţĭ şi 11 femeĭ); 1 divorţată; 60 sciŭ carte (57 bărbaţĭ şi 3 femeĭ), restul 515 nu scie carte,—562 românĭ, 13 grecĭ, toţĭ creştinĭ ortodoxĭ.

Portul locuitorilor este comun întregeĭ plăşĭ. A se vedé la plasa Gradiştea.

In comună e o singură *biserică*, zidită în anul 1819 de un egumen de la Schitul Rogoz şi cu ajutorul locuitorilor Ioniţă şi Gheorghe Brânduşĭ, reparată de locuitorĭ în 1844; are un preot şi un cântăreţ precum şi un venit de 12 leĭ.

Comuna are o singură *şcólă* mixtă, fundată în 1882 de comună, cu 1 învĕţător şi 37 elevĭ înscrişĭ (în 1892—93) din carĭ 12 aŭ fost promovaţĭ.

Comparaţie. In anul 1890 eraŭ 77 copiĭ în vârstă de şcólă, din carĭ 41 băeţĭ şi 36 fete; aŭ urmat însă 20 copiĭ (19 băeţĭ, 1 fată). Şcóla e de nuele cu vălătucĭ, în starea rea, avênd ca pămênt vre-o 8 hect. 6872 centiariĭ (0.1872 în vatra comuneĭ, iar restul 8.5000 în ţarină). In 1863—64 aŭ fost 26 elevĭ.

Calitatea pămêntuluĭ este mediocră, fiind compus din humă şi argil. In privinţa *culturiĭ*, cele 2820 hectare ale comuneĭ se divid ast-fel: 2498 hect. pămênt

arabil, 137 hect. imaşĭ şi 185 hect. pădure; iar în ceea ce privesce *intinderea* şi *producerea semănăturilor*, dăm aci următorul tabloŭ pe anul 1892: *grâŭ:* 351 hectare cu 1053 hectolitri (3 hl. pe 1 hect.); *secară:* 194 hectare cu 776 hectolitri (4 hl. de 1 hect.); *orz:* 698 hectare cu 2792 hectolitri (4 hl. de 1 hect.); *ovĕz:* 7 hectare cu 45 hectolitri (7 hl. de 1 hect.); *porumb:* 496 hectare cu 12.400 hectolitri (25 hl. de 1 hect.); *meiŭ:* 51 hectare cu 404 hectolitri (8 hl. de 1 hect.).

Comparaţie. Media generală a întinderiĭ şi producerii semănăturilor de la 1885—1890 este acésta: 1825 hectare loc arabil, pe care s'aŭ cultivat: *grâŭ:* 300 hectare cu 4200 hl. (4 hl. de 1 hect.); *secară:* 315 hectare cu 3150 hectolitri (10 hl. de hect.); *orz:* 610 hectare cu 7320 hectolitri (12 hl. de hect.); *meiŭ:* 72 hectare cu 576 hectolitri (8 hl. de hect); *ovĕz:* 10 hectare cu 100 hectolitri (10 hl. de hect.); *porumb:* 518 hectare cu 7252 hectolitri (13 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *Agricultura*, avênd pentru acésta 90 *plugurĭ* şi *o maşină de trecrat;* după aceea *crescerea vitelor*, existând în comună 1859 capete, din carĭ 332 boĭ, 233 vacĭ, 145 caĭ, 123 epe, 926 oĭ, 5 capre, 95 râmătorĭ. — *Industria* în acéstă comună e simplă, fiind cea domestică. — *Comerţul* comuneĭ constă în importarea lucrurilor necesare pentru întreţinere, construcţiunĭ şi lucrurĭ manufacturale; şi în exportarea cerealelor, vitelor şi pesceluĭ, pe care locuitoriĭ îl scot din balta Amara şi rîul Buzăŭ. — Transportul se face prin *gara Făureĭ* (judeţul Brăila), la 17 kilom. spre miadă-ḑi. — In comună sunt 8 *comercianţĭ* (5 românĭ, 2 armenĭ, 1 jidan) din care 3 sunt cârciumarĭ.

Comparaţie. In 1890 locuitoriĭ după ocupaţie se divizaŭ ast-fel: 136 agricultorĭ, 3 meseriaşĭ, 3 comercianţĭ, 13 profesiunĭ libere, 5 servitorĭ, — total 160.

Căile de comunicaţie sunt următórele: Şoséua comunală ce vine de la comuna Gherghésa şi trece printr'ênsa, spre a se duce la Gradiştea de jos; drumul spre Vişanĭ; şoseaua spre Balta-albă şi Boldu; drumul spre Slobozia, Galben şi Drog.

Budgetul. Comuna are 132 contribuabilĭ; 2666 leĭ 42 banĭ la veniturĭ şi 2288 leĭ 27 banĭ la cheltuelĭ, rĕmânând un ex-

cedent în plus de 378 leĭ 15 banĭ.

Comparaţie. In 1889 comuna avea 106 contribuabilĭ (în 1890 avea 116), 1989 leĭ venit, 1987 leĭ cheltuelĭ, cu un excedent de 2 leĭ; contribuţiile: 2412 leĭ, 31 banĭ.

Amara, baltă mare în plasa Gradiştea lângă comuna Amara, la 27 kilom. de la Râmnicu-Sărat şi la 3 kilom. de rîul Buzăŭ, de care e despărţit prin malurile luĭ înalte. Are o întindere de 600 hectare şi se întinde şi pe teritoriul comuneĭ Câinenĭ. Din întinderea sa, 400 hectare aparţin Statuluĭ şi sunt date cu arendă; venitul eĭ este de 10000 francĭ.

Intr'ênsa se găsesce: crap, caracudă, albişóră, în mare cantitate şi care se vinde în Râmnicu-Sărat, Ploescĭ, Buzăŭ şi chiar în Bucurescĭ. Apa bălţiĭ este sărată şi ar putea deveni şi chiar apă minerală, dacă s'ar putea canaliza apele dulcĭ, carĭ se varsă intr'ênsa, dându-li-se acesteia o scurgere în rîul Buzăŭ; ea nu este supusă uscăciuneĭ ca Balta-albă, de óre-ce are isvóre interne, pe lângă pâriul de vară, Vărăga. Pe malurile sale, maĭ cu seamă cel despre apus, creşte multă trestie şi rogoz din care ţăraniĭ fac rogojinĭ, pentru eĭ şi pentru export.

Amara, moşie a Statuluĭ în plasa Gradiştea, în comuna Amara; are o întindere de 1679 hectare din carĭ 1394 hectare loc arabil, 100 hectare iamaş şi 185 hectare pădure. Intinderea şi producerea semănăturilor ale acesteĭ moşiĭ sunt coprinse în recoltele comuneĭ Amara.

Amara, pădure a Statuluĭ în plasa Gradiştea, comuna Amara, în întindere de 185 hectare (după datele biurouluĭ sub-prefecturiĭ numaĭ 45 hectare, probabil că numaĭ cele exploatate), esenţa dominantă de lemn este salcie.

Amara -la, han în plasa Gradiştea, comuna Amara, pe drumul dintre Amara şi Balta-albă, la 4 kilom. spre miadă-nópte de Amara.

Andreaşĭ, comună rurală în plasa Oraşuluĭ, lângă rîul Milcov.

Istoric. Până la 1876, Andreaşĭ făcea parte din plasa Marginea de sus; de la 1876—1892 a făcut parte din plasa Marginea de sus-Oraşul, iar de la 1892 după împărţirea nouĕ, face parte din plasa Oraşuluĭ.

Este *aşeḑată* în partea de miaḑă-nópte a judeţuluĭ la 59 kilom. spre Nord-Vest de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea de apus a plăşiĭ Oraşuluĭ, la 17 kilom. spre Vest de comuna Cotescĭ, reşedinţa plăşiĭ. — Comunele cele maĭ apropiate de Andreaşĭ sunt: Odobasca la 14 kilom. spre răsărit, Broştenĭ la 16 km. tot spre răsărit, Lacul luĭ Baban la 24 kilom. spre miaḑă-ḑi, Dumitrescĭ la 32 km. spre Sud-Vest, şi Bisoca la 35 kilom. spre Vest.

Comuna se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu cătunele Vulcănésa şi Valea Largă (ale comuneĭ Broştenĭ), de carĭ se desparte prin culmea déluluĭ Chicióra; la răsărit cu comuna Odobasca, de care se desparte prin pârîul Valea-Négră; la miaḑă-ḑi cu comuna Délul lung, de care se desparte prin culmea Délul lung; la apus cu rîul Milcov şi cătunul Andreaşul de sus (al comuneĭ Mera, judeţul Putna), de care se desparte prin Milcov.

Andreaşĭ este o comună *de munte*, şi are multe déluri importante. *Culmile: Alumuluĭ*, *Lacului*, *Chiciôreĭ* şi *Scoruşuluĭ* o strĕbat în tóte direcţiunile, presintând următórele déluri saŭ piscurĭ maĭ însemnate: *Chiciôra*, *Pórta Scoruşuluĭ*, *Păpălog* la miaḑă-nópte; *Crucea Ciocănelului*, *Ţicma*, *Ariciul*, *Bursuc*, *Târîtu*, *Scoruş*, *Muşunóia*, *Râmna*, la răsărit; *Alunul*, *Lacul*, *Spóta*, *Păcurele*, *Cinaru* saŭ *Jinuru*, *Colţu Porculuĭ*, *Grôpa lacului*, *Sorbul*, *Gârbova*, *Măru Corni* la miaḑă-ḑi, iar la apus sunt *Titila* saŭ *Chitila*, *Titileştĭ* şi *Hotarul*. Tóte aceste vârfurĭ sunt stâncóse; puţine dintre ele sunt acoperite cu pădurĭ şi maĭ puţine cu păşunĭ.

In privinţa *rîurilor* este bine udată. Rîul *Milcovul* o udă în partea de apus, precum şi afluentul sĕŭ pârîul *Sărĭ*; pâraiele *Vulcănésa*, *Butucósa* şi *Valea largă*, tóte afluenţĭ aĭ Milcovuluĭ, o brăzdéză în partea de miaḑă-nópte; rîul *Râmna* şi afluenţiĭ sĕĭ: *Scoruşul*, *Valea Négră* unită cu pâraiele *Alunul*, *Sorbul*, *Lacul*, *Măru Corni*, pârîul *Ciocănel*, afluente al pârîuluĭ Valea largă; tóte acestea o udă în partea de răsărit; apoĭ pâraiele: *Jinuru*, *Gârbova*, afluenţĭ aĭ Milcovuluĭ; *Bursucul*, *Alunişul*, afluenţĭ aĭ Râmnicelului, în partea de miaḑă-ḑi udă comuna; în sfârşit, pâraiele *Titila* şi *Andreaşul mic*, ambele afluente ale Milcovuluĭ, o udă în partea de Sud-Vest. — In comună se maĭ găsesc şi 5

fântâni, de la 0—1 metru adâncime.

Clima comunei e fórte sănătósă, aerul este tare şi bun pentru curăţirea sângeluĭ; o şedere aci de câte-va luni ar inviora şi pe cel mai slab.

Satele carĭ compun acestă comună, sunt următórele: *An[illegible]*, cătunul de reşedinţă, unde se află şi şcóla, e aşedat cam [illegible] mijlocul comunei, pe un mic [illegible] afluent al pâriului Sări; [illegible], la răsărit, la 10 kilom. [illegible] Est de Andreaşi, cătunul [illegible], pe rîul Râmna.— [illegible] tot spre răsărit, la [illegible] spre Est de cătunul An[illegible] Râmna, [illegible] kilom. spre [illegible] cătunul Andreaşi, la [illegible] spre [illegible] Ne-[illegible], pe [illegible]

[illegible]

Populaţia comuneĭ este de 112 familiĭ, carĭ coprind 650 suflete, dintre carĭ 331 bărbaţĭ şi 319 femeĭ; după starea civilă: 300 căsătoriţĭ, 310 necăsătoriţĭ şi 48 văduvĭ; 10 sciŭ carte (afară de copiiĭ de la şcólă) şi restul (640) nu sciŭ; toţĭ sunt românĭ ortodoxĭ; printre eĭ se maĭ află şi câţĭ-va românĭ ardelenĭ.

Comparaţie. In 1889, populaţia era de 575 suflete, în 1890 era 581 suflete (din care 202 capĭ de familie), 231 neinsuraţĭ (102 băeţĭ, 129 fete), 326 însuraţĭ, 24 văduvĭ (14 bărbaţĭ, 10 femeĭ), 8 cu sciinţă de carte, şi toţĭ românĭ ortodoxĭ.

In comună este o singură *bi[illegible]*, cu hramul Adormirea Maicei Domnului (15 August), construită de locuitori în anul 18[illegible] are un preot [illegible] este câţ[illegible] [illegible] mai are [illegible] pământ.

[illegible] Mai [illegible] de lemn. [illegible] [illegible] este [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Comuna are o singură [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

dată pe timp nehotărît, dar acum s'a terminat clădirea făcută cu baniĭ judeţuluĭ; are un învĕţător cu 23 elevĭ (fete n'a avut).

Comparaţie. In 1863—1864 şcóla avea 27 elevĭ, în 1890—1891 eraŭ 62 copiĭ în vârstă de şcólă: 30 băeţĭ şi 32 fete; aŭ urmat 6 copiĭ (3 băeţĭ şi 3 fete).

Calitatea pămêntului este mediocră, improprie pentru agricultură, pămêntul fiind petros, stâncos, şi prăpăstios, bun numaĭ pentru fâneţe şi pădurĭ. Cele 2525 hectare ale comuneĭ se divid ast-fel: 120 hectare arabil, cam vre-o 300 hectare imaş şi restul 2135 acoperit cu pădurĭ şi locurĭ impracticabile. — Iar în privinţa *intinderiĭ şi producériĭ semănăturilor*, avem cele următóre: 110 hectare porumb cu 440 hectolitri (4 hl. de hect.), 10 hectare grâŭ cu 50 hectolitri (5 hl. de hect.).

Comparaţie. Media generală a intinderiĭ şi producériĭ semănăturilor de la 1885—1890 era: 100 hectare pămênt arabil, tot semănat cu porumb, dând 800 hectolitri (8 hl. de hect.).

Ocupaţiunile locuitorilor, este puţină *agricultură*, ne avênd pămênt arabil în mare cantitate, *lemnăria* şi *dogăria*. *Crescerea vitelor* nu e lăsată maĭ pre jos, căcĭ sunt în comună 1587 capete, din carĭ: 114 boĭ, 72 vacĭ, 109 caĭ, 48 epe, 1003 oĭ, 161 capre şi 80 rămătorĭ. — *Industria* e simplă, avênd ca ramură dogăria.— *Comerţul* comuneĭ e neînsemnat, consistând în exportul de lemne, şindrilă şi lâna oilor; şi în importul de cereale, căcĭ cele pe carĭ le fac eĭ nu sunt de ajuns comuniĭ, spirtóse şi lucrurile de băcănie. —*Transportul* se face prin gara orăşeluluĭ Odobescĭ (jud. Putna), la 18 kilom. spre Nord-Est de Andreaşĭ.

Căile de comunicaţie consistă numaĭ în micĭ drumurĭ, carĭ în timpurĭ urîte de plóe, devin impracticabile; ele sunt aşeḑate pe marginea rîurilor; aşa avem: pe valea pârîuluĭ Sări la Andreaşul moldovenesc, pe valea pâraielor Vulcănésa şi Valea largă la comuna Broştenĭ; pe valea rîuluĭ Râmna la Odobasca, Délul lung, Cotescĭ şi Râmnicu-Sărat; pe muchiile culmilor Alunuluĭ, Stoica şi Délul roşu la Bisoca, Jitia şi Dumitrescĭ.

Budgetul. — Comuna are 137 contribuabilĭ; veniturile sunt de 1338 leĭ 12 banĭ, iar cheltuelile de 1338 leĭ, banĭ 10, echilibrându-se perfect.

Comparaţie. In 1890, contribualiĭ eraŭ în numĕr de 135; veniturile eraŭ 964 leĭ, cheltuelile de 961, rĕmânênd un excedent de 3 leĭ; iar contribuţiunele sunt de 2233 leĭ, banĭ 32.

Portul locuitorilor. Pe lângă costumul general al plăşiĭ întregĭ, săteniĭ maĭ pórtă cămăşĭ de bumbac şi de câlţĭ, peste carĭ pun sucmane, iţarĭ; în cap căciulĭ, în picióre cipicĭ; femeiele pórtă cămăşĭ naţionale, sucmane, catrinţe, în picióre cipicĭ, pe cap conciŭ şi ştergare.

Andreaşĭ, *Dĕlul dintre Valea Nĕgră şi*, dél în plasa Oraş, în partea de apus a eĭ, în comuna Andreaşĭ; se întinde printre afluenţiĭ riuluĭ Râmna; este acoperit cu puţine fâneţe şi multe pădurĭ.

Andreaşĭ, sat în plasa Oraşuluĭ, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Andreaşĭ, aşeḑat cam în mijlocul comuneĭ pe pârîul Andreaşĭ; maĭ cuprinde şi cătunaşele: *Andreaşul de sus*, *Sorbu*, *Cătănoiu* şi *Butucósa*; are o întindere de 1200 hectare, cu o populaţie de 51 familiĭ, carĭ cuprind 298 suflete; aci se află şi şcóla şi biserica.

Se maĭ numia şi Andreaşul muntenesc.

Andreaşul muntenesc, numire veche a comuneĭ şi a cătunuluĭ Andreaşĭ, spre a se deosebi de cătunul Andreaşul moldovenesc (al comuneĭ Mera, judeţul Putna), pe partea cea-l-altă a riuluĭ Milcov, şi la o depărtare numaĭ de 600 metri.

Andreaşul de sus, sat în plasa Oraşuluĭ, cătunul comuneĭ Andreaşĭ, la 2 ½ km. spre miaḑănópte de cătunul de reşedinţă Andreaşĭ, pe pârîul Sărĭ. Intinderea şi populaţia sunt coprinse în cătunul de reşedinţă.

Andreaşĭ -la, locuinţă isolată în plasa Oraşuluĭ, comuna Andreaş, astă-ḑĭ han pe drumul spre Jitia, la 8 ½ km. spre miaḑă-ḑi de cătunul de reşedinţă.

Andreaşĭ, pârîŭ în plasa Oraşuluĭ. comuna Andreaşĭ, isvorĕşte din Vîrful Alunuluĭ, udă cătunul Andreaşĭ şi se varsă în rîul Milcov, după un curs de 3 ½ km., repede şi spumos. Valea sa este frumósă, sĕlbatică şi acoperită cu pădurĭ.

Andreescĭ, sat în plasa Râmnicul de jos, cătunul comuneĭ Drog, în partea de apus a comuneĭ, la 3 km. spre Vest de cătunul de reşedinţă Drog, şi în apro-

piere de lacul Jârlăŭ saŭ Drog; este pe câmp întins; are o întindere de 4 hectare cu 87 familiĭ, ce cuprind 392 suflete.— In vechime se numia *Hoinarĭ*, iar numele de astă-ḑĭ îl are de la un vechiŭ proprietar Andreevicĭ.

Apa roşie, pâriŭ în plaiul Râmnic, comuna Jitia, isvorăşte din Muntele Necule, udă comuna în partea de apus şi se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, maĭ sus de cătunul Intre-Râmnice.

Apeĭ -cursul, loc istoric în plasa Marginea de sus. Veḑĭ Cursul apeĭ.

Aria luĭ Dinuţă, piket cu No. 57, în plasa Oraşul, comuna Mândrescĭ, pe lunca Mândrescilor, la hotarul spre Moldova; aḑĭ e loc isolat.

Argintoianu, moşie în plasa Oraşuluĭ, comuna Risipiţĭ, în partea de apus a eĭ, numită aşa de la un proprietar al eĭ Argintoianu; aḑĭ e a Statuluĭ.

Argintoianu, lac pe moşia Argintoianu, comuna Risipiţĭ, plasa Oraşul, lăsat în părăsire după mórtea proprietaruluĭ.

Aricĭu, munte în plasa Oraşul, comuna Andreaşĭ, în partea de apus a eĭ, e acoperit cu fâneţe. Aspectul sĕŭ e unul din cele maĭ frumóse, cu pădurile sale risipite şi verḑile sale poiene.

Ariciu, sat în plasa Marginea de jos, cătunul comuneĭ Gulianca, numit ast-fel de la un puţ făcut de un om numit Ariciu; aşeḑat în câmp, în partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ, la 5 km. spre Sud de cătunul Gulianca; are o întindere de 25 hectare, cu o populaţie de 62 familiĭ, carĭ cuprind 321 suflete. 31 sciŭ carte, are o şcólă de băeţĭ ce funcţionéză încă din 1864. Se numia maĭ înainte şi Puţul Ariciuluĭ.

Armenĭ, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Slobozia-Ciorăscĭ, numit ast-fel de la o colonie de Armenĭ, ce a dispărut acum, romanisându-se total. Este aşeḑat pe partea dréptă a rîuluĭ Râmna, la 2400 metri spre apus şi miaḑă ḑi de cătunul de reşedinţă Ciorăscĭ; are o întindere de 1000 hectare, cu o populaţie de 40 familiĭ, ce cuprind 169 suflete; 9 sciŭ carte. 25 contribuabilĭ; are 1 móră de apă.

Armenilor-Odaia, locuinţă isolată

și piket. — Vedĭ Odaia Armenilor.

Aşiţa, pârîŭ în plaiul Râmnic, comuna Jitia, isvorăsce din muntele Delul Roşu, uda partea de apus a comuneĭ şi se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, pe drépta lui, lânga cătunul Intre Râmnice.

Valea sa este adâncă şi impracticabilă.

Avram-Unchiaş, movilă în plasa Gradiştea, pe teritoriul comuneĭ Amara, e aşeḑată în mijlocul unuĭ câmp întins, e acoperită cu verdéţă şi din depărtare pare ca o sentinelă la postul eĭ.

B.

Baba, del în plasa Râmnicul de sus, se desface din délul Ematica, se întinde printre comunele Pardoşi, Băbenĭ şi Deduleştĭ, lasă prelungirile spre răsărit *Băbenĭ*, *Deiul sec*, *Fântâna Turcului* şi *Dealul sec*; este acoperit cu pădurĭ şi pşunĭ.

Baba, movilă în plasa Gradiştea, comuna Amara, în apropiere de lacul Balta Albă, fost punct trigonometric de observaţie şi pentru statul major austriac şi pentru cel român, în facerea hărţii Munteniei.

Baba, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, comuna Băbenĭ, isvorăsce din delul Baba, uda partea apusană a comuneĭ şi se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, lângă cătunul Băbenĭ.

Baba, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Băbenĭ, aşeḑat în partea de apus, la pólele délului Baba pe pârîul Baba; intinderea şi populaţia sunt socotite în acele ale comuneĭ.

Baba -la, han în plasa Râmnicu de sus, comuna Băbenĭ, pe drumul către comuna Deduleşti.

Baba, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, comuna Deduleştĭ, isvorăşte din delul Babeĭ şi se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, maĭ jos de cătunul Deduleştĭ.

Baba, pădure însemnată în plasa

Râmnicu de sus, com. Băbenĭ; ţine de circumscripţia VII silvică, ocolul Băbenĭ; esenţă de fag şi puţin stejar.

Baba -isvorul, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, comuna De duleştĭ, isvorăsce din délul Baba, udă partea de apus a comuneĭ, şi se varsă, după un curs repede, în pârîul Valea Deduleştilor.

Baba -poenile, dél în plaiul Râmnicu, comuna Dănuleştĭ, se desface din délul Dănuleştilor, brăsdéză partea de apus a comuneĭ, se întinde printre rîul Râmnicu-Sărat şi afluentul sĕŭ pârîul Dănuleştilor; este acoperit cu pădurĭ şi întinse păşunĭ.

Băbeanca, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Băbenĭ, se desface din délul Babeĭ, brăsdéză partea de apus a comuneĭ, acoperit cu pădurĭ.

Baban -lacu luĭ, comună rurală în plasa Marginea de sus. — Vedĭ Lacu luĭ Baban.

Babeĭ -pietrile, munte în plaiul Râmnicu, comuna Bisoca, în partea de apus a comuneĭ; are o înălţime cam de 1020 metri, şi acoperit cu păşunĭ; vara are stâne de oĭ.

Băbenĭ, comună rurală în plasa Râmnicu de sus, pe rîul Râmnicu-Sărat.

Şĭ-a luat *numele* de la pădurea Statuluĭ Baba.

Este *aşedată* în partea de apus a judeţuluĭ, la 11 kilom. spre vest de oraşul Râmnicu-Sărat; şi în partea de răsărit a plăşiĭ Râmnicu de sus la 7 kilom. spre Nord-Vest de comuna Sgârciţĭ, reşedinţa plăşiĭ. Comunele învecinate de Băbenĭ sunt: Jidenĭ la 3 kilom., Dediulescĭ la 4 kilom., Slobozia 9 kilom., Buda la 9 kilom., Pardoşĭ la 10 kilom., Dănulescĭ la 10 kilom.

Este o comună din *regiunea délurilor*. Délurile, carĭ brăsdéză comuna, sunt: *Muchia Puşcaşuluĭ* la apus, *Ţâfna* tot la apus, Délul *Vulturuluĭ* la miadă-nópte, *Poiana Mălaiuluĭ* la apus, *Vênturósa* în centru, *Baba* la Sud-Vest, *Băbénca* în mijloc, *Huiu* la apus.

Rîurile, carĭ udă comuna sunt: *Râmnicu-Sărat* la răsărit, de la Nord-Vest la Sud-Est, *Baba* la miadă-nópte, *Recea* la apus, *Ţiganul* la miadă-di, *Bălţat* la miadă-di; maĭ sunt 12 puţurĭ.

Se *mărginesce* la miadă-nópte cu comuna Jidenĭ, de care se

desparte prin rîul Râmnicu-Sărat, la apus cu comuna Grebăn, de care se desparte prin pârîul Oreavu, la Nord-Vest cu comuna Deduleşti, de care se desparte prin pârîul Deduleştilor; la miaḑă-ḑi cu comuna Sgârciţi, de care se desparte prin délul Vênturésa.

Clima comuneĭ este sănătósă, vara rĕcorósă, iarna temperată, neexpusă vêntuluĭ la răsărit, adăpostită fiind de délul Coţatculuĭ.

Cătunele, carĭ compun acéstă comună sunt: *Băbenĭ*, cătunul de reşedinţă, la miaḑă-nópte, pe rîul Râmnicu-Sărat; *Drăgheşti*, la Sud, la 500 metri, tot pe rîul Râmnicu, *Răduceştĭ*, şi maĭ spre Sud, la 1 km. tot pe rîul Râmnicul.

Suprafaţa comuneĭ e de 2547 hectare, din carĭ 110 hectare ocupate de vatra comuneĭ, 1097 hectare ale locuitorilor, 450 ale proprietăţiĭ private.

Populaţia comuneĭ se compune din 260 familiĭ, carĭ cuprind 1034 suflete; după sex: 533 bărbaţĭ, 494 femeĭ; după starea civilă: 521 căsătoriţĭ, 446 necăsătoriţĭ, 67 vĕduvĭ; după cultură: 50 ştiŭ carte, 984 nu ştiŭ; după naţionalităţĭ: 3 streinĭ, restul Românĭ.

In comună sunt 2 *biserici*: 1. Una cu hramul Inălţarea Domnuluĭ, în căt. Băbenĭ, zid
în anul 1703 în timpul luĭ C
stantin Brâncoveanu şi a soţ
sale Dómna Maria, şi a episc
puluĭ de Buzĕŭ Daniil, de
tre Dotie sin Nică; s'a zugrăv
de Jupân Negoiţă Dedulescu
famila sa, cu ajutorul archima
drituluĭ Nictare, în anul 1718.
2. Biserica din căt. Drăghes
cu hramul Adormirea Ma
Domnuluĭ, zidită in 1747, a
reĭ pisanie o daŭ aci: «Cu v
rea Tatăluĭ, cu ajutorul Fiul
şi cu darul Sfintuluĭ Duh, s'
început acéstă sfîntă şi Dum
ḑeiască biserică, şi s'aŭ zidit
temelie şi s'aŭ înfrumuseţat
Dumnéeĭ Jupânésa Maria Vis
ria, soţie a rĕposatuluĭ de ve
Ión Dedulescu, şi de fiul Du
nélor Neculaĭ, în ḑilele pr
înălţatuluĭ Domn Constantin M
vrocordat (în a 4-a domnie, *n*
aut.), şi a episcopuluĭ de Buz
kir Methodie, cistindu-se hran
bisericeĭ aceştia, între cinstea
mărirea prea Sfinteĭ de Du
neḑeŭ născătóre şi pururea
cióreĭ Maria şi a Sfîntuluĭ
de minunĭ făcĕtor Neculae
ralechiu, lét 1747». Cea dintâ
biserică are o móră donată
un venit de 800 leĭ, iar a do
se ingrijesce de locuitorĭ.

O *şcólă* de băeţĭ, fundată
nişte călugărĭ, nu se scie câ

cu 1 învĕţător şi 36 elevĭ, din carĭ 8 promovaţĭ.

Calitatea pămêntuluĭ este mărunţos, clisos şi nisipos. — In ceea ce privesce *cultura* pămêntuluĭ, avem 250 hectare loc arabil, 200 hect. imaş, 200 hect. pădure, 40 hect. viĭ, 207 hect. fêneţe, 200 hect. neproductiv; iar ca *întindere* şi *producere* a semănăturilor pe 1892, avem: 75 hect. *grâŭ* cu 70 hectolitri (1 hl. de 1 hect.), 150 hect. *porumb* cu 3660 hectolitri (24 hl. de 1 hect.), 25 hect. *orz* cu 42 hectolitri (2 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd pentru acésta 62 pluguri; *crescerea vitelor*, avênd 1066 capete, din carĭ 282 boĭ, 58 vacĭ, 15 caĭ, 25 epe, 437 oĭ, 66 capre şi 183 râmătorĭ. — *Industria* e simplă, câţĭva locuitorĭ se ocupă cu olăria (11 sunt cu toţiĭ, şi 1 măcelar). *Comerţul* constă în importul colonialelor şi în exportul de cereale şi vite; sunt 6 comercianţĭ, din carĭ 4 cârciumarĭ; transportul se face prin gara Râmnicu-Sărat, la 10 kilom. spre Sud-Est.

Căile de comunicaţie: 1. Şosea ce vine de la Râmnicu-Sărat-Sgârciţĭ, trece prin comună, şi 2. se duce la Dedulescĭ, Buda-Jitia, 3. spre Jidenĭ-Slobozia, Plăinesci, 4. Grebăn şi Putrida.

Budgetul comuneĭ: sunt 207 contribuabilĭ, veniturile sunt de 2521 leĭ şi 78 banĭ, iar cheltuelile se ridică la suma de 2520 leĭ 62 banĭ, remânând un excedent în plus de 1 leŭ şi 16 banĭ. Contribuţiunile locuitorilor sunt de 4624 leĭ, 42 banĭ.

Ca *curiosităţĭ* istorice avem cele 2 biericĭ, a căror vechime trece peste un secol şi jumĕtate, ba încă una e aprópe să aibă douĕ secole; ca familiĭ însemnate este aceea a Deduleştilor, origină din comuna Dedulestĭ, carĭ posedaŭ moşiĭ şi în acéstă comună, şi a căror evlavie se manifestă des prin ridicărĭ de biericĭ şi înzestrarea lor cu moşiĭ.

Băbenĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Băbenĭ, 'şĭ-a luat numele de la délul şi moşia Băbenĭ; aşeḑat în partea de răsărit a comuneĭ, pe délul drept al riuluĭ Râmnicu-Sărat; are o întindere de vre-o 460 hectare, cu o populaţie de 134 familiĭ, cu 525 locuitorĭ; 130 contribuabilĭ; 40 ştiŭ carte; are o biserică cu 1 preot şi 2 cântăreţĭ şi şcóla comuneĭ.

Băbenĭ, mănăstire în plasa Râmnicu de sus, comuna Băbenĭ,

fundata în anul 1703 în timpul episcopului de Buzău Daniil, și Constantin Basarab Brâncoveanu, de Dobre sin Nică; s'a zugrăvit de Iupân Negoiță Dedulescu și familia sa, cu ajutorul arhimandritului Nictare în [illegible]

Răbent, pădure în plasa Râmnicu de sus, comuna Răbent, pe dealul Răbent (numit de circumscripția [illegible], satul Răbent; [illegible] de [illegible] hectare, din care [illegible] hectare proprietate particulară și [illegible] ale Statului [illegible] pădurea silvică [illegible] Statului, [illegible] de [illegible]

[illegible]

[illegible]

Răbne, sat în plaiul Râmnicu, comuna [illegible] așezat în partea de [illegible] a [illegible] dealului Săritórea [illegible] pe malul stâng al acestui pârâu [illegible] și populația sunt [illegible] de reședință.

Răbnicu, pârâu în plasa Râmnicu [illegible] numire a pârâului [illegible] prin comuna [illegible] Valea Boului.

Răbnicu, sat în plasa Râmnicu [illegible] comuna Zătăreni, [illegible] și [illegible] mai-mare a co[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

riul Râmnicu-Sărat, în fața cătunului Deduleștĭ.

Băgănaua și Ursescĭ, pădure în plasa Marginea de jos. — Veḑĭ Ursescĭ.

Băgănaua, locuință isolată în plasa Marginea de jos, comuna Slobozia-Ciorăscĭ, spre răsărit de ea; aḑĭ e han pe drumul spre comuna Obilescĭ și Mărtinescĭ.

Bagolat, locuință isolată în plasa Gradiștea, comuna Vâlcele, pe drumul către comunele Gulianca și Ciorăscĭ; nu se știe de unde și vine numele.

crap, caracudă şi albişóră, ce se consumă în localitate.

Bălăceanu, comună rurală în plasa Râmnicu de jos, pe pârîul Valea Bouluĭ.

Şĭ-a lua *numele* de la o moşie ce aparţinuse inainte de 1800, unuĭ óre-care I. Bălăcénu.

Este *aşeḑată* în partea de miaḑă-ḑi a jud. la 17 kilometri spre Sud de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în mijlocul plăşiĭ Râmnicu de jos, a căreĭ reşedinţă este. — Comunele invecinate sunt: Galben la 4 kilom., Socariciu la 5 kilom., Gherghésa la 6 kilom., Slobozia, Galben şi Costieniĭ de jos la 7 kilom., Sălcióra la 8 kilom., Costieni mariĭ la 10 kilom., Drog şi Jârlau la 11 kilom.

Se *mărginesce* la Nord cu comuna Sălcióra, de care se desparte prin pârîul Colacu de piatră, la răsărit cu com. Gherghésa, la Miaḑă-ḑi cu com. Slobozia-Galben, şi la apus cu comunele Socariciu şi Costieniĭ mariĭ.

Este o comună *de câmp*, aşeḑată pe malurile uneĭ văĭ; déluri nu are.

Ca *rîuri* nu are de cât pârîul *Bălăcénu*, care este o parte din pârîul Valea Bouluĭ, şi care formézā la Nordul comuneĭ heleşteul *Bălăcénu*; după aceea pârîul merge de se aruncă în lacul Jârlău; în comună maĭ sunt 120 puţurĭ (6—10 m. adâncime) şi 2 fântânĭ.

Clima comuneĭ este variabilă, vara călduróşă, iarna gerósă şi supusă vêntuluĭ de Nord, Crivĕţ şi viscolelor sale.

Cătune nu maĭ are de cât cel de reşedinţă al comuneĭ.

Suprafaţa comuneĭ este de 3000 hect. din carĭ 2000 hect. ale locuitorilor (din acestea 20 hect. ocupate de vatra comuneĭ) şi 1000 hect. ale proprietăţeĭ private.

Populaţia comuneĭ este de 326 familiĭ, carĭ cuprind 1361 suflete; după sex: 689 bărbaţĭ, 672 femeĭ; după starea civilă: 346 căsătoriţĭ, 983 necăsătoriţĭ, 32 văduvĭ; după cultură: 76 sciŭ carte, 1285 nu sciŭ; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Comuna are o *biserică* cu hramul *Sf. Dumitru*, fundată în anul 1861 de către locuitorĭ, în timpul luĭ I. Alexandru Cuza; avênd un venit de 610 leĭ, şi 52 pogóne pământ, cu 2 preoţĭ, 1 cântăreţ şi 1 paracliser.

In comună este o *şcólă mixtă*, fundată în 1892 de preotésa Dumitru Preotu Ene, cu 1 învĕţător, 154 elevĭ înscrişĭ (93 băeţĭ şi 61 fete).

[illegible] pământului este bu- [illegible] multă argilă; — [illegible] se poate [illegible], [illegible] se divid astfel: [illegible]

diferiţi), din aceştia: 2 băcani, 9 cârciumari şi 1 marchidan

Căile de comunicaţie sunt: 1 Drumul ce vine de la Râmnicu-Sărat-Socariciu, trece prin comună şi se duce spre Fălciu trecând prin comunile Slobozia-Galben-Galben-Jurbou şi Nisipari; şi spre Gherghesa-Baltaru şi Sărata-Brăila-Nicolesci şi spre Fălciu [illegible]

[illegible] Comuna are [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

Bălălău, *iazu Morilor*, iaz în plaiul Râmnicu, comuna Dumitrescĭ, se desface din rîul Motnăŭ, trece prin cătunul Dumitresciĭ de sus unde sunt 2 morĭ şi se aruncă tot în rîul Motnăŭ.

Bălan, pâriŭ în plasa Marginea de jos, comuna Obilescĭ, se forméză din vine şi isvóre de pe teritoriul comuneĭ, ploile îl măresc, udă comuna prin mijloc, trece prin cătunul de reşedinţă şi se varsă pe partea dréptă a rîuluĭ Râmnicu-Sărat.

Bălănescĭ, sat în plaiul Râmnic, cătunul comuneĭ Dumitrescĭ, numit aşa după numele familieĭ de răzaşĭ, Bălănescĭ, ce aŭ locuit şi locuesc aci; e aşeḑat în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, lângă cătunul de reşedinţă, în a căreia întindere şi populaţie sunt socotite şi acelea ale cătunuluĭ Bălănescĭ.

Bălan, lac în plasa Marginea de jos, comuna Lacu luĭ Balean, numit ast-fel de la un fost proprietar al sĕŭ Ión Bălanu, în partea de apus a comuneĭ; produce caracudă măruntă şi ştiucă ce se vinde şi se consumă în localitate.

Bălănescĭ, pâriŭ în plasa Marginea de sus, comuna Lacu luĭ Balean, isvorĕsce din délul Costandoiu, trece prin cătunul Bălănescĭ şi se varsă în rîul Râmna.

Bălănescĭ, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Lacu luĭ Balean, aşeḑat pe pâriul Bălănescĭ, la apusul comuneĭ; întinderea şi populaţia sunt socotite în acelea ale cătunuluĭ Cocoşarĭ. Veḑĭ Cocoşarĭ.

Bălănesculuĭ -Odaia, locuinţă isolată în plasa Marginea de sus, comuna Obilescĭ, aşeḑată în partea de miaḑă-ḑi pe moşia Bălănesculuĭ; aḑĭ e han pe drumul către comunele Mărtinescĭ, Voetin şi Bogza.

Bălăuz, pâriŭ în plasa Râmnicu de sus, comuna Racoviţenĭ, isvorĕsce din délul Hârboca, udă partea de apus a comuneĭ, şi merge de se varsă în rîul Câlnăŭ, maĭ jos de cătunul Nisipenĭ al comuneĭ Racoviţenĭ; valea sa e frumósă şi malurile acoperite cu bogate semănăturĭ în timpul vereĭ.

Bălescĭ, comună rurală în plasa Marginea de jos, lângă balta lacul Negru.

Si-a luat *numele* de la moșia Bălescĭ.

Este *așezată* în partea de [illegible] a județului, la 18 kilom. spre Est de orașul R.-Sărat, și în partea apusană a plășii, la [illegible] kilom. spre Sud-Vest de comuna Mărcănești, reședința plășii. Comunele învecinate sunt: [illegible] și Sloboziа-Mihăiceni la [illegible] kilom., Mărtinești la 11 kilom., Tuești și Măcrina la [illegible] kilom., Bogza la [illegible] kilom., Sibie [illegible]

[illegible] la [illegible] spre [illegible] Bogza, la apus cu [illegible] cu Ocolașu și [illegible] și Nănești și Tuești.

[illegible]

[illegible]

tare vatra comunei, 1000 hectare ale locuitorilor, 2500 ale proprietății private.

Populația comunei este de 302 familii, cari cuprind 1167 suflete; după sex: 592 bărbați, 575 femei; după starea civilă: 530 căsătoriți, 600 necăsătoriți, 37 văduvi; după cultură: 101 scriu carte, 1066 nu scriu; toți români ortodoxi.

Comuna are o *biserică* cu hramul *Sfântu Nicolae* și *Sfânta Treime*, fundată în 1850 de Alexandru Ghica, cărțile i se mai dau și Cărțile mare, reparată în 1892, în 1893 s-a zugrăvit și s-a sfințit de Inocentie, episcopul de Buzău, are pe pogone pământ [illegible] și cimitiru [illegible]

[illegible] este o școală mixtă, [illegible] de comună, cu [illegible] elevi din cari [illegible] 37 [illegible] 1892—[illegible]

[illegible] este [illegible] mare parte din [illegible] în proprietate [illegible] 2100 hectare [illegible] hectare [illegible] și [illegible] pe [illegible] și [illegible] și [illegible] și

hectare secară, cu 2904 hectolitri (28 hl. de 1 hect.), 595 hectare orz cu 16.600 hectolitri (28 hl. de 1 hect.), ovĕz 2 hectare cu 56 hectolitri (28 hl. de 1 hect.), in 30 hectare cu 240 hectolitri (8 hl. de 1 hect.), porumb 830 hectare cu 14.100 hectolitri (17 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiunile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd pentru acésta 420 pluguri, 1 móră cu aburĭ, 1 maşină de secerat; *crescerea vitelor*, comuna avênd 2888 capete, din carĭ: 918 boĭ, 481 vacĭ, 165 caĭ, 2 măgarĭ, 508 oĭ, 487 râmătorĭ; *industria* este cea domestică; comuna are 5 potcovarĭ, 3 măcelarĭ, 1 brutar, 1 bogasier; *comerţul* este activ şi constă în importul de coloniale, vestminte, instrumente agricole şi în exportul de vite şi cereale; *transportul* productelor se face prin staţia *Sihle*, la 12 kilometri spre Nord-Vest; în comună maĭ sunt 9 comercianţĭ românĭ, din carĭ 5 cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt drumurile vicinale: 1. spre Râmnicu-Sărat; 2. spre Mărtinescĭ; 3. spre Bogza-Sihle-Plăinescĭ; 4. spre Ciorăscĭ şi Slobozia-Mihălcenĭ; 5. spre Voetin.

Budgetul: comuna are 301 contribuabilĭ, veniturile sunt de 11.555 leĭ 97 banĭ, iar cheltuelile de 11.489 leĭ 37 banĭ, remănând un excedent în plus de 66 leĭ 60 banĭ; contribuţiile sunt de 16,054 leĭ 09 banĭ.

Ca *loc istoric* este balta Negru, însemnat pentru împăcarea luĭ Radu cel frumos, Domnul Muntenieĭ, cu Stefan cel Mare, Domnul Moldoveĭ, cam pe la anul 1479. (Veḑĭ maĭ pe larg, partea istorică a judeţuluĭ).

Portul locuitorilor. — Sătenii pórtă zăbune de materie şi de lână, sucmane de dimie, cojóce, salvarĭ largĭ, pantalonĭ, tuslucĭ; în cap căciulĭ de óie, pălăriĭ de pâslă; în picióre opincĭ, cisme, ghete şi pantofĭ. Sătencile pórtă scurteicĭ de postav îmblănite, zăbune lungĭ, polcĭ, androc de lână saŭ alte materiĭ; pe cap, fes şi îmbrobodite cu maramă, ilic; în picióre papucĭ, pantofĭ şi ghete.

Bălescĭ, pădure în plasa Marginea de sus, com. Bălescĭ, are 40 hectare, esenţă salcie.

Balhut, lac în plasa Marginea de jos, comuna Măxinenĭ, în partea de răsărit, format de revărsările Siretuluĭ; produce caracudă ce se consumă în comună.

Balta, numire generică, ce însoţesce multe numĭ propriĭ de la-

curĭ, mlaştinĭ; să se caute acele numĭ proprĭĭ, ce insoţesce.

Balta-Albă, comună rurală în plasa Gradiştea, pe pârîul Viróga bălţeĭ Albe.

Şĭ-a luat *numele* de la lacul Balta-Albă, lângă care este aşeḑat.

Este *situată* în partea de miaḑă-ḑi a judeţuluĭ la 22 kilom. spre Sud-Est de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea de mijloc a plăşiĭ la 8 kilom. spre Nord-Vest de Gradiştea de sus, reşedinţa plăşiĭ. Comune învecinate sunt: Amara şi Slobozia-Galben la 7 kilom., Căinenĭ şi Gherghésa la 8 kilom., Drog la 9 kilom.

Se *mărginesce* la Nord-Vest cu Boldu, la Nord-Est cu Vâlcele, la Sud-Est cu lacul Balta şi la Sud-Vest cu Gherghésa.

Este o comună *de câmp*, nu are dĕlurĭ, ci numaĭ malurile pârîuluĭ Viróga, şi icĭ-colea câte-va movile risipite.

Pârîul *Viróga*, o udă la miaḑă-ḑi şi apus, formând 2 micĭ iazurĭ, *Sărata* care o udă şi maĭ la Sud, iar *Vărsătura* Bălţeĭ-Albe între ele amĕndouĕ; *Hărcău* trece printr'ĕnsa; maĭ sunt şi 31 puţurĭ (7—15 m. adânc.).

Clima comuneĭ este variabilă, vara cu căldurĭ marĭ şi iarna cu frig şi viscole aduse de Crivĕţ; de alt-fel nu tocmaĭ sănătósă din pricina mlaştinilor.

Cătune alte nu maĭ are, afarĭ de cel de reşedinţă.

Suprafaţa comuneĭ e de 1466 hectare, din carĭ 666 hect. ale locuitorilor (40 hect. vatra comuneĭ) şi 800 ale proprietăţeĭ private.

Populaţia e de 157 familĭĭ cu 650 suflete; după sex: 318 bărbaţĭ, 332 femeĭ; după starea civilă: 397 căsătoriţĭ, 328 necăsătoriţĭ, 25 văduvĭ; după cultură: 90 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Are o *biserică* cu hramul *Adormirea Maicĭĭ Domnuluĭ*, zidită în 1867 de Ión Bălăcénu, cu soţia sa Angheluşa şi mama luĭ; are 17 pogóne şi 150 leĭ venit; are 1 preot, 1 dascăl, 1 paracliser.

Are o *şcólă* mixtă, fundată în 1882 de comună, de Constantin Paloşanu, cu 1 învĕţător şi 30 elevĭ înscrişĭ.

Calitatea pămĕntuluĭ mijlocie, fiind nisipos şi mult clisos; ca *cultură*, comuna are: 1291 hectare arabile, 175 hectare imaş; iar în privinţa *întinderiĭ* şi *producerii* semănăturilor pe 1892, avem: 24 hectare grâŭ cu 144 hectolitri (6 hl. de 1 hect.), 33 hectare secară cu 264 hectolitri

(8 hl. de 1 hect.), 566 hectare orz cu 2332 hectolitri (4 hl. de 1 hect.), 956 hectare porumb cu 29.944 hectolitri (33 hl. de 1 hect.), 3 hectare ovĕz cu 24 hectolitri (8 hl. de 1 hect.), 109 hectare meĭ cu 872 hectolitri (8 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd şi 80 pluguri; *crescerea vitelor*, avênd: 1951 capete, din carĭ: 351 boĭ, 230 vacĭ, 160 caĭ, 120 epe, 1000 oĭ, 91 râmătorĭ; *industria* e simplă; *comerţul* constă în importul de braşoveniĭ, coloniale, spirtóse, şi export de cereale; *transportul* se face prin gara R.-Sărat; maĭ sunt şi 5 cârciumarĭ în comună.

Căile de comunicaţie: sunt drumurĭ vicinale spre Gherghésa, spre Amara, un drum ce dă în şoséua judeţiană: Râmnic-Brăila.

Budgetul. Comuna are 128 contribuabilĭ; veniturile sunt: 2000 leĭ; cheltuelile: 1845 leĭ, rĕmânând un excedent în plus de 155 leĭ; contribuţiunile sunt 5420 leĭ 60 banĭ.

Portul e cel naţional ţărănesc.

Balta-Albă, sat în plasa Gradiştea, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Gradiştea de sus, este tot-de-odată şi reşedinţa plăşiĭ; este aşeḑat în partea de Nord-Vest a comuneĭ, la 4 km. spre apus de cătunul de reşedinţă, pe malul răsăritean al Balteĭ-Albe; are o întindere de 135 hectare şi o populaţie de 128 familiĭ, cu 580 suflete; 120 contribuabilĭ; 70 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ; are o biserică şi o şcólă a comuneĭ; aci e şi stabilimentul balnear. (Veḑĭ Balta-Albă, băĭ).

Balta-Albă, lac mare în plasa Gradiştea, com. Gradiştea de sus; formaţiunea eĭ este acésta: pâraiele Hărcăŭ şi Sărata, venind marĭ în maĭ mulţĭ anĭ d'a rîndul, aŭ umplut dumbrava, ce se afla la răsărit de com. Balta-Albă; apele scăḑênd, Dumbrava a rĕmas, ast-fel se explică pentru ce ea pe fie-care an scade cu câte puţin, dar scade; neavênd isvóre interne; la început era puţin sărată, dar evaporându-se apa, sarea s'a depus în sedimente, ba chiar pe malurĭ se póte vedea până la óre-care depărtare de lac, deposite de sare, arătând locul până unde se întindea. Ea nu are scurgere, de unde şi numele de *baltă*.— Un miros de ouĕ clocite este semnul caracteristic al acesteĭ apeĭ; totuşĭ nu se strică nicĭ apa nicĭ aerul d'împrejur din pricina mareĭ cantităţĭ de sare,

ce conține, care e un puternic [illegible] septic, precum și din necontenita primenire a aerului de deasupra, de vânt — Intinderea [illegible] de 2000 pogone (1000 [illegible]

Balta-Albă [illegible] parte din lacul Balta-Albă [illegible] pentru băi, pe [illegible] se află și un sta[illegible] Pământul ce [illegible] este bună pen[illegible] reumatism. [illegible]

Dăm aci o descripțiune a Bălțeĭ-Albe, făcută de poetul V. Alexandri in 1847, și luată din nuvela sa: «24 ore la Balta-Albă», publicată în «România literară», din anul 1855. Iași.

. . . . . .

Peste jumătate de ceas, am sosit intr'un sat alcătuit din bordee acoperite cu stuh și coronate cu cuiburĭ de cocostârci. Forma bizară a acelor locuințe, printre carĭ se inalță o mulțime de cumpenĭ de fântânĭ, ca niște gâturĭ de cocore uriașe; urletul câinilor ce alergă pe sub gardurĭ [illegible] berzelor, carĭ își [illegible] pe spate, la razele [illegible] și intr'un cuvânt amestecul acela de umbră și lumină, care da lucrurilor o privire fantastică [illegible] să mă cred [illegible]

[illegible] din acea [illegible] mă vedui singur [illegible] pleșe neregu[illegible]

[illegible] am umblat ca [illegible] pe gardurile satu[illegible] peste o vacă [illegible] când [illegible] adormit, [illegible] de pe gard pe [illegible] de [illegible] în drum, [illegible] de a juca intr'o [illegible] nici

una din acele case nu avea înfățișarea de tractir (hotel), și după o lungă preumblare remăseĭ încredințat că ceea ce căutam nu se afla în Balta-Albă...

. . . . . .

Diminéță pe la 8 césurĭ mĕ treziĭ într'un vuet înfricoșat, într'o harhabae infernală de sunete de clopote, de tropot de caĭ, și răcnete de ómenĭ. Ce putea fi acel sgomot?..... Casele ardeaŭ saŭ o bandă de sĕlbaticĭ dușmanĭ daseră năvală în sat?..... Jumĕtate speriat și buimăcit de somn, eșiĭ iute afară cu pistolul în mână, dar în loc de cele ce gândiam, vĕḑuĭ plin de mirare vre-o treĭ-ḑecĭ de trăsurĭ de tótă forma, briște, brașovence, carete, caleștĭ, tóte înhămate de câte patru, șése saŭ opt caĭ, și tóte îndreptându-se în fuga mare către o baltă ce sticlea departe la razele sóreluĭ.

Acea baltă era isvorul minunilor de care auḑisem vorbind la Brăila, cu atâta entusiasm.

Și asta nu trebue să vĕ mire.

Inchipuiți-vĕ, când a doua ḑi o mulțime de calescĭ europenescĭ, pline de figurĭ europenescĭ și de tualete tot europenescĭ. Nu puteam crede că eram treaz, și mĕ credeam a fi față la o fantasmagorie nepricepută, fantasmagorie cu atât maĭ curiósă, că-mĭ înfățișa tot soiul de contrasturĭ precum balóne de Viena cu înhămăturĭ necunoscute pe la noĭ, pălăriĭ de Franța cuișlice orientale, frace cu anteriurĭ, tualete parisiene cu costumurĭ streine și orientale. Maĭ adăugațĭ la acestea pocnetele și răcnetele postașilor, mișcarea a treĭ-ḑecĭ trăsurĭ, ce se întreceaŭ pe câmp, mulțimea cailor înhămațĭ la dênsele, clopoțeiĭ ce sunaŭ la gâtul lor. . . . . .

. . . . . .

Mĕ porniĭ în urma trăsurilor...

Pe marginea uneĭ bălțĭ late zăriĭ de o dată un soiŭ de târg, ce nu era târg, un soiŭ de bâlcĭ, ce nu era bâlcĭ, adunătură extra-ordinară și o înșirare de corturĭ, de căsuțĭ de scândurĭ, de vizuinĭ făcute cu rogojinĭ, de brașovence, de caĭ, de boĭ, de ómenĭ, carĭ forma de departe una din priveliscele cele maĭ originale de pe fața pămêntuluĭ. Lângă o cutie de scândurĭ unde bogatul trăgea ciubuc, se clătina de vênt o șatră de țolurĭ, în care săracul se pârlia la sóre. Aprópe de acésta se ridica o cușcă de rogojinĭ lipită de o brașovancă, ce slujia de odaie de dormit. Maĭ încolo un car mare acoperit de un lăicer, figura ca un pat cu douĕ rândurĭ, căcĭ la rândul de sus, adică

în car, sta grămădiţĭ o femee cu treĭ copiĭ, iar la rândul de jos, adică sub car, găzduia bărbatul împreună cu un câine.....

Inaintam ca o maşină printre acele minunĭ, oprindu-mĕ câteodată speriat în préjma unor trupurĭ de ómenĭ, lungite góle, pe marginea drumuluĭ, şi mânjite cu glod din cap până în picióre; aceĭ nenorociţĭ eraŭ pătimaşĭ, ce într'adins se mânjia cu glodul din baltă, ca cu alifia cea maĭ vindicătóre.

Balta era plină de scăldătorĭ şi vuia de răcnete şi de râsete. Toţĭ din tóte părţile, bărbaţĭ şi femeĭ veniaŭ de se aruncaŭ în apă, la un loc, cu o nepăsare vrednică de timpurile cele maĭ nevinovate a lumeĭ, şi cu o veselie ce mĕ îndemnă şi pe mine să iaŭ o baie.

. . . . . .

Bălţaţĭ, comună rurală în plasa Râmnicu de sus, pe malul drept al rîuluĭ Râmnicu-Sărat.

Şĭ-a luat *numele* de la moşia Bălţaţĭ.

Este *aşeḑată* în partea apusană a judeţuluĭ, la 2 km. spre Sud-Est de oraşul R.-Sărat, şi în partea răsăriténă a plăşiĭ, la 6 km. spre Sud-Est de comuna Sgârciţĭ, reşedinţa plăşiĭ; — comunele învecinate sunt: Obidiţĭ la 5 km., Jidenĭ la 7 km., Grebăn la 8 km., Costieniĭ Marĭ şi Costieniĭ de jos la 9 km., Ştubeĭ şi Socariciu la 10 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu oraşul Râmnicu-Sărat, de care se desparte prin rîul Râmnicu, la răsărit cu Obidiţĭ, la miaḑăḑi cu comunele Sălcióră, Costieniĭ Marĭ şi Costieniĭ de jos, la apus cu căt. Dărămaţĭ (com. Sgârciţĭ).

Este o comună *de câmp*, nu are délurĭ, fiind aşeḑată pe loc şes; însă are 2 şirurĭ de movile distanţiate de 1½ km. pe drumul spre Costienĭ.

Rîurile, carĭ o udă sunt: Râmnicu-Sărat la miaḑă-nópte; *iazu Morilor*, trecênd prin mijlocul comuniĭ; maĭ sunt 3 puţurĭ (20—30 m. adâncime); apa se maĭ aduce şi din rîul Râmnicu.

Clima este moderată, totuşĭ expusă vêntuluĭ rece de Nord în timpul ierneĭ.

Cătunele carĭ compun comuna sunt: *Bălţaţĭ*, căt. de reşedinţă, la apus, pe rîul Râmnicu-Sărat; *Rubla*, la 2 km. spre răsărit, pe iazu Morilor (divizat în douĕ: Rubla mare şi mică).

Suprafaţa comuneĭ este de 3440 hectare, din carĭ 40 hect. ocupate de vatra comuniĭ, 1900 hect. ale locuitorilor, 1500 hect. ale particularilor.

Populaţia comuneĭ este de 737 familiĭ, carĭ cuprind 1985 suflete; după sex: 737 bărbaţĭ, 715 femeĭ; după starea civilă: 730 căsătoriţĭ, 1240 necăsătoriţĭ, 15 văduvĭ; după cultură: 112 sciŭ carte, restul nu; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Comuna are 2 *biserici*. 1. una în cătunul Băltaţĭ cu hramul *Sf. Gheorghe*, zidită în 1865 de preotul Ştefan Roşescu, familia sa şi cu ajutorul locuitorilor; are 17 pogóne pămênt arabil, 1 preot, 1 cântăreţ şi un paracliser; 2. Biserica din cătunul *Rubla* cu hramul *Cuviósa Paraschiva*, fundată în anul 1867 tot de preotul Ştefan Roşescu şi cu ajutorul locuitorilor; are 17 pogóne pământ arabil; 1 preot, 1 cântăreţ şi 1 paracliser.

In comună este o *şcólă mixtă* fundată în anul 1854 de Stat; are 1 învĕţător cu 56 elevĭ înscrişĭ, 5 promovaţĭ (1892—93).

Calitatea pămêntuluĭ este bună, pămêntul fiind negru, bine udat şi fertil; — în ceea ce privesce *cultura* pămêntuluĭ avem: 2300 hect. loc arabil, 1100 hect. imaş; — iar în privinţa *intinderiĭ* şi *producériĭ* semănăturilor, pe 1892, dăm aci tabloul următor: 920 hect. grâŭ cu 10120 hl. (11 hl. de 1 hect.), 650 hect. orz cu 6500 hl. (10 hl. de 1 hect.), 5 hect. ovĕz cu 50 hl. (10 hl. de 1 hect.), 850 hect. secară cu 12750 hl. (15 hl. de 1 hect.), 20 hect. meĭ cu 200 hl. (10 hl. de 1 hect.), 955 hect. porumb cu 14325 hl. (15 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd pentru acésta 215 pluguri; *crescerea vitelor*, comuna avênd 2236 capete, din carĭ 450 boĭ, 149 vacĭ, 75 caĭ, 32 epe, 1500 oĭ, 30 râmătorĭ; *pescuitul* puţin în rîul R.-Sărat; *industria* este simplă, cea domestică; în comună sunt: 4 tâmplarĭ, 7 morĭ de măcinat (2 cu aburĭ şi 5 pe apă); *comerţul* constă în importul materiilor prime de traiŭ şi instrumentele de muncă a câmpuluĭ, pe care şi le procură din oraşul Râmnicu-Sărat, şi în exportul cerealelor şi al vitelor; *transportul* se face prin gara Râmnicu-Sărat la 3 km. spre Nord-Vest; în comună sunt 13 comercianţĭ românĭ, toţi cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt: 1. şoséua ce vine din oraşul Râmnicu-Sărat, trece prin comună şi 2. se îndréptă spre Făureĭ (jud. Buzĕŭ), trecênd prin comunile Costieniĭ marĭ, Bălăcénu, Galben, Jirlău-Nisipurĭ; 3. spre Sălcióra, Gherghésa-Amara; 4. spre staţia Joiţa; 5.

spre comunele Obidiţĭ, Măcrina, Nicolescĭ, Ciorăscĭ; 6. spre Sgârciţĭ.

Budgetul. Comuna are 258 contribuabilĭ şi veniturile sunt de 4500 leĭ 65 banĭ, iar cheltuelile sunt de 3923 leĭ 14 banĭ, rĕmânând un excedent în plus de 577 leĭ 51 banĭ; contribuţiunile comuneĭ sunt de 11.671 leĭ 17 banĭ.

Portul locuitorilor, veḑĭ al plăşiĭ în general.

Bălţaţĭ, sat în plasa Râmnicu de jos, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Bălţaţĭ, şĭ-a luat numele de la moşia cu acelaşĭ nume; este aşeḑat în partea de apus a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ R.-Sărat, la o mică depărtare de oraşul R.-Sărat; are o întindere cam de 48 hectare cu o populaţiune de 419 familiĭ, carĭ cuprind 1095 suflete, din carĭ 145 contribuabilĭ; are o biserică cu 1 preot, 1 cântăreţ şi 1 paracliser; tot aci se află şi şcóla comuneĭ.

Bălţaţĭ, piket vechiŭ cu No. 34, către hotarul Moldoveĭ, în apropiere de oraşul Focşanĭ, în plasa Oraşuluĭ, comuna Vârtescoĭ, pe malul stâng al rîuluĭ Milcov.

Bălţiş, lac în plasa Râmnicu de jos, comuna Nisipurĭ, este format de revărsările laculuĭ Jirlăŭ saŭ Drog; în timpul ploilor, e acoperit cu stuf din care se face rogojinĭ.

Băluşca, pădure în plasa Râmnicu de sus, comuna Jidenĭ, face parte din circumscripţia VII-a silvică, ocolul Băbenĭ, se întinde pe délul Coţatculuĭ; esenţele principale sunt: fag, jugastru şi frasin; întinderea eĭ este cam de 200 hectare, ale Statuluĭ.

Baraca, lac în plaiul Râmnicu, comuna Chiojdenĭ, aşeḑat în partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ, pe o poiană din culmea Cătăuţuluĭ, produce ştiucă, caracudă măruntă, ce se vinde şi se consumă în localitate.

Bărăştĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Sgârciţĭ, aşeḑat în partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ; este sat format de curând; are o întindere cam de 910 hectare, iar ca populaţie nu este încă bine determinată.

Bărăscĭ-Domirescĭ, pădure însemnată în plasa Râmnicu de sus, comuna Sgârciţĭ, a dat numele sĕŭ şi satuluĭ ce se formézĕ acuma; face parte din circumscripţia VII-a silvică, ocolul Băbenĭ; are o întindere de 191

hectare din carĭ 16 proprietatea Statuluĭ şi 175 aparţin particularilor; esenţe principale sunt ştejarul şi ulmul. (După biuroul silvic are 163 hectare pădure: 13 ale Statuluĭ şi 150 ale particularilor).

Bărbuşor, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, comuna Pardoşĭ, isvorĕsce din délul Ernatica, udă partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ şi merge de se varsă după un curs de 5 km. în rîul Călnăŭ, pe partea stângă a luĭ, maĭ jos cătunul Costomiru.

Bărlădénu -Vasile, piket vechiŭ cu No. 89, către hotarul Moldoveĭ, în plasa Marginea de jos, comuna Corbu, în partea de apus a comuneĭ.

Batog, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Valea Raţeĭ; aşeḑat în partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ, pe rîul Călnău, la 500 metri spre Sud de cătunul de reşedinţă, Valea Raţeĭ, el are o întindere de 22 hect., cu o populaţie de 32 familiĭ, care cuprind 106 suflete, din carĭ 20 contribuabilĭ; 9 sciŭ carte.

Bătrâna, movilă însemnată în plasa Râmnicu de jos, comuna Socariciu, în partea de răsărit, pe malul drept al bălţiĭ Socariciŭ; a fost punct trigonometric de observaţie al Statuluĭ major austriac şi român, în facerea hărţilor Munteniei.

Bătrâna saŭ **Gherghésa**, moşie a Statuluĭ în plasa Râmnicu de jos, comuna Gherghésa, în întindere de 3050 hectare; întinderea şi producerea semănăturilor sunt socotite la comuna Gherghésa.

Beciu, sat în plasa Oraşuluĭ, comuna Vărteşcoĭ; şĭ-a luat numele de la Beciul Călugăresc, ce se afla pe moşia monastiriĭ Sf. Ión din Focşanĭ; aşeḑat în partea de apus a comuneĭ la 4 km. spre Vest de cătunul Rotărescĭ, de reşedinţă. — Are 15 hectare, cu o populaţie de 101 familiĭ, cu 404 locuitorĭ; 110 contribuabilĭ; are o biserică, la care servesce preotul din Rotărescĭ.

Beciu, pădure în plasa Oraşuluĭ, com. Vârteşcoĭ, cătunul Beciu, întinderea e socotită în pădurea Pituluşa.

Beciuluĭ -Valea, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Slobozia, aşeḑat în partea de

apus a comuneĭ; întinderea şi populaţia sunt socotite în ale cătunuluĭ Corotenĭ.

Belciug, sat în plasa Marginea de jos, comuna Măicănescĭ, la apus pe rîul Râmnicu-Sărat, la 1050 m. spre Vest de cătunul Bolbóca; are 8 hect. cu 56 familiĭ, 227 suflete.

Belciug, piket vechiŭ cu No. 76, spre Moldova, în plasa Marginea de jos, com. Măicănescĭ.

Berca, sat în plasa Râmnicu de jos, cătunul comuneĭ Jârlăŭ, o diviziune a cătunuluĭ de reşedinţă. Pădurea Berca are 200 hect. a Statuluĭ; esenţă salcie.

Biceştiĭ de jos, sat în plaiul Râmnicu, cătunul com. Dumitrescĭ, în partea de răsărit, la 4 km. spre Est, pe rîul Râmnicu-Sărat; are o întindere de 2550 hect., cu 75 familiĭ, 286 suflete, 68 contribuabilĭ; 17 sciŭ carte. — Maĭ înainte se numea Gurcari.

Biceştiĭ de sus, sat în plaiul Râmnicu, cătunul comuneĭ Dumitrescĭ, la răsărit pe rîul Râmnicul-Sărat, la 3 km. spre Est de cătunul de reşedinţă; are 1740 hectare, cu o populaţie de 182 familiĭ, 702 suflete, 161 contribuabilĭ; 89 sciŭ carte; are o biserică. Şĭ-a luat numele de la vechiĭ răzeşĭ, Biceştiĭ.

Bisoca, comună rurală în plaiul Râmnicu, la pólele munteluĭ cu acelaşĭ nume.

Şĭ-a luat *numele* de la muntele Bisoca.

Este *aşeḑată* în partea apusană a judeţuluĭ, la 51 km. spre Nord-Vest de oraşul R.-Sărat şi în partea de apus a plaiuluĭ, la 23 km. spre Sud-Vest de com. Dumitrescĭ, reşedinţa plaiuluĭ. Comunele învecinate sunt: Jitia la 9 km., Valea Sălciĭ la 15 km., Câmpulungénca la 16 km.

Se *mărginesce* la răsărit cu comuna Şămlescĭ din jud. Buzĕŭ, de care se desparte prin muchia Bisoceĭ şi Ulmuşor, la apus cu com. Mânzălescĭ (tot din jud. Buzĕŭ), de care se desparte prin pârîul Recea, la miaḑănópte cu com. Jitia, de care se desparte prin rîul Râmnicu.

Este o comună din *regiunea munţilor*. Este brăsdată la răsărit de muchile: *Ulmuşor*, *Duiu*, *Piatra Căţeleĭ*; la apus, de vêrfurile: *Curcubata*, *Lacurile*, *Piramida*, *Recea*, *Pleşu*, *Şelăriile* şi *Martin*; la miaḑă-nópte sunt muchile: *Scropuş* saŭ *Schitul*, *Şindila*, *Piatra Babeĭ*, *Piatra pleşiĭ* prin *Carâmbu* şi culmea

Peste Râmnic; la miadă-di se găsesc vêrfurile: *Drăgan* și *Malul Caluluĭ*.

In privința *rîurilor* e udată de numeróse pâraie, tóte afluente ale rîuluĭ *Râmnicu-Sărat*, care o udă de la Vest la Est, în partea de miadă-nópte; principalele sunt: *Foltea*, *Găvanu*, *Necóra*, *Ulmușor* și *Boul*, la miadă-di; *Săratul* și *Recea Moldovanu*, la miadă-nópte; *Măluișel*, *Martin* și *Curcubata*, considerate ca isvóre ale rîuluĭ Râmnicu la apus; *Purcel*, *Sările*, *Dulce*, *Șindila*, la miadă-nópte. *Lacurĭ* maĭ însemnate are: lacul din Sărĭ, lacul luĭ D. Popa, Dobrin, Limpede, Vintilă-Vodă, lacul de la poiana din dél și lacul din Negru.

Clima comuneĭ este sănătósă, aerul rece vara, temperat iarna; locurile frumóse, atrag o mulțime de turiștĭ.

Cătunele, carĭ o compun sunt: *Bisoca*, reședința la miadă-di; *Bălțăgarĭ*, la apus; *Sările*, la apus; *Șindila*, la nord; *Recea*, la apus; *Lopătărésca*, la Sud; *Bisocuța* și *Poiana* la răsărit.

Suprafața comuneĭ este de 10.340 hect., din carĭ 200 hect. ocupate de vatra satelor, 536 hect. ale locuitorilor, 9604 ale particularilor (afară de pădurĭ).

Populația este de: 326 familiĭ, cu 1471 suflete; după sex: 769 bărbațĭ, 702 femeĭ; după starea civilă: 652 căsătoriți, 746 necăsătoriți, 73 văduvĭ; după cultură: 118 sciŭ carte; toțĭ românĭ ortodoxĭ.

Sunt 2 *biserici*: 1. una de lemn, fundată în 1835, nu se scie de cine; 2. alta de zid cu hramul *S-ții Voevodĭ*, zidită în 1883 de către locuitorĭ; are un venit de 168 leĭ și ca deservenți: 1 preot, 1 dascăl și 1 paracliser.

Comuna are o *școlă* de băețĭ, fundată în 1890 de locuitorĭ, cu un învățător și 102 elevĭ înscrișĭ, din carĭ 36 promovațĭ (1892—1893).

Calitatea pământuluĭ este mediocră, rea pentru agricultură, bună pentru pășunĭ, pământul fiind pietroș și stâncos, și producênd multă sare, după cum arată numele de Sărĭ, cât. Sările etc.; ca *cultură* a pământuluĭ, comuna are: 460 hect. arabil, 800 hect. imaș, 8420 hect. pădurĭ, ½ hect. viĭ, 809 hect. fêneațe, 650 hect. neproductiv; în privința *întinderiĭ* și *producerii* semănăturilor pe 1892 avem: 165 hect. porumb cu 265 hl. (1½ hl. de 1 hect.), 35 hect. grâŭ cu 420 hl. (13 hl. de 1 hect.), 10 hect. orz cu 100 hl. (10 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: puţină *agricultură*, avênd pentru acésta 30 pluguri; *crescerea vitelor*, avênd comuna 5176 capete, din cari 260 boi, 280 vaci, 40 cai, 65 epe, 4253 oi, 110 capre, 168 rămători; *lemnăria, industria*, e simplă; sunt 5 morĭ de apă, 17 ferestraie, 2 pive, 1 fabrică de gaz, 4 cherestegiĭ; sarea nu se exploatéză; *comerţul* este activ, constă în import de cereale, coloniale şi în exportul vitelor şi lemnelor; *transportul* se face prin gara Sihle, la 45 km. spre răsărit; maĭ sunt şi 12 comercianţĭ.

Căile de comunicaţie. Drumurile sunt rele, din pricină că locurile sunt pietróse şi prăpăstióse: 1. drumul spre com. Jitia; 2. spre Mânzălescĭ; 3. spre Sărulescĭ; 4. spre Andreaşĭ, pe culmĭ.

Budgetul. Com. are 332 contribuabilĭ, veniturile sunt de 3012 leĭ 27 banĭ, iar cheltuelile de 2751 leĭ 13 banĭ, remânând un excedent de 261 leĭ 14 banĭ; contribuţiile: 6522 leĭ 27 banĭ.

Curiosităţĭ. Pe délul Sindila se găsesc în maĭ multe locurĭ óse omenescĭ îngropate în ordine, la unele se găsesc săgeţĭ şi cuţite; sicriile sunt din lespedĭ de piatră; aŭ fost îngropaţĭ cu capul spre Vest, pe când se scie că ortodoxiĭ se îngrópă cu capul spre Est.

Portul este ţărănesc; sătenii pórtă sucmane, ciórecĭ albĭ; în cap căciulĭ, în picióre opincĭ saŭ cipicĭ; femeile pórtă fotă dintr'o fóe, adusă dinainte din ambele laturĭ, tuslugĭ, sucmane, cojóce; în cap stergare fără fes; în picióre opincĭ şi cipicĭ.

Dăm aci o mică descripţie luată din cărticica: *Ἡνυδο-Κυνηγετικὸς*, scrisă cu mult spirit şi umor, de stilistul nostru, D-nul A. I. Odobescu (în vol. III al Scrierilor lit. şi ist.).

X

Pe o frumósă ḑi de vară mĕ odihnisem câte-va ore la schitul Găvanul,— o minunată înfundătură călugăréscă în munţĭ, câte-va colibe şi o bisericuţă de bârne semănate printr'o pajişte smălţuită cu florĭ, pe care o încinge un semi-cerc de înalte stâncĭ pestriţe, ce pórtă numirea fórte nimerită de *Curcubeata*. De acolo plecaiŭ călare ca să merg la Bisoca, sat în douĕ chipurĭ interesant: maĭ întâiŭ de sub délul pe care el şade, isvorăsce Pecenéga, un pâriŭ cu nume preţios pentru etnografiĭ ţăreĭ, al doilea, pentru că intr'insul trăesc şi se prăsesc ceĭ

maĭ frumoşĭ bărbaţĭ din tot plaiul înconjurător. Ca probă despre acéstă din urmă particularitate, a satuluĭ Bisoca, — particularitate, care maĭ târdiŭ am putut s'o constat în tótă întinderea eĭ, — aveam cu mine drept călăuză de la Găvanul până acolo, un voinic Bisocean, un fel de óche Apolon muntenesc, carele cunoscea ca în palmă tóte cotiturile munţilor şi se maĭ pricepea şi la multe altele, căcĭ era şi vênător, şi cioban, şi cosaş, şi cântăreţ la biserică, şi cântăreţ cu cavalul. — Dómne iértă! pară-mi-se că maĭ meşter era la fluĭer de cât în stranä, — ba încă scia să spună şi basme de 'ţĭ era drag să 'l asculţĭ.

. . . . . .

Când ajunserăm pe muchea plaiuluĭ, ce desparte văile despre Buzĕŭ de cele despre Râmnic, priveliscea, din veselă şi plăcută ce era, se făcu de-odată măréţă.

In spate aveam culmea întinsă a Penteleuluĭ, starostele munţilor din Buzĕŭ, şi pe sub dênsul se rânduiaŭ, ca trepte ale uneĭ scărĭ de uriéşĭ, plaiul Rĕsboiuluĭ, munţiĭ Neharniţa, ambele Muşe, Măceşul, Brezeul, Piétra peneĭ, Carâmbul şi multe altele maĭ aşeḑate; dar drept în faţa nóstră, adăpostite sub piscurile semeţe ale Furuluĭ şi ale Stejiculuĭ, se înălţaŭ, ca nişte pereţĭ surĭ şi măcinaţĭ d'alungul uneĭ perdele de brădeţ, stâncele Neculelor la pólele cărora se aşternea, întocmaĭ ca un lăicer verde şi înflorat, o poiană largă şi desfătată.

Intr'adevĕr aĭ fi ḑis, cu balada păstoréscă, că acel picior de plaiŭ este întocmaĭ ca o gură de raiŭ.

Stam şi mĕ uitam cu acea uimire produsă adesea în noĭ de priveliştele neasceptate, ce ne isbesc vederile pe unele culmĭ despărţitóre de văĭ.

. . . . . .

. . . . . .

A. I. Odobescu, Scrierĭ literare şi istorice, Vol. III, pag. 172—174.

Bisoca, sat în plaiul Râmnic, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Bisoca, numit ast-fel de la muntele Bisoca; înainte se numia *Foltea-Sările*, de la pâriul Foltea-Sărĭ, care o udă; e aşeḑată la miaḑă-ḑi la pólele munteluĭ Bisoca şi pe pâriul Foltea-Sărĭ; are o întindere de 140 hectare, cu o populaţiune de 46 familiĭ, cu 196 suflete, 46 contribuabilĭ; 31 sciŭ carte; are o biserică cu 1 preot, 1 cântăreţ şi 1 paracliser; aci e şi şcóla comună; maĭ coprinde şi cătunul Poiana bouluĭ luĭ Drăgan.

Bisoca -la, un mic cătunaş, subdiviziune a celuĭ de sus.

Bisoca, munte în plaiul Râmnic, comuna Bisoca, la hotarul către judeţul Buzéŭ; e masiv aparte, ale căruĭ ramificaţiĭ se întind şi în plaiul Râmnic şi în Slănic (Buzéŭ); are o înălţime de 973 metri, şi e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ, vara se fac pe el stâne de oĭ. Alte vérfurĭ sunt: *Veveriţele*, *Cetăţuia*, *Vornicu*, *Papa*, *Râpa albă*, *Ghizdita* ş. a.

Bisoca -spre, dél în plaiul Râmnicu, comuna Valea Sălcieĭ, se întinde d'alungul rîuluĭ Câlnău, acoperit cu pădurĭ.

Bisoculţa, sat în plaiul Râmnicu, cătunul comuneĭ Bisoca, aşeḑat la răsărit, tot la pólele muntelui Bisoca, la 2½ km. spre Est; are [illegible] hect., cu o populaţie de [illegible] familiĭ, cu 202 suflete, [illegible] contribuabilĭ; toţĭ românĭ. Proprietăţile acestor posiţiunĭ sunt descrise maĭ sus la comuna Bisoca.

Bisoneĭ, dél în plaiul Râmnicu, comuna Dumitrescĭ, se desface din culmea Lupanului, brăsdéză partea de apus a comuneĭ; acoperit cu pădurĭ.

Bisoneĭ în, lunc în plaiul Râmnicu, comuna Dumitrescĭ, pe drumul ce duce la comuna Chiojdenĭ.

Blănarĭ, sat în plaiul Râmnicu, comuna Dumitrescĭ, în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, la pólele déluluĭ Blănarĭ, de unde are şi numele; întinderea şi populaţia sunt socotite în acele ale cătunuluĭ de reşedinţă, Dumitresciĭ de jos.

Blănósa -la Stâna, stână în plasa Marginea de jos, comuna Gulianca, loc de ernare pentru oile ce vin de la munte.

Blegu, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Racoviţenĭ, aşeḑat la răsăritul eĭ pe pârîul Blegu; întinderea şi populaţia luĭ sunt socotite în cătunul de reşedinţă, Racoviţenĭ.

Blegu, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, comuna Racoviţenĭ, isvorăsce din délul Blegu, udă cătunul Blegu şi se varsă în rîul Câlnău.

Blehanĭ, sat în plasa Marginea de jos, cătunul comuneĭ Corbu, aşeḑat în partea de răsărit; e maĭ mult o despărţire a cătunuluĭ de reşedinţă Corbu; întinderea şi populaţia luĭ sunt socotite în cătunul Corbu.

Blidarele, comună rurală în plasa Oraşuluĭ, pe pârîul Valea Blidare.

Şĭ-a luat *numele* de la pârîul Blidare; alţiĭ ḑic că de la moşia unuĭ óre-care Ión Blidărescu.

Este *aşeḑată* în partea nordică a judeţuluĭ, la 33 km. spre Nord de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea apusană a plăşiĭ, la 2 km. spre Nord-Vest de com. Cotescĭ, reşedinţa plăşiĭ. Comunele învecinate sunt: Bontescĭ şi Câmpinénca la 2 km., Broscenĭ la 4 km., Faraóne la 7 km., Golescĭ la 8 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu com. Faraóne, de care se desparte prin pârîul Petrosu, la apus cu com. Bontescĭ; la răsărit cu com. Cârlige; la miaḑă-ḑi cu com. Cotescĭ, de care se desparte prin pârîul Blidare.

Este o comună din *regiunea dèlurilor*, este brăzdată în partea de apus de ramificaţiile dêluluĭ *Perişor*.

Rîurile carĭ o udă sunt neînsemnate, formate de ploĭ, şi secĭ în timpul vereĭ; aşa sunt *Valea Blidare*, ce o udă la miaḑă-ḑi; *Valea Mereĭ*, care o udă la miaḑă-nópte; maĭ sunt 5 puţurĭ (30—38 m. adâncime) şi 2 fântânĭ (1—10 m. adâncime).

Clima comuneĭ este aceea aşa numită de podgorie, temperată, adăpostită.

Alt *cătun* afară de cel de reşedinţă, nu maĭ are.

Suprafaţa comuneĭ este 402 hect., din carĭ 50 hect. ocupate de vatra comuneĭ, 363 hect a le locuitorilor; particulare nu sunt

Populaţia comuneĭ este de 93 familiĭ, carĭ cuprind 553 suflete; după sex: 277 bărbaţĭ şi 275 femeĭ; după starea civilă: 398 căsătoriţĭ, 109 necăsătoriţĭ, 46 văduvĭ; după cultură: 50 sciŭ carte, 503 nu sciŭ; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

In comună este o *biserică* vechie cu hramul *Sf. Niculae*, fundată în 1788 de locuitorĭ; are un venit de 370 leĭ, 1 preot, 1 cântăreţ şi un paracliser.

Comuna are o *şcólă* mixtă, într'un local cu chirie, cu un învĕţător plătit de judeţ, cu 49 elevĭ inscrişĭ, din care 5 promovaţĭ (1892—93).

Calitatea pămêntuluĭ este bună, maĭ ales pentru vie, fiind constituit din argil, amestecat cu puţin nisip; în ceea ce privesce *cultura* pămêntuluĭ, comuna are 5 hect. loc arabil, 2 hect. imaş, 70 hect. pădurĭ, 276 hect. viĭ, 10 hect. neproductiv; iar în privinţa *întinderiĭ* şi *produceriĭ* semănăturilor, avem: 5 hect. porumb cu 50 hl. (10 hl. de 1 hect.), locuitoriĭ sémănă pe mo-

şiile streine din alte comune; 276 hect. viĭ cu 5520 hl. (20 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiunile locuitorilor sunt: *cultura viţeĭ*, precum şi micele industriĭ ce o însoţesc; *crescerea vitelor*, comuna avênd 364 capete, din carĭ 112 boĭ, 40 vacĭ, 15 caĭ, 9 epe, 30 oĭ, 1 capră, 157 rămătorĭ; în comună maĭ sunt 20 plugurĭ; *industria* e simplă, constând numaĭ din fabricarea vinuluĭ şi a rachiuluĭ din vin, pe lângă carĭ se adaugă 2 tâmplarĭ, 2 marchidanĭ, 2 cismarĭ, 1 plăpămar; *comerţul* e activ, constând din importul de cereale, şi alte producte trebuincióse, şi exportul vinuluĭ, al căruĭ transport se face prin gara Cotescĭ, la 7 km. spre răsărit.

Căile de comunicaţie sunt drumurile vicinale: 1. Bontescĭ-Odobasca; 2. Cotescĭ, gara Cotescĭ; 3. Faraóne-Varteşcoĭ-Câmpinénca; 4. Cotescĭ-Popescĭ-Plăinescĭ şi Râmnicu-Sărat.

Budgetul. Comuna are 121 contribuabilĭ; veniturile sunt de 4708 leĭ 09 banĭ; iar cheltuelile de 4666 leĭ 77 banĭ, rămânând un excedent în plus de 42 leĭ 32 banĭ; contribuţiunile comuneĭ sunt de 2579 leĭ 96 banĭ.

[illegible] comună rurală în plasa Marginea de sus, pe riul Slămnic. Şĭ-a luat *numele* de la o fată Bogza, ce s'a rătăcit pe aci şi a fost primită de locuitorĭ.

Este *aşeḑată* în partea de mijloc a judeţuluĭ, la 19 km. spre Nord-Est de oraşul Râmnicu-Sărat şi în partea răsăriténá a plăşiĭ la 8 km. spre răsărit de Plăinescĭ, reşedinţa plăşiĭ; — comune învecinate sunt: Sihle la 6 km., Voetin la 8 km. Dragoslovenĭ la 11 km., Tâmboescĭ la 14 km.

Se *mărginesce* la Nord cu com. Slobozia-Ciorăscĭ, la răsărit cu com. Mărtinescĭ, la miaḑăḑi cu com. Bălescĭ şi Voetin, la Vest cu Sihle şi Plăinescĭ.

Este o comună *de câmp*, nu are delurĭ în interiorul comuneĭ, numaĭ vre-o douĕ-treĭ movile la apus.

Riul *Slămnic*, o udă de la Nord-Vest la Sud-Est în partea de miaḑă nópte şi mijloc. Maĭ sunt 92 puţurĭ (5—8 m. adâncime).

Clima comuneĭ este variabilă; vara prea căldurósă şi une-orĭ cu secete; iarna frig însoţit cu viscole.

Cătunele, carĭ compun acéstă comună sunt: *Bogza*, reşedinţa în mijloc, *Căeata* la apus şi *Retezaţiĭ* la răsărit.

Suprafaţa comuneĭ este de 5523 hect., din carĭ 193 hect.

vatra comunei, 1078 hect. ale locuitorilor și 4252 hect. ale particularilor.

Populația este de 396 familii, cu 1791 suflete; după sex: 893 bărbați și 898 femei; după starea civilă: 743 căsătoriți, 953 necăsătoriți, 95 văduvi; după cultură; 228 sciu carte; toți români ortodoxi.

Sunt 2 *biserici* în comună: 1. una în căt. Bogza cu hramul *Sf. Nicolae*, zidită la 1854 de locuitori, cu 1 preot și 2 cântăreți; 2. biserica din căt. Căeata cu hramul *Sf. George*, zidită în 1838 de Theodor Gojanu, cu 1 preot și 1 cântăreț; ambele sunt îngrijite de comună și locuitori prin discuri și pangar.

Sunt 2 *școli mixte:* 1. una în căt. Bogza, fundată în 1868 de locuitori; 2. alta în căt. Căeata, fundată de Stat în 1892; cu 2 învățători și 92 elevi înscriși (din cari 7 fete) și 62 promovați (din cari 5 fete) (1892—1893).

Calitatea pământului este bună, fiind argil amestecat cu pământ negru; ca *cultură* a pământului, comuna are 4004 hect. arabile, 966 hect. imaș, 287 hect. păduri, 76 hect. fineațe; iar în privința *întinderii* și *producerii* semănăturilor pe 1892 avem: 1415 hect. grâu cu 19.810 hl. (14 hl. de 1 hect.), 1200 hect. orz cu 13.200 hl. (11 hl. de 1 hect.), 10 hect. ovăz cu 160 hl. (16 hl. de 1 hect) 1338 hect. porumb cu 9336 hl. (7 hl. de 1 hect).

Ocupațiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 115 plugurĭ, 1 móră cu aburĭ; *crescerea vitelor*, fiind în comună 8813 capete, din carĭ 862 boĭ, 602 vacĭ, 124 caĭ, 250 epe, 11 măgarĭ, 6700 oĭ, 4 capre și 260 râmătorĭ; *industria* e simplă, în comună sunt 5 cojocarĭ, 2 cismarĭ, 1 caretaș; *comerțul* e activ și constă în importul de coloniale, instrumente agricole și haine gata, și în export de cereale și vite; *transportul* se face prin gara Sihle la 7 km. spre Est; maĭ sunt și 10 comercianți, din carĭ 6 cârciumarĭ.

Căile de comunicație sunt, căĭ vicinale: 1. spre Plăinescĭ; 2. spre Sihle, gara Sihle, 3. spre Martinescĭ-Ciorascĭ; 4. spre Balanĭ-Măcrina; 5. spre Voetin-Râmnicu-Sărat; 6. spre Obilescĭ.

Budgetul. Comuna are 530 contribuabilĭ; veniturile sunt de 6382 leĭ 99 banĭ, iar cheltuelile de 6304 leĭ 61 banĭ, remânând un excedent în plus de 78 leĭ 38 banĭ; contribuțiunile comuneĭ sunt de 13.471 leĭ 83 banĭ.

Portul locuitorilor e mocănesc, câţĭ-va aŭ şi port bulgăresc modificat în parte; fetele imitéză portul podgorienesc.

Bogza, sat în plasa Marginea de sus, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Bogza, aşeḑat în mijlocul comuneĭ, pe malul stâng al rîuluĭ Slămnicu, are 111 hect. cu o populaţie de 190 familiĭ cu 940 suflete, 256 contribuabilĭ; 147 sciŭ carte; are o biserică şi o şcólă.

Bogza şi **Hârăe**, pădure în plasa Marginea de jos. Veḑĭ Tîrgă, Tufele luĭ.

Bolbóca, numire vechie a comuneĭ şi cătunuluĭ Măicănescĭ, numit ast-fel de la o baltă formată de rîul Râmnicu-Sărat în revărsările sale, lângă comună.

Boldu, comună rurală în plasa Gradiscea pe pârîul Viróga.

Şĭ-a luat *numele* de la moşia Boldu.

Este *aşeḑată* în partea de miaḑă-ḑi a judeţuluĭ, la 17 km. spre Sud-Est de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea de Nord a plăşiĭ la 13 km. spre Nord-Vest de comuna Gradiştea de sus, reşedinţa plăşiĭ; comunele învecinate sunt: Balta-albă la 6 km., Gherghésa la 7 km., Vâlcelele la 10 km.

Se *mărginesce* la Nord cu Măcrina, la Est cu Vâlcele, la Sud cu Balta-albă, la apus cu Gherghésa şi Sălcióra.

Este o comună *de câmp*, nu are déluri, ci numaĭ câte-va movilĭ, ca *Gorgana*.

Pârîul *Viróga* o udă la apus, formând şi balta *Boldu*; mal are şi 302 puţurĭ cu 5—7 metri adâncime.

Clima comuneĭ este variabilă, vara căldurĭ marĭ şi iarna frig şi viscole.

Cătune nu maĭ are altele afară de cel de reşedinţă.

Suprafaţa este de 6326 hect., din carĭ 170 hect. vatra comuniĭ, 1156 hect. ale locuitorilor, 5000 hect. ale particularilor.

Populaţia este de 416 familiĭ, carĭ cuprind 1860 suflete; după sex: 1011 bărbaţĭ şi 849 femeĭ; după starea civilă: 796 căsătoriţĭ, 1052 necăsătoriţĭ, 12 văduvĭ; după cultură: 148 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Are o *biserică* cu hramul *Sfinţiĭ Impĕraţi Constantin şi Elena*, zidită în anul 1836 de Ión Bălăcianu şi soţia sa Maria; are 51 pogóne cultivate, şi ca deservanţĭ: 2 preoţĭ şi 2 cântăreţĭ.

Are o *şcólă mixtă*, fundată

în anul 1891 de către locuitorĭ, are 1 învĕţător, 103 elevĭ înscrişĭ, 68 promovaţĭ.

Calitatea pămêntuluĭ este bună, ca *cultură* comuna are: 5172 hect. arabil, 950 hect. imaş; iar în privinţa *întinderiĭ* şi *produceriĭ* semănăturilor pe 1892, avem: 1148 hectare grâŭ cu 22.960 hl. (20 hl. de 1 hect.), 908 hect. secară cu 55.388 hl. (61 hl. de 1 hect.), 1470 hect. porumb cu 29.400 hl. (20 hl. de 1 hect.), 1449 hect. orz cu 29.980 hl. (23 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 150 plugurĭ, 1 móră cu aburĭ; *crescerea vitelor*, avênd 3903 capete, din carĭ 725 boĭ, 325 vacĭ, 270 caĭ, 205 epe, 1980 oĭ, 250 rămătorĭ; *industria* este simplă; *comerţul* constă în importul de coloniale, instrumente agricole, şi în exportul de cereale; *transportul* se face prin gara R.-Sărat; maĭ sunt 30 comercianţĭ (2 streinĭ), din carĭ 1 băcan, 12 cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt: 1. şosĕua judeţiană Râmnic-Obideţĭ-Boldu-Brăila; 2. Sălcióra-Bălăcianu; 3. Măcrina; 4. spre Vâlcele-Domniţa.

Budgetul. Comuna are 360 contribuabilĭ. Veniturile sunt: 7425 leĭ 75 banĭ, cheltuelile sunt de 7231 leĭ 20 banĭ, rămânând un excedent de 194 leĭ 55 banĭ; contribuţiile sunt: 16.712 leĭ 20 banĭ.

Boldu, heleşteŭ în plasa Gradiştea, comuna Boldu, format de pârîul Viróga, acoperit cu stuf, produce caracudă şi ştiucă, ce se consumă de locuitorĭ.

Boldului -la sfóra, han în plasa Gradiscea, comuna Boldu, pe drumul spre Obidiţĭ şi Râmnicu-Sărat.

Bónta, biserică în plasa Oraşuluĭ, com. Vêrteşcoĭ, cu o vechime de maĭ bine de 100 anĭ. Veḑĭ Vêrteşcoĭ.

Bonţescĭ, comună rurală în plasa Oraşul, aşeḑată pe pârîul Mera.

Este *aşeḑată* în partea nordică a judeţuluĭ, la 35 km. spre Nord de oraşul R.-Sărat, şi în partea apusană a plăşiĭ, la 4 km. spre Nord-Vest de comuna Cotescĭ, reşedinţa plăşiĭ. Comunele învecinate sunt: Blidarĭ la 2 km., Cârlige la 3 km., Faraóne la 5 km., Budescĭ la 6 km., Golescĭ la 9 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu com. Faraóne, de care se desparte prin *Valea Petrôsă* la răsărit cu Cârlige şi Blidare, la miaḑă-ḑi şi apus cu Odobasca,

de care se desparte prin délul Corniţelor.

Este o comună din *regiunea délurilor*; spre apus se ramifică délurile *Delénul* şi *Perişorul*.

Riurile carĭ o udă sunt micĭ pâraie, ca: *Dălhăuţ* spre miaḑănópte, *Valea Mereĭ* prin mijloc, *Dâlgov* la miaḑă-ḑi; maĭ sunt 5 puţurĭ (4—10 m. adâncime) şi 5 fântânĭ (1—4 metri adâncime).

Clima comuneĭ este cea de podgorie, temperată şi chiar dulce.

Cătunele carĭ compun comuna sunt: *Bonţescĭ*, reşedinţa spre apus pe pârîul Mera; *Dălhăuţ*, la 1700 m. spre Nord pe pârîul Dălhăuţ.

Suprafaţa comuniĭ e de 2383 hect., din carĭ 250 hect. vatra comuniĭ, 1400 hect. ale locuitorilor, 733 hect. ale proprietăţiĭ private.

Populaţia este de 252 familiĭ, carĭ cuprind 1092 locuitorĭ; după sex: 568 bărbaţĭ şi 532 femeĭ; după starea civilă: 377 căsătoriţĭ, 689 necăsătoriţĭ, 26 văduvĭ; după cultură; 158 sciŭ carte, restul nu; 2 streinĭ; toţĭ ortodoxĭ.

In comună sunt 3 *bisericĭ*: 1. una cu hramul *Isvorul Tămăduiriĭ*, fundată în 1820 de stareţul Dionisie Archimandritul şi cu ajutorul locuitorilor; 2. cea cu hramul *Sfinţiĭ Impăraţi*, fundată în 1840 de stareţul Benedict Archimandritul şi locuitorĭ; 3. cea din cătunul Bonţescĭ cu hramul *Sfinţiĭ Voivoḑi*, zidită la 1625, reparată la 1779 de stareţul Eftimie, la 1809 prefăcută de stareţul Teoctist, la 1827 de stareţul Dionisiu, aşa cum se găsesce astăḑĭ. Biserica din Dălhăuţ este schit (veḑĭ Dalhăuţ, schit); cele din Bonţescĭ aŭ un preot, un dascăl şi un paracliser.

Comuna are o *şcólă mixtă*, fundată în 1886 de locuitorĭ, cu un învĕţător şi 45 elevĭ înscrişĭ, din carĭ 15 promovaţĭ (1892—1893).

Calitatea pămêntuluĭ este mediocră, fiind argilos şi calcaros; în privinţa *culturiĭ* pămêntuluĭ, comuna are 13 hectare arabil, 1500 hect. pădurĭ, 623 hect. viĭ; în privinţa *întinderiĭ* şi *produceriĭ* semănăturilor, avem 10 hect. porumb cu 40 hl. (4 hl. de 1 hect.), 3 hect. orz cu 12 hl. (4 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *cultura viţeĭ*, *crescerea vitelor*, fiind în comună 741 capete, din carĭ 231 boĭ, 74 vacĭ, 38 caĭ, 16 epe, 162 oĭ, 18 capre, 202 râmătorĭ; — puţină agricultură,

avênd numaĭ 13 plugurĭ; *industria* e simplă, constând din fabricarea vinuluĭ şi a rachiuluĭ; maĭ sunt 1 potcovar, 1 măcelar; *comerţul* e activ, constând în importul de cereale şi în exportul vinuluĭ, al căruĭ transport se face prin staţia Cotescĭ, la 10 km. spre răsărit; în comună sunt 41 comercianţĭ (7 streinĭ), din carĭ 1 băcan, 6 cârciumarĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: drumul vecinal spre Faraónele-Vêrtescoĭ; 2. spre Odobasca, spre Cârlige; 3. spre Cotescĭ-Plăinescĭ-Râmnicu-Sărat.

Budgetul. Comuna are 223 contribuabilĭ; veniturile sunt de 8647 leĭ 14, 8428 leĭ 80 banĭ la cheltuelĭ, remănând un excedent în plus de 218 leĭ 34 banĭ; Contribuţiile comuneĭ sunt 8091 leĭ 02 banĭ.

Bonţescĭ, sat în plasa Oraşul, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Bonţescĭ, aşeḑat spre apus de pâriul Mera, la pólele déluluĭ Perişoru; are 1000 hect. întindere cu 113 familiĭ, 504 suflete, 100 contribuabilĭ; 80 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ; are o biserică şi şcóla comuneĭ.

Bórca, sat în plasa Gradiscea, cătunul comuneĭ Domniţa, aşeḑat în partea de apus, pe malul stâng al rîuluĭ Buzĕŭ; şĭ-a luat numele de la pădurea Bórca; întinderea şi populaţia sunt socotite în acelea ale cătunuluĭ de reşedinţă.

Bórca, pădure în plasa Gradiscea, comuna Domniţa, cătunul Bórca, a Statuluĭ, are 37 hect.; esenţe principale: salcie, plop şi sânger.

Bordésca, sat în plasa Râmnicu de jos, cătunul com. Obilescĭ, aşeḑată spre apus, pe pâriul Bălanul, la 100 metri spre apus de cătunul de reşedinţă, Obilescĭ; are 1500 hect., cu o populaţie de 169 familiĭ, 753 suflete, 225 contribuabilĭ; 50 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ; are o biserică.

Bordésca, pădure în plasa Marginea de jos, com. Obilescĭ, cât. Bordésca; are 7½ hectare, din carĭ 4½ hectare ale Statuluĭ (după biuroul silvic 16 hectare); esenţe: garniţă, fag, plop şi alun.

Bordeşcĭ, comună rurală în plasa Marginea de sus, la pólele déluluĭ Bordeşcilor.

Şĭ-a luat *numele* de la un bordeiŭ în care s'a ascuns odinióră un fugar.

Este *aşedată* in partea de mijloc a judeţuluĭ, la 23 km. spre Nord-Vest de oraşul R.-Sărat, şi in partea apusană a plăşiĭ la 8 km. spre Nord-Vest de com. Plăinescĭ, reşedinţa plăşiĭ. — Comune invecinate sunt: Dragoslovenĭ la 5 km., Tămboescĭ la 6 km., Lacu luĭ Baban la 8 km., Urechescĭ la 9 km., Dumitrescĭ la 7 km.

Se *mărginesce* la Nord cu căt. Gura Caliţi (com. Lacu luĭ Baban), despărţită prin Délul Costandoiu, la miaḑă-ḑi cu Plăinescĭ şi cu Tămboescĭ, despărţită prin délul Tămboescilor, la răsărit cu Dragoslovenĭ, despărţit prin riul Râmnic, la apus cu Dumitrescĭ, despărţit prin délul Turculeţ.

Este din *regiunea délurilor*, brăsdată fiind de ramificaţiile délurilor *Stréja* şi *Nucĭ*, la Vest.

Riurile carĭ o udă sunt: *Râmna* la răsărit de la N.-V.-la S.-E., şi cu afluenţiĭ săĭ *Ciuciurea* şi *pâriul Bordescilor*; maĭ sunt şi 15 puţurĭ (6—8 m. ad.), 10 fântânĭ (1—5 m. ad.), şi 1 cişmea.

Cătune alte nu maĭ are, afară de cel de reşedinţă.

Suprafaţa comuneĭ este de 1055 hect., 20 hect. vatra comuneĭ, 500 hect. ale locuitorilor, 600 hect. ale Statuluĭ, 30 hect. ale Eforieĭ Spitalelor civile.

Populaţia e de 218 familiĭ, cu 917 suflete; după sex: 478 bărbaţĭ, 439 femeĭ; după starea civilă: 180 căsătoriţĭ, 724 necăsătoriţĭ şi 13 văduvĭ; după cultură: 140 sciŭ carte.

O *biserică* are comuna, care e fórte veche, fundată se dice de o famile domnéscă (veḑĭ Bordescĭ, schit), cu hramul *Adormirea Maicĭ Domnuluĭ*, cu 180 leĭ venit, şi ca deservanţĭ 1 preot, 1 cântăreţ, 1 paracliser.

Comuna are o *şcólă* de băeţĭ, fundată in 1860 de comună, cu 1 invĕţător şi cu 56 elevĭ inscrişĭ, 11 promovaţĭ (1892—93).

Calitatea pămêntuluĭ este bunicică, fiind negru-clisos; — ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are 60 hect. arabil, 600 hect. pădure, 360 hect. viĭ, 30 hect. fêneţe, 5 hect. neproductiv; — iar in privinţa *întinderiĭ* şi *produceriĭ* semănăturilor pe 1892 avem: 60 hect. porumb cu 480 hl. (8 hl. de 1 hect.), 360 hect. viĭ cu 14760 hl. (14 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: puţină *agricultură*, avênd 26 plugurĭ; *crescerea vitelor*, fiind in comună 550 capete, din carĭ: 178 boĭ, 41 vacĭ, 61 caĭ, 6 epe, 263 rămătorĭ; *cultura vieĭ*; —

industria e simplă, constând în fabricarea vinuluĭ şi a rachiuluĭ de tescovină; *comerţul* constă în importul materiilor alimentare, coloniale, instrumente la fabricarea vinuluĭ; şi în exportul vinuluĭ şi rachiuluĭ; *transportul* se face prin gara Gugescĭ la 9 km. spre răsărit; maĭ are 46 comercianţĭ (1 strein).

Căile de comunicaţie sunt drumurĭ vicinale: 1. spre Dumitrescĭ; 2. spre Dragoslovenĭ-Plămescĭ-gara Gugescĭ; 3. spre Lacu luĭ Balénu; 4. spre Slobozie-Râmnicu-Sărat.

Budgetul. Comuna are 198 contribuabilĭ; veniturile sunt de 4690 leĭ 40 banĭ, iar cheltuelile de 4462 leĭ, remânând un excedent în plus de 228 leĭ 40 banĭ; contribuţiunile sunt de 5602 leĭ 14 banĭ.

Portul. Săteniĭ aŭ părăsit portul naţional şi aŭ adoptat pe cel podgorienesc, adică mintene de flanele, uniĭ de târg, alţiĭ de casă, pantalonĭ de materie, căciulĭ albe şi negre, pălăriĭ, ghete şi cisme; ceĭ ce aŭ avere, aŭ portul nemţesc. Sătencile pórtă rochiĭ de stambă, lână orĭ altă materie, polcĭ, paltóne; barişurĭ, tulpane, vara costum naţional; cămăşĭ cusute cu fluturĭ şi lânurĭ, şi fuste de stambă.

Istoric. Pe când proprietariĭ boerĭ aveaŭ dreptul de a face table de capitaţie pentru clăcaşiĭ din moşie, iar comuna compunêndu-se din clăcaşĭ şi moşnenĭ; ea se despărţise în două: cea de clăcaşĭ *Bordescii de sus*, cea de moşnenĭ *Bordescii de jos*; maĭ târdiŭ vĕdêndu-se că e nefolositóre acéstă despărţire, s'aŭ unit iarăşĭ într'un trup.

Bordescii de jos, sat în plasa Marginea de sus, o parte din comuna Bordescĭ, şi în care eraŭ numaĭ moşnenĭ, în opositie cu

Bordescii de sus, în care şedeaŭ numaĭ clăcaşiĭ, despărţire care vĕdêndu-se nefolositóre, cele două cătune se uniră pentru a forma comuna Bordescĭ.

Bordescĭ, schit în plasa Marginea de sus, în comuna Bordescĭ. — La intrarea în drépta sunt zugrăviţĭ, ţinênd în mânĭ biserica, următoriĭ: Jupân Mănăilă Voevod, Jupâniţa Maria, Răducan, Serban, Stefan, Ión (fiĭ), şi Chiajna, Maria (fiice); iar în pomelnicul bisericeĭ sunt pomeniţĭ, după spusa preotuluĭ, următoriĭ: Constantin, Maria, Mănăilă, Maria, Mira, Chiajna, Păuna, Stana, Aniţa, Stefan şi Rada. Din bătrânĭ se spune că e fórte vechie, făcută de un Domn, care

s'ar fi adăpostit într'un bordeĭ, cine scie de ce împrejurărĭ turburătóre în ţară, şi după aceea venind cu Dómna şi copiiĭ sĕĭ, aŭ zidit o biserică înzestrând'o cu cele trebuincióse, şi că aci la început a fost schit de călugărĭ cu numirea de Bordescĭ; chiar se ţin minte ca fiind vĕḑute patru din chiliĭ şi o casă în curtea bisericeĭ împrejmuită cu zid, din care cea maĭ mare parte există şi astăḑĭ. S'a maĭ vorbit că acelaşĭ Domn a maĭ făcut şi biserica catedrală din R.-Sărat, şi acea biserică, ce a fost la Măxinenĭ.

Bordescĭ, pârîŭ în plasa Marginea de sus, isvorăsce din délul Trăistenilor, udă comuna în partea de răsărit, trece prin cătunul de reşedinţă şi merge de se varsă în rîul Râmna, pe drépta luĭ. Valea luĭ este strîmtă şi taie în două comuna.

Bordescĭ, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Tâmboescĭ, numit astfel pentru că odată făcea parte din comuna Bordescĭ, se maĭ numesce şi *Bordescĭ de jos*, în oposiţie cu comuna sus numită, a căreĭ poziţie e înaltă; e aşeḑat în partea de apus, la pólele délului Nucilor, pe rîul Slămnic, la 700 metri spre Vest de cătunul de reşedinţă; are o întindere de 10 hect., iar populaţiunea e socotită în aceea a cătunuluĭ de reşedinţă, Tâmboescĭ.

Bordescĭ, moşie în plasa Marginea de sus, pendinte de comuna Bordescĭ, se întinde la apusul comuneĭ; întinderea şi producerea sunt socotite la comuna, pe care se află pădurea Bordescĭ.

Bordescĭ, pădure în plasa Marginea de sus, comuna Bordescĭ, aşeḑată în partea de apus a eĭ, pe délul Nucilor; ea depinde de circumscripţia VII silvică, ocolul Vărzărescĭ; are o întindere cam de 1000 hect., situate pe moşia Bordescĭ, tóte ale Statuluĭ. — Esenţe principale de lemne sunt: 60% stejar, fag, plop, teĭ, ulm, frasin şi carpen; exploatarea este cam grea, locurile fiind rele, şi transportul anevoios.

Botescĭ, sat în plasa Marginea de jos, cătunul comuneĭ Malurĭ, şĭ-a luat numele de la un fost proprietar, Botescu; aşeḑat în partea de răsărit, pe pârîul Leica, la 5734 metri spre Est de cătunul de reşedinţă, Malurĭ; are o întindere de 14 hect., cu o populaţie de 35 familiĭ, cu 154

locuitorĭ, 35 contribuabilĭ; 9 sciŭ carte.

Botescĭ, vechiŭ piket cu No. 71 în plasa Marginea de jos, către hotarul Moldoveĭ, în comuna Malurĭ; aḑĭ e han pe drumul către Măicănescĭ.

Botescĭ-Slobozia, sat în plasa Marginea de jos. Veḑĭ Slobozia-Botescu.

Botesculuĭ -Odaia, locuinţă isolată în plasa Marginea de sus, com. Mărtinescĭ, în partea de răsărit; aḑĭ han pe drumul către Gulianca.

Boluluĭ -Valea, pârîŭ în plasa Râmnicu de jos, isvorăsce de pe teritoriul com. Racoviţenĭ (plasa Râmnicu de sus), se îndreptéză spre răsărit, trece prin comuna Costieniĭ marĭ, unde primesce pârîurile *Grebănĭ* şi *Orzănésca*, apoĭ prin comunele Socariciu, Bălăcénu, Slobozia-Galben şi Galben, unde forméză lacurile Socariciu, Bălăcénu, Slobozia-Galben şi Galben, purtând pe alocurea şi numele comunelor pe unde trece, aşa sunt: pârîul Costienĭ, Bălăcénu etc.; el se varsă în balta Jârlăŭ saŭ Drog, saŭ Văcenĭ, după un curs de maĭ bine de 28 km.; malurile sale sunt acoperite cu semănăturĭ.

Boluluĭ -Valea, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Bisoca, isvorăsce din piscul Vêrful mare, udă partea de miaḑă-nópte a comuneĭ şi se varsă în rîul R.-Sărat, pe drépta luĭ.

Brădénca saŭ **Jârlău**, pădure în plasa Râmnicu de jos, comuna Jârlău, face parte din circumscripţia VII silvică, ocolul Băbenĭ; are întindere de 200 hect., avênd ca esenţă salcie.

Brăileĭ -Drumul, o şosea ce plécă din Râmnicu-Sărat, merge d'alungul rîuluĭ Râmnicu, trece prin comunele Obidiţĭ, Nicolescĭ, Ciorăscĭ-Gulianca, trece rîul Buzĕŭ, şi se duce la Brăila, servia la transportul productelor acestuĭ judeţ la şchela Brăileĭ, precum şi un drum al poşteĭ vechĭ.

Brânzarĭ, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Lacu luĭ Balean, aşeḑat în partea de apus a comuneĭ, pe pârîul Bălănescĭ; întinderea şi populaţia sunt socotite în acele ale cătunuluĭ Bălănescĭ.

Breziĭ -piscul, dél în plaiul Râmnicu, com. Dănulescĭ, se deslace

din culmea Dănulescilor, brăsdéză partea de apus a comuneĭ, acoperit cu pădurĭ.

Bricoag -la, locuinţă isolată în plasa Râmnicu de jos, comuna Slobozia-Galben, pe pârîul Apa Costeiŭ, la apusul comuneĭ şi la hotarul judeţuluĭ, către Buzĕŭ; nu se scie de unde şĭ-a luat numele; aḑĭ e han pe drumul către Buzĕŭ.

Broscenĭ, comună rurală în plasa Oraşul, pe malul drept al rîuluĭ Milcov.

Şĭ-a luat *numele* de la un lac plin de brósce, ce aḑí nu maĭ există.

Este *aşeḑată* în Nordul jud. la 48 km. de Oraşul R.-Sărat, şi în partea nordică a plăşiĭ, la 7 km. spre Nord-Vest de Cotescĭ, reşedinţa plăşiĭ. Comunele învecinate sunt: Câmpinénca la 4 km., Faraone la 6 km., Andreaşĭ la 9 km., Odobasca la 7 km.

Se *mărginesce* la Nord cu com. Odobescĭ, Mera (jud. Putna) despărţită prin rîul Milcov, la Est cu Câmpinénca, la Sud cu Faraóne şi Odobasca, şi la apus cu Andreaşĭ.

Este o comună din *regiunea munţilor;* la apus şi miaḑă-ḑi se întinde culmea *Scorusului*, *Chicióra* şi *Delénu;* délurile *Capri* şi *Teiusul* la răsărit, *Hoja*, *Priveghiu*, *Găvanu*, *Broscénu* la mijloc.

Rîurile sunt numeróse: *Milcov* la Nord şi cu afluenţĭ seĭ, *Vulcănésa*, *Valea largă*, *Valea rea*, *Pituluşa* şi *Badea* de la Sud la Nord; maĭ sunt 13 puţurĭ (10—80 m. ad.), 34 fântânĭ (1—10 m. ad.).

Clima este sănătósă, vara răcorósă, iarna temperată şi fără gerurĭ marĭ.

Cătunele carĭ compun comuna sunt: *Broscenĭ*, reşedinţa la răsărit, *Pituluşa* la 2 km. spre apus, *Valea rea* la 3 km. şi *Vulcănésa*, la 4 km. tot spre apus.

Suprafaţa este de 7385 hect., din carĭ 3750 hect. ale locuitorilor (240 hect. vatra satelor) şi 3630 hectare ale proprietăţiĭ private.

Populaţia e de 375 familiĭ cu 1571 suflete, după sex: 801 bărbaţĭ, 775 femeĭ; după starea civilă: 706 căsătoriţĭ, 794 necăsătoriţĭ, 71 văduvĭ; după cultură: 100 sciŭ carte; 9 jidanĭ.

Biserici sunt 4: 1. una în cătunul Broscenĭ, cu hramul *sf. Gheorghe*, n'are inscripţiĭ; din bătrânĭ se spune că e fundată de monast. sf. Ión din Focşanĭ, cu 1 preot, 2 cântăreţĭ, întreţinută de comună; 2. biserica din

cătunul Pituluşa, cu hramul *sf. Gheorghe*, nu are inscripţiĭ, cu un venit de 100 leĭ; 3. biserica din cătunul Valea rea, cu hramul *sf. Gheorghe*, n'are inscripţiĭ, se dice a fi fundată în 1784 nu se scie de cine, cu 200 leĭ venit; la ele servesc preotul din Broscenĭ saŭ Mera (jud. Putna) şi Statul îngrijesce de ele.

Sunt 2 *şcolĭ mixte*, una în Broscenĭ şi alta în Vulcănésa, una fundată în 1877 de comună, alta în 1890 de proprietarul C. Şuţu, 2 învĕţătorĭ 61 copiĭ înscrişĭ (din carĭ 5 fete), 32 promovaţĭ (2 fete).

Calitatea pămêntuluĭ este mediocră, fiind în mare parte pietros; ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are: 381 hect. arabil, 325 hect. imaş, 5755 hect. pădurĭ, 189 hect. viĭ, 550 hect. fêneţe, 180 hect. neproductiv; iar în privinţa *întinderiĭ* şi *producerĭĭ* semănăturilor pe 1892, avem: 100 hect. porumb cu 1600 hl. (16 hl. de 1 hect.) restul nu s'a evaluat.

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 45 plugurĭ; *crescerea vitelor*, avênd 1784 capete, din carĭ 762 boĭ, 215 vacĭ, 26 caĭ, 35 epe, 523 oĭ, 129 capre, şi 94 râmătorĭ; *cultura viţeĭ*; *tăierea şi transportul lemnelor*; *industria* e cea domestică, constând în fabricarea vinuluĭ şi a rachiuluĭ; maĭ sunt: 3 potcovarĭ, 2 tâmplarĭ, 11 măcelarĭ, 5 morĭ pe apă; *comerţul* este activ, constând în importul de instrumente agricole, vestminte şi coloniale, şi în exportul vinuluĭ şi lemnelor; *transportul* se face prin staţia *Odobescĭ* (jud. Putna), la 3 km. spre Nord; în comună sunt 22 comercianţĭ (3 streinĭ), din carĭ 7 cârciumarĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt drumurĭ vicinale: 1. spre Odobescĭ; 2. spre Vêrteşcoĭ-Câmpinénca-Focşanĭ; 3. spre Odobasca, Délul Lung; 4. spre Cotescĭ-Plăĭnescĭ-Râmnicu-Sărat.

Budget. Comuna are 375 contribuabilĭ, veniturile sunt: 10 234 leĭ 30 banĭ, iar cheltuelile de 10.161 leĭ 13 banĭ, rĕmânând un exced. de 73 leĭ 17 banĭ; contribuţiile comuneĭ sunt de 8059 leĭ 16 banĭ.

Portul pe lângă acel al plăşiĭ în general, maĭ pórtă pantalonĭ largĭ, zăbune vătuite, cisme, alţiĭ pórtă costum nemţesc.

Broscenĭ, sat în plasa Oraş, căt. de reşedinţă al com. Broscenĭ, aşeḍat spre răsărit, pe rîul Milcov, are 700 hect. cu 84 familiĭ, 391 locuitorĭ, 90 contribua-

bilĭ; 36 sciŭ carte, 2 streinĭ; are o biserică şi o şcólă.

Broscenĭ-Pituluşa, pădure în plasa Oraş, comuna Broscenĭ, ţine de circumscripţia VII silvică, ocolul Vărzărescĭ; are o întindere de 5755 hectare; esenţe principale: stejar, fag, alun şi plop.

Broscenĭ, un mic platoŭ în com. Broscenĭ, în căt. Broscenĭ, de 6 hect. întindere, şi care se termină cu piscul Găvanu.

Broscénu, pârîŭ în plasa Oraş, com. Odobasca, isvorăsce din délul Delénu, udă nordul comunĭĭ, şi se varsă în rîul Râmna.

Bucurescĭ, numire vechie a cătunuluĭ Erculescĭ, com. Vâlcele.

Buda, comună rurală în plaiul Râmnicu, pe pârîul cu acelaşĭ nume.

Şĭ-a luat *numele* de la pârîul Buda.

Este *aşedată* în partea apusană a judeţuluĭ la 20 km. spre Nord-Vest de R.-Sărat, şi în partea răsăriténă a plaiuluĭ, la 7 km. spre S.-E. de com. Dumitrescĭ, reşedinţa plaiuluĭ. — Comunele învecinate sunt: Dedulescĭ la 5 km., Dănulescĭ la 3 km., Pandoşĭ la 8 km., Valea Sălcieĭ la 9 km.

Se *mărginesce* la Est cu com. Dănulescĭ, de care se desparte prin rîul Râmnicu-Sărat, la Nord cu Dumitrescĭ, de care se desparte prin délul Gorunuluĭ, la Sud cu Dedulescĭ, despărţită prin délul Dedulescĭ, la apus cu com. Valea Sălcieĭ, despărţită prin délul Poiana Păruluĭ.

Este din *reg. délurilor*, brăsdată la Nord de délurile *Gorunuluĭ*, *Cătăuţ*, la apus délurile *Doru*, *Mâţa*, *Feruluĭ*, *Piscu Tauruluĭ*, *Poiana Păruluĭ*, la Sud délul *Dedulescilor*.

Rîurile carĭ o udă sunt: *Râmnicu-Sărat* la răsărit şi afluenţiĭ sèĭ *Cătăuţ*, *Valea largă*, unită cu *Buda* şi *Valea rea*.

Clima comuneĭ este sănătósă, fiind pe locurĭ înalte situată comuna.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Buda*, reşedinţă, *Mucescĭ* la Nord, *Toropăleşcĭ* la Est.

Suprafaţa comuneĭ este de 3500 hectare, din carĭ 50 hect. vatra satelor, 1510 hect. ale locuitorilor, 1930 ale proprietăţeĭ private.

Populaţia este de 441 familiĭ, cu 1777 suflete; după sex: 862 bărbaţĭ şi 915 femeĭ; după starea civilă: 882 căsătoriţĭ, 775 necăsătoriţĭ, 70 văduvĭ; după cultură: 17 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

In comună este o *biserică* cu hramul *Adormirea Maicii Domnului*, zidită în 1827 de Mihail Despu, soția sa, cu preoții Ion Stanciu, Mihail Neculaĭ și locuitorĭ; are 17 pogóne pământ; 1 preot, 1 cântăreț, 1 paracliser.

Comuna are o *școlă de băeți*, fundată în 1828 de comună, cu 1 învățător și cu 41 elevĭ înscrișĭ.

Calitatea pământuluĭ este mediocră, fiind pietros, muntos și puțin propriŭ agriculturiĭ; ca *cultură* a pământuluĭ, comuna are: 680 hect. arabil, 250 hect. imaș, 960 hect. pădure, 244 hect. viĭ, 950 hect. fêneațe și 357 hect. neproductiv; iar în ceea ce privesce *întinderea* și *producerea* semănăturilor pe 1892, avem: 313 hect. porumb cu 3756 hl. (11 hl. de 1 hect.), 46 hect. grâŭ cu 564 hl. (13 hl. de 1 hect.), 6 hect. ovĕz cu 72 hl. (9 hl. de 1 hect.), 4 hect. cânepă cu 10 hl. ($2^1/_2$ hl. de 1 hectar).

Ocupațiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 19 plugurĭ, 1 móră cu apă; *crescerea vitelor*, fiind în comună 2132 capete, din carĭ: 570 boĭ, 220 vacĭ, 50 caĭ, 1000 oĭ, 40 capre, 252 râmătorĭ; *lemnăria* și *rotăria* sunt micele industriĭ ale locuitorilor; maĭ sunt: 1 cojocar, 1 potcovar, 3 măcelarĭ, 1 boiangiŭ, 6 rotarĭ; *comerțul* este activ și constă în import de coloniale, instrumente agricole, și în export de vin, vite, cereale și obiecte de dogărie; *transportul* se face prin gara *Sihle*, la 18 km. spre răsărit; maĭ sunt 7 comercianțĭ (1 strein), apoĭ 3 băcanĭ, 6 cârciumarĭ.

Căile de comunicație sunt: 1. calea județiană ce plécă din orașul Râmnicu-Sărat, trece prin Băbenĭ-Dedulescĭ și comună, și 2. se duce la Dumitrescĭ-Chiojdenĭ-Jitia; 3. spre Dănulescĭ; 4. spre Valea Sălciă.

Budgetul. Contribuabilĭ sunt 462; veniturile sunt de 3326 leĭ 99 banĭ, iar cheltuelile de 2927 leĭ 79 banĭ, remănând un excedent de 392 leĭ 20 banĭ; contribuțiunile sunt de 4610 leĭ 28 banĭ.

Buda, sat în plaiul Râmnicu, cătunul de reședință al com. Buda, așeḑat la mijloc pe pârîul Buda, de unde șĭ-a luat numele, în vechime se numia *Buda vechie*; are 500 hect., cu o populație de 262 familiĭ, cu 1021 suflete, 281 contribuabilĭ, 14 sciŭ carte; are o biserică și școlă.

Buda-Valea, pârîŭ în plaiul Râmnic, com. Buda, isvorăsce din délul Poiana Păruluĭ, udă cătu-

nul de reşedinţă şi se varsă în rîul Râmnicu.

Buda, pădure în plaiul Râmnic, com. Buda, ţine de circumscripţia VII silvică, ocolul Băbenĭ; are 1763 hect., din carĭ 1463 ale Statuluĭ (după biuroul silvic are 1600 hect. şi Statul 1300 hect.); esenţe: fag, jugastru, gorun, ulm şi frasin.

Buda-vechie, numire vechie a căt. şi com. Buda.

Budescĭ, comună rurală în plasa Oraşuluĭ, pe pârîul Cârceiŭ.

Şĭ-a luat *numele* de la moşia unuĭ vechiŭ proprietar numit Budescu.

Este *aşeḍată* în partea de miaḍă-nópte a judeţuluĭ, la 29 km. spre Nord de oraşul Râmnicu-Sărat; şi în partea răsăriténá a plăşiĭ Oraşul, la 2 km. spre Est de comuna Cotescĭ, reşedinţa plăşiĭ; comunele învecinate sunt: Blidare, la 4 km., Bontescĭ şi Cârlige la 6 km., Golescĭ la 8 km., Faraóne şi Slobozia-Ciorăscĭ la 11 km.

Se *mărginesce* la răsărit cu proprietatea Cotescĭ, la apus cu pădurea Statuluĭ Vărzărescĭ, la miaḍă-ḍi cu com. Urechescĭ, de care se desparte prin pârîul Cârceiul, la miaḍă-nópte cu com. Cotescĭ, de care se desparte prin pârîul Valea Dâlgov.

Este o comună *de câmp*, nu are delurĭ importante pe teritoriul eĭ, numaĭ spre apus, ramificaţiile déluluĭ Corniţelor.

Ca *rîurĭ* are nisce micĭ păraie, formate din ploĭ; aşa sunt: *Cârceiul* la miaḍă-ḍi, *Dâlgov* la miaḍă-nópte şi pârîul *Leordet*, trece prin comună; maĭ are 9 puţurĭ, cu o adâncime de 30—40 metri.

Clima este temperată, totuşĭ expusă friguluĭ şi viscolelor Crivĕţuluĭ.

Alt *cătun*, afară de cel de reşedinţă, nu maĭ are; însă partea apusană a luĭ pórtă numirea de *Cârceiu*.

Suprafaţa comuneĭ este de 463 hect, din carĭ 23 hect. ocupate de vatra comuneĭ, restul 443 hect. ale locuitorilor; particulare nu sunt.

Populaţia este de 405 familiĭ, cu 1373 suflete; după sex 700 bărbaţĭ şi 673 femeĭ; după starea civilă: 616 căsătoriţĭ, 660 necăsătoriţĭ, 96 văduvĭ; după cultură: 122 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

In comună este o biserică cu hramul *sfinţii Voevoḍĭ*, zidită în 1844 de familia Zosescu; are venit de 1784 leĭ 66 banĭ; cu

1 preot, 1 cântăreţ şi 1 paracliser.

O *şcôlă mixtă* are comuna, fundată în 1874 de comună, cu 1 învĕţător şi 76 elevĭ înscrişĭ, din carĭ 41 promovaţĭ (1892—1893).

Calitatea pămêntuluĭ este mijlocie; ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are: 19 hect. arabil, 1 hect. imaş, 420 hect. viĭ; iar în ceea ce privesce *întinderea* şi *producerea* semănăturilor pe anul 1892 avem: 19 hect. porumb cu 380 hl. (20 hl. de 1 hect.), 420 hect. viĭ cu 21.675 hl. (54 hl. de 1 hect.) şi 322 hl. rachiŭ.

Ocupaţiunile locuitorilor maĭ insemnate sunt: *fabricarea vinuluĭ* şi rachiuluĭ; *agricultură* puţină, avênd 15 plugurĭ, apoĭ *crescerea vitelor*, în comună fiind 545 capete, din carĭ: 191 boĭ, 43 vacĭ, 47 caĭ, 9 epe, 12 oĭ, 6 capre, 237 râmătorĭ; *industria* este simplă, constând din fabricarea vinuluĭ şi a rachiuluĭ; *comerţul* este activ şi constă în importul de cereale, carĭ lipsesc comuniĭ, instrumente trebuincióse la fabricarea vinuluĭ, coloniale şi vestminte, şi în exportul vinuluĭ; *transportul* se face prin staţia Cotescĭ la 8 km. spre răsărit de comună — Maĭ sunt în comună şi 50 comercianţĭ (din carĭ 1 strein), din aceştia 1 băcan, 7 cârciumarĭ, 2 măcelarĭ, 1 marchidan

Căile de comunicaţie sunt simple drumurĭ vicinale spre: 1. Slobozia-Ciorăscĭ-Gologan; 2. Golescĭ-Focşanĭ; 3 Cotescĭ-Faraóne-Cârlige-Vârteşcoiŭ; 4. Cotescĭ, Odobasca, Délu lung; 5. spre Popescĭ-Dragoslovenĭ-Plăinescĭ-Râmnicu-Sărat; 6 gara Cotescĭ.

Budgetul. Comuna are 308 contribuabilĭ, veniturile sunt de 8835 leĭ 50 banĭ, iar cheltuelile sunt de: 8563 leĭ 45 banĭ, remănând un excedent în plus de 273 leĭ 05 banĭ; contribuţiunile comuneĭ se ridică la 5135 leĭ 50 banĭ.

Portul locuitorilor este diferit, pe lângă cel naţional şi bărbaţiĭ şi femeile, obişnuesc să pórte şi pe cel strein.

Budescĭ, sat în plasa Oraşuluĭ, căt. com. Budinţă, de reşedinţă; şĭ-a luat numele de la moşia Budescĭ, e situat în partea de răsărit a comuneĭ, aşeḑat pe pâriul Cârceĭ; are o întindere de 120 hect., cu o populaţiune de 1373 iocuitorĭ, în carĭ sunt socotiţĭ şi ceĭ din cătunul Cârceĭ, cu care formézĕ un singur trup.

Budóia, pâriŭ în plaiul Râmnicu, comuna Chiojdenĭ, isvorăsce din

culmea Cătăuţului, udă partea de miadă-di a comunei şi merge de se varsă in riul Râmnicu-Sărat.

Budrea, sat in plasa Râmnicu de sus, cătunul comunei Racoviţeni, aşedat in partea de miadă-nópte a comunei, la pólele dêluluĭ Budrea, pe pâriul Budrea, la 1 kilom. spre Nord de cătunul de reşedinţă, Racoviţeni; are o intindere cam de 50 hect., cu o populaţie de 96 familiĭ, carĭ cuprind 410 suflete, 81 contribuabilĭ; 15 sciŭ carte; are o biserică cu 1 preot şi 1 cântăreţ.

Budroa, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Racoviţenĭ, se desface din délul Hârboca, brăsdeză partea de amiadă-nópte a comunei, se sfîrsesce în riul Câlnau, e acoperit cu imaşurĭ şi semănăturĭ întinse.

Budroa, pâriu in plasa Marginea de sus, comuna Racoviţenĭ, isvorăsce din délul Budrea, udă [illegible] de miadă-nópte, trece [illegible] Budrea şi se varsă [illegible] Câlnau, pe drépta luĭ. — [illegible] este frumósă, cu ma[illegible] şi verdĭ.

[illegible] în plasa Marginea [illegible] Bordescĭ, isvorăsce din délul Nucilor, udă apusul comuneĭ, d'alungul délului Buduĭ şi se termină in riul Râmnu.

Buduiul, dél in plasa Marginea de sus, comuna Bordescĭ, se desface din délul Nucilor, brăsdeză partea de apus a comuneĭ, d'alungul pâriului Buduiul; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Buga, movilă in plasa Marginea de jos, com. Gulianca, adĭ tinde să dispară, fiin ĭ necontenit arată de locuitorĭ.

Bujor, munte însemnat în plasa Râmnicu, comuna Chiojdenĭ, in partea de miadă-nópte a comuneĭ; face parte din culmea dêluluĭ Măgura; este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ, vara stâne de oĭ.

Bulgaruluĭ-la podu, han în plasa Marginea de sus, comuna Voetin, la lacul unde pâriul Coţatcu taie şoséua naţională Râmnicu-Sărat-Focşanĭ; numit astfel de la un fost hangiŭ bulgar.

Bursucul, dél însemnat in plasa Oraşul, comuna Andreaşĭ, lângă Milcov, în partea de apus a comuneĭ şi la hotarul plaiuluĭ Râmnicu, acoperit cu pădurĭ.

Bursuculuĭ-Valea, pârîŭ în plasa Oraşuluĭ, comuna Andreaşĭ, isvorăsce din délul Bursuculuĭ, udă partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ şi se varsă în rîul Milcov, pe drépta luĭ.

Bursuculuĭ-la poiana, vechiŭ piket cu No. 7 către hotarul Moldoveĭ, în plasa Oraşuluĭ, comuna Andreaşĭ, spre miaḑă-ḑi, la pólele délului şi pe pârîul Bursucul.

Busuioc, lac în plaiul Râmnic, comuna Jitia, în partea de apus a eĭ, pe o poiană din délul Roşu, produce crap, caracudă măruntă, care se vinde şi se consummă în localitate.

Butucĭ, baltă în plasa Marginea de jos, comuna Măicănescĭ, la miaḑă-ḑi a comuneĭ, formată din revărsările rîuluĭ Râmnicu-Sărat; din ea ia nascere pârîul Puturósa, afluent al Buzĕuluĭ; malurile sunt acoperite cu stuf şi trestiĭ.

Butucĭ-Crucea de la, cruce de piatră, isolată lângă balta Butucĭ.

Butucósa, pârîŭ în plasa Oraşuluĭ, comuna Andreaşĭ, isvorăsce din culmea Scoruşuluĭ, se varsă în rîul Milcov, pe drépta luĭ.

Butucósa, piket vechiŭ cu No. 12, către Moldova, plasa Oraşul, comuna Andreaşĭ, pârîul Milkov, la gura pârîuluĭ Butucósa.

Buzăel, pârîŭ în plasa Marginea de jos, isvorăsce de pe teritoriul comuneĭ Gulianca, trece prin cătunul Ariciu, primesce pârîul Puturósa, ce trece prin cătunul Gulianca şi se varsă în rîul Buzĕŭ, pe stânga luĭ.

Buzăel, pârîŭ în plasa Râmnicu de jos, isvorăsce de pe teritoriul comuneĭ Sălcióra, o udă în partea de apus, primesce pârîul Valea de la Humă şi se varsă în pârîul Valea Sălcieĭ, lângă locul «treĭ movile».

Buzatu-iazu, gârlă a morilor, ce se desface din pârîul Motnăŭ, udă comuna Dumitrescĭ, plaiul Râmnic, şi se aruncă iarăşĭ în rîul Motnăŭ; are treĭ morĭ pe dênsul.

Buzat, lac în plaiul Râmnic, comuna Buda, cătunul Mucescĭ; el dete şi cătunuluĭ numele sĕŭ; produce caracudă măruntă, ce se consumă în localitate.

Buzatu, numire vechie a cătunuluĭ Mucescĭ, comuna Buda, de la lacul Buzatu.

Buzău, riŭ însemnat al Românieĭ, isvorăsce din Transilvania, din pólele munteluĭ Tezla, intră în România, judeţul Buzĕŭ, curge spre Sud, udând comuna Pătărlage, oraşul Buzĕŭ, şi intră în judeţul Râmnicu-Sărat pe la movila Episcopuluĭ; îl udă în partea de miadă-ḑi, despărţindu-l pe o lungime de 80 kilom. de jud. Brăila; trece pe lângă com. Nisipurĭ, Vişanĭ, Câinenĭ, Gradiscea de sus, de jos, Racoviţenĭ şi Domniţa, ce sunt aşeḑate pe malul drept al luĭ, care e inalt; şi după numeróse cotiturĭ merge de se aruncă în Siret pe lângă satul Sârbescĭ, al comuneĭ Măxinenĭ; cursul sĕŭ este lin şi majestos; nu primesce nicĭ un afluent în jud. R.-Sărat, de cât numaĭ nisce micĭ văĭ fără vre-o însemnătate.

Buzĕu, judeţ al Românieĭ, limitrof al judeţuluĭ Râmnicu-Sărat, de la muntele Furul mare, până la movila Episcopuluĭ, lângă rîul Buzĕŭ, pe o întindere de maĭ bine de 80 km., despărţindu-se prin culmea munţilor Bisoca, culmea Câmpulungénca şi o linie artificială până în rîul Buzĕŭ (a se vedea hotarul amănunţit la descrierea judeţuluĭ R.-Sărat).

C

[illegible] [illegible] în plasa Râmnicu [illegible] comuna Sgârciţĭ, isvo[illegible] pădurea Zăplazĭ (pro[illegible] Ghica), udă co[illegible] partea de răsărit, trece [illegible] de reşedinţă, Sgâr[illegible] merge de se varsă în [illegible] Râmnicu-Sărat, maĭ jos de [illegible] Opăreţul; nu se scie [illegible] nume, pro[illegible] slavonă (ca [illegible]

[illegible] în plasa Mar[illegible] comuna Lacu luĭ [illegible] în deḑul Co-

standoiu, brăsdéză partea de răsărit a comuneĭ şi se opresce în rîul Râmna, întinḑându-se printre acest riŭ şi afluentul sĕŭ pârîul Caliţa; este acoperit cu imaş pentru vite.

Căeata, movilă naturală în plasa Marginea de sus, comuna Bogza, cătunul Căeata; aḑí tinde să dispară, arată fiind de locuitorĭ necontenit.

Căeata, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Bogza, aşeḑat în partea de apus a co-

muneĭ, în câmp deschis, lângă movila cu acelaşĭ nume, la o depărtare de 2268 metri spre Vest de cătunul de reşedinţă, Bogza; nu se scie de unde să-şĭ tragă numele acesta; are o întindere cam de 57 hect. (numaĭ vatra satuluĭ), cu o populaţiune ce se ridică la 117 familiĭ, carĭ cuprind 428 suflete, din carĭ 147 contribuabilĭ, şi numaĭ 22 sciŭ carte; are o biserică cu 1 preot şi 1 cântăreţ, precum şi una din şcolile comuneĭ.

Acest cătun precum şi locurile înconjurătóre, aŭ fost teatrul răsbóielor dintre Turcĭ şi Ruşĭ aliaţĭ cu Nemţiĭ, la 1789, 1834—35; pentru acésta veḑĭ descrierea Crângu Meiuluĭ, teatrul principal.

Caier, locuinţă isolată în plaiul Râmnicu, com. Buda, pe rîul Râmnicu; aḑĭ e han.

Câinenĭ, comună rurală în plasa Gradiştea, pe malul stâng al rîuluĭ Buzĕŭ.

Şĭ-a luat *numele* de la moşia Câinenĭ.

Este *aşeḑată* în partea de miaḑă-ḑi a jud. la 32 km. spre Sud-Est de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea de apus a plăşiĭ la 13 km. spre Vest de Gradiştea de sus, reşedinţa plăşiĭ; comunele învecinate sunt: Drog la 8 km., Vişanĭ la 6 km., Amara la 8 km.

Se *mărginesce* la Nord-Est cu com. Gradiştea de sus; la Est cu *Şuţescĭ* (jud. Brăila), despărţită prin rîul Buzĕŭ; la miaḑă-ḑi cu Vişanĭ; la apus cu Drog; la Nord-Vest cu Amara, despărţit prin balta Amara.

Este o comună *de câmp*, nu are délurĭ, ci numaĭ malurile Buzĕuluĭ şi ale bălţeĭ Amara, şi câte-va movile icĭ şi colo.

Rîul *Buzĕŭ* o udă la miaḑă-ḑi de la Sud-Vest la Nord-Est; balta *Amara* la Nord, *Sărata* la apus; maĭ sunt şi 12 puţurĭ (8—13 m. ad.).

Clima comuneĭ este variabilă, vara căldurĭ însoţite une-orĭ de secetă, iarna frigurósă şi cu viscole.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Stăvărescĭ*, reşedinţa, la apus; *Plăsoiŭ* la răsărit, *Maralaiŭ* maĭ la răsărit şi *Câinenĭ* la miaḑă-ḑi.

Suprafaţa comuniĭ e de 4552 hect. din carĭ 45 hect. vatra comuneĭ, 505 hect. ale locuitorilor, 4000 hectare ale particularilor.

Populaţia e de 207 familiĭ, cu 883 suflete; după sex: 437 bărbaţĭ, 426 femeĭ; după starea civilă: 208 căsătoriţĭ, 653 necăsătoriţĭ, 23 văduvĭ; după cul-

tură: 170 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Sunt 2 *biserici:* 1. una în cătunul Stăvărescĭ cu hramul *sfinţiĭ Voivoţĭ*, ţidită în 1835 de vechiul proprietar Alecu Bagdat; reparată în 1880 de Maria Stavără; cu 17 pogóne pământ, cu 1 preot, 1 cântăreţ, carĭ servesc; 2. biserica din cât. Câineni, cu hramul *sf. Nicolae*, zidită in 1843 de pitarul Pantazi Bagdat, reparată în 1866 de Grigore Bagdat, zugrăvită în 1868; are 17 pogóne pământ.

Are o *şcólă* de băeţĭ, în cătunul Stăvărescĭ, fundată în 1885 de locuitorĭ cu 1 învĕţător şi 22 elevĭ inscrişĭ, 20 promovaţĭ (1892 93).

Calitatea pământuluĭ e mediocră, fiind argilos, nisipos, chisos; ca *cultură* a pământuluĭ, comuna are 3000 hect. arabil, 500 hect. imaş, 56 hect. pădurĭ, 150 hect. fêneţe, 300 hect. neproductiv; iar în privinţa *intinderĭ* şi *producerĭ* semănăturilor pe 1892 avem: 360 hect. grâu cu 1.440 hl. (4 hl. de 1 hect.), 200 hect. secară cu 580 hl. (3 hl. de 1 hect.), 1235 hect. ovăz cu 2470 hl. (2 hl. de 1 hect.), [illegible] hect. orzŭ cu 60 hl. (2 hl. de 1 hect.), 883 hect. porumb [illegible] hl. (15 hl de 1 hect.). [illegible] locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 125 pluguri; *crescerea vitelor*, avênd 3215 capete, din carĭ 560 boĭ, 250 vacĭ, 190 caĭ, 155 epe, 4 măgarĭ, 2000 oĭ, 6 capre, 50 rămătorĭ; *iudustria* e simplă, sunt 4 potcovarĭ; *comerţul* constă in importul de ţesăturĭ, gaz, vin, ţuică, şi în exportul de cereale şi vite; *transportul* se face prin gara *Făureĭ* (jud. Brăila), la 15 km. spre Sud-Vest; maĭ sunt in comună 6 comercianţĭ, din carĭ 5 cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt: 1. drumurĭ vicinale spre Amara; 2. spre Gradiscea de sus, la Vişanĭ, la Drog.

Budgetul. Comuna are 196 contribuabilĭ; veniturile sunt de 5245 leĭ 35 banĭ, iar cheltuelile sunt de 3188 leĭ 69 banĭ, remânând un excedent în plus de 2056 leĭ 75 banĭ. Contribuţiunile comuneĭ sunt de 9057 leĭ 05 banĭ.

Portul locuitorilor e cel naţional, ţărănesc, puţin modificat.

Câineni, sat în plasa Gradiscea, cătunul comuneĭ Câinenĭ; aşeţat în partea de miaţă-ţi a comuneĭ, pe malul stâng al rîuluĭ Buzĕŭ, in apropiere de lacul mineral Balta-Sărată; el are o intindere cam de 15 hect. (vatra satuluĭ), cu o populaţiune

de 65 familiĭ, carĭ cuprind 237 locuitorĭ, din carĭ 60 contribuabilĭ; 30 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ; are o biserică, la care servesce preotul din cătunul Stăvărescĭ; aci e şi o şcólă a comuneĭ.

Călcăĭ, moşie nelocuită în plasa Marginea de jos, pendinte de comuna Hângulescĭ; aḑĭ e proprietatea Statuluĭ.

Călcăĭ -la Salcia, vechiŭ piket cu No. 63, către Moldova, situat în plasa Marginea de jos, comuna Hângulescĭ, şi pe moşia Călcăĭ de unde şĭ-a luat numele; aḑĭ e han pe drumul spre comuna Gologanĭ şi Focşanĭ.

Călcăiasca -la, locuinţă isolată în plasa Marginea de jos, comuna Gologan, în partea de răsărit, aprópe de hotarul către judeţul Putna; aḑĭ e han pe drumul spre Hângulescĭ-Măxinenĭ.

Calicu, sat în plasa Oraşuluĭ, cătunul comuneĭ Cotescĭ, reşedinţa plăşiĭ; se ḑice că şi-ar fi luat numele de la un locuitor calic, care şedea acŭ; este aşeḑat în partea de apus a comuneĭ, la 7 km. spre Vest de cătunul de reşedinţă Cotescĭ pe pârîul Valea Dâlgov; are o intindere cam de 60 hect., cu o populaţiune de 20 familiĭ, carĭ cuprind 70 suflete; 11 contribuabilĭ; toţĭ românĭ; are o biserică cu 1 preot şi 1 cântăreţ.

Calicu, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Lacu luĭ Baban, aşeḑat în partea de răsărit a comuneĭ; întinderea şi populaţia sunt socotite în cătunul Gura Caliţeĭ, al com. Lacu luĭ Balean.

Caliţa, mic cătun în plaiul Râmnicu, comuna Dumitrescĭ; este o diviziune a cătunuluĭ de reşedinţă, Dumitrescĭ de sus.

Caliţa, dél în plasa Marginea de sus, comuna Lacu luĭ Baban; se desface din délul Costandoiu, se întinde printre riul Râmna şi afluentele sĕŭ Caliţă, brăsdând partea de apus a comuneĭ; e acoperit cu păşunĭ.

Caliţa, pârîŭ în plasa Marginea de sus, comuna Lacu luĭ Baban, isvorăsce din délul Costandoiu, curge de-alungul luĭ, udă partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ, şi se varsă în riul Râmna, pe drépta luĭ, lângă cătunul Gura Caliţeĭ, care a luat numele sĕŭ.

Caliţeĭ -Gura, sat în plasa Mar-

ginea de sus, cătunul comuneĭ Lacu luĭ Baban, așeḑat în partea de răsărit a comuneĭ, pe rîul Râmna, la gura pârîuluĭ Caliţa, de unde și-a luat și numele, la 5240 metri spre Est de cătunul de reședinţă, Costandoiu, are o întindere cam de 52 hect., cu o populaţie de 149 familiĭ, cu 523 locuitorĭ; contribuabilĭ 149; sciŭ carte 23; are o biserică cu 1 preot și 1 cântăreţ.

Caliţa -lacul după, lac în plasa Marginea de sus, comuna Lacu luĭ Baban, cătunul Caliţa, așeḑat pe délul Caliţa, produce știucă, caracudă și albișóră, ce se consumă de locuitorĭ.

Călmăţuiŭ, pârîŭ în plasa Râmnicu de jos, comuna Socariciu, neinsemnat, format de ploĭ, alimentéză lacul Socariciu în timpul primăvereĭ și tómneĭ.

Câlnăul, dél în plaiul Râmnicu, se desface din vêrful Dinul, trece pe la isvórele rîuluĭ Câlnăŭ, se întinde spre răsărit, lasă la stânga culmile *Cătăuţuluĭ* și *Scărișóra*, de aci se prelungesce spre Sud, intră în plasa Râmnicu de sus, și sub diferite numirĭ ca délul Spidelor, poiana Mălaiuluĭ, délul Ernatica, délul Stréja și délul Străjescĭ, se întinde până la hotarul judeţulnĭ, despărţind afluenţiĭ rîuluĭ Râmnicu-Să aceia aĭ Câlnăuluĭ, prin u și basinurile lor; este ac cu pădurĭ întinse și pășu

Câlnăul, rîŭ însemnat, isv din délul Fundul Câlnăulu iul Râmnic, comuna Vale cieĭ, se îndreptéză spre ḑi pe lângă hotarul jud udă în drumul sĕŭ cătun drenĭ, comuna Valea Sălci tră apoĭ în plasa Râmnicu c udă cătunul Costomir, c Valea Rațeĭ, cătunele Mu Mocanĭ, Suditu, Matohar sipenĭ, Racoviţenĭ și Petriș com. Racoviţenĭ, intră în în jud. Buzĕŭ, păstrând acei recţie, udă com. Vadu-Sore Zernescĭ de Câlnăŭ, Fu Slobozia de Câlnăŭ, Ha lele, și se varsă in rîu zĕŭ, pe stânga luĭ în c orașuluĭ Buzĕŭ, după un c 70 km. Cursul luĭ e repede R.-Sărat și lin în jud. Basinul sĕŭ este cuprins culmea Câmpulungénca, D Clociţĭ și Blejanĭ, la ap între culmea Câlnăuluĭ, S Poiana Păruluĭ și Ernat Est, coprinḑênd decĭ c parte din plaiul Râmnicu Valea Sălcieĭ), o bună pa plasa Râmnicu de sus (co Margăritescĭ, Câmpulun

Valea Rațeĭ și Racovițenĭ), avênd o intindere totală de 20.000 hect. (numaĭ în jud. Râmnicu-Sărat).

Afluențiĭ principalĭ sunt: *Hârboca*, ce primesce pe *Cărpiniș* și se varsă în Câlnăŭ la comuna Hârboca.

Câlnăului -Fundul, dél în plaiul Râmnicu, com. Valea Sălcieĭ, de unde isvorăsce rîul Câlnăŭ, acoperit cu pădurĭ, brăsdéză partea de miadă-nópte a comuneĭ.

Călugăresc -Crângul, numire vechie a cătunuluĭ Crângu Sihlelor. Vedĭ acest nume din urmă.

Călugărilor Stupina, vechiŭ piket cu No. 90, către hotarul Moldoveĭ, plasa Marginea de sus, comuna Corbu, în partea de apus a eĭ; numit ast-fel pentru că aci se cultivaŭ o mulțime de stupĭ; proprietatea călugărilor din schitul Măxinenĭ; adĭ e han, pe drumul spre Măicănescĭ.

Caluluĭ -Malul, dél în plaiul Râmnic, comuna Chiojdenĭ, se desface din délul Măgura, brăsdéză partea de apus a comuneĭ, se sfârșesce în rîul Motnaŭ; este acoperit cu pășunĭ, pădurĭ; vara se fac aci stâne de oĭ.

Caluluĭ -Malul, munte în plaiul Râmnic, comuna Bisoca, se desface din muntele Ulmușor, se întinde spre răsărit printre rîul Râmnicu-Sărat și afluentul sĕŭ, pârîul Sărĭ; este acoperit cu întinse pădurĭ și pășunĭ; vara se fac pe el stâne de oĭ.

Câmpinénca, comună rurală în plasa Orașuluĭ, aședată pe malul drept al rîuluĭ Milcov.

Este *aședată* în partea de miadă-nópte a județuluĭ la 40 kilom. spre Nord de orașul Râmnicu-Sărat, și în partea de mijloc a plășiĭ Orașul, la 13 km. spre Nord de comuna Cotescĭ, reședința plășiĭ. — Comunele învecinate sunt: Faraóne la 8 km., Golescĭ la 5 km., Mândrescĭ și Vêrteșcoĭ la 9 km., Cârlige la 10 km.

Se *mărginesce* la miadă-nópte cu comuna Pățescĭ (jud. Putna), de care se desparte prin rîul Milcov; la răsărit cu Focșanĭ; la miadă-di cu comuna Cârlige, de care se desparte prin pârîul Valea-Dălhăuț și la apus cu Faraóne și Vêrteșcoiu de care se desparte prin pârîul Valea Sécă.

Este o comună din *regiunea câmpuluĭ*, nu are délurĭ insemnate pe teritoriul eĭ.

Rîurile carĭ o udă sunt: *Milcovul* la miadă-nópte de la Nord-

Vest la Sud-Est, şi cu afluenţii săĭ: pâraiele *Pietrosu* şi *Valea Cireşuluĭ* prin interiorul eĭ; *Dălhăuţ* la miaḑă-ḑi; sunt şi 7 puţurĭ (26—32 metri adâncime) şi 2 cişmele carĭ se scurg în canalul Focşanilor.

Clima comuneĭ este variabilă, vara căldurósă, iarna supusă la gerurĭ şi viscole.

Cătunele, carĭ compun acéstă comună sunt: *Păntecescĭ*, reşedinţa, în spre apus pe rîul Milcov; *Vâlcele* la răsărit, *Paraşchivenĭ* la Sud, *Sloboḑia* la mijloc.

Suprafaţa comuneĭ este de 1370 hect., din carĭ 500 hect. ocupate de vatra comuneĭ, 870 hect. ale locuitorilor; proprietăţĭ private nu sunt.

Populaţiunea comuneĭ este de 395 familiĭ, carĭ coprind 1111 suflete; după sex: 588 bărbaţĭ, 523 femeĭ; după starea civilă: 411 căsătoriţĭ, 573 necăsătoriţĭ, 147 văduvĭ; după cultură: 184 sciŭ carte, restul 927 nu scie; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Sunt 2 *biserici*: 1. una cu hramul *sfinţii Voivoḑi*, zidită în anul 1835 de locuitorĭ, avênd un venit de 100 leĭ; 2. alta cu hramul *sf. Dumitru*, zidită în 1843 de Alecu Bălţat, ajutat de locuitorĭ, avênd un venit de 120 leĭ; amêndouĕ aŭ un preot şi un cântăreţ.

O *şcólă* de băeţĭ are comuna, fundată în 1893 de comună, cu 1 învĕţător şi 20 elevĭ, din carĭ 15 promovaţĭ (1892—93).

Calitatea pămêntuluĭ este mijlocie, fiind constituit din nisip, pămênt vegetal şi argil. In ceea ce privesce *cultura* pămêntuluĭ, comuna are 771 hect. pămênt arabil, 98 hect. viĭ; iar în ceea ce privesce *întinderea* şi *producerea* semănăturilor pe 1892, avem următórele: 450 hect. porumb cu 6300 hectolitri (14 hl. de 1 hect.); 150 hect. grâŭ cu 2400 hectolitri (16 hl. de 1 hect.), 12½ hectare orz cu 150 hectolitri (14 hl. de 1 hect.); 9 hectare ovĕz cu 126 hectolitri (14 hl. de 1 hect.); 60 hectare in cu 360 hectolitri (6 hl. de 1 hect.); pămêntul e productiv.

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd pentru acésta 82 plugurĭ, o maşină de semănat, una de secerat, alta de treerat; *crescerea vitelor*, fiind în comună: 1266 capete, din carĭ 400 boĭ, 80 vacĭ, 24 caĭ, 12 epe, 700 oĭ, 15 capre, 55 râmătorĭ; *industria* e simplă, consistând din 1 fabrică de lumânărĭ; maĭ sunt 2 potcovarĭ, 1 tâmplar, 2 măcelarĭ; *comerţul* este activ, constând în importul

de vestminte, instrumente agricole și coloniale și în exportul cerealelor; *transportul* se face prin gara orașuluĭ Focșanĭ, la 3 kilom. spre răsărit. Maĭ sunt 18 comercianțĭ românĭ, din carĭ 11 sunt cârciumarĭ.

Căile de comunicație sunt drumurile vicinale: 1. spre Focșanĭ, 2. spre Broscenĭ, 3. Cârlige-Cotescĭ-Plăinescĭ-Râmnicu-Sărat.

Budgetul. Comuna are 435 contribuabilĭ; veniturile sunt de 8974 leĭ 24 banĭ, iar cheltuelile de 8451 leĭ 94 banĭ, rămânând un excedent în plus de 523 leĭ 30 banĭ; contribuțiunile comuneĭ sunt de 7613 leĭ 93 banĭ

Portul locuitorilor este următorul: bărbațiĭ pórtă zăbune de lână făcute în casă, pantalonĭ de casă de lână saŭ de materiĭ de târg; în cap căciulĭ de óie; în picióre ghete și cisme; femeile pórtă flanele de lână de casă, de târg, polcĭ de bumbac, rochiĭ de casă, scurteicĭ de cașemir blănite cu vulpĭ și epurĭ; în picióre ghete.

Câmpulungénca, comună rurală în plasa Râmnicu de sus, pe rîul Câlnăŭ.

Și-a luat *numele* de la muntele Câmpulungénca; înainte se numia *Cărănău*, de la muntele Cărănău, care acum a rămas numaĭ pentru un cătun.

Este *așeḑată* în partea de apus a județuluĭ, la 25 kilom. spre Nord-Vest de orașul Râmnicu-Sărat; și în partea Nord-Vestică a plășiĭ la 21 km. spre Nord-Vest de comuna Sgârciți. reședința plășiĭ. Comunele învecinate sunt: Pardoșĭ și Mărgăritescĭ la 6 km., Valea-Sălcieĭ la 8 km., Valea Rațeĭ la 9 km.

Se *mărginesce* la răsărit cu Pardoșĭ, despărțită prin Câlnăŭ, la miaḑă-ḑi cu Mărgăritescĭ, la miaḑă-nópte cu Valea Sălcieĭ; la apus cu Niculescĭ și Sărulescĭ (jud. Buzĕŭ), despărțită prin délul Câmpulungénca.

Este o comună din *regiunea dèlurilor*. Este brăsdată la apus de culmea *Câmpulungénca* și *Cărănăŭ*, la Nord de délul *Valea Sălcieĭ*, la miaḑă-ḑi și apus de délul *Homocióia*.

Rîul Câlnăŭ o udă la răsărit de la Nord la Sud și cu afluentul sĕŭ *Gróp a mare*, în interiorul comuneĭ este o baltă cu richițĭ; maĭ sunt 2 puțurĭ (1—4 m. ad.) și 5 fântânĭ.

Clima comuneĭ este temperată, fiind adăpostită de munțĭ.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Câmpulungénca*, reședința, la miaḑă-ḑi și *Cărănăŭ* la miaḑă-nópte.

Suprafața e de 1000 hectare, din carĭ 900 hectare ale locui-

torilor, (150 vatra comuneĭ) şi 100 hect. ale proprietăţiĭ private.

Populaţia e de 104 familiĭ, cu 566 suflete; după sex: 286 bărbaţĭ, 280 femeĭ; după starea civilă: 208 căsătoriţĭ, 352 necăsătoriţĭ, 6 văduvĭ; după cultură: 28 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Are o *biserică* cu hramul *sf. Nicolae*, zidită în anul 1837 de locuitoriĭ comuneĭ; are 17 pogóne pământ şi ca deserventĭ: 1 preot, 1 cântăreţ şi 1 paracliser.

Are o *şcólă* de băeţĭ, fundată de comună in 1888; are 1 învĕţător şi 32 elevĭ inscrişĭ, 10 promovaţĭ (1892—93).

Calitatea pământuluĭ este mediocră, fiind deluros, petros chiar; ca *cultură* a pământuluĭ, comuna are 500 hect. arabile, 270 hect. imas, 200 hect. pădure, 4 hect. vii, 20 hect. fĕneţe, 6 hect. neproductiv, iar in privinţa *intinderii* şi *producerii* semănăturilor pe 1892, avem tabloul urmator: 700 hect. porumb cu [illegible] hectolitri (7 hl. de 1 hect.), [illegible] hect. grâŭ cu 2600 hectolitri (13 hl. de 1 hect.), 100 hect. [illegible] cu 1200 hectolitri (12 hl. [illegible])

[illegible] locuitorilor sunt: [illegible] avênd şi 50 plugurĭ pentru acésta; *crescerea vitelor*, avênd comuna: 1020 capete, din carĭ 90 boĭ, 65 vacĭ, 6 caĭ, 8 epe, 800 oĭ, 20 râmătorĭ. — *Industria* e simplă, sunt: 1 cojocar, 1 măcelar. *Comerţul* constă in importul lucrurilor de băcănie, ţesăturĭ, vin, rachiŭ şi in exportul de cereale; *transportul* se face prin gara Râmnicu-Sărat, la 27 kilom. spre Nord-Estul comuneĭ; in comună maĭ sunt 2 comercianţĭ românĭ, dintre carĭ 1 băcan şi 1 cârciumar.

Căile de comunicaţie sunt drumurile vicinale, carĭ prin unele locurĭ sunt primejdióse din pricina locurilor rele, aşa: 1. spre Sărulescĭ; 2. spre Valea-Sălcieĭ-Jitia; 3. spre Mărgăritescĭ-Valea-Raţeĭ-Racoviţenĭ; 4. spre Pardoşĭ-Băbenĭ-Râmnicu-Sărat; pe Valea Câlnăuluĭ e cel maĭ bun drum.

Budgetul. Comuna are 104 contribuabilĭ, veniturile sunt de 799 leĭ şi 69 banĭ, iar cheltuelile tot de 798 leĭ 69 banĭ; contribuţiunile comuneĭ se ridică la suma de 1930 leĭ, 46 banĭ.

Portul locuitorilor este acesta: bărbaţiĭ pórtă iţarĭ, sucmane, in cap căciulĭ marĭ mocănescĭ, iar in picióre pórtă opincĭ, femeile se pórtă cu sucmane, stricătóre, tuslucĭ, pe cap pórtă saŭ numaĭ năframă saŭ

năfrămĭ și fes, in picióre ca și bărbațiĭ, pórtă opincĭ.

Câmpulungénca, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul de reședință al comuneĭ Câmpulungénca. Inainte se numia *Cărănăŭ*, de la piscul de dél lângă care se află; acuma l'a luat pe acela al culmeĭ întregĭ, care o brăsdéză în partea de apus. Este așeḑat în partea de miaḑă ḑi a comuneĭ, la pólele culmeĭ și déluluĭ Câmpulungénca, pe pârîul Cărănăŭ; are o întindere cam de 700 hectare, pe care se află 80 familiĭ, carĭ cuprind 300 suflete, din carĭ 90 contribuabilĭ și numaĭ 20 sciŭ carte; are o biserică cu 1 preot, 1 dascăl și 1 cântăreț; tot aci se află și școla comuneĭ. Numele de Cărănăŭ ce l'a avut în vechime, a rămas numaĭ pentru cătunul Cărănăŭ, care se află așeḑat în partea de miaḑă-nópte de el.

Câmpulungénca, culme de délurĭ, ce se desface din muntele Dinul saŭ Țuțuiul, se întinde spre miaḑă-ḑi prin plaiul Râmnicu și plasa Râmnicu de sus. Ea este așeḑată în partea de apus a județuluĭ și servă pe o întindere de maĭ bine de 40 km. ca hotar între județele Buzĕŭ și Râmnicu-Sărat. Principalele vêrfurĭ din acéstă culme sunt următórele: *Dinul* saŭ *Țuțuiul*, de unde plécă; are 870 metri inălțime, apoĭ *Carpin*, *Cumătra*, *Goicel*, *Tatarul*, *Cărănăŭ*, *Câmpulungénca*, *Homocióia*, *Dămienĭ*, *Hârboca* și *Clociți*. Ea se întinde printre afluențiĭ rîuluĭ Slănic (afluent al Buzĕuluĭ), și aceĭ aĭ Câlnăuluĭ, afluentul sĕŭ. De o parte și de alta, lasă o mulțime de ramificațiunĭ, carĭ brăsdéză partea răsăriténă a plaiuluĭ Slănic (din jud. Buzĕŭ), și partea apusană a plaiuluĭ Râmnicu și plășiĭ Râmnicu de sus din jud. Râmnicu-Sărat. Principalele sunt: délul *Câlnăuluĭ*, *Fundul Câlnăuluĭ*, *Valea Sălcieĭ*, *Modrenĭ* și *Lacu* în jud. Râmnicu-Sărat; și *Gărătucu*, *Câmpulung*, *Homocióca*, *Fundul Dămienĭ*, *Clociți* și *Blejanĭ*, in j. Buzĕŭ. In partea de miaḑă-nópte e acoperit cu pădurĭ, la mijloc cu pășunĭ, și la miaḑă-ḑi cu semănăturĭ.

Câmpulungénca, vêrf principal în culmea Câmpulungénca, plasa Râmnicu de sus, comuna Câmpulungénca, care a împrumutat numele de la dênsa, în partea de apus a comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ și pășunĭ multe.

Cândeșcĭ, sat în plasa Marginea

de sus, cătunul comuneĭ Târgul Cuculuĭ saŭ Plăinescĭ, care e reşedinţa plăşiĭ. Şĭ-a luat numele de la un proprietar vechiŭ, Cândescu, aĭ căruĭ descendenţĭ posed încă moşiĭ în acéstă parte de loc. Este aşeḑat în partea de apus a comuneĭ, pe un dél înalt, numit délul Cândescilor, la 2½ kilom. spre apus de cătunul de reşedinţă, Târgu-Cucu; are o întindere de 10 hect. (numaĭ vatra cătunuluĭ) cu o populaţiune ce se ridică la 350 familiĭ, carĭ cuprind 1090 suflete, din carĭ 161 contribuabilĭ; 250 sciŭ carte; toţĭ sunt românĭ ortodoxĭ; are o biserică cu 1 preot şi 1 cântăreţ, precum şi o şcólă a comuneĭ.

Cândescĭ, dél în plasa Marginea de sus, comuna Plăinescĭ, în partea de apus a eĭ, pe care se află aşeḑat cătunul Cândescĭ, acoperit cu semănăturĭ.

Căpăţâna, numit şi *Măgura Căpăţânii*, culme de délurĭ în plasa Marginea de sus, în partea de apus a eĭ, şi despărţind'o de plaiul Râmnic; se întinde printre afluenţiĭ rîuluĭ Râmnicu-Sărat şi aceia aĭ Slămniculuĭ; prelungirile sale sunt: *Gurguia*, *Gurguiacu* şi *Trăistenĭ*, în plasa Marginea de sus; *Jinurul* şi *Coţatcul* în plasa Râmnicu de sus; este acoperit cu pădurĭ, din carĭ multe sunt în exploatare.

Căprióra dél în plaiul Râmnicu, com. Dănulescĭ, se desface din Măgura Căpăţâneĭ, se întinde în partea de răsărit a comuneĭ printre rîul Coţatcu şi pârîul Căprăria; se termină în rîul Râmnicu-Sărat; e acoperit cu pădurĭ.

Căprăria, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Dănulescĭ, isvorăsce din délul Căprióra, curge d'alungul luĭ şi merge de se varsă în rîul R.-Sărat, lângă cătunul Toropălescĭ.

Capreĭ -Délul, dél în plasa Oraşuluĭ, se desface din muntele Delénu, se întinde în partea de miaḑă-ḑi a com. Broscenĭ; acoperit cu păşunĭ.

Capreĭ -Cornu, dél în plasa Râmnicu de sus, se desface din délul Emalicu, brăzdéză partea de miaḑă-nópte a comuneĭ Valea Raţeĭ; acoperit cu pădurĭ.

Capreĭ -Malul, dél în plasa Oraşul, comuna Broscenĭ, se desface din délul Capreĭ, brăsdéză partea de răsărit a comuneĭ;

este acoperit cu păşunĭ şi semănăturĭ.

Carâmbu - Piatra Pleşiĭ prin, munte în plaiul Râmnicu, com. Bisoca; în partea de miaḑă-nópte, pe marginea pârîuluĭ Mărtin, la hotarul judeţuluĭ, către Buzĕŭ; acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ; vara are stâne de oĭ.

Cărănăŭ, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Câmpulungénca în partea de apus a eĭ, face parte din culmea Câmpulungénca, este acoperit cu pădurĭ; a dat numele sĕŭ, cătunuluĭ Cărănăŭ.

Cărănăŭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Câmpulungénca, în partea de miaḑă-nópte, pe pólele déluluĭ Cărănăŭ, la 3 km. spre Nord de cătunul de reşedinţă; are 300 hectare, cu 24 familiĭ, 266 suflete, 14 contribuabilĭ, 8 sciŭ carte.

Cărănăŭ, numire vechie a comuneĭ şi cătunuluĭ Câmpulungénca, ce a rĕmas acum numaĭ pentru cătunul Cărănăŭ.

Cârceiul, pârîŭ în plasa Oraş, isvorăsce din délul Corniţelor, udă comuna Budescĭ la miaḑă-ḑi, trece prin cătunele Cârceĭ şi Budescĭ şi se varsă în pârîul Oreavu, de a stânga luĭ.

Cârceiul, sat în plasa Oraşul, cătunul comuneĭ Budescĭ, şĭ-a luat numele de la pârîul Cârceĭ pe care e aşeḑat spre apus, la 500 metri de cătunul de reşedinţă; are 10 hect. întindere; populaţia e socotită în cătunul de reşedinţă, fiind numaĭ o diviziune a luĭ.

Cârligo, comună rurală în plasa Oraşul, aşeḑată pe pârîul *Mera*.

Este *aşeḑată* în partea de miaḑă-nópte a judeţuluĭ, la 34 km. spre Nord de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea apusă a plăşiĭ Oraşul, la 4 km. spre Nord de comuna Cotescĭ, reşedinţa plăşiĭ; comunele învecinate sunt: Bonţescĭ la 3 km., Golescĭ şi Broscenĭ la 6 km., Faraóne la 7 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu cât. Dălhăuţ (al com. Faraóne), de care se desparte prin pârîul Valea Dălhăuţ; la răsărit cu moşia particulară Şuţu, pendinte de comuna Golescĭ, la miaḑă-ḑi cu comuna Blidare, de care se desparte prin pârîul Mera, şi la apus cu comuna Bonţescĭ.

Este o comună din *regiunea dĕlurilor*, în partea de apus se

întind ramificaţiile déluluĭ *Perişoruluĭ*.

Rîurile carĭ o udă sunt pârîie neînsemnate formate de ploĭ şi carĭ sec vara, aşa sunt: pârîul *Dălhăuţ* la miadă-nópte, la miadă-ḑi o udă pârîul *Mera;* în comună maĭ sunt 4 puţurĭ (cu 40 m. adâncime).

Clima comuneĭ este de *podgorie*, sănătósă şi temperată.

Cătune nu maĭ are afară de cel de reşedinţă.

Suprafaţa com. este de 763 hect., din carĭ 18 hect. ocupate de vatra comuniĭ, 688 hect. ale locuitorilor şi 57 hect. ale proprietăţiĭ private.

Populaţia comuneĭ este de 240 familiĭ, carĭ cuprind 973 suflete; după sex: 501 bărbaţĭ şi 472 femeĭ; după starea civilă: 402 căsătoriţĭ, 503 necăsătoriţĭ, 66 văduvĭ, 2 divorţaţĭ; după cultură: 167 sciŭ carte, restul 806 nu sciŭ; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Comuna are 2 *biserici*: 1. cu hramul *Sfinţiĭ Voevodĭ*, este de lemn, inscripţiunea s'a şters; bătrâniĭ spun că s'a fundat cam în anul 1730 de către locuitoriĭ Albu Capanu, Pastia A. Capanu, preotul Tudorache şi Vlad Frunză; 2. alta cu hramul *Sf. Niculae*, este construită de bârne; n'are inscripţiune, se spune că s'a fundat în anul 1740 de proprietariĭ Şonţu, Moşoiu şi familia Vintilescu; fie-care din ele are câte 17 pogóne pământ, şi 200 leĭ venit de la comună, avênd câte 1 preot şi 1 paracliser.

In comună este o *şcólă* de băeţĭ, fundată în 1846 de locuitorĭ, cu 1 învĕţător şi cu 52 elevĭ înscrişĭ, 17 promovaţĭ (1892—1893).

Calitatea pământuluĭ este bună, maĭ ales pentru viĭ; în privinţa *culturiĭ* pământuluĭ, comuna are 397¼ hect. pământ arabil, 365¼ hect. viĭ; în ceea ce privesce *întinderea* şi *producerea* semănăturilor, avem: 47 hect. grâŭ cu 1081 hl. (21 hl. de 1 hect.), 8 hect. orz cu 72 hl. (9 hl. de 1 hect.), 315½ hect. porumb cu 5679 hl. (18 hl. de 1 hect.), 365½ hect. viĭ cu 16372 hl. (45 hl. de 1 hect.) şi 495 hl. de rachiŭ de tescovină.

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd pentru acésta 22 plugurĭ; *crescerea vitelor*, în comună existând 766 capete, din carĭ: 172 boĭ, 65 vacĭ, 51 caĭ, 28 epe, 384 oĭ, 66 râmătorĭ; *cultura viţeĭ; industria* constă în fabricarea vinuluĭ şi a rachiuluĭ; *comerţul* este activ şi constă în importul de lucrurĭ trebuincióse de băcănie, vestminte şi

instrumente agricole, şi în exportul de vin, cereale şi vite; *transportul* productelor se face prin gara Cotescĭ la 8 km. spre răsărit.—In comună maĭ sunt 34 comercianţĭ românĭ, din carĭ 3 băcanĭ, 3 cârciumarĭ, 3 măcelarĭ.

Căile de comunicaţie, drumurile vicinale: 1. spre Focşanĭ; 2. Bonţescĭ-Faraóne; 3. Golescĭ; 4. Cotescĭ, Plăinescĭ-Râmnicu-Sărat.

Budgetul. Comuna are 176 contribuabilĭ; veniturile sunt de 5708 leĭ 63 banĭ, iar cheltuelile de 5518 leĭ 93 banĭ, remânând un excedent de 187 leĭ 70 banĭ; contribuţiunile sunt de 5561 leĭ 85 banĭ.

Curiosităţĭ. In raza comuneĭ se află aşa numitele *metereze*, nisce redute făcute în pământ de artileria austriacă, în timpul resboiuluĭ ce a avut cu Turciĭ, în anul 1789, eĭ fiind aliaţĭ cu Ruşiĭ.

Carpen, munte în plaiul Râmnic, vêrf principal al culmeĭ Câmpulungénca, la hotarul jud. spre Buzĕŭ, comuna Valea-Sălcieĭ, acoperit cu pădurĭ.

Cărpineĭ-délul, dél însemnat în plaiul Râmnic, com. Dumitrescĭ, se desface din culmea Lupan, brăsdéză partea nordică a comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Cărpinescĭ, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Mărgăritescĭ, se desface din culmea Câmpulungénca, brăsdéză partea de apus a comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Cărpiniş-Muchia, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Valea Raţeĭ, se desface din délul Câlnăuluĭ, se întinde d'alungul rîuluĭ Câlnăŭ, brăsdând partea apusană a comuneĭ; este acoperit cu păşunĭ şi pădurĭ.

Cărpiniş, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, comuna Mărgăritescĭ, isvorăsce din délul Mărgăritescĭ, merge d'alungul déluluĭ Cărpiniş, udă comuna spre răsărit, trecênd prin cătunul Ştubeiŭ şi se varsă în pârîul Hârboca, maĭ jos de căt. Ştubeiŭ.

Cârsteĭ-poiana, dél în plasa Oraşu, comuna Odobasca, se desface din muntele Delénu, brăsdéză partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, şi se termină în rîul Mahriu; este acoperit cu păşunĭ însemnate.

Casaiul, dél în plasa Marginea de

sus, comuna Slobozia, se desface din délul Măgura Căpăţâniĭ, brăsdéză partea de apus a comuneĭ; acoperit cu pădurĭ.

Cătăuţ, culme de délurĭ în plaiul Râmnicu, comuna Chiojdenĭ, se desface din délul Câlnăuluĭ, se întinde spre răsărit printre rîul Râmnicu-Sărat şi afluentul sĕŭ pârîul Cătăuţ, despărţind comunele Buda de Chiojdenĭ; este acoperit cu pădurĭ.

Cătăuţ, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Buda, isvorăsce din délul Câlnăuluĭ, curge d'alungul déluluĭ Cătăuţuluĭ, udă partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, trecênd prin cătunele Fundătura, Cătăuţ, Spide, Scărişóra, şi merge de se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, lângă cătunul Buda vechie.

Cătăuţ, sat în plaiu Râmnicu, cătunul comuneĭ Buda, şĭ-a luat numele de la pârîul şi délul Cătăuţ, aşeḑat în partea de apus a comuneĭ, pe pârîul Cătăuţ, la 3 km. spre Vest de căt. de reşedinţă, Buda. Are o posiţie admirabilă, aşeḑat într'o vale din cele maĭ frumóse din întregul plaiŭ; întinderea şi populaţia sunt socotite în acelea al cătunuluĭ de reşedinţă, Buda.

Cătăuţ -la, locuinţă isolată în plaiul Râmnicu, comuna Buda, în partea de apus, pe pârîul Cătăuţ, lângă cătunul Cătăuţ; aḑĭ e han pe drumul spre Chiojdenĭ şi Jitia.

Cătăuţuluĭ -fundul, dél în plaiul Râmnicu, comuna Buda, se desface din délul Câlnăuluĭ, brăsdéză partea de apus a comuneĭ, numit aşa pentru că de aci isvorăsce pârîul Cătăuţ; este acoperit cu pădurĭ întinse.

Cătănóia, dél în plasa Marginea de sus, com. Dragoslovenĭ, se desface din délul Măguriĭ, brăsdéză partea de apus a comuneĭ; acoperit cu păşunĭ; la pólele luĭ se află cătunul Terchesciĭ.

Cătănoiu, sat în plasa Oraşuluĭ, cătunul comuneĭ Andreaşĭ, în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, pe rîul Milcov, pe partea dréptă a luĭ; întinderea şi populaţia luĭ sunt socotite în acelea ale cătunuluĭ de reşedinţă.

Cătănoiu -Andreĭ, vechiŭ piket cu No. 10, pe rîul Milcov, lângă cătunul Cătănoiu, al comuneĭ Andreaşĭ, plasa Oraşuluĭ, aḑĭ locuinţă isolată.

Catargiu -puţurile luĭ, locuinţă

isolată în plasa Marginea de jos, comuna Gulianca, numită astfel de la un vechiŭ proprietar, Catargiu, ce ţinea moşia Gulianca; aḑĭ e han pe drumul spre jud. Brăila.

Căţeleĭ -piatra, munte însemnat în plaiul Râmnic, comuna Bisoca, aşeḑat în partea de apus a comuneĭ, lângă muntele Carâmbu, pe pârîul Recea; acoperit cu păduri şi păşunĭ, vara se fac aci stâne de oĭ.

Cătina -la, han în plasa Marginea de jos, comuna Corbu, în partea de apus, pe drumul ce duce la comunele Măicănescĭ şi Râmnicenĭ.

Cătinĭ, sat în plasa Marginea de jos, cătunul comuneĭ Corbu, situat în partea de apus a comuneĭ, la hotarul spre jud. Putna; aşeḑat în câmp; întinderea şi populaţia luĭ sunt socotite în acelea ale cătunuiuĭ Corbu.

Cépa verde, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, comuna Putrida, isvorăsce din délul Strejescĭ, udă partea de apus a comuneĭ, trecênd prin cătunul Putrida mică, se varsă în pârîul Orévu pe drépta luĭ, maĭ jos de cătunul de reşedinţă, Putrida mare.

Cenuşasca, numire vechie a cătunuluĭ Grădinile, al com. Măicănescĭ, plasa Marginea de jos, numit ast-fel de la moşia Cenuşasca.

Cenuşascaĭ -viile, sat în plasa Marginea, cătunul comuneĭ Măicănescĭ, reşedinţa plăşiĭ, şĭ-a luat numele de la proprietatea Cenuşasca, pe care este situată; este aşeḑat în partea de apus a comuneĭ; întinderea şi populaţia sunt socotite în acele ale cătunuluĭ Grădinile.

Cerbul, munte însemnat în plaiul Râmnic, aşeḑat în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ Jitia, lângă pârîul Cerbul, este acoperit cu păduri şi păşunĭ, iar vara se fac stânĭ de oĭ.

Cerbul, pârîŭ în plaiul Râmnicu de sus, comuna Jitia, isvorăsce din muntele Necule, udă partea de apus a comuneĭ, trece prin cătunul Vintilésca, şi se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, maĭ sus de cătunul Intre-Râmnice, după un curs de 10 km. Valea sa este fórte frumósă, mărginită de o parte şi de alta de munţĭ înalţĭ, acoperiţĭ cu pădurĭ seculare, iar pârîul, din cascade în cascade se asvârlă până la vărsarea sa.

Cérdac, sat în plasa Oraşul, că-

tunul comuneĭ Golescĭ; şĭ-a luat numele de la un cérdac făcut aci de Turcĭ; este aşeḑat pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Milcov; întinderea şi populaţia sunt socotite în acelea ale cătunuluĭ Golescĭ.

Cerpóca -măgura, dél în plasa Marginea de sus, comuna Lacu luĭ Baban, se desface din délul Costandoiu, brăsdéză partea de apus a comuneĭ; e acoperit cu păşunĭ.

Cetăţuia, dél în plasa Marginea de sus, comuna Slobozia, în partea de apus; acoperit cu pădurĭ.

Cetăţuia, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Băbenĭ şi Sgârciţĭ, se desface din délul Baba, brăsdéză apusul comuneĭ; acoperit cu pădurĭ.

Cheie -Móra de la, locuinţă isolată, în plasa Râmnicu de sus, comuna Dedulescĭ, pe malul stâng al rîuluĭ Râmnicu-Sărat; aḑí e han pe drumul către comuna Dedulescĭ şi Buda.

Chicióra, munte în plasa Oraşuluĭ, comuna Andreaşĭ, se desface din délul Păpălog, brăsdéză nordul com. Andreaşĭ şi apusul com. Broscenĭ; pădurĭ.

Chiciura, moşie însemnată în plasa Râmnicu de sus, comuna Mărgăritescĭ, acoperită cu pădurĭ; întinderea şi producerea semănăturilor sunt coprinse în acelea ale comuneĭ.

Chiciura, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, isvorăsce din délul Câlnăuluĭ, udă partea de răsărit a com. Mărgăritescĭ, trece prin cătunul Ştubeĭ, şi după un curs de 5 km. merge de se aruncă în Câlnăŭ, pe partea dréptă a luĭ.

Chinciu, lac în plasa Râmnicu de sus, com. Pardoşĭ, în partea de miaḑă-ḑĭ, nu se scie de unde şĭ-a luat numele; produce ştiucă şi caracudă măruntă ce se consumă în localitate.

Chiojdenilor -délul, şir de délurĭ din plaiul Râmnicu, pe stânga rîuluĭ Râmnicu-Sărat, se desface din culmea Délu Roşu, brăsdéză partea de miaḑă-nópte a comunelor Jitia şi Chiojdenĭ, servindu-le óre-cum şi de hotar; se sfîrşesc în Râmnic; sunt acoperite în mare parte cu pădurĭ.

Chiojdenilor -valea, pârîŭ în plaiul Râmnic, comuna Chiojdenĭ,

isvorăsce din vîrful Délul Roşu, curge d'alungul déluluĭ Chiojdenilor, udă partea de mijloc a comuneĭ, şi merge de se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, chiar lângă cătunul de reşedinţă, Chiojdeniĭ marĭ.

Chiojdenĭ, comună rurală în plaiul Râmnicu, pe ambele malurĭ ale Râmniculuĭ-Sărat.

Şĭ-a luat *numele* de la locuitorĭ, carĭ sunt veniţĭ după Bâsca Chiojduluĭ (jud. Buzĕŭ).

Este *aşeḑată* în Vestul jud. la 31 km. spre Nord-Vest de oraşul R.-Sărat, şi în partea răsăriténă a plaiuluĭ, la 4 km. spre Sud-Vest de com. Dumitrescĭ, reşedinţa plaiuluĭ. Comune învecinate sunt: Valea Sălcieĭ la 9 km., Jitia la 12 km., Dănulescĭ, la 11 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu com. Andreaşĭ, de care se desparte prin culmea Alunuluĭ, la răsărit cu com. Dumitrescĭ, depărţită prin délul Lupan, la miaḑă-ḑi cu com. Buda, despărţită prin délul Cătăuţ, şi la apus cu com. Bisoca, despărţită prin délurile Măgura şi Ulmuşor.

Este o comună din creeriĭ *munţilor*; este brăsdată la Nord de délurile *Motnaŭ*, *Corbuluĭ*, *Vacit*, la Sud de délurile *Duiu*, *Cătăuţ*, *Gorunul*, *Spidelor*, *Ferului*.

Rîurile carĭ o udă sunt: *Râmnicu-Sărat* prin mijloc de la Vest la Est şi afluenţiĭ sĕĭ: *Săritórea*, *Turburea* la Nord; *Loşniţa*, *Muşa*, *Budóia*, *Talpa*, *Mărăcinĭ* şi *Viişóra*, la Est şi Vest; la Sud o udă *Cătăuţ*, *Tânjală*, *Râpa lungă*, *Aldi*. Ca *văĭ*, sunt văile acestor rîurĭ; maĭ sunt şi 10 puţurĭ (1—10 m. adânc.), şi 91 fântânĭ (1—3 m. ad.).

Clima este rece dar sănătósă.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Chiojdeniĭ marĭ*, reşedinţa, *Chiojdeniĭ micĭ*, la apus, *Turburea* şi maĭ la apus, pe rîul Râmnicu.

Suprafaţa este de 5000 hect., din carĭ: vatra comuneĭ are 260 hect., locuitoriĭ 740 hect., şi ale proprietăţiĭ private sunt 4000 hectare.

Populaţia e de 317 familiĭ cu 1286 suflete, după sex: 655 bărbaţĭ, 631 femeĭ; după starea civilă: 634 căsătoriţĭ, 579 necăsătoriţĭ, 73 văduvĭ; după cultură: 78 sciŭ carte; 2 streinĭ, restul românĭ.

O *biserică* cu hramul *sfinţiĭ Voivoḑĭ*, *Adormirea Maiciĭ Domnuluĭ* şi *sfinţiĭ Impăraţĭ Constantin şi Elena*, zidită 1839, 15 August, de marele clucer Costache Niculescu Câţă şi soţia sa Ecaterina, cu 17 pogóne

pământ; 1 preot, 1 cântăreţ, 1 paracliser.

Comuna are 2 *şcolĭ*: 1. una de băeţĭ, fundată în 1830 de Stat, cu 1 învĕţătorĭ şi 40 elevĭ înscrişĭ, din carĭ 25 promovaţĭ (1892—93); 2. o şcólă de fete fundată în 1885 de I. Marghiloman, cu 1 învĕţător, 22 eleve înscrise, 12 promovate (1892—1893).

Calitatea pămêntuluĭ este mediocră, fiind muntos şi pietros; ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are: 480 hectare arabil, 60 hect. imaş, 1658 hect. pădurĭ, 18 hect. viĭ, 260 hect. fêneţe, 600 hect. neproductiv; iar în privinţa *întinderiĭ* şi *producerĭ* semănăturilor pe 1892, avem: 271 hect. porumb cu 3787 hl. (18 hl. de 1 hect.), 226 hect. grîŭ cu 2998 hl. (12 hl. de 1 hect.), 2 hect. ovĕz cu 21 hl. (11 hl. de 1 hect.), 3 hect. cânepă cu 15 hl. (5 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 77 pluguri; *crescerea vitelor*, avênd 2641 capete, din carĭ 434 boĭ, 388 vacĭ, 40 caĭ, 50 epe, 1220 oĭ, 297 capre, 212 rămătorĭ; *lemnăria; industria* e simplă; *rotăria* se practică, sunt 5 rotarĭ şi 1 dogar, 1 móră pe apă; *comerţul* este activ şi constă în importul de coloniale şi instrumente agricole, şi în exportul de rachiŭ, lemne şi vite; *transportul* se face prin gara Râmnicu, la 30 km. spre Sud-Est; maĭ sunt 6 comercianţĭ românĭ, din carĭ 3 băcanĭ, 3 cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt: 1. calea judeţiană ce vine de la Râmnic, trece prin Buda-Dumitrescĭ şi merge la Jitia; 2. drumul la Valea Sălcieĭ; 3. la Bisoca pe culmĭ.

Budget. Comuna are 259 contribuabilĭ, veniturile sunt de 2582 leĭ, iar cheltuelile de 2131 leĭ 72 banĭ, rĕmânând un excedent în plus de 450 leĭ 28 banĭ; contribuţiile comuneĭ se urcă la 5506 leĭ 74 banĭ.

Chiojdeniĭ-marĭ, sat în plaiul Râmnicu, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Chiojdenĭ, aşeḑat spre răsărit, pe malul stâng al rîuluĭ Râmnicu-Sărat; are o întindere de 800 hect., cu o populaţie de 130 familiĭ, cu 530 suflete, 100 contribuabilĭ; 47 sciŭ carte; are o biserică şi cele 2 şcolĭ ale comuneĭ.

Chiojdeniĭ-micĭ, sat în plaiul Râmnic, cătunul comuneĭ Chiojdenĭ, este aşeḑat pe malul drept al rîuluĭ R.-Sărat, la pólele déluluĭ Cătăuţ şi la 500 metri spre apus

de cătunul de reşedinţă, de la care a luat şi numele, Chiojdeniĭ mariĭ; are o întindere de 700 hect., cu o populaţie de 70 familiĭ, 334 suflete, 75 contribuabilĭ; 11 sciŭ carte; toţĭ românĭ.

Chiovénu, sat în plasa Marginea de jos, cătunul comuneĭ Corbu, aşeḑat în partea de apus a comuneĭ, în câmp, la 9 km. spre Vest de cătunul de reşedinţă, Corbu; are o întindere de 10 hect., cu o populaţie de 40 familiĭ, ce cuprind 240 suflete, din carĭ 22 contribuabilĭ; 6 sciŭ carte.

Chiperu saŭ **Piperu**, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Valea Raţeĭ; aşeḑat în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, pe o poiană din délul Strejescĭ, la 140 metri spre Nord-Vest de cătunul de reşedinţă.— Are o întindere de 24 hectare, cu o populaţie de 42 familiĭ, ce cuprind 157 suflete, din carĭ 45 contribuabilĭ; 8 sciŭ carte.

Chiriţóie, lac în plasa Oraşul, comuna Odobasca, aşeḑat în partea de apus a comuneĭ, produce caracudă măruntă, ce se consumă în localitate.

Chiriţuluĭ -Tufele de la podul, o mică pădurice în plasa Marginea de sus, comuna Slobozia, aḑĭ însă e aprópe cu totul exploatată; prin ea trece calea ferată şi şoseaua naţională ce duce la Focşanĭ.

Chironescilor -valea, pâriŭ în plaiul Râmnicu, comuna Valea Sălcieĭ, isvorăsce din délul Câlnăuluĭ, udă partea de răsărit a comuneĭ şi merge de se varsă în rîul Câlnău, pe drépta luĭ, maĭ sus de cătunul Modrenĭ.

Chiţcanilor -movila, movilă naturală în plasa Râmnicu de jos, comuna Nisipurile, la răsăritul eĭ, pe malul rîuluĭ Buzĕŭ; cu timpul va dispare, arată fiind de locuitorĭ.

Chíva, pâriŭ ce se maĭ numesce şi *Chivu*, din plasa Marginea de sus, comuna Lacu luĭ Baban, isvorăsce din délul Costandoiu, udă partea de răsărit a comuneĭ şi se varsă în rîul Râmna, pe drépta luĭ.

Ciauş, numire vechie a cătunuluĭ Mărăciniĭ Greculuĭ, comuna Obiḑiţĭ; tot aşa se maĭ numea şi cătunul Plopiĭ vechĭ din comuna Măcrina; se numiaŭ ast-fel, fiind-că

era proprietatea unui ceaus (căpitan de ostași) turc.

Cimpoiaș -Tatu, pârîu în plaiul Râmnicu, comuna Valea Sălciei. Vedi Tatu Cimpoiaș, pârîu.

Ciocănel, deal în plasa Orașul, comuna Andreași, se desface din culmea Scorușului, brăsdează partea de apus a comunei; acoperit cu păduri și pășuni.

Ciocănel, pârîu în plasa Orașul, comuna Andreași, izvorăsce din dealul Ciocănel, udă răsăritul comunei, trece prin cătunul Ciocănel și se merge de se varsă în râul Valea Largă, după un curs de 5 km.

Ciocănel, situat în plasa Orașul, cătunul comunei Andreași, și-a luat numele de la pârâul Ciocănel, care l'udă prin mijloc; e așezat în partea de răsărit a comunei, la piciorele dealului Ciocănel. Numărarea și populația îl sunt socotite în aceleași ale satului Tatu, al comunei Andreași.

Ciorăsci-Slobozia, comună rurală și cătunul satului în plasa Marginea de sus, pe malul Râmnei. Vedi cuvântul Slobozia-Ciorăsci.

Ciorășci, comună rurală în plasa Marginea de jos, pe malul drept al râului Râmnic.

Și-a luat *numele* de la împrejurarea că locuitorii săi au venit din comuna Slobozia-Ciorăsci, după malul Râmnei.

Este *așezată* în partea răsăritană a jud. la 22 kilom. spre Nord-Est de orașul Râmnicu-Sărat, și în partea de miază-ți a plăsii la 18 km. spre Sud-Est de comuna Măicănesci, reședința plăsii — Comunele învecinate sunt: Slobozia-Mihăiceni la 2 kilom., Bălesci și Măcrina la 7 kilom., Puesci la 8 kilom.

Se *mărginește* la miază-nópte cu Slobozia-Mihăiceni, la răsărit cu Gulianca, la apus cu Niculesci și Bălesci, la miază-ți cu Vâlcele.

Este o comună din *regiunea câmpului*, nu are dealuri importante în interiorul ei.

Râul *Râmnicu-Sărat* o udă la apus, de la Sud-Vest la Nord-Vest; mai sunt 14 puturi (10—12 m. adâncime).

Clima comunei este variabilă, vara căldură, iarna expusă Crivățului și frigului.

Cătunele cari compun acéstă comună sunt: *Ciorăsci*, reședința la Nord, *Sfera* la Sud, *Spătăreștii* și mai la Sud, și *Cedresci* la Sud-Vest.

Suprafaţa comuneĭ este de 5663 hect. din carĭ 100 hect. vatra com., 2250 hect. ale locuitorilor, 3313 hect. ale particularilor.

Populaţia comuneĭ este de 435 familiĭ, carĭ cuprind 1929 suflete; după sex: 999 bărbaţĭ, 964 femeĭ; după starea civilă: 870 căsătoriţĭ, 974 necăsătoriţĭ, 85 văduvĭ; după cultură: 185 sciŭ carte: 5 streinĭ; restul românĭ ortodoxĭ.

In comună sunt 2 *biserici*: 1. cu hramul *Adormirea Maicĭ Domnuluĭ*, din cătunul Ciorăscĭ, zidită în anul 1867 de către locuitorĭ, 305 leĭ venit anual, cu 1 preot şi 1 cântăreţ; 2. biserica din cătunul Codrescĭ, cu hramul *Schimbarea la faţă*, zidită în anul 1858 de locuitorĭ, cu 305 leĭ venit, cu 1 preot şi 1 cântăreţ.

Are o *şcolă mixtă*, fundată în anul 1886 de comună, cu 1 învĕţător şi cu 70 elevĭ înscrişĭ (2 fete) şi 40 promovaţĭ (1892—1883).

Calitatea pămêntuluĭ este bună, maĭ cu sémă pentru agricultură; ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are: 5400 hect. arabile, 100 hect. imaş, 25 hect. pădure, 20 hect. fâneţe, 10 hect. neproductiv; iar în privinţa *întinderiĭ* şi *producteriĭ* semănăturilor pe 1892, avem tabloul următor: 1280 hect. grâŭ cu 35.640 hl. (28 hl. de 1 hect.), 105 hectare secară cu 2100 hl. (20 hl. de 1 hect.), 915 hectare orz cu 25620 hl. (28 hl. de 1 hect.), 2093 hectare porumb cu 41860 hl. (22 hl. de 1 hect.), 111 hect. meĭ cu 444 hl (4 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiunile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 341 plugurĭ, 1 móră cu abur, 1 maşină de secerat; *crescerea vitelor*, fiind în comună 4105 capete, din carĭ: 827 boĭ, 531 vacĭ, 355 caĭ, 359 epe, 1631 oĭ, 402 rămătorĭ; — *industria* este simplă, sunt în comună: 1 rotar, 8 ferarĭ, 2 cojocarĭ, 11 potcovarĭ, 2 plăpămarĭ, 2 tâmplarĭ, 1 boiangiŭ, 7 cismarĭ; *comerţul* este activ, constând în importul de instrumente agricole, coloniale şi haine gata, şi în exportul de vite şi cereale; *transportul* se face prin staţia *Sihle*, la 20 kilom. spre N.-V. de comună; maĭ sunt 16 comercianţĭ (3 streinĭ) din carĭ 13 cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt drumurile vicinale: 1. spre Slobozia-Mihălcenĭ-Mărtinescĭ; 2. spre Băbescĭ-Voetin; spre Nicolescĭ-Macrina, Ştubeĭ-Obidiţĭ-Râmnicu-Sărat; 4. spre Gulianca; 5. Vâlcele Balta-Albă-Gradiştea de sus.

Budgetul. Comuna are 475 contribuabilĭ; veniturile sunt de 9845 leĭ 52 banĭ, iar cheltuelile de 9516 leĭ 21 banĭ, remânând un excedent în plus de 329 leĭ 31 banĭ; contribuţiunile comuneĭ sunt de 14.604 leĭ 46 banĭ.

Portul locuitorilor este şi cel naţional şi cel nemţesc saŭ orăşenesc.

Ciorăscĭ, sat în plasa Marginea de jos, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Ciorăscĭ; şĭ-a luat numele de la moşia cu acelaşĭ nume, este aşeḑat în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Râmnic, are o întindere cam de 53 hect. cu o populaţiune de 306 familiĭ, carĭ coprind 1388 suflete, din carĭ 390 contribuabilĭ şi 149 sciŭ carte; 5 streinĭ; are o biserică cu 1 preot, 1 dascăl, 1 paracliser; aci e şi şcóla comuneĭ.

Ciorăscĭ, şi maĭ rare-orĭ *Slobozia-Ciorescĭ*, sat în plasa Marginea de sus, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Slobozia-Ciorăscĭ, numit astfel, pentru că de aci *aŭ fost slobozifĭ* o parte din locuitorĭ, de a se aşeḑa pe rîul Râmnic în cătunul Ciorăscĭ (veşĭ cel de sus), aşeḑat în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, pe malul stâng al rîuluĭ Râmna; are o întindere de 1768 hectare, cu o populaţiune de 209 familiĭ, carĭ cuprind 906 suflete, din carĭ 217 contribuabilĭ; 114 sciŭ carte; are o biserică cu 2 preoţĭ şi 1 cântăreţ; aci e şi şcóla comună.

Cireşuluĭ -Valea, pârîŭ în plasa Oraşuluĭ, comuna Câmpinénca, isvorĕşte din délul Capriĭ, udă partea de apus a comuneĭ, şi merge de se varsă în rîul Milcov, maĭ jos de cătunul Slobozia Pântecescĭ, al aceleaşĭ comune.

Cireşuluĭ -Valea, pârîŭ în plasa Marginea de sus, isvorăsce din délul Jinuru, udă partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ Slobozia, cea de răsărit a comuneĭ Jidenĭ, trece prin cătunul Valea Cireşuluĭ, comuna Voetin; şi se varsă în pârîul Coţatcu lângă acéstă comună, pe drépta luĭ.

Cireşuluĭ -Valea, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Jidenĭ, şĭ-a luat numele de la pârîul Valea Cireşuluĭ; este aşeḑat în partea de răsărit a comuneĭ, pe pârîul Valea Cireşuluĭ; întinderea şi populaţiunea luĭ sunt socotite în acelea ale cătunuluĭ Coţatcu.

Ciucanica, dél în plasa Oraşuluĭ,

comuna Broştenĭ, se desface din muntele Chiciura, brăzdéză partea de apus a comuneĭ, prin cătunul Vulcanésa, se termină în rîul Milcov; este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Ciuciurile, pârîŭ în plasa Marginea de sus, comuna Bordescĭ, isvorăsce din délul Nucilor, udă partea de răsărit a comuneĭ şi merge de se varsă în rîul Râmna, maĭ sus de cătunul Ferchescĭ (al comuneĭ Dragoslovenĭ), după un curs de 5 km.

Ciulniţa, pârîŭ în plasa Gradiştea, comuna Vălcele, se forméză din maĭ multe pârae, ce brăsdéză teritoriul comuneĭ, şi din ploĭ, udă mijiocul comuneĭ, trecênd chiar prin cătunul de reşedinţă, şi merge de se varsă după un curs de 10 km. în balta Ciulniţa, la răsăritul comuneĭ.

Ciulniţa, baltă însemnată în plasa Gradiscea, comuna Vâlcele; este aşeḑată în partea de răsărit a comuneĭ; este formată de pârîul Ciulniţa; se întinde şi în teritoriul comuneĭ Gradiscea de jos; este proprietatea statuluĭ; are o întindere de 400 hectare, ce produce un venit de 1000 francĭ, produce crap şi caracudă, ce se vinde şi se consumă în localitate şi comunele vecine.

Ciupercarĭ, sat în plasa Gradiştea, cătunul comuneĭ Domniţa, aşeḑat în partea de apus a comuneĭ, pe malul stâng al rîuluĭ Buzĕŭ, la 3½ km. spre Vest de cătunul de reşedinţă Domniţa; are o întindere cam de 50 hectare, cu o populaţiune de 55 familiĭ, carĭ cuprind 189 locuitorĭ, din carĭ 90 contribuabilĭ; 45 sciŭ carte; toţĭ românĭ.

Cochirlénca, pârîŭ în plasa Râmnicu de jos, isvorăsce de pe teritoriul comuneĭ Pârliţĭ (jud. Buzĕŭ), întră în judeţ pe la movila Cochirlénca, se varsă în pârîul Valea Bouluĭ, lângă comuna Slobozia-Galben.

Cocoş, -lacu luĭ, lac în plasa Marginea de sus, comuna Bobasca; în partea de răsărit a eĭ, produce ştiucă şi caracudă măruntă, ce se consumă în localitate.

Códa lacului, lac în plasa Marginea de jos, comuna Râmnicenĭ, în partea de miaḑă-ḑi, format dé rîul Râmnicu-Sărat, produce ştiucă, crap şi biban, ce se vinde şi se consumă în localitate.

Códa gârleĭ, lac în plasa Orașuluĭ, comuna Risipițĭ, veḑĭ Gârleĭ-Códa.

Codrescĭ, sat în plasa Marginea de jos, cătunul comuneĭ Ciorăscĭ; și-a luat numele de la moșia Codrescĭ; este așeḑat în partea de apus a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Râmnicu-Sărat, la 2 km. spre Sud-Vest de cătunul de reședință, Ciorăscĭ; are o întindere de 21 hect., cu o populațiune de 78 familiĭ, carĭ cuprind 326 suflete, din carĭ 124 contribuabilĭ; 15 sciŭ carte; toțĭ românĭ ortodoxĭ.

Codrescĭ, pârîŭ în plasa Marginea de jos, comuna Ciorăscĭ, se forméză pe teritoriul comuneĭ, udă cătunul Codrescĭ și se varsă în Râmnicu-Sărat, lângă acest cătun.

Codrescĭ, lac în plasa Marginea de jos, comuna Ciorăscĭ, cătunul Codrescĭ, format de pârîul Codrescĭ, produce caracudă măruntă, ce se consumă de locuitorĭ.

Cóe Douĕ, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Băbenĭ, veḑĭ Douĕ cóe.

Colacu de piatră, pârîŭ în plasa Râmnicu de jos, comuna Socariciŭ, se forméză din ploĭ și micĭ pârae, și se varsă în balta Socariciŭ

Colacu de piatră, numire vechie a cătunuluĭ Stăvărescĭ, al comuneĭ Câinenĭ.

Colesanĭ, numire vechie a comuneĭ și cătunuluĭ Corbu, plasa Marginea de jos.

Colțu-Porculuĭ, dél în plaiul Râmnic, comuna Bisoca, în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ; acoperit cu pășunĭ și pădurĭ; vara se fac aci stâne de oĭ.

Corbenĭ, sat în plasa Gradiscea, cătunul comuneĭ Domnița; și-a luat numele de la locuitoriĭ veniți din comuna Corbu, din plasa Marginea de jos; așeḑat în partea de apus a comuneĭ, la malul stâng al rîuluĭ Buzĕŭ, la 2100 m. spre Vest de cătunul de reședință Domnița; are o întindere cam de 100 hect. și o populație de 60 familiĭ, carĭ cuprind 186 suflete, din carĭ 40 contribuabilĭ, și 28 sciŭ carte; toțĭ românĭ ortodoxĭ.

Corbu, comună rurală în plasa Marginea de jos, pe malul drept al rîuluĭ Siret.

Şi-a luat *numele* de la moşia Corbu.

Este aşeḑată în partea de miaḑă-nópte a judeţului la 55 km. spre Nord-Est de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea nordică a plăşiĭ la 15 km. spre Nord-Est de com. Măicănescĭ; reşedinţa plăşiĭ; — comunele învecinate sunt: Măxinenĭ la 11 km., Gulianca la 14 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu com. Malurĭ (jud. Putna), la răsărit şi miaḑă-ḑi cu com. Măxinenĭ, şi la apus cu moşia Gulianca.

Este o comună din *reg. câmpuluĭ*, n'are délurĭ însemnate pe teritoriul eĭ.

Rîul *Siret*, o udă la răsărit, de la Nord-Vest la Sud-Est, şi prin revărsările sale forméză balta *Corbu*; maĭ sunt şi 30 puţurĭ (15—20 m. ad.).

Clima comuneĭ este variabilă, şi nu tocmaĭ sănătósă din pricina mlaştinilor, vara căldurĭ marĭ, iarna ger şi viscol.

Cătunele, carĭ o compun sunt: *Corbul*, resedinţa la Nord, *Chioveanu* la Sud.

Suprafaţa comuneĭ este de 5412 hect., din carĭ: 105 hect. vatra comuniĭ, 752 hect. ale locuitorilor şi 4250 hect. ale proprietăţiĭ private.

Populaţia comuneĭ este 210 familiĭ cu 1540 suflete; după sex: 764 bărbaţĭ, 776 femeĭ: după starea civilă 567 căsătoriţĭ, 928 necăsătoriţĭ, 55 văduvĭ; după cultură: 207 sciŭ carte; 1 ovreĭ.

Comuna are o *biserică* cu hramul *Cuviósa Paraschiva*, zidită în anul 1868 de locuitorĭ, are un venit de 34 pogóne pământ arabil, şi 400 leĭ anual, date de către comună, iar ca deservenţĭ sunt: 1 preot, 1 dascăl şi 1 paracliser.

Are o *şcólă mixtă*, fundată în anul 1870 de comună, cu 1 învĕtator şi 73 elevĭ înscrişĭ (9 fete) şi 31 promovaţĭ (3 fete).

Calitatea pământuluĭ este mediocră, fiind cam mlăştinos; — ca *cultură* a pământuluĭ, comuna are: 3695 hect. arabile, 520 hect. imaş, 150 hect. pădurĭ, 42 hect. viĭ, 500 hect. fâneţe, 400 hect. neproductive; iar în privinţa *întinderei* şi *producerii* semănăturilor pe 1892, avem: 1510 hect. grâŭ cu 12080 hl. (8 hl. de 1 hect.), 15 hect. secară cu 120 hl. (8 hl. de 1 hect.), 90 hect. rapiţă cu 360 hl. (4 hl. de 1 hect.), 475 hect. orz cu 4750 hl. (10 hl. de 1 hect.), 771 hect. porumb cu 6168 hl. (8 hl. de 1 hect.), 20 hect. ovĕz cu 200 hl. (10 hl. de 1 hect.), 80 hect. meĭ cu

640 hl. (8 hl. de 1 hect.), 15 hect. in cu 120 hl. (8 hl. de 1 hect,), 19 hect. fasole cu 3800 kgr. (18 kgr. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 1200 plugurĭ; *crescerea vitelor*, fiind în comună 3912 capete, din carĭ 757 boĭ, 514 vacĭ, 291 caĭ, 113 epe, 2117 oĭ, 120 rămătorĭ; — *industria* este cea domestică; — *comerţul* e activ şi constă în import de coloniale, instrumente agricole şi în exportul de cereale şi vite; *transportul* se face prin staţia *Independenţa* (jud. Tecucĭ) la 5 km. spre răsărit; în comună maĭ sunt 8 comercianţĭ (din carĭ 1 jidan); din aceştia 1 băcan şi 7 cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt drumurĭ vicinale: 1. spre Gulianca-Ciorăscĭ-R.-Sărat; 2. spre Măicănescĭ; spre Măxinenĭ.

Budgetul. Comuna are 262 contribuabilĭ; veniturile sunt de 4474 leĭ 55 banĭ, iar cheltuelile sunt de 4375 leĭ 55 banĭ, rămânând un excedent în plus de 100 leĭ; contribuţiunile comuneĭ se urcă la suma de 3851 leĭ 50 banĭ.

Portul, voĭĭ pe acela al plăşĭ în general.

Corbu, sat în plasa Marginea de jos, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Corbu; şĭ-a luat numele de la proprietatea cu acelaşĭ nume; este aşeḑat în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Siret, la hotarul către judeţul Tecuciŭ, are o întindere cam de 95 hect., cu o populaţiune de 169 familiĭ, carĭ cuprind 1300 suflete, din carĭ 240 contribuabilĭ, 201 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ; are o biserică cu 2 preoţĭ, 1 dascăl, 1 paracliser, tot aci e şi scóla comuneĭ.

Corbu, vechiŭ piket cu No. 93 către hotarul Moldoveĭ, plasa Marginea de jos, comuna Corbu, în partea de miaḑă-nópte, pe partea drépta a rîuluĭ Siret.

Corbu, munte în plaiul Rămnic, comuna Chiojdenĭ, aşeḑat în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ; este acoperit cu păşunĭ întinse şi puţine pădurĭ.

Corbu, pârîŭ în plaiul Rămnicu, comuna Dumitrescĭ, reşedinţa plaiuluĭ, isvorăsce din Muntele Corbu (comuna Ghiojdenĭ), brăsdéză partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, şi după un curs repede se aruncă în rîul Moinaŭ.

Corbu, pârîŭ în plaiul Rămnicu, comuna Bisoca, isvorăsce din Muntele Furul-mare, de la ho-

tarul judeţuluĭ, merge dealungul culmeĭ Măgura Ganeĭ, udă partea de miadă-nópte a comuneĭ, şi merge de se varsă în rîul Râmnicu Sărat, după un curs repede şi prăpăstios, pe drépta luĭ. Valea sa este una din cele maĭ frumóse din întregul plaiŭ.

Corbuluĭ -cotu, vechiŭ piket cu No. 94, către hotarul Moldoveĭ, în plasa Marginea de jos, comuna Corbu, în partea de apus, lângă rîul Siret, pe drépta luĭ.

Corbuluĭ -piscu, vechiŭ piket cu No. 89 către htoarul Moldoveĭ, în comuna Corbu, din plasa Marginea de jos, aşedat în partea de apus a comuneĭ.

Corbuluĭ -şanţu, vechiŭ piket cu No. 90 către hotarul Moldoveĭ, din plasa Marginea de jos, comuna Corbu, aşedat în partea de apus a comuneĭ; pe şanţul ce servesce de hotar, de unde e şi numele luĭ.

Corbuluĭ -ţarina, vechiŭ piket cu No. 91 către Moldova, situat în ţarinile comuneĭ Corbu, din plasa Marginea de jos, astă-dĭ e han pe drumul către comuna Măicănescĭ.

Cornescĭ, dél în plasa Oraşul, comuna Andreaşĭ, se desface din culmea Laculuĭ, brăsdéză partea de apus a comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ.

Cornet, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Slobozia; şĭ-a luat numele de la o pădurice de corn, aşedat în partea de apus a comuneĭ, la pólele déluluĭ Jinurul; întinderea şi populaţiunea sunt socotite în acelea ale cătunuluĭ Corcteni.

Corni - Măru, dél în plasa Oraşuluĭ, comuna Andreaşĭ, se desface din culmea Ţigma, se întinde printre pâriul Valea Négră şi afluentul sĕŭ pâriul Corni; brăsdéză partea de răsărit a comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ de corn, de unde şi numele sĕŭ.

Costieniĭ de jos, comună rurală în plasa Râmnicu de jos, pe pâriul Costienĭ.

Este *aşedată* în partea de apus a judeţuluĭ, la 10 km. spre Sud-Est de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea de apus a plăşiĭ, la 7 km. spre Nord-Vest de comuna Bălăceanu, reşedinţa plăşiĭ; comunele învecinate sunt: Costieniĭ marĭ la 3 km., Socariciŭ la 2 km., Bălţaţĭ la 9 km.

Se *mărginesce* la miadă-nópte cu Bălţaţĭ, la apus cu Costieniĭ

marĭ, la răsărit cu comuna Sălcióra, la miadă-ḑi cu comuna Socariciŭ.

Este o comună *de câmp*, n'are délurĭ, ci numaĭ câte-va movile icĭ şi colea.

Pârîul *Costienĭ* (o parte din pârîul Valea Boului), o udă la miadă-ḑi formând şi heleşteul Costienĭ; afluentul sĕŭ *Orzănésa* o udă la răsărit; sunt şi 92 puţurĭ (7—12 m. ad.).

Clima comuneĭ este variabilă, vara căldurĭ marĭ, iarna frig şi ger şi viscole.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Costienii* de jos, reşedinţa la apus, *Orzănésca* la Est.

Suprafaţa comuneĭ e de 2700 hect., din carĭ 200 hect. vatra comuneĭ, 1500 hect. ale locuitorilor, 1000 hect. ale proprietaţiĭ particulare.

Populaţia comuneĭ e de 185 familiĭ, cu 592 suflete; după sex: 294 bărbaţĭ şi 298 femeĭ; după starea civilă: 322 căsătoriţĭ, 252 necăsătoriţĭ, 18 văduvĭ; după cultură: 65 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Comuna are o *biserică* cu hramul *Sf. Dumitru*, zidită în anul 1840 de preotul Zamfir Iordache cu ajutorul locuitorilor; este îngrijită de comună; are ca deservenţĭ 1 preot, 1 cântăreţ şi 1 paracliser.

Comuna are o *şcóla mixtă*, fundată în anul 1875 de comună, avênd până acuma local cu chirie, cu 1 învĕţător şi 32 elevĭ înscrişĭ, promovaţĭ nicĭ unul (1892—93).

Calitatea pămêntuluĭ este bună; ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are: 2300 hect. arabile, 150 hect. imaş, 8 hect. viĭ, 20 hect. fâneţe: iar în privinţa *întinderiĭ* şi *producerii* semănăturilor pe 1892 avem: 635 hect. grâŭ cu 3810 hl. (6 hl. de 1 hect.), 300 hect. secară cu 2400 hl. (8 hl. de 1 hect.), 974 hect. porumb cu 11688 hl. (12 hl. de 1 hect.), 568 hect. orz cu 2840 hl. (6 hl. de 1 hect.), 47 hect. meĭ cu 282 hl. (6 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd şi 58 plugurĭ; *crescerea vitelor*, avênd ca la 1381 capete, din carĭ 356 boĭ, 155 vacĭ, 102 caĭ, 101 epe, 509 oĭ, 1 capră, 153 râmătorĭ; *industria* este simplă, se găsesce în comuna 1 potcovar; *comerţul* constă în importul de instrumente agricole, coloniale, haine confecţionate, braşoveniĭ şi exportă cereale; *transportul* productelor se face prin staţia Zoiţa la 4 km. spre apus; în comună maĭ sunt şi 6 comercianţĭ (din carĭ 1 strein); din acestia 4 cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt: 1. drumul comunal Râmnicu-Sărat-Făureĭ, trecênd prin comunele Bălţaţĭ, Costienĭ, Bălăceanu, Galben-Nisipurĭ; 2. spre Costieniĭ marĭ; 3. spre Sălcióră, spre Pârliţĭ (jud. Buzeŭ).

Budgetul. Com. are 150 contribuabilĭ, veniturile sunt de 7103 leĭ 87 banĭ, cheltuelile sunt de 6875 leĭ 25 banĭ: remânând un excedent în plus de 228 leĭ 62 banĭ; contribuţiile: 7011 leĭ 18 b.

Portul este naţional; veḑĭ acela al plăşiĭ.

Costieniĭ de jos, sat în plasa Râmnicu de jos, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Costieniĭ marĭ, aşeḑat la apusul comuneĭ, pe heleşteul Costienĭ, are 150 hectare întindere, cu o populaţiune de 100 familiĭ cu 369 suflete, 120 contribuabilĭ; 70 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ; are o biserică şi şcóla comuneĭ.

Costieniĭ marĭ, comună rurală în plasa Râmnicu de jos pe pârîul Costienĭ.

Şĭ-a luat *numele* de la pârîul Costieniĭ, pe care e aşeḑat.

Este *aşeḑat* în partea apusană a judeţuluĭ, la 9 km. spre Sud-Est de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea apusană a plăşiĭ, la 10 km. spre Nord-Vest de comuna Bălăceanu, reşedinţa plăşiĭ; comunele învecinate sunt: Costieniĭ de jos la 3 km., Socariciŭ la 4 km., Boldu la 9 km., Sălcióra la 10 kilom., Drog la 20 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu comuna Bălţaţĭ, la răsărit cu Socariciŭ şi Costieniĭ de jos, la miaḑă-ḑi şi apus cu comuna Pârliţĭ (jud. Buzeŭ).

Este o comună *de câmp*, n'are déluri, numaĭ câte-va movile naturale icĭ şi colo.

Pârîul *Costieniĭ* o udă la miaḑă-ḑi, pârîul *Grebăn* la miaḑă-nópte, *Valea Boului* la răsărit, formézā heleşteul *Costienĭ;* maĭ sunt şi 98 puţurĭ (7—9 m. ad.)

Clima comuneĭ este variabilă, vara căldurĭ, iarna expusă Crivĕţuluĭ.

Cătunele, carĭ o compun sunt: *Costieniĭ marĭ*, reşedinţă, la răsărit şi Zoiţa la apus.

Suprafaţa comuneĭ e de 2760 hect., din carĭ 440 hect. vatra comuneĭ; 770 hect. ale locuitorilor, 1550 hect. ale proprietarilor.

Populaţia comuneĭ e de 361 familiĭ cu 1175 suflete; după sex: 570 bărbaţĭ şi 605 femeĭ; după starea civilă: 361 căsătoriţĭ, 794 necăsătoriţĭ, 20 văduvĭ;

[illegible] 2420 capete, din [illegible] 150 vacĭ, 200 caĭ, [illegible] 215 oĭ, 126 rămă[illegible] [illegible] e simplă, sunt [illegible] potcovori. I tam- [illegible] *Comerciul* e [illegible] în importul de [illegible] și spirtoase, [illegible] și în ex- [illegible] de cereale: [illegible] se face prin stația [illegible] spre apus de [illegible] mai sunt [illegible] din [illegible] Mare-mari.

[illegible] comu- [illegible] trecând prin [illegible] Costieni, Ba- [illegible] spre țara [illegible] Costieni de jos- [illegible] jud.

[illegible] sunt, [illegible] meiurile [illegible] cumănând un [illegible] 32 bani, [illegible] sunt de [illegible] și [illegible] bani.

[illegible] e [illegible] țărănesc, veți [illegible] pășii în general.

Costienii mari, sat în plasa Râmnicu de Jos, cătunul de reședință al comunei Costienii mari, așezat la răsăritul comunei, pe

pâriul Costienĭ, are 270 hect. întindere, şi o populaţie de 200 familiĭ cu 675 suflete, 212 contribuabilĭ; 80 sciŭ carte; are o biserică şi şcóla comuneĭ.

Costienĭ, movilă nuturală în plasa Râmnicu de jos, comuna Costienĭ, în partea de răsărit; cu timpul va dispare, arată fiind necontenit de către locuitorĭ.

Costienĭ, pâriŭ, în plasa Râmnicu de jos, este o parte din pâriul Valea Bouluĭ, ce trece prin cele 2 comunĭ Costieniĭ Marĭ şi Costieniĭ de jos; forméză balta Costienĭ.

Costienĭ, baltă în plasa Râmnicu de jos, comuna Costieniĭ marĭ, formată de pâriŭl Valea Bouluĭ, la nordul comuneĭ, proprietate particulară; are 16 pogóne întindere, produce caracudă, crap şi albişóră, ce se consumă de propietar.

Costomir, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Pardoşĭ, se desface din délul Babeĭ, brăsdéză partea de miaḑă-nópte a comuneĭ; se sfârşesce în rîul Câlnăŭ; este acoperit cu pădurĭ.

Costomir, pâriŭ în plasa Râmnicu de sus, comuna Pardoşĭ, isvorăsce din délul Câlnăuluĭ, curge délungul déluluĭ Costomir; udând cătunul cu acelaşĭ nume, şi se varsă în rîul Câlnăŭ pe partea stângă a luĭ.

Costomir, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Pardoşĭ; şĭ-a luat numele de la pâriul Costomir; este aşeḑat în partea nordică a comuneĭ, la 1800 m. spre Nord-Vest de cătunul de reşedinţă, Ernatica, la pólele déluluĭ Costomir, pe rîul Câlnăŭ; are o întindere de 41 hect. cu o populaţiune de 50 familiĭ, carĭ cuprind 252 suflete, 43 contribuabilĭ; 21 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Coţatcul, dél în plasa Marginea de sus: se desface din délul Măgura Căpăţâniĭ, se întinde prin rîul Râmnicu-Sărat şi pâriul Coţatcul, despărţind plăşile Râmnicu de sus de Marginea de sus; brăsdéză răsăritul comuneĭ Dănulescĭ, apusul comuneĭ Slobozia, comuna Jidenĭ, şi pe un întins platoŭ o prelungire a sa este aşeḑat chiar oraşul Râmnicu-Sărat; se întinde pe o lungime de 25 km. de la Nord-Vest la Sud-Est; se termină în rîul Râmnicu-Sărat; în comuna Dănulescĭ, este acope-

rit cu pădurĭ, în Slobozia cu păşunĭ, în Jidenĭ şi Râmnicu-Sărat cu viĭ intinse şi carĭ produce vinurile excelente de Jidenĭ.

Coţatcul, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, isvorăsce din délul Măgura Căpăţânilĭ, comuna Dănulescĭ (plaiul Râmnicu), curge dealungul délului Coţatcul, udă comuna Jidenĭ spre răsărit trecênd prin cătunele Olărenĭ, Oratia, Coţatcul, intră apoĭ în plasa Marginea de sus, trece prin păduricea Mărăcinilĭ Grecului, pe la nordul comuneĭ Voetin şi se varsă, după un curs de 45 km. în pârîul Slâmnic, saŭ maĭ bine ḑis în balta Negru; formând în cursul sĕŭ balta Voetin saŭ Robescu din com. Voetin. El primesce ca [illegible] pârîul *Valea Cireşuluĭ*.

[illegible], sat în plasa Râmnicu [illegible] comuna Jidenĭ, numit [illegible] după pârîul Coţatcul; [illegible] numia *Olărenĭ*, fiind[illegible] ocupaŭ cu facerea [illegible] spre răsărit, pe [illegible] la 2504 m. spre [illegible] de reşedinţă, [illegible] cu o [illegible] cu 621 şi[illegible] [illegible]lt; 16 sciŭ carte; are 1 biserică cu 1 preot şi 1 cântăreţ.

Cotescĭ, com. rurală în plasa Oraşuluĭ, pe pârîul cu acelaşĭ nume.

Şĭ-a luat numele de la propietatea unuĭ căpitan Stan Cotea, dată luĭ printr'un hrisov de către Radu cel Mare, domnul Munteniei.

Este *aşeḑată* în nordul judeţuluĭ la 31 km. spre Nord de oraşul R.-Sărat, şi în partea de mijloc a plăşiĭ a căreĭ reşedinţă este; comunele învecinate sunt: Budescĭ la 2 km., Blidarĭ la 2 km., Bonţescĭ şi Cârlige la 4 km., Faraóne şi Golescĭ la 9 km.

Se *mărginesce* la Nord cu com. Blidare şi Cârlige, despărţindu-se prin pârîul Valea Blidare, la răsărit cu Golescĭ, la Sud cu Budescĭ, la apus cu Odabasca, despărţită prin délul Corniţelor.

Este o comună din *reg. dăluriłor*; este brăsdată la Nord de délul *Gurbănósa*, la apus délul *Schitului* şi délul *Roşu*, la miaḑăḑi délul *Urechescilor*.

Riurile sunt nişte păraie neînsemnate ca *Dălgov*, o udă prin mijloc, *Blidare* la Nord; lacurĭ sunt: *Turbure*, *Schitul Negru*, *Porumbeilor*; maĭ sunt şi 35 puţurĭ 10—46 m. adâncime.

Clima este temperată și variabilă.

Cătunele, carĭ o compun sunt: *Cotescĭ*, reședință în mijloc pe pârîul Cotescĭ, *Golescĭ* la 4 km. spre răsărit, *Slufĭ* la 1 kilom. spre Est, *Odobasca* la 1100 m. spre Vest, *Calicu* la 7 km. tot spre apus.

Suprafața este de 2408 hect., din care 140 hectare vatra comuneĭ, 75 hectare ale locuitorilor, 700 ale particularilor, 1354 ale Statuluĭ.

Populația este de 470 familiĭ cu 1906 suflete; după sex: 947 bărbațĭ, 962 femeĭ; după starea civilă: 750 căsătoriți, 1021 necăsătoriți, 135 văduvĭ; după cultură: 315 sciŭ carte; toțĭ românĭ ortodoxĭ.

In comună sunt 5 *biserici*; 1. una în cătunul *Odobasca* cu hramul *Adormirea Maicii Domnului* fundată în anul 1471 de Stan Cotea, prefăcută în 1869 și 1888, cu un venit de 150 leĭ, provenit de la 6 prăjinĭ pătr. fânețe și pădurĭ; are 1 preot, 1 cântăreț și 1 paracliser; are ca tablourĭ: Mórtea, Tâmplele, Sf. Niculae, cu micĭ prefacerĭ (cu o vechime de 100—400 anĭ), păstrându-se puțin din forma și pictura lor de odinóră; 2. una în cătunul *Slufĭ* cu hramul *Adormirea Maicii Domnuluĭ*, zidită la 1792 de preotul Iordake Caloianu și locuitorĭ; la 1849 s'a stricat și s'a refăcut de zid, are 1 preot, 1 dascăl și 1 cântăreț; 3. treĭ în cătunul Cotescĭ; *a)* una în dél cu hramul *Sf. Voevodĭ*, zidită în 1760 de Toma Cruceru cu locuitoriĭ; are 1 preot și 1 dascăl; *b)* alta în vale cu hramul *Sf. Nicolae*, zidită în 1723 de Costea Șerban, Toma Cruceru și locuitorĭ; cu 1 preot, 1 dascăl, 1 paracliser; *c)* schitul de maicĭ, veḑĭ Cotescĭ schit.

Comuna are *2 școlĭ*, una de băețĭ, fundată de stat în 1834, alta de fete în 1860, tot de stat, cu 1 învățător și 1 învățătóre; 158 copiĭ înscrișĭ; 46 promovațĭ (1892—93).

Calitatea pământuluĭ este bună, maĭ ales pentru viĭ; în privința *culturiĭ* pământuluĭ com. are 775 hect. loc arabil, 830 hect. pădure, 764 hect. viĭ; iar în ceea-ce privesce *întinderea* și *producerea* semănăturilor, avem: 340 hect. porumb cu 4760 hl. (14 hl. de 1 hect.), 150 hect, grâŭ cu 1950 hl. (13 hl. de 1 hect.), 30 hect. ovăz cu 210 hl. (7 hl. de 1 hect.), 25 hect. meĭ cu 200 hl. (8 hl. de 1 hect).

Ocupațiunile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 53 plugurĭ; *crescerea vitelor*, existând în

comună 1202 capete, din carĭ 314 boĭ, 127 vacĭ, 124 caĭ, 11 epe, 2 asinĭ, 242 oĭ, 18 capre, 364 râmătorĭ; *industria* este simplă; sunt 2 morĭ cu aburĭ pentru măcinat, maĭ multe morĭ pe apă; maĭ sunt 3 cojocarĭ, 11 potcovarĭ, 4 tâmplarĭ, 5 brutarĭ şi 4 măcelarĭ; *comerţul* este activ, el constă în *importul* colonialelor, instrumentelor agricole şi vesminte, şi în *exportul* vinuluĭ, vitelor şi cerealelor; *transportul* se face prin staţia Cotescĭ ,la 9 km. spre răsărit de comună; în comună maĭ sunt 83 comercianţĭ (5 sunt streinĭ), din carĭ 19 băcanĭ, 16 cârciumarĭ, 3 cojocarĭ.

Căile de comunicaţie sunt: drumurile vicinale spre: 1. Blidare, Bonţescĭ, Faraóne; 2. Cârlige - Câmpineanca-Focşanĭ; 3. gara Cotescĭ; 4. Odobasca, trecênd pe lângă schitul Cotescĭ; 5. Popescĭ - Plăinescĭ - Râmnicu-Sărat.

Budgetul. Comuna are 408 contribuabilĭ; veniturile sunt de 20371 leĭ 24 banĭ, iar cheltuelile sunt de 20074 leĭ 91 banĭ, rămânênd un excedent în plus de 296 leĭ 33 banĭ; contribuţiunile comuneĭ sunt 13821 leĭ 66 banĭ.

Istoric. Comuna este fórte veche, fundată în 1470 de pitanul Stan Cotea; la 1848 a fost ocupată de în resboiul lor cu Unguriĭ.

Cotescĭ, sat în plasa Oraşuluĭ tunul de reşedinţă al com Cotescĭ, şĭ-a luat numele c căpitanul Stan Cotea, funda satuluĭ, şi care stăpânia n Cotescĭ; este aşeḑat în mij comuneĭ, pe pârîul Cotescĭ; o întindere de 420 hect. populaţiune de 240 familiĭ, cuprind 980 locuitorĭ, din 193 contribuabilĭ; 214 sciŭ c toţĭ românĭ ortodoxĭ; are serică cu 2 preoţĭ, 2 cântăre 2 paracliserĭ; aci este şi de băeţĭ şi de fete ale com

Cotescĭ, pârîŭ în plasa Oraş comuna Cotescĭ, isvorăsce délul Perişorul, udă comuna mijloc, trecênd prin cătunu reşedinţă şi se varsă în p Dâlgov, pe stânga luĭ.

Cotescĭ, schit de maicĭ, cons de călugăriĭ ruşĭ, nu se scie c la anul 1819 călugăriĭ s'aŭ tat la schitul Poiana Mărulu comuna Bisoca, plaiul Râm şi schitul Cotescĭ a devenit de maicĭ, mutându-se ma din schitul Dălhăuţ aci; la 1852 s'a fundat biserica d

cimitir, unde se îngrópă maicele. Sunt în total 77 maicĭ, din carĭ 52 subvenţionate de Stat şi 25 nesubvenţionate; la anul 1859 s'a făcut clopotul de d'asupra schituluĭ.

Cotescĭ, pădure însemnată, în plasa Oraşuluĭ, comuna Cotescĭ; face parte din circumscripţia VII silvică, ocolul Vărzărescĭ; are o întindere de 3540 hectare din carĭ numaĭ 40 ale Statuluĭ (după biuroul silvic 60); are ca esenţe principale gârniţă, fag, plop şi alun.

Coteţuluĭ -valea, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Buda, isvorăsce din délul Poiana Păruluĭ, udă partea de apus a comuneĭ şi merge de se aruncă în pâriul Buda, pe drépta luĭ, maĭ sus ceva de cătunul de reşedinţă.

Cotu, numire generică, ce însoţesce multe nume propriĭ, ca locuinţe isolate, dèluri etc.; să se caute numele propriĭ ce insoţesce.

Coţofuştiĭ -valea, pârîŭ în plasa Gradiscea, comuna Boldu, se formézā din pâriiaşe şi vine existente pe teritoriul comuneĭ, curgênd numaĭ în timpul ploilor, udă partea de miadă-nópte a comuneĭ şi merge de se varsă în balta Boldu.

Crângenĭ, sat în plasa Marginea de jos, cătunul comuneĭ Măicănescĭ, înainte se numia *Mărăciniĭ de la Crâng*, din pricină că locul era plin de mărăcinĭ; aşedat la răsărit, în câmp, la 5 km. spre Est de cât. de reşed. Bolbóca; are o întindere de 5 hect., cu o populaţie de 9 familiĭ, carĭ cuprind 36 suflete, 9 contribuabilĭ; 2 sciŭ carte; toţĭ românĭ.

Crângul şi **Crânguleţ**, nume generic ce insoţesce nume de pădurĭ şi hanurĭ; să se caute numele propriĭ ce insoţesc.

Cremonea, movilă naturală în plasa Râmnicu de jos, comuna Costienĭ, cătunul Zoiţa, în partea de apus a comuneĭ; cu timpul însă va dispare, arată fiind de locuitorĭ necontenit.

Cremenea saŭ **Zoiţa**, pădure în plasa Râmnicu de jos. — Vedĭ Zoiţa, pădure.

Creminărésa, dél în plasa Oraşul, comuna Bonţescĭ, se desface din délul Deiénca, brăsdéză partea apusană a comuneĭ; el este acoperit cu fâneţe şi semănăturĭ.

Crimărésa, vechiŭ piket cu No. 62 spre hotarul Moldoveĭ, plasa Marginea de jos, la răsărit de comuna Gologan; aḑĭ han.

Cristinescĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Sgárciţĭ; şĭ-a luat numele de la o familie de moşnenĭ. Cristinescĭĭ; aşeḑat în partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ, pe pârîul Orévu, la 1 km. spre Sud de cătunul de reşedinţă Sgárciţĭ; are o intindere de 100 hectare cu o populaţie de 55 familiĭ, ce cuprind 211 suflete, din carĭ 56 contribuabilĭ; 10 sciŭ carte; toţĭ românĭ; are o biserică cu 1 preot, 1 dascăl, 1 paracliser.

Cruce -la, han în plasa Marginea de jos, comuna Gulianca, pe drumul spre com. Mărtinescĭ şi Slobozia-Ciorăscĭ.

Cruce, nume generic ce insoţesce nume propriĭ. A se căuta acele nume.

Cucóna Ilíena, dél în plaiul Râmnicu, comuna Valea Sălcieĭ, numită ast fel de la o proprietărésă; se intinde în partea de apus a comuneĭ; acoperit cu verdéţă.

Cuculuĭ délul, dél în plasa Marginea de sus, comuna Plăinescĭ, în partea de răsărit, pe care e aşeḑat cătunul Târgu Cuculuĭ.

Cuculuĭ -fundu, dél în plasa Oraşuluĭ, comuna Odobasca, se desface din culmea Scoruşuluĭ şi brăsdéză Nordul comuneĭ; este acoperit cu păşunĭ.

Cuculuĭ -târgu, târguleţ în plasa Marginea de sus, cătunul de reşedinţă al com. Plăinescĭ, numit ast-fel de la délul Cuculuĭ pe care e aşeḑat, în partea de răsărit a comuneĭ, pe rîul Râmna; are o intindere de 12 hectare, cu o populaţiune de 260 familiĭ, 870 suflete, 209 contribuabilĭ; 300 sciŭ carte; 20 streinĭ; are o biserică, o şcólă de băeţĭ şi una de fete (maĭ pe larg veḑĭ Plăinescĭ, comună).

Cumbia, dél în plaiul Râmnicu, comuna Dumitrescĭ, se desface din délul Lăcustenĭ, brăsdéză partea nordică a comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ.

Cuméra, dél în plasa Oraşul, comuna Andreaşĭ, în partea de răsărit a comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ.

Cumetri -vîrful, vîrf principal în culmea Câmpulungénca, la hotar către jud. Buzĕŭ, în plaiul

Râmnic, comuna Valea Sălcieĭ; este acoperit cu pădurĭ intinse.

Curcubata, munte în plaiul Râmnic, comuna Bisoca, la hotarul judeţuluĭ spre Buzĕŭ, lângă rîul Râmnic; e acoperit cu pădurĭ.

Curcubata, pârîŭ în plaiul Râmnic, comuna Bisoca, isvorăsce din muntele Curcubata, udă apusul comuneĭ şi se varsă în Râmicu Sărat.

Curculaţĭ, sătuc în plasa Râmnicu de jos, o despărţire a cătunuluĭ Zoiţa din comuna Costieniĭ marĭ.

Cursul apeĭ, loc istoric, unde Ştefan cel mare a bătut pe Radu cel frumos. Veḑĭ partea istorică a jud. R.-Sărat.

Custura, sat în plasa Gradiscea, cătunul com. Gradiscea de sus, are 30 hect., 20 familiĭ, 127 suflete, 30 contribuabilĭ; 8 sciŭ carte; este aşeḑat în partea de răsărit a comuneĭ, pe rîul Buzĕŭ.

D.

Dâlgov -valea, dél în plasa Oraşuluĭ, se desface din délul Perişoruluĭ, brăsdéză partea de apus a comunelor Bonţescĭ, Blidare şi Cotescĭ, se întinde d'alungul pârîuluĭ Valea Dâlgov; este acoperit cu viĭ şi semănăturĭ.

Dâlgov -valea, pârîŭ în plasa Oraşuluĭ, isvorăsce din délul Perişorul, merge d'alungul déluluĭ Valea Dâlgov, udă comunele Cotescĭ şi Golescĭ în partea de miaḑă-ḑi şi se varsă în rîul Râmnicu, ceva maĭ sus de cătunul Cérdac, al com. Golescĭ.

Dălhăuţ, sat în plasa Oraşuluĭ, com. Bonţescĭ, aşeḑat spre miaḑănópte de căt. de reşed. Bonţescĭ, pe pârîul Dălhăuţ, la 1700 m. spre Nord; are o întindere de 1500 hect., cu o populaţiune de 139 familiĭ, cu 588 suflete, contribuabilĭ 123; sciŭ carte 78, are o biserică cu 1 preot, 1 cântăreţ. Veḑĭ Dălhăuţ, schit.

Dălhăuţ, schit in plasa Oraşuluĭ, comuna Bontescĭ, cătunul Dălhăuţ, situat pe un dél inconjurat de pădurĭ, cale de 2 ore de Focşanĭ şi Râmnicu-Sărat. A fost zidit în 1625, de lemn, nu

se scie de cine, și s'a prefăcut până acum de 3 orĭ. Biserica de aḑĭ e de zid, fundată la 1820 de starițul Dionisie Archimandritul, după cum se arată din pisanie: «Acéstă biserică cu hramul Isvorul Tămăduiriĭ, este zidită din temelie de stareţul Dionisie Archimandritul cu baniĭ sĕĭ și cu ajutorul creștinilor pioșĭ; in ḑilele stareţuluĭ acesta s'aŭ făcut maĭ multe îmbunătățirĭ în mănăstire, multe chiliĭ, multe obiecte de argint...» Schitul se administréză de 1 stareţ, ajutat de un consiliŭ economic și 1 duhovnic; monachĭ sunt 24, mulțĭ sunt bătrânĭ și infirmĭ.

Dălhăuţ, pârîŭ în plasa Orașul, comuna Bonțescĭ; isvorăsce din délul Capri, udă Nordul comuneĭ, trece prin cătunul Dălhăuţ, și se varsă în riul Milcov, maĭ jos de cătunul Slobozia (com. Câmpinénca).

Dălhăuţ, pădure în plasa Orașu, comuna Bonțescĭ, cătunul Dălhăuţ, ține de circumscripția VII silvică, ocolul Plăinescĭ; are 1310 hectare întindere, din care 80 ale Statuluĭ, 1280 ale proprietățiĭ particulare; esențe sunt: gărniță, fag, plop, alun; pe moșia Dălhăuţ.

Dălhăuţ, moșie întinsă în plasa Orașul, comuna Bonțescĭ, cătunul Dălhăuţ, de unde și-a luat numele; pe ea se află pădurea Dălhăuţ.

Dănulescĭ, comună rurală în plaiul Râmnicu, la pólele délului Dănulescilor.

Și-a luat *numele* de la o familie de moșnenĭ, Dănulescĭ saŭ Dănescĭ, ce aŭ avut aceste locurĭ.

Este *așeḑată* în partea de apus a judeţuluĭ, la 18 km. spre Nord-Vest de orașul R.-Sărat, și în răsăritul plaiuluĭ, la 7 km. spre Sud-Est de comuna Dumitrescĭ, reședința plaiuluĭ; comune învecinate sunt: Dedulescĭ la 7 km., Pardoșĭ la 11 km., Slobozia la 14 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu com. Dumitrescĭ, despărțită prin délul Turculeţ, la apus cu Buda, despărțită prin Râmnicu, la miaḑă-ḑi cu Dedulescĭ, despărțit prin Râmnicu, și la răsărit cu Slobozia, despărțit prin délurile Jinuruluĭ și Coţatculuĭ.

Este o comună din *regiunea délurilor;* este brăsdată la Nord de délurile *Turculeţ, Căpăţâna, Strĕja;* la răsărit, de délurile *Pleșescĭ, Jinurul, Cornuluĭ, Tăgăricu;* la apus de délurile *Dănulescĭ, Piscu Brezii* și *Piscu Gemenii*.

Riurile carĭ o udă sunt: *R.*

Sărat la apus, de la Nord-Vest la Sud-Est, și de afluențiĭ sĕĭ: *Matca*, *Bădila*, *Căprăria*, *Mocanca*, la miadă-ḑi; maĭ sunt 27 puțurĭ (6—10 m. adâncime) și 26 fântânĭ (1—5 metri adâncime).

Clima comuneĭ este sănătósă și temperată.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Dănulescĭ*, reședința, în mijloc, *Mucescĭ* la apus, și în sfirșit *Pleșescĭ*, la răsărit.

Suprafața comuniĭ e de 2182 hect., din carĭ 58 hect. vatra comuniĭ, 1820 hect. ale locuitorilor, 304 hect. ale proprietățiĭ private.

Populația este de 344 familiĭ, cu 1330 suflete; după sex: 650 bărbațĭ și 680 femeĭ; după starea civilă: 688 căsătoriți, 617 necăsătoriți, 35 văduvĭ; după cultură: 171 sciŭ carte; toțĭ românĭ.

Biserici sunt 3: 1. biserica din cătunul Pleșescĭ cu hramul *Sfinții Voivoḑi* și *Sf. Dumitru*, fundată în 1762, August 20, de locuitorii fraţiĭ Neculaĭ, Ión și Stan Stoian; are 1 preot, 1 cântăreț, 1 paracliser; 2. cătunul Mucescĭ cu hramul *Cuviósa Paraschiva*, n'are inscripțiĭ, e veche, tot de locuitorĭ e zidită, reparată în 1862, cu 1 preot, 1 dascăl, 1 paracliser; 3. biserica din cătunul Dănulescĭ cu hramul *Adormirea Maicii Domnului* și *Sf. Niculae*, n'are inscripțiĭ, zidită tot de locuitorĭ, nu se scie când, de și pe o icónă este létul 1820, data donăreĭ aceleĭ icóne numaĭ; are 1 preot, 1 cântăreț și 1 paracliser; ele n'aŭ venituri, ci sunt îngrijite de comună.

Are o *școlă de băeți*, fundată în 1854 de locuitorĭ, cu 1 învățător și 31 elevĭ înscrișĭ, din carĭ 14 promovațĭ (1892—93).

Calitatea pămêntuluĭ este mediocră, fiind cam pietros și cu văĭ multe; ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are 272 hectare arabil, 1700 hect. pădure, 44 hectare imaș, 166 hectare viĭ; iar în privința *întinderii* și *producerii* semănăturilor pe 1892, avem: 90 hect. grâŭ cu 720 hl. (8 hl. de 1 hect.), 150 hect. porumb cu 1240 hl. (8 hl. de 1 hect.), 20 hect. orz cu 180 hl. (9 hl. de 1 hect.), 5 hect. secară cu 45 hl. (9 hl. de 1 hect.), 5 hect. meĭ cu 35 hl. (7 hl. de 1 hect.), 2 hect. alac cu 12 hl. (6 hl. de 1 hect.).

Ocupațiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd pentru acésta 100 plugurĭ și 2 morĭ pe apă; *crescerea vitelor*, avênd 3513 capete, din carĭ 502 boĭ, 541 vacĭ, 20 caĭ, 25 epe, 1820 oĭ, 102 capre și 603 râmătorĭ;

cultura viţei; *industria* este elementară, constând în fabricarea vinului şi a rachiului; maĭ sunt 1 potcovar, 3 măcelarĭ; *comerţul* este activ, constând în importul de coloniale, instrumente de agricultură şi în exportul de vinurĭ, producte şi lemnăriĭ; — *transportul* se face prin staţia Sihle, la 12 kilom. spre răsărit; maĭ sunt 10 comercianţĭ (1 strein), din carĭ 4 băcanĭ, 6 cârciumarĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: drumul ce plécă din Râmnicu-Sărat, trece prin Jidenĭ, Dănulescĭ, Dumitrescĭ; 2. la Buda; 3. la Dedulescĭ-Băbenĭ-Sgârciţĭ; 4. la Sloboziа-Tâmboescĭ.

Budgetul. Comuna are 347 contribuabilĭ; veniturile sunt de 3992 leĭ 15 banĭ, iar cheltuelile de 3935 leĭ 01 banĭ, remânând un excedent în plus de 57 leĭ 14 banĭ; contribuţiile comuneĭ sunt de 5911 leĭ 87 banĭ.

Portul. Bărbaţiĭ aŭ costum naţional, adică cojoc, iliĭc, ciŏrică; căciulĭ; cisme, opincĭ, unĭĭ se îmbracă nemţesce şi podgorieneşce, cu pantalonĭ lungĭ şi creţĭ; femeile din Plesescĭ aŭ rochiĭ, broboădă, scurteică, iar cele-l-alte aŭ poleĭ, năbune, fes, maramă, fote; în picióre cipicĭ şi opincĭ.

Dănilă, dél în plaiul Râmnicu, comuna Chiojdenĭ, se desface din délul Cătăuţuluĭ, brăsdéză partea de miaţă-ţi a comuneĭ; e acoperit cu păşunĭ.

Dănulescĭ, dél în plaiul Râmnic, comuna Dănulescĭ, se desface din délul Turculeţ, se întinde printre rîul Râmnicu-Sărat şi afluentul sĕŭ pârîul Căprăria, în partea de apus a comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Dănulescĭ, pădure în plaiul Râmnicu, comuna Dănulescĭ, cătunul Dănulescĭ, face parte din circumscripţia VII silvică, ocolul Băbenĭ, situată în partea de apus a comuneĭ, pe délul Dănulescilor; are întindere de 2350 hectare, din care 350 hectare ale Statuluĭ şi 2000 hectare proprietate particulară (după biroul silvic 2060 hect. din care 360 hect. ale Statuluĭ şi 1700 hectare proprietate particulară); esenţe principale sunt; fag, jugastru, brad şi carpen.

Dănulescĭ, sat în plaiul Râmnicu, cătunul com. Dănulescĭ, reşedinţa eĭ; şi-a luat numele de la o familie de răzeşĭ însemnată, numită Dănulescĭ şi Dănescĭ; aşeţată în partea de apus a comuneĭ, la pólele delui Dănulescĭ, pe pârîul Căprăria; are o întindere de 19 hect.,

cu o populaţie de 72 familiĭ, ce cuprind 302 suflete, 76 contribuabilĭ; 19 sciŭ carte; are o biserică cu 1 preot, 1 cântăreţ, 1 paracliser; aci e şcóla comuneĭ.

Dărâmaţĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Sgârciţĭ, reşedinţa plăşiĭ; şĭ-a luat numele de la împrejurarea că, dărâmându-se pământul în cătunul Fântâna Turculuĭ, unde locuiaŭ maĭ înainte, aŭ venit de s'aŭ stabilit aci, şi în amintirea aceluĭ lucru, aŭ dat şi numele satuluĭ; este aşeḑat în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, la 500 metri spre Nord de cătunul de reşedinţă Sgârciţĭ; are întindere de 50 hect., cu o populaţie de 105 familiĭ, ce cuprind 377 suflete, din carĭ 96 contribuabilĭ; 14 sciŭ carte; aci se află o biserică cu 1 preot, 1 cântăreţ şi 1 paracliser.

Dârjila, pâriŭ în plaiul Râmnicu, comuna Chiojdenĭ, isvorăsce din délul Câlnăuluĭ, udă partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ, şi merge de se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, la apus de cătunul Chiojdeniĭ micĭ; cursul sĕŭ este repede şi periculos în timpul tómneĭ şi primăvereĭ, când se topesc zăpeḑile.

Dăscălescĭ, sat în plasa Gradiscea, cătunul comuneĭ Nicolescĭ, şĭ-a luat numele de la moşia Dăscălescĭ; e aşeḑat în partea de răsărit a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ R.-Sărat, la 1200 m. de cătunul de reşedinţă, spre Est Nicolescĭ; are o întindere de 15 hect., cu o populaţie de 150 familiĭ, ce cuprind 685 suflete, 130 contribuabilĭ; 38 sciŭ carte; are o biserică.

Dél, nume generic, ce însoţesce multe nume propriĭ de déluri şi sate, arătându-le posiţiile lor ridicate; a se căuta la numele propriĭ, ce le însoţesc.

Délu-lung, comună rurală în plaiul Râmnic, pe malul drept al rîuluĭ Râmna.

Şĭ-a luat *numele* de la culmea cu acelaşĭ nume.

Este *aşeḑată* în partea nordică a judeţuluĭ, la 40 km. spre Nord-Vest de oraşul R.-Sărat, şi în cea de Nord a plaiuluĭ la 12 kilom. spre Nord-Est de comuna Dumitrescĭ, reşedinţa plaiuluĭ. Comune învecinate sunt: Lacu luĭ Baban la 3 km., Odobasca la 7 km, Bondescĭ la 10 kilometri.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu comuna Odobasca, la răsărit cu cătunul Podu-Laculuĭ (al co-

muneĭ Odobasca), de care se desparte prin délul Măgura, la miadă-ḑi cu Lacu luĭ Baban, la apus cu Dumitrescĭ, despărțit prin délul Peleticu.

Este o comună din *regiunea dèlurilor*. Este brăsdată la Nord de délul *Petrenilor*, la apus de *Dèlu lung*, *Peleticu* și *Tinosu*, la răsărit de délul *Măgura*.

Rîurile, carĭ o udă sunt: *Râmna* la răsărit și afluențiĭ sĕĭ *Peleticu* unit cu *Tinos* și *Strâmba*, *Valea Roșca* la apus, *Valea Nègră* la Nord; maĭ sunt și 4 puțurĭ (5—10 metri adâncime) și 22 fântânĭ (2—5 metri adâncime).

Clima comuneĭ este rece și sănătósă.

Cătunele carĭ compun comuna sunt: *Peleticu*, reședința, la apus, *Plop* la Nord-Est, *Rașca* la Nord-Vest, *Tinos* și *Șotănarĭ* la Sud-Vest.

Suprafața comuneĭ este de 4813 hectare, din carĭ 833 hectare ale locuitorilor, (180 hectare vatra comuneĭ), și 3930 ale proprietățiĭ private.

Populația comuneĭ este de 212 familiĭ, cu 898 suflete; după sex: 425 bărbațĭ, 473 femeĭ; după starea civilă: 173 căsătoriți, 678 necăsătoriți, 47 văduvĭ; după cultură: 5 sciŭ carte.

Bisericĭ sunt 2: 1. una cu hramul *Ión Botezătorul*, zidită în 1833 de Enache Costescu și Sandu Simon, unde sunt zugrăviți; 2. alta cu hramul *Sf. Neculae*, fundată de locuitorĭ, care inscripțiĭ, nu se scie când; amêndouĕ aŭ 1 preot, 1 cântăreț; îngrijite de comună.

In comună este o *scólă mixtă*, fundată în 1888 de comună, cu 1 învĕțător și 28 elevĭ înscriși, din carĭ 14 promovațĭ (1892—1893).

Calitatea pămêntuluĭ este potrivită, maĭ mult muntósă; ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are: 260 hectare arabile, 250 hect. imaș, 3530 hect. pădure, 10½ hect. viĭ, 400 hect. fânețe, 362 hectare neproductiv; iar în privința *întinderiĭ* și *producerii* semănăturilor pe 1892, avem: 260 hect. porumb cu 3380 hl. (12 hl. de 1 hect.).

Ocupațiunile locuitorilor maĭ însemnate sunt: *agricultura*, avênd pentru acésta 40 pluguri; *crescerea vitelor*, avênd 2327 capete, din carĭ: 467 boĭ, 212 vacĭ, 12 caĭ, 34 epe, 1410 oĭ, 192 râmătorĭ; *industria* este simplă, cea domestică; *comerțul* constă în importul de instrumente agricole, coloniale și în exportul porumbuluĭ și lemnărieĭ; *transportul* se face prin stația Cotescĭ, la 15 kilometri spre răsărit; în

comună maĭ sunt 5 comercianţĭ, din carĭ 2 băcanĭ, 3 cârciumarĭ; apoĭ o povarnă şi o dogărie.

Căile de comunicaţie sunt drumurile vicinale: 1. spre Dumitrescĭ; 2. spre Andreaşĭ; 3. spre Broştenĭ; 4. spre Odobasca, Cotescĭ, gara Cotescĭ; 5. spre Lacu luĭ Baban-Dragoslovenĭ-Plăinescĭ-R.-Sărat.

Budgetul: comuna are 212 contribuabilĭ, veniturile sunt de: 2581 leĭ 93 banĭ, iar cheltuelile sunt de 2372 leĭ 11 banĭ, remănând un excedent în plus de 209 leĭ 82 banĭ; contribuţiile sunt de 3700 leĭ 55 banĭ.

Portul. — Săteniĭ pórtă sucmane, cojóce, iţarĭ, căciulĭ rotate, opincĭ; iar vara cămăşĭ pe d'asupra iţarilor, pălăriĭ de păslă, şi căciulĭ; femeile aŭ catrinţe de lână, fes, şi peste el stergar de bumbac, opincĭ.

Délu-lung, sat în plaiul Râmnicu, cătunul comuneĭ Délu-lung, numit maĭ de obiceĭ Plopul. — Veḑĭ acest nume.

Délu-lung, culme însemnată în plaiul Râmnicu, comuna Délu-lung, se desface din culmea Alunuluĭ, se întinde printre rîul Râmna şi pârîul Valea Raşca, brăsdéză partea apusană a comuneĭ; este acoperit cu păşunĭ şi verdéţă.

Deḑulescĭ saŭ maĭ bine *Dediulescĭ*, comună rurală în plasa Râmnicu de sus, pe pârîul Râmnicu.

Şĭ-a luat *numele* de la un locuitor numit *Deḑucu*, care se ḑice că a fost primul donator al monastireĭ Dedulescĭ; se maĭ numia şi *Vatra schitului Dediulescĭ*, fiind-că aparţinea monastireĭ aceştia.

Este *situată* în partea de apus a judeţuluĭ la 15 kilom. spre Nod-Vest de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea răsăritenă a plăşiĭ la 11 kilom. spre Nord-Vest de comuna Sgârciţĭ, reşedinţa plăşiĭ. Comune învecinate sunt: Băbenĭ la 4 kilom., Buda la 5 kilom., Dănulescĭ şi Dumitrescĭ la 7 kilom., Pardoşĭ la 8 kilom.

Se *mărginesce* la răsărit cu Jidenĭ, despărţită prin rîul Râmnic, la apus cu Pardoşĭ, despărţit prin délul Baba, la Nord cu Buda, despărţit prin délul Dedulescilor, la miaḑă-ḑi cu Băbenĭ.

Este o comună din *regiunea delurilor*, fiind brăsdată la apus de délul *Baba*, la Nord de délul *Dedulescilor*, la miaḑă-ḑi de délul *Băbénca*.

Rîul *R.-Sărat* o udă la miaḑănópte de la Vest la Est, şi afluentul sĕŭ *Valea Dedulescilor*, unit cu *Isvorul babeĭ* la apus; *Căprăria*, *Bădila*, *Mocanca*, o

udă la miadă-nópte; maĭ sunt în comună şi 22 puţurĭ (3—5 m. adânc.), 48 fântânĭ şi 3 lacurĭ.

Clima este temperată, fiind adăpostită de munţĭ; vara este răcorósă.

Cătune altele afară de cel de reşedinţă, nu maĭ are.

Suprafaţa comuneĭ e de 3000 hectare, din carĭ 100 hect. vatra comuneĭ, 547 hect. ale locuitorilor, 226 hect. ale Statuluĭ, şi numaĭ 91 hect. ale proprietăţeĭ private.

Populaţia e de 369 familiĭ, cu [illegible] suflete; după sex: 501 bărbaţĭ, 506 femeĭ; după starea civilă: 410 căsătoriţĭ, 528 necăsătoriţĭ, 71 văduvĭ; după cultură: 92 sciŭ carte; 1 grec.

Are o *biserică* cu hramul *Pogorîrea sfîntului Duh*, zidită în [illegible] de archimandritul Iacob; este îngrijită de Stat, cu 2 preoţĭ, 2 cântăreţĭ şi 1 paracliser.

[illegible] Dedulescĭ, schit.

Are o *şcolă* de băeţĭ, aflătoare în casele mănăstireĭ Dedulescĭ, fondată în 1874 de comună, cu [illegible] învăţător şi 36 elevĭ înscrişĭ, din [illegible] promovaţĭ.

[illegible] pământuluĭ este mediocră, fiind nisipos, argilos şi [illegible] prin unele locurĭ; ca [illegible] a pământuluĭ, comuna [illegible] hect. arabile, 400 hect. [illegible] hect. pădure; 25 hect. viĭ, 125 hect. fâneţe, 41 hect. neproductiv; iar *recoltele* pe 1892, sunt acest: 2064 hect. porumb cu 3660 hl. (18 hl. de 1 hect.), 5 hect. grâŭ cu 70 hl. (14 hl. de 1 hect.), 3 hect. orz cu 42 hl. (14 hl. de 1 hect.), 1 hect. alac cu 14 hl. (14 hl. de 1 hect.); s'a maĭ produs şi 10.000 kgr. fasole.

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd şi 51 plugurĭ pentru acésta; *crescerea vitelor*, avênd 1078 capete, din carĭ 388 boĭ, 75 vacĭ, 19 caĭ, 19 epe, 325 oĭ, 96 capre şi 156 rămătorĭ; *industria* este simplă, sunt în comună: 1 cojocar, 1 potcovar, 3 măcelarĭ, 27 rotarĭ; decĭ *rotăria* este iarăşĭ o ocupaţie a locuitorilor; 3 morĭ, o pivă, 15 cazane de fabricat ţuică; *comerţul* constă în importul de ţesăturĭ, coloniale şi în exportul de ţuică, lemnărie brută şi vite; *transportul* se face prin gara oraşuluĭ Râmnicu-Sărat la 14 km. spre S.-E.; maĭ sunt şi 10 comercianţĭ, din carĭ 4 băcanĭ şi 6 cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt: 1. şoséua judeţiană Râmnicu-Jitia, trece prin comună; 2. spre Pardoşĭ-Valea-Raţeĭ; 3. spre Dănulescĭ; 4. spre Jidenĭ; 5. spre Grebăŭ.

Budgetul. Comuna are 201

contribuabilĭ şi veniturile sunt de 3684 leĭ 41 banĭ, iar cheltuelile sunt de 2953 leĭ 88 banĭ, rĕmânând un excedent în plus de 730 leĭ 53 banĭ; contribuţiunile sunt de 2663 leĭ.

Portul locuitorilor este următorul: bărbaţiĭ cu sucmane, cojóce, iţarĭ, cămăşĭ de casă, briŭ; în cap căciulĭ; în picióre opincĭ, cisme, cipicĭ. — Femeile pórtă fuste de lână ţesute în casă, polcĭ; în cap maramă de borangic; în picióre opincĭ şi cipicĭ.

Istoric. In timpul resboiuluĭ Ruso-Turc din anul 1834, trupele rusescĭ aŭ stat o iarnă aci.

Dedulescĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Dedulescĭ, veḑĭ Ḑedulescĭ, comună.

Dedulescĭ, schit în plasa Râmnicu de sus, comuna Dedulescĭ, este zidit în anul 1792 de Iacob Archimandritul ale căruĭ oseminte se află îngropate în acéstă mănăstire. Pisania eĭ este urmatórea: «Acéstă sfântă Biserică ce se numesce: Mănăstirea Dediulescĭ, şi se prăznuesce şi se cinstesce hramul Sfinteĭ Troiţă, aŭ fost zidită, din început pe la létul 7128 (1620 de la nascerea luĭ Christos), de un rĕposat, Dediul Dediulescénu, şi după vremĭ s'a dărămat; apoĭ acésta, care se vede în fiinţă, este zidită de răposatul archimandrit Iacob Archimandritul Dedulescénu, pe la leatul 1792 de la Christos; dându-ĭ şi patru icóne marĭ împărătescĭ; apoĭ acuma aflându-mĕ eŭ Stolnic Dedulescénu s'aŭ zugrăvit şi s'aŭ înfrumuseţat de mine, adică am făcut clopotniţe deasupra cu crucĭ frumóse, am învolit'o cu şindilă, şi s'aŭ înfrumuseţat de mine, adică am făcut cădelniţă şi candele de argint şi sfînt Potirul cu tóte ale sale de argint, treĭ rândurĭ de dăjdiĭ de stofă şi tóte cele-l-alte podóbe, după cum se vede, spre a mea pomenire şi a părinţilor meĭ, leat 1834.»—Ea a fost închinată la mănăstirile Rumeolitice; era obligată să ţină şi cerşetorĭ; aḑĭ ea a rĕmas numaĭ ca biserică de mir şi servesce locuitorilor din comuna Dedulescĭ; ea se administréză de 1 preot îngrijitor: până a nu fi secularisată, avea marĭ averĭ, moşia Dedulescĭ, iar într'ênsa şedea 1 egumen şi 8 servitorĭ bisericescĭ; aḑĭ e îngrijită de Stat.

Dedulescĭ, moşie în plasa Râmnicu de sus, comuna Dedulescĭ,

pe ea se află pădurea Dedulescĭ; întinderile şi producerea semănăturilor sunt socotite la comuna Dedulescĭ; întinderea eĭ totală e de 3000 pogóne saŭ 1500 hectare.

Dedulescĭ, pădure în plasa Râmnicu de sus, comuna Dedulescĭ, numită ast-fel de la moşia cu acelaşĭ nume; are o întindere de 1500 hectare (după biuroul Silvic este de 2000 hect.); esenţele principale sunt: fag, jugastru, gorun, brad şi carpen; ea depinde de circumscripţia VII-a silvică, ocolul Băbenĭ.

Dedulescilor - Valea, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, comuna Dedulescĭ, isvorăsce din dêlul Babei şi Dedulescĭ, udă partea de apus a comuneĭ, curge de la Vest la Est, şi se varsă după un curs de 10 km. în rîul Râmnicu-Sărat, pe partea dréptă a luĭ, trecênd chiar prin cătunul de reşidenţă, Dedulescĭ.

Dedulescilor -dêlu, dêl în plasa Râmnicu de sus, comuna Dedulescĭ, se desface din dêlul Babei şi se întinde printre rîul Râmnicu-Sărat şi afluentul seŭ pârîul Valea Dedulescilor, brăzdând partea de apus şi miaţănópte a comuneĭ; el este acoperit cu întinse şi frumóse pădurĭ.

Dedulescĭ -Heleşteul schitului, lac din plasa Râmnicu de sus, comuna Dedulescĭ, făcut când exista încă schitul de călugăreĭ; are întindere de treĭ prăjini pătrate; produce caracudă, ce se vinde şi se consumă în localitate.

Dedulescĭ -Vatra schitului, numire vechie a comuneĭ Dedulescĭ, când făcea parte din averile schituluĭ cu acelaşĭ nume.

Delénu, dêl în plasa Oraşuluĭ, extremitatea culmeĭ Scoruşuluĭ, are a înălţime cam de 700 m., ramificaţiunile sale sunt: dêl. *Heja*, *Privegheŭ*, *Capri*, *Teuşul* spre miaţă-nópte prin comunele Broscenĭ şi Vârtescĭ; d. *Picioru Nucului* şi *Cucul* la miaţă-ţi, prin comuna Odobasca; d. *Perişorului* la răsărit prin comunele Bonţescĭ şi Bădare; din el isvorăsc păraiele *Valea rea*, *Pitulugiŭ*, *Drejŭ*, *Sică*, *Faraonele*, *Petróso* şi *Dălăţuţĭ*, afluenţĭ aĭ rîuluĭ Milcov, *Valea Mică* şi *Makrŭ*, afluenţĭ rîuluĭ Râmna; el se află decĭ la hotarul basinurilor Râmneĭ şi Milcovuluĭ, precum şi la hotarul plăşilor Oraşul şi

Marginea de sus; el este acoperit cu fineţe şi intinse semănăturĭ, şi chiar viĭ.

Dimaşilor -délu, dél în plaiul Râmnicu, comuna Valea Sălcieĭ, se desface din délul Câlnăuluĭ, brăsdéză partea de miaḑă-nópte a comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ.

Dinu, munte în plaiul Râmnicu, comuna Bisoca; se află aşeḑat la hotarul judeţuluĭ către districtul Buzĕŭ şi între comunele Bisoca şi Jitia, este acoperit numaĭ cu pădurĭ; se desface din délul Ulmuşor, face puţin hotarul judeţuluĭ, merge spre Est şi lasă spre răsărit culmea *Cătăuţ*, printre rîul Râmnicu-Sărat şi afluentul sĕŭ, pârîul Cătăuţ, şi spre miaḑă-ḑi culmea *Câlnăuluĭ*, printre rîul Câlnăŭ şi afluenţiĭ Râmniculuĭ-Sărat, despărţind basinele lor.

Dinuţă -Aria luĭ, piket în plasa Oraşuluĭ, veḑĭ Aria luĭ Dinuţă.

Diteĭ -lacu, lac în plasa Marginea de sus, comuna Lacu luĭ Baban, în partea de apus a comuneĭ, pe délul Costandoiŭ, produce caracudă măruntă, ce se vinde şi se consumă în localitate.

Dobrin -lacu luĭ, munte în plaiul Râmnicu, se desface din muntele Bisoca, brăsdéză partea de apus a comuneĭ, este acoperit cu pădurĭ intinse.

Dobrin -lacu luĭ, lac în plaiul Râmnicu, comuna Bisoca; aşeḑat pe délul cu acelaşĭ nume, proprietate particulară, are o întindere de 1/2 hect. (1 pogon), produce ştiucă, caracudă, ce se vinde în localitate.

Dobrotésa, dél în plasa Râmnicu de jos, comuna Slobozia-Galben, în partea de apus a comuneĭ, e arabil şi decĭ acoperit cu semănăturĭ; de alt-fel acest dél nu are legăturĭ cu alte délurĭ; maĭ bine ḑis, el este malul cel stâng al pârîuluĭ Galben (o parte din pârîul Bouluĭ), care de alt-fel e destul de înalt.

Domirescĭ -Bărăscĭ, pădure în plaiul Râmnicu, ce ţine de ocolul silvic, Băbenĭ; veḑĭ Bărăscĭ-Domirescĭ.

Domniţa, comună rurală în plasa Gradiştea, pe malul stâng al rîuluĭ Buzĕŭ.

Şĭ-a luat *numele* de la o Dómnă, ce stăpânise aceste locurĭ înainte de înfiinţarea acesteĭ comune.

pe ea se află pădu
întinderile şi pr
năturilor sunt
muna Dedules
totală e de 30
1500 hectare.

Dedulesci, pădu
nicu de sus, co
numită ast-fel
acelaşi nume
de 1500 hect
Silvic este de
ţele principale
stru, gorun,
depinde de
silvică, ocol

Dedulescilor
plasa Râmn
Dedulescĭ,
Babeĭ şi D
de apus a
Vest la
un curs de
nicu-Sărat,
luĭ, trecênd
de reşidenţă

Dedulescilor –
Râmnicu de
lescĭ, se de
beĭ şi se in
Râmnicu-Sărat
pâriul Valea D
dând partea d
nópte a comun

Ocupațiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 240 plugurĭ, *creșterea vitelor*, avênd 6221 capete, din carĭ 756 boĭ, 569 vacĭ, 455 caĭ, 300 epe, 4600 oĭ, 400 râmătorĭ; *industria* este nesemnată; *comerțul* e activ și constă în importul de manufacturĭ, băuturĭ, ferărĭĭ, coloniale și în exportul cerealelor și vitelor; *transportul* productelor se face prin gara *Janca* (jud. Brăila) la 20 km. spre Sud-Est; maĭ sunt 23 comercianțĭ, din carĭ 9 cârciumarĭ.

Căile de comunicație sunt: drumurile vicinale spre: Racovița-Balta-Albă, Boldu Râmnicu-Sărat; 2. spre Vâlcele Nicolescĭ; 3. Gulianca-Măicănescĭ; 4. Șutescĭ și Scorțarĭ (jud. Brăila).

Budgetul. Comuna are 370 contribuabilĭ; veniturile sunt de 7567 leĭ 67 banĭ, iar cheltuelile de 6349 leĭ 62 banĭ; remânând un excedent în plus de 1218 leĭ 05 banĭ; contribuțiile sunt de 4525 leĭ 44 banĭ.

Portul locuitorilor e cel național țărănesc, puțin modificat.

Domnița, sat în plasa Gradiștea, cătunul de reședință al comuneĭ Domnița; se spune că și-ar fi luat numele de la o dómnă, ce stăpânea aceste locurĭ, maĭ înainte de înființarea comuneĭ; este așeḑată în mijlocul comuneĭ, pe rîul Buzĕŭ, în stânga luĭ; are o întindere cam de 90 hectare și o populație de 150 familiĭ, carĭ cuprind 540 suflete, din carĭ 140 contribuabilĭ; 162 sciŭ carte; toțĭ românĭ; are o biserică cu 2 preoțĭ și 1 cântăreț; aci e și o școlă a comuneĭ.

Domnițenĭ, sat în plasa Gradiscea, cătunul comuneĭ Domnița; așeḑat lângă cătunul de reședință, fiind numaĭ o diviziune a luĭ; întinderea și populația sunt decĭ socotite în ale cătunuluĭ Domnița.

Doni, lac în plasa Orașuluĭ, comuna Bonțescĭ, așeḑat în partea de apus a comuneĭ, lângă cătunul de reședință, nu se știe de unde își are numele, probabil că de la vestitul vornic Doni, ce locuia la Hângulescĭ, (veḑĭ Zidul luĭ Doni), produce caracudă și albișóră, ce se consumă în localitate.

Doni -la moșia luĭ, han în plasa Gradiștea, comuna Gradiștea de sus, lângă cătunul Balta-Albă, pe drumul spre Balta-Albă, și pe malul răsăritean al laculuĭ Balta-Albă; numele il are tot

de la proprietarul vornic Doni, care de alt-fel era fórte avut și avea o mulțime de moșiĭ în județul Râmnicu-Sărat.

Doni- Zidul luĭ, ruine în plasa Marginea de jos, com. Hângulescĭ, veḑĭ Zidul luĭ Doni.

Doruluĭ -délul, dél în plaiul Râmnicu, comuna Buda, se desface din culmea Cătauț, se întinde printre rîul Râmnicu-Sărat și afluentul sĕŭ pârîul Schitul, brăsdând partea de miaḑă-nópte a comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ.

Douĕ Cóe, dél în plasa Râmnicu de jos, comuna Băbenĭ, se desface din délul Babeĭ, desparte comuna Băbenĭ de Grebăn, de Putrida și Pardoșĭ; din el se desface délul Fântâna Turculuĭ, ce intră în comuna Grebăn; este acoperit cu pădurĭ și puține pășunĭ.

Draculuĭ -Valea, pârîŭ în plasa Orașuluĭ, comuna Odobasca, isvorăsce din culmea Scorușuluĭ, udă comuna în partea de miaḑă-nópte, de la Nord la Sud, și după un curs repede și prăpăstios, merge de se aruncă în rîul Râmna, pe partea dréptă a luĭ, maĭ sus de cătunu basca.

Draculuĭ -délul Văiĭ, dél î Orașuluĭ, comuna Odobas desface din culmea Scor brăsdéză partea de miaḑă și apus a comuneĭ, se î dealungul pârîuluĭ Valea culuĭ; el se termină î Râmna; îngustimile și văi sunt fórte periculóse, ma când plouă, de unde și tul sĕŭ nume; el este rit cu pășunĭ.

Draculuĭ -pórta, pârîŭ în Orașuluĭ, comuna Broscen vorăsce din délul Scoruș partea de miaḑă-ḑi a co și merge de se aruncă în Valea rea.

Draculuĭ-Valea, dél în plasa șuluĭ, comuna Broscenĭ, s face din culmea Scor brăsdéză partea de miaḑ comuneĭ, se întinde dea pârîuluĭ, Pórta Draculuĭ, sfârșesce în pârîul Valea este acoperit numaĭ cu p

Drăgaica, movilă în plasa nea de jos, la hotarul eĭ plasa Marginea de sus, î tea de apus a comuneĭ nesce, lângă crângul Neg

luĭ; adĭ tinde a dispare fiind necontenit arată de locuitorĭ.

Drăgaicii -Movila, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Racoviţenĭ, se desface din délul Hârboca, brăsdéză partea apusană a comuneĭ, se termină în pâriul Câlnăŭ; el este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Drăgan, munte în plaiul Râmnicu, comuna Bisoca, se desface din muntele Bisoca, aşeḑat la hotarul judeţuluĭ către districtul Buzĕŭ, brăsdând partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ; iar vara se fac aci stâne de oĭ.

Drăgan, pâriŭ în plaiul Râmnicu, comuna Bisoca, isvorăsce din vêrful Drăgan, udă partea de miaḑă ḑi a comuneĭ, trece prin cătunul Poiana Bouluĭ luĭ Drăgan, şi după un curs mic dar repede merge de se aruncă în pâriul Pecenéga, afluente al rîuluĭ Slănic din Buzĕŭ.

Drăgan -Poiana bouluĭ, sat în plaiul Râmnicu, comuna Bisoca; şĭ-a luat numele de la muntele la pólele căruia este aşeḑat în partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ, la hotarul judeţuluĭ către districtul Buzĕŭ; are posiţiĭ fórte frumóse, înconjurat de munţĭ înalţĭ, acoperiţĭ cu pădurĭ seculare; întinderea şi populaţia sunt socotite în acelea ale cătunuluĭ de reşedinţă, Bisoca.

Drăghescĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Băbeni, aşeḑat în partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Râmnicu-Sărat, la 2 km. spre Sud de cătunul de reşedinţă, Băbenĭ; are o întindere cam de 370 hectare, cu o populaţiune de 66 familiĭ, carĭ cuprind 283 suflete, 40 contribuabilĭ; 10 sciŭ carte; are o biserică cu 1 preot şi 2 cântăreţĭ.

Dragoslovenĭ, comună rurală în plasa Marginea de sus, pe malul stâng al rîuluĭ Râmna.

Este aşeḑată în partea de mijloc a jud., la 23 km. spre Nord de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea de miaḑă-nópte a plăşiĭ, la 2 km. spre Vest de comuna Plăinescĭ, reşedinţa plăşiĭ. Comunele învecinate sunt: Bordescĭ la 5 km., Popescĭ şi Tâmboescĭ la 8 km., Sihle la 9 km., Urechescĭ la 10 km.

Se *mărginesce* la răsărit cu comuna Plăinescĭ, despărţită prin şoseaua naţională, la apus cu comuna Lacu luĭ Baban şi Bor-

descĭ, la miadă-ḑi tot cu comuna Plăinescĭ, la miadă-nópte cu comuna Popescĭ şi Urechescĭ.

Este o comună din *regiunea delurilor*, fiind brăsdată la apus de ramificaţiile délurilor *Măgura* şi *Urechescĭ*.

Rîurile, carĭ o udă sunt: *Râmna* la miadă-ḑi de la Nord-Vest la Sud-Est; maĭ sunt 18 puţurĭ (cu o adâncime de 12—44 m.) şi 2 fântânĭ (1—3 m. ad.).

Clima comuneĭ este variabilă, vara căldurĭ marĭ, iarna supusă la gerurĭ şi viscolele Crivĕţuluĭ rusesc.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Dragoslovenĭ*, reşedinţa, la Est, şi *Terchescĭ* la apus.

Suprafaţa comuneĭ este de 626 hectare, din carĭ 186 hectare vatra comuneĭ, 300 hectare ale locuitorilor, 140 hectare ale particularilor.

Populaţia comuneĭ este de 243 familiĭ, cu 1071 suflete; după sex: 543 bărbaţĭ, 528 femeĭ; după starea civilă: 243 căsătoriţĭ, 788 necăsătoriţĭ, 73 văduvĭ; după cultură: 206 sciŭ carte; 4 streinĭ; restul românĭ ortodoxĭ.

Sunt 2 *bisericĭ*: 1. una în cătunul Dragoslovenĭ, cu hramul *sfinţĭ Apostoli Petru şi Pavel*, zidită de niscĭ boerĭ Sihlenĭ, nu se scie când, căcĭ n'are inscripţie; cu 180 leĭ venit şi cu 1 preot, 1 dascăl şi 1 paracliser; 2. Biserica din cătunul Terchescĭ cu hramul *sfinţĭ Apostoli Petru şi Pavel*, zidită de fraţĭ Vasile şi Theodor Piţigoiu şi Ştefan Andreescu, nu se scie când; are 130 leĭ venit anual, şi 1 preot, 1 cântăreţ şi 1 paracliser.

Comuna are 2 *şcolĭ mixte*: 1. una în cătunul Dragoslovenĭ, fundată de Stat în anul 1873; 2. în cătunul Terchescĭ, fundată în 1890 de comună; are 2 învĕţătorĭ şi cu 69 elevĭ înscrişĭ, din carĭ 13 promovaţĭ (1892—93).

Calitatea pămêntuluĭ este mediocră, fiind deluros, argilos şi calcaros; ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are: 266 hect. arabile, 60 hect. pădure, 300 hect. viĭ; iar în privinţa *întinderii* şi *producerii* semănăturilor, pe 1892, avem: 120 hect. porumb cu 840 hl. (7 hl. de 1 hect.), 20 hect. orz cu 140 hl. (7 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: puţină *agricultură*, avênd 34 pluguri, *cultura viilor*; *creşterea vitelor*, fiind în comună 483 capete, din carĭ: 160 boĭ, 37 vacĭ, 60 caĭ, 8 epe şi 218 rămătorĭ; *industria* e simplă, sunt în comună 3 potcovarĭ, 1 plăpămar, 7 tâmplarĭ, 6 măcelarĭ;

apoĭ fabricarea vinuluĭ şi rachiuluĭ cu 46 poverne; *comerţul* e activ şi constă în importul de instrumente agricole, haine gata, şi în exportul vinuluĭ şi rachiuluĭ; *transportul* se face prin gara Gugescĭ, la 3 km. spre răsărit; maĭ sunt 75 comercianţĭ (4 streinĭ), din carĭ 9 băcanĭ şi 10 cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt: 1. calea ferată; 2. calea naţională de la Râmnic la Focşanĭ; 3. drumul spre Plăinescĭ; 4 spre Lacu luĭ Baban şi Délu lung; 5. spre Popescĭ şi Urechescĭ; 6. Slobozia-Râmnicu-Sărat.

Budgetul. Comuna are 280 contribuabilĭ; veniturile sunt de 3400 leĭ, şi cheltuelile tot de 3400 leĭ; contribuţiunile sunt de 7316 leĭ 75 banĭ.

Portul locuitorilor e cel nemţesc şi cel podgorienesc.

Dragoslovenĭ, sat în plasa Marginea de sus, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Dragoslovenĭ, aşeḑat în partea despre răsărit a comuneĭ, pe malul stâng al riuluĭ Râmna; are o întindere de 80 hect. cu o populaţie de 136 familiĭ, carĭ cuprind 555 suflete, din carĭ 160 contribuabilĭ; 113 sciŭ carte; 3 streinĭ, restul românĭ ortodoxĭ; are o biserică şi o şcólă a comuneĭ.

Drog, comună rurală în plasa Râmnicu de jos, lângă balta Jârlău saŭ Drog.

Şĭ-a luat *numele* de la balta Drog şi de la moşia Drog.

Este *aşeḑată* în partea de miaḑă-ḑi a jud. la 28 km. spre Sud-Est de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea răsăriténă a plăşiĭ Râmnicu de jos, la 11 km. spre Sud-Est de comuna Bălăcénu, reşedinţa plăşiĭ; comunele învecinate sunt: Vişanĭ la 4 km., Gradiştea de sus, la 16 kilom., Jârlău la 6 km., Galben şi Slobozia-Galben la 7 km., Câinenĭ la 8 km., Amara la 9 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte şi la răsărit cu com. Câinenĭ, la miaḑă ḑi cu com. Vişanĭ şi Jârlău, despărţită prin lacul Jârlău saŭ Drog, la apus cu comunele Galben saŭ Slobozia-Galben.

Este o comună *de câmp*, nu are délurĭ importante în interiorul eĭ, ci numaĭ icĭ şi colea câteva movile naturale ca movila Droguluĭ, Hoinarĭ etc.

Nicĭ un *riŭ* saŭ *pârîŭ* nu o udă, afară de micĭ torente, formate în timpul ploilor; însă la miaḑă-ḑi se află întinsa baltă *Drog*, numită şi Jârlăŭ saŭ Văcenĭ; maĭ sunt şi 21 puţurĭ (6—10 m. ad.).

Clima comuneĭ este variabilă, vara căldurĭ marĭ însoţite de

secetă, iarna ger şi din când în când viscolul suflă cu furie, ridicând troene întinse; de altfel cam nesănătósă din pricina mlaştineĭ ce înconjóră balta Drog.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Drog* reşedinţa, la răsărit, *Andreescĭ* la apus.

Suprafaţa comuniĭ e de 3510 hect. din carĭ 10 hect. vatra comuneĭ, 400 hect. ale locuitorilor, 3100 hect. ale proprietăţiĭ private.

Populaţia e de 252 familiĭ, cu 938 suflete; după sex: 498 bărbaţĭ, 440 femeĭ; după starea civilă: 312 căsătoriţĭ, 609 necăsătoriţĭ, 18 văduvĭ; după cultură: 14 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Comuna are o *biserică* cu hramul *Adormirea Maciĭ Domnuluĭ* zidită în anul 1857 de locuitorĭ; are 17 pogóne pământ, şi ca deservenţĭ 1 preot, 1 dascăl, 1 paracliser.

Are o *şcólă* de băeţĭ, fundată în anul 1882 de locuitorĭ, cu 1 învĕţător şi 32 elevĭ înscrişĭ şi 24 promovaţĭ.

Calitatea pământuluĭ e mijlocie; ca *cultură* a pământuluĭ, comuna are 3200 hect. arabile, 100 hect. imaş, 200 hect. neproductive (baltă); iar în privinţa *întinderiĭ* şi *producerĭ* se-

mănăturilor pe 1892
1650 hect. porumb cu
(14 hl. de 1 hect.),
grâŭ cu 1800 hl. (6
hect.), 75 hect. secar
hl. (5 hl. de 1 hect.),
orz cu 3200 hl. (4
hect.), 56 hect. meiŭ
(8 hl. de 1 hect.), 30
cu 240 hl. (8 hl. de 1

Ocupaţiile locuitoril
agricultura, avênd şi
gurĭ; *crescerea vitelor*,
în comună 1515 cap
carĭ 350 boĭ, 195 vacĭ,
48 epe, 640 oĭ, 110
iudustria e simplă, fii
mună: 1 cojocar, 1 po
tâmplar; *comerţul* e ac
stă în importul de colo
strumente agricole şi
şi în exportul de cer
cu sémă; *transportul*
lor se face prin gara *Fă*
Buzĕŭ), la 7 km. spre
comună; maĭ sunt în c
comercianţĭ, din carĭ
3 cârciumarĭ, 1 marc
povarnă.

Căile de comunica
drumurĭ vicinale: 1.
şanĭ; 2. Câinenĭ Grad
sus-Gradiscea de jos;
Balta-Albă; 4. Jârlăŭ-
5. Galben-Slobozia-Gal
cénu-R.-Sărat.

Budgetul. Comuna

contribuabilĭ; veniturile sunt de 2952 leĭ 10 banĭ, iar cheltuelile sunt de 2945 leĭ 98 banĭ, remânând un excedent în plus de 6 leĭ 18 banĭ. Contribuţiunile comuneĭ sunt de 6149 leĭ 94 banĭ.

Portul locuitorilor e cel naţional, amestecat cu cel bulgăresc. Veḑĭ al plăşiĭ în general.

Drog, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Drog, aşeḑat în partea de răsărit a comuneĭ, pe malul nordic al bălţeĭ Drog, care ĭ-a dat şi numele sĕŭ; are o întindere cam de 6 hect. (numaĭ vatra satuluĭ), cu o populaţiune de 165 familiĭ, carĭ cuprind 546 suflete, din carĭ 172 contribuabilĭ; 10 sciŭ carte; are o biserică cu 1 preot, 1 dascăl şi 1 cântăreţ; aci e şi şcóla comuneĭ.

Drog, baltă mare în plasa Râmnicu de jos, se întinde prin comunele Drog, căreia i-a dat şi numele, Jârlău şi Vişanĭ, de unde şi numele de *balta Jârlău* saŭ *Vişanĭ*, maĭ pórtă şi numele de *balta Văcenilor*, un cătun ce s'a încorporat în comuna Jârlău, se maĭ întinde şi în comuna Slobozia Galben; are o întindere de 700 pogóne (350 hect.), carĭ aduc un venit de 2600 francĭ anual; e proprietate particulară; produce caracudă şi se vinde în localitate, Râmnicu-Sărat şi chiar în Buzĕŭ.

Drog, movilă naturală în plasa Râmnicu de jos, comuna Drog, în partea de miaḑă-nópte a eĭ, chiar lângă cătunul Drog; aḑĭ tinde să dispară, arată fiind necontenit de locuitorĭ.

Dulce -Isvorul, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Bisoca, isvorăsce din muntele Bisoca, udă partea de apus a comuneĭ, şi se varsă în pârîul Recea-Moldovanu, pe drépta luĭ.

Dulce -Isvorul, pârîŭ în plasa Marginea de sus, comuna Slobozia, isvorăsce din délul păduros Gurguiatu, udă partea de apus a comuneĭ, primesce în sine pârîul *Rogoz* şi pârîul *Corotenĭ*, şi merge de se varsă în pârîul Slobozia, maĭ sus de cătunul de reşedinţă Slobozia, al aceleiaşĭ comune.

Dumitrenĭ, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Slobozia-Ciorăscĭ; şĭ-a luat numele de la moşia Dumitrenĭ; este aşeḑat în partea de apus a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Râmna, la 2½ km. spre Sud-

Vest de cătunul de reşedinţă, Ciorăscĭ; întinderea şi populaţia luĭ sunt socotite în acelea ale cătunuluĭ Armenĭ, tot al comuneĭ Slobozia-Ciorăscĭ.

Dumitrescĭ - de la, culme de munţĭ în plaiul Râmnicu, comuna Dumitrescĭ; se desface din culmea Lupanuluĭ, brăsdéză partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, se întinde printre pâraiele Dumitrescĭ şi Motnaŭ, se sfârşesce brusc în rîul Motnăŭ; este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Dumitrescĭ -Valea, pârîŭ în plaiul Râmnic, comuna Dumitrescĭ, isvorăsce din culmea Lupanuluĭ, curge de-alungul déluluĭ Dumitrescĭ, udă partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, trece prin cătunul Dumitrescĭĭ de sus, şi se varsă în rîul Motnaŭ, pe drépta luĭ.

Dumitrescĭ, comună rurală în plaiul Râmnicu, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ R.-Sărat.

Şĭ-a luat *numele* de la un fost proprietar Dumitrescu; înainte se numia *Poeniţa, Blidari, Bălălăĭ* (veḑĭ aceste nume).

Este *aşeḑată* în partea de apus a judeţuluĭ, la 27 kilom. spre Nord-Vest de oraşul Râmnicu-Sărat şi în partea de miaḑă-nópte a plaiuluĭ, a căruĭ r dinţă este. Comunele înveci sunt: Chiojdenĭ la 4 km., F şi Dănulescĭ la 7 km., D lescĭ la 12 km.

Se *mărginesce* la răsărit moşia Plăinescĭ şi comuna nulescĭ, de care se desp prin rîul Râmnic şi délul Tu leţuluĭ; la miaḑă-ḑi cu Buda părţit prin culmea Cătăuţ apus cu Chiojdenĭ, despă prin délul Chiojdenilor, la ḑă-nópte cu moşia Statului leticu, şi com. Délu-lung, părţită prin délul Tinosuluĭ

Este o comună din *regiu munţilor*. Este brăsdată la de culmea *Lupan*, *Fate Cumleia, Stâlpu*; la răsărit *Turculeţ*, *Peleticu*, *Lăst Stréja*, *Siminoc*; la miaḑă-ḑi *runul*, *Blănarul* şi o mul de văĭ, ca: *Motnăŭ*, *Lăst Strâmba*, *Caliţa*, *Dumitre Gróp mare* etc.

Rîurĭ numeróse o udă; p cipalele sunt: *Râmnicu-Să* la miaḑă-ḑi; afluentul sĕŭ *năŭ* prin mijloc, şi pâraiele *landra*, *Roşcarĭ*, *Siminocu* l sărit; *Corbu*, *Nămălósa* la a *Lăstunĭ*, *Caliţa*, *Strâmba* miaḑă-nópte; *Talpa*, *Tre Viforîta* şi *Ghidighiu*, la mi ḑi; are 2 iazurĭ pe Motn *Ignat Dinu* şi *Buzatu*; maĭ

2 micĭ lacurĭ: *Bălălăŭ* şi *Roşcarĭ*, chiar în comună; apoĭ 38 puţurĭ (5—10 m. ad.) şi 102 fântânĭ (1—3 m. ad.).

Clima este răcorósă, sănătósă şi bună pentru suferinţiĭ de piept.

Cătunele carĭ compun comuna sunt: *Dumitresciĭ de jos*, reşedinţa, la miaţă-ţi, *Dumitresciĭ de sus* la miaţă-nópte, *Blidarĭ*, *Poenița*, *Lăstunĭ* tot la miaţă-nópte, *Bicesciĭ de sus* şi *Bicesciĭ de jos*, la răsărit şi miaţă-ţi.

Suprafaţa comuneĭ e de 8000 hectare, din carĭ 112 hectare vatra comuneĭ, 3492 hectare ale locuitorilor şi 4400 hectare ale proprietăţiĭ private.

Populaţia e de 655 familiĭ, cu 2681 suflete; după sex: 1376 bărbaţĭ, 1305 femeĭ; după starea civilă: 1330 căsătoriţĭ, 1251 necăsătoriţĭ, 100 văduvĭ; după cultură: 264 sciŭ carte; 5 streinĭ, restul românĭ ortodoxĭ.

Biserici sunt 3: 1. una în cătunul Dumitresciĭ de sus cu hramul *sf. Dumitru*, zidită la 1829 de locuitorĭ, cu un venit anual de 30 leĭ, cu 1 preot, 1 cântăreţ şi 1 paracliser; 2. biserica din cât. Bicesciĭ de sus, cu hramul *sf. Dumitru*, zidită în 1848 de locuitorĭ, cu un venit de 28 leĭ, cu 1 preot şi 1 paracliser; 3. biserica din cătunul Lăstunĭ cu hramul *sf. Vasile*, zidită în 1868 de Vasile Haiducescu (din Tâmboescĭ), cu locuitoriĭ; are un venit de 15 leĭ şi 17 pogóne pământ; are 1 preot şi 1 paracliser.

Şcolĭ sunt 2, amêndouĕ în aceiaşĭ comună şi fundate în 1893 de comună; cea de băeţĭ, cu 1 învĕţător şi 245 elevĭ înscrişĭ, şi 29 promovaţĭ; cea de fete cu o învĕţătóre şi cu 219 eleve înscrise, din carĭ 12 promovate (1892—93).

Calitatea pământuluĭ este mediocră, fiind muntos şi cu văĭ multe; ca *cultură* a pământuluĭ, comuna are 1100 hect. arabile, 1200 hect. imaş, 4168 hect. pădure, 70 hect. viĭ, 1050 hect. fêneţe, 300 hect. neproductiv; iar în privinţa *întinderiĭ* şi *produceriĭ* semănăturilor pe 1892, avem: 753 hect. grâŭ cu 1050 hectolitri (1 1/2 hl. de 1 hect.), 1025 hectare porumb cu 9225 hectolitri (9 hl. de 1 hect.),

Ocupaţiile locuitorilor maĭ însemnate sunt: *agricultura*, avênd şi 164 plugurĭ; *crescerea vitelor*, avênd: 4187 capete, din carĭ 828 boĭ, 1105 vacĭ, 30 caĭ, 51 epe, 6 măgarĭ, 786 oĭ, 152 capre, 1229 râmătorĭ; *lemnăria*; *industria* e simplă, totuşĭ maĭ întinsă ca în alte comune, aşa sunt: 1 móră cu aburĭ, 1 pivă, 7 morĭ pe

[illegible] 1 tâmplar [illegible], 4 cis[illegible] și 3 brutarĭ; — [illegible] și constă în [illegible] gata [illegible] exportul de lem[illegible], [illegible], vin, țuică și vite; [illegible] se face prin gara [illegible] la 18 kilom. spre răsărit; [illegible] comercianțĭ românĭ, [illegible] 2 băcanĭ și 9 cârciumĭ.

Căile de comunicație sunt: 1. șoseua județeană Râmnicu-Jitia, ce trece prin comună; 2. șoséua Cucu (Plăiușcă) Dumitreescĭ; 3. spre Dumitreștĭ; 4 spre Délul lung.

Budgetul. Comuna are 683 contribuabilĭ, veniturile sunt de [illegible] lei și cheltuelile de 6004 lei 89 bani, rămânând un excedent în plus de 1081 leĭ 14 bani, iar contribuțiunile sunt de [illegible] lei 06 bani.

Portul. — Bărbațiĭ pórtă sucmane, cojóce scurte, cămășĭ pe din afară din ițarĭ, brâŭ; în cap căciulĭ și pălăriĭ; în picióre opinci, ciame, cipicĭ și ghete. Femeile se îmbracă național, cu poleĭ și zăbune, fote, cămășĭ de bumbac, năframe și fes, avênd împrejur salbă de banĭ; o parte din ele pun și rochĭ, numaĭ sărbătórea.

Aci este *compania 7-a* din regimentul 9 Râmnicu-Sărat.

Dumitrescĭ de jos, sat în plaiul Râmnicu, cătunul de reședință al com. Dumitrescĭ, înainte se numia și *Blidare*, *Poenița* și *Roșcarĭ* (întâĭ și al treilea de la familiĭ marĭ de moșnenĭ) Blidarii și Roșcariĭ; al doilea de la posiția sa pe o poiană); este așeḑat în partea de miaḑă ḑi a comuneĭ, pe malul stâng al rîuluĭ R.-Sărat și la gura rîuluĭ Motnăŭ; are 230 hect. întindere, cu o populație de 59 familiĭ, cu 271 locuitorĭ, 83 contribuabilĭ; 74 sciŭ carte; aci sunt școlile comuneĭ.

Dumitrescĭ de sus, sat în plaiul Râmnicu, cătunul comuneĭ Dumitrescĭ; înainte se numia *Bălălăĭ de Motnăŭ*, de la o familie mare de moșnenĭ, Bălălăĭ, ce aveaŭ aceste locurĭ; este așeḑat în mijlocul comuneĭ, pe rîul Motnăŭ la 3 km. spre Nord de cătunul de reședință; are 1110 hect. întindere, cu o populațiune de 65 familiĭ, cu 270 suflete; 83 contribuabilĭ; 41 sciŭ carte; toțĭ românĭ; are o biserică.

Dumitrescĭ -spre, culme de munțĭ în plaiul Râmnicu, comuna Dumitrescĭ, se desface din délul Chiojdenilor, se întinde spre răsărit, brăsdéză partea apusană

a comuneĭ; el este acoperit cu pădurĭ şi cu păşunĭ, iar vara pe el se fac stâne de oĭ.

Dumitrescilor -Valea, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Dumitrescĭ, isvorăsce din culmea Lupan, brăsdéză partea de miaḑănópte a comuneĭ, udă întru câtva cătunul Dumitresciĭ de sus, şi merge de se varsă in rîul Motnăŭ, după un curs repede de 4 km.

Duiul, munte în plaiul Râmnic, comuna Bisoca, se desface din culmea Ulmuşoruluĭ, brăsdéză răsăritul comuneĭ, intră în comuna Chiojdenĭ, se intinde printre pârîul Talpa şi riul Râmnic, şi se termină in Râmnic; este acoperit cu pădurĭ.

E.

Eleniĭ -délul cucóneĭ, dél în comuna Valea Sălcieĭ. Veḑĭ Cucóna Eléna, dél.

Episcopuluĭ -movila, movilă naturală în plasa Râmnicu de jos, la hotarul judeţuluĭ Râmnicu-Sărat, către Buzĕŭ, la 1 1/2 km. de malul drept al rîuluĭ Buzĕŭ; numită aşa de la moşia Vatra Episcopieĭ, pendinte de comuna Similésca, jud. Buzĕŭ, dată episcopieĭ de Buzĕŭ de Constantin Brâncovénu, la 1711.

Erculescĭ, sat în plasa Gradiscea, com. Vâlcelele, aşeḑat în câmp la o depărtare de 600 m. spre răsărit de cătunul de reşedinţă, Vâlcelele, pe o întindere de 50 hect., cu o populaţie de 44 familiĭ, carĭ cuprind 433 suflete, din carĭ 101 contribuabilĭ, şi 25 sciŭ carte. In vechime se numea *Vaĭ de cĭ*, póte de la miseria lor (?); numele actual îl are de la proprietarul Scarlat Iarca.

Erculescĭ, pădure în plasa Gradiscea, comuna Vâlcelele, cu intindere de 20 hectare, şi avênd ca esenţe: gorun şi ulm. — E aşeḑată lângă pârîul Ciulniţa şi este proprietate particulară.

Erculescĭ, numire vechie a cătunuluĭ Hoinarĭ, al comuneĭ Măcrina, de la un fost proprietar Ştefan Iarca.

Ernatica, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul de reşedinţă al

comuneĭ Pardoşĭ, aşeḑată în partea de mijloc a comuneĭ, la pólele déluluĭ Ernatica, pe pâriul Ernatica; are intindere de 32 hect., cu o populaţie de 70 familiĭ, ce cuprind 340 suflete, din carĭ 62 contribuabilĭ; 21 sciŭ carte; aci e şcóla comuneĭ şi o biserică.

Ernatica, dél în plasa Râmnicu de sus, com. Pardoşĭ, o străbate prin mijlocul eĭ, pe lângă cătunul Ernatica; e acoperit cu fâneţe şi păşunĭ; proprietăţĭ ale comuneĭ.

Ernatica, pâriŭ în plasa Râmnicu de sus, isvorăsce din délul Ernatica, trece prin mijlocul comuneĭ Pardoşĭ, udă cătunul Ernatica, şi după un mic curs, se varsă pe partea stângă a riuluĭ Câlnău.

Ernatica, lăcuşor în plasa Râmnicu de sus, comuna Pardoşĭ, cătunul Ernatica; produce ştiucă, lin şi caracudă, ce se consumă în comună.

Evreuluĭ, movila Veḑĭ Ovreiul, movilă.

F

Făget, numire vechie a cătunuluĭ Toropălescĭ, din comuna Buda.

Făgetuluĭ -Gura, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Tâmboĭescĭ; înainte se numia *Pĭetrósa* dela locul pietros, pe care e aşeḑat, iar numele actual, îl are de la posiţia sa lângă pădurea Gurguia, care-ĭ maĭ mult de fag; este aşeḑat în partea de apus a comuneĭ, pe pólele déluluĭ Gurguia, la 1 1/2 km. spre Vest de cătunul de reşedinţă, Tâmboescĭ; are o intindere de 217 hectare, cu o populaţie de 140 familiĭ, carĭ cuprind 523 suflete, 155 contribuabilĭ; 58 sciŭ carte; toţĭ sunt românĭ; ocupându-se cu lemnăria.

Fântâna-Capri, numire vechie a cătunuluĭ Toropălescĭ, comuna Buda.

Fântânelor -délu, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Sgârciţĭ, se desface din délul Fân-

tâna Turculuĭ, brăsdéză partea pe miaḑă-nópte a comuneĭ; el este acoperit în parte cu păduri, în parte cu imașurĭ.

Fântâna, numire generică, care însoțesc multe nume propriĭ, a se căuta aceste nume, pe care le însoțesce.

Faraóne, comună rurală în plasa Orașuluĭ, pe pârîul cu același nume.

Și-a luat *numele* de la un cioban transilvănén, numit *Faraonénu*, care acum 400 anĭ a venit din Transilvania aci, și-și păștea oile sale prin aceste locurĭ, iar urmașiĭ săĭ aŭ dat numele luĭ satuluĭ, ce se formă aci.

Este *așeḑată* în partea de miaḑă-ḑi a județuluĭ, la 41 km. spre Nord de orașul Râmnicu-Sărat; și în partea de mijloc a plășiĭ la 9 km. spre Nord de comuna Cotescĭ, reședința plășiĭ; comunele cele maĭ apropiate de Faraóne sunt: Urechescĭ la 5 km., Câmpinénca la 5 km., Blidare, Broscenĭ și Cârlige la câte 7 km., Vârteșcoĭ la 5 km., Budescĭ la 11 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu comunele Vârtescoiŭ și Broscenĭ, de care se desparte prin Valea Dreji; la răsărit cu moșia Șuțu (pendinte de comuna Vârteșcoiŭ, la miaḑă-ḑi cu cătunul Dălhăuț (al com. Bonțescĭ), de care se desparte prin pârîul Valea Petrósă, la apus cu moșia Statuluĭ Văcărésca.

Este o comună din *regiunea délurilor*. Ea este brăsdată de următoarele délurĭ; la apus délul *Delénuluĭ*, ale căruĭ ramificațiĭ se întind prin mijlocul comuneĭ, *Piscu Păișuluĭ*, în partea de Nord-Vest a comuneĭ, la miaḑă-nópte e délul *Teișul*.

Puținele *rîurĭ*, carĭ o udă, se forméză din ploĭ, saŭ din vine, pe teritoriul comuneĭ, primăvara și tómna cu apa, vara și iarna secĭ; acestea sunt: Valea *Faraónele*, ce trec prin mijlocul comuneĭ, Valea *Sécă* și Valea *Drejĭ* în partea de miaḑă-nópte, Valea *Petrósă* la miaḑă-ḑi, pârîul *Ólelor* la răsărit, tóte sunt afluențĭ secundarĭ aĭ rîuluĭ Milcov; în comună maĭ sunt 8 puțurĭ cu 5 metri adâncime fiecare.

Clima comuneĭ este sănătósă; neexistând în comuna lacurĭ saŭ mlaștinĭ; vara este răcorósă și iarna nu-ĭ întocmaĭ frigurósă, fiind adăpostită de délurĭ.

Cătunele, carĭ compun comuna, sunt următórele: *Faraóne*,

hect. cu 900 hl. (60 hl. de 1 hect.), porumb 100 hect. cu 4000 hl. (40 hl. de 1 hect.), viĭ 202 hect. cu 4040 hl. (20 hl. de 1 hect.)

Ocupaţiunile locuitorilor sunt: *agricultură* avênd pentru acésta, 41 plugurĭ; *crescerea vitelor*, existând în comună 1127 capete, din carĭ: 189 boĭ, 30 vacĭ, 8 viţeĭ, 12 caĭ, 6 epe, 2 măgarĭ, 1006 oĭ, 13 capre, 47 râmătorĭ; cu cultura vieĭ; *industria* este simplă, constând în fabricarea vinuluĭ şi a rachiuluĭ; *comerţul* constă în importul de obiecte alimentare, cereale, lucrurĭ de băcănie şi în exportul de vinurĭ, rachiurĭ şi lemnele din pădurile în explótare; *transportul* se face prin gara Odobescĭ (jud. Putna), la 9 km. spre Nord.

Comparaţie. In anul 1889—90 locuitoriĭ eraŭ astfel împărţit după ocupaţiile lor: 177 agricultorĭ, 5 comercianţĭ, 10 profesiĭ libere, 348 muncitorĭ, 10 servitorĭ, în total 560.

Căile de comunicaţie sunt: 1. drumul vicinal de la Focşanĭ-Bonţescĭ şi 2. merge la comuna Vârteşcoiŭ şi Broscenĭ; 3. drumul natural la comuna Odobasca; 4. drumul Cotescĭ-Plăinescĭ-Râmnicu-Sărat.

Budgetul. Comuna are 200 contribuabilĭ, veniturile sunt de 5283 leĭ 43 banĭ, iar cheltuelile de 5179 leĭ 40 banĭ, remănând un excedent în plus de 104 leĭ 03 banĭ.

Comparaţie. In anul 1890 comuna avea 153 contribuabilĭ; veniturile eraŭ de 2423 leĭ, cheltuelile de 2342; excedent 81 leĭ, contribuţiile 3104 leĭ.

Faraóne, sat în plasa Oraşuluĭ, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Faraóne, aşeḑat în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, pe pârîul Faraóne; numele şĭ-a luat de la Faraonénu (veḑĭ comuna); are o întindere cam de 200 hect., cu o populaţiune de 157 familiĭ, carĭ cuprind 733 suflete; ca streinĭ: 1 jidan; aci se află biserica şi şcóla comuneĭ.

Faraóne -Valea, pâriŭ în plasa Oraşuluĭ, isvorăsce din délul Delénuluĭ, udă partea de apus a comuneĭ, trece prin cătunul Faraóne şi se varsă în pâriul Petrósa-vale.

Faraóne, pădure în plasa Oraşuluĭ, com. Faraóne, face parte din circumscripţia VII silvică, ocolul Plăinescĭ, situată pe délul Delénu, are o întindere de 900 hect. (1000 după biuroul silvic), din carĭ 500 hect. ale Statuluĭ (600 după biuroul silvic), şi 400

apus a comuneĭ, la pólele munteluĭ Pietrile feteĭ, pe riuleţul cu acelaşĭ nume, la 3 km. spre Nord-Vest de cătunul de reşedinţă, Jitia; el este o divisiune a cătunuluĭ Necule.

Feteĭ -Pietrile, munte in plaiul Râmnic, comuna Jitia, cătunul Pietrile Feteĭ, unul din cele maĭ inalte vèrfurĭ din judeţul Râmnicu-Sărat; e inalt cam de 1280 metrĭ; acoperit cu pădurĭ; frumuseţile sale aŭ fost descrise de spiritualul şi graţiosul nostru stilist D-nu A. I. Odobescu, in cartea sa *Pseudo-Kynegetikos*, şi din care am reprodus şi eu la descrierea comuneĭ Bisoca, veḑi Bisoca.

Feteĭ Pietrile, pârĭŭ in plaiul Râmnicu, comuna Jitia, isvorăsce din munţii cu acelaşĭ nume, din partea de apus a comuneĭ, trece prin cătunul Pietrile Feteĭ, şi se varsă in pârĭul Necule; curge cu cursu repede şi sgomotos, şi adunându-se necontenit de pârâiaşe din inalţii munţilor, curge adică de amândouă părţile.

Feteĭ, munte in plaiul Râmnicu, comuna Jitia, in partea de apus a comuneĭ, inalt de 950 metrĭ, vèrf prin urmare din colinea munţi-

lor Necule; este acoperit în mare parte cu pădurĭ.

Firia -la tufele luĭ, han în plasa Marginea de sus, comuna Voetin, pe drumul către comuna Bogza; şĭ-a luat numele de la nu fost hangiu Firia.

Flămânda, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Jidenĭ, la apus de cătunul de reşedinţă, 1 ½ km. pe rîul Râmnicu-Sărat; are o întindere de 115 hect. cu populaţie de 65 familiĭ, ce cuprind 261 suflete, 61 contribuabilĭ; 4 sciŭ carte; toţĭ românĭ.

Flocósa, movilă naturală în plasa Gradiscea, comuna Sălcióra, în partea de apus a eĭ, locuitorii o ară necontenit, aşa că cu timpul o să dispară.

Florii -délu, dél în plasa Râmnicu de sus, com. Putrida, se desface din délul Strejenĭ, brăsdéză partea de apus a comuneĭ, e acoperit cu păşunĭ şi pădurĭ.

Focşanĭ-Muntenĭ, o parte din oraşul Focşaniĭ care se afle dincóce de Milcov, în Muntenia, şi care'ĭ aparţinea eĭ, de óre-ce vedem, că judeţul Slam-Râmnicul avea reşedinţa în aceşti Focşanĭ-Muntenĭ: carĭ eraŭ numiţĭ maĭ simplu *Oraşu*, şi dând prin acesta numele plăşiĭ, în care era aşeḍat, plasa *Oraşuluĭ;* până la anul 1862 aŭ fost capitala judeţuluĭ Râmnicu-Sărat, când atuncĭ s'a mutat la orăşelul Râmnicu-Sărat, care de atuncĭ a prosperat şi s'a ridicat, iar Focşanĭ-Muntenĭ aŭ fost cedaţĭ judeţuluĭ Putna; chiar până aḍĭ acéstă parte pórtă numele de Focşanĭ-Muntenĭ, şi e locuit maĭ numaĭ de muntenĭ, aḍĭ locuitorĭ din judeţul Râmnicu-Sărat. O gârlă formată din rîul Milcov înainte despărţea Focşaniĭ-Moldoveĭ de ceĭ aĭ Muntenieĭ, aḍĭ însă numaĭ urmele i se věd; oraşul Focşanĭ-Muntenĭ pe când era capitala judeţuluĭ avea peste 4000 de locuitorĭ.

Focşarĭ, numire vechie a cătunuluĭ Mucescĭ a comuneĭ Buda, numit ast-fel de la o familie însemnată de rezeşĭ, Focşarĭ, carĭ avuseseră şi aŭ încă aceste locurĭ.

Foltea, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Bisoca, isvorăsce din vêrful Délu Mare, trece prin cătunul de reşedinţă, Bisoca, şi se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, la apus de cătunul Jitia (com. Jitia).

Foltea - Sărĭ, sat în plaiul Râm- [illegible] cătunul comuneĭ Bisoca, [illegible] partea de apus a co- [illegible] pe pârîul Foltea, care i-a [illegible] numele seŭ, și fiind-că te- [illegible] conține sare, s'a nu- [illegible] Sărĭ, situat la 5 kilom. [illegible] de cătunul de reșe- [illegible] Bisoca; are o intindere [illegible] cu o populație de [illegible] cărĭ cuprind 215 su- [illegible] 50 contribuabilĭ; [illegible]

[illegible] numire vechie a că- [illegible] reședința, Bisoca, din [illegible] numit așa de [illegible] și locul seŭ [illegible] numele actual e [illegible] Bisoca, la pólele [illegible] vecĭ comuna Bi-

[illegible] Gradiscea, co- [illegible] aședat în partea [illegible] a comuneĭ, pe [illegible] Râmnicu- [illegible] spre Nord de [illegible] Ștubeĭ; el [illegible] de 15 hect., [illegible] cu o po- [illegible] contribua- [illegible] are o bise-

[illegible] Râmnicu, co- muna Bisoca, nu se scie de unde are numele acesta; are o intindere de 1 ½ hect., produce crap, caracudă măruntă ce se vinde și se consumă în localitate.

Frecățeĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Grebăn: aședat în partea de miadă-di a comuneĭ, pe pârîul Oreavu; intinderea și populația luĭ sunt socotite în acelea ale cătunului de reședință.

Fundătură - la, han în plasa Râmnicu de sus, comuna Câmpulungénca, in partea de apus a ei, pe drumul ce întră in județul Buzĕŭ, la pólele dêluluĭ Cărănăŭ.

Fundătura, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Câmpulungénca, in partea de miadănópte, se desface din culmea Câmpulungénca; e acoperit cu pădurĭ și imașurĭ.

Fundătura, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, comuna Câmpulungénca, isvorăsce din délul Fundătura, udă partea de miadănópte a comuneĭ, și merge de se varsă în rîul Câlnăŭ, pe drépta luĭ, maĭ sus de cătunul Cărănăŭ, al aceleiașĭ comune.

Fundăturile, dél în plasa Râmnicu de sus, com. Grebăn, se desface din délul Fântâna Turculuĭ, brăsdéză partea de miaḑănópte a comuneĭ, se întinde printre pârîul Oreavu şi afluentul sĕŭ pârîul Fundăturile; are o înălţime de 250 metri; e acoperit cu păduri, păşunĭ, loc de iernare pentru oĭ.

Fundul, nume generic ce însoţesce numĭ de dèlurĭ, rîurĭ, sate, arătând prin acésta posiţia lor, la gura vre-uneĭ văĭ adâncĭ şi lungĭ, saŭ chiar în fundul aceleĭ văĭ; să se caute numele propriĭ.

Furul mare, munte în plaiul Râmnicu, aşeḑat în partea de apus a judeţuluĭ şi a plaiuluĭ, şi este tocmaĭ la hotarul dintre judeţele Râmnicu-Sărat, Putna şi Buzĕŭ; de aci şi numele luĭ de *Vêrful la treĭ hotare*; are o înălţime de 1050 metri, este acoperit cu păduri în cea maĭ mare parte.

Furul mic, munte în plaiul Râmnicu, com. Bisoca, aşeḑat lângă vîrful Furul mare; este înalt cam de 890 metri, acoperit cu păduri şi cu păşunĭ întinse.

Furul, pârîŭ în plaiul Râmnic, comuna Jitia şi Bisoca, isvorăsce din muntele Furul mare, udă partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, trece printre vêrfurile Piatra Peniĭ şi Carâmbu, şi se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, pe stânga luĭ.

Furul, piket vechiŭ cu No. 5, către hotarul Moldoveĭ, în plaiul Râmnicu, com. Bisoca, este aşeḑat la pólele munteluĭ Furul mare.

Furuluĭ-pre lunca, o mică poiană acoperită cu verdéţă, în plaiul Râmnicu, comuna Bisoca, în partea de miaḑă-nópte a eĭ; vara e acoperită cu numeróse turme de oĭ; tot aci se fac şi stâne, unde se produce un bun caş, ce se consumă în tot judeţul, precum şi în cele vecine.

G.

Galben, comună rurală în plasa Râmnicu de jos, pe pârîul Galben.

Şĭ-a luat *numele* de la locuitoriĭ veniţĭ din comuna Slobozia Galben, şi stabiliţĭ aci.

Este *aşeḑată* în partea de

[illegible] căsătoriţi, 527 necăsătoriţi, [illegible] văduvi; după cultură: 146 [illegible] carte; toţi români ortodoxi.

Este o *biserică* în comuna cu hramul *Adormirea Maicii Domnului*, *Nascerea sf. Ion* şi *sfânta Ecaterina*, zidită în 1842 de marele paharnic Enache Pa[illegible] are 17 pogóne pământ şi [illegible] deservanţi: 1 preot şi 1 pa[illegible]

[illegible] are comuna, fundată [illegible] de proprietarul Toma Tampeanu, cu 2 învăţători, 62 [illegible] înscrişi, 16 promovaţi.

Calitatea pământului este bu[illegible] ca *cultură* a pământului, comuna are 3040 hect. arabile, [illegible] hect. imaş, 206 hect. fâneţe, 44 hect. neproductive; iar în privinţa *întinderii* şi *producerii* semănăturilor pe 1892, avem: [illegible] hect. grâu cu 3570 hl. (6 hl. de 1 hect.), 505 hect. secară cu 4040 hl. (8 hl. de 1 hect.), 100 hect. rapiţă cu 500 hl. (5 hl. de 1 hect.), 872 hect. orz cu 5232 hl. (6 hl. de 1 hect.), 823 hect. porumb cu 13168 hl. (16 hl. de 1 hect.), 120 hect. mei cu 960 hl. (8 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 150 plugurĭ; *creşterea vitelor*, fiind în comună: 3138 capete, din carĭ 498 boĭ, 244 vacĭ, 307 caĭ,

154 epe, 1 măgar, 1 capră 1668 oĭ şi 266 râmătorĭ; *industria* e simplă; este 1 potcovar; *comerţul* este activ şi constă în importul de coloniale, marchidănie, instrumente agricole şi în exportul cerealelor şi vitelor; *transportul* productelor se face prin staţia Zoiţa, la 12 kilom. spre Nord-Est; maĭ sunt în comună 14 comercianţĭ (4 streinĭ), din carĭ 1 băcan, 4 cârciumarĭ, 1 marchidan.

Căile de comunicaţie sunt drumurile vicinale: 1. spre Drog-Vişanĭ; 2. Jârlăŭ-Nisipurĭ; 3 Slobozia-Galben-Bălăcénu-Râmnicu-Sărat.

Budgetul. Comuna are 182 contribuabilĭ; veniturile sunt de 8928 leĭ 13 banĭ, iar cheltuelile de 6767 leĭ 99 banĭ, rămânând un excedent în plus de 2160 leĭ 14 banĭ; contribuţiunile comuneĭ sunt de 8234 leĭ 56 banĭ.

Portul e naţional, modificat puţin. (Veḑĭ acela al plăşiĭ întregĭ).

Galben, sat în plasa Râmnicu de jos, cătunul de reşedinţă al com. Galben, aşeḑat pe malul stâng al pârîuluĭ Galben saŭ Valea Bouluĭ, în partea de miaḑă nópte a comuneĭ; are o întindere de 30 hectare, cu o populaţie de 220 familiĭ, cu 853 suflete, 160 contribuabilĭ; 138 sciŭ carte; are o biserică şi şcóla comuneĭ.

Galben, pârîŭ în plasa Râmnicu de jos, comuna Galben, o parte din pârîul Valea Bouluĭ, o udă la răsărit, unde formézǎ heleşteul *Tâmpénu*, de la numele mareluĭ proprietar Toma Tâmpénu, care l'a construit. Veḑĭ Tâmpénu, heleşteŭ.

Galben-Slobozia, comună rurală, în plasa Râmnicu de jos. Veḑĭ Slobozia-Galben.

Gârbova, munte în plaiul Râmnicu, comuna Jitia, se desface din culmea Laculuĭ brăsdézǎ partea de miaḑă-nópte a comuneĭ şi comuna Andreaşĭ, la miaḑă-ḑi; este acoperit cu pădurĭ.

Gârbovă, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Jitia, isvorăsce din muntele Gârbova, udă Nordul comuneĭ şi merge de se varsă în riul Milcov, pe drépta luĭ.

Gârbova, dél în plasa Marginea de sus, comuna Tâmboescĭ, se desface din délul Trăistenilor, brăsdézǎ partea de apus a comuneĭ; e acoperit cu numeróse pădurĭ.

Gârbova, munte în plaiul Râmnic

comuna Chiojdenĭ, se desface din délul Chiojdenilor, brăsdéză partea de apus a comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ şi cu păşunĭ.

Gârleĭ -códa, lac în plasa Oraşuluĭ, comuna Risipiţĭ, în partea de răsărit a comuneĭ, format de rîul Milcov în revărsările sale; se umple tot-d'a-una când Milcovul vine mare; în cel-l'alt timp e aproape sec şi acoperit cu stuf.

Gârleĭ -la Grindu, han în plasa Râmnicu de sus, comuna Băbeni, în partea de miadă-nópte a comuneĭ, pe drumul către com. Dealalescĭ.

Gârla, nume generic ce însoţesce multe nume propriĭ de rîurĭ, lacurĭ, piketurĭ şi iazurĭ, arătând [illegible] lângă cursurĭ de apă; [illegible] numele propriĭ ce le [illegible]

[illegible], sat în plasa Marginea [illegible] cătunul Maicănescĭ; şĭ-a [illegible] de la o gârliţă ce [illegible] pe lângă sat, adĭ [illegible]; aşedat în partea [illegible] a comuneĭ, la 5 km. [illegible] de cătunul de re[illegible] sau Maicănescĭ; [illegible] aprope de confluenţa [illegible] Râmnicu-Sărat cu Si[illegible] de 15 hect., cu o populaţiune de 29 fam[illegible] cu 100 locuitorĭ, 22 contribilĭ; 12 sciŭ carte; toţĭ rom[illegible]

Gârlescĭ -Cotu, vechiŭ piket No. 79 spre Moldova, în p[illegible] Marginea de jos, comuna [illegible] cănescĭ, lângă cătunul [illegible] lescĭ.

Gătej, locuinţă isolată în p[illegible] Oraşuluĭ, comuna Vârteş[illegible] adĭ e han pe drumul [illegible] Odobasca; şĭ-a luat numele la pădurea Gătej.

Gătej, pădure în plasa Or[illegible] comuna Vârteşcoĭ, din circ[illegible] scripţia VII silvică, ocolul P[illegible] nescĭ; are 630 hect., din car[illegible] hect. proprietate particulară. Esenţe: stejar, fag, teĭ, car[illegible] frasin.

Găvanu, platoŭ în plasa Or[illegible] comuna Broscenĭ, în cătunu[illegible] reşedinţă Broscenĭ, situat c[illegible] lângă şcólă; are 4 hect. intind[illegible]

Găvanu, pârîŭ în plaiul Râm[illegible] comuna Bisoca, isvorăsce [illegible] lacu luĭ Dobrin, udă comun[illegible] partea de apus şi se varsă pârîul Recea-Moldovanu.

Gemenii -piscu, dél însemnat plaiul Râmnic, comuna Dă[illegible]

, se desface din délul Dă-
scilor, brăsdéză partea de
lă-nópte a comuneĭ; este
erit cu pădurĭ şi fâneţe.

hésa, comună rurală în plasa
nicu de jos, pe pârîul Vi-
.
-a luat *numele* de la moşia
rghésa.
ste *aşeḑată* în Sudul jud.
7 kilom. spre Sud-Est de
ul Râmnicu-Sărat, şi în par-
răsăriténă a plăşiĭ la 6 km.
Nord-Est de Bălăcénu, re-
nţa plăşiĭ.— Comune invecі-
: Sălcióra la 4 km., Balta-
la 7 km., Galben la 8 km.
riciu la 10 km.
: *mărginesce* la N.-E. cu
lu şi Balta-albă, la S.-E cu
ara, la S.-V. cu Bălăcénu,
.-V. cu Sălcióra.
comună *de câmp*, nu are
rĭ, ci numaĭ nisce micĭ mo-
ca *Gherghésa*, *Săpata*, *Vă-*
etc.
ârîul *Viróga* o udă prin mij-
Buzăel la apus; are lacul
rghésa la apus; maĭ sunt
puţurĭ cu 6—10 m. ad.
lima este variabilă, dar să-
să.
ătunele carĭ o compun sunt:
rghésa nouă, reşedinţa, *Gher-*
a vechie la apus.
uprafaţa este de 4325 hect.
din carĭ: 50 hect. vatra comu-
neĭ, 1225 hect. ale locuitorilor,
3050 hect. ale Statuluĭ.

Populaţia e de 343 familiĭ,
cu 1006 suflete; după sex: 520
bărbaţĭ, 486 femeĭ; după sta-
rea civilă: 343 căsătoriţĭ, 668
necăsătoriţĭ şi 35 văduvĭ; după
cultură: 66 sciŭ carte; toţĭ ro-
mânĭ ortodoxĭ.

O *biserică* cu hramul *sf. Ni-
colae* zidită în 1827 de locuitorĭ,
cu 400 leĭ venit anual şi cu 1
preot şi 1 cântăreţ.

O *şcólă de băeţĭ*, fundată în
1879 de comună, cu 1 învĕţător
şi cu 60 elevĭ înscrişĭ, din carĭ
33 promovaţĭ (1892—93).

Calitatea pământuluĭ este mij-
locie; ca *cultură* a pământuluĭ,
comuna are: 3725 hect. arabile,
500 hect. imaş, 50 hect. nepro-
ductive; iar în privinţa *întinderiĭ*
şi *producériĭ* semănăturilor
pe 1892, avem: 614 hect. grâŭ
cu 3684 hl. (6 hl. de 1 hect.),
478 hect. secară cu 2390 hl.
(5 hl. de 1 hect.), 1122 hect.
orz cu 5160 hl. (5 hl. de 1
hect.), 1240 hect. porumb cu
18060 hl. (16 hl. de 1 hect.),
39 hect. meĭ cu 234 hl. (7 hl.
de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt:
agricultura, avênd şi 156 plu-
gurĭ; *crescerea vitelor*, avênd:
2728 capete, din carĭ: 549 boĭ,

232 vacĭ, 188 caĭ, 156 epe, 1500 oĭ, 103 rămătorĭ; *industria* e simplă; *comerțul* constă în importul de coloniale, instrumente agricole, spirtóse și în exportul de cereale, al căror *transport* se face prin stația Zoița, la 15 km. spre apus de comună; maĭ sunt și 9 comercianțĭ (1 strein), din carĭ 3 băcanĭ, 6 cârciumarĭ.

Căile de comunicație sunt drumurĭ vicinale: 1. spre Sălciora-Râmnicu-Sărat; 2. Amara; 3. Balta albă; 4. Bălăcénu-Socariciu-Costienĭ-Zoița; 5 Galben-Drag; 6. Câineni.

Budgetul. Comuna are 206 contribuabilĭ; veniturile sunt de [illegible] lei 02 banĭ, iar cheltuelile de 5554 lei 27 banĭ, remânând un excedent de 213 lei 65 banĭ; contribuțiunile sunt de 3757 lei [illegible] banĭ.

Pirenii este cel național, amestecat pe ici pe colo cu cel bulgăresc. Vezĭ și pădurea în general.

Gherghéșa, moșie națională în plasa Râmnicu de jos, la apusul comunei Gherghéșa; este arată [illegible] ca un depărtare [illegible]

Gherghéșa sau Bărăștea, moșie în plasa Râmnicu de jos. Vezĭ Bă[illegible]

Gherghéșa, heleșteŭ în plasa Râmnicu de jos, comuna Gherghéșa, așeḑat în partea de apus a comuneĭ, format de pâriul Viróga; are 60 pogóne întindere, proprietate a Statuluĭ; produce caracudă, ce se consumă în comună.

Gherghéșa nouă, sat în plasa Râmnicu de jos, cătunul comuneĭ Gherghéșa, așeḑat la apus de cătunul de reședință, Gherghéșa vechie, de unde și-a luat numele; are 40 hect. întindere, cu o populație de 126 familiĭ, cu 296 suflete; 57 contribuabilĭ; 24 sciĭ carte; toțĭ românĭ ortodoxĭ.

Gherghéșa veche, sat în plasa Râmnicu de jos, cătunul de reședință al comuneĭ Gherghéșa; și-a luat numele de la moșia Gherghéșa, așeḑat în partea de răsărit a comuneĭ, pe malul drept al pâriului Viróga; are 10 hect. întindere și o populație de 217 locuitorĭ, cu 710 suflete, 149 contribuabilĭ; 32 sciĭ carte; are o biserică și școlă comunei.

Ghidighica, pârâŭ în plaiul Râmnic, comuna Dumbrăveșcĭ, reședința plaiului, izvorăște din dealul Lupanului, udă comuna în partea de mașă răsărit și merge de a

varsă în rîul Motnăŭ, maĭ sus de cătunul Dumitresciĭ de sus.

Ghiliculuĭ -tufele, mică pădurice în plasa Gradiscea, com. Boldu, în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, lângă movila Spătaruluĭ, în câmp, şi pe moşia cu acelaşĭ nume; astăḑĭ este cu totul exploatată.

Ghiliculuĭ -tufele, o altă mică pădurice în plasa Marginea de jos, comuna Ciorăscĭ, în partea de răsărit a eĭ; e un trup al pădureĭ de maĭ sus; şi ea e aḑĭ cu totul aprópe exploatată.

Ghineĭ -tufele, un mic crâng în plasa Marginea de sus, comuna Bogza, în partea de miaḑă-ḑi a eĭ, vecină cu pădurea Orăşanuluĭ; şĭ-a luat numele de la un fost proprietar al eĭ, Ghinea, aḑĭ însă e exploatată.

Ghionóia, gârliţă neînsemnată în plasa Marginea de jos, comuna Bălescĭ, se forméză din vinele existente pe teritorul comuneĭ, udă partea de miaḑă-nópte a comuneĭ şi se varsă în lacul Negru de la răsăritul comuneĭ; malurile eĭ sunt jóse şi acoperite cu stuf, din care se fac rogojinĭ.

Ghiţulescu -la, han în plasa Marginea de jos, com. Mărtinescĭ, în partea de apus a plăşiĭ şi a comuneĭ, lângă crângul Negoesculuĭ, pe drumul ce duce la comuna Bogza; şĭ-a luat numele de la un fost proprietar, Ghiţulescu, căruia îĭ aparţinea aceste case.

Giuvelu, dél în plaiul Râmnicu, comuna Buda, se desface din culmea Cătăuţuluĭ, se întinde în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, pe lângă pârîul Giuvelu; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Giuvelu, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Buda, isvorăsce din délul Cătăuţ, udă Nordul comuneĭ, trece prin cătunul Giuvelu şi se varsă în pârîul Cătăuţ, pe drépta luĭ.

Giuvelu, sat în plaiul Râmnic, comuna Buda, aşeḑat în partea de miaḑă-nópte la pólele déluluĭ Giuvelu, pe pârîul cu acelaşĭ nume; întinderea şi populaţia sunt socotite în acele ale cătunuluĭ de reşedinţă, Buda, al comuneĭ Buda.

Godénuluĭ -puţu, locuinţă isolată în plasa Marginea de jos, com. Gulianca, în partea de apus a eĭ; s'a numit aşa de la un lo-

cuitor Godénu, căruia îĭ aparţinea; aḑĭ este han pe drumul spre comunele Mărtinescĭ şi Ciorăscĭ.

Goleelu, munte inseminat în plaiul Râmnicu, comuna Valea Sălcieĭ, la hotarul judeţuluĭ Buzĕŭ; face parte din culmea Câmpulungénca; pólele sale se intind şi în comuna Valea Sălcieĭ şi în Sărulescĭ (jud. Buzĕŭ); este acoperit cu pădurĭ ce sunt în exploatare şi cu păşunĭ întinse.

Golescĭ, comună rurală în plasa Oraşuluĭ, pe pârîul Dâlgov.

Şĭ-a luat *numele* de la moşia Golescĭ, ce aparţinuse unuĭ vechiŭ proprietar Golescu.

Este *aşeḑată* în partea de miaḑă-nópte a judeţuluĭ, la 36 km. spre Nord de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea răsăriténá a plăşiĭ, la 9 km. spre Est de com. Cotescĭ, reşedinţa plăşiĭ. Comunele învecinate sunt: Câmpinénca la 6 km., Cârlige la 6 km., Blidare şi Budescĭ la 8 km., Bonţescĭ la 9 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu com. Cârlige, la răsărit cu com. Cotescĭ şi Budescĭ, la răsărit şi miaḑă-ḑi cu com. Slobozia-Ciorăscĭ.

Este o comună *de câmp*, nu are delurĭ importante în interiorul comuneĭ.

Un singur *rîŭ*, pârîul Dâlgov, trece prin mijlocul comuneĭ; maĭ sunt 41 puţurĭ (5—10 m. adâncime) şi 5 fântânĭ (2—5 m. adâncime).

Clima comuneĭ este prea variabilă, vara căldurĭ marĭ şi secete, iarna gerurĭ şi viscole turbate.

Un *cătun*, cel de reşedinţă, formézĕ comuna; maĭ este o despărţitură a cătunuluĭ de reşedinţă, numită *Cérdac*, aşeḑat pe Milcov, cu vre-o câte-va case.

Suprafaţa comuneĭ este de 2462 hect., din carĭ 125 hect. sunt ocupate de vatra comuneĭ, 1632 hect. ale locuitorilor, 540 ale Statuluĭ, 165 ale particularilor.

Populaţia comuneĭ este de 230 familiĭ, cu 1010 suflete; după sex: 534 bărbaţĭ şi 476 femeĭ; după starea civilă: 230 căsătoriţĭ, 740 necăsătoriţĭ, 40 văduvĭ; după cultură: 176 sciŭ carte; 3 streinĭ ovreĭ; restul românĭ ortodoxĭ.

Există în comună o singură *biserică* cu hramul *sf. Nicolae* şi *sf. Gheorghe*, zidită în 1861 de administraţiunea monastireĭ sf. Ión din Focşanĭ, are 17 pogóne pământ, 100 leĭ venit, 1 preot, 1 cântăreţ, 1 paracliser.

In comună este o *şcólă* mixtă, fundată în anul 1887 de Stat.

cu 1 învĕţător şi cu 60 elevĭ înscrişĭ (1892—93).

Calitatea pămêntuluĭ este fórte bună, maĭ cu sémă pentru semănăturĭ; în privinţa *culturii* pămêntuluĭ, comuna are: 1255 hect. arabile, 799 hect. imaş, 100 hect. pădure, 8 hect. viĭ; în ceea ce privesce *întinderea* şi *producerea* semănăturilor pe 1892, dăm aci cele următóre: 603 hect. porumb cu 12.873 hl. (21 hl. de 1 hect.), 73 hect. orz cu 1372 hl. (18 hl. de 1 hect.), 286 hectare semănate cu mohor pentru vite, aŭ produs: 22.400 kgr. (110 kgr. de hect.); 296 hect. mirişte.

Ocupaţiunile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd pentru acésta 50 plugurĭ; *crescerea vitelor*, în comună existând 1696 capete, din carĭ 200 boĭ, 185 vacĭ, 12 caĭ, 19 epe, 1200 oĭ, 80 râmătorĭ; *industria* este cea domestică; *comerţul* e activ şi constă în importul de vestminte, instrumente agricole şi în exportul cerealelor; *transportul* se face prin staţia Cotescĭ, la $3^1/_2$ km. spre Sud. In comună sunt 8 comercianţĭ, cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt drumurile vicinale: 1. spre Câmpinénca-Vârteşcoĭ; 2. spre Slobozia-Ciorăscĭ; 3. spre Cârlige, Cotescĭ, Budescĭ; 4. şoséua naţională Râmnic-Focşanĭ; 5. calea ferată Râmnic-Focşanĭ-Iaşĭ.

Budgetul. Comuna are 240 contribuabilĭ; veniturile sunt de 5458 leĭ 84 banĭ, iar cheltuelile de 5458 leĭ 84 banĭ; contribuţiunile se urcă la 3893 leĭ 26 banĭ.

Golescĭ, sat în plasa O aşuluĭ, cătunul comuneĭ Cotescĭ, aşeḑat în câmp, spre răsărit, lângă comuna Golescĭ, căreia aparţinuse o dată, la 4 km. spre Est de cătunul de reşedinţă, Cotescĭ; are o întindere cam de 200 hect., cu o populaţie de 38 familiĭ, carĭ cuprind 161 suflete, din carĭ 33 contribuabilĭ; 31 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ; are o biserică cu 1 preot, 1 cântăreţ, 1 paracliser.

Goli, lac în plaiul Râmnicu, com. Chiojdenĭ, aşeḑat în partea de apus a comuneĭ, a căreĭ proprietate este, pe o poiană a déluluĭ Chiojdenilor; produce ştiucă şi caracudă măruntă, ce se consumă de locuitorĭ.

Gologan, comună rurală în plasa Marginea de sus, pe malul drept al riuluĭ Râmna.

Inainte purta *numele* de Paraschivenĭ.

Este *aşeḑată* în partea de

miadă-nópte a judeţuluĭ, la 34 km. spre Nord-Est de oraşul Rămnicu-Sărat şi în partea răsăriténă a plăşiĭ la 20 km. spre Nord-Est de com. Plăinescĭ, reşedinţa plăşiĭ; comune învecinate sunt: Risipiţĭ la 3 km., Mândrescĭ, Rămnicenĭ, Slobozia-Ciorăscĭ la 8 km., Golescĭ la 14 kilometri.

Se *mărginesce* la miadă-nópte cu com. Risipiţĭ, despărţită prin rîul Rămna, la răsărit cu com. Hăngulescĭ, la miadă-ḑi cu com. Obilescĭ, de care se desparte prin pîrîul Valea Nanuluĭ, şi la apus cu Slobozia-Ciorăscĭ.

Este o comună *de câmp*, nu are dealurĭ însemnate în teritoriul eĭ.

Rîul *Rămna*, o udă de la Sud-Vest la Nord-Est, în partea de apus. Maĭ sunt şi 34 puţurĭ (ca 10—12 m. adâncime).

Clima comuneĭ este variabilă; vara căldurĭ mari, iarna gerurĭ şi vîscole.

Satele, carĭ o compun sunt: [illegible] reşedinţa la apus, [illegible] la răsărit.

Suprafaţa comuneĭ este de [illegible] hect., din carĭ 140 hect. este pate de vatra comuneĭ, 1500 hect. [illegible] şi 3755 hect. [illegible] particulare.

[illegible] comuneĭ e de [illegible] suflete; după sex: 740 bărbaţĭ, 760 femeĭ; după starea civilă: 400 căsătoriţĭ, 1074 necăsătoriţĭ, 26 văduvĭ; după cultură; 25 sciu carte; toţĭ românĭ.

Comuna are o *biserică* cu hramul *Adormirea Maicĭĭ Domnuluĭ*, fundată la 1859 de proprietarul Scarlat Iarca, cu 17 pogóne pămênt şi 170 leĭ venit; iar ca deservenţĭ, 2 preoţĭ şi 2 cântăreţĭ.

Are o *şcólă mixtă*, fundată în 1880 de comună, cu 1 învăţător şi 53 elevĭ înscrişĭ, 16 promovaţĭ (1892—93).

Calitatea pămêntuluĭ este fórte bună, fiind pămênt negru amestecat cu argil şi pămênt vegetal, e bine udat; ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are 3000 hect. arabile, 1000 hect. imaş, 40 hect. pădurĭ, 800 hect. feneţe şi 521 hect. neproductiv; iar în privinţa *întinderiĭ* şi *producerii* semănăturilor pe 1892, avem tabloul următor: 1500 hect. grâŭ cu 6200 hl. (4½ hl. de 1 hect.), 200 hect. secară cu 600 hl. (3 hl. de 1 hect.), 600 hect. porumb cu 1360 hl. (2 hl. de 1 hect.), 20 hect. in cu 60 hl. (3 hl. de 1 hect).

Ocupaţiile locuitorilor cele maĭ însemnate, sunt: *agricultura*, avênd pentru acésta 160 plugurĭ, 1 maşină de semănat; *crescerea*

vitelor, existând în comună 2748 capete, din carĭ 707 boĭ, 320 vacĭ, 66 caĭ, 200 epe, 2 măgarĭ, 1054 oĭ, 389 râmătorĭ; *industria* e simplă, anume cea domestică; *comerțul* e destul de activ și constă în importul de instrumente agricole, haine confecționate gata, coloniale și cele necesare bunuluĭ traiŭ, și în exportul cerealelor, maĭ cu sémă al grâuluĭ și porumbuluĭ, și vitelor; *transportul* productelor se face prin gara Cotescĭ, la 21 km. spre apus de comună; maĭ sunt și 10 comercianțĭ, (din carĭ 2 streinĭ), din acești 3 sunt băcanĭ și 7 sunt cârciumarĭ.

Căile de comunicație sunt drumurĭ vicinale: 1. spre Risipițĭ-Focșanĭ; 2. spre Malurĭ-Măicănescĭ; 3. spre Obilescĭ-Mărtinescĭ; 4. spre Slobozia-Ciorascĭ-Plăinescĭ; 5. spre Golescĭ; 6. spre Bogza-Voetin-Râmnicu-Sărat.

Budgetul. Comuna are 400 contribuabilĭ; veniturile sunt de 8132 leĭ, iar cheltuelile de 8046 leĭ, decĭ un mic excedent de 86 leĭ; contribuțiunile comuneĭ sunt de 11.275 leĭ 34 banĭ.

Portul. A se vedea acel al plășiĭ în general.

Gologan, sat în plasa Marginea de jos, cătunul de reședință al comuneĭ Gologan; maĭ inainte se numia *Paraschivenĭ*, nu se scie de unde; numele actual îl are de la moșia Gologan; este aședat în partea de apus a comuneĭ, în câmp și pe malul drept al rîuluĭ Râmna; are o întindere cam de 100 hect., cu o populațiune de 386 familiĭ, ce cuprind ca la 1487 suflete, din carĭ 386 contribuabilĭ; numaĭ 25 sciŭ carte; are o biserică cu 2 preoțĭ și 2 cântărețĭ; aci e și școla comuneĭ.

Gologan, moșie însemnată în plasa Marginea de jos, pendinte de comuna Gologan; e fórte productivă; întinderea loculuĭ cultivat, precum și producerea semănăturilor sunt socotite la comuna Gologan, vedĭ acest nume.

Gorgana, movilă însemnată în plasa Gradiscea, comuna Boldu, în partea de miadă-nópte și a plășiĭ și a comuneĭ, nu se scie de unde îșĭ are numele; a servit ca punct tirgonometric de observația statuluĭ major austriac la facerea hărțiĭ Muntenieĭ (Valachieĭ), precum și statuluĭ major român, la facerea hărțiĭ, care o lucréză și acume.

Gorunul, dél însemnat în plaiul Râmnicu, comuna Dumitrescĭ,

se desface din culmea Cătăuţuluĭ, brăsdează partea de miadă-ḑi a comuneĭ, despărţind'o de comuna Buda; se întinde printre rîul Rămnicu-Sărat şi afluentul seŭ, pîrîul Schitul; este acoperit în mare parte cu pădurĭ de gorun, de unde şi numele.

Gorunului -la poiana, locuinţă isolată în plaiul Rămnicu, comuna Dumitreşcĭ, la pólele dealului Gorunul, pe drumul ce duce din Dumitreşcĭ la comuna Buda, adĭ este han

Grădinile, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Mărăneşcĭ, reşedinţa plăşiĭ, numit aşa de la numeroasele grădinĭ ce înconjoră casele locuitorilor; [illegible] se numia [illegible] de la proprietatea Cenuşăşca, este asedĭat în partea de răsă[illegible] a comuneĭ, în câmp, la [illegible] spre Est de cătunul de reşedinţă, Bolboşa sau Mărăneşcĭ [illegible]

[illegible]

comuna Plăineşcĭ, reşedinţa plăşiĭ.

Gradiscea -Valea, pîrîŭ în plasa Gradiscea, comuna Gradiscea de sus; se formézĭ din vine şi pîrae existente pe teritoriul comuneĭ, udă comuna prin mijloc, trece prin cătunul de reşedinţă şi merge de se varsă în riul Buzeŭ, pe drépta luĭ.

Gradiscea -lunca, o câmpie întinsă în plasa Gradiscea, în partea de miadă-ḑi a eĭ, în comuna Gradiscea de jos, se întinde pe malul stâng al riuluĭ Buzeŭ: este acoperită cu bogate semănăturĭ, şi puţine locurĭ de fîneţă.

Gradiscea, plasa în judeţul Rămnicu-Sărat în partea de Sud-Est a judeţului. Si-a luat numele de la cuvântul slavon *Gradisce* = locuinţă în opoziţie cu *Si*[illegible] loc neîncuiat. Se mărginesce la Nord-Vest cu plasa Marginea de sus, la Nord-Est cu plasa Marginea de jos, la Sud-Est cu judeţul Brăila, de care se despărţe prin rîul Buzeŭ, la apus cu plasa Rămnicu de jos şi cu Rămnicu de sus. Este o plasă [illegible] din regiunea câmpuluĭ; [illegible] numai malurile [illegible] Rămnicu şi Buzeŭ. Delul

Suligatu la răsărit; are însă numeróse movile, carĭ vor dispărea din ḑi în ḑi, arate fiind de locuitorĭ. Rîul Râmnicu o udă la miaḑă-nópte, Buzĕul la miaḑă-ḑi; n'aŭ afluenţĭ, nicĭ unul nicĭ altul, în partea de miaḑă-ḑi sunt marile lacurĭ B.-Albă şi Amara în ele se scurg prin aşa numite Viróge, alte bălţĭ, maĭ micĭ, ca Clod, Ghergheasa, Ciulniţa etc. Clima este variabilă, vara sunt căldurĭ marĭ, iarna frigul se simte, şi viscolele o cercetéză nu tocmaĭ rar. Suprafata eĭ este de 49904 hect., şi o populaţie de 3295 familiĭ, carĭ cuprind 13804 locuitorĭ. Este formată din 13 comune rurale: Ştubeĭ, Măcrina, Nicolescĭ, Puescĭ la miaḑă-nópte; Domniţa, Racoviţa, Gradiscea de sus, Gradiscea de jos, Câinenĭ la miaḑă-ḑi; Amara, Balta-Albă, Boldu, şi Vâlcelele la mijloc. Reşedinţa plăşiĭ este în comuna Gradiscea de sus. Producţiunile: Pământul eĭ este fórte fertil, fiind compus din pământ negru şi vegetal. Agricultura reuşeste de minune: locuitoriĭ de pe lângă bălţĭ şi rîurĭ se maĭ ocupă şi cu pescaria. Comerţul constă în importul de coloniale, vînurĭ, rachiurĭ, instrumente agricole şi în exportul de cereale şi vite. Transporturile se fac şi prin Râmnicu-Sărat şi prin staţiile din judeţul Brăila, carĭ sunt în apropiere. Căile de comunicaţie sunt; Calea judeţană Râmnic-Balta-albă-Brăila; apoĭ numeróse drumurĭ vicinale între comune. — Maĭ pe larg a se vedea fie-care comună în parte.

Gradiscea de jos, comună rurală în plasa Gradiscea, pe malul stâng al rîuluĭ Buzĕŭ.

Şĭ-a luat *numele* de la cuvêntul slavon *Gradisce*, ce însemnéză locuinţă, şi *de jos*, de la posiţia sa jósa în raport cu Gradiscea de sus.

Este *aşeḑată* în partea de miaḑă-ḑi a judeţuluĭ, la 31 km. spre Sud-Est de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea sudică a plăşiĭ la 2 km. spre răsărit de Gradiscea de sus, reşedinţa plăşiĭ. Comunele învecinate sunt: Racoviţa la 7 kilom., Vâlcele la 12 kilom., B.-Albă la 14 kilom.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu com. Vâlcele, la răsărit cu Racoviţa, la apus cu comuna Gradiscea de sus, la miaḑă-ḑi cu comuna Şuţescĭ (jud. Brăila), de care se desparte prin rîul Buzĕŭ.

Este o comună *de câmp*, n'are délurĭ, afară de malul rîuluĭ Buzĕŭ.

Rîul *Buzĕŭ* o udă la miaḑă-ḑi

de la Vest la Est; balta *Ciulnița* la miadă-nópte; maĭ sunt 25 puțurĭ (7—10 m. adâncime).

Clima comuneĭ este variabilă, vara cu căldurĭ însoțite une-orĭ de secetă, iarna cu frig și viscole, totuși sănătósă.

Cătune altele numaĭ are, afară de cel de reședință.

Suprafața e de 455 hect., din carĭ 40 hect. vatra comuneĭ, 407 hect. ale locuitorilor proprietățĭ, private nu sunt.

Populația e de 132 familiĭ cu 564 suflete; după sex: 272 bărbațĭ și 292 femeĭ; după starea civilă: 244 căsătoriți, 305 necăsătoriți, 15 văduvĭ; după cultură: 43 sciŭ carte; toțĭ românĭ.

Comuna are *o biserică* cu hramul *Sf. Gheorghe*, zidită în anul 1871 de preotul Mihălescu și locuitorĭ; are 17 pogóne pământ, și 180 leĭ venit; are 1 preot și 1 cântăreț.

Are o *școlă mixtă*, fundată în 1887 de locuitorĭ, cu 1 învățător și 44 elevĭ înscrișĭ, din carĭ 23 promovațĭ (1892—1893).

Calitatea pământuluĭ este mediocră, fiind compus din argil și amestecat cu nisip; ca *cultură* pământuluĭ, comuna are 204 hect. loc arabil, 203 hect. imas, 8 hect. neproductiv, iar în privința *întinderii* și *producerii* semănăturilor pe 1892 avem tabloul următor: 74 hect. porumb cu 1184 hl. (16 hl. de 1 hect.), 130 hect. orz cu 1040 hl. (8 hl. de 1 hect.).

Ocupațiunile locuitorilor cele maĭ insemnate sunt: *agricultura*, avênd pentru acésta 50 plugurĭ; *crescerea vitelor*, existând în comună 1112 capete, din carĭ: 268 boĭ, 183 vacĭ, 171 caĭ, 87 epe, 210 oĭ, 83 rămătorĭ; *industria* este simplă, neînsemnată; *comerțul* constă în importul de băuturĭ spirtóse, coloniale, țesăturĭ, instrumente agricole, și în exportul de cereale și vite; *transportul* se face prin gara *Iancă* (jud. Buzĕŭ) la 11 km. spre Sud-Est de comună; în comună maĭ sunt 3 comercianțĭ, din carĭ 2 cârciumarĭ.

Căile de comunicație sunt drumurĭ vicinale spre comunile vecine; așa: 1. spre Domnița-Racovițenĭ; 2. Gradiscea de sus-Amara; 3. Vâlcele-Ciorăscĭ.

Budgetul. Comuna are 150 contribuabilĭ; veniturile sunt de 1945 leĭ 96 banĭ, iar cheltuelile de 1943 leĭ 60 banĭ; contribuțiunile comuneĭ se urcă la suma de 1987 leĭ 71 banĭ.

Portul locuitorilor e cel țărănesc, amestecat puțin cu cel bulgăresc.

Gradiscea de sus, comună rurală în plasa Gradiscea, pe malul stâng al rîuluĭ Buzĕŭ.

Şĭ-a luat *numele* de la cuvêntul slavon *Gradisce*, ce însemnéză pămênt locuit, şi *de sus* de la posiţia sa înaltă.

Este *aşeḑată* în partea de miaḑă-ḑi a judeţuluĭ, la 30 km. spre Sud-Est de oraşul R.-Sărat, şi în partea sudică a plăşiĭ a căreĭ reşedinţă este; comunele învecinate sunt: Gradiscea de jos, la 2 km. spre răsărit, Racoviţa la 9 km., B.-Albă la 8 km., Câinenĭ la 13 km.

Se *mărginesce* la Nord cu com. Vâlcele, la răsărit cu Gradiscea de jos şi Racoviţa, la apus cu Amara şi Câinenĭ, la Sud cu Şuţescĭ (jud. Buzĕŭ), de care se desparte prin rîul Buzĕŭ.

Este o comună *de câmp*, n'are delurĭ în interiorul comuneĭ, numaĭ malurile Buzĕuluĭ şi icĭ-colo, câte-va movile risipite.

Rîul *Buzĕŭ* o udă la miaḑă-ḑi de la Vest la Est; *Vâjiitórea* la miaḑă-nópte; tot spre nord sunt lacurile *Balta Albă* şi *Ciulniţa*; maĭ sunt 64 puţurĭ (10—20 m. adâncime).

Clima comuneĭ e variabilă, vara cu căldurĭ marĭ, iarna cu gerurĭ; nu tocmaĭ sănătósă din pricina bălţilor şi mlaştinelor, ce o înconjóră.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Gradiscea de sus*, reşedinţa, la miaḑă-ḑi, *Balta-Albă*, la Nord, *Gradiscea de sus nouă* la Sud-Vest şi *Custura* la răsărit.

Suprafaţa e de 5092 hect., din carĭ: 243 hect. vatra comuneĭ, 4061 hect. ale locuitorilor, 657 hect. proprietate a statuluĭ.

Populaţia este de 358 familiĭ cu 1592 suflete; după sex: 823 bărbaţĭ, 769 fem.; după starea civilă: 340 căsătoriţĭ, 1229 necăsătoriţĭ, 23 văduvĭ; după cultură: 200 sciŭ carte; toţĭ românĭ.

Are *2 biserici*: 1. una în cât. Gradiscea de sus, cu hramul *Sf. Gheorghe*, zidită în 1871 de locuitorĭ, cu 480 leĭ venit; 1 preot, 1 dascăl, 1 paracliser; 2. bis. din cătunul Balta albă cu hramul *Sf. Pantelimon* şi *Vasile*, zidită în 1886 de locuitorĭ; are 290 leĭ venit, şi ca deservenţĭ: 1 preot, 1 dascăl şi 1 paracliser.

Are 2 *şcolĭ* de băeţĭ; una în cât. Gradiscea de sus, fundată de stat în 1871, şi alta în cât. Balta-albă, fundată în 1886 tot de stat; cu 2 învĕţătorĭ, cu 150 elevĭ inscrişĭ, (50 fete) şi 80 promovaţĭ (5 fete) 1892—93.

Calitatea pământuluĭ este mediocră, fiind argilo-nisipos; ca *cultură* comuna are: 4448 hect. arabile, 200 hect. imaş, 150 hect. pădure, 1 hect. vie, 50 hect. neproductiv; iar *recoltele* in 1892 aŭ fost: 2000 hect. orz cu 40000 hl. (20 hl. de 1 hect.), 1800 hect. porumb cu 8000 hl. (4½ hl. de 1 hect.), 300 hect. secară cu 3600 hl. (10 hl. de 1 hect.), 200 hect. grâŭ cu 2400 hl. (14 hl. de 1 hect.), 100 hect. ovĕz cu 1200 hl. (12 hl. de 1 hect.), 48 hect. meĭ cu 576 hl. (13 hl. de 1 hect.).

[illegible] locuitorĭ'or sunt: [illegible], avênd 205 pluguri; [illegible], avênd 2585 capete, din carĭ 525 boĭ, 396 vacĭ, 335 [illegible], 332 epe, 700 oĭ, 15 capete [illegible]. [illegible] e simplă. Sunt 1 povarnă, 2 [illegible] 1 [illegible]. [illegible] e [illegible] de importă de [illegible]. [illegible] sunt exportate [illegible] gara [illegible] [illegible] Sulina, [illegible] [illegible] Bogdan [illegible].

[illegible] sunt [illegible] Racovița-Domnița; 3. Câinenĭ; 4. Balta albă.

Budgetul. Comuna are 340 contribuabilĭ; veniturile sunt; 9324 leĭ 02 banĭ; cheltuelile de 9304 leĭ 16 banĭ, contribuțiile sunt de 4965 leĭ.

Portul e cel țărănesc, amestecat puțin cu cel bulgăresc și sârbesc.

Gradiscea de sus, sat in plasa Gradiscea, cătunul de reședință al comuneĭ Gradiscea de sus, așeḑat la Sud, pe malul stâng al Buzĕuluĭ; are 38 hectare intindere și o populație de 198 familiĭ cu 875 suflete, 188 contribuabilĭ; 120 sciŭ carte; are o biserică și o școlă a comuneĭ.

Gradiscea de sus, -nouă, sat in plasa Gradiscea, cătunul comuneĭ Gradiscea de sus; este așeḑat la apus, la 500 metri de cătunul de reședință, de la care [illegible] numele; are 40 hect. [illegible] familiĭ, [illegible] suflete, [illegible] contribuabilĭ, [illegible] sciŭ carte.

Gradiscea -Mitropoliei, pădure in plasa Gradiscea, com. Gradiscea de sus, are 150 hect., proprietate a Statuluĭ; are ca [illegible] stejar.

Gradiș, moșie rurală in plasa

Râmnicu de sus, pe pârîul Orévu.

Şĭ-a luat *numele* de la moşia Grebăn.

Este *aşeḑată* în partea de apus a judeţuluĭ, la 6 km. spre Vest de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea răsăriténă a plăşiĭ, la 4 km. spre apus de comuna Sgârciţĭ, reşedinţa plăşiĭ; comunele învecinate sunt: Putreda la 3 km., Racoviţenĭ la 9 km., Jidenĭ la 11 km.

Se *mărginesce* la răsărit cu căt. Cristinescĭ (al com. Sgârciţĭ), la apus cu comuna Putreda, la miaḑă-nópte cu com. Sgârciţĭ, la miaḑă-ḑi cu moşia D-luĭ Marghiloman.

Este o comună din *regiunea délurilor*, fiind brăsdată la apus de ramificaţiile culmeĭ *Strejescĭ* la miaḑă-nópte de délurile *Baba*, *Douĕ Cóe*, *Fântâna Turculuĭ* şi délul *Posada* la Nord-Est.

Pârîul *Orévu* o udă în partea de răsărit, de la Nord la Sud şi afluenţiĭ sĕĭ, păraiele *Hornescĭ* şi *Herăscĭ*; la răsărit se maĭ află şi un *heleşteŭ* al moşieĭ Grebăn; în comună sunt 34 puţurĭ (12—30 m. ad) şi 3 fântânĭ.

Clima comuneĭ este temperată dar sănătósă; vara-ĭ răcorósă; iarna-ĭ maĭ dulce din pricina adăpostuluĭ la care se află.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Grebăn*, reşedinţa la miaḑă-ḑi, *Hornescĭ*, *Herăscĭ*, *Fântâna-Turculuĭ*, *Zăplazĭ*, succedându-se unul după altul în direcţiunea nordică.

Suprafaţa comuneĭ este de 3810 hect., din carĭ: 90 hect. vatra comuneĭ, 2000 hect. ale locuitorilor şi 1910 hect. ale particularilor.

Populaţia este de 654 familiĭ, carĭ cuprind 2397 suflete; după sex: 1227 bărbaţĭ, 1170 femeĭ: după starea civilă 1308 căsătoriţĭ, 971 necăsătoriţĭ, 118 văduvĭ; după cultură: 190 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Are *4 bisericĭ*: 1. una în cătunul Grebăn cu hramul *Sf. Dumitru*, fundată în 1807; 2. alta tot în căt. Grebăn cu hramul *Sf. Dumitru*, fundată în 1844; amêndouĕ de către marele logofăt Costache Şuţu (fiul luĭ Grigore Şuţu), şi cu soţia sa Rucsandra (fiica vorniculuĭ Dumitru Racoviţă), şi sub îngrijirea luĭ Pitar Brăilénu; amêndouĕ aŭ 2 preoţĭ, 2 cântăreţĭ, 1 dascăl, 1 paracliser; 3. biserica din cătunul Hornescĭ cu hramul *Sf. Voevoḑĭ*, zidită în 1818 de Vlad Perieţénu; zugravită şi înfrumuseţată de Costache Perieţénu cu ajutorul luĭ Ion Stoenescu, Roman Bucurescénu, Au-

gustin Chivu, George Niculaĭ și alți creștinĭ pioșĭ; cu 17 pogône pămênt, cu 2 preoțĭ și 1 cântăreț; 3. biserică din cătunul Herăscĭ cu hramul *Sf. Voevodĭ*, zidită în 1802 de preotul Hinția cu locuitorĭ; cu 17 pogône pămênt și cu 1 preot, 1 cântăreț, 1 paracliser.

Are o *școlă mixtă*, fundată în 1876 de Michai Negru, cu 1 invĕtător și 104 elevĭ înscrișĭ, din carĭ 67 promovațĭ (1892—1893).

Calitatea pămêntuluĭ este bună; ca *cultură* comuna are: 1136 hect. arabile, 1187 hect. pădure, 631 hect. viĭ, 300 hect. tănețe; iar recoltele pe 1892 aŭ fost: 856 hect. grâŭ cu 17976 hl. (22 hl. de 1 hect.), 100 hect. secară cu 2100 hl. (21 hl. de 1 hect.), 180 hect. orz cu 3780 hl. (20 hl. de 1 hect.).

Ocupațiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 250 plugurĭ, 2 mașinĭ de treerat, 1 de secerat, *cultura viei*, *crescerea vitelor*, avênd: 1635 capete, din carĭ 490 boĭ, 52 vacĭ, 51 caĭ, 40 epe, 810 oĭ, 41 capre, 151 rămătorĭ; *industria* e simplă, sunt în com. 1 cojocar, 2 tâmplarĭ, 2 măcelarĭ, 1 boiangiŭ; *comerțul* constă în importul de coloniale, țesăturĭ, instrumente agricole, și în exportul de cereale, vite și vin; —*transportul* se face prin gara R.-Sărat, la 7 kilom. spre Nord-Est de comună; maĭ sunt în comună 30 comercianțĭ românĭ, din carĭ 2 băcanĭ și 7 cârciumarĭ.

Căile de comunicație sunt: drumurile vicinale; așa 1. spre: Sgârciți-Râmnicu-Sărat; 2. spre Băbenĭ-Dedulescĭ-Buda; 3. spre Sgârciți-Jidenĭ; 4. spre Putreda-Valea Rațeĭ-Racoviținĭ; 5. spre Costieniĭ-marĭ-Bălăcianu.

Budgetul. Comuna are 600 contribuabilĭ; veniturile sunt de 10463 leĭ 03 banĭ, iar cheltuelile de 10205 leĭ 86 banĭ, remânând un excedent în plus de 257 leĭ 18 banĭ; contribuțiile comuneĭ se ridică la suma de 15395 leĭ 67 banĭ.

Portul locuitorilor se asêmănă cu acela al locuitorilor din Pardoșĭ, veḑĭ Pardoșĭ.

Grebăn, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ de reședință al comuneĭ Grebăn, numit ast-fel de la proprietatea Grebăn; este așeḑat în partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ, pe pârîul Orévu, la îmbucătura pârîuluĭ Grebăn; are o întindere cam de 1500 hectare, cu o populație de 337 familiĭ, carĭ cuprind 1290 suflete, din carĭ 200

contribuabilĭ; 75 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ; are 2 bisericĭ cu 2 preoţĭ şi 2 cântăreţĭ; tot aci e şi şcóla comuneĭ.

Grebăn, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, comuna Grebăn, isvorăsce de pe teritoriul comuneĭ, pe care o udă în partea de răsărit, trece în plasa Râmnicu de jos şi merge de se varsă în pâriul Valea Bouluĭ, lângă comuna Socariciu.

Grebăn, moşie în plasa Râmnicu de sus, pendinte de comuna Grebăn, are pădure puţină, fâneţe şi locurĭ arabile; întinderea şi producerea semănăturilor sunt socotite la comuna Grebăn. Veţĭ Grebăn.

Grebănóss, dél în plasa Oraşul, comuna Cotescĭ, reşedinţa plăşiĭ, brăsdéză partea de apus a comuneĭ; e acoperit cu viĭ şi semănăturĭ.

Grecilor -drumul, un drum din plasa Marginea de sus, plécă chiar din oraşul Râmnicu-Sărat, de pe bariera Balta-albă, se îndréptă spre Răsărit, trece prin crângul Ursuluĭ şi se opresce în comuna Bogza, trecênd prin Voetin; se spune că pe acest drum veniaŭ şi se duceaŭ Greciĭ ce aveaŭ proprietăţĭ însemnate în acest judeţ.

Greculuĭ -mărăcinilĭ, sat în plasa Gradiscea, cătunul comuneĭ Obidiţĭ; şĭ-a luat numele de la un grec ce poseda acéstă moşie precum şi cătunul; este aşeḑat în partea de răsărit a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Râmnicu-Sărat, la 360 metri spre Nord-Est de cătunul de reşedinţă, Obidiţĭ; are o întindere cam de 130 hect., cu o populaţiune de 84 familiĭ, ce coprind 324 suflete, din carĭ 61 contribuabilĭ şi 4 sciŭ carte; toţĭ românĭ; maĭ avea şi numele de *Ceauş*.

Grozóia, pârîŭ în plasa Oraşuluĭ, comuna Broştenĭ, isvorăsce din délul Grozóia, udă apusul comuneĭ, şi se varsă în pâriul Valea largă.

Grozóia, dél în plasa Oraşuluĭ, comuna Broscenĭ, se desface din délul Delénu, brăsdéză partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Grumazu, dél în plasa Marginea de sus, comuna Slobózia, brăsdéză în partea de apus; loc de păşune pentru vite.

Grópa, nume generic ce înso-

ţesce multe nume propriĭ; a se căuta acele nume propriĭ.

Gugeşcĭ, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Plăinescĭ, aşedat în partea de Nord a comuneĭ, la 2½ km. spre Nord-Est de cătunul de reşedinţă, pe rîul Râmna; are 8 hect., cu 310 familiĭ, 1080 suflete, 150 contribuabilĭ; 250 sciŭ carte; are o biserică şi o şcolă.

Gugeşcĭ, staţie de cale ferată în plasa Marginea de sus, comuna Plăinescĭ, pe linia Buzĕŭ-Râmnicu-Sărat-Focşanĭ; la 184 km. de la Bucureşcĭ, la 21 km. de la R.-Sărat. Gara de transport a comunelor Plăinescĭ, Slobozia, Popeşcĭ, Bogza, Sibie, Dragoşeşcĭ, Roteşcĭ.

[illegible] comună rurală în plasa [illegible] pe pârîul Buzĕŭ. [illegible] de la moşia [illegible] Gârnea [illegible] parte de [illegible] km. spre Nord-Est de oraş. Râmnicu-Sărat [illegible] Sărat [illegible] Mă[illegible] comune [illegible] Nord [illegible] Sud [illegible] cu com. Măicănescĭ la răsărit, Maxinenĭ şi rîul Buzĕŭ, la miaţă-ţi cu com. Domniţa, şi la apus cu com. Vâlcele şi Ciorăscĭ.

Este o comună *de câmp*, n'are dăluri în interiorul eĭ ci numai nisce micĭ movile.

Pârîul *Buzăel*, o udă la miaţă-ţi şi afluentul sĕŭ, *Puturosu* ce formĕză balta *Butucĭ* şi *Puturosu* la miaţă-ţi; maĭ sunt 12 puţurĭ (9—11 m. ad).

Clima comuneĭ este variabilă: vara căldurĭ marĭ, iarna expuse viscolelor Crivĕţuluĭ rusesc.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Gulianu*, reşedinţa la Nord, *Ricia* la Sud.

Suprafaţa comuneĭ e de 79[illegible] hect., din carĭ 56 hect. vatra comuneĭ, 408 hect. ale locuitorilor, 7500 hectare ale particularilor.

Populaţia comuneĭ e de 1[illegible] familiĭ, cu 867 suflete; du[illegible] sex: 444 bărbaţĭ şi 423 femei; după starea civilă: 150 căsătoriţĭ, 66[illegible] necăsătoriţĭ, 21 [illegible]; după naţiune: 95 s[illegible] carte, restul nu; toţĭ sunt [illegible] mărĭ ortodoxĭ.

Comuna are o *biserică* [illegible] Sfinţĭ Ierarhĭ Cresti[illegible] zidită în anul 18[illegible] de [illegible] cu un venit de 3[illegible] preot, 1 cântăreţ, [illegible]

Comuna are 2 *şcolĭ mixte*, amêndouĕ fundate de comună, cea din Gulianca la 1880, cea din Ariciu, la 1863, cu 2 învĕţătorĭ şi 57 elevĭ înscrişĭ, iar 21 promovaţĭ.

Calitatea pămêntuluĭ este fórte bună, maĭ cu sémă pentru agricultură şi imaş; ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are: 5355 hect. arabile, 2144 hect. imaş, 73 hect. pădure, 340 hect. fâneţe; iar în privinţa *întinderiĭ* şi *producerii* semănăturilor pe 1892 avem cele urmatóre: 2370 hect. grâŭ cu 28.440 hl. (12 hl. de 1 hect.), 173 hect. secară cu 2415 hl. (14 hl. de 1 hect.), 1210 hect. orz cu 14.520 hl. (11 hl. de 1 hect.), 30 hect. ovĕz cu 244 hl. (8 hl. de 1 hect.), 525 hect. meĭ cu 6300 hl. (11 hl. de 1 hect.), 1043 hect. porumb cu 14.500 hl. (12 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiunile locuitorilor maĭ însemnate sunt: *agricultura*, avênd pentru acésta şi 181 plugurĭ, 4 maşinĭ de semănat, 4 de secerat, 4 de treerat, 2 morĭ cu aburĭ; *crescerea vitelor*, existând în comună ca la 2497 capete, din carĭ 534 boĭ, 357 vacĭ, 249 caĭ, 143 epe, 1152 oĭ, 62 râmătorĭ; *industria* este simplă, în comună sunt: 1 potcovar, 2 tâmplarĭ; *comerţul* este activ şi constă în importul de coloniale, instrumente agricole, spirtóse şi haine confecţionate gata şi în exportul de vite şi maĭ cu sémă de cereale; *transportul* se face prin staţia Hanu Conake (jud. Tecucĭ), la 16 km. spre Nord-Est de comună; maĭ sunt şi 9 comercianţĭ (2 streinĭ), din acestia 5 sunt cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt drumurĭ vicinale: 1. spre Măicănescĭ; 2. spre Nămălósa (jud. Tecucĭ); 3. spre Brăila; 4. spre Ciorăscĭ, altul din căt. Ariciu, merge tot la Brăila; 6. spre Râmnicenĭ şi dă în calea judeţiană Râmnicu-Sărat-Măicănescĭ.

Budgetul. Comuna are 170 contribuabilĭ; veniturile sunt de 5000 leĭ, iar cheltuelile sunt de 4473 leĭ, remânând un excedent de 527 leĭ; contribuţiunile comuneĭ sunt de 10.706 leĭ 89 banĭ.

Portul locuitorilor este cel naţional, amestecat puţin cu cel bulgăresc şi sârbesc.

Gulianca, sat în plasa Marginea de jos, cătunul comuneĭ Gulianca, de reşedinţă, situat în mijlocul comuneĭ, în câmp, pe un crac al pârîuluĭ Buzĕŭ; nu se scie de unde îşĭ are numele; are o întindere de 21 hectare (numaĭ vatra satuluĭ), cu o populaţiune de 72 familiĭ, carĭ cuprind 339 suflete, 80 contri-

buabilĭ; 48 sciŭ carte; toţĭ romănĭ; are o biserică cu 1 preot, 1 dascăl, 1 cântăreţ; aci e şi şcoia comuneĭ.

Gulianceĭ -la tufa, locuinţă isolată, in plasa Marginea de jos, comuna Gulianca în partea de apus a eĭ; aşĭ e han pe drumul spre comunele Ciorăscĭ-Mărtinescĭ şi Slobozia-Mihălcenĭ.

Gura-Badeĭ, piket vechiŭ cu No. 23 către hotarul Moldoveĭ, in plasa Oraşu', comuna Broştenĭ, aşedat la gura pâriuluĭ Valea Badeĭ.

Gura Buzĕuluĭ, han în plasa Marginea de jos, comuna Măxinenĭ, la confluenţa Buzĕuluĭ cu Siretul, pe drumul spre Brăila.

Gura nume generic, ce insoţesce multe numĭ proprii, arătând poziţia lor la gura riurilor şi văilor a se căuta numele proprii ce insoţesc.

Gurbănésa, munte în plaiul Râmnicului com. Chiojdenĭ, se desface din delul Măgura, brăsdéză partea de apus a comuneĭ, se termină în rîul Motnăŭ; este acoperit pădurĭ intinse.

Gurcarĭ, numire vechie a cătunuluĭ Bicescĭ de sus, al comuneĭ Dumitrescĭ, din plaiul Râmnic; numit ast-fel, de la intâia familie de rĕzăşĭ, ce a ocupat aceste locurĭ, Gurcariĭ.

Gurganu, movilă naturală în plaiul Marginea de jos, comuna Gurgan; e acoperită cu semănăturĭ şi arată necontenit; va dispărea cu timpul.

Gurguiatu, dél în plasa Marginea de sus, comuna Tâmboesci, se desface din délul Măgura Păţâneĭ, brăsdéză partea de apus a comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ.

Gurguia, dél în plasa Marginea de sus, comuna Tâmboescĭ, o ramură a celuĭ de sus; e acoperit cu pădurĭ.

Gurguiatu, pădure în plasa Marginea de sus, comuna Tâmboescĭ, din circumscripţia a VI silvică, ocolul Băbenĭ, pe dél Gurguiatu; are o intindere de 1500 hect., cu esenţe de stejar, fag, ulm şi jugastru.

H.

Hângulescĭ, comună rurală în plasa Marginea de jos, la hotarul judeţuluĭ către districtul Putna, pe pârîul Leica.

Şĭ-a luat *numele* de la moşia Hângulescĭ, din acéstă plasă.

Istoric. Maĭ înainte de 1864, comuna avea numele de *Ţuguiaţi*, de la o ridicătură în mijlocul comuneĭ, numită *Ţuguia* saŭ *Ţuguiata*, şi pe care locuitoriĭ şĭ-aŭ construit casele; şi lunca d'imprejurul comuneĭ, pórtă încă şi astădĭ numele de lunca Ţuguiaţilor, numaĭ comuna şĭ-a schimbat numele.

Este *aşeḑată* în partea de miaḑă-nópte a judeţuluĭ la 41 km. spre Nord-Est de oraşul R.-Sărat, şi în partea de apus a plăşiĭ Marginea de jos, la 13 km. spre apus de comuna Măicănescĭ, reşedinţa plăşiĭ; comunele învecinate cele maĭ apropiate de Hângulescĭ, sunt: Maluri la 5 km, Obilescĭ la 10 km., Râmnicenĭ la 10 km., Gologan la 13 kilometri.

Se *mărginesce* la apus cu com. Gologan, la miaḑă-ḑi cu com. Obilescĭ şi Râmnicenĭ, la răsărit cu com. Maluri, iar la miaḑă-nópte cu jud. Putna, şi anume cu com. Vulturu.

Comuna este *de câmp*, aşeḑată fiind pe un şes deschis în tóte părţile, şi care se pierde în apele Râmneĭ, Râmniculuĭ-Sărat şi Putna.

In privinţa *rîurilor* nu stă maĭ bine, neatingênd nicĭ un riŭ maĭ mare; pârîul care o udă este *Leica*, care o udă prin mijloc, forméză la răsăritul cătunuluĭ balta *Leica*, din care o parte pórtă numele de balta *Zidu*, din pricina ruinelor Zidu luĭ Donĭ (veḑĭ acest nume), şi care a maĭ dat numele de lunca Cotu-Ziduluĭ, la un mic şes din lunca Ţuguiaţilor, ce învecinesce aceste ruine; o altă baltă este acea numită *Sèca*, din pricina lipseĭ de apă e numită ast-fel, formată şi umplută de apele pârîuluĭ Leica, în timpul ploilor celor marĭ ale tómneĭ. In comună maĭ sunt şi 18 puţurĭ, cu o adâncime de la 4—5 metri. Balta Leica servă de adăpare vitelor comuneĭ.

Clima comuneĭ este fórte variabilă; în timpul vereĭ căldurĭ nesuferite, secete; iarna gerurĭ de Siberia, maĭ ales când suflă Crivĕţul, vêntul de Nord, al Rusieĭ.

Comuna nu maĭ are alt *cătun*, de cât cel de reşedinţă.

Suprafaţa comuneĭ este de 3650 hect., din care 50 hect. ocupate de vatra comuneĭ, 450 hect. ale locuitorilor, iar restul de 3150 hect. sunt ale proprietăţeĭ private, care posedă şi bălţile.

Populaţia comuneĭ constă din 239 familiĭ, carĭ cuprind 966 suflete, dintre carĭ 496 bărbaţĭ, şi 470 femeĭ; după starea civilă: 494 căsătoriţĭ, 505 necăsătoriţĭ, 17 văduvĭ; ca streinĭ e 1 jidan.

Comparaţie. In 1890, populaţia comuneĭ era următórea: 939 suflete, din carĭ 239 capĭ de familie: 452 bărbaţĭ şi 487 femeĭ; 442 neînsuraţĭ, dintre carĭ 206 băeţĭ şi 236 fete; 454 însuraţĭ, 43 văduvĭ, dintre carĭ 19 bărbaţĭ şi 24 femeĭ; 35 sciŭ carte, dintre carĭ 23 bărbaţĭ şi 2 femeĭ; iar după religie: 934 crescinĭ ortodoxĭ, 4 liberĭ cugetătorĭ, 1 mosaic.

In comună există o singură *biserică* cu hramul *sf. Ión Botezătorul*, zidită în 1836, 28 Ianuarie, de Ioniţă Mărculescu din Focşaniĭ muntenescĭ, ajutat fiind în acésta şi de locuitorĭ, carĭ aŭ donat-o şi cu 34 pogóne pământ arabil; are 1 preot şi 2 cântăreţĭ.

Comuna are o singură *şcólă* de băeţĭ, fundată în 1871 comună, fiind actualmente acelaşĭ acoperământ cu pri ria; are 1 învĕţător şi 45 e înscrişĭ, din carĭ 25 promo (1892—93).

Comparaţie. In anul 188 1890 eraŭ 84 copiĭ de şc dintre carĭ 45 băeţĭ şi 39 f aŭ urmat numaĭ 27. In a 1863—64 aŭ fost 38 scolar

Calitatea pământuluĭ este diocră, fiind constituit din ni argil şi clisă saŭ humă; în cât privesce *cultura* pământu cele 3600 hect. ale comuneĭ divid ast-fel: 2338 hect. păm arabil, 1000 hect. imaş, hect. fâneţe; iar *întinderea producerea* semănăturilor în a 1892, avem următórele: g 778 hect. cu 12.448 hl. (16 de 1 hect.), porumb 1200 h cu 24.000 hl. (12 hl. de 1 he orz 200 hect. cu 4800 hl. hl. de 1 hect.), ovĕz 10 hect. 260 hl. (26 hl. de 1 hect.), 1 50 hect. cu 1200 hl. (24 hl. 1 hect), secară 100 hect. cu 2 hl. (20 hl. de 1 hect.).

Comparaţie. Media gener a întinderiĭ şi produceriĭ se năturilor între aniĭ 1885—18 este următórea: 1830 hect. mânt arabil, pe care s'aŭ cu vat: 337 hect. grâŭ cu 4014 (12 hl. de 1 hect.), secară 1

hect. cu 1710 hl. (10 hl. de 1 hect.), orz 333 hect. cu 4662 hl. (14 hl. de 1 hect.), meĭ 10 hect. cu 100 hl. (10 hl. de 1 hect.), porumb 979 hect. cu 14.685 hl. (15 hl. de 1 hect.); apoĭ 3½ hect. vie.

Ocupaţiunile locuitorilor maĭ însemnate sunt: *agricultura*, avênd pentru acésta 150 pluguri, 1 maşină de secerat; *crescerea vitelor*, fiind în comună 3835 capete, dintre carĭ 484 boĭ, 309 vacĭ, 113 caĭ, 198 epe, 1 asin, 2630 oĭ, 100 rămătorĭ; aci era şi o erghelie însemnată; *industria* este cea domestică; în comună este o móră cu abur pentru măcinat porumb; *pescuitul* este iar o ocupaţie, de şi maĭ puţin întinsă, a locuitorilor; *comerţul* comuneĭ constă în importul lucrurilor trebuincióse pentru îmbrăcăminte, pentru munca câmpuluĭ (instrumente agricole) şi băuturile spirtóse şi în exportul de cereale, vite şi pesce. In comună sunt 18 comercianţĭ (dintre carĭ 1 strein), apoĭ 1 băcan, 4 cârciumarĭ. — *Transportul* productelor se face prin staţia Ivescĭ (jud. Tecuciŭ), la 13 km. spre răsărit de comună.

Comparaţie. In 1890 locuitoriĭ eraŭ ast-fel împărţiţĭ după ocupaţiile lor: 264 agricultorĭ, 4 comercianţĭ, 6 profesiunĭ libere, 37 muncitorĭ, 18 servitorĭ; în total 349 de locuitorĭ aveaŭ ocupaţiunĭ deosebite.

Căile de comunicaţie sunt: 1. drumul ce vine de la Focşanĭ, trece prin com. Gologan, prin Hângulescĭ; 2. se îndréptă spre Brăila, trecênd prin comunele Malurĭ, Măicănescĭ şi Măxinenĭ; 3. spre Obilescĭ-Plăinescĭ-Râmnicu-Sărat; 4. Slobozia Râmnicenĭ-Ciorăscĭ.

Budgetul. Comuna are 255 contribuabilĭ; veniturile sunt de 5673 leĭ 34 banĭ, iar cheltuelile sunt de 4894 leĭ 22 banĭ, cu un excedent de 779 leĭ 12 banĭ.

Comparaţie. In anul 1889 eraŭ 173 contribuabilĭ, în 1890 eraŭ 183; veniturile eraŭ de 3247 leĭ, iar cheltuelile de 2774 leĭ, remânând un excedent în plus de de 476 leĭ; iar contribuţiunile ce plăteaŭ locuitoriĭ se urcaŭ la 8037 leĭ 18 banĭ.

Ruine. Zidul luĭ Doni şi ruinele uneĭ bisericĭ vechĭ, fundată nu se scie când, de locuitorĭ. Veḑĭ Zidul luĭ Doni.

Hângulescĭ, baltă în plasa Marginea de jos, cunoscută maĭ mult sub numele de *Leica*. — Veḑĭ Leica.

Hângulescĭ -la, locuinţă isolată în

plasa Marginea de jos comuna Hângulescĭ, în partea de apus a comuneĭ, pe malurile bălţeĭ Séca.

Hângulescĭ -la móra de la, locuinţă isolată în plasa Marginea de jos, comuna Hângulescĭ, rĕmăşiţele uneĭ morĭ pe pârîul Leica, în partea de răsărit a comuneĭ, lângă balta Leica.

Hârâie, moşie a Statuluĭ, în plasa Marginea de jos, pe care se află situată pădurea Tufele luĭ Tivgă saŭ Hârâie; întinderea şi producerea semănăturilor sunt coprinse în acelea ale com. Bogza.

Hârâie, pădure în plasa Marginea de sus, maĭ des numită Tufele luĭ Tivgă. Veḑĭ acest nume.

Hârboca, dél în plasa Râmnicu de sus, pe care brăsdézā în partea de apus, servind tot de odată şi ca limită între judeţele Râmnicu-Sărat şi Buzĕŭ, se desface din culmea Câmpulungénca, se întinde printre riul Slănic şi afluentul sĕŭ pârîul Hârboca, brăsdézā comuna Racoviţenĭ şi comuna Hârboca, plaiul Slănic, jud. Buzĕŭ; este acoperit cu imaşurĭ şi semănăturĭ.

Hârboca, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, isvorăsce din délul Câmpulungénca, al culmeĭ cu acelaşĭ nume, în com. Mărgăritescĭ, udă acéstă comună prin mijloc, primesce pârîul *Cărpiniş*, lângă cătunul Murgescĭ, al com. Racoviţenĭ, udă acéstă comună în partea de apus, intră în judeţul Buzĕŭ, primesce la intrare pârîul *Licoĭ*, udă comuna Vadul Sorescilor saŭ Hârboca, şi se varsă în riul Câlnăŭ, maĭ sus de comuna Zernesciĭ de Câlnăŭ, după un curs cam de 32 km.; cursul sĕŭ este lin şi are multe morĭ pe dénsul, ca la 18 morĭ.

Hârcăŭ, pârîŭ în plasa Gradiscea, se formézā din vine pe teritoriul comuneĭ Boldu, pe care o udă în partea de apus, intră în comuna Balta albă, pe care o udă în partea de miaḑă-ḑi, şi merge de se varsă după un curs cam de 8 km. în pârîul Viróga Bălţeĭ-albe.

Hârjea, dél în plaiul Râmnicu, comuna Valea Sălcieĭ, se desface din culmea Câmpulungénca, din vĕrful Goicel, brăsdézā partea de apus a comuneĭ, se întinde printre riul Câlnăŭ şi afluentul sĕŭ, pârîul Hârjea; este acoperit cu pădurĭ şi imaşurĭ.

Hârjea, pâriŭ în plaiul Râmnicu, comuna Valea Sălcieĭ, isvorăsce din délul Hârjea udă partea de apus a comuneĭ, şi după un curs repede cam de 3 km. merge de se aruncă în rîul Câlnăŭ, maĭ jos de cătunul Modreni, al comuneĭ Valea Sălcieĭ; pe apa luĭ se află 2 morĭ de măcinat porumb.

Heleşteu, pădure în plasa Marginea de sus, comuna Plăinescĭ, cătunul Cândescĭ, proprietatea Statuluĭ; are ca esenţe fag, ulm şi ştejar.

Heleşteŭ cu baltă, pâriŭ în plasa Marginea de jos, în partea de apus a eĭ, format din scurgerile laculuĭ Robescu saŭ Voetin din comuna Voetin, şi din micĭ pâraie şi vine din interiorul comuneĭ, o udă în partea de apus, udă de asemenea şi comuna Bălescĭ, forméză în partea de răsărit a comuneĭ o baltă, de unde ĭ-a venit şi numele, merge de se varsă în lacul Negru; este productiv în pescĭ, iar malurile sale sunt acoperite cu stuf şi rogoz, din carĭ se fac rogojinĭ.

Heleşteul morii, numit şi *iazul morii*, pâriŭ în plasa Marginea de jos, comuna Bălescĭ, format de pâriul Heleşteu cu baltă, udă partea de răsărit a comuneĭ; pe el se află şi o móră, de unde ĭ-a venit şi numele.

Heleşteuluĭ -Valea, dél în plasa Râmnicu de jos, comuna Slobozia-Galben; acest nume îl pórtă maĭ mult înaltele malurĭ ale pâriuluĭ Galben (o parte a pâriuluĭ Valea Bouluĭ), şi s'aŭ numit aşa, aceste malurĭ, de órece pâriul Galben forméză la Nordul comuneĭ un heleşteŭ, numit Galben.

Herăscĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, comuna Grebăn; şĭ-a luat numele de la proprietatea Statuluĭ, numită Herăscĭ; este aşeḑat în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, la 500 metri spre Nord de cătunul de reşed nţă, Grebăn, la pólele dêluluĭ Herăscĭ, pe pâriul Herăscĭ; are o intindere de 300 hectare, cu 135 familiĭ, carĭ cuprind 486 suflete, 185 contribuabilĭ; 40 sciŭ carte; în cătun este o biserică cu 1 preot, 1 cântăreţ şi 1 paracliser.

Herăscĭ, dél în plasa Râmnicu de sus, com. Grebăn, se desface din délul Ştrejescĭ, brăsdéză partea de apus a comuneĭ; acoperit cu pădurĭ întinse.

Herăscĭ, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, comuna Grebăn, isvorăsce din délul Herăscĭ, udă partea de mijloc a comuneĭ, trece prin cătunul Herăscĭ și merge de se varsă în pârîul Orévu pe partea dréptă, maĭ sus de cătunul Grebăn; lung cam de 9 kilom.

Hochira, movilă naturală în plasa Râmnicu de jos, comuna Slobozia-Galben, în partea de apus a eĭ, de vre-o 3½ m. înălțime; este arată de locuitorĭ.

Hoja, dél în plasa Orașuluĭ, se desface din vêrful Delénul, brăsdéză partea de miadă-ḑi a comuneĭ Broștenĭ, se întinde printre păraiele Valea Grozóia și Valea rea, lasă spre apus délul *Priveghiu*; este acoperit cu imașurĭ și fâneţe.

Hoinarĭ, sat în plasa Gradiscea, cătunul comuneĭ Măcrina, așeḑat în partea de apus a comuneĭ, pe rîul Râmnicu-Sărat, la 1250 m. spre Vest de cătunul de reședință Măcrina; are o întindere cam de 7 hectare, cu o populațiune de 46 familiĭ, carĭ cuprind 176 suflete, din carĭ 44 bărbațĭ și 43 femeĭ, 48 contribuabilĭ; 18 sciŭ carte, iar restul de 158 nu sciŭ; toțĭ sunt românĭ și de religie ortodoxă.

Hoinarĭ, numire vechie a cătunuluĭ Andreescĭ, comuna Drog — Veḑĭ Andreescĭ.

Hoinarĭ, numire vechie a cătunuluĭ Plopiĭ vechĭ, comuna Măcrina.

Hom -poiana luĭ, locuință isolată în plasa Râmnicu de sus, com. Grebăn, pe drumul Grebăn-Băbenĭ, spre miadă-ḑi de cătunul Homescĭ; aḑĭ e han.

Homescĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Grebăn, așeḑat în partea de miadă-nópte a comuneĭ, la 100 metri spre Nord de cătunul de reședință Grebăn, la pólele déluluĭ Homescĭ; are o întindere de 350 hect. cu o populațiune de 126 familiĭ, carĭ cuprind 490 locuitorĭ, 180 contribuabilĭ; 60 sciŭ carte; are o biserică cu 2 preoțĭ, și 1 cântăreț.

Homescĭ, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Grebăn, se desface din délul Strejesc, brăsdéză partea de apus a comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ.

Homescĭ, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, comuna Grebăn, isvorăsce din délul Homescĭ, udă partea de apus a comuneĭ, udă

cătunul Homescĭ, şi se varsă în pârîul Orévu, maĭ sus de cătunul Grebăn.

Homocióia, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Mărgăritescĭ, la hotarul spre jud. Buzĕŭ, vêrf al culmeĭ Câmpulungénca; este acoperit cu semănăturĭ şi fâneţe.

Hotaru, sat în plasa Oraşuluĭ, cătunul comuneĭ Andreaşĭ, aşeḑat în partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ, lângă rîul Mılcov, la hotarul judeţuluĭ, de unde şi numele luĭ; este mic şi numaĭ cu câte-va case; întinderea şi populaţia luĭ sunt socotite în acelea ale cătunuluĭ Andreaşĭ.

Hotaru, munte în plasa Oraşuluĭ, comuna Andreaşĭ, se desparte din culmea Alunuluĭ, brăsdéză partea de apus a comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ.

Hoţuluĭ -crucea, munte în plaiul Râmnic, comuna Jitia, în partea de apus a comuneĭ, lângă cătunul Vintilésca; el este acoperit cu pădurĭ seculare şi greŭ de exploatat.

Huĭu, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Băbenĭ, se desface din délul Băbénca, se întinde printre pârîul Orévu şi pârîul Isvorul Babeĭ, ambele afluenţĭ ale rîuluĭ Râmnicu-Sărat; este acoperit cu pădurĭ şi izlazurĭ de vite.

Humă -valea de la, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, comuna Sălcióră, se forméză din ploĭ, udă comuna în partea de apus, se varsă în pârîul Buzăel; malurile luĭ sunt de humă, de unde şi numele.

I.

Iancu Caramel, vechiŭ piket cu No. 29, în plasa Oraşuluĭ, comuna Vârteşcoĭ, la hotarul spre Moldova; aḑĭ loc isolat.

Iazu morilor, gârlă ce pune în mişcare morile, numită maĭ des gârla morilor; principalele, a se vedea la vorba Gârlă.

Iazu sec -la, han în plasa Râmnicu de jos, comuna Gherghésa, pe drumul către comuna Amara, pe marginile unuĭ lac sec.

Iene -la crucea luĭ, han în plasa Marginea de sus, comuna Ciorăscĭ, pe drumul spre Măicănescĭ;

și-a luat numele de la un hangiŭ, Iene Grecul.

Ignat, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, format pe teritoriul comuneĭ Racoviţenĭ, pe care o udă prin mijloc, se varsă în rîul Câlnăŭ, pe partea drêptă a luĭ, maĭ sus de cătunul Nisipenĭ.

Impuşcată -cruceа, movilă în plasa Marginea de jos, comuna Gulianca, în partea de răsărit a eĭ, lângă rîul Buzĕŭ, numită ast-fel de la o cruce de piatră, care are semne de împuşcăturĭ; are şi un han situat la rĕscrucea maĭ multor drumurĭ.

Intre Râmnice, numire vechie a comuneĭ şi cătunului Jitia, plasa Râmnic, de la situaţia sa la confluenţa rîului Râmnicelul, socotit ca un isvor al rîului Râmnic şi Râmnicu-Sărat; astă-ĭi se dă acĕstĭ numire unuĭ cătunaş, ce se află la confluenţa lor, situat la apus de cătunul de reşedinţă Jitia, şi a cărui întinĕre şi populaţie sunt socotite în cătunul de reşedinţă.

Iţa -Tărchişţii sălăcăluĭ, pădure a Statului, în plasa Marginea de sus. Vezĭ Tărchişţii sĕ Iţa.

Iţa -pelaza sĕ, vechiŭ piket apre graniţa Moldoveĭ, cu No. 32, în plasa Oraşul, comuna Vârteşcoĭ; aşĭ loc isolat.

Isbaşa, pârîŭ în plasa Marginea de sus, comuna Slobozia, isvorăsce din dĕlul Jinuru, udă comuna în partea de apus, trece pe d'asupra cătunuluĭ Corotenĭ şi se varsă în pârîul Corotenĭ, maĭ jos de cătunul Corotenĭ.

Isolate, locuinţe, nume, ce se dă în general, orĭ-căreĭ locuinţă situată departe de comune. Ele sunt destul de numeróse, fiind hanurĭ, ospătărĭ, vechĭ pikete, locuinţe proprietărescĭ, ruine etc. Cele maĭ numeróse sunt în plăşile Gradiscea, Râmnicu de jos şi Marginea de jos.

Isvorul, nume sinonim cu cuvêntul pârîŭ sau gârlă de munte, şi se dă pârâielor, văilor şi chiar cătunelor ce sunt aşeţate pe ele; a se căuta numele propriĭ ce le însoţesc.

Iţaşului -movila, movilă naturală în plasa Oraşului, comuna Golescĭ, aprope de partea Focşanilor, numită Focşanii muntenescĭ şi lângă drumul vechiŭ Focşani-Brăila; astă-ĭi tinde a dispare, fiind necultivată arată şi desrosă de locuitorĭ.

J.

Jârlăŭ, comună rurală în plasa Râmnicu de jos pe lacul cu acelaşĭ nume.

Şĭ-a luat *numele* de la lacul Jârlăŭ.

Este *aşeţată* în partea de miaţă-ţi a judeţuluĭ, la 28 km. spre Sud-Est de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea de Sud a plăşiĭ, la 11 km. spre Sud-Est de comuna Bălăcénu, reşedinţa plăşiĭ; comunele învecinate sunt: Slobozia-Galben la 4 km., Vişanĭ, Nisipurĭ, Galben la 7 km., Drog la 6 km., Câinenĭ la 11 kilom.

Se *mărginesce* la miaţă nópte cu Drog şi Galben, despărţit prin lacul Jârlăŭ, la răsărit cu Vişanĭ, la miaţă-ţi cu Nisipurĭ şi la apus cu Pârliţĭ (jud. Buzeŭ).

Este o comună *de câmp*, n'are dêlurĭ, ci numaĭ icĭ şi colea câteva movile.

Pârîul *Galben* (o parte din pârîul Valea Bouluĭ) o udă la Nord, vărsându-se în întinsul lac *Jârlăŭ*, care ocupă Nordul comuneĭ; maĭ sunt 89 puţurĭ (7—10 m. ad.); la răsărit e udată de rîul *Buzĕŭ*.

Clima comuneĭ este variabilă, nu tocmaĭ sănătósă din pricina mlaştineĭ ce înconjóră lacul Jârlăŭ.

Cătune altele afară de cel de reşedinţă, nu maĭ are.

Suprafaţa comuneĭ e de 3000 hect., din carĭ 105 hect. vatra comuneĭ, 2476 hect. ale locuitorilor, 275 hect. ale particularilor.

Populaţia comuneĭ e de 393 familiĭ cu 1452 suflete; după sex: 752 bărbaţĭ şi 700 femeĭ; după starea civilă: 590 căsătoriţĭ, 788 necăsătoriţĭ, 74 văduvĭ; după cultură: 156 sciŭ carte; 18 streinĭ.

Comuna are o *biserică* cu hramul *sf. Ierarch Nicolae* şi *Intrarea în biserică*, zidită în anul 1864 de obştia locuitorilor, cu un venit anual de 200 leĭ de la comună, şi ca deservenţĭ: 2 preoţĭ şi 2 cântăreţĭ.

In comună este o *şcólă mixtă*, fundată în 1874 de Stat, cu 1 învĕţător şi 120 elevĭ înscrişĭ (41 fete), 29 promovaţĭ (1892—1893).

Calitatea pământuluĭ e mijlocie; ca *cultură* a pământuluĭ, comuna are: 2000 hect. arabile, 400 hect. imaş, 200 hect. pădure, 400 hect. neproductiv (baltă); iar în privinţa *întinderiĭ* şi

producerii semănăturilor pe 1892 avem: 100 hect. grâŭ cu 2800 hl. (28 hl. de 1 hect.), 250 hect. secară cu 7500 hl. (25 hl. de 1 hect.), 800 hect. orz cu 24.000 hl. (30 hl. de 1 hect.), 700 hect. porumb cu 9800 hl. (14 hl. de 1 hect.), 150 hect. meĭ cu 1060 hl. (7 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd şi 295 pluguri, 4 maşinĭ de semănat, 1 de treerat; *crescerea vitelor*, avênd 2340 capete, din carĭ 539 boĭ, 253 vacĭ, 334 caĭ, 204 epe, 847 oĭ, 163 râmătorĭ; *industria* e simplă, sunt 2 ferarĭ; *comerţul* e activ şi constă în import de coloniale, instrumente agricole, spirtóse, şi în exportul de cereale şi vite; *transportul* productelor se face prin gara Făureĭ (jud. Brăila) la 14 km. spre Sud-Est; maĭ sunt şi 20 comercianţĭ (din carĭ 4 streinĭ); din aceştia 2 sunt băcanĭ, 7 cârciumarĭ, 3 bogasierĭ.

Căile de comunicaţie sunt: 1. drumul Râmnicu-Sărat-Făureĭ, trecênd prin Bălăcénu-Galben-Jârlăŭ-Nisipurĭ; 2. spre Vişanĭ-Câinenĭ; 3. spre Drog; 4. spre Pârliţĭ (jud. Buzeŭ).

Budgetul. Comuna are 467 contribuabilĭ; veniturile sunt de 6240 leĭ, iar cheltuelile de 6234 leĭ 40 banĭ, rămânând un excedent de 5 leĭ 60 banĭ; contribuţiunile comuneĭ sunt de 6173 leĭ 75 banĭ.

Portul e naţional, amestecat cu cel bulgăresc şi sêrbesc. — Veḑĭ pe acela al plăşiĭ în general.

Jârlăŭ, lac mare în plasa Râmnicu de jos, comuna Jârlăŭ, întinḑându-se şi în com. Galben şi Drog, maĭ numit şi *Văcenĭ*, de la un sat Văcenĭ ce a fost odată lângă el; are o întindere de 750 hect., ale Statuluĭ; produce 2537 leĭ venit anual, somn, crap, caracudă, albişóră, ce se vinde în Râmnicu-Sărat şi în Buzĕŭ.

Jârlăŭ, pădure.—Veḑi Brădénca.

Jidenĭ, comună rurală în plasa Râmnicu de sus, pe malul stâng al rîului Râmnicu-Sărăt.

Este aşeḑată în apusul judeţuluĭ la 5 km. spre Nord-Vest de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea de răsărit a plăşiĭ la 6 km. spre Nord de Sgârciţĭ, reşedinţa plăşiĭ.

Se *mărginesce* la Nord cu Slobozia, la Sud-Est cu moşia Domnésca (a oraşuluĭ Rămnicu-Sărat) la apus cu Băbenĭ şi Sgârciţĭ, despărţită prin rîul Râmnicu.

Este o comună din *regiunea*

délurilor, fiind brăsdată prin mijloc de délul *Coţatcului* şi la răsărit e délul *Jinurul*.

Rîul *Râmnicu-Sărat* o udă la apus, precum şi iazul *Morilor*, *Coţatcul* la răsărit, maĭ sunt 13 puţurĭ (2—6 metri adâncime) şi 2 fântânĭ.

Clima e temperată şi sănătósă.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Oratia*, reşedinţa, la mijloc, *Ţigoiŭ* şi *Coţatcu* la nord, *Jidenĭ* şi *Flămânda* la miaţă-ţi.

Suprafaţa e de 2500 hect., din carĭ 62 hect. vatra comuniĭ, 636 hect. ale locuitorilor, 1802 hect. ale proprietăţiĭ private.

Populaţia este de 575 familiĭ, cu 2251 suflete; după sex: 1165 bărbaţĭ şi 1086 femeĭ; după starea civilă: 1150 căsătoriţĭ, 988 necăsătoriţĭ, 113 văduvĭ; după cultură: 118 sciŭ carte; toţĭ românĭ.

Sunt *4 biserici*: 1. una în cătunul Oratia cu hramul *Sfinţii Voivoţi*, zidită în 1859; 2. biserica din cătunul Jidenĭ cu hramul *Adormirea Maicii Domnului*, zidită în 1817; 3. biserica din Coţatcu cu hramul *Sf. Voevoţi*, zidită în 1843; 4. biserica din Ţigoiu cu hramul *Sf. Constantin şi Elena*, zidită în 1857; fundatorĭ sunt locuitoriĭ; n'aŭ venituri; aŭ câte 1 preot şi 1 cântăreţ (în Oratia sunt 2 cântăreţĭ).

Are o *şcólă mixtă*, fundată în 1863 de Stat, cu 1 învĕţător şi 69 elevĭ înscrişĭ (2 fete), 26 promovaţĭ (1892—93).

Calitatea pământuluĭ este bună; ca *cultură* sunt 1452 hectare arabil, 308 hect. pădure, 627 hectare viĭ, 51 hectare neproductiv; iar *recoltele* în 1892 sunt: 245 hect. grâŭ cu 3920 hl., 49 hect. secară cu 686 hl. 330 hect. orz cu 5940 hl., 30 hect. in, 510 hect. porumb cu 7140 hl.

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *cultura viei*; *agricultura*, avênd 101 plugurĭ, 7 morĭ pe apă, 1 maşină de secerat şi 1 de treerat; *crescerea vitelor*, avênd 1647 capete, din carĭ 536 boĭ, 22 vacĭ, 103 caĭ, 21 epe, 714 oĭ, 70 capre şi 181 râmătorĭ; *industria* e simplă, sunt 2 cojocarĭ, 1 potcovar; *comerţul* constă în import de ţesăturĭ, haine confecţionate şi în exportul de vin, cereale, vite; *transportul* se face prin gara R.-Sărat; sunt şi 25 comercianţĭ (din carĭ 3 streinĭ), din aceştia 6 băcanĭ, 12 cârciumarĭ.

Căi de comunicaţie sunt: şoséua judeţană de la Râmnic la Jitia, ce trece prin comună; 2.

spre Slobozia; 3. Sgârciţi-Grebăn.

Budgetul. Comuna are 580 contribuabilĭ, veniturile sunt de 7077 leĭ, iaĭ cheltuelile 5136 leĭ, remânând un excedent de 1941 leĭ: contribuţiile sunt 13961 leĭ, 67 banĭ.

Portul. Uniĭ bărbaţĭ aŭ costum national: cu cămăşĭ de bumbac, mintene de dimie négră, ciórecĭ, căciulĭ negre şi albe, sucmane de dimie albă, opincĭ şi cipicĭ. Alţiĭ se pórtă podgorienesce, adică cu paltóne, gheróce, veste, pantalonĭ, ghete, căciulĭ şi pălăriĭ. — Femeile aŭ costum naţional: cămăşĭ de bumbac, cusute cu lănică şi tarnicĭ, negru şi roşu, fuste de lână făcută în casă în maĭ multe colorĭ, năframe de borangic; cele podgorienescĭ aŭ rochiĭ, scurteicuţe, paltóne, bobóde, pe cap tistimel şi în picióre ghete.

Jidenĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Jidenĭ; aşeḑat spre miaḑă-ḑi, pe gârla Jazu morilor, are 927 hect., cu o populaţiune de 107 familiĭ şi 374 suflete, 106 contribuabilĭ; 54 scoŭ carte; are o biserică.

Jidovului -Piatra, munte în plaiul Râmnicu, com. Jitia, în partea de miaḑă-nópte, acoperit cu pădurĭ şi puţine păşunĭ.

Jingulescĭ, lac în plaiul Rămnic, com. Buda în spre apus, pe o frumósă poiană, produce caracudă măruntă, ce se consumă de locuitorĭ.

Jinurul, munte în plasa Oraşuluĭ, comuna Andreaşĭ, se desface din vêrful Alunuluĭ, în partea de miaḑă-ḑi, acoperit cu pădurĭ.

Jinurul, dél în plasa Marginea de sus, se desface din délul Măgura Căpăţâniĭ, brăsdéză apusul comuneĭ Slobozia; întinḑându-se printre păraiele Coţatcul şi Valea Cireşuluĭ, acoperit cu păşunĭ şi pădurĭ.

Jitia, comună rurală în plaiul Rămnic, pe malul stâng al rîuluĭ R.-Sărat.

Nu se scie, de unde şi-a luat *numele.*

Este *aşeḑată* în partea apusană a judeţ., la 43 km. spre Nord-Vest de oraşul R.-Sărat, şi în partea de mijloc a plaiuluĭ, la 16 km. spre Sud-Vest de comuna Dumitrescĭ, reşedinţa plaiuluĭ; comune învecinate sunt: Bisoca la 9 km., Chiojdenĭ la 12 km., Dănulescĭ la 22 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte

cu com. Nereju (jud. Putna), de care se desparte prin munţiĭ Oru şi Stejicu, la miaḑă-ḑi cu Chiojdenĭ, la apus cu Bisoca de care se desparte prin délu Măgureĭ.

Este o comună din regiunea *munţilor*. Este brăsdată la răsărit de munţiĭ: délu *Chiojdenilor*, *Şelăriile*, *Scoruş*, *Măgădanu*, *Budaia* şi *Piatra Jidovuluĭ*; la Nord *Măgura*, *Vêrful Măgureĭ*, *Furu mare*, *Furu mic*, *Ştejicu*, *Monteoru*, *Necule*, *Pietrile feteĭ*; la apus: *Dealu Roşu*, *Purcel*, *Toporaş*, *Om*, *Schitul*, *Piatra Mâţeĭ*, *Crucea hoţuluĭ*, *Pucióselе marĭ* şi *micĭ*, *Feticiŭ*; la miaḑă ḑi: *Ulmuşor*, *Sărĭ* şi *Dinu*.

Rîurile sunt numeróse, principalele sunt: *Râmnicu-Sărat* la miaḑă-ḑi de la Vest la Est, şi afluenţiĭ sĕĭ: *Râmnicelul*, *Corbul*, *Săritôrea*, *Aşiţa*, *Tocitôra*, *Furu*, *Purcel*, *Apa roşie*, *Ştejicu*, *Palanga*, *Pucioselе*, *Păcurele* la miaḑă-nópte; *Sărat*, *Pardoş*, *Sărăţel* la miaḑă-ḑi; ca lacurĭ sunt: *Lacu din plaiu*, Lacu din délu Sărĭ; *Busuioc* şi *Liţoiŭ*; maĭ sunt şi 180 fântânĭ cu o adâncime de 0,50 m.

Clima comuneĭ este sănătósă, de munte; posiţiile sale sunt frumóse, aşa că atrag o mulţime de turiştĭ, ce vin de la Găvan şi Bisoca.

Cătunele, carĭ compun acésta comună: *Jitia din dél*, reşedinţa, în mijlocul comuneĭ, *Jitia din Vale* la răsărit, délul *Sărĭ* la apus, *Măgura*, *Vintilésca*, *Necule*, la miaḑă-nópte.

Suprafaţa comuneĭ este de 13230 pogóne, din carĭ 2030 hect. ale locuitorilor (800 hect. vatra satelor) şi 11200 hect. ale particularilor.

Populaţia este de 420 familiĭ, cu 1869 locuitorĭ; după sex: 917 bărbaţĭ şi 752 femeĭ; după starea civilă: 840 căsătoriţĭ, 918 necăsătoriţĭ, 111 văduvĭ; după cultură 91 sciŭ carte; toţĭ sunt românĭ ortodoxĭ.

Sunt 2 *biserici*: 1. una în cătunul Jitia, zidită în 1783 de locuitorĭ, cu hramul *Sf. Dumitru*, are un venit de 150 leĭ, cu 1 preot, 1 cântăreţ, 1 paracliser; 2. alta în cătunul Necule cu hramul *Sf. Voevoḑĭ* zidită în anul 1863, după spusa locuitorilor de către archiereul Filofteĭ, cu un venit de 140 leĭ şi cu 1 preot, 1 cântăreţ si 1 paracliser; 5. Schitul Poiana Măruluĭ, veḑĭ Măruluĭ poiana.

In comună sunt 2 *şcolĭ*: 1. una în cătunul de reşedinţă, fundată în anul 1878 de comună; 2. alta în cătunul Necule, ce-

dată comuneĭ de proprietarul Menelas Ghermani; cu 2 învĕţătorĭ şi cu 61 elevĭ înscrişĭ, 20 promovaţĭ (1892—93).

Calitatea pămêntuluĭ este mediocră, nu tocmaĭ priinciósă agricultureĭ; ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are: 550 hect. arabile, 450 hect. imaş, 6000 hectare pădure, 500 hect. fâneţe, 200 hect. neproductive; în privinţa *întinderii* şi *producerii* semănăturilor pe 1892 avem: 20 hect. grâŭ cu 120 hl. (6 hl. de 1 hect.), 8 hect. orz cu 48 hl. (6 hl. de 1 hect.), 500 hect. porumb cu 3000 hl. (6 hl. de 1 hect.), 4 hect. cânepă cu 6 hl. (3 hl. de 1 hect.), 6 hect. cartofĭ cu 3000 kgr., 8 hect. fasole cu 2400 kgr.

Ocupaţiunile locuitorilor maĭ însemnate sunt: *agricultura*, avênd şi 48 plugurĭ, 4 morĭ pe apă; *crescerea vitelor*, fiind în comună 4963 capete, din carĭ 284 boĭ, 395 vacĭ, 20 caĭ, 110 epe, 5 măgarĭ, 3800 oĭ, 2600 capre, 89 râmătorĭ; *industria* este simplă; sunt în comună 1 cojocar, 1 potcovar, 9 cherestegiĭ, 8 ferestrae; *comerţul* este activ, constă în importul colonialelor, spirtóselor, instrumentelor agricole, şi în exportul vitelor şi lemnelor; *transportul* se face prin gara Sihle, la 24 km. spre răsărit; maĭ sunt şi 15 comercianţĭ (1 strein).

Căile de comunicaţie sunt: 1. calea judeţană, Râmnic-Băbenĭ-Dumitrescĭ-Jitia; 2. drumul spre Bisoca, 3. spre Andreşĭ pe culmĭ; 4. spre Valea Salcieĭ şi Buda.

Budgetul. Comuna are 476 contribuabilĭ; venitiurile sunt de 2682 leĭ 43 banĭ, iar cheltuelile sunt de 2602 leĭ, 55 banĭ, remânând un excedent de 79 leĭ 88 banĭ, contribuţiile sunt de 4656 leĭ 38 banĭ.

Jitia din dél, sat în plaiul Râmnicu, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Jitia, aşeḑat spre răsărit, pe malul drept al rîuluĭ Râmnicu-Sărat, are 120 hectare cu o populaţie de 82 familiĭ cu 375 suflete, 71 contribuabilĭ şi 20 sciŭ carte; are o biserică şi o şcólă.

Jitia din vale, sat în plaiul Râmnicu, cătunul comuneĭ Jitia, aşeḑat pe malul drept al rîuluĭ Râmnicu-Sărat, la 300 m. spre răsărit de cătunul de reşedinţă; are 100 hect. întindere cu o populaţie de 77 familiĭ, cu 320 suflete; 10 sciŭ carte; toţĭ rumânĭ ortodoxĭ.

Jitia, moşie insemnată în plaiul Râmnic, comuna Jitia, pe care se află intinsa pădurea Jitia-Poiana-Mărului.

Jitia-Poiana-Mărului, pădure intinsă în plaiul Râmnicu, comuna Jitia; ţine de circumscripţia VII silvică, ocolul Băbenĭ; are o intindere de 7000 hectare, din carĭ 3000 hect. ale Statuluĭ, 4000 ale particularilor (după biuroul silvic are 17500 hect. cu o parte din pădurea Bisoceĭ, din carĭ 4500 hect. ale Statuluĭ şi 13000 hect. particulare); esenţe principale de lemne sunt: brad, molift, fag, paltin, ulm şi frasin.

Joriştea, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Valea Sălcieĭ; isvorăsce din culmea Câmpulungénca, vêrful Cumetri; udă apusul comuneĭ, şi se varsă după un curs repede de 4 kilom. pe partea dréptă a rîuluĭ Câlnău.

L.

Lacu, numire vechie a comuneĭ şi cătunuluĭ Mărgăritescĭ, din plasa Râmnicu de sus; numit aşa de la un lac mic ce se află în interiorul comuneĭ.

Lacu lui Baban, comună rurală în plasa Marginea de sus, pe rîul Râmna.

Şĭ-a luat *numele* de la un lac din interiorul comuneĭ, numit lacul luĭ Constantin Baban.

Istoric. Maĭ înainte de 1864 purta numele de *Costandoiŭ*, de la câtunul Costandoiŭ, acuma a rămas acest nume pentru sus-ḑisul cătun.

Este *aşeḑată* în partea de miaḑă-nópte şi apus a judeţuluĭ. la 35 km. spre Nord-Vest de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea de apus a plăşiĭ Marginea de sus, la 15 kilom. spre Nord-Vest de comuna Plăinescĭ, reşedinţa plăşiĭ. Comunele cele maĭ apropiate de dênsa sunt: Délul lung la 3 km., Odobasca la 7 km., Bordescĭ la 8 km., Dumitrescĭ la 10 km., Popescĭ la 11 km., Dragoslovenĭ la 12 km., Cotescĭ la 12 km. şi Urechescĭ la 13 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu comunele Délul-lung şi Odobasca, de carĭ se desparte prin délul Plopuluĭ şi pârîul Peleticu; la răsărit cu comunele Urechescĭ şi Dragoslovenĭ, de care se desparte prin délul Măgura; la miaḑă-ḑi cu comuna

Bordescĭ, de care se desparte prin délul Nucilor; la apus cu comuna Dumitrescĭ, de care se desparte prin délul Costandoiŭ.

Este o comună din *regiunea dèlurilor* şi vecină cu aceea a munţilor; ea este brăsdată de următórele culmĭ: délul *Măgura*, în partea despre răsărit, délul *Stâncĭ*, care se întinde prin mijlocul comuneĭ, délul *Costandoiŭ* în partea despre miaḑă-ḑi, délul *Caliţa*, ce se desface din délul Costandoiŭ spre răsărit. *Văile* principale, ce strĕbat comuna sunt: *Valea Râmna*, ce se întinde de la Vest la Est, *valea Peleticu* la apus, valea *Caliţeĭ*, la miaḑă ḑi.

In ceea ce privesce *rîurile*, ea are numeróse; principalele sunt: rîul *Râmna*, o udă prin mijloc de la Nord-Vest la Sud-Est, *Caliţa* o udă în partea de miaḑă-ḑi şi se varsă în Râmna. *Peleticu*, o udă în partea de miaḑă-nópte, *Stoichiţa*, format din ploĭ, o udă prin mijloc, *Bălănescĭ*, o udă în partea de apus, *Petre*, o udă în spre miaḑă-ḑi, *Costandoiŭ* o udă la răsărit, *Gròpa tufiĭ*, o udă tot la răsărit, *Chivu* o udă la miaḑă-nópte, *Petròsa*, o udă la miaḑă-nópte; în comună maĭ sunt 38 puţurĭ de la 3—4 m. ad.

Clima comuneĭ este de munte, răcorósă vara, rece iarna, în general temperată şi priinciósă celor suferinḑĭ de pept.

Comuna se compune din următórele *cătune: Lacu luĭ Baban*, cătunul de reşedinţă, numit şi *Costandoiŭ*, aşeḑat în partea de miaḑă nópte a comuneĭ pe rîul Râmna, *Gura Caliţĭ* în partea de răsărit a comuneĭ, la 5240 metri, la confluenţa pârîuluĭ Caliţa cu rîul Râmna; *Gròpa tufiĭ*, spre miaḑa-nópte, la 2860 metri la pólele déluluĭ Costandoiu, *Poenile*, în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, la 2480 m. spre Nord de cătunul de reşedinţă, *Bălănescĭ*, în partea de apus a comuneĭ, la 1280 metri spre Vest de cătunul de reşedintă, pe pârîul Bălănescĭ, *Cocoşarĭ*, în partea de miaḑă şi apus, la 200 metri spre Vest de cătunul de reşedinţă, pe pârîul Bălanescĭ.

Suprafaţa comuneĭ este cam de 6026 hect., din carĭ 130 hect. ocupate de vatra comuneĭ, 939 hect. ale locuitorilor, 2750 ale proprietăţiĭ particulare şi restul 2207 ale Statuluĭ (pădurĭ).

Locuitorii acesteĭ comune sunt cuprinşĭ în 437 familiĭ, carĭ cuprind 1617 suflete, din carĭ 801 bărbaţĭ şi 816 femeĭ; după starea civilă 654 căsătoriţĭ, 859 necăsătoriţĭ, 104 văduvĭ; toţĭ

românĭ ortodoxĭ. 58 sciŭ carte şi 1559 nu sciŭ.

Comparaţie. In 1890 populaţia comuneĭ era următórea: 1616 suflete, din carĭ 791 capĭ de familie, 791 bărbaţĭ şi 825 femeĭ; 825 neînsuraţĭ, din carĭ 435 băeţĭ şi 390 fete; 695 insuraţĭ; 96 văduvĭ (din carĭ 51 bărbaţĭ şi 45 femeĭ), 15 sciŭ carte (12 bărb. 3 femeĭ).

Biserică în comune sunt 3: 1. una cu hramul *Sfântu Niculae*, 2. alta cu hramul *Sf. Archangelĭ Michail* şi *Gabriel*, 3. cu hramul *Adormirea Maicĭĭ Domnuluĭ*, inscripţiunile sunt şterse, aşa că nu se scie cine le-a zidit şi când s'aŭ zidit; bătrâniĭ spun că locuitoriĭ le-aŭ zidit; fie-care are câte 17 pogóne pământ arabil, iar ca deserventĭ aŭ câte-şi trele 2 preoţĭ şi 3 cântăreţĭ.

In tótă comuna există numaĭ o singură *şcólă* mixtă, al căreĭ local se află într'una din camerile primărieĭ, are 1 învĕţător şi cu 150 elevĭ inscrişĭ, din carĭ 90 băeţi şi 60 fete, promovaţĭ numaĭ 10 (1892—93).

Comparaţie. In 1890—91 eraŭ 191 copiĭ de şcólă dintre carĭ 90 băeţĭ şi 101 fete, numaĭ 15 urmaŭ la şcólă. In anul 1863—64 urmaŭ la şcólă 28 copiĭ.

Calitatea pământuluĭ este mediocră, nu tocmaĭ princiósă agriculturei, pământul fiind compus din nisip, puţin argil şi în mare parte este muntos. In ceea ce privesce *cultura* pământuluĭ, cele 5896 hect. se divid ast-fel; 321 hect. pământ arabil, 300 hect. imaş, 4500 hect. pădure, 200 hect. viĭ, 505 hect. fâneţe, 70 hect. neproductiv; iar intru cât privesce *întinderea* şi *producerea* semănăturilor, dăm aci tabloul următor pe 1892: porumb 316 hectare cu 3792 hl. (12 hl. de 1 hect.), orz 5 hect. cu 60 hectolitri (12 hl. de 1 hect.).

Comparaţie. Media generală a întinderiĭ şi producériĭ semănăturilor pe aniĭ 1885—1890 este acéstă: 220 hect. pământ arabil, pe care s'aŭ cultivat: 20 hect. grâŭ cu 120 hl. (6 hl. de 1 hect.), 200 hect. porumb cu 1200 hl. (6 hl. de 1 hect.), viĭ 64 hect.

Ocupaţiunile locuitorilor maĭ însemnate sunt: *agricultura*, avênd pentru acésta 69 plugurĭ; *crescerea vitelor*, avênd comuna 2502 capete, dintre carĭ 180 boĭ, 235 vacĭ, 20 caĭ, 20 epe, 1722 oĭ, 25 capre, 300 râmătorĭ; *industria* este cea domestică, locuitoriĭ confecţionându-şĭ cele trebuincióse în casă; *comerţul* constă în importarea diferitelor

lucruruĭ trebuincióse pentru traĭ și in exportul de cereale, vite și vin. In comună sunt 18 comercianțĭ, (dintre care 1 strein), și din aceștia 6 sunt cârciumarĭ. *Transportul* productelor se face prin gara stația *Gugescĭ* la 15 km. spre Est.

Comparație. In 1890 după ocupațiile lor, locuitoriĭ se împărțiaŭ ast-fel: 778 agricultorĭ, 2 meseriașĭ, 17 comercianțĭ (din carĭ 1 strein), 6 cârciumarĭ, 12 profesiunĭ libere, 461 muncitorĭ, 51 servitorĭ, în totul avem 1310.

Căile de comunicație sunt nisce simple drumuriĭ nu tocmaĭ bine îngrijite, acestea sunt: 1. spre Odobasca și Délul-lung, 2. spre Dragoslovenĭ-Plăinescĭ-Râmnicu-Sărat; 3. spre Bordescĭ-Dumitrescĭ, spre Coțescĭ, spre Urechescĭ.

Budgetul. Comuna are 437 contribuabilĭ; veniturile sunt de 6315 leĭ 91 banĭ, iar cheltuelile de 6235 leĭ 21 banĭ; remânând un excedent în plus de 80 leĭ 70 banĭ.

Comparație. In 1890 comuna avea 320 contribuabilĭ, în 1889 avea 315; venitul era de 2080 leĭ, iar cheltuelile de 2027 leĭ, remânând un excedent în plus de 53 leĭ. Contribuțiunile comuneĭ se urcaŭ la 6308 leĭ 23 banĭ.

Portul locuitorilor, pe lângă acela al plășiĭ în general, maĭ pórtă pe cel național, atât bărbațiĭ cât și femeile; uniĭ aŭ și portul târgoveț saŭ nemțesc.

Lacu luĭ Baban, sat în plasa Marginea de sus, cătunul de reședință al comuneĭ Lacu luĭ Babaŭ, numit maĭ dese orĭ Costandoiŭ, veḑĭ acest nume.

Lacu luĭ Baban, lac în plasa Marginea de sus, comuna Lacu luĭ Baban, cătunul Costandoiŭ, și-a luat numele de la întâiul sĕŭ proprietar, Costandoiŭ; și el însușĭ a dat numele sĕŭ cătunuluĭ Costandoiŭ, numindu-se când Costandoiŭ, când Lacu luĭ Baban; și numele comuneĭ tot el l'a dat. Produce crap și albișóră, ce se vinde și se consumă în localitate.

Lacu mare, lac în plasa Orașuluĭ, comuna Odobasca, cătunul Podulaculuĭ, numit și Urecheșciĭ de sus, are o întindere de 1 ½ hect., produce crap, știucă și caracudă, ce se vinde și se consumă în comună și în localitățile vecine; lacul este situat pe un platoŭ saŭ podiș; ceea ce a făcut să se dea cătunuluĭ numele de Podu laculuĭ.

Lacu de la poiana din dél, lac în plaiul Râmnicu, com. Bisoca, cătunul Délu Sări, numit astfel din pricină, că se află aşeḑat pe o poiană a déluluĭ Sări; are apă limpede şi curată, care hrănesce mulţĭ păstrăvĭ, ce se prind şi se consumă în comună saŭ se afumă pentru provisiunile de iarnă.

Lacu luĭ Vintilă-Vodă, pădure în plaiul Râmnicu, comuna Bisoca, ţine de circumscripţia Băbenĭ a ocoluluĭ silvic Băbenĭ, s'a numit ast-fel de la lacu luĭ Vintilă-Vodă, intinḑându-se pe malurile luĭ, esenţele principale sunt stejar şi brad.

Lacu luĭ Vintilă-Vodă, lac în plaiul Râmnicu, comuna Bisoca, cătunul Bisoca, numit ast-fel pentru-că s'a format în timpul Domnitoruluĭ Vintilă-Voevod, printr'o scufundatură, spun bătrânii; pe lac e muşchiŭ cu braḑĭ, carĭ plutesc; are o intindere de 2 hectare; produce multă şi bună ştiucă, care se consumă numaĭ în comună.

Laculuĭ-Culmea, şir de munţĭ în plasa Oraşuluĭ, comuna Andreaşĭ, pe care o brăsdéză în partea de mijloc, se intinde printre afluenţiĭ riurilor Milcov şi Râmna. Vêrful principal este *Piscu laculuĭ*, inalt de 820 m. şi acoperit cu pădurĭ.

Laculuĭ-Grópa, dél în plasa Oraşul, comuna Andreaşĭ, brăsdéză comuna în partea de miaḑă-ḑi şi desfăcêndu-se din culmea Laculuĭ se intinde printre pâriul Valea Négră şi afluentul seŭ pâriul Lacul; este acoperit cu fâneţe, pădurĭ.

Lacul, pâriŭ în plasa Oraşuluĭ, comuna Andreaşĭ, isvorăsce din culmea Laculuĭ, udă comuna în partea de miaḑă-ḑi, merge de se varsă, după un curs repede şi spumos, în riul Valea Négră maĭ jos de cătunul Râmna, al comuneĭ Andreaşĭ.

Laculuĭ-podu, lac în plasa Oraşul, comuna Odobasca, veḑĭ Lacul mare.

Laculuĭ-podu, sat în plasa Oraşul, cătunul comuneĭ Odobasca. Inainte se numia *Urechescĭ de sus*, pentru că aparţinuse de comuna Urechescĭ (al căreĭ cătun de reşedinţă avea numele de *Urchescĭ de jos)*; numele actual îl are de la un lac din cătun, care este aşeḑat pe un podişŭ. Este aşeḑat în partea de răsărit a comuneĭ, pe malul

[illegible] al rîului Orévu, la 587 m. [illegible] Est de cătunul de reşedinţă, [illegible]; are o întindere de [illegible] 200 hect., cu o populaţie [illegible] familiĭ, carĭ cuprind 207 [illegible], are o biserică, veḑĭ Odo-[illegible].

[illegible], munte în plaiul Râmnicu, [illegible] Bisoca, în partea de [illegible] comuneĭ, vêrf al culmeĭ [illegible], are o înălţime cam [illegible], este înalt şi ascuţit, [illegible], avênd o poiană [illegible] se află 3 micĭ [illegible] gol.

[illegible], [illegible] vechie a comu-[illegible] Gologan, din [illegible] de jos.

[illegible] grup de 3 micĭ [illegible] Râmnic, comuna [illegible] numele Lacurĭ; în-[illegible] este de 3 ½ hect.; [illegible] din ploĭ şi rîurĭ [illegible] bunĭ păstrăvĭ [illegible] adîncă, ce se [illegible].

[illegible] găsesc multe [illegible] ce nu sunt [illegible] la numele [illegible].

[illegible] în plasa Râm-[illegible] comuneĭ

Pardoşĭ, în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, pe ambele malurĭ ale pârîuluĭ Valea lui Lalu, la 1010 m. spre Nord-Vest de cătunul Ernatica, reşedinţa comuneĭ, şi la pólele dêluluĭ Ernatica; are o întindere de 27 hect., cu o populaţiune de 41 familiĭ, carĭ cuprind 174 suflete, iar 14 sciŭ carte şi 34 contribuabilĭ; are o biserică cu 1 preot, 1 cântăreţ, 1 diacon (paracliser).

Lamba -la, han în plasa Gradiscea, comuna Boldu, in câmp, la 3 km. spre Nord-Vest de Boldu, pe drumul Boldu-Obidiţĭ-Râmnicu-Sărat.

Lămotescĭ, sat in plasa Oraşul, cătunul comuneĭ Mândrescĭ, şĭ-a' luat numele de la un vechiŭ proprietar numit Lămotescu; este aşeḑat în partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ, la 2329 m. spre Sud de cătunul de reşedinţă, Mândresciĭ-vechĭ, pe malul stâng al rîuluĭ Milcov; are o întindere de 38 hect. cu o populaţie de 102 familiĭ, carĭ cuprind 419 suflete, din carĭ 223 bărbaţĭ şi 196 femeĭ, 98 contribuabilĭ; 28 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ; are o biserică cu 1 preot şi 1 cântăreţ; aci este şi şcóla comuneĭ Mândrescĭ.

Larga, dél în plaiul Râmnicu, com. Buda, se desface din délul Poiana Păruluĭ, brăsdéză partea de apus a comuneĭ; întinḑându-se printre pârîul Valea Largă şi afluentul seŭ pârîul Buda; este acoperit cu fâneţe.

Largă Gura, piket vechiŭ cu No. 17 în spre hotarul Moldoveĭ, în plasa Oraşul, comuna Broştenĭ, cătunul Valea largă, astă-ḑĭ e locuinţă isolată.

Largă -Valea, sat în plasa Oraşul, cătunul comuneĭ Broştienĭ, aşeḑat în mijlocul comuneĭ, pe pârîul Valea largă la 7 kilometri spre apus de cătunul de reşedinţă, Broştenĭ; intinderea şi populaţia luĭ sunt cuprinse în cătunul Vulcănésa, al comuneĭ Broştenĭ.

Largă -Valea, pârîŭ în plasa Oraşuluĭ, comuna Broştenĭ, isvorăsce din culmea Scoruşuluĭ, délul Pórta Scoruşuluĭ, curge de la Sud-Vest la Nord-Est, udă comuna în partea de apus, primesce pe stângă pârîul *Ciocănel*, iar pe drépta pârîul *Grozóia*, trece prin cătunul Valea largă, şi merge de se varsă în rîul Milcov, ceva maĭ sus de cătunul Priveghiŭ, şi în faţa cătunuluĭ Monastirea Mirea (jud. Putna).

Largă -Valea, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Buda, isvorăsce din culmea Câlnăuluĭ, piscul Spidele, are o direcţie de la Vest la Est, udă comuna în partea de mijloc, primesce pe stânga pârîul *Spidele*, iar pe drépta pâraiele *Titila* şi *Buda*, trece prin cătunul de reşedinţă şi merge de se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, în sus de com. Dedulescĭ; are 4 morĭ pe dinsa.

Lăstunĭ, sat în plaiul Râmnicu, cătunul comuneĭ Dumitrescĭ, care este reşedinţa plaiuluĭ; şĭ-a luat numele de la moşia Lăstunĭ, pe care e aşeḑată; este situat în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, la pólele déluluĭ Lăstunĭ, pe pârîul Lăstunĭ, şi la 5320 m. spre Nord de cătunul de reşĕdinţă, Dumitresciĭ de jos, are o întindere de 800 hect. cu o populaţie de 72 familiĭ, carĭ cuprind 311 suflete, din carĭ 53 contribuabilĭ; 9 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ; are o biserică şi una din cele maĭ frumóse posiţiunĭ din tot plaiul Râmnicu.

Lăstunĭ, dél în plaiul Râmnicu, comuna Dumitrescĭ, se desface din culmea déluluĭ Lupan, merge printre pârîul Lăstunĭ şi Tinósa, brăsdând partea de miaḑă-nópte

de vizitat pe drumul de la Focșanĭ spre comunele Malurĭ, Măicănescĭ-Măxinenĭ-Brăila.

Lunca Țuguiașilor, luncă în plasa Marginea de jos, comuna Hângulescĭ, numită așa de la o ridicătură de pământ numită *Țuguia* saŭ *Țuguiata*, pe care șĭ-aŭ zidit la început casele locuitorĭĭ din comuna Malurĭ, de frica revărsărĭĭ pârîuluĭ Leica, dând chiar comuneĭ numele de *Țuguiațĭ*, pe care apoĭ l'aŭ părăsit luând pe acela de Malurĭ, de la situația eĭ pe malurile rîuluĭ și Bălțeĭ Leica.

Luncile, sat în plaiul Râmnicu, cătunul comuneĭ Jitia, șĭ-a luat numele de la lunca de pe malul drept al rîuluĭ Râmnicu-Sărat. Este situată în partea de răsărit a comuneĭ, pe rîul Râmnic, la pólele dăluluĭ Vaciĭ, și la confluența pârîuluĭ Săritórea cu Râmnicu, fiind la o depărtare de 2 km. de cătunul de reședință Jitia; întinderea și populația acestuĭ cătun sunt socotite în acele ale cătunuluĭ Jitia din vale, reședința comuneĭ Jitia.

Lunga, movilă naturală în plasa Gradiscea, comuna Sălcióra, situată în câmp, pe malul drept al pârîuluĭ Valea de la humă; are formă lungăréță, de unde și numele; are o înălțime cam de 18 metri și a servit ca punct trigonometric Statuluĭ major austriac, în construirea hărțeĭ Valachieĭ; și Statul major român s'a servit tot ast-fel; este acoperită cu verdéță.

Lungă -râpa, dél în plaiul Râmnicu, comuna Chiojdenĭ, se desface din délul Câlnăuluĭ, se întinde printre nisce micĭ afluențĭ aĭ pârîuluĭ Cătăuț și pârîul Râpa lungă; brăsdéză partea de miadă-ți a comuneĭ; șĭ-a luat numele de la râpile lungĭ și prăpăstióse, care îl taie în tóte direcțiunile; e acoperit cu pășunĭ.

Lungă -râpa, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Chiojdenĭ, isvorăsce din délul Râpa lungă, curge printre acest dél și délul Câlnăuluĭ, udă partea de miadă-ți a comuneĭ, și după un curs cam de 7 km. de lung, merge de se varsă în pârîul Cătăuț, în apropiere de cătunul Râpa lungă, căruia ĭ-a dat și numele.

Lungă -râpa, sat în plaiul Râmnicu, cătunul comuneĭ Chiojdenĭ, situat în partea de miadă-ți a comuneĭ, la pólele dăluluĭ Râpa lungă, pe pârîul Râpa lungă, la 5 km. de cătunul de reședință,

Chiojdeniĭ marĭ; întinderea şi populaţia luĭ sunt socotite în acele ale cătunuluĭ de reşedinţă.

Lung -délul, comună rurală în plaiul Râmnic. Veḑĭ Délul lung, comună.

Lupan -culmea, şir de munţĭ şi délurĭ în plaiul Râmnic, se desface din culmea Alunuluĭ şi anume din Vêrful Alunuluĭ, brăsdéză partea răsăriténă a plaiuluĭ şi teritoriile comunelor Délu lung, Andreaşĭ, Jitia şi Dumitrescĭ. El se întinde printre rîul Râmnicelul, afluent al rîuluĭ Râmnicu-Sărat, d'alungul luĭ şi printre afluenţiĭ rîuluĭ Râmna, despărţind ast-fel basinurile lor. Are ca vêrfurĭ principale: délul *Furul*, *Lăstunĭ* şi *Turculeţ*; iar din el se desfac următórele culmĭ: *Délul lung*, din délul Furuluĭ, printre pâraiele Valea Négră şi Peleticu; délul *Peleticu*, printre pâraiele Peleticu şi Tinos, tóte aceste pâraie fiind afluente ale rîuluĭ Râmna; délul *Tinos*, printre pârîul Tinos şi afluentul sĕŭ pârîul Lăstunĭ, délul *Lăstunĭ* d'alungul pârîuluĭ Lăstunĭ; se opresce în délul *Turculeţ*; el este acoperit cu pădurĭ întinse şi fâneţe bogate.

Lupóia, sat în plaiul Râmnic, cătun al comuneĭ Dumitrescĭ, aşeḑat în partea nordică a comuneĭ la pólele délului Lupan, de la care şĭ-a luat numele; este udat de pârîul Tinos; întinderea şi populaţia luĭ sunt socotite în acele ale cătunuluĭ Lăstunĭ, al comuneĭ Dumitrescĭ.

Lupu -unchiaş, movilă naturală în plasa Gradiscea, comuna Măcrina, aşeḑată în câmp, în partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ; şĭ-a luat numele de la un om Lupu, ce a locuit aci pe dênsa; e acoperită cu verdéţă şi locuitoriĭ aŭ început s'o are, aşa că cu timpul ea va dispare.

Lupuluĭ -lacu, un mic lac în plasa Marginea de sus, comuna Bordescĭ, în partea de apus a eĭ; din bătrânĭ se spune că un om, numit Lupu, avênd o livadă acolo, i s'a scufundat o parte în întindere de douĕ prăjinĭ patrate (130 m. patraţĭ) şi s'a format aci o baltă care produce lin şi caracudă măruntă, ce se vinde şi se consumă în comuna Bordescĭ şi în comunele vecine.

Luteriţa -la, han în plasa Gradiscea, comuna Gradiscea de sus, e situată lângă cătunul Balta-albă, şi la o mică distanţă de stabilimentul balnear, pe drumul Balta-albă-Gradiscea.

[illegible] reşedinţa la răsărit, [illegible] spre apus şi *Hoinari* [illegible] Vest.

[illegible] comunei e de 2000 [illegible] din cari 50 hect. va[illegible] comunei, 550 hect. ale lo[illegible] 1400 hect. ale parti[illegible].

[illegible] e de 180 familii, cu [illegible] suflete, după sex: 408 băr[illegible] 409 femei; după starea [illegible] 300 căsătoriţi, 450 necă[illegible], 7 văduvi, după cul[illegible] 13 scriu carte; toţi romani.

Are o *biserică* cu hramul *Sf. Nicolae*, zidita de obştia locuitorilor in 1869; are 310 lei venit anual şi ca deservenţi: 1 preot şi 1 cântăreţ.

Comuna are o *şcoală* de băieţi, [illegible] in 1876 de locuitori, cu 1 învăţător şi 38 elevi înscrişi, 13 promovaţi (1892—93).

Calitatea pământului este mediocră, fiind nisipos şi clisos; ca *valoare* a pământului, comuna are 1100 hect. arabile, 50 hect. [illegible]; iar in privinţa *intinderii* şi *producerii* semănăturilor pe 1892, avem cele următóre: 70 hect. grâu cu 700 hl. (10 hl. de 1 hect.), 170 hect. secară cu 1700 hl. (10 hl. de 1 hect.), 830 hect. orz cu 9130 hl. (11

hl. de 1 hect.), 970 hect. porumb cu 3880 hl. (4 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor maĭ însemnate sunt: *agricultura*, avênd şi 150 plugurĭ pentru acésta; *crescerea vitelor*, avênd comuna 1041 capete, din carĭ 180 boĭ, 60 vacĭ, 167 caĭ, 101 epe, 404 oĭ, 106 râmătorĭ; *industria* este neînsemnată; *comerţul* constă în importul de coloniale, instrumente agricole şi ţesăturĭ, şi în exportul de cereale; *transportul* se face prin gara oraşuluĭ Râmnicu-Sărat; maĭ sunt şi 6 comercianţĭ, din carĭ 3 cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt: 1. calea judeţiană Râmnicu-Măicănescĭ (Bolbóca) ce trece prin Obidiţĭ-Măcrina-Ciorăscĭ; 2. spre Vâlcele; 3. spre Boldu-Balta-albă; 4. spre Puescĭ-Bălescĭ; 5. la cătunul Foteŭ al comuneĭ Ştubei.

Budgetul. Comuna are 185 contribuabilĭ; veniturile sunt de 2821 leĭ 58 banĭ, iar cheltuelile sunt de 2625 leĭ 25 banĭ, remânând un excedent în plus de 196 leĭ 32 banĭ. Contribuţiunile comuneĭ sunt de 5018 leĭ 50 banĭ.

Portul este cel naţional, uniĭ locuitorĭ pórtă pe cel podgorienesc.

Măcrina, sat în plasa Gradiscea, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Măcrina, şĭ-a luat numele de la moşia Măcrina; este aşeḑat în partea de răsărit a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Râmnicu-Sărat; are o întindere de 30 hect., cu o populaţie de 120 familiĭ, ce cuprind 567 suflete, din carĭ 118 contribuabilĭ; 35 sciŭ carte; are o biserică cu 1 preot şi 1 cântăreţ; aci este şi scóla comuneĭ.

Măgădanuluĭ-vêrful, munte în plaiul Râmnic, comuna Jitia, aşeḑat în partea de răsărit a comuneĭ, pe culmea Lupanuluĭ, cu o înălţime de 870 metri; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Măgura, şir de delurĭ în plasa Oraşuluĭ, se desface din délul Cuculuĭ, brăsdéză partea răsăriténă a comuneĭ Odobasca, intră în plasa Marginea de sus, întinḑându-şĭ ramificaţiunile prin comunele Urechescĭ şi Popescĭ; el se întinde pe o lungime de 18 km.; înălţimea variază între 650—320 metri; este acoperit cu păşunĭ la miaḑă-nópte şi mijloc, cu viĭ şi semănăturĭ la miaḑă-ḑi.

Măgura, isvóre cu apă minerală, în plaiul Râmnic, comuna Bi-

soca ; are 2 isvóre de puciósă cu sare amară. Iată analisa lor după Dr. Stefan V. Episcopescu, la anul 1837: Isvórele pe lângă puciósă conţin var carbonic, magnesie carbonică, gips, sare amară, sare de mare, magnesie cu micĭ deposite de sare, sare de bucate, răşină de pământ şi în cea maĭ mare parte puciósă licidă şi florĭ de puciósă, la acestea se adaugă sarea amară în mare cantitate.

Bólele de care se pot vindeca suferinţiĭ sunt: Tóte acele bóle şi patimĭ carĭ se pricinuesc şi se încuibéză în om din hrană şi vieţuire rea, cum şi acelea ce rĕmân din alte petrecute bóle în timp, din facerĭ grele, din lăhuzie, din lingóre saŭ friguri îndelungate, din sculament şi din sfringie nevindecată, din oprirea nuculuĭ şi a sângeluĭ trânjilor şi a orânduelĭĭ firiĭ femeescĭ, din râie şi pecingenĭ nevindecate şi închise în trup, din îndelungate patimĭ de durerĭ reumatice şi artritice cu umflăturĭ de óse şi cu junghiurĭ de mânĭ şi de picióre şi de încheeturile lor, cum şi din alte multe pricinĭ şi întêmplărĭ şi sunt însoţite cu umflătură, întărítură şi încuietură de piept şi de pântece, cu îndelungată ardere de lingóre saŭ de tălpĭ şi palme, cu faţa galbenă şi nepoftă de mâncare, cu sete şi cu slăbiciunĭ de trup, cu sfîrşiciune de puterĭ şi cu tragere de zăcere saŭ de căldură, saŭ cu puţină aprinzélă din séră în séră; tóte acestea se vindecă şi se uşuréză cu bĕuturĭ şi imbăérea apeĭ aceştia. Asemenea folositóre lucrare are pentru friguri de tot felul, pentru pete rugi-nóse şi albe de pe trup, pentru dorul de şale, de mijloc şi de şolduri, pentru amorţirea şi nesimţirea mâinilor şi a piciórelor din dambla, pentru tuse cu năduf şi pentru cea uscată saŭ umedă din tróhnă, pentru tot felul de limbricĭ şi pentru gălbenare, pentru muiarea şi slobozirea încheeturilor încordate şi umflate, pentru delungata durere de cap, cu ameţélă cu durere de ochĭ şi pentru durerea şi scurgerea urechilor, fiind fórte slobozitóre de tótă încuetórea trupuluĭ, de mistuială, de ud, de aburéla pieleĭ şi de flegma tuseĭ, pe care le subţiază şi le pornesce eşirea lor din trup.

Facerea acestei ape în casă. Se ia de la spiţerie sare amară, ce-ĭ maĭ ḑice şi sare de Engiitera, 20 dramurĭ, ficat de puciósă văros, făcut cu cójă de oŭ un dram, acestea să se topéscă într'o oca de apă incălḑită, curată prea limpede şi de bĕut, strecu-

rându-se printr'o cârpă désă, să se pue într'un clondir astupat bine şi să se ţie la răcóre spre întrebuinţare de bĕut; pentru ceĭ vârstnicĭ pe patru ḑile câte o litră pe ḑi în 2 rînduri, iar pentru ceĭ nevârstnicĭ pe opt ḑile câte 50 dramurĭ pe ḑi în 2 rînduri; se póte să se îndulcéscă cu puţintel zachăr, spre îndemnarea eşireĭ la scaun, la arătatele bóle; iar voind să iasă maĭ mult, să se îndoiască mĕsura cea arătată.

Acésta este analisa făcută la 1837; d'atuncĭ până acum n'am maĭ găsit o altă analisă, şi am dat'o decĭ pe acésta.

Măgura, culme de munţĭ din plaiul Râmnicu, comuna Jitia, se desface din délu Roşu, se întinde în partea de apus a comuneĭ, printre pâraiele Râmnicelul şi afluentul sĕŭ Cerbul. — Vêrful principal este *Măgura Ganea*, înalt de 900 metri; este acoperit cu păşunĭ şi pădurĭ.

Măgura, munte în plaiul Râmnicu, comuna Jitia, se desface din culmea Lupan, brăsdéză partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, întinḑĕndu-se printre pâriul Necule şi Râmnicelul; este acoperit cu pădurĭ seculare, ce sunt fórte greŭ de exploatat, din pricina locurilor rele şi a drumurilor stricate de ploĭ; vara se fac aci stâne de oĭ, unde se fabrică un bun caşcaval.

Măgura cu Leşile, munte însemnat în plaiul Râmnic, comuna Jitia, se desface din muntele Stepcumare, se întinde printre rîul Râmnicelul şi afluentul sĕŭ pârîul Necule, brăsdéză partea de miaḑă-nópte a comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ; vara se fac aci stâne de oĭ.

Mahriu, dél în plasa Oraşuluĭ, comuna Odobasca, se desface din délul Cuculuĭ, se întinde d'alungul pârîuluĭ Mahriu, despărţind acest pârîŭ de rîul Râmna brăsdéză partea de apus a comuneĭ; e acoperit cu păşunĭ şi pădurĭ ce sunt exploatate în mare parte, remănând fórte puţine.

Mahriu-valea, pârîŭ în plasa Oraşuluĭ, comuna Odobasca, isvorăsce din délul Nuculuĭ, curge d'alungul déluluĭ Mahriu, udă partea nordică a comuneĭ, trecĕnd prin cătunul Mahriu, şi după un curs cam de 8 km. merge de se aruncă în rîul Râmna, pe drépta luĭ, maĭ sus de cătunul Odobasca. Valea sa e frumosă, malurele-ĭ înalte îĭ daŭ un aspect pitoresc.

Mahriu, sat în plasa Orașuluĭ, cătunul comuneĭ Odobasca, șĭ-a luat numele de la pârîul Mahriu, pe care este așeḑat în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, la pólele déluluĭ Mahriu și pe pârîul Mahriu, la 438 metri spre Nord de cătunul de reședință, Odobasca; are o intindere cam de 200 hect. cu o populație de 45 familiĭ, carĭ cuprind 240 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ; 10 sciŭ carte; toțĭ românĭ ortodoxĭ.

Măicănescĭ, comună rurală în plasa Marginea de jos, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Râmna.

Șĭ-a luat *numele* de la moșia Măicănescĭ, înainte și chiar acuma se maĭ numesce ba încă des de tot și *Bolbóca*, de la o baltă, bolbócă, făcută de Râmnic.

Este *așeḑată* în partea de Nord a jud., la 40 km. spre Nord-Est de orașul Râmnicu-Sărat, și în partea de miaḑă-nópte a plășiĭ, a căreĭ reședință este. Comunele învecinate sunt: Gulianca la 10 km., Hângulescĭ la 13 km., Măxinenĭ și Ciorăscĭ la 15 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu comuna Nănescĭ (jud. Putna), la răsărit cu Corbu, la apus cu Râmnicenĭ și la Sud cu Gulianca.

Este o comună *de câmp*, nu are délurĭ, de cât malurile Râmniculuĭ.

Rîul Râmnicu-Sărat o udă prin mijloc, de la Sud-Vest la Nord-Est, formând la răsăritul comuneĭ nisce mlaștinĭ; maĭ sunt și 10 puțurĭ (5—10 metri adâncime).

Clima comuneĭ este variabilă, vara căldurĭ marĭ, iarna cu gerurĭ și viscole.

Cătunele carĭ compun comuna sunt: *Măicănescĭ* saŭ Bolboca, reședința, în mijloc, *Tătaru* la apus, *Belciug* la miaḑă-nópte, *Grădinile Gârlescĭ* și *Crângeni* la răsărit.

Suprafața comuneĭ este de 7920 hectare, din carĭ 155 hectare vatra comuneĭ, 378 hectare ale locuitorilor, 7345 hectare ale particularilor.

Populația comuneĭ este de 490 familiĭ, cu 2050 suflete; după sex: 1035 bărbațĭ, 1015 femeĭ; după starea civilă: 914 căsătoriți, 1030 necăsătoriți, 106 văduvĭ; după cultură: 126 sciŭ carte; 14 ovreĭ.

Comuna are 2 *biserici*: 1. una în cătunul Bolbóca, de scândurĭ, fundată de locuitorĭ, nu se scie când, cu hramul *Adormirea Maciĭ Domnuluĭ*, cu 820 leĭ subvenție de la comună, cu 2 preoțĭ și 2 cântăreți; 2. Biserica

din cătunul Tătaru cu hramul *Cuviósa Paraschiva*, zidită la 1842 de Ioniță Tătăranu, cu 17 pogóne pământ, 820 leĭ subvenție, și ca deservenți: 2 preoțĭ și 2 cântărețĭ.

Comuna are 2 *școlĭ:* 1. una de băețĭ, fundată în 1885 de comună, cu 1 învățător și 97 elevĭ înscrișĭ, din carĭ 24 promovațĭ; 2. alta de fete fundată tot de comună în 1885, cu o învățătóre, 38 eleve înscrise, 12 promovate (1892—93).

Calitatea pământuluĭ este bună, maĭ ales pentru agricultură; ca *cultură* a pământuluĭ, comuna are: 5488 hect. arabile, 2200 hect. pădure, 42 hect. viĭ, 10 hect. fêneațe, 25 hect neproductiv; iar în privința *întinderiĭ* și *producerĭĭ* semănăturilor, avem: 1629 hect. grâŭ cu 13.105 hl. (8 hl. de 1 hect.), 355 hect. rapiță cu 1600 hl. (5 hl. de 1 hect.), 1214 hect. orz cu 7596 hl. (6 hl. de 1 hect.), 1641 hect. porumb cu 19.648 hl. (12 hl. de 1 hect.), 1214 hect. ovĕz cu 9612 hl. (8 hl. de 1 hect.), 253 hect. meiŭ cu 1012 hl. (4 hl. de 1 hect.).

Ocupațiile locuitorilor sunt: *agricultura,* avênd 220 plugurĭ, 1 móră cu aburĭ, 1 mașină de semănat, 1 de secerat; *crescerea vitelor,* fiind în comună 6085 capete, din carĭ: 933 boĭ, 625 vacĭ, 297 caĭ, 357 epe, 3 măgarĭ, 3621 oĭ, 3 capre și 246 râmătorĭ; *industria* e simplă, sunt în comună 4 cojocarĭ, 2 potcovarĭ, 3 tâmplarĭ, 5 bogasierĭ, 2 brutarĭ, 2 cismarĭ, 1 croitor, 2 dogarĭ, 2 ferarĭ, 1 rotar, 1 povarnă; *comerțul* e activ și constă în importul de coloniale, haine gata, vinurĭ și în exportul de cereale și vite; *transportul* se face prin stația Hanu Conaki (jud. Tecucĭ), la 11 kilom. spre Est; maĭ sunt 47 comercianțĭ (12 ovreĭ, 7 diferițĭ), din carĭ 10 băcanĭ, 17 cârciumarĭ, 1 marchidan, 2 cafenele.

Căile de comunicație sunt: 1. calea județiană Râmnic-Măicănescĭ; 2. calea județiană Focșanĭ-Măicănescĭ-Brăila; 3. spre Gulianca; 4 Ciorăscĭ; 5. Obilescĭ; 6. Corbu; 7. Măxinenĭ.

Budgetul. Comuna are 400 contribuabilĭ; veniturile sunt de 21417 leĭ 54 banĭ, și cheltuelile de 20.957 leĭ 54 banĭ, remânând un excedent de 560 leĭ; contribuțiunile sunt 17194 leĭ 58 banĭ.

Acĭ șade *compania 4-a* din reg. 9 Râmnicu-Sărat.

Măicănescĭ, sat în plasa Marginea de sus, numit maĭ de obiceĭ *Bolbóca,* este cătunul de reșe-

dință al comuneĭ Măicănescĭ, așeḑat în mijloc, pe malul drept al riuluĭ Râmnicu-Sărat; are o întindere de 75 hect. cu o populație de 276 familiĭ, cu 1205 suflete, 222 contribuabilĭ; 100 sciŭ carte; 14 ovreĭ; are o biserică și o școlă de băețĭ și una de fete.

Mălaiului -poiana, dél în plasa Râmnicu de jos, comuna Băbenĭ, se desface din délul Baba, brăsdéză apusul comuneĭ; este acoperit cu pășunĭ.

Malului -poiana, dél în plasa Marginea de sus, comuna Slobozia, se destace din délul Jinum, brăsdéză Nordul comuneĭ; este acoperit cu pășunĭ.

Malurĭ, comună rurală în plasa Marginea de jos, pe pârîul Leica.

Și-a luat *numele* de la malurile pârîuluĭ Leica, pe care e așeḑat.

Este *așeḑată* în partea de miaḑă-nópte a jud., la 43 km. spre Nord-Est de orașul Râmnicu-Sărat, și în partea de apus a plășiĭ, la 8 km. spre Nord-Vest de comuna Măicănescĭ, reședința plășiĭ; comunele învecinate sunt: Hângulescĭ la 5 km., Râmnicenĭ la 6 km., Obilescĭ la 15 kilom.

Se *mărginesce* la Nord cu Malurĭ, despărțită prin pârîul Leica, la miaḑă-ḑi cu Râmnicenĭ, la apus cu Obilescĭ, la răsărit cu Nănescĭ (jud. Putna).

Este o comună *de câmp*, nu are délurĭ importante în interiorul eĭ.

Rîul *Leica* o udă la miaḑă-nópte, unde formézā balta Leica; sunt și 20 puțurĭ.

Clima comuneĭ este variabilă, vara căldurósă, iarna friguróșă și viscolósă.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Malurĭ* reședința, la Nord, *Botescĭ* la Sud-Est.

Suprafața comuniĭ e de 1500 hect. din carĭ 54 hect. vatra comuneĭ, 290 hect. ale locuitorilor, 1156 hect. ale particularilor.

Populația e de 143 familiĭ, cu 605 suflete; după sex: 311 bărbațĭ, 294 femeĭ; după starea civilă: 137 căsătoriți, 440 necăsătoriți, 28 văduvĭ; după cultură: 69 sciŭ carte; 2 streinĭ.

Are o *biserică* cu hramul *Sf. Nicolae*, zidită de bi-vel serdar Costache Robescu și soția sa, sub domnia luĭ Șuțu și soțieĭ sale Eufrosina, și cu blagoslovenia luĭ kir Costandie, episcop de Buzău; are 17 pogóne pământ, și 250 leĭ subvenție;

şi ca deservenţĭ 1 preot şi 2 cântăreţĭ.

Comuna are o *şcólă mixtă*, fundată în anul 1866 de comună, cu 1 învĕţător şi 52 elevĭ înscrişĭ şi 25 promovaţĭ; aci vin şi copiiĭ din cătunul Malurĭ, al com. Călienĭ (jud. Putna).

Calitatea pămêntuluĭ e bună, nisipos şi lunică; ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are 1061 hect. arabile, 376 hect. imaş, 4 hect. viĭ, 5 hect. neproductiv; iar în privinţa *întinderii* şi *producerii* semănăturilor pe 1892, avem: 278 hect. grâŭ cu 4448 hl. (18 hl. de 1 hect.), 50 hect. rapiţă cu 290 hl. (6 hl. de 1 hect.), 292 hect. orz cu 4672 hl. (17 hl. de 1 hect.), 416 hect. porumb cu 6664 hl. (12 hl. de 1 hect.), 25 hect. meiŭ cu 100 hl. (4 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 71 pluguri; *crescerea vitelor*, avênd 2226 capete, din carĭ 331 boĭ, 202 vacĭ, 80 caĭ, 127 epe, 1318 oĭ, 168 rămătorĭ; *industria* e simplă, sunt: 1 potcovar, 1 plăpămar; *comerţul* e activ şi constă în importul de coloniale, instrumente agricole şi spirtóse, şi în exportul de cereale şi vite; *transportul* se face prin staţia Gugescĭ, la 26 km. spre apus; maĭ sunt şi 7 comercianţĭ (2 streinĭ), din carĭ 1 băcan, 3 cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt: 1. calea judeţiană Focşanĭ-Brăila, trecênd prin Hângulescĭ şi trece apoĭ la Măicănescĭ; 2. spre Râmnicenĭ; 3. Obilescĭ-Bogza-Voetin-R.-Sărat.

Budgetul. Comuna are 133 contribuabilĭ, veniturile sunt de: 2028 leĭ 31 banĭ, iar cheltuelile sunt de 2026 leĭ 88 banĭ; contribuţiile comuneĭ sunt de 3437 leĭ 10 banĭ.

Malurĭ, sat în plasa Marginea de jos, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Malurĭ; aşeḍat în partea de miaḍă-nópte a comuneĭ, pe malul drept al pârîuluĭ Leica, de la ale căruĭ malurĭ şĭ-a luat numele; are 40 hect. întindere, cu o populaţiune de 108 familiĭ, cu 451 suflete, 100 contribuabilĭ, 60 sciŭ carte; 2 streinĭ; are o biserică şi şcóla comuneĭ.

Măluşel, pârîŭ în plaiul Râmnic, comuna Bisoca, considerat ca unul din isvórele rîuluĭ Râmnicu-Sărat, isvorăsce din muntele Om, udă partea nordică a comuneĭ, şi se varsă în rîul Râmnicu-Sărat.

Mândrescĭ, comună rurală în plasa la hotarul către jud. Putna.

Şi-a luat *numele* de la un fost proprietar cu numele Mândrescu.

Este *aşeşată* în nordul judeţului, la 44 km. spre Nord de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea răsăriténă a plăşiĭ, la 18 km. spre Est de comuna Cotescĭ, reşedinţa plăşiĭ. Comune învecinate sunt: Golescĭ şi Gologan la 8 km., Câmpinénca, la 9 km., Vităşeşţi la 4 km.

Se *mărginesce* la Nord cu Focşanĭ (jud. Putna), la Sud cu Vităşeşţi, de care se desparte prin riul Milcov, la răsărit cu com. Vităşeşţi, la apus cu Focşanĭ (jud. Putna).

Este *din reg câmpuluĭ*, nu are dealurĭ.

Prin *Milcov* o udă la Nord de la Vest la Est, trecênd prin luncile Mândrescilor, unde formează o mică baltă; are 34 puţini (de 12 m. adâncime); apa se mai ia şi din riul Milcov.

Clima este excesivă, vara căldurosă, iarna supusă viscolelor venite pe câmpul rusesc.

Satele carĭ o compun sunt: *Mândrescĭ vechĭ*, reşedinţa, *Mândrescĭ noĭ* la apus şi *Lămotescĭ* la mahalaua pe riul Râmna.

Suprafaţa comuneĭ este de [illegible] hect., din carĭ 85 hect. ale satelor, 965 hect. ale locuitorilor, 317 hect. ale particulari.

Populaţiunea comuneĭ este de 208 familiĭ, cu 854 suflete; după sex: 444 bărbaţĭ, 410 femeĭ; după starea civilă: 375 căsătoriţĭ, 429 necăsătoriţĭ, 48 văduvĭ; după cultură: 74 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Sunt 2 *biserici*: 1. în cătunul de reşedinţă cu hramul *sfinţiĭ Voivoţĭ*, zidită în 1844 de archiereul Troadus cu călugărĭ monastireĭ sf. Ión din Focşanĭ, cu 1 preot şi 1 cântăreţ; 2. alta în cătunul Lămotescĭ, cu hramul *sf. Nicolae*, zidită în 1893 de locuitorĭ, cu 1 preot şi 1 cântăreţ; ambele îngrijite de comună.

Are o *şcólă mixtă* în cătunul Lămotescĭ, fundată în anul 1865 de locuitorĭ, cu 1 învĕţător, 67 elevĭ înscrişĭ, 7 promovaţĭ (1892—1893).

Calitatea pământuluĭ este bună, maĭ ales pentru agricultură; ca *cultură* a pământuluĭ, comuna are 892 hect arabile, 187 hect. imaş, 63 hect. fâneţe; iar în ceea ce privesce *întinderea* şi *producerea* semănăturilor, pe 1892, avem: 842 hect. porumb cu 10.946 hl. (12 hl. de 1 hect.). 50 hect. orz cu 650 hl. (13 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd pentru acésta 60 plugurĭ; *crescerea vitelor*, în

comună sunt: 1585 capete, din carĭ 222 boĭ, 225 vacĭ, 19 caĭ, 78 epe, 855 oĭ şi 215 râmătorĭ; *industria* e simplă, cea domestică; *comerţul* constă în importul de vestminte, coloniale şi instrumente agricole; *transportul* se face prin gara oraşuluĭ Focşanĭ la 5 kilom. spre apus; maĭ sunt 5 cârciumarĭ în acéstă comună.

Căile de comunicaţie sunt drumurile vicinale: 1. spre Focşanĭ; 2. spre Risipiţĭ; 3. spre Golescĭ-Plăinescĭ-Râmnicu-Sărat.

Budgetul. Comuna are 179 contribuabilĭ; veniturile sunt de 3238 leĭ 53 banĭ, iar cheltuelile de 2772 leĭ 19 banĭ, rămânând un excedent în plus de 456 leĭ 34 banĭ; contribuţiunile comuneĭ sunt de 3086 leĭ 05 banĭ.

Mândrescĭĭ noĭ, sat în plasa Oraşuluĭ, cătunul comuneĭ Mândrescĭ, şĭ-a luat numele de la cătunul de reşedinţă Mândrescĭĭ vechĭ; este aşeḑat la apus, pe malul stâng al vechiĭ albiĭ a rîuluĭ Milcov, în câmp, la 2380 m. spre Vest de cătunul de reşedinţă; întinderea şi populaţia luĭ sunt socotite în acelea ale cătunuluĭ de reşedinţă.

Mândrescĭĭ vechĭ, sat în plasa Oraşuluĭ, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Mândrescĭ, şĭ-a luat numele de la un fost proprietar, Mândrescu, aşeḑat spre răsărit la hotarul judeţuluĭ, în câmp; are 46 hectare, cu o populaţie de 106 familiĭ, cu 435 suflete, 87 contribuabilĭ; 45 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ; are o biserică.

Mândrescĭ, moşie a Statuluĭ, în plasa Oraşuluĭ, com. Mândrescĭ; întinderea eĭ e socotită în aceea a comuneĭ.

Mândrescĭ, lac în plasa Oraşul, com. Mândrescĭ, spre apus, format de revărsările Milcovuluĭ şi de ploĭ; produce caracudă măruntă, ce se consumă de locuitorĭ.

Mândrescĭ, luncă în plasa Oraşul, pendinte de com. Mândrescĭ; pe ea se află vechiul piket Mândrescĭ, cu No. 58, spre Moldova; aḑĭ han spre Focşanĭ.

Manu -târla luĭ, loc de iernare pentru oile ce vin de la munte, în plasa Marginea de jos, comuna Măxinenĭ, la apus de ea; şĭ-a luat numele de la un baciŭ vestit.

Mare -gropa, pârîŭ în plasa Oraşul, comuna Câmpinénca, isvorăsce din délul Tăişuluĭ şi se varsă

în rîul Milcov, trecênd prin cătunul Pântecescĭ.

Mare grópa, lac în plaiul Râmnic, comuna Dumitrescĭ, în partea de apus, pe o poiană frumósă, produce caracudă măruntă, ce se consumă de locuitorĭ.

Mare -grópa, sat în plaiul Râmnicu, com. Dumitrescĭ; este aşeḑat în partea de apus, pe lacul Grópa mare, de la care a luat şi numele; întinderea şi populaţia sunt socotite în cătunul de reşedinţă.

Mare -lacul, lac în plasa Oraşul, comuna Odobasca, în partea de răsărit, lângă cătunul de reşedinţă; produce ştiucă ce se consumă de locuitorĭ.

Mare, nume generic ce însoţesce multe numĭ proprĭĭ de rîurĭ, munţĭ, sate; să se caute acele nume proprĭĭ ce însoţesc.

Mărăcinĭ, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Chiojdenĭ, isvorăsce din délul Chiojdenilor, udă partea de apus a comuneĭ, şi merge de se varsă în rîul Mot. năŭ pe drépta luĭ.

Mărăcinĭ, nume generic ce însoţesce nume proprĭĭ de pădurĭ; cele ne scrise aci, să se caute la numele proprĭĭ ce însoţesc.

Mărăcinĭ, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Tâmboescĭ, şĭ-a luat numele de la moşia Mărăcinĭ; este aşeḑat în partea de răsărit pe un dél, la 1 1/2 km. spre răsărit de cătunul de reşedinţă, Tâmboescĭ; are o întindere de 277 hect., cu o populaţie de 171 familiĭ, carĭ cuprind 534 locuitorĭ, din carĭ 190 contribuabilĭ; 70 sciŭ carte; toţĭ românĭ.

Mărăcinĭ -la, han în plasa Marginea de sus, com. Tâmboescĭ, lângă cătunul Mărăcinĭ, de unde şĭ-a luat numele, pe drumul spre comuna Bordescĭ.

Mărăcinenĭ, sat în plasa Marginea de sus, comuna Tâmboescĭ, e maĭ mult o diviziune a cătunuluĭ Mărăcinĭ.

Maraloiŭ, sat în plasa Gradiscea, cătunul comuneĭ Câinenĭ, aşeḑat în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, pe malul stâng al rîuluĭ Buzĕŭ, la 7 1/2 km. spre Nord-Est de cătunul de reşedinţă, Stăvărescĭ; are o întindere de 13 hect., cu o populaţiune de 60 familiĭ, carĭ cuprind 266 locuitorĭ, 58 contribuabilĭ; 30 sciŭ

carte. Până în anul 1865 ţinea de comuna Amara, când s'a alipit la Câinenĭ.

Mărgăritescu -căpitan, vechiŭ piket cu No. 30, în plasa Oraşuluĭ, comuna Vêrteşcoĭ, pe rîul Milcov; aḑĭ locuinţă isolată.

Mărgăritescĭ, lac în plasa Râmnicu de sus, comuna Mărgăritescĭ, pórtă maĭ mult simplul nume de *Lacu*, de la care odinióră şi comuna se numia Lacu; produce caracudă şi albişóră, ce se consumă de locuitorĭ.

Mărgăritescĭ, comună rurală în plasa Râmnicu de sus, pe pârîul Hârboca.

Şĭ-a luat *numele* de la un fost proprietar Mărgăritescu, înainte se numia *Lacu*, de la un lac din mijlocul comuneĭ.

Este *aşeḑată* în partea de apus a judeţuluĭ, la 22 km. spre N.-V. de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea apusénă a plăşiĭ, la 21 km. spre N.-V de comuna Sgârciţĭ, reşedinţa plăşiĭ.

Este o comună din *regiunea dêlurilor*, brăsdată fiind la apus de culmea *Câmpulungénca*, délul *Cărpinescĭ* şi *Homociòia*, la răsărit prelungirile délului *Cărpiniş*.

Rîul *Hârboca* o udă prin mijloc de la Nord la Sud, la răsărit pârîul *Cărpiniş*, *Chiciura* la apus; lacul *Mărgăritescĭ* în mijlocul comuneĭ; maĭ sunt 4 puţurĭ cu 4—8 m. adânc. şi 30 fântânĭ (1—3 m. adânc.).

Clima este sănătósă şi temperată.

Se *mărginesce* la Nord cu Câmpulungénca, la răsărit cu Pardoşĭ, la Sud cu Valea Raţeĭ, la apus cu Dimiéna (jud. Buzĕŭ) despărţită prin délul Câmpulungénca.

Cătunele carĭ o formézā sunt: *Mărgăritescĭ*, reşedinţa la Nord, *Schiopenĭ* la Sud.

Suprafaţa comuneĭ este de 2215 hect, din carĭ: 114 hect. vatra comuneĭ, 1305 hect. ale locuitorilor şi 800 hect. ale particularilor.

Populaţia este de 151 familiĭ, carĭ cuprind 648 suflete; după sex: 335 bărbaţĭ, 313 femeĭ: după starea civilă 302 căsătoriţĭ, 303 necăsătoriţĭ, 43 văduvĭ; după cultură: 51 sciŭ carte; — toţĭ românĭ.

Are 2 *biserici*: 1. una cu hramul *sfinţii 3 Ierarchĭ*, zidită în 1841 de Mărgăritescu şi locuitorĭ; 2. cu hramul *sfinţii Voevoḑĭ*, zidită în 1878 de preot şi locuitorĭ; sunt îngrijite de comună, avênd ambele 1 preot şi 2 cântăreţĭ.

Are o *şcólă mixtă*, fundată în 1888 de comună, cu 1 învĕtator şi 53 elevĭ înscrişĭ, 30 promovaţĭ.

Calitatea pămêntuluĭ este mediocră, fiind argilo-nisipos şi muntos; ca *cultură* comuna are: 1105 hect. arabile, 500 hect. imaş, 350 hect. pădure, 6 hect. viĭ, 25 hect. fâneţe, 10 hect. neproductive; iar *recoltele* în 1892 aŭ fost: 800 hect. porumb cu 4800 hl. (6 hl. de 1 hectar), 1000 hect. grâŭ cu 1300 hl. 305 hect. orz cu 4270 hl.

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 40 plugurĭ; *crescerea vitelor*, avênd ca 2172 capete, din carĭ 213 boĭ, 134 vacĭ, 8 caĭ, 15 epe, 1655 oĭ, 6 capre, 141 rămătorĭ; *industria* e simplă; *comerţul* constă în importul de coloniale, ţesăturĭ, şi în exportul de cereale şi lemne; *transportul* se face prin gara R.-Sărat; maĭ sunt 2 comercianţĭ, din carĭ 1 cârciumar.

Căile de comunicaţie sunt drumurile vicinale: 1. spre Câmpulungénca-Valea Sălcieĭ; 2. spre Valea Raţeĭ; 3. spre Pardoşĭ-Grebăn-Sgârciţĭ-Râmnicu-Sărat.

Budgetul. Comuna are 156 contribuabilĭ; veniturile sunt de 1185 leĭ 24 banĭ, iar cheltuelile de 1184 leĭ 97 banĭ; contribuţiile de 2800 leĭ 29 banĭ.

Mărgăritescĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Mărgăritescĭ; şĭ-a luat numele de la proprietarul Mărgăritescu; se maĭ numia şi *Lacu*, de la un lac din cătun; are o întindere de 1100 hect., cu o populaţie de 69 familiĭ, cu 292 suflete, 70 contribuabilĭ; 32 sciŭ carte; are o biserică şi şcóla comuneĭ.

Marincea-la, han în plasa Marginea de jos, comuna Măxineni, pe drumul ce duce la Gulianca.

Mârşav, lac în plasa Gradiscea, com. Gradiscea de sus, format din ploĭ; produce caracudă, ce se consumă de locuitorĭ.

Marginea de jos, plasă în judeţul Râmnicu-Sărat în partea de Nord-Est a judeţuluĭ. Şĭ-a luat numele de la împrejurarea, că se află la marginea judeţuluĭ, şi *de jos* de la posiţia eĭ faţă cu Marginea de sus. Se mărginesce la Nord cu judeţele Putna, Tecuciŭ şi Covorluiŭ, de care se desparte prin rîul Siret; la răsărit cu judeţul Brăila, de care se desparte prin rîul Buzĕŭ, la miadă-ţi cu plasa Gradiscea şi la apus cu plasa Marginea de sus. Este o plasă de câmp; n'are délurĭ într'ênsa de cât

malul rîuluĭ Râmnic; şi câte-va movile risipite icĭ şi colo. Rîul Râmnicu o udă la apus, trecênd prin comunele Ciorăscĭ, Slobozia, Mihălcenĭ, Mărtinescĭ, Râmnicenĭ şi Măicănescĭ. Rîul Siret o udă la răsărit, trecênd prin comunele Corbu şi Măxinenĭ; la miadă-ḑi e neînsemnatul pârîŭ, Buzăelu; lacurĭ sunt: Leica la miadă-nópte, Puturosu şi Măxinenĭ la răsărit. Clima plăşiĭ este variabilă, vara cu căldurĭ marĭ, însoţite une-orĭ de secete, iarna cu frig şi viscole, în vecinătatea mlaştinilor, produse de reversările rîurilor, nu este sănătósă. Ea este formată din următórele comune rurale: Hângulescĭ şi Malurĭ la Nord-Vest, Mărtinescĭ, Ciorăscĭ şi Slobozia-Mihălcenĭ la apus, Râmnicenĭ în centru, precum şi Gulianca, Corbu şi Măxinenĭ la răsărit, Măicănescĭ la miadă-nópte. Reşedinţa plăşiĭ este în comuna Măicănescĭ, Suprafaţa eĭ este de 67315 hect., cu o populaţie de 4200 familiĭ cu 20055 locuitorĭ. Pămêntul plăşiĭ este productiv şi bun pentru agricultură, care este ocupaţiunea de căpetenie a locuitorilor, după care vine apoĭ crescerea vitelor. Comerţul constă în importul de coloniale, spirtóse, instrumente agricole şi în exportul de cereale şi vite. Transporturile se fac şi prin gările linieĭ ferate Râmnicu-Focşanĭ şi prin acelea ale linieĭ Tecuciŭ-Galaţĭ, carĭ se află în apropiere. Căile de comunicaţie sunt: calea judeţană Vârteşcoiŭ-Focşanĭ-Brăila; apoĭ calea judeţană Râmnic-Măicănescĭ şi numeróse drumurĭ vicinale între comune; a se vedea maĭ pe larg, fie-care comună în parte.

Marginea de sus, plasă în judeţul Râmnicu-Sărat, în partea de mijlocul a judeţuluĭ. S'a numit astfel, căcĭ maĭ înainte se afla aşeḑată la marginea judeţuluĭ spre judeţul Putna. Se mărgineşce la miadă-nópte cu plasa Oraşuluĭ, şi judeţul Putna; la apus cu plaiul Râmnic, la miadă-ḑi cu plăşile Râmnicu de sus şi Gradiscea, la răsărit cu plasa Marginea de jos. Face parte din regiunea délurilor şi din regiunea câmpuluĭ; este brăsdată în partea apusană de délul Turculeţ, Măgura Căpăţâniĭ, Jinurul, Coţatcul, Trăiscenĭ, Délu Peleticu, Costandoiŭ şi Măgura, în partea răsăriténă e şes intins, preserat de câte-va movile; ca lacurĭ avem numaĭ la miadă-ḑi balta Robescu saŭ Voetin. Face parte din basinul Râmneĭ şi Slâmniculuĭ. Râmna intră în

plasă pe la comuna Lacu luĭ Baban, udă comunile Bordescĭ, Dragoslovenĭ, Plăinescĭ, Slobozia-Ciorăscĭ, Gologan, primesce ca afluenţĭ: Orévu unit cu Cârceiul şi Caliţa. Slâmnicul o udă prin mijloc, trecênd prin comunele Slobozia, Sihle şi Bogza, are ca afluenţĭ pârîul Coţatcul şi Dulcea unit cu Slobozia. — Clima plăşiĭ este temperată la munte şi variabilă in partea de răsărit, supusă vara la căldurĭ marĭ şi iarna la frig şi viscole. Este formată din următorele comune: Lacu luĭ Baban, Urechescĭ, Popescĭ la miadă-nópta, Slobozia şi Voetin la miadă-ḑi, Bogza, Gologan şi Slobozia-Ciorăscĭ la răsărit, Bordescĭ, Dragoslovenĭ, Plăinescĭ, Sihle la mijloc; reşedinţa este in comuna Plăinescĭ. Suprafaţa este de 60529 hect. cu o populaţiune de 4440 familiĭ cu 24400 suflete. Producţiunile plăşiĭ sunt: la apus pădurile şi viile, la răsărit cerealele ocupă cea maĭ mare parte din răsăritul eĭ; ocupaţiile locuitorilor sunt agricultura, cultura vieĭ şi crescerea vitelor; comerţul constă in importul de coloniale, instrumente agricole şi in export de vite, cereale şi vin. Căile de comunicaţie sunt: Calea ferată şi şoséua naţională Râmnicu-Focşanĭ, calea judeţană Plăinescĭ-Dumitrescĭ, şi alte căĭ vicinale între comune; se vedea fie-care comună în parte.

Mărtinescĭ, comună rurală în plasa Marginea de jos, pe riul Râmnicu-Sărat.

Şĭ-a luat *numele* de la moşia cu acelaşĭ nume.

Este *aşeḑată* in partea de mijloc a judeţuluĭ, la 28 km. spre Nord-Est de oraşul Râmnicu-Sărat; şi in partea apusană a plăşiĭ, la 16 km. spre Sud-Vest de comuna Maicănescĭ, reşedinţa plăşiĭ; comune invecinate sunt: Obilescĭ la 7 km., Slobozia-Mihălceni la 8 km., Ciorăscĭ la 10 km., Bălescĭ la 11 km.

Se *mărginesce* la Nord cu comuna Obilescĭ, la apus cu Bogza, la miadă-ḑi cu Slobozia-Mihălcenĭ, la Est cu Râmnicenĭ şi Gulianca.

Este o comună *de câmp*, avênd ca inălţimĭ malurile riuluĭ Râmnicu-Sărat, şi icĭ şi colea câte-va movile.

Riul *Râmnicu-Sărat* o udă prin mijloc, de la Sud la Nord, şi afluentul seŭ *Vireóga Vâjiitóre* la miadă-ḑi; lacul *Negru* la apusul comuneĭ; maĭ sunt 20 puţurĭ (8—10 metri adâncime).

Clima comuneĭ este variabilă;

vara căldurĭ marĭ, iarna gerurĭ și maĭ marĭ de alt-fel vecinătatea bălților și lacurilor o fac cam nesănătósă.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Mărtinescĭ*, reședința, în mijloc, *Tătăranu* la răsărit, *Vâjiitórea* la miadă-ți.

Suprafața comuneĭ e de 4932 hectare, din carĭ 100 hectare vatra comuneĭ, 728 hectare ale locuitorilor și 4104 hectare ale particularilor.

Populația e de 314 familiĭ, cu 1247 suflete; după sex: 649 bărbațĭ, 598 femeĭ; după starea civilă: 580 căsătoriți, 625 necăsătoriți, 42 văduvĭ; după cultură: 84 sciŭ carte; 13 streinĭ, (1 grec, 6 ungurĭ, 6 ovreĭ).

Sunt 2 *biserici*: 1. una în cătunul Mărtinesciĭ cu hramul *Adormirea Maicii Domnului*, zidită în 1875 de enoriașĭ prin stăruința preotuluĭ Niculae Pamfilie, cu 240 leĭ venit anual, cu 1 preot, 1 cântăreț, 1 paracliser; 2. biserica din cât. Tătaranu cu hramul *sf. Nicolae*, zidită în 1859 de Thănase Pană, Costache Tătăranu și locuitorĭ, are un venit de 240 leĭ anual și ca deservenți: 1 preot, 1 cântăreț și 1 paracliser.

Școla comuneĭ e fundată în 1878 de comună, cu 1 învățător și 103 elevĭ înscrișĭ (din carĭ 36 fete); promovațĭ 31 (1892—1893).

Calitatea pământuluĭ e mijlocie, fiind în parte mlăștinos; ca *cultură* a pământuluĭ comuna are: 3712 hect. arabil, 952 hectare imaș, 108 hectare pădurĭ, 40 hectare fânețe, 20 hect. neproductiv; iar în privința *întinderii* și *producerii* semănăturilor pe 1892 avem: 915 hect. grâŭ cu 15337 hl. (18 hectolitri de 1 hect.), 260 hect. rapiță; 804 hect. orz cu 13678 hectolitri (18 hectolitri de 1 hectar), 1554 hect. porumb cu 18361 hectolitri (13 hectolitri de 1 hect.), 38 hect. ovăz cu 365 hectolitri (10 hectolitri de 1 hect.), 41 hect. meĭ cu 410 hl. (10 hl. de 1 hect.), 196 hect. fânețe artificiale cu 192.000 kgr.

Ocupațiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 175 plugurĭ, *crescerea vitelor*, avênd 6521 capete, din carĭ 1120 boĭ, 720 vacĭ, 196 caĭ, 244 epe, 3709 oĭ, 6 capre, 2 măgarĭ, 428 rămătorĭ; *industria* e simplă; *comerțul* constă în importul de coloniale, instrumente agricole, spirtóse, haine gata și exportă cereale și vite; *transportul* se face prin gara *Sihle*, la 22 km. spre Vest; maĭ sunt 9 comercianțĭ (3 streinĭ), din carĭ 2 băcanĭ, 4 cârciumarĭ.

Căile de comunicație sunt

căĭ vicinale: 1. spre Cucu; 2. spre Nămălósa (Putna); 3. Bălescĭ-Voetiŭ-Râmnicu-Sărat; 4. Cióescĭ; 5. Măicănescĭ; 6. Obilescĭ.

Budgetul. Comuna are 359 contribuabilĭ; veniturile sunt de 5525 leĭ 64 banĭ, iar cheltuelile de 3647 leĭ 92 banĭ, remănând un excedent în plus de 1877 leĭ 72 banĭ; contribuţiunile sunt de 10179 leĭ 60 banĭ.

Portul ca la com. Slobozia-Mihălcenĭ.

Istoric. In acéstă comună alăturĭ de cătunul Mărtinescĭ, spun bătrânii, s'a întâmplat o ciocnire între Ruşĭ şi Turcĭ între anii 1785--1790; Ruşii venind din pădurea Crângu-Meiuluĭ (com. Bogza), aŭ scos pe Turcĭ din întăriturĭ, ĭ-aŭ bătut, ĭ-aŭ gonit spre Lacu Negru şi spre rîul Râmnicu-Sărat; o parte din Turcĭ s'a înecat cu caĭ cu tot; şi azi se maĭ găsesc glónţe de plumb, ghiulele de tuciŭ, de diferite mărimi, avênd greutatea de 1—50 kgr.; ceea-ce dovedesce spusele bătrânilor.

Mărtinesci, sat în plasa Marginea de jos, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Martinescĭ, pe rîul Râmnicu-Sărat, are 20 hect. cu 103 familii, 428 suflete, 119 contribuabilĭ; 40 sciŭ carte; are o biserică şi scóla com.

Martinu, munte în plaiul Râmnic, comuna Bisoca, numit şi *Şelăriile Martin*, în partea de miadănópte a comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ şi cu păşunĭ întinse; vara se fac aci stâne de oĭ.

Martinu, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Bisoca, considerat ca unul din isvórele rîuluĭ R.-Sărat, isvorăsce din muntele Martin, udă nordul comuneĭ, şi se varsă în Râmnic, pe stânga luĭ.

Maruşca, movilă naturală în plasa Râmnicu de jos, comună Bălăcénu, lângă pârîul Sălcieĭ; este arată de locuitorĭ, aşa că cu timpul va dispare.

Măru-Corni, numire de munte şi pârîŭ în plasa Oraş, veḑĭ Corni.

Mărului-Poiana, sat în plaiul Râmnicu, cătunul comuneĭ Jitia, la Sud-Vest, pe pólele munteluĭ Ulmuşor; întinderea şi populaţia sunt socotite în acele ale cătunuluĭ de reşedinţă.

Mărului-Poiana, schit în plaiul Râmnic, comuna Jitia; este aşeḑat pe un dél înconjurat de o frumósă pădure seculară, cale

de o ḑi de orașul Buzĕŭ și Râmnicu-Sărat; drumul e fórte greŭ, de la schitul Vintila-Vodă (în jud. Buzĕŭ), nu se póte merge de cât Călare saŭ cu carul cu boĭ. Ea se află la hotarul dintre județele Buzĕŭ și Râmnicu-Sărat, cu o posiție din cele maĭ plăcute. Mănăstirea a fost fundată în timpul luĭ Alexandru Pavlovicĭ I. impăratul Rusieĭ (timpul ocupăreĭ principatelor de Rușĭ). Inscripțiunea părându-mi-se interesantă o daŭ aci; «Cu bună voință a Tatuluĭ, și cu ajutorul Fiuluĭ si cu lucrarea Sf. Duh, s'a urzit biserica acésta întru slavă a tutulor sfinților la 1810, Mai 17, în ḑilele Pravoslavniculuĭ împărat Alexandru Pavlovicĭ al Rusieĭ, cu blagoslovenia episcopuluĭ Costandie de Buzĕŭ, cu stăruința starețuluĭ Theodosie II, cu ajutorul pravoslavnicilor crescinĭ, s'a isprăvit și s'a sfințit la 1812, Septembre 8 ḑile.» — In curte este o biserică maĭ veche cum arată inscripția: «Cu bunăvoință a Tatăluĭ și cu ajutorul Fiuluĭ și cu lucrarea Sf. Duh, s'a isprăvit biserica acésta întru slavă a tutulor Sfânților la 1781 de starețul Mateĭ și cu ajutorul pravoslavnicilor crescinĭ»; însă biserica acésta nu este zidită din temelie ci numaĭ reparația uneĭ alteia, fundată in 1464 de starețul Vasile, care se ḑice că este întâiul întemeetor al schituluĭ Poiana Măruluĭ, în care după vremĭ aŭ fost și monahĭ și femeilor nu le era permisă intrarea, până acum vre-o 25 anĭ, ca și schiturile din muntele Athos. — Monăstirea se administréza de un stăreț, ajutat de un consiliŭ economic și altul duhovnicesc; monahĭ sunt 16; maĭ toțĭ bătrânĭ și înfirmĭ.

Matca, pâriŭ în plaiul Râmnicu, com. Dănulescĭ, isvorăsce din délul Pleșescĭ, udă partea nordică a comuneĭ și se aruncă în rîul Râmnicu-Sărat, pe drépta luĭ.

Mâțeĭ délu, dél în plaiul Râmnic, comuna Buda, brăsdéză apusul comuneĭ; acoperit cu pădurĭ.

Mâțeĭ-piatra, munte în plaiul Râmnic, comuna Jitia, se desface din muntele Ștejicu; este acoperit cu pădurĭ și pășunĭ, vara stâne de oĭ.

Măxinenĭ, comună rurală în plasa Marginea de jos, pe malul drept al rîuluĭ Siret.

Este *așeḑată* în partea de răsărit a județuluĭ, la 50 km. spre Nord-Est de orașul Râm-

nicu Sărat, și în partea răsăriteană a plășii, la 15 km. spre Est de com. Măicănescĭ, reședința plășii. Comunele învecinate sunt: [illegible] la 10 kilom., Corbu [illegible] kilom.

Se[illegible] la Nord cu com. [illegible] la răsărit cu Măxinenĭ [illegible] la miadă-di cu [illegible] Brăilă, și la apus [illegible]

[illegible] comuna *de câmp*, [illegible] importante în in[illegible]

[illegible] dă la răsărit de [illegible] Nord Vest la Sud-Est, for[illegible] Măxinenilor, și rîul [illegible] miadă-di de la Sud-[illegible] Nord Est; maĭ este [illegible] la apus, sunt și [illegible] 15 metri adân[illegible]

[illegible] de variabilă, supusă, [illegible] maĭ, iarna la [illegible] Crivățuluĭ [illegible] alt fel nu e tocmaĭ [illegible] din pricina numeró[illegible] de pe teritoriul eĭ.

[illegible], afară de cel de reșe[illegible] nu maĭ are; câte-va case [illegible] la gura Buzăuluĭ [illegible] numele de *Sârbescĭ*.

[illegible] com. este de 7073 [illegible] din carĭ 73 hect. vatra com. [illegible] hect. ale locuitorilor, 6000 [illegible] ale particularilor.

Populația este de 362 familiĭ, cu 1393 suflete; după sex: 772 bărbațĭ și 631 femeĭ; după starea civilă: 686 căsătoriți, 675 necăsătoriți, 32 văduvĭ; după cultură: 438 sciŭ carte, 2 streinĭ, restul românĭ ortodoxĭ.

Are o *biserică*, numită *Schitul Măxinenĭ*, cu hramul *Nașterea Sf. Ión Botezătorul*, zidită în 1638 de Mateĭ-Basarab; întreținută de Eforia Spitalelor civile din Bucureșcĭ, cu 1 preot, și 3 cântăreți.

Are o *scóla mixtă*, fundată în 1878 de comună, cu 1 învățător și 90 elevĭ înscrișĭ (din carĭ 7 fete), și 48 promovațĭ (din carĭ 4 fete), 1892—93.

Calitatea pămêntuluĭ este mediocră, fiind acoperită cu mlaștinĭ întinse; ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are: 2250 hect. arabile, 900 hect. imaș, 25 hect. pădurĭ, 42 hect. viĭ, 3303 hect. neproductiv (mlaștinĭ); iar în privința *întinderiĭ* și *producerii* semănăturilor pe 1892 avem: 772 hect. porumb cu 6176 hl. (8 hl. de 1 hect.), 1100 hect. grâŭ cu 13300 hl. (13 hl. de 1 hect.), 105 hect. meĭ cu 420 hl. (4 hl. de 1 hect.), 2 hect. ovĕz cu 16 hl. (8 hl. de 1 hect.)

Ocupațiunile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 260 pluguri, 2 mașine de semănat, 1 de trcerat, 1 móră cu

abur; *crescerea vitelor*, avênd comuna 3983 capete, din carĭ: 305 boĭ, 426 vacĭ, 243 caĭ, 227 epe, 2491 oĭ, 291 râmătorĭ; *industria* e simplă; sunt 1 potcovar, 2 tâmplarĭ, 2 geamgiĭ; *comerțul* constă în importul colonialelor, instrumente agricole și în exportul cerealelor și vitelor; *transportul* se face prin stația *Independența* (jud. Covurluĭ), la 8 km. spre răsărit; maĭ sunt și 14 comercianțĭ (4 streinĭ) din carĭ 4 cârciumarĭ.

Căile de comunicație sunt: 1. calea județiană Vêrteșcoĭ-Focșanĭ-Măxinenĭ-Brăila; 2. la Corbu; 3. spre Gulianca-Ciorăscĭ-Râmnicu-Sărat.

Budgetul. Comuna are 221 contribuabilĭ, veniturile sunt de 4420 leĭ, iar cheltuelile de 4311 leĭ, rămânând un excedent de 119 leĭ; contribuțiunile sunt de 11.442 leĭ, 27 banĭ.

Măxinenĭ, baltă în plasa Marginea de jos, comuna Măxinenĭ, formată de rîul Siret, la apusul eĭ; produce știucă și caracudă, ce se consumă de locuitorĭ, și pe malurĭ are rogoz și trestie, din care se fac rogojinĭ.

Măxinenĭ, schit în plasa Marginea de jos, comuna Măxinenĭ, fundată în 1638 de Mateĭ Basarab, adĭ întreținută de Eforia spitalelor civile și a rămas numaĭ biserică de mir.

Măxinenilor -cotu, vechiŭ piket cu No. 95 la hotarul către Moldova, în plasa Marginea de jos, comuna Măxinenĭ; adĭ e han pe drumul spre Corbu.

Meiuluĭ -crângu, pădurice în plasa Marginea de sus, comuna Bogza, în partea de răsărit, situată pe moșia Bogza; are o întindere de 165 hect.; esențe principale stejar, ulm, jugastru, frasin; a fost teatrul rĕsboiuluĭ dintre Rușĭ uniți cu Austriaciĭ contra Turcilor, la anul 1789. Vedĭ partea istorică a județuluĭ.

Mera, pârîŭ în plasa Orașul, comuna Blidare, isvorăsce din délul Perișoruluĭ, udă comuna prin mijloc, trece prin comuna Cârlige și se varsă în rîul Milcov, pe teritoriul comuneĭ Câmpinénca.

Mereĭ -gura, dél în plasa Orașuluĭ, comuna Bontescĭ, se desface din délul Perișor, brăsdéză partea de apus; din el isvorăsce pârîul Mera; e acoperit cu semănăturĭ.

Mera, schit în plașa Orașuluĭ, comuna Bonțescĭ, aședat în

partea de miadă-nópte pe pâriul Valea Mereĭ; nu se scie când şi de cine s'a fundat; la inceput a fost schit de maicĭ; la anul 1800 s'a stricat, iar maicile s'aŭ dus la schitul Cotescĭ din comuna Cotescĭ.

Mihălcenĭ, numire vechie a cătunuluĭ Vâjnitórea, din com. Mărtinescĭ, numită astfel fiind-că aparţinea comuneĭ Slobozia-Mihălcenĭ, iar de la anul 1865 a trecut la comuna Mărtinescĭ; numele actual nu se scie de unde l'a luat.

Mihălcenĭ-Slobozia, comună rurală, in plasa Marginea de jos. Veḑĭ Slobozia-Mihălcenĭ, comună şi cătun.

Milcovul, riŭ insemnat, isvorăsce din muntele Fundul Milcovuluĭ, se indréptă spre miadă-nópte până la comuna Şindilarĭ (jud. Putna), de aci spre răsărit până la comuna Vârteşcoĭ, despărţind până aci jud. Râmnicu-Sărat de Putna, iar de aci intră in jud. Râmnicu-Sărat, şi la comuna Risipiţĭ ese din judeţ, intră în Putna şi merge de se varsă în riul Putna, la răsărit de comuna Răstócă. — De la comuna Vârteşcoĭ, el şĭ-a schimbat cursul; unde până în secolul XVIII-lea curgea prin oraşul Focşanĭ, acum îl lasă spre miadă-nópte. El udă în drumul sĕŭ plasa Oraşul, trecênd pe lângă comunele Andreaşĭ, Broştenĭ, Vêrteşcoĭ, Câmpinénca, Golescĭ, Mândrescĭ şi Risipiţĭ.

Basinul seŭ este cuprins în judeţul Râmnicu-Sărat, între culmile Alunuluĭ, Laculuĭ, Scoruşuluĭ, Delénu, despărţindu-l de basinul Râmneĭ; acest basin are o întindere de 15.000 hect. saŭ 160 km pătr., coprindênd intréga plasă a Oraşuluĭ, cu teritoriile comunelor spuse maĭ sus.

Afluenţiĭ Milcovuluĭ din Râmnicul-Sărat sunt: *Valea Vulcănésa, Larga* unită cu *Ciocănel* şi *Grozóia, Valea rea, Pituluşa, Badea, Dregi, Séca, Pietrósa, Faraónele, Dălhăuţ, Mera* şi *Dâlgov*.

Istoric. Milcovul până la 1859 saŭ maĭ bine ḑis până în 1862, incepênd din anul 1477, a despărţit cele douĕ ţărĭ surorĭ Moldova şi Muntenia; ajunsese un *Rubicon* pentru Românĭ, căcĭ orĭ care din Domnĭ, fie aĭ Moldoveĭ, fie aĭ Munteniei, treceaŭ acest riŭ, rĕsboiul civil se arăta cu tótă grozăvia luĭ; de aceea când s'aŭ unit ţările, marele bard al Mircescilor şi al nostru, putu să exclame acele frumóse

versurĭ din poesia sa «Hora Unireĭ»:

. . . . . .
Haĭ la *Milcov*, cu grăbire
Să-l secăm dintr'o sorbire,
Şi să trécă drumul mare
Peste-a nóstre vechĭ hotare

Şi să vadă sfîntul sóre
Intr'o ḑi de sărbătóre,
Hora nóstră cea frăţésca
Pe câmpia românéscă.

Chiar Milcovul însuşĭ nu maĭ voia să serve ca hotar, încă din secolul trecut, schimbându-şĭ cursul, pe o bună întindere totuşĭ vechia luĭ albie a rămas ca hotar, şi când ea a dispărut, piketele de grănicerĭ, arătaŭ încă urmele aprópe cu totul dispărute, acestuĭ mic dar însemnat rîŭ în istoria ţărĭĭ nóstre.

Milcovuluĭ-fundu, munte în plasa Andreaşĭ, în partea de apus a eĭ, de unde isvorăsce rîul Milcov; e acoperit cu pădurĭ.

Mititeĭ-la, han în plasa Oraşuluĭ, comuna Vârteşcoĭ, numit ast-fel de la micĭ cărnaţĭ, trandafirĭ saŭ mititeĭ, ce se făceaŭ aci; este aşeḑat pe drumul ce duce la comuna Broştenĭ.

Mititel, iaz în plasa Oraşuluĭ, comuna Vârteşcoĭ, se desface din rîul Milcov, udă cătunul de reşedinţă, Rotărescĭ, şi se varsă tot în rîul Milcov; numit ast-fel de la un proprietar, ce avea morĭ pe dînsul.

Mitróie, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Slobozia-Ciorăscĭ, numit aşa de la moşia Mitróe; întinderea şi populaţia luĭ sunt socotite în acelea ale cătunuluĭ de reşedinţă, Ciorăscĭ.

Mocanĭ, dél în plasa Râmnicu de sus, com. Racoviţenĭ, se desface din délul Câlnăuluĭ, brăsdéză partea de răsărit a comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Mocanĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Racoviţenĭ, aşeḑat în partea de răsărit a comuneĭ, pe rîul Câlnăŭ, la pólele déluluĭ Mocanĭ, de la care a împrumutat şi numele, la 1500 metri spre Nord de cătunul de reşedinţă, Racoviţenĭ; are o întindere de 35 hect., cu o populaţie de 81 familiĭ, cu 328 suflete, 45 contribuabilĭ; 4 sciŭ carte; toţĭ românĭ; are o biserică.

Mocanca, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, comuna Dedulescĭ, isvorăsce din délul Pleşescĭ, udă comuna în partea de răsărit şi

se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, pe stânga luĭ.

Mociorniţa, lac în plasa Oraşuluĭ, comuna Bonţescĭ, în partea de apus; produce crap şi caracudă, ce se consumă de locuitorĭ.

Modrenĭ, dél în plaiul Râmnicu, cătunul comuneĭ Valea Sălcieĭ, se desface din délul Câlnăuluĭ, brăsdéză rărăsitul comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Modrenĭ, sat în plaiul Râmnicu, cătunul comuneĭ Valea Sălcieĭ, în partea de răsărit a comuneĭ, pe malul stâng al rîuluĭ Câlnăŭ, la pólele déluluĭ Modrenĭ, de unde şĭ-a luat şi numele, la 200 m. spre Est de cătunul de reşedinţă, Valea Sălcieĭ; are o întindere cam de 32 hect., cu o populaţie ce se ridică la 48 familiĭ, carĭ cuprind 212 suflete, din carĭ 38 contribuabilĭ şi numaĭ 13 sciŭ carte; toţĭ sunt românĭ ortodoxĭ.

Mohârţarĭ -valea, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Chiojdenĭ, isvorăsce din délul Scoruşuluĭ, udă partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ, şi se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, pe drépta luĭ.

Moldovénu, pârîŭ în plaiul Râmnicu, com. Bisoca, numit ast-fel pentru că curge puţin şi pe hotarul Moldoveĭ, isvorăsce din muntele Bisoca, udă partea de apus a comuneĭ şi se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, pe drépta luĭ; maĭ pórtă şi numele de Recea Moldovanu.

Monteoru, munte în plaiul Râmnic, com. Jitia, în partea de apus a comuneĭ, aprópe de hotar; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ, iar vara se fac aci stâne de oĭ.

Móra, nume generic, ce insoţesce multe numĭ propriĭ de lacurĭ, bălţĭ; să se caute acele numĭ propriĭ ce însoţesc.

Morilor-Gârle ale, nisce micĭ gârle saŭ iazurĭ, ce eşind dintr'un rîŭ óre-care, trec prin sate, întorc roţile morilor, ce se află pe dênsele, şi se varsă iarăşĭ în rîul din carĭ aŭ plecat; în cele maĭ multe casurĭ, ele sunt făcute de mâna omuluĭ. Cele maĭ insemnate din aceste iazurĭ sunt:

1. *Alevra*, în com. Broştenĭ Veḑĭ acest nume.

2. *Bălţaţĭ*, în com. Bălţaţĭ, plasa Râmnicu de sus, se desface din rîul Râmnicu-Sărat, de pe drépta luĭ, apoĭ prin cătunele Bălţaţĭ şi Rubla, şi se varsă

iarăşĭ în Râmnicu-Sărat; are 2 morĭ pe el.

3. *Dedulescĭ*, în plasa Râmnicu de sus, com. Dedulescĭ, pe partea drĕptă a rîuluĭ Râmnicu-Sărat, se desface din el, udă cătunul Dedulescĭ, şi se varsă tot în Râmnicu; are 3 morĭ.

4. *Jidenĭ*, prelungire a celuĭ de sus, udă cătunul Jidenĭ, şi se varsă în rîul Râmnicu-Sărat; are 2 morĭ.

5. *Măxinenĭ*, se desface din rîul Siret, trece prin cătunele Măxinenĭ şi Sârbescĭ, şi se varsă tot în Siret, lângă gura rîuluĭ Buzĕŭ; are o móră.

6. *Obidiţĭ*, în plasa Gradiscea, se desface din rîul Râmnicu-Sărat, din comuna Bălţaţĭ, trece prin cătunul de reşedinţă; are 3 morĭ.

7. *Sgârciţĭ*, în plasa Râmnicu de sus, se desface şi se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, pe drĕpta luĭ; are 3 morĭ.

8. *Ştubeiŭ*, este continuaţia celuĭ din comuna Obidiţĭ, udă cătunul de reşedinţă; are o móră.

9. *Andreaşĭ*, se desface din pârîul Valea largă, are 1 móră, în plasa Oraşul.

10. *Mititel*, în plasa Oraşul, comuna Câmpinénca, şĭ-a luat numele de la un fost proprietar; este continuaţia celuĭ din comuna Vêrteşcoĭ; are 2 morĭ.

Moşesciĭ nouĭ, sat în plasa Râmnicu de jos, şĭ-a luat numele de la cătunul Moşesciĭ vechĭ lângă care e aşeḑat, cătunul comuneĭ Nisipurĭ, aşeḑat în partea de apus, pe malul stâng al rîuluĭ Râmnicu-Sărat, la 5 ½ km. spre Vest de cătunul de reşedinţă, Nisipurĭ; are o întindere de 6 hect., cu o populaţiune de 66 familiĭ, cu 314 locuitorĭ, din carĭ 64 contribuabilĭ; 29 sciŭ carte; — are o biserică şi şcóla comuneĭ.

Moşesciĭ vechĭ, sat în plasa Râmnicu de jos, cătunul comuneĭ Nisipurĭ, aşeḑat în partea de apus, pe malul stâng al rîuluĭ Buzĕŭ, la 2 km. de cătunul de reşedinţă; are 6 hectare întindere, cu o populaţiune de 88 familiĭ, cu 386 locuitorĭ, 44 sciŭ carte, 82 contribuabilĭ; are o biserică.

Moşesciĭ, pădure în plasa Râmnicu de jos, com. Nisipurĭ; are 45 hect., avênd esenţă salcie.

Motnăŭ, dél în plaiul Râmnicu, comuna Dumitrescĭ, se desface din culmea Lupanuluĭ, brăsdéză partea de apus a comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Motnăŭ, rîŭ în plaiul Râmnicu, isvorăsce din vêrful Alunuluĭ, udă comuna Dumitrescĭ, cătu-

nele Dumitrescĭ de sus şi de jos, se varsă în rîul R.-Sărat, pe stânga luĭ, după un curs de 30 km.

Movile -la treĭ, un grup de treĭ movile naturale în plasa Râmnicu de jos, comuna Sălcióra; e acoperite cu verdéţă.

Movile, ridicăturĭ de pământ naturale saŭ artificiale, ce abundă în plăşile de câmp; să se caute numele ce le însoţesce.

Mucescĭ, sat în plaiul Râmnicu, comuna Dănulescĭ, în partea de apus, pe malul stâng al rîuluĭ Râmnicu-Sărat, la 3912 m. spre Vest de cătunul de reşedinţă, Dănulescĭ; şĭ-a luat numele de la moşia Mucescĭ; are o întindere de 14 hectare cu o populaţie de 119 familiĭ, ce cuprind 406 suflete, din carĭ 114 contribuabilĭ; 18 sciŭ carte; are o biserică cu 1 preot, 1 cântăreţ şi 1 paracliser.

Mucescĭ, sat în plaiul Râmnic, cătunul comuneĭ Buda, şĭ-a luat numele de la cătunul Mucescĭ, (comuna Dănulescĭ), lângă care se află; e aşeḑat la Nord, pe rîul Râmnicu-Sărat, la 1 ½ km. de cătunul de reşedinţă; are 400 hect. întindere, cu 71 familiĭ, 312 locuitorĭ, 86 contribuabilĭ, 18 sciŭ carte.

Mucescĭ -lacu din, lac din plaiul Râmnicu, comuna Buda, cătunul Mucescĭ; produce caracudă, ce se consumă de locuitorĭ.

Muchia mare, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Dedulescĭ, în partea de miaḑă-nópte; este acoperit cu pădurĭ.

Murgescĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Valea Raţiĭ, şĭ-a luat numele de la moşia Murgescĭ, aşeḑat în partea de miaḑă-ḑi, pe rîul Călnăŭ, la 700 m. spre Nord de cătunul de reşedinţă; are 52 hect., cu 85 familiĭ, 359 suflete, 107 contribuabilĭ; 12 sciŭ carte; are o biserică, la care servesce preotul din cătunul Valea Raţeĭ.

Muşa, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Chiojdenĭ, isvorăsce din délul Lupanuluĭ, udă comuna în partea de răsărit, şi merge de se varsă în rîul Motnăŭ, pe partea dréptă a luĭ.

Muşa, lac în plaiul Râmnicu, com. Chiojdenĭ, format de pârîul Muşa, în partea de răsărit a comuneĭ; produce caracudă, ce se consumă de locuitorĭ.

Muşunóia, munte în plasa Oraşuluĭ, comuna Andreaşĭ, se des-

face din culmea Scoruşuluĭ, brăsdéză partea răsăriténă a comuneĭ, se termină în rîul Râmna; este acoperit cu păşunĭ întinse.

N.

Nămăloș, pâriŭ în plaiul Râmnic, comuna Dumitrescĭ, isvorăsce din délul Turculeţ, udă partea răsăriténă a comuneĭ, şi merge de se aruncă în rîul R.-Sărat, pe stânga luĭ, maĭ jos de cătunul Biceştiĭ de sus.

Nania, dél în plasa Oraşuluĭ, comuna Broştenĭ, se desface din culmea Scoruşuluĭ, se întinde în partea de miadă-ḑi a comuneĭ; este acoperit cu păşunĭ.

Nanu -târla, loc de iernare pentru oile de la munte, în plasa Marginea de jos, comuna Măxinenĭ; numită ast-fel de la un fost proprietar de oĭ din comună, care a construit'o.

Négră -valea, dél însemnat în plasa Oraşul, comuna Andreaşĭ, se desface din culmea Scoruşuluĭ, se întinde printre pâriul Valea Négră şi afluentul sĕŭ pâriul Lacul, brăsdéză partea răsăriténă a comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Négră -valea, pâriŭ însemnat în plasa Oraşuluĭ, isvorăsce din culmea Alunuluĭ, udă partea de miadă-ḑi şi răsărit a com. Andreaşĭ, trecênd prin cătunul Târîtu, intră în plasa Marginea de sus, udă com. Délul lung, şi merge de se varsă în rîul Râmna, maĭ jos de cătunul Petrénu, al comuneĭ Odobasca, după un curs de 22 km. Valea sa este fórte frumósă, mărginită de o parte şi de alta de munţĭ înalţĭ, acoperiţĭ cu pădurĭ seculare, cu drumurĭ neumblate; pe albia luĭ merge drumul de la comuna Délu lung la comuna Andreaşĭ.

Négu -vêrfu, pisc însemnat în plaiul Râmnicu, comuna Jitia, aşeḑat în partea de apus a comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Necóră, pâriŭ în plaiul Râmnicu, comuna Bisoca, isvorăsce din muntele Ulmuşor, brăsdéză partea răsăriténă a comuneĭ, şi după un curs repede de 3 km. din cascadă în cascadă, se aruncă în rîul Râmnicu-Sărat.

Necule, munte in plaiul Râmnicu, comuna Jitia, aşeḑat în partea de apus a eĭ; cel maĭ înalt vêrf din tot judeţul, avênd o înălţime de 1293 metri; o parte dintr'ênsul pórte numele de *Pietrile feteĭ;* posiţia sa este póte cea maĭ frumósă din tot judeţul (mĕ mărginesc numaĭ a o spune, trebue ca să fie vĕḑută, căcĭ numaĭ vĕḑênd'o, D-l a I. Odobescu a putut să scrie acele frumóse paginĭ din Pseudo-Kynegeticos-ul sĕŭ, şi pe care am relevat-o la descrierea posiţiunilor Bisoceĭ).

Necule, pâriŭ în plaiul Râmnic, comuna Jitia, isvorăsce din muntele Necule, udă partea apusénă a comuneĭ, trece prin cătunul Necule, primesce în sine pâriul *Pietrile feteĭ*, şi merge de se varsă în pâriul Cerbul, pe drépta luĭ.

Necule, sat în plaiul Râmnicu, comuna Jitia, şĭ-a luat numele de la muntele Necule la pólele căruia este aşeḑat, în Nord-Vestul comuneĭ, la 9 km. de cătunul de reşedinţă, Jitia din dél; are o întindere de 330 hect., cu o populaţiune de 125 familiĭ, carĭ coprind 585 suflete, din carĭ 188 contribuabilĭ; 20 sciŭ carte; toţĭ românĭ; are o biserică cu un preot, un dascăl, un paracliser, precum şi o şcólă a comuneĭ.

Necule, moşie însemnată în plaiul Râmnicu, comuna Jitia, cu întindere de 4000 hect., pe care se află întinsa pădure Jitia cu Munţĭ (veḑĭ Jitia); de al-fel ea numaĭ produce nimic, munţiĭ ne maĭ fiind exploataţĭ, şi loc de arat pământul nu există.

Negoesculuĭ -crângu, o pădurice în plasa Marginea de jos, com. Mărtinescĭ, în partea de apus; aḑĭ exploatată.

Negoescu -la, han în plasa Marginea de jos, com. Mărtinescĭ, lângă crângul Negoesculuĭ, pe drumul ce duce la com. Bogza, plasa Marginea de sus.

Negri -râpa luĭ, dél prăpăstios în plasa Marginea de sus, comuna Lacu luĭ Baban, în partea de apus; nu se scie de ce se numesce aşa; e acoperit cu păşunĭ.

Negru -lacu, baltă şi mlaştină în plasa Marginea de jos, comuna Bălescĭ, formată de revărsările rîuluĭ Slimnicu şi Coţatcu; este acoperită cu stuf şi trestiĭ; e şi loc istoric (a se vedea partea istorică la judeţ).

Negru, lac în plasa Orașuluĭ, comuna Cotescĭ, în partea de apus, produce caracudă măruntă, ce se consumă de locuitorĭ.

Negru -lacu din délul, lac în plaiul Râmnicu, comuna Bisoca, în partea de răsărit, produce știucă ce se consumă în comună.

Nemților -momâia, dél în plaiul Râmnicu, comuna Dumitrescĭ, spre Nord, numit ast-fel din pricină că statul major austriac la facerea hărțeĭ Valachieĭ, stabiliseră un punct trigonometric de observație; e acoperit cu pășunĭ; are o înălțime cam de 800 metri.

Neras -la, han în plasa Marginea de jos, comuna Gulianca, către comuna Vâlcele și Balta-albă.

Nicolescĭ, comună rurală în plasa Gradiscea, pe malul drept al rîuluĭ Râmnicu-Sărat.

Și-a luat *numele* de la un fost proprietar Niculescu.

Este *așeḑată* în partea de răsărit a județuluĭ, la 15 km. spre Est de orașul Râmnicu-Sărat, și în partea nordică a plășiĭ, la 26 km. spre Nord de com. Gradiscea de sus, reședința plășiĭ. Comunele învecinate sunt: Puescĭ la 1 km., Măcrina la 3 km., Ciorăscĭ la 4 km., Băbescĭ la 5 km.

Se *mărginesce* la Nord cu com. Bălescĭ, la răsărit cu com. Ciorăscĭ, la apus cu Puescĭ și la miaḑă-ḑi cu Boldu.

Este o comună *de câmp*, nu are délurĭ pe teritoriul comuneĭ, afară de malul înalt al Râmniculuĭ, și câte-va movile risipite.

Rîul *Râmnicu-Sărat*, o udă la apus, de la Sud-Vest la Nord-Est; — maĭ sunt și 48 puțurĭ (10—15 m. adâncime).

Clima comuneĭ este variabilă, vara prea cald și une-orĭ secete, iarna frig însoțit cu viscole.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Nicolescĭ*, reședința la apus, *Dăscălescĭ* la răsărit.

Suprafața comuneĭ este de 1946 hect., din carĭ 40 hect. vatra comuneĭ, 856 hect. ale locuitorilor, 1050 hect. ale proprietățiĭ particulare.

Populația comuneĭ este de 310 familiĭ, cu 1428 suflete; după sex: 725 bărbațĭ și 703 femeĭ; după starea civilă: 620 căsătoriți, 744 necăsătoriți, 64 văduvĭ; după cultură: 92 sciŭ carte; toțĭ românĭ ortodoxĭ.

Sunt 2 *bisericĭ*: 1. una în cătunul Nicolescĭ cu hramul *Adormirea Maicii Domnuluĭ*, cu 150 leĭ venit și 2 preoțĭ și 1 cântăreț; 2. biserica din cătunul

Dăscălescĭ cu hramul *Ión Botezătorul*, cu 150 leĭ venit, cu 1 preot și 1 cântăreț, ambele fundate de comună în 1888.

Comuna are o *școlă* de băețĭ, fundată în 1871 de locuitorĭ. cu 1 învățător și cu 61 elevĭ înscrișĭ, 12 promovațĭ (1892—1893).

Calitatea pămêntuluĭ este mijlociŭ; ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are: 850 hect. arabile, 150 hect. imaș, 50 hect. neproductive; *recolta* în 1892, a fost: 126 hect. grâŭ cu 904 hl. (8 hl. de 1 hect.), 50 hect. secară cu 250 hl. (5 hl. de 1 hect.), 348 hect. porumb cu 2784 hl. (8 hl. de 1 hect.), 326 hect. orz cu 1304 hl. (4 hl. de 1 hect.),

Ocupațiunile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd și 210 plugurĭ; *crescerea vitelor*, avênd 1908 capete, din carĭ 707 boĭ, 327 vacĭ, 301 caĭ, 132 epe, 329 oĭ, 52 capre, 60 rămătorĭ; *industria* este neinsemnată; *comerțul* constă în importul de țesăturĭ, postavurĭ, coloniale, spirtóse și în exportul de cereale; *transportul* se face prin gara Râmnicu-Sărat; maĭ sunt 11 comercianțĭ, din carĭ 5 cârciumarĭ.

Căile de comunicație sunt: 1. calea județiană Râmnicu-Măicănescĭ, ce trece prin comună; 2. spre Puescĭ; 3. spre Boldŭ; 4. Vâlcele Gradiscea de sus.

Budgetul. Comuna are 328 contribuabilĭ; veniturile sunt de 5637 leĭ 70 banĭ, iar cheltuelile de 5444 leĭ 23 banĭ, remânând un excedent în plus de 193 leĭ 47 banĭ; contribuțiunile comuneĭ sunt 5018 leĭ 50 banĭ.

Portul locuitorilor e cel național, uniĭ pórtă și pe cel podgorienesc.

Nicolescĭ, sat în plasa Gradiscea, cătunul de reședință al comuneĭ Nicolescĭ, așeḍat spre răsărit, pe malul drept al Râmniculuĭ; are o întindere de 25 hect., cu o populație de 165 familiĭ, 743 suflete, 208 contribuabilĭ; 53 sciŭ carte; toțĭ românĭ ortodoxĭ; are o biserică și școla comuneĭ.

Nicolescĭ de munte, sat în plaiul Râmnic, cât. comuneĭ Chiojdenĭ, așeḍat pe rîul Râmnic; întinderea și populația sunt socotite în ale cât. de reședință.

Nisip -gârla cu, pârîŭ în plasa Marginea de jos, comuna Bălescĭ, format din ploĭ, udă apusul comuneĭ, se varsă în Coțatcul.

Nisipenĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, o sub-diviziune a cătunu-

luĭ de reşedinţă, din comuna Racoviţa.

Nisipoĭ Văcenĭ, o parte din lacul Văcenĭ ce aparţine com. Nisipurĭ, din plasa Râmnicu de jos.

Nisipurĭ, comună rurală în plasa Râmnicu de jos, pe malul drept al rîuluĭ Buzĕŭ.

Şĭ-a luat *numele* de la albia nisipósă a Buzĕuluĭ.

Este *aşeḑată* în partea de miaḑă-ḑi a jud. la 35 km. spre Sud-Est de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea de miaḑă-ḑi a plăşiĭ, la 18 km. spre Sud-Est de Bălăcénu, reşedinţa plăşiĭ.— Comune învecinate sunt: Jârlăŭ şi Vişanĭ la 7 km., Drog la 11 km., Galbeu la 21 km.

Se *mărginesce* la Nord cu Jârlăŭ, la Vest cu Găvănescĭ (Buzĕŭ), la Est cu Vişanĭ, la Sud cu Vizirenĭ (Brăila), de care se desparte prin rîul Buzĕŭ.

E o comună *de câmp*, nu are déluri, ci numaĭ malul stâng al Buzĕuluĭ şi câte-va movile ca *Secetósa*, *Buga*, *Preotésa*, etc.

Rîul *Buzĕŭ* o udă la miaḑă-ḑi de la Vest la Est, *Apa Costeĭ* la apus; maĭ sunt şi 66 puţurĭ (5—8 m. ad.) şi lacul *Băltiş* la apus.

Clima este variabilă, dar sănătósă.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Nisipurĭ* reşedinţa la răsărit, *Moşescĭ vechĭ* şi *Moşescĭ noŭ* la apus.

Suprafaţa este de 3286 hect., din carĭ: 18 hect vatra comuneĭ, 1065 hect. ale locuitorilor, 2203 hect. ale proprietăţiĭ particulare.

Populaţia e de 314 familiĭ, cu 1302 suflete, din carĭ: 652 bărbaţĭ, 650 femeĭ; după starea civilă: 298 căsătoriţĭ, 961 necăsătoriţĭ şi 43 văduvĭ; după cultură: 169 sciŭ carte.

Sunt 2 *biserici*: 1. una în cătunul Nisipurĭ, cu hramul *sf. Nicolae* zidită în 1851, reparată în 1890 de locuitorĭ, cu 1 preot, 1 dascăl, 1 paracliser; 2. biserica din căt. Moşescĭ vechĭ, cu hramul *sf. Niculae*, zidită în 1855 de locuitorĭ, cu 1 preot, 1 dascăl şi 1 cântăreţ; sunt îngrijite de comună.

Comuna are 2 *şcolĭ*, fundate de comună, una în Nisipurĭ şi alta în Moşescĭ, cu 2 învĕţătorĭ, şi cu 34 elevĭ înscrişĭ, (din carĭ 6 fete) şi 14 promovaţĭ, din carĭ 3 fete (1892—93).

Calitatea pămêntuluĭ este mijlocie; ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are: 3000 hect. arabile, 120 hect. imaş, 150 hect. păduri, 110 hect. neproductive; iar în privinţa *întinderii* şi *pro-*

ducerii semănăturilor pe 1892, avem: 710 hect. grâŭ cu 10,650 hl. (15 hl. de 1 hect.), 50 hect. secară cu 750 hl. (15 hl. de 1 hect.), 1055 hect. porumb cu 10.550 hl. (10 hl. de 1 hect.), 947 hect. orz cu 11.364 hl. (12 hl. de 1 hect.), 72 hect. ovĕz cu 720 hl. (10 hl. de 1 hect.), 164 hect. meĭ cu 1640 hl. (10 hl. de 1 hect.).

Ocupațiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd și 92 plugurĭ, 1 móră cu aburĭ, 2 mașinĭ de semănat, 1 de treerat, 1 de secerat; *crescerea vitelor*, avênd: 4557 capete, din carĭ 580 boĭ, 640 vacĭ, 225 caĭ, 230 epe, 2800 oĭ, 2 capre, 80 râmătorĭ; *industria* este cea domestică; *comerțul* constă în importul de coloniale, spirtóse, marchidăniĭ, și în exportul cerealelor; *transportul* se face prin gara Făureĭ (jud. Buzĕŭ), la 8 km. spre Sud; maĭ sunt 23 comercianțĭ (4 streinĭ), din carĭ 1 băcan, 10 cârciumarĭ, 1 marchidan.

Căile de comunicație sunt: 1. drumul vicinal Râmnicu-Sărat-Făureĭ; 2. spre Vișanĭ-Câinenĭ; 3. spre Jârlăŭ-Drog-Amara-Balta-Albă.

Budgetul. Comuna are 298 contribuabilĭ, veniturile sunt de 5530 leĭ, iar cheltuelile de 5420 leĭ, rĕmânând un excedent în plus de 110 leĭ; contribuțiile comuneĭ sunt 4839 leĭ 34 banĭ.

Nisipurĭ, sat în plasa Râmnicu de jos, cătunul de reședință al comuneĭ Nisipurĭ, așeḑat spre răsărit, pe malul stâng al rîuluĭ Buzĕŭ; are 6 hect. întindere și o populație de 160 familiĭ, cu 602 suflete, 152 contribuabilĭ; 96 sciŭ carte; are o biserică și o școlă a comuneĭ.

Nucĭ, dél în plasa Marginea de sus, comuna Bordescĭ, se desface din délul Stréja, se întinde printre afluențiĭ Râmneĭ și aĭ Slimniculuĭ, brăsdéză apusul comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ, în care predomină nuciĭ, de unde și numele.

Nucĭ -la, han în plasa Marginea de sus, com. Bordescĭ, la apus, pe pólele déluluĭ Nucĭ, pe drumul spre Dumitrescĭ.

Nuculuĭ -piciorul, dél în plasa Orașuluĭ, comuna Odobasca, se desface din culmea Scorușuluĭ, se întinde printre rîul Râmna și afluentul sĕŭ pârîul Mahriu, se sfirșesce în rîul Râmna; este acoperit cu pădurĭ și puține pășunĭ.

O.

Obidiţĭ, comună rurală în plasa Râmnicu de sus, pe malul drept al riuluĭ Râmnicu-Sărat.

Şĭ-a luat *numele* de la moşia Obidiţĭ.

Este *aşeḑată* în partea de răsărit a judeţuluĭ, la 4 kilom. spre Est de oraşul Râmnicu-Sărat şi în partea de Est a plăşiĭ la 8 km. spre răsărit de com. Sgârciţĭ, reşedinţa plăşiĭ. — Comunele învecinate sunt: Ştubeĭ la 5 km., Bălţaţĭ la 5 km.

Se *mărginesce* la Nord-Est cu com. Ştubeĭ, la miaḑă-ḑi cu Costieniĭ de jos, la apus cu com. Bălţaţĭ.

Este o comună *de câmp*, nu are dêlurĭ ci numaĭ malurile Râmniculuĭ.

Rîul *Râmnicu Sărat*, o udă în partea de miaḑă-nópte de la Vest la Est; *iazul morilor* la miaḑă-ḑi. Maĭ sunt şi 11 puţurĭ (5—12 m. adâncime).

Clima comuneĭ este variabilă; vara căldurĭ marĭ, iarna expusă Crivĕţuluĭ.

Cătunele, carĭ o compun sunt: *Obidiţĭ*, reşedinţa la apus şi *Mărăciniĭ Greculuĭ* la răsărit.

Suprafaţa comuneĭ este de 2563 hect., din carĭ 200 hect. vatra comuneĭ, 363 hect. ale locuitorilor, 2000 hect. ale particularilor.

Populaţia comuneĭ e de 189 familiĭ, carĭ cuprind 771 suflete; după sex: 330 bărbaţĭ, 341 femeĭ; după starea civilă: 220 căsătoriţĭ, 419 necăsătoriţĭ, 21 văduvĭ; după cultură; 25 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Este o *biserică* cu hramul *sfinţiĭ Voevoḑĭ*, zidită la 1857 de preoţiĭ Ion şi Mihalcea; are 1 preot şi 1 cântăreţ; îngrijită de comună.

Comuna are o *şcólă de băeţĭ*, fundată în 1876 de Stat, cu 1 învĕţător şi cu 27 elevĭ înscrişĭ, 3 promovaţĭ (1892—93).

Calitatea pământuluĭ este mijlocie; ca *cultură* a pământuluĭ, comuna are 1368 hect. arabile, 400 hect. imaş, 100 hect. pădurĭ, 150 hect. fêneţe, 345 hect. neproductiv; *recoltele* pe 1892, sunt: 367 hect. grâŭ cu 3670 hl. (10 hl. de 1 hect.), 140 hect. secară cu 980 hl. (7 hl. de 1 hect.), 385 hect. orz cu 4620 hl. (15 hl. de 1 hect.), 60 hect. ovĕz cu 360 hl. (6 hl. de 1 hect.), 330 hect. porumb cu 2640 hl. (8 hl. de 1 hect.), 86 hect. meĭ cu 430 hl. (5 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt:

agricultura, avênd 60 plugurĭ, *crescerea vitelor*, avênd 1110 capete, din carĭ 230 boĭ, 112 vacĭ, 105 caĭ, 60 epe, 484 oĭ, 9 capre, 110 rămătorĭ; *industria* e simplă; *comerțul* constă în importul de coloniale, țesăturĭ, spirtóse și în exportul de cereale; *transportul* se face prin gara Râmnicu-Sărat; maĭ sunt 7 comercianțĭ, din carĭ 4 cârciumarĭ.

Căile de comunicație sunt: 1. calea județiană Râmnicu-Măicănescĭ, ce trece prin comună; 2. spre Sălcióra-Gherghésa-Amara.

Budgetul. Comuna are 162 contribuabilĭ; veniturile sunt de 3000 leĭ, iar cheltuelile de 2796 leĭ, remanând un excedent în plus de 204 leĭ; contribuțiunile comuneĭ sunt: 5672 leĭ 26 banĭ.

Portul e cel național. Vedĭ al plășiĭ în general.

Obidițĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul de reședință al comuneĭ Obidițĭ; și a luat numele de la moșia Obidițĭ; este aședat pe Râmnicu, la răsăritul comuneĭ; are 130 hectare, cu 105 familiĭ, 447 suflete, 93 contribuabilĭ; 17 sciŭ carte; are o biserică și școla comuneĭ.

Obilésca, pădurice în plasa Marginea de jos, comuna Obilescĭ; are $7^1/_2$ hectare, din carĭ $4^1/_2$ ale Statuluĭ (după biuroul silvic 16 hect. și 13 hect. ale Statuluĭ); esențe: ulm, alun, carpen, fag.

Obilescĭ, comună rurală în plasa Marginea de jos, pe pârîul Valea Bălan.

Este *aședată* în nordul județuluĭ la 32 km. spre Nord-Est de orașul R.-Sărat, și în apusul plășiĭ la 15 km. spre Vest de Măicănescĭ, reședința plășiĭ; — comunele învecinate sunt: Mărtinescĭ la 7 km., Gologan și Slobozia-Mihălcenĭ la 8 km.

Se *mărginesce* la Nord cu com. Gologan, la apus cu com. Slobozia-Ciorăscĭ, la Est cu Râmnicenĭ, la miadă-ți cu Mărtinescĭ.

Este o comună *de câmp*, nu are délurĭ însemnate în interiorul eĭ.

Pârîul *Bălanu* e singurul care o udă prin mijloc, la răsărit e rîul *R.-Sărat;* maĭ sunt și 54 puțurĭ (7—10 metri adâncime).

Clima comuneĭ este variabilă, dar sănătósă.

Cătunele din care se compune comuna sunt: *Obilescĭ*, reședința, la Nord, *Bordésca* la Sud.

Suprafața comuneĭ este de 6357 hect., din care 2224 hect. ale locuitorilor, 120 hect. vatra

comunei, și 4133 hect. ale particularilor.

Populația e de 371 familii, cu 1600 suflete; după sex 841 bărbați, 759 femei; după starea civilă: 690 căsătoriți, 853 necăsătoriți, 57 văduvi; după cultură: 140 sciu carte; toți români ortodoxi.

Biserici sunt 2: 1. una în cât. Obilesci cu hramul *sfinții Voivodi*, zidită în 1873, de preotul Andrei Chiru cu locuitorii, cu 40 lei venit anual din pangar, 17 pogóne pământ și 25 lei subvenție, cu 1 preot, 1 cântăreț și 1 paracliser; 2. biserica din cât. Bordésca, cu hramul *Nașcerea Maicii Domnului*, zidită în 1873 de locuitori, are aceleaș venituri ca și cea din cât. Obilesci, cu 1 preot, 1 cântăreț și 1 paracliser.

O *școlă* mixtă, fundată în 1878, cu local bun, clădit în 1889 de comună, cu 1 învățător, 102 elevi înscriși, din cari 8 fete, și 27 elevi promovați, din cari 5 fete (1892—93).

Calitatea pământului este bună, fiind negru și argilo-nisipos; ca *cultură* a pământului, comuna are 4311 hect. arabile, 1400 hect. imaș, 21 hect. pădure, 65 hect. vii; 600 hect. fânețe; iar în ceea ce privesce *întinderea* și *producerea* semănăturilor pe 1892, avem: 2700 hect. porumb cu 54 000 hl. (20 hl. de 1 hect.), 550 hect. grâu cu 11.000 hl. (20 hl. de 1 hect.), 3 hect. secară cu 60 hl. (20 hl. de 1 hect.), 750 hect. orz cu 18.000 hl. (21 hl. de 1 hect.), 8 hect. ovăz cu 200 hl. (25 hl. de 1 hect.), iar 300 hect. semănate cu mohor pentru vite.

Ocupațiunile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 280 pluguri, 1 móră cu aburi, 1 mașină de semănat, 1 de secerat; *crescerea vitelor*, fiind în comună 4371 capete, din cari: 760 boi, 466 vaci, 100 cai, 232 epe, 3 măgari 2528 oi, 2 capre, 280 râmători; *industria* e simplă, sunt: 2 cojocari, 2 potcovari, 1 plăpămar, 1 tâmplar, 1 măcelar, 1 gémgiu, 1 bogasier; *comerțul* constă în importul de coloniale, spirtóse, bumbac și manufacturi, și în exportul de cereale și vite; *transportul* se face prin stația Gugesci la 20 km. spre apus; mai sunt și 13 comercianți (2 streini), din cari 1 băcan, 8 cârciumari, 1 marchidan.

Căile de comunicație sunt: calea județiană Vârțeșcoi-Brăila, și drumurile spre: Mărtinesci, Râmnicenii, Malurî; Bogza-Voetin-R.-Sărat; la gara Gugesci.

Budgetul. Comuna are 477 contribuabili; veniturile sunt de

— [illegible] dat unor lo-
[illegible] locuintele
[illegible] purtând numele
[illegible] *Armenilor*, în
[illegible] plasa Mar-
[illegible] și *ocolul*
[illegible] *Bălănescului*,
[illegible] *ocolul Si-*
[illegible] Gulianca,
[illegible] Marginea
[illegible] *Ocolul*, care
[illegible] a ci-
[illegible] Costi-
[illegible] Râmnicu

[illegible] în plasa
[illegible] Râmna:
[illegible]
[illegible] partea de
[illegible] spre
[illegible] Sărat, și în
[illegible] la 7
[illegible] de comuna
[illegible] comu-
[illegible] Dealul lung
[illegible] și Bli-
[illegible] la 10

[illegible] Nord cu
[illegible] se desparte
[illegible] și dealul Cu-
[illegible] Blidare
[illegible] de care se
[illegible] Cerminlor și
[illegible] Sud cu Ure-
[illegible] de care se desparte prin

pârîul Orévu, la apus cu Andreaşĭ, de care se departe prin délul Petrénu, la Sud cu Délul lung şi Lacu luĭ Baban.

Este din *reg. délurilor*, este brăsdată la Nord de délurile *Piciorul Nuculuĭ, Cuculuĭ, Delénu, Valea Dracului*, la răsărit délurile *Corniţelor, Doruluĭ, Puturósa* şi *Poiana Crestiĭ*, la Sud délurile *Poenilor, Alba* şi *Tăiatul*, la apus délurile *Petrénu* şi *Ţăruşele*.

Are multe rîurĭ: *Râmna* o udă prin mijloc, de la Nord-Vest la Sud-Est; şi afluenţiĭ sĕĭ: *Mahriu, Tinos* la Nord, *Valea Négră* la apus, *Ruptura* şi *Broscénu* la miaţă-ţi, *Orévul* şi *Cârceiul* la răsărit; maĭ are lacurile: *Chiriţóia, Cocoş* şi *Podu laculuĭ*, precum 1 puţ şi 57 fântâniĭ (3—6 m. adâncime).

Clima e sănătósă şi temperată.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Odobasca*, reşedinţa, la răsărit, *Podu laculuĭ* la Sud-Est, *Mahriu* la Nord, *Petrénu* la apus.

Suprafaţa e de 1600 hect., din carĭ: 1400 hect. ale locuitorilor (din acestea 800 vatra comuneĭ), şi 200 hect. ale proprietăţeĭ particulare.

Populaţia este de 339 familiĭ, cu 1425 suflete; după sex: 611 bărbaţĭ, 670 fem.; după starea civilă: 571 căsătoriţĭ, 774 necăsătoriţĭ, 80 văduvĭ; după cultură: 20 sciŭ carte; toţĭ românĭ.

Are treĭ *bisericĭ*: 1 una cu hramul *Nasterea Maicii Domnuluĭ*, fundată în 1860 de locuitorĭ, cu 1 preot, 1 cântăreţ; 2. nu se scie când s'a făcut de locuitorĭ, reparată în 1841 de către Panait Costescu; are 1 preot, 1 cântăreţ; a 3-a nu se maĭ slujesce în ea; îngrijite de comună.

Are o *şcólă* mixtă, fundată de locuitorĭ, cu local cu chirie, cu 1 învĕţător, 65 elevĭ inscrişĭ, (42 băeţĭ, 23 fete) în 1892—93.

Calitatea pămêntuluĭ este mediocră, bună pentru păşunĭ; ca *cultură* a pămêntuluĭ, com. are: 100 hect. arabile, 3 hect. imaş, 392 hect. pădure, 5 hect. viĭ, 100 hect. fâneţe, 200 hect. neproductiv; iar în privinţa *întinderii* şi *producerii* semănăturilor pe 1892, avem: 100 hect. porumb cu 200 hl. (2 hl. de 1 hect.), 5 hect. viĭ cu 75 hl. (15 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: puţină *agricultură*, avênd pentru acésta 50 plugurĭ; *crescerea vitelor*, în comună sunt 2492 capete, din carĭ 373 boĭ, 230 vacĭ, 10 caĭ, 23 epe, 1238 oĭ, 141 capre, 477 râmătorĭ; *industria* e simplă, cea domestică; *comerţul* constă în importul de cere-

ale, coloniale, vestminte şi în exportul de vite şi lemne; *transportul* se face prin staţia Cotescĭ, la 13 km. spre răsărit; în comună maĭ sunt 13 comercianţĭ românĭ.

Căile de comunicaţie sunt, drumurĭ vicinale: 1. spre Cotescĭ; 2. spre Bontescĭ, Blidare, Faraóne; 3. spre Andreaşĭ, pe lângă rîul Râmna; 4. spre Délul lung, Plăinescĭ R.-Sărat.

Budgetul. Comuna are 322 contribuabilĭ; veniturile sunt de 6367 leĭ 22 banĭ; cheltuelile de 5887 leĭ 39 banĭ, remănând un excedent în plus de 479 leĭ 83 banĭ; contribuţiile sunt de 4629 leĭ 10 banĭ.

Odobasca, sat în plasa Oraşul, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Odobasca, aşeḑat spre răsărit, la pólele délului Poenile; are 200 hectare, întindere cu o populaţie de 180 familiĭ, cu 728 suflete, 190 contribuabilĭ; 15 sciŭ carte; are o biserică şi o şcólă a comuneĭ.

Odobasca, sat în plasa Oraşul, cătunul comuneĭ Cotescĭ; este aşeḑat spre apus, lângă comuna Odobasca, căreia aparţinuse o dată; are 114 hect., cu o populaţie de 49 familiĭ, cu 203 suflete, 41 contribuabilĭ; 16 sciŭ carte; are o biserică.

Oraşul, plasă însemnată în judeţul Râmnicu-Sărat, aşezată în partea de miaḑă-nópte; şĭ-a luat numele de la împrejurarea că reşedinţa eĭ, până în anul 1862, a fost în *oraşul Focşanĭ* şi anume în partea numită şi până aḑĭ Focşanĭ muntenescĭ. Se întinde în câte-şĭ trele regiunĭ; muntóşă, délurósă şi câmpeană. La apus se întinde culmea Laculuĭ, Alunului, cu ramificăţiile lor, Peleticu, Dealu-lung, Scoruşu şi Deleanu; délurile principale sunt: Capri, Teiuş, Hoja, Priveghiu, Perişoru, Corniţe, Petreanu, Picioru Nuculuĭ. In privinţa apelor ţine de basinurile riurilor Râmna şi Milcovul; Râmna o udă la miaḑă-ḑi avênd ca afluenţĭ Valea Neagră, Mahriu, Peleticu unit cu Strâmba, Valea Raşca, Orévu unit cu Cârceiu. Milcovul o udă la apus şi miaḑă-nópte avênd ca afluenţĭ Vâlcănésa, Valea largă, Valea rea, Pituluşa, Badea, Faraóne, Petrosu, Séca, Dâlhăuţ şi Dâlgov. — Clima e în general sănătósă, la câmp este maĭ variabilă. — Este compusă din următórele 14 comune rurale, Andreaş şi Odobasca la apus, Broşteni, Vârteşcoĭ, Câmpineanca, Mân-

descĭ la Nord, Cârlige, Faraóne, Budescĭ, Brutescĭ, Cotescĭ, Blidarile la miadă ḑi și centru, Risipiţĭ și Golescĭ la răsărit. Suprafaţa eĭ este de 44.506 hectare; iar populaţiunea de 3629 familiĭ cu 18.220 locuitorĭ. — Producţiunile naturale sunt: la munţĭ pădurĭ întinse și pășunĭ, pe délurĭ, viile acoper sute de hectare, dând vinurile bune de Cotescĭ, Urichescĭ etc.; la câmp lanurile de grîu acoper ţarinile. Ocupaţiunile locuitorilor sunt agricultura, crescerea vitelor; la munte maĭ este și dogăria, la délurĭ cultura vieĭ și fabricarea vinuluĭ și a rachiuluĭ, comerciul este destul de activ, constând în import de lucrurile trebuincióse pentru traiŭ și în export de vin, vite și cereale. — Transporturile se fac pe staţiile căiĭ ferate. Căile de comunicaţie sunt: Calea ferată Râmnic-Focșanĭ, șoseaua naţională Buzĕŭ-Râmnic-Focșanĭ, șoseaua judeţana Vêrteșcoĭ-Focșanĭ-Braila și numeróse drumurĭ vicinale ce léga comunele între ele. A se vedea pentru desvoltare, fie-care comună în parte.

Ogradă -lacul de la, lac în plaiul Râmnic, comuna Bisoca; în partea de apus, în mijlocul uneĭ ogrăḑĭ (livadă de prunĭ), produce caracudă măruntă, ce o consumă locuitoriĭ.

Olandra, pârîŭ în plaiul Râmnic, comuna Dumitrescĭ, isvorăsce din vêrful Pușcașiŭ, udă cătunul de reședinţă, Dumitrescĭ de sus, și se varsă pe stânga rîuluĭ Motnăŭ.

Olănésca, sat în plasa Marginea de jos, cătun. comuna Gulianca, șĭ-a luat numele de la moșia Olănésca; așeḑat în partea de răsărit în câmp, la $2^1/_2$ km. spre Est de căt. de reședinţă, Gulianca; are 10 hect. cu o populaţiune de 46 familiĭ, 207 suflete, 50 contrib., 16 sciŭ carte, toţĭ românĭ.

Olănescu -la, han în plasa Marginea de jos, comuna Gulianca; șĭ-a luat numele de la un fost proprietar; pe drumul către comunele Măicănescĭ și Malurĭ.

Olărenĭ, numire vechie a comuneĭ Jidenĭ, de la ocupaţia locuitorilor facerea ólelor.

Oalelor -Valea, pârîŭ în plasa Oraș, comuna Faraóne, isvorăsce din délul Capri, trece prin mijlocul comuneĭ, udă chiar cătunul de reședinţă și merge de

brăsdéză partea de apus a comuneĭ și cătunul Plevna; este acoperit cu păşunĭ și pădurĭ.

Orévu, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, isvorăsce din délul Fântâna Turculuĭ, se îndréptă spre miaḑă-ḑi, curgênd de-alungul déluluĭ Orévu, udă comunele Sgârciţĭ la apus și Grebăn la răsărit, despărţindu-le óre-cum, trecênd prin cătunele Fântâna Turculuĭ, Homescĭ, Herăscĭ, Grebăn, Cristinescĭ (al com. Sgârciţĭ) și îndreptându-se apoĭ spre răsărit, se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, pe partea dréptă, în dreptul oraşuluĭ Râmnicu-Sărat, după un curs de 30 kilometri; cursul sĕŭ în general este repede; primesce ca afluenţĭ pe drépta numaĭ pâraiele Fântâna Turculuĭ, Homescĭ, Herăscĭ, Grebăn și Putrida, ceĭ din stânga nu sunt importanţĭ.

Orévu, pârîŭ în plasa Marginea de sus, isvorăsce din délul Cuculuĭ, curge de-alungul déluluĭ Corniţelor, se îndréptă spre Sud-Est, trece prin comuna Odobasca, udând cătunul Podul-Saculuĭ, comuna Popescĭ și cătunul Runcu, și merge de se varsă în rîul Râmna, pe stânga luĭ, după un curs de 35 kilom. lângă cătunul Gura Orévuluĭ, al comuneĭ Slobozia-Ciorăcĭ; afluenţiĭ sĕĭ principalĭ sunt *Vărzaru* și *Runcu* pe partea dréptă. Cursul sĕŭ este încet, udă ţarinĭ roditóre și déluri acoperite cu viĭ; pe apa sa sunt 10 morĭ.

Orévuluĭ-Gura, sat în plasa Marginea de sus, cătunul com. Slobozia-Ciorăscĭ, s'a numit de la pârîul Orévu, aşeḑat în partea de miaḑă-ḑi, pe malul stâng al rîuluĭ Râmna, la gura pârîuluĭ Orévu, la 7120 m. spre Sud-Vest, de cătunul de reşedinţă, Ciorăscĭ, are 2315 hect., cu o populaţie de 86 familiĭ, 355 suflete, 90 contrib., 11 sciŭ carte, toţĭ românĭ.

Oru, munte în plaiul Râmnic, comuna Bisoca, în partea de miaḑănópte, la hotar spre judeţul Putna, înalt de 1000 m. acoperit cu pădurĭ și păşunĭ, vara stâne de oĭ.

Oru, piket vechiŭ cu No. 6 spre Moldova, în plaiul Râmnic, com. Bisoca, la pólele munteluĭ Oru.

Orzănésca, sat în plasa Râmnicu de jos, cătunul com. Costieniĭ de jos, şĭ-a luat numele de la pârîul Orzănésca; e aşeḑat în câmp la 450 metri spre Est de cătunul de reşedinţă, are 50 h.

intindere; o populaţie de 85 familiĭ cu 223 suflete, 100 contribuabilĭ, toţĭ românĭ.

Orzănésca -Valea, pârîŭ în plasa Râmnicu de jos, com. Costienii de jos, se formézĭ din vine şi păraie din interiorul comuneĭ, udă partea răsăriténă, şi cătun. Orzănésca se varsă în pârîul Valea Boluluĭ, pe stânga.

Orzănésca, movilă naturală în plasa Râmnicu de jos, com. Costieniĭ de jos, cătunul Orzănésca, va dispare, arată fiind necontenit de locuitorĭ.

Ovreiescĭ -la viile, han în plasa Marginea de sus, comuna Slobozia, pe drumul de la Voetin spre Plăinescĭ.

P.

Păcurele, munte în plaiul Râmnic, comuna Jitia, se desface din culmea Alunului, brăsdéză partea de miadă-nópte a comuneĭ, se intinde printre pâraiele Gârlei şi Valea Négră, este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ; vara se [illegible] stâne de oĭ; nu se scie de unde şi-a luat numele.

[illegible], pârîŭ în plaiul Râmnic, [illegible], isvorăsce din munte [illegible] Păcurele, curge de-alungul [illegible] Alunului şi se varsă în [illegible] Lotrului, brăsdând partea [illegible] comuneĭ, după un [illegible] kilometri prin nisce [illegible].

[illegible] în plasa Mar[illegible], comuna Tâmboescĭ, se desface din délul Trăiscenilor, brăsdéză partea de miadă-ḑi a comuneĭ, acoperit cu păşunĭ.

Paculu, dél în plasa Oraşuluĭ, comuna Broştenĭ; se desface din culmea Scoruşuluĭ, brăsdéză partea de apus a comuneĭ, este acoperit cu pădurĭ.

Păiş, sat în plasa Oraşuluĭ, cătunul comuneĭ Faraóne, aşeḑat la pólele délului Piscu Păişuluĭ; întinderea şi populaţia luĭ sunt socotite în acelea ale cătunuluĭ de reşedinţă; numele şĭ-l'a luat de la délul cu acelaşĭ nume, care brăsdéză comuna.

Păişuluĭ -piscu, dél în plas Ora-

șuluĭ, comuna Faraónele; se desface din délul Teiușul, brăsdéză comuna în partea de apus, intinḑêndu-se printre pâraiele Valea Dregiĭ, și Valea Faraónelor; înălțimile sale variază între 120—270 metri; el este acoperit în parte cu pășunĭ, în mare parte cu semănăturĭ și viĭ.

Palanca, dél în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Urechescĭ; se desface din culmea Magerna, brăsdéză partea de apus a comuneĭ, se întinde printre pâriul Orévu și afluentul sĕŭ pâriul Vărzaru, este acoperit cu fânețe.

Palanca, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Urechescĭ; șĭ-a luat numele de la délul Palanca, la pólele căruia este așeḑat; în partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ, pe pâriul Orévu, pe malul drept, la 670 metri spre Sud de cătunul de reședință, Urechesciĭ; are o întindere cam de 200 hectare cu o populațiune de 122 familiĭ, carĭ cuprind 465 suflete, din carĭ 130 contrib., 40 sciŭ carte, toțĭ românĭ.

Palanga, pâriŭ în plaiul Râmnic, comuna Jitia, isvorăsce din muntele Ulmușorul, ud. partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ, și după un curs de 4 kilometri merge de se aruncă în rîul Râmnicu-Sărat, pe drépta luĭ. Valea sa este fórte frumósă.

Pâlicĭ -la, han în plasa Marginea de jos, comuna Gulianca; în partea de apus, șĭ-a luat numele de la un fost proprietar al hanuluĭ; pe drumul spre comunele Mărtinescĭ și Ciorăscĭ.

Panaiotake -Asanache, vechiŭ piket cu No. 31 în plasa Orașuluĭ, către hotarul Moldoveĭ, pe rîul Milcov, din comuna Câmpinénca, la răsărit de cătunul de reședință, aḑĭ e han spre Focșanĭ.

Pântecanĭ, sat în plasa Râmnicu de jos, cătunul comuneĭ Galben, înainte se numia *Slobozia luĭ Bagdat* de la un vechiŭ proprietar; așeḑat în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, în câmp, la 1600 metri spre Nord de cătunul de reședință, are 15 hectare cu o populație de 30 familiĭ, carĭ cuprind 118 suflete, din carĭ 22 contrib., 8 sciŭ carte, toțĭ românĭ.

Pântecescĭ, sat în plasa Orașul, cătunul de reședință al comuneĭ

Câmpinénca, în partea de miadă-di a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Milcov, are intindere de 100 hectare, cu o populaţie de 60 familiĭ, 237 suflete contribuabilĭ 70, sciu carte 40; are o biserică, la care servesce preotul din cătunul Slobozia.

Păpălog, munte în plasa Oraşul, comuna Andreaşĭ, în partea de miadă-nópte, acoperit cu păduri.

Paraschivésca, piket vechiŭ cu No. 26 din plasa Oraş, comuna Vârteşcoĭ, pe Milcov.

Paraschivenĭ, sat în plasa Oraş, comuna Câmpinénca, în partea de miadă-di a comuneĭ, pe rîul Milcov, la 1785 metri spre Sud de cătunul de reşedinţă, Pântecescĭ, are 150 hectare cu 52 familiĭ, 177 suflete, 63 contrib., 40 sciŭ carte.

Paraschivenĭ, vechiŭ piket cu No. 37, plasa Oraşuluĭ, com. Câmpinénca pe malul drept al rîuluĭ Milcov.

Paraschivenĭ, numire vechie a comuneĭ şi cătunuluĭ Gologan din plasa Marginea de sus, vedĭ Gologan.

Pardoşĭ, comună rurală în plasa Râmnicu de sus pe malul stâng al rîuluĭ.

Este *aşedată* în partea apusană a judeţuluĭ, la 23 km. spre Nord-Vest de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în mijlocul plăşiĭ, la 15 km. spre Nord-Vest de comuna Sgârciţĭ, reşedinţa plăşiĭ.

Se *mărginesce* la răsărit cu comuna Dedulescĭ, despărţită prin délurile Babeĭ şi Douĕ Cóe, la apus cu Mărgăritescĭ, despărţită prin rîul Câlnăŭ, la miadă-di cu Valea Raţeĭ şi la miadă-nópte cu Valea Sălcieĭ.

Este o comună din *regiunea dèlurilor*, fiind brăsdată la miadă-di de délul Valea Schiopuluĭ, la răsărit *Ernatica*, la apus *Costomir* şi *Baba*.

Rîul *Câlnăŭ* o udă la apus, cu afluenţiĭ sĕĭ *Pardoşĭ* şi *Ernatica*, maĭ sunt 2 puţurĭ (5 8 metri adâncime) şi 30 fântânĭ.

Clima e temperată şi sănătósă.

Cătunele, carĭ o formézā sunt: *Ernatica* reşedinţa în mijloc, *Valea Schiopuluĭ* la Est, *Valea luĭ Lalu* la Nord-Vest, *Costomir* la Nord.

Suprafaţa e de 1036 hectare, din carĭ 116 hect. vatra comuneĭ, 430 hect. ale locuitorilor,

490 hectare ale proprietăţeĭ private.

Populaţia e de 189 familiĭ cu 877 suflete; după sex: 424 bărbaţĭ şi 453 femeĭ; după starea civilă: 378 căsătoriţĭ, 472 necăsătoriţĭ, 25 văduvĭ; după cultură: 67 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodocşĭ.

Are 3 *biserici*: 1. Una în căt. Valea Schiopuluĭ, cu hramul *Intrarea în biserică*, zidită în anul 1862 de locuitorĭ, cu 1 preot, 1 cântăreţ. 2. biserica din cătunul Ernatica, cu hramul *sf. Voevodĭ*, zidită în 1821 de Stanciŭ Anghel şi locuitorĭ, cu 1 preot şi 1 cântăreţ; 3. biserica din cătunul Valea luĭ Lalu, cu hramul *Pogorîrea sf. Duh*, zidită în 1842 de locuitoriĭ; sunt câte-şĭ trele întreţinute de enoriaşĭ.

Aŭ o *şcólă mixtă* fundată în anul 1867 de D. C. Datcu, cu 1 învĕţător şi 75 elevĭ înscrişĭ (32 fete), 13 promovaţĭ (1892—1893).

Calitatea pămêntuluĭ este mediocră, fiind humos, argilos, calcaros şi nisipos; ca *cultură* are: 700 hect. arabile, 150 hectare imaş, 200 hect. pădure, 5 hect. viĭ, 200 hect. fâneţe şi 25 hect. neproductiv; iar *recoltele* pe 1892 sunt: 200 hect. porumb cu 1400 hl. (7 hl. de 1 hect.), 80 hect. grâŭ cu 560 hl. (7 hl. de 1 hect.), 20 hect. orz cu 140 hl. (7 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 60 plugurĭ; *crescerea vitelor*, avênd 2497 capete, din carĭ 320 boĭ, 160 vacĭ, 15 caĭ, 18 epe, 1600 oĭ, 198 capre, 186 rămătorĭ; *industria* e neînsemnată; *comerţul* constă în importul de coloniale, braşoveniĭ şi în exportul de cereale; *transportul* se face prin gara Râmnicu-Sărat; maĭ sunt şi douĭ comercianţĭ, din carĭ 1 cârciumar.

Căile de comunicaţie sunt drumurile vicinale spre: Valea Sălciĭ, Mărgăritescĭ, Băbeni-Dedulescĭ, Grebăn-Sgârciţĭ-Râmnicu-Sărat.

Budgetul. Comuna are 161 contribuabilĭ; veniturile sunt 1543 leĭ 11 banĭ, cheltuelile 1316 leĭ 88 banĭ, rămânând un excedent de 226 leĭ 23 banĭ; contribuţiunile sunt: 2951 leĭ 60 banĭ.

Portul locuitorilor este ca acela din comuna Putrida, veḑĭ Putrida.

Pardoşĭ, un mic cătun în plasa Râmnicu de jos, pendinte de comuna Pardoşĭ, întinderea şi

[illegible] printre pâraiele Valea Rașca și Peleticu, afluenții ai Râmnei, brăzdează apusul comunei, acoperit cu păduri.

Peleticu, pâriŭ în plaiul Râmnic, comuna Délu-lung, isvorăsce din délul Lupan, curge de-a-lungul delului Peleticu, udă cătunul Peleticu, și se varsă în rîul Râmna, după ce a primit în sine pâriul Strâmba.

Peleticu, sat în plaiul Râmnicu, cătunul de reședință al comunei Delu-lung, așeḑat la apus, pe pâriul Peleticu; la pólele déluiuĭ Peleticu, care 'ĭ-a dat numele, are 671 hectare întindere, cu 62 familiĭ, ce cuprind 275 locuitorĭ, 65 contribuabilĭ, 13 sciŭ carte; are o biserică și scóla comuneĭ.

Peleticu -de la Munte, moșie în plaiul Râmnicu, comuna Délu-lung, cătunul Peleticu, în partea de apus, acoperită în cea maĭ mare parte de pădurĭ

Peleticu și Șotârcarĭ, pădure în plaiul Râmnic, comuna Délu-lung; depinde de circumscripția VII silvică, ocolul Vărzărescĭ; așeḑată pe délul Peleticu; are 59 hectare întindere; iar ca

esenţe: 40 % ştejar, fag, plop, teĭ, ulm.

Peniĭ -piatra, munte în plaiul Râmnic, comuna Bisoca, în partea nordică, la hotar spre Buzĕŭ, acoperit cu pădurĭ.

Perişorului -Délu, dél în plasa Oraşul, se desface din délul Delénu, brăsdéză apusul comuneĭ Borilescĭ şi Blidare, acoperit cu păşunĭ.

Petre -Valea luĭ, pârîŭ în plasa Marginea de sus, comuna Lacu luĭ Baban, isvorăsce din délul Costandoiu, udă partea de miadă-ḑi, se varsă în rîul Râmna, pe drépta luĭ.

Petrénu, dél în plasa Oraşul, comuna Odobasca, se desface din culmea Laculuĭ, se întinde printre rîul Râmna şi afluentul sĕŭ, Valea Négră; acoperit cu pădurĭ.

Petrénu, sat în plasa Oraşul, cătunul comuneĭ Odobasca, şĭ-a luat numele de la délu Petrénu, în partea de apus, pe malul stâng al rîuluĭ Râmna, la 1835 metri spre Vest de cătunul de reşedinţă; are 200 hectare cu 50 familiĭ, 212 locuitorĭ, 44 contribuabilĭ, 8 sciŭ carte, toţĭ românĭ.

Petrénu, pădure în plasa Oraşul, comuna Odobasca, pe délul Petrénu, depinde de circumscripţia VII silvică, ocolul Vărzărescĭ, are 1207 hectare, proprietate a statuluĭ; esenţe: 60 % stejar, ulm, fag, plop şi gorun.

Petreĭ -la puţul, locuinţă isolată şi han în plasa Marginea de jos, comuna Gulianca, pe drumul spre comuna Vâlcele.

Petrile feteĭ, munte, pârîŭ şi cătun în plaiul Râmnicu. — Veḑĭ Feteĭ -petrile.

Petriş, pârîŭ in plasa Râmnicu de sus, comuna Sgârciţĭ, isvorăsce din délul Orévuluĭ, udă apusul comuneĭ şi se varsă în pârîul Orévu, pe drépta luĭ.

Petrişor, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Racoviţenĭ, se desface din délul Hârboca, brăsdéză partea de miadă-ḑi a comuneĭ; este acoperit cu fâneţe şi semănăturĭ.

Petrişor, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, comuna Sgârcicĭ, isvorăsce din délul Orévul, udă partea de miadă-ḑi a comuneĭ,

şi se varsă în rîul Orévu, pe drépta luĭ.

Petrişor, sat în plasa Râmnicu de sus, comuna Racoviţenĭ, la miadă-ḑi pe rîul Câlnăŭ, întinderea şi populaţiunea sunt socotite în acele ale cătunuluĭ de reşedinţă.

Petrósă -va'ea, pârîŭ în plasa Oraşuluĭ, isvorăsce din délul Capreĭ, trece prin comunele Faraóne şi Câmpinénca şi se varsă pe partea dréptă a rîuluĭ Milcov.

Petrósa, sat în plasa Oraşuluĭ, cătunul comuneĭ Faraóne, la miadă-ḑi pe pârîul Petrósa, la 2 km. spre Sud de cătunul de reşedinţă, Faraóne; are o întindere cam de 6 hect., cu o populaţie de 17 familiĭ, carĭ cuprind 60 suflete; 20 contrib.; 5 sciŭ carte; toţĭ românĭ.

Petrosu, pârîŭ în plasa Marginea de sus, comuna Lacu luĭ Baban, isvorăsce din délul Costandoiu, udă partea de apus, şi se varsă în rîul Râmna, pe drépta luĭ.

Petrosu, numire vechie a cătunuluĭ Gura Făgetuluĭ, din comuna Tămboescĭ, din causa loculuĭ pietros.

Piper, o altă pronunţare a cătunuluĭ Chiperu, din com. Valea Raţiĭ Veḑĭ Chiperu.

Piatra, nume generic de munţĭ, pădurĭ, delurĭ; să se caute numele propriĭ respective.

Piscu, sat în plasa Gradiscea, cătunul comuneĭ Domniţa, numit ast-fel de la posiţiunea sa înaltă; în partea de răsărit a comuneĭ, pe malul stâng al rîuluĭ Buzĕŭ, la 2 km. spre Est de cătunul de reşedinţă; are 180 hect. întindere şi o populaţiune de 120 familiĭ, cu 700 suflete, 100 contribuabilĭ; 145 sciŭ carte; are o biserică şi o şcólă a comuneĭ.

Piscu, nume generic de munţĭ şi delurĭ; să se caute numele propriĭ respective.

Pituluşa, pârîŭ în plasa Oraşul, isvorăsce din délul Capreĭ, udă comuna Broştenĭ şi cătunul Pituluşa, se varsă pe drépta rîuluĭ Milcov.

Pituluşa, sat în plasa Oraşuluĭ, căt com. Broştenĭ, la apus pe rîul Milcov, şi la gura pârîuluĭ Pituluşa, la 394 m. spre Vest de cătunul de reşedinţă, are 800 hect., cu 111 familiĭ, 513 su-

flete, 120 contribuabilĭ; 23 sciŭ carte; are o biserică.

Pitulușa-Broștenĭ, pădure în plasa Orașuluĭ, com. Broștenĭ, depinde de circumscripția VII silvică, ocolul Vărzărescĭ; are o întindere de 15.800 hect. (din carĭ numaĭ 800 ale Statuluĭ); e-ențe: garniță, brad, fag, ulm, frasin.

Plăieș, munte în plaiul Râmnicu, comuna Bisoca, în partea de miadă-nópte a comuneĭ, pe rîul R.-Sărat; e acoperit cu pădurĭ și pășunĭ.

Plăinesoĭ, comună rurală în plasa Marginea de sus, pe malul drept al rîuluĭ Râmna.

Și-a luat *numele* de la proprietarul moșieĭ Cucu, numit Plaino.

Este *aședată* în partea nordică a județuluĭ, la 19 km. spre Nord de orașul Râmnicu-Sărat, și în partea de miadă-nópte a plășiĭ, a căreĭ reședință este.— Comunele învecinate sunt: Dragoslovenĭ, la 2 km., Tâmboescĭ la 6 km., Popescĭ și Sihle la 7 km. Bogza și Bordescĭ la 8 km., Urechescĭ la 9 km.

Se *mărginesce* la Nord cu comuna Dragoslovenĭ și Popescĭ, la răsărit cu Bogza, la Sud cu Sihle și Tâmboescĭ, la apus cu com. Bordescĭ.

Este o comună din *reg. delurilor*, fiind brăsdată la apus de ramificațiile délurilor *Nucilor*, *Bordescilor* și *Cuculuĭ*.

Rîul *Râmna*, o udă în partea de Nord, afluentul sĕŭ *Recea*, la apus; maĭ sunt și 30 puțurĭ (6—44 m. ad.).

Clima comuneĭ este variabilă, vara căldurĭ marĭ, și iarna gerurĭ și ceva viscole, supusă la suflarea Crivĕțuluĭ rusesc.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Plăinescĭ* saŭ *Târgu Cuculuĭ* la mijloc, *Cândescĭ* la apus, *Gugescĭ* la Nord-Est.

Suprafața comuneĭ e de 4670 hect., din carĭ 200 hect. vatra comuneĭ, 1170 hect. ale locuitorilor, 3500 hectare ale particularilor.

Populația comuneĭ e de 920 familiĭ, cu 3040 suflete; după sex: 1620 bărbațĭ și 1420 femeĭ; după starea civilă: 900 căsătoriți, 2110 necăsătoriți, 30 văduvĭ; după cultură: 500 sciŭ carte; 16 israeliți; este cea maĭ populată comună din județ, după Râmnicu.

Biserici sunt 3 și un schit: 1. una în cât. Cândescĭ cu hramul *Adormirea Maicĭ Domnuluĭ*, zidită în 1860 de A. Plaino, cu 2 preoțĭ, 1 cântăreț și 1 pa-

racliser; — 2. alta în cătunul Cucu cu hramul *sfinţiĭ Voivoḑĭ*, zidită în 1811 de locuitorĭ, cum spun preuţiĭ, căcĭ inscripţiĭ nu are; 3. alta tot în cât. Cucu, cu hramul *Constantin şi Elena*, zidită în 1823 de Alecu Bagdat şi soţia sa Profira, cu 1 preot, 1 cântăreţ şi 1 paracliser; sunt îngrijite de comună. — La apus este şi *schitul Recea*, care nu are nicĭ o inscripţie; nu se scie de cine şi când s'a întemeiat, a servit în trecut ca schit, aḑĭ nu maĭ sunt călugărĭ şi serviciul divin îl face preotul îngrijitor.

Comuna are 2 *şcolĭ:* 1. una de băeţĭ, fundată în 1877 de comună; 2. alta de fete, fundată în 1892 tot de comună, cu 3 învĕţătorĭ şi o învĕţătóre, 180 elevĭ înscrişĭ cu toţiĭ (şi cu fete), 15 promovaţĭ.

Calitatea pămêntuluĭ este bună; ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are: 3250 hect. arabile, 170 hect. imaş, 250 hect. pădure, 575 hect. viĭ, 75 hect. fâneţe, 150 hect. neproductiv; iar în privinţa *întinderiĭ* şi *producerii* semănăturilor pe 1892, avem: 385 hect. grâŭ cu 7920 hl. (21 hl. de 1 hect.), 200 hect. orz cu 4000 hl. (20 hl. de 1 hect.), 20 hect. ovĕz cu 400 hl. (20 hl. de 1 hect.), 875 hectare porumb cu 19.140 hl. (22 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiunile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 60 pluguri; *crescerea vitelor*, fiind în comună 4520 capete, din carĭ 637 boĭ, 348 vacĭ, 289 caĭ, 190 epe, 3 catârĭ, 2531 oĭ, 50 capre, 472 râmătorĭ; *industria* este desvoltată, sunt aci o móră cu aburĭ, 46 poverne pentru fabricarea vinuluĭ, 1 fabrică de lumânărĭ; apoĭ: 2 cojocarĭ, 2 cismarĭ, 3 potcovarĭ, 2 tâmplarĭ, 2 cafenele, 2 bogaseriĭ, 2 brutăriĭ, 6 măcelarĭ, 2 tinichigiĭ, 2 gémgiĭ; *comerţul* este activ şi constă în importul de coloniale, instrumente agricole, haine gata şi în exportul vinuluĭ, cerealelor şi vitelor; *transportul* se face prin staţia Gugescĭ, la 2 km. spre Nord; maĭ sunt şi 133 comercianţĭ (6 jidanĭ, 14 diferiţĭ), din carĭ 9 bâcanĭ, 24 cârciumarĭ, 6 marchidanĭ.

Căile de comunicaţie: calea ferată şi şoséua naţională Râmnicu-Sărat-Focşanĭ; 2. calea judeţiană la Dumitrescĭ prin Bordescĭ; 3. spre Bogza-Mărtinescĭ.

Budgetul. Comuna are 410 contribuabilĭ; veniturile sunt de 16.390 leĭ, iar cheltuelile sunt de 15.875 leĭ, remânând un excedent de 515 leĭ; contribuţiunile comuneĭ sunt de 22.863 leĭ.

se află *compania 6-a* din
dorobanţĭ (cu reşed. în
ıt).
ul, veḑĭ al plăşiĭ în ge-
pe aicĭ se pórtă maĭ mult
ce, orăşenesce.

, sat în plasa Marginea
cătunul de reşedinţă al
ĭ rurale saŭ Târguşorul
cĭ; el maĭ pórtă numele
Târgu Cuculuĭ; aşeḑat
mijlocul comuneĭ, pe ma-
ot al rîuluĭ Râmna; are
dere de 12 hectare, cu
laţiune de 260 familiĭ,
uprind 870 suflete, 100
uabilĭ, 300 sciŭ carte, 20
are o biserică cu 1 preot,
ireţ; o şcólă de băeţĭ şi
fete.

ovilă în plasa Marginea
comuna Mărtinescĭ, nu-
t-fel de la un proprietar
eĭ Mărtinescĭ.

movilă. Veḑĭ *Albésca*.

sat în plasa Gradiscea,
comuneĭ, Caineni; şĭ-a
mele de la moşia Plă-
partea de miaḑă-nópte,
acul Balta-albă, la 1400
pre Est de cătunul de
ă, Stăvărescĭ; are 6 hect.
e, 26 familiĭ, 124 locui-
torĭ, 24 contribuabilĭ; 5 sciŭ
carte; toţĭ românĭ.

Pleşescĭ, sat în plasa Marginea de sus, comuna Slobozia; şĭ-a luat numele de la locuitoriĭ veniţĭ din căt. Pleşescĭ (com. Dănulescĭ), face parte din căt. Corotenĭ, a căreĭ întindere şi populaţie coprinde şi pe a sa.

Pleşescĭ, sat în plaiul Râmnic, cătunul comuneĭ Dănulescĭ, numit ast-fel de la délul Pleşescĭ, la răsăritul comuneĭ, pe pólele délului Pleşescĭ, udat de pârîul Bodila, 1780 m. spre răsărit de căt. de reşedinţă; are o întindere cam de 25 hect., cu o populaţie de 153 familiĭ, carĭ cuprind 622 suflete, 157 contribuabilĭ; 134 sciŭ carte; toţĭ românĭ; are o biserică şi o şcólă a comuneĭ.

Pleşescĭ, dél în plaiul Dănulescĭ, se desface din délul Măgura Căpăţâniĭ, brăsdéză răsăritul comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Pleşescĭ, pădure în plaiul Râmnicu, comuna Dănulescĭ, pe délul Pleşescĭ; are 2350 hect. din carĭ 350 ale Statuluĭ (după biuroul silvic 2060 hect., din carĭ 360 ale Statuluĭ); esenţe principale: fag, gorun şi teĭ.

Pieşu, munte în plaiul Râmnicu, com. Jitia, în partea de apus; e acoperit cu păduri şi păşuni, vara se fac stâne de oi.

Plevna, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comunei Sgârciţi, nu se scie de unde şi a luat numele; aşeḑat în partea de miaḑă-ḑi a comunei; la 500 m. spre Sud de cătunul de reşedinţă Sgârciţi; are o întindere de 380 hectare, cu 70 familii, 198 suflete, 46 contribuabili; 12 sciu carte; are o biserică precum şi o şcólă a comunei.

Plopul, sat în plaiul Râmnic, cătunul comunei Délul lung, şi-a luat numele de la un plop mare ce se află în cătun, în partea de miaḑă nópte, pe malul drept al riului Râmna, la 1600 m. spre Nord de cătunul de reşedinţă, Peleticu; are 650 hect. întindere, cu 65 familii, 252 suflete, 70 contribuabili, 12 sciu carte. — Are o biserică.

Plopul mare -la, han în plasa Marginea de jos, com. Gulianca, în partea de apus; şi-a luat numele de la un plop înalt, lângă care se află, pe drumul spre com. Mărtinesci.

Plopi, vechiu piket cu No. 40, în plasa Oraşul, comuna Mân pe malul stâng al riului M la hotarul spre Moldova; han spre oraşul Focşani, munele Risipiţi şi Golog

Plopii vechi, sat în plasa scea, cătunul comunei M şi-a luat numele de la Plopii vechi, pe care s aşeḑat, în partea de a com., în câmp, pe malul al riului Râmnicu-Sărat; întindere cam de 8 hecta o populaţiune de 16 famili cuprind 74 suflete, din c contribuabili; 12 sciu toţi români; înainte se şi *Hoinari*, din pricină că în vecinătatea cătunului H al aceleiaşi comune.

Plopii vechi, sat n plasa Ma de jos, cătunul comunei nesci, reşedinţa plăşii; în partea de apus; întinde populaţia lui sunt socot acelea ale cât. Crângeni, leaşi comune.

Podiacu, dél în plasa Râmni sus, se desface din délul vului, brăsdéză partea de a comunei Sgârciţi, întinḑên printre pâriul Orévu şi Pu e acoperit cu păduri şi p

aculuĭ, sat în plasa Orașu-
cât, comuneĭ Odobasca, nu-
și Urechescĭ de jos, fiind-că
odată de com. Urechescĭ.
Laculuĭ -podu

numire generică de déluri
te, ce arată situația lor pe
ĭ înalte, pe podișurĭ; să se
numele propriĭ respective,
are le insoțesce.

ia, dél în plasa Orașuluĭ,
una Andreașĭ, se desface
élui Chicióra, brăsdéză par-
nordică a comuneĭ, intin-
u-se d'alungul riuluĭ Milcov;
operit cu pădurĭ.

ia, sat în plasa Orașuluĭ,
ul comuneĭ Andreașĭ, la
élului Podujóia, spre Nord
ătunul de reședință, pe ma-
rept al riuluĭ Milcov. — Pi-
cu No. 13 ținea tot de
cătun; adĭ locuință isolată.

și poeniță, nume generic
nsoțesce nume propriĭ de
ĭ și sate, arătând posiția
ocurĭ intinse; să se caute
le propriĭ ce le insoțesc.

, sat în plasa Marginea
s, cătunul comuneĭ Lacu luĭ
n; și-a luat numele de la
ia luĭ pe o poiană a délu-
luĭ Măgura, aședat la nordul comuneĭ, la 3 km. de cătunul de reședință, Costandoiu; are 12 hect. cu o populație de 65 familiĭ, carĭ cuprind ca la 236 suflete, din carĭ 65 contribuabilĭ; 7 sciŭ carte; toțĭ românĭ; are o biserică cu 1 preot și 1 cântăreț.

Poienele, dél în plasa Orașuluĭ, com. Odobasca, se desface din délul Măgura, brăsdéză partea răsăriténă, intră puțin și în plasa Marginea de sus; e acoperit cu pășunĭ intinse și semănăturĭ.

Poeniță-Blidare, numire vechie a cătunuluĭ Dumitrescĭ de sus, din comuna Dumitrescĭ, numit astfel de la posiția loculuĭ și de la familia de moșnenĭ, Blidarĭ.

Popa -'acu luĭ, lac în plaiul Râmnicu, com. Bisoca, spre apus; produce caracudă, ce se consumă de locuitorĭ.

Popeĭ -la puțul, han în plasa Marginea de jos, com. Măicănescĭ, pe drumul spre com. Gulianca.

Popescĭ, comună rurală în plasa Marginea de sus, pe pârîul Orévu.

Și-a luat *numele* de la un fost propietar Popescu, ce ținea aci moșiĭ.

1 hect.), 1222 hectare vie cu 17.108 hl. (6 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *cultivarea viet*, puţină *agricultură*, avênd 126 plugurĭ; *crescerea vitelor*, fiind în numĕr de 843 capete, din carĭ 338 boĭ, 110 vacĭ, 234 caĭ, 6 epe, 165 rămătorĭ; *industria* constă în fabricarea vinuluĭ şi a rachiuluĭ de tescovină, maĭ sunt şi 35 poverne; *comerţul* este activ şi constă în importul de cereale, coloniale, haine confecţionate gata, instrumente pentru fabricarea vinuluĭ, şi în exportul vinurilor sale excelente; *transportul* se face prin gara Gugescĭ la 7 kilom. spre Sud-Est; maĭ sunt şi 116 comercianţĭ (2 streinĭ).

Căile de comunicaţie sunt căĭ vicinale: 1. Golescĭ-Focşanĭ; 2. Budescĭ-Cotescĭ-Blidare; 3. Urechescĭ-Lacu luĭ Baban; 4. Slobozia-Ciorăscĭ-Gologan; 5. Plăinescĭ-Râmnicu-Sărat.

Budgetul. — Comuna are 496 contribuabilĭ; veniturile sunt de 11.605 leĭ 79 banĭ, iar cheltuelile sunt de 11.599 leĭ, 55 banĭ; contribuţiile sunt de 9346 leĭ 41 banĭ.

Portul. Cea maĭ mare parte din locuitorĭ aŭ port nemţesc: palton, veste, pantalonĭ; căciulĭ, pălăriĭ de materiĭ streine şi prea puţin naţional; femeile aŭ rochiĭ, polcĭ şi puţine pórtă costumul naţional.

Popescĭ, sat în plasa Marginea de jos, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Popescĭ, aşeḑat în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, pe malul drept al pârîuluĭ Orévu; are 28 hect. întindere cu o populaţie de 418 familiĭ, cu 1861 locuitorĭ, 380 contribuabilĭ; 280 sciŭ carte; are 2 bisericĭ şi cele 2 şcolĭ ale comuneĭ.

Porculuĭ -colţu, munte în plasa Oraşuluĭ, comuna Andreaşĭ, spre miaḑă-nópte a comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ.

Porumbeilor -Lacul, lac în plasa Oraşul, comuna Cotescĭ; produce caracudă măruntă, ce se consumă în comună.

Poştia, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Sgârciţĭ, şĭ-a luat numele de la poşta de caĭ ce era aci înainte, pe rîul Orévu, la 500 m. spre Sud de cătunul de reşedinţă; are 200 hectare cu o populaţie de 35 familiĭ cu 209 suflete, 48 contribuabilĭ; 3 sciŭ carte.

Potop, lac în plasa Oraşuluĭ, co-

muna Bontescĭ, numit ast-fel de la un locuitor; produce ştiucă şi caracudă, ce se consumă în comună.

Predél, dél în plaiul Râmnicu, com. Dumitrescĭ, se desface din délul Lupan, brăsdéză partea de apus a comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Predél-la, han în plaiul Râmnic, com. Dumitrescĭ, lângă cătunul de reşedinţă şi la pólele délului Predél, pe drumul spre comuna Chiojdenĭ.

Prelung, munte în plaiul Râmnic, comuna Jitia, se desface din muntele Om, se întinde printre pâriul Râmnicelul şi afluentul seŭ pâriul Necule, brăsdéză partea nordică a comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Proca-la, han în plasa Marginea de jos, com. Mărtinescĭ, numit ast-fel de la un fost proprietar; pe drumul spre com. Bogza şi Sihlele.

Preotésa, movilă în plasa Râmnicu de jos, com. Nisipenĭ, în partea de miaḑă nópte a comuneĭ; nu se scie de unde îşĭ are numele, fost punct trigonometric de observaţie.

Priporu, dél în plasa Marginea de sus, comuna Bordescĭ, se desface din délul Trăistenilor, brăsdéză partea apusană a comuneĭ; e acoperit cu păşunĭ.

Priveghiu, dél în plasa Oraşul, comuna Broştenĭ, se desface din délul Hoja, se întinde printre pâraele Valea Grozóia şi Priveghiŭ; este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Priveghiu, sat în plasa Oraşuluĭ, cătunul comuneĭ Broştenĭ, şĭ-a luat numele de la délul Priveghiu, e aşeḑat pe rîul Milcov, la 3½ kilometri spre Vest de cătunul de reşedinţă, Broştenĭ; întinderea şi populaţia luĭ sunt socotite în acelea ale cătunuluĭ Valea rea.

Priveghiu, piket vechiŭ cu No. 18 pe rîul Milcov, către hotarul Moldoveĭ, plasa Oraşul, comuna Broştenĭ, cătunul Priveghiu.

Puciósele, munţĭ în plaiul Râmnic, com. Jitia, în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ; are 2 vêrfurĭ principale: *Puciósele marĭ* şi *Puciósele micĭ*; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ; vara se fac aci multe stâne de oĭ, carĭ produc un bun caş.

, pâriŭ în plaiul Râmnic, Jitia, isvorăsce din mun-
ejicu mare, curge d'alun-
nţilor Puciósele, şi după
repede de vre-o 4 km.
de se varsă în pâriul
elul pe partea dréptă a luĭ.

comună rurală în plasa
ea, pe malul stâng al
Râmnicu Sărat.
aşeḍată în partea răsă-
jud., la 14 km. spre
oraşul Râmnicu-Sărat, şi
ordică a plăşiĭ, la 27 km.
ord de Gradiscea de sus,
a plăşiĭ. Comune invecinat: Nicolescĭ la 1 km.,
la 3 km., Bălescĭ la 6
orăscĭ la 12 km.
mărginesce la Nord cu
la Est cu com. Nicolescĭ,
cu com. Măcrina, des-
u-se de amêndouĕ prin
mnic, la apus cu Voetin.
o comună *de câmp*, nu
urĭ ci numaĭ malurile rî-
mnicu.
Râmnicu-Sărat o udă la
li de la Vest la Est; co-
aĭ are şi 91 puţurĭ (4—
ri adâncime).
a e variabilă.
nele carĭ o compun sunt:
de jos, reşedinţa, la rău-
Puescĭ de sus, la apus.
nfoţa e de 4620 hect., din carĭ 50 hect. vatra comuneĭ, 250 hect ale locuitorilor, 4320 hect. ale proprietăţiĭ private.

Populaţia este de 361 familiĭ, cu 1100 suflete; după sex: 550 bărbaţĭ şi 560 femeĭ; după starea civilă: 358 căsătoriţĭ, 722 necăsătoriţĭ, 20 văduvĭ; după cultură: 100 sciŭ carte; toţĭ românĭ.

Sunt 2 *biserici*: 1. una în cătunul Puescĭĭ de jos, cu hramul *Sf. Gheorghe*, zidită în 1840 de Anastase Dedulescu, cu 160 leĭ venit, cu 1 preot şi 1 cântăreţ; 2. biserica din cătunul Puescĭĭ de sus cu hramul *sfinţii Impĕraţi Constantin şi Elena*, zidită în 1874 de Mărgăritescu, soţia sa Elena, fiul lor Ştefan şi cu locuitorĭ; are 160 leĭ venit, cu 1 preot şi 1 cântăreţ.

Are o *şcólă mixtă*, fundată de comună, cu 1 învĕţător şi 45 elevĭ inscrişĭ, din carĭ 15 promovaţĭ (1892—93).

Calitatea pămêntuluĭ este bună; ca *cultură* comuna are 4070 hect. arabile, 550 hect. imaş; iar ca *recolte* pe 1892, avem: 519 hect. grâŭ cu 7250 hl. (14 hl. de 1 hect.), 210 hect. secară cu 2100 hl. (10 hl. de 1 hect.), 1218 hect. orz cu 15.834 hl. (13 hl. de 1 hect.), 26 hect. ovĕz cu 234 hl. (9 hl. de 1 hect.), 43 hect. meĭ cu 278

hl. (6 hl. de 1 hect.), 969 hect. porumb cu 13 560 hl. (14 hl. de 1 hect.).

Ocupațiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 20 plugurĭ, 1 mașină de treerat; *crescerea vitelor*, avênd 2270 capete, din carĭ 650 boĭ, 300 vacĭ, 300 caĭ, 1120 oĭ, 4 capre, 506 râmàtorĭ; *industria* e simplă, neînsemnată de loc; *comerțul* constă în importul de coloniale, brașoveniĭ, țesăturĭ, și în exportul de cereale și vite; *transportul* se face prin gara R.-Sărat; maĭ sunt și 18 comercianțĭ, din carĭ 1 băcan, 3 cârciumarĭ.

Căĭ de comunicație sunt drumurile vicinale spre: 1. Nicolescĭ; 2. Măcrina-Ștubeĭ; 3. spre Foten-Ràmnicu-Sărat; 4. Bălescĭ; 5. Ciorăscĭ.

Budgetul. — Comuna are 365 contribuabilĭ, veniturile sunt de 5094 leĭ 77 banĭ, iar cheltuelile de 5520 leĭ 59 banĭ, remânând un excedent de 174 leĭ 18 banĭ; contribuțiile sunt: 8481 leĭ, 08 banĭ.

Sfatul e cel național, puțin modificat.

Puescĭ de jos, sat în plasa Gradiscea, cătunul de reședință al comuneĭ Puescĭ; așeḑat pe rîul Ràmnic, spre ràsàrit; are 35 hect., cu o populațiune de 275 familiĭ, 709 suflete, 270 contribuabilĭ; 20 sciŭ carte; are o biserică și școla comuneĭ.

Puescĭ de sus, sat în plasa Gradiscea, cătunul comuneĭ Puescĭ, așeḑat spre apus, pe malul stâng al rîuluĭ Râmnic, la 5 km. spre Vest de cătunul de reședință; are 70 hect. cu 84 familiĭ, 324 suflete, 69 contribuabilĭ; 4 sciŭ carte; toțĭ românĭ.

Pungă-la cotu, han în plasa Gradiscea, com. Racovițenĭ, pe drumul spre Balta albă și Gradiscea de sus, așeḑat la pólele déluluĭ cu acelașĭ nume.

Purcelu, munte în plaiul Râmnic, com. Jitia, se desface din muntele Necule, brăsdéză apusul comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ și pășunĭ, iar vara se fac stâne de oĭ.

Purcelu, pârîŭ în plaiul Râmnic, com. Jitia, isvorăsce din muntele Purcelu, udă partea de apus a comuneĭ și se varsă în rîul Ràmnicu, pe stânga luĭ.

Pușcașul, deĭ în plaiul Râmnicu, comuna Dumitrescĭ, brăsdéză nordul comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ.

Puşcaşului -muchia, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Băbenĭ, în partea de apus; e acoperit cu păşunĭ şi pădurĭ.

Putreda, comună rurală în plasa Râmnicu de sus, pe pârîul cu acelaşĭ nume, Putreda.

Şĭ-a luat *numele* de la moşia Putreda.

Este *aşeḑată* în partea apusană a jud., la 9 kilom. spre Vest de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în Sudul plăşiĭ, la 6 km. spre Vest de comuna Sgârciţĭ, reşedinţa plăşiĭ.

Se *mărginesce* la N. cu Grebăn, la Est cu Sgârciţĭ, la Sud cu Bălţaţĭ, la apus cu Valea Racoviţenĭ.

Este o comună din *regiunea délurilor*, brăsdată fiind de délurile *Strejescĭ*, *Florit* şi *Calea vacit*, tóte la apus.

Pârîul *Putreda* o udă prin mijloc şi afluentul sĕŭ *Ciapa verde* la miaḑă-ḑi; maĭ sunt şi 18 puţurĭ (6—12 metri adâncime).

Clima este temperată şi sănătósă.

Cătunele carĭ o formézā: *Putreda mare*, reşedinţa la răsărit, *Putreda mică* la apus.

Suprafaţa comuneĭ este de 900 hectare, din carĭ 200 hectare vatra comuneĭ, 700 hectare ale locuitorilor, proprietăţĭ private nu sunt, locuitorii fiind moşnenĭ.

Populaţia comuneĭ este de 172 familiĭ, cu 1022 suflete; după sex: 464 bărbaţĭ, 558 femeĭ; după starea civilă: 344 căsătoriţĭ, 664 necăsătoriţĭ, 14 văduvĭ; după cultură: 52 sciŭ carte; toţĭ românĭ.

Comuna are 2 *biserici*: 1. una veche de lemn, cu hramul *Cuviósa Paraschiva*, zidită în 1794 de Ión Peticanu, cu 1 preot şi 2 cântăreţĭ; 2. alta nouă cu hramul *Sf. Pantelimon*, zidită de locuitorĭ în 1872, cu 1 preot şi 2 cântăreţĭ, fiind îngrijite de enoriaşĭ.

Are o *şcólă* mixtă, fundată în 1890 de consiliul judeţian, cu 1 învĕţător şi 38 elevĭ înscrişĭ (3 fete), 15 promovaţĭ (2 fete) 1892—93.

Calitatea pământuluĭ este mijlocie; ca *cultură* comuna are: 367 hect. arabile, 3 hect. imaş, 10 hect. pădure, 240 hect. viĭ, 80 hect neproductive; iar *recoltele* din 1892 sunt: 56 hect. grâŭ cu 120 hl., 103 hect. orz cu 490 hl., 13 hect. secară cu 115 hl., 195 hect. porumb cu 565 hl.

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 60 plugurĭ; *cultura viilor*; *crescerea vitelor*, avênd 430 capete, din carĭ: 108

boĭ, 15 vacĭ, 19 caĭ, 5 epe, 229 oĭ, 49 capre, 44 rămătorĭ; *industria* constă în fabricarea vinuluĭ și a rachiuluĭ, avênd și 10 cazane marĭ; *comerțul* constă în importul de țesăturĭ, instrumente agricole, postav, și în exportul vinuluĭ și rachiuluĭ;— *transportul* se face prin gara R.-Sărat; maĭ sunt și 14 comercianțĭ, din carĭ 1 cârciumar.

Căile de comunicație sunt: 1. șoséua județiană Obidițĭ-Valea Rațeĭ; 2. spre Grebăn-Sgârciții-Râmnicu-Sărat; 3. spre Pardoșĭ-Mărgăritescĭ-Valea-Sălcieĭ-Jitia.

Budgetul. Comuna are 161 contribuabilĭ; veniturile sunt de 1390 leĭ 45 banĭ, și cheltuelile de 1380 leĭ 62 banĭ; iar contribuțiile de 3711 leĭ 73 banĭ.

Portul locuitorilor este acesta: Bărbațiĭ pórtă îmbrăcămintea de podgorie: fermenea scurtă saŭ palton; pantalonĭ largĭ și crețĭ; pălărie, ghete, opincĭ, cipicĭ.— Femeile portă polcĭ, fuste de lânică, de stambă; broboḑe de lână și stambă; ghete și cipicĭ.

Putreda mare, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Putreda, așeḑat pe rîul Putreda, spre răsăritul comuneĭ; are 150 hect., cu o populație de 147 familiĭ, 835 suflete, 136 contribuabilĭ; 50 sciŭ carte;— are o biserică și școla comuneĭ.

Putreda mică, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Putreda, așeḑat la apusul com. la 2 km. spre Vest de cătunul de reședință: are o întindere de 50 hect., cu 25 familiĭ, 167 suflete, 25 contribuabilĭ; 10 sciŭ carte; toțĭ românĭ.

Putreda, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, comuna Putreda, isvorăsce din délul Strejescĭ, udă mijlocul comuneĭ, trece prin cătunul de reședință și se varsă pe drépta pârîuluĭ Orévu.

Putreda, pădurice de 10 hect., a Statuluĭ, în plasa Râmnicu de jos, com. Putreda; are ca esențe: ulm, fag și jugastru.

Puturosu, dél în plasa Orașul, comuna Odobasca, în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ; este acoperit cu pășunĭ; din el isvorăsce pârîul *Puturosu*, ce se varsă în rîul Râmna, udând nordul comuneĭ.

Puturosu, baltă în plasa Marginea de jos, comuna Măxineni, la apusul eĭ, formată de un crac al pârîuluĭ Buzăel, numită astfel din causa urîtuluĭ miros ce exală; e acoperită cu stuf.

R.

Racoviţa, comună rurală în plasa Gradiscea, pe malul stâng al riuluĭ Buzĕŭ.

Şĭ-a luat *numele* de la un fost proprietar, Demetru Racoviţă.

Este *aşeḑată* in Sudul jud., la 38 km. spre Sud-Est de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea sudică a plăşiĭ, la 9 km. de Gradiscea de sus, reşedinţa plăşiĭ; comunele invecinate sunt: Domniţa la 5 km., Gradiscea de jos la 8 km.

Se *mărginesce* la Nord cu Vâlcelele, la Est cu Domniţa, la Vest cu Gradiscea de jos, la Sud cu *Şuţescĭ* (jud. Brăila).

Este o comună *de câmp*, nu are dĕluri ci numaĭ malurile Buzĕuluĭ.

Riul *Buzĕŭ* o udă la miaḑăḑi de la Vest la Est; maĭ sunt 18 puţurĭ (8—10 m. ad.).

Clima comuneĭ este variabilă, dar sănătósă.

Cătune altele nu maĭ are, de cât cel de reşedinţă şi o sub-diviziune *Suligatu*.

Suprafaţa comuneĭ e de 3034 hect. din carĭ 30 hect. vatra comuneĭ, 504 hect. ale locuitorilor, 2500 hect. ale particularilor.

Populaţia e de 172 familiĭ, cu 855 suflete; după sex: 417 bărbaţĭ, 438 femeĭ; după starea civilă: 172 căsătoriţĭ, 657 necăsătoriţĭ, 31 văduvĭ; după cultură: 56 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Are o *bisĕrică* cu hramul *sfinţii treĭ Ierarchĭ* zidită în 1860 de Maria C. Şuţu, fiica mareluĭ vornic Racoviţă; are 17 pogóne pămênt arabil, şi ca deservenţĭ 1 preot şi 1 cântăreţ.

Are o *şcólă* de băeţĭ, fundată de comună, cu 1 învĕţător, 55 elevĭ înscrişĭ, din carĭ 8 fete; 10 promovaţĭ (1892—93).

Calitatea pămêntuluĭ e mijlocie, fiind nisipo-argilos; ca *cultură*, comuna are 2450 hect. arabile, 400 hectare imaş, 54 hect. pădure, 100 hect. fâneţe; *recolta* pe 1892 este: 213 hect. grâŭ cu 1704 hl. (8 hl. de 1 hect.), 102 hect. secară cu 784 hl. (7 hl. de 1 hect.), 668 hect. orz cu 4009 hl. (6 hl. de 1 hect.), 470 hect. porumb cu 3768 hl. (8 hl. de 1 hect.), 25 hect. meĭ cu 150 hl. (4 hl. de 1 hect.), 25 hect. ovĕz cu 150 hl. (6 hl. de 1 hect).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 175 pluguri; *crescerea vitelor*, avênd 2203

capete, din carĭ 554 boĭ, 257 vacĭ, 184 caĭ, 160 epe, 990 oĭ, 105 râmătorĭ; *industria* e simplă, se află 1 potcovar; *comerțul* constă în importul de coloniale, țesăturĭ, și în exportul de cereale și vite; *transportul* se face prin gara Râmnicu-Sărat; maĭ sunt și 7 comercianțĭ din carĭ 1 băcan, 4 cârciumarĭ.

Căile de comunicație sunt drumurile vicinale spre: 1. Domnița; 2. spre Vâlcele-Măcrina; 3. Gradiscea-de-sus-Balta-Albă; 4. spre Șuțescĭ (jud. Buzĕŭ).

Budgetul. Comuna are 150 contribuabilĭ, veniturile sunt de: 3669 leĭ 09 banĭ, iar cheltuelile sunt de 3995 leĭ 61 banĭ, remănând un excedent de 67 leĭ 48 banĭ; contribuțiile sunt de 5357 leĭ 22 banĭ.

Portul locuitorilor e cel țărănesc, amestecat puțin.

Racovițenĭ, com. rurală în plasa Râmnicu de sus, pe rîul Călnăŭ.

Și-a luat *numele* de la un proprietar Racoviță, înainte se numea Nisipenĭ, de la albia nisipoasă a Călnăuluĭ.

Este *așezată* în partea de apus a județuluĭ, la 14 km. spre Nord-Vest de orașul Râmnicu-Sărat, și în partea apusană a plășiĭ, la [illegible] km. spre Vest de comuna [illegible], reședința plășiĭ.

Se *mărginesce* la miadă-nópte cu com. Valea Rațeĭ, la răsărit cu Putreda și Grebăn, despărțită prin délul Strejescĭ, la miadă-ḑi și apus cu com. Vadu Sorescilor (jud. Buzĕŭ).

Este o comună din *regiunea délurilor*, brăsdată la apus de ramificațiile déluluĭ *Hârboca*, la răsărit délu *Strejescĭ*, și în interior délurile: *Mocanĭ*, *Motohanĭ*, *Racovițenĭ*, *Budrea* și *Petrișor*.

Rîul *Călnăŭ* o udă prin mijloc, pârîul *Hârboca* la apus; maĭ sunt și 10 puțurĭ (16—22 m. adânc.).

Clima comuneĭ e temperată, puțin variabilă, dar sănătósă.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Racovițenĭ*, reședința la mijloc, *Budrea* la răsărit, *Petrișor* la Sud, *Mocanĭ* și *Motohanĭ* la miadă-nópte.

Suprafața comuneĭ e de 1482 hectare, din carĭ 260 hect. vatra comuneĭ, 902 hect. ale locuitorilor, 320 hect. ale proprietățeĭ private.

Populația e de 616 familiĭ, cu 2298 suflete; după sex: 1280 bărbațĭ, 1018 femeĭ; după starea civilă: 1232 căsătoriți, 1978 necăsătoriți, 88 văduvĭ; după cultură: 30 sciŭ carte.

Are 3 *biserici*: 1. una cu hramul *sfînta Treime*, zidită în

1857, cu 2 preoţĭ şi 2 cântăreţĭ; 2. alta cu hramul *sf. Nicolae*, zidită în 1845, cu 1 preot şi 1 cântăreţ; 3. alta cu hramul *sf. Ión*, zidită în 1848, cu 1 preot şi 1 cântăreţ; fundatoriĭ sunt locuitoriĭ, carĭ le şi îngrijesc.

Comuna are o *şcólă* mixtă, fundată în 1848 de comună, cu 1 învĕţător şi 43 elevĭ înscrişĭ (1892—93).

Calitatea pămêntuluĭ este bunicică; ca *cultură* are: 750 hect. arabile, 200 hect. imaş, 4 hect. pădure, 9 hect. viĭ, 200 hect. fâneţe, 59 hectare neproductiv; iar *recoltele* pe 1892, sunt: 300 hect. grâŭ cu 6600 hl., 50 hect. secară cu 1050 hl., 300 hect. porumb cu 6700 hl., 100 hect. orz cu 1000 hl.

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 160 plugurĭ; *crescerea vitelor*, avênd comuna 6100 capete, din carĭ 900 boĭ, 270 vacĭ, 150 caĭ, 25 epe, 4490 oĭ, 15 capre, 250 râmătorĭ; *industria* este simplă: 1 cojocar, 1 măcelar; *comerţul* constă în importul de coloniale, ţesăturĭ, şi în exportul de vite şi cereale; *transportul* se face prin gara Zoiţa, la 12 km. spre Est; maĭ e 1 cârciumar.

Căile de comunicaţie sunt drumurile vicinale: 1. spre Vadul Sorescilor (jud. Buzĕŭ); 2. spre Valea-Raţiĭ-Mărgăritescĭ-Valea Sălcieĭ; 3. spre Putreda-Grebăn-Sgârciţĭ-Râmnicu-Sărat; 3. spre gara Zoiţa.

Budgetul. Comuna are 307 contribuabilĭ; veniturile sunt de 4573 leĭ 18 banĭ, iar cheltuelile sunt de 4526 leĭ 81 banĭ, remânând un excedent de 46 leĭ 37 banĭ. Contribuţiunile sunt de 3711 leĭ 13 banĭ.

Portul este cel naţional, românesc.

Racoviţenĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Racoviţenĭ; este aşeḑat spre miaḑă-ḑi, pe malul stâng al rîuluĭ Câlnăŭ; are 80 hect. întindere, cu 142 familiĭ, 637 suflete, 142 contribuabilĭ; 11 sciŭ carte; are o biserică şi şcóla comuneĭ.

Răducanu-fântâna şi puţul luĭ, locuinţe isolate, una vechiŭ piket cu No. 83, în plasa Marginea de jos, comuna Măicănescĭ, în partea despre răsărit.

Răducescĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Băbenĭ, aşeḑat în partea de miaḑă-ḑi, pe malul drept al rîuluĭ Râmnicu-Sărat, la 3½ km spre Sud de cătunul de reşedinţă, Băbenĭ;

are 265 hectare, cu o populaţie de 60 familiĭ, cu 213 suflete, 37 contribuabilĭ; 8 sciŭ carte; are o biserică. La apusul cătunuluĭ s'a făcut captarea unor isvóre pentru aducerea apeĭ potabile în oraşul Râmnicu Sărat, acea din rîŭ nefiind bună de bĕut; tot aci s'a înfiinţat de curând şi o fabrică de cognac.

Râmna, rîŭ însemnat, isvorăsce din culmea Laculuĭ, délul Râmneĭ, comuna Andreaşĭ, plasa Oraşuluĭ, se îndréptă spre Sud-Est, trece prin cât. Târâtu, Petrénu, comuna Odobasca, intră în plaiul Râmnicu, udând comuna Délul lung, apoĭ în plasa Marginea de sus, trecênd prin comunele Lacu luĭ Baban, Dragoslovenĭ, Plăinescĭ, Slobozia-Ciorăscĭ, Gologan, ese afară din judeţ, intră în Putna şi merge de se varsă în rîul Putna, aprópe de vărsarea Milcovuluĭ; are un curs de 85 kilom, brăsdând plăşile Oraşul şi Marginea de sus, şi plaiul Râmnicu şi comunele maĭ sus pomenite. *Basinul* sĕŭ este cuprins între culmea Laculuĭ, Scoruşuluĭ, Delénu, Lupan, Turculeţ, Stréja şi Nuciĭ; are o suprafaţă de 340 km. pătrate. — *Afluenţiĭ* sĕĭ principalĭ sunt: pe drépta *Valea Nĕgră* unit cu pâriul *Lacul* şi *Păcurele*, *Valea Raşca* unită cu *Peleticu* şi *Strâmba*; iar pe stânga: *Valea Mahriu* şi *Orévu* unit cu *Cârceiul*. *Valea* sa este din cele maĭ frumóse: strîmtă şi închisă în plasa Oraşuluĭ, unde şi rîul curge cu iuţélă, maĭ deschisă în plasa Marginea de sus, unde şi rîul curge maĭ liniştit; deschisă cu totul pentru a se cufunda în câmpie, iar rîul curgênd lin, în partea de răsărit a plăşiĭ Marginea de sus; are pe apă ca 25 morĭ.

Râpa lungă, dél în plaiul Râmnicu, comuna Buda, spre apus; e acoperit cu pădurĭ întinse.

Raşca, dél în plaiul Râmnicu, comuna Délul lung, se desface din culmea Lupan, se întinde printre păraiele Valea Raşca şi Valea Peleticu, brăsdéză apusul comuneĭ.

Râmna, sat în plasa Oraşuluĭ, cătunul comuneĭ Andreaşĭ, pe rîul Râmna, de unde şĭ-a luat numele, spre răsărit la 2 km.; are 800 hectare întindere, cu 43 familiĭ, 228 suflete, 50 contribuabilĭ, 2 sciŭ carte.

Raşca -valea, pâriŭ în plaiul Râmnic, comuna Délul lung, isvorăsce din délul Lupan, udă apusul comuneĭ, curgênd d'alungul

déluluĭ Rașca, și merge de se varsă în rîul Râmna, maĭ jos de cât. Petrénu.

Rașca, sătuleț în plaiul Râmnicu, cătunul comunneĭ Délul lung, pe pârîul Valea Rașca, de la care și-a luat numele; întinderea și populația luĭ sunt socotite în acelea ale cătunuluĭ de reședință, Peleticu.

Rașca - Fundul văieĭ, dél în plaiul Râmnic, se desface din culmea Lupanuluĭ, brăsdéză partea de apus a comuneĭ Délul lung, se sfîrșesce în pârîul Valea Rașca; e acoperit cu pădurĭ.

Râmnicenĭ, comună rurală în plasa Marginea de jos, pe rîul Râmnicu-Sărat.

Și-a luat *numele* de la rîul Râmnicu.

Este *așeḑată* în nordul județuluĭ, la 40 km. spre N.-E. de orașul Râmnicu-Sărat, și în partea de apus a plășiĭ, la 3 km. spre Vest de Măicănescĭ, reședința plășiĭ. Comune învecinate sunt: Malurĭ la 5 km., Obilescĭ, la 13 kilom., Mărtinescĭ la 12 kilom.

Se *mărginesce* la Nord cu Malurĭ, la răsărit cu Măicănescĭ la apus cu Obilescĭ și Mărtinescĭ, la miaḑă-ḑi cu Gulianca.

Este o comună de *câmp*, nu are délurĭ, ci numaĭ malurile rîuluĭ Râmnic.

Rîul *R.-Sărat* o udă la miaḑă nópte de la Vest la Est, formând la Est lacul *Códa Gârleĭ;* are și 43 puțurĭ (6—10 metri adâncime).

Clima comuneĭ e variabilă; vara căldurĭ marĭ, iarna frig și viscole.

Cătunele, carĭ o compun sunt: *Râmnicenĭ*, reședința, la răsărit și *Slobozia-Râmnicenĭ* la apus.

Suprafața comuneĭ este de 5150 hect., din carĭ 150 hect. vatra comuneĭ, 800 hect. ale locuitorilor, 4200 hect. ale proprietățeĭ private.

Populațiunea comuneĭ este de 404 familiĭ, cu 1523 suflete; după sex: 756 bărbațĭ, 767 femeĭ; după starea civilă: 631 căsătoriți, 833 necăsătoriți, 59 văduvĭ; după cultură: 202 sciŭ carte; 13 streinĭ ovreĭ.

Are o *biserică* cu hramul *Sf. Dumitru*, zidită în 1834 de locuitorĭ, cu 34 pog. pământ, 600 leĭ subvenție de la comună, cu 1 preot și 2 cântăreți.

Comuna are o *școlă mixtă*, fundată în anul 1867 de locuitorĭ, cu 1 învățător, 74 elevĭ înscrișĭ, din carĭ 37 promovațĭ.

Calitatea pământuluĭ este bună, fiind bine udat; ca *cultură*

a pământuluĭ, comuna are 2905 hect. arabile, 2095 hect. imaş; iar în privinţa *întinderei* şi *producereĭ* semănăturilor, pe 1892, avem: 721 hect. grâŭ cu 2884 hl. (4 hl. de 1 hect.), 40 hect. secară cu 320 hl. (8 hl. de 1 hect.), 1281 hectare porumb cu 15.372 hl. (12 hl. de 1 hect.), 817 hect. orz cu 6542 hl. (8 hl. de 1 hect.), 30 hect. meĭ cu 240 hl. (8 hl. de 1 hect.). 15 hect. orzóică cu 120 hl. (8 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd şi 289 plugurĭ, 2 morĭ cu aburĭ, 2 maşinĭ de secerat, 1 de treerat; *crescerea vitelor*, avênd 4628 capete, din carĭ: 1097 boĭ. 654 vacĭ, 176 caĭ, 325 epe, 2145 oĭ, 14 capre, 135 rămătorĭ; *industria* este simplă; sunt 2 cojocarĭ, 2 plăpămarĭ, 4 tâmplarĭ, 1 potcovar; *comerţul* constă în importul de instrumente agricole, seminţe bune de soiŭ pentru semănat, coloniale, şi exportă cereale şi vite; *transportul* se face prin staţia Gugescĭ, la 30 km. saŭ prin staţia Hanu Conachi (jud. Tecucĭ) la 15 km. spre răsărit; maĭ sunt şi 20 comercianţĭ (din carĭ 7 streinĭ), din aceştia 2 băcanĭ, 5 cârciumarĭ, 2 bogasierĭ, 1 marchidan, 1 géngiŭ.

Căile de comunicaţie sunt drumurile vicinale spre: 1. Mărtinescĭ-Ciorăscĭ, Râmnicu-Sărat; 2. spre Măicănescĭ; 3. spre Malurĭ-Hângulescĭ; 4 spre Obilescĭ; 5. spre Gulianca.

Budgetul. Comuna are 300 contribuabilĭ, veniturile sunt de 3765 leĭ 20 banĭ, iar cheltuelile sunt de 3647 leĭ 90 banĭ, rămânând un excedent în plus de 117 leĭ 28 banĭ; contribuţiunile comuneĭ sunt de 11.128 leĭ, 99 banĭ.

Râmnicenĭ, sat în plasa Marginea de jos, căt. de reşed. al com. Râmnicenĭ, pe malul drept al comuneĭ spre răsărit; are 110 hect. întindere, şi o populaţie de 334 familiĭ, cu 1259 suflete, 257 contribuabilĭ; 184 sciŭ carte; 11 streinĭ ovreĭ; are o biserică şi o şcólă.

Râmnicenĭ-Sloboziа, sat în plasa Marginea de jos, cătunul comuneĭ Râmnicenĭ, aşeḑat la apus pe riul Râmnicu, la 1950 metri spre Vest de cătunul de reşedinţă; are o întindere de 40 hect., cu 70 familiĭ, 264 suflete, 43 contribuabilĭ; 18 sciŭ carte; 2 streinĭ.

Râmnicelul, pârîŭ în plaiul Râmnicu, isvorăsce din vîrful Al.

nuluĭ, brăsdéză plaiul de la Nord spre Sud, udând teritoriile comunelor Andreașĭ, Dumitrescĭ, Chiojdenĭ și Jitia, trece prin cătunele Dumitrescĭĭ de sus, Poeniţa, și se varsă în rîul Râmnicul-Sărat, pe drépta luĭ, lângă cătunul Dumitrescĭĭ de jos. — Cursul sĕŭ e repede și încărcat cu o mulţime de torente; are o lungime de 30 km. și 3 morĭ pe el.

Râmnic, plaiŭ în judeţul Râmnicu-Sărat, așeḑat în partea de apus a judeţuluĭ. Șĭ-a luat numele de la rîul Râmnicu-Sărat, care îl udă d'alungul. Este partea cea maĭ muntósă și plină de plaiurĭ, de unde și numele luĭ de plaiŭ. Este brăsdat la apus de munţiĭ Bisoca, Pietrile feteĭ, Piatra peneĭ, Carâmbiu, Om, Furu, Ştejicu, la răsărit culmea Lupaŭ, délul Măgura, délul Roșu, Chiojdenilor, Dumitrescilor, la apus, Cătăuţ, Scărișóra, Ulmușor, Carpen, Cuměria, Goicel, Călnăŭ, și alte multe. — In privinţa apelor, face parte din basinul rîuluĭ Râmnicu-Sărat; acesta isvorăsce din muntele Martin, udă plasa prin mijloc, trecênd pe lângă comunele Jitia, Chiojdenĭ, Dumitrescĭ, Buda, are ca afluenţĭ principalĭ: Cerbul, Martin, Mălușel, Corbul, Turburea, Tocitórea, Săritórea, pe stânga: Recea, Folcea, Ulmușor, Schitul, Cătăuţ, Valea rea, Buda, pe partea drépta. Clima este sănătósă, vara e răcorósa, iarna temperată, fiind adăpost de munţĭ. Se compune din următórele 8 comune rurale: Bisoca la apus, Chiojdenĭ, Jitia în mijloc, Dumitrescĭ, Dănulescĭ, Buda la răsărit, Valea Sălcieĭ la miaḑă-ḑi. — Are o suprafaţă de 42205 hect. și o populaţie de 2300 familiĭ cu 11440 locuitorĭ. Producerile naturale sunt pădurĭ intinse, puţin loc de cultura cerealelor; în schimb sarea se găsesce în mare cantitate, după cum probéză numerósele localităţĭ carĭ pórtă numele de délul Sări, pâriul Sări, satul délu Sări; chiar rîul Râmnicu-Sărat de aci îșĭ săréză apele sale. Ocupaţiunile locuitorilor sunt crescerea vitelor, fórte puţină agricultură, lemnăria. Comerţul constă în import de cereale, lucrurĭ alimentare, exportul de vite, producte provenite din lapte, ca brânză, caș etc. Transporturile se fac prin gara Râmnicu. Căile de comunicaţie sunt: calea judeţénă Râmnicu-Jitia și căile vicinale, ale comunelor între ele, carĭ se fac pe albiile rîuluĭ Râmnic, și aĭ

afluenţilor sĕĭ; a se vedea fie-care comună maĭ pe larg.

Râmnicu de jos, plasă în judeţul Râmnicu-Sărat, în partea sud-vestică a judeţuluĭ. Şĭ-a luat numele de la rîul Râmnicu, căcĭ odată se întindea până în rîul Râmnicu, acum însă nu, dar numele ĭ-a rĕmas.—Se mărginesce la miaḑă-nópte cu plasa Râmnicu de sus, la răsărit cu plasa Gradiscea, la miaḑă-ḑi cu judeţul Brăila, de care se desparte prin rîul Buzĕŭ, şi la apus cu judeţul Buzĕŭ.— Face parte din regiunea câmpuluĭ; délurĭ nu-ĭ accidentéză terenul, numaĭ la miaḑă-ḑi sunt malurile Buzĕuluĭ, şi în interiorul plăşiĭ numeróse movile.—Rîul Buzĕŭ o udă la miaḑă-ḑi, trecênd prin comunele Nisipurĭ şi Vişanĭ; un alt curs de apă este pârîul numit Valea Bouluĭ, care udă plasa prin mijloc şi comunele Costienĭ, Bălăcianu, Galben, forméză în cursuĭ micĭ heleştae, ce pórtă numele comunelor, lângă care se află, şi se varsă în întinsa balta Jârlăŭ saŭ Văcenĭ.—Clima plaseĭ este variabilă, vara căldurĭ marĭ, iarna frig însoţit cu viscole, pământul fiind şes şi expus. — Este formată din următórele comune rurale: Sălcióra, Gherghéca la Nord-Est, Costieniĭ marĭ, Costienĭ de jos, Socariciŭ la apus; Nisipurĭ, Vişanĭ, Drog, Jârlăŭ la miaḑă-ḑi, Bălăcianu, Galben şi Slobozia-Galben la mijloc; reşedinţa este în comuna Bălăcianu. — Suprafaţa este de 48920 hectare, şi cu o populaţie de 2504 familiĭ, carĭ cuprind 12504 suflete. — Pământul plăşiĭ este productiv, bun maĭ cu sémă pentru agricultură, care e principală ocupaţiune a locuitorilor împreună cu crescerea vitelor. Comerţul constă în importul de coloniale, instrumente agricole şi în exportul de cereale şi vite.—Căile de comunicaţie sunt: Calea ferată Buzĕŭ-Râmnicu-Sărat la apus. Drumul comercial Râmnicu-Faureĭ, ce trece prin mijlocul plăşiĭ, şi alte drumurĭ vicinale; a se vedea maĭ pe larg la fie-care com. în parte.

Râmnicu de sus, plasa în judeţul Râmnicu-Sărat, în partea de apus a judeţuluĭ; şĭ-a luat numele de la rîul Râmnicu-Sărat, care o udă în partea de răsărit, şi de sus în raport cu plasa Râmnicu de jos. Se mărginesce la miaḑă-nópte cu plaiul Râmnic, la apus cu judeţul Buzĕŭ, despărţit prin culmea Câmpolungénca, la miaḑă-ḑi cu plasa Râmnicu de jos, şi la răsărit cu

plăşile Marginea de sus şi Gradiscea. — Face parte din regiunea délurilor; este brăsdată la apus de culmea Câmpulungénca, cu vêrfurile Licoi, Dămienĭ, Hârboca; prin mijloc délul Câlnăulul, Baba, Douĕ Cóe, Fântâna Turculuĭ şi Strejescĭ. — In privinţa apelor, partea răsăriténă face parte din basinul rîuluĭ Râmnicu-Sărat, şi partea apusană din basinul rîuluĭ Câlnăŭ; Râmnicu o udă la răsărit, trece prin comunele Dedulescĭ, Băbenĭ, Sgârciţĭ, Jidenĭ; primesce ca afluenţĭ Valea Dedulescilor, Mocanca, Bădila Căprăria, Isvorul Baba, Grebăn, Orévu şi Putrida; Câlnăul o udă la apus, trecênd prin comunele, Câmpulungénca, Valea Raţeĭ, Racoviţenĭ, primind ca afluenţĭ pârîul Carpiniş-Hârboca, Pardoşĭ şi Ernatica. — Clima plăşiĭ este temperată, fiind la adăpostul munţilor şi délurilor.—Este formată din următórele comune rurale: Câmpulungénca, Mărgăritescĭ, Valea Raţeĭ, Racoviţenĭ la apus, Pardoşĭ, Grebăn şi Putrida la mijloc; Dedulescĭ, Băbenĭ, Sgârciţĭ, Jidenĭ la răsărit; Băltaţĭ şi Obidiţĭ la miadă-ḑi. Are o suprafaţă de 30249 hectare cu o populaţiune de 4543 familiĭ, cu 12991 suflete. Reşedinţa plăşiĭ este în comuna Sgârciţĭ. Producţiunile plăşiĭ sunt la apus pădurile, la răsărit şi mijloc viile, la miadă-ḑi cerealele; agricultura şi crescerea vitelor sunt ocupaţiunile locuitorilor. Comerţul constă în importul de manufacturĭ, ţesăturĭ şi în export de lemne, vite şi cereale.— Căile de comunicaţiune sunt: Calea ferată şi şoseaua naţională Buzĕŭ-Râmnicu-Sărat; calea judeţană Râmnicu-Jitia şi alte drumurĭ vicinale. A se vedea comunele, maĭ pe larg.

Râmnicu-Sărat, principalul rîŭ în judeţul Râmnicu-Sărat; isvorăsce din judeţul Buzĕŭ, din vêrful Martin; isvórele luĭ sunt socotite 3 micĭ pârăiaşe, *Măluşel*, *Martin* şi *Curcubata*, şi care se împreună la pólele munteluĭ Curcubata, de aci întră în judeţul Râmnicu-Sărat, se îndréptă maĭ întâi spre Nord-Est până la cătunul Intre Râmnice, de aci avênd o direcţie spre răsărit până la cât. Bicescĭ, face o mare curbă în forma a S întors, până la comuna Dedulescĭ; de aci se îndréptă spre Sud-Est până maĭ jos de oraşul Râmnicu-Sărat, de aci iar o direcţie continuă spre Nord-Est până la comună Ciorăscĭ, de unde apoĭ se îndréptă spre Nord până la cătunul Tătăranu, de aci, după ce face o

mare curbă, se indréptă spre răsărit, și la cătunul Bolbóca ese din jud. Râmnicu-Sărat, întră în judeţul Putna, însă, după câte-va drum, merge de se aruncă în rîul Siret pe drépta luĭ, în dreptul comuneĭ Fundenĭ (jud. Tecuciŭ). El are un curs în forma unuĭ semi-cerc, avênd și isvorul și imbucătura pe acelaşĭ grad latitudinal; are o lungime cam de 150 kilometri; cursul sĕŭ până la cătunul Bicescĭ este repede de tot, de aci până la Râmnicu-Sărat se maĭ domolesce pentru a deveni liniscit de tot până la vărsarea luĭ.

Basinul luĭ este cuprins între munţiĭ Om, Stejicu, Stoica, Alunul, culmea Lupan, Délu Turculeţ, Măgura, Căpăţâniĭ, Stréja, Jinurul, Coţatcul, la miaḑă-nópte și între munţiĭ Curcubata, Bisoca, Délul Călnăuluĭ, Spidele poiana Pârului, Baba, Douĕ Cóe, Fântâna-Turculuĭ și Strejescĭ, la apus și miaḑă-ḑi. Are o întindere cam de 1100 kilom. pătraţĭ și coprinde maĭ tot plaiul Râmnic, cu comunele Bisoca, Jeia, Chiojdeni, Dumitreşcĭ, Buda, Dănulescĭ; partea răsăritenă a plăşiĭ Râmnicu de sus, cu comunele Bâbenĭ, Dăduleşcĭ, Jideni, Sgârciţĭ, Grebăn, Putrida, Bălţaţĭ, Obidiţĭ; partea nordică a plăşiĭ Gradiştea cu comunele Ştubeiu, Măcrina, Nicolescĭ, Puescĭ, și în sfârşit partea apusană a plăşiĭ Marginea de jos, cu comunele Ciorăscĭ, Slobozia-Mihălcenĭ, Mărtinescĭ, Râmnicenĭ și Măicănescĭ saŭ Bolboca. El udă în cursul sĕŭ tóte aceste comune.

Afluenţiĭ sĕĭ maĭ însemnaţĭ sunt: pe drépta: *Recea Moldovanu*, *Sări* (prin aceste locurĭ el primesce o mulţime de pâraie a căror apă fiind sărată i-aŭ sărat'o pe a luĭ de unde și numele), *Schitul*, *Cătauţ*, *Valea rea sărat*, unită cu *Buda*, *Dedulescĭ*, *Baba*, *Orêvu* unit cu *Grebăn* și *Putrida*; pe stânga are *Purcel*, *Cerbul*, *Corbul*, *Turburea*, *Săritórea*, *Motnaŭ*, *Dumitreşcĭ*, *Mocanca*, *Bădila*, *Căprăria*, și altele maĭ micĭ și neinsemnate; maĭ are apoĭ vre-o 5 iazurĭ de ale morilor în Jidenĭ, Râmnicu-Sărat, Bălţaţĭ, Obidiţĭ și Ştubeiŭ; în cursul sĕŭ, când apele sale vin marĭ, el alimentéză și câte-va lacurĭ de pe malurile sale, cum balta *Negra*, în com. Bălescĭ, *Cioda Gârleĭ* în Râmnicenĭ. Pe el sunt ca la 40 morĭ. În provincia numeluĭ veḑi orașul R.-Sărat. În provincia istorică veḑi la judeţ.

Râmnicu-Sărat, commună urbană în judeţul Râmnicu-Sărat, pe

malul stâng al rîuluĭ Râmnicu.

Geografia fisică.

Numele. Numele oraşuluĭ şi al judeţuluĭ, şi în general cu vêntul *Râmnicu*, il derivă uniĭ de la cuvêntul *Romanicum*, de unde prin contracţiune a dat Râmnicu; însă reposatul filolog Al. Lambrior explică numele de Râmnicu ca provenit din influenţa limbeĭ slavone, ḑicênd că cuvêntul *Râmnicu* în slavonesce însemnéză *pesce;* pe de altă parte *Slam* (căçĭ maĭ înainte judeţul şi oraşul se numiaŭ Slam-Râmnicu) însemnând sarat, avem din Slam-Râmnicu = *peşte sărat*, de unde oraşul Râmnicu-Sărat, însemnéză oraşul, care face negoţ cu pesce sărate.

Situaţia. Este situat între 45° 22′ latitudine boreală şi între 24° 43′ longitudine orientală (calculată pe harta statuluĭ major austriac).

Este *aşeḑat* în partea de Sud-Vest a judeţuluĭ, şi în partea de răsărit a plăşiĭ Râmnicu de sus.

Marginile. Se mărginesce la Nord-Vest şi Sud cu moşia sa, numită Moşia Domnéscă, iar la Vest cu rîul Râmnicu-Sărat, care-l desparte de comunele Sgârciţĭ şi Bălţaţĭ.

Topografia. Oraşul Râmnicu-Sărat este aşeḑat pe un platoŭ dintre rîul Râmnicu şi pârîul Valea Coţatculuĭ, avênd o inclinare spre SS'O, deschisă ast fel prin valea rîuluĭ Râmnicu la vêntul dominant NN'V; el face parte din regiunea délurilor.

Hidrografia. Oraşul este udat în partea de apus de rîul *Râmnicu-Sărat* în direcţiunea de la Nord-Vest la Sud-Est. *Iazu-Morilor*, ce se desface din rîul Râmnicu, din dreptul comuneĭ Jidenĭ, curge d'alungul oraşuluĭ; însă apa, atât a rîuluĭ Râmnic cât şi a Iazuluĭ Morilor, fiind sărată şi rea de băut, apa bună potabilă, se aduce din cătunul Răducescĭ (al comuneĭ Băbenĭ), la o depărtare de 7½ kilom. spre Nord-Vest de oraş, prin tuburĭ de pământ şi se distribue în oraş prin 12 fântânĭ; puţurĭ nu sunt în oraş.

Clima. Prin posiţia sa la 214 metri d'asupra niveluluĭ măriĭ, oraşul are o climă variabilă, vara căldurile cele marĭ gonesc pe orăşenĭ la munte; iarna însă e maĭ temperată; dar când suflă vêntul de NN'O, adică Crivĕţul rusesc, ea se înăspresce; de alt-fel secete nu se întâmplă des, din pricina vecinatăţeĭ rîuluĭ Râmnic, a pădurilor din Ji-

denĭ, şi numer óselor grădinĭ din oraş.

Geografia politica.

Suprafaţa. Oraşul Râmnicu-Sărat are o suprafaţă de 2310 hect., din carĭ 444 hect. ocupate de casele oraşuluĭ şi 1866 hect. intinderea moşieĭ Domnescĭ, care este tot a Oraşuluĭ.

Diviziunea. Este împărţit în 3 culorĭ: *Roşu* în centru, care coprinde vechia parte, numită *vatra oraşuluĭ*; culórea de *Galben* la miaḑă-ḑi, care cuprinde vechile mahalale *Pitărésa* şi *Erculescĭ*; Culórea *de albastru* la miaḑă-nópte, care cuprinde mahalaua *Sf. Niculae*.

Oraşul are 117 strade (dintre carĭ 41 sunt pavate cu bolovanĭ, 17 şoseluite, 59 nepavate); principalele sunt: Calea Victorieĭ, bulevardul Justiţia, bulevardul Cuza-Vodă, străḑile: Domnéscă, Carol I, Regală, Independenţa, Prinţul Ferdinand, Prinţesa Maria, Elisabeta Dómna, Tudor Vladimirescu, Bolintinénu, Unirea, Griviţa şi Găreĭ. — Casele sunt in numĕr de 2114; principalele sunt: edificiile publice: Palatul Administrativ (unde se află Primăria, Casieria comunală), Gimnasiul «Vasile Boerescu», şcóla de fete No. 1, şcóla de fete «Vernescu», şcóla de fete No. 1 şi No. 2, Prefectura, Spitalul judeţén, Spitalul Bagdat, halele de carne şi de pesce; — iar dintre cele particulare maĭ însemnate sunt: Hotelul central; caselele: Bagdat, Costandinescu, Gealep, Aninos, Michăescu, Bărbucénu, Ionescu (C.), I. Alexandrescu. — Ca *locurĭ de plimbare* sunt: Calea Victorieĭ, Grădina publică, situată în centru Oraşuluĭ, între strada Carol I şi bulevardul Justiţieĭ cu o întindere de 4 hectare; alte grădinĭ particulare maĭ însemnate sunt: Grădina Bagdat, Iorgulescu, I. C. Gealep, C. C. Datculescu şi I. Alexandrescu; în ceea ce privesce *pieţile*, veḑĭ paragraful Comerţul.

Administraţia. Oraşul Râmnicu-Sărat se administrĕză de 1 primar cu 2 ajutóre şi cu consiliul comunal, compus din 12 membri aleşĭ de comună. — *Serviciul siguranţeĭ* este representat printr'un *poliţaĭ*, ajutat de 3 comisarĭ, 3 epistaţĭ, 1 comandant de sergenţĭ şi 47 sergenţĭ de oraş, apoĭ 1 comandant de pompierĭ şi 27 pompierĭ. — *Serviciul sanitar* se efectuazā de 1 medic al oraşuluĭ, 1 medic veterinar şi 1 móşă; apoĭ un sub-chirurg; ca institute de binefacere sunt 2 spitale: *Spitalul judeţén* cu 40 paturĭ şi 2 *Spi-*

Bagdat cu 12 paturĭ, am-
căutate de un acelaşĭ me-
— *Serviciul technic* e re-
ntat printr'un inginer, 1
ictor, 1 picher—*Serviciul*
rieĭ represintat printr'un
, 1 ajutor, 1 perceptor şi
ţĭ. — *Serviciul justiţieĭ*,
sintat printr'un tribunal cu
reşedinte, 2 membri, 1 ju-
or de instrucţie, 1 procu-
1 supleant; apoĭ o judecă-
de ocol cu un judecător
1 un ajutor, avênd şi un
enciar preventiv; pentru
multe detaliĭ a se vedea la

pulaţia. Oraşul are o popu-
de 2389 familiĭ, carĭ cu-
ca la 10533 locuitorĭ;
sex: 5248 bărbaţĭ, 5285
; după stare civilă: 4097
oriţĭ, 5540 necăsătoriţĭ,
văduvĭ; după naţionali-
8556 românĭ, 1366 ovreĭ,
recĭ, 77 germane, 83 bul-
99 ungurĭ, 12 italienĭ, 2
263 alte naţionalităţĭ.

tul. In privinţa cultuluĭ re-
sunt: 8961 ortodoxĭ, 1366
icĭ, 203 catolicĭ, 1 armén,
hometanĭ; edificiile religióse
8 bisericĭ ortodoxe cu 11
ĭ, 1 diacon, 10 cântăreţĭ,
acliserĭ; ovreiĭ aŭ 3 sina-
; fie-care cu câte un cân-
în ceea-ce privesce bise-
ricele românescĭ, veḑĭ la par-
tea istorică

Instrucţiunea. In anul 1891—
92 aŭ fost 1098 copiĭ în vârstă
de şcólă, din carĭ 982 înscrişĭ;
(632 băeţĭ 350 fete); presintaţĭ
la examen 825 elevĭ (535 bă-
eţĭ, 290 fete), promovaţĭ 531
elevĭ (350 băeţĭ, 181 fete); ab-
solvenţĭ: 97 elevĭ (77 băeţĭ, 20
fete); *Scolĭ* sunt: 1 *gimnasiu*
cu 4 clase, fundat în 1889 cu
8 profesorĭ, 117 elevĭ, din carĭ
55 promovaţĭ, 33 repetenţĭ, 29
aŭ părăsit şcóla; el pórta nu-
mele de «Vasile Boerescu»;
sunt 6 şcolĭ primare, 3 de bă-
eţĭ, 3 de fete: 1. cea de băeţĭ
No. 1 fundată în 1864; alta
fundată în 1867, a treia fundată
în 1889 (numaĭ cu clasa I-a),
fundate si intreţinute de stat
cu 677 elevĭ şi 9 profesorĭ; —
şcolile de fete sunt fundate: una
în 1862, alta în 1882, şi a treia
în 1889 (cu 1 clasă), întreţinute
de stat, cu 431 eleve, 9 pro-
fesóre; — şcolĭ private sunt 2:
una israelită şi alta românéscă;
—în total la şcolile publice pri-
mare, pe anul 1891—92 aŭ fost:
1108 elevĭ înscrişĭ, 506 promo-
vaţĭ, 333 repetenţĭ, 269 aŭ pă-
răsit şcóla

Geografia economică.

Din 2310 hectare, suprafaţa

orașuluĭ Râmnicu-Sărat, 1866 hectare sunt ocupate de *Moșia Domnéscă*. Acésta se mărginesce la răsărit cu moșiile Sihle și Voetin, la apus cu rîul Râmnicu-Sărat, și cu moșia Bălțațĭ-Bărăscĭ-Domirescĭ, la miadănópte cu moșia Jidenĭ, la miadăți cu moșia Obidițĭ și Rubla. Ea e divizată în 6 parkete și e arendată pentru agricultură; 12 hectare sunt arendate pentru grădină, 18 hectare în partea nordică reservate pentru exercițiile militare, și 636 hect. pentru pășune.

Ocupațiile locuitorilor. Sunt în oraș 655 agricultorĭ, carĭ cultivă moșia Domnéscă; din acéstia 4 sunt cultivatorĭ de viĭ, avênd în total 4 hectare viĭ cu 120 hl. (30 hl. de 1 hect.); din care 100 hl. alb și 20 hl. roșu, valorând 1920 leĭ.

Industria este relativ înaintată, sunt în oraș 27 industriașĭ și fabricanțĭ; maĭ sunt în comună 2 micĭ fabricĭ de săpun, 8 poverne de fabricat rachiŭ, apoĭ 2 fabricĭ de lumînărĭ; 10 fierărĭĭ, 11 lemnărĭĭ, 34 cismarĭ, 2 dogarĭ, 1 olar, 22 croitorĭ, 3 boiangerĭĭ, 3 hotelierĭ, maĭ sunt: 2 librarĭ, 1 tipografie și litografie.

Comerciul este activ. Sunt în oraș 452 comercianțĭ; comerciul constă în vêndărĭ și cumpărărĭ de lemne, vite, lemne de construcție, vin, rachiu, și manufacturĭ.—Pentru înlesnirea locuitorilor sunt în oraș următórele piețe: 1. Piața Halelor, situată în centrul orașuluĭ, lângă rîul Râmnicu; aci se vênd tóte cele necesare pentru alimentațiune; 2. Piața Libertățiĭ în partea nordică a orașuluĭ; aci se fac bălciurile anuale și săptămânale, pentru vêndărĭ de vite, lemne și cereale; *Bâlciurile*, carĭ se fac aci sunt: la sf. Gheorghe (23 Aprilie), Drăgaica (la 24 Iunie), la Ispas (Maĭ, la Înălțare); în afară de aceste 3 bălciurĭ maĭ sunt și bâlciurile săptămânale, ce se fac în piața Halelor.

Căile de comunicație. In interiorul orașuluĭ sunt 117 strade; sunt apoĭ 6 barierĭ: Focșanĭ, Buzĕŭ, Obidițĭ, Bălțațĭ, Gărel, și Balta albă; — calea ferată principală se opresce aci, la 1½ kilometri departe de oraș, ceea ce a determinat dorința de a face o altă gară, nițel maĭ sus de grădina publică; șoséua națională Buzĕŭ-Râmnic-Focșanĭ, trece prin partea de apus, căile județene spre Jitia, spre Măicănescĭ și spre Baltă-albă, și alte drumurĭ vicinale spre comunele

invecinate: Sgârciţĭ, Ştubeiŭ, Voetin etc.

Budgetul. Sunt în comună 2389 contribuabilĭ. Veniturile sunt de leĭ: 465.357, banĭ 46; iar cheltuelile de 465.147 leĭ, 42 banĭ, rĕmânând un excedent de 210 leĭ, 04 banĭ.

Portul locuitorilor este aşa numitul port nemţesc, europenesc; şi pe la margine amestecat cu cel bulgăresc.

Armata. Aci este reşedinţa Regimentuluĭ IX de Infanterie, avênd o companie aci, care face parte din corpul III de armată, maĭ sunt şi 2 escadróne de călăraşĭ din Reg. XII din Buzĕŭ.

Geografia istorică.

Nu se cunosc fapte relative la fundarea oraşuluĭ; nu se scie când şi de cine s'a fundat. Pe la anul 1474 exista, căcĭ vedem pe Stefan cel Mare în rĕsboiul luĭ cu Radu cel Frumos, că intră în oraş şi pune temeliile bisericeĭ catedrale; la 1811 în rĕsboiul Rusieĭ cu Turcia, generalul rusesc, prinţul Suwarow Rimnischi, voind să trécă rîul Râmnic, cu orĭ-ce preţ, s'a înecat; şi drept amintire acestuĭ fapt, s'a ridicat de familia generaluluĭ 2 micĭ monumente în albia rîuluĭ, unde s'a înecat şi unde a fost scos. — Până la 1862 a fost un mic orăşel, însă de atuncĭ, mutêndu-se capitală judeţuluĭ Slam-Râmnic în oraşul Râmnicu-Sărat, de la Focşani-muntenescĭ, oraşul cresce şi pe ḑi ce merge prosperă.

Bisericile creştine sunt următórele:

1. Una cu hramul *Sf. Niculae* şi Isvorul Tâmăduiriĭ, nu se scie data fundăreĭ şi numele fundatoruluĭ; s'a refăcut în 1858 de către enoriaşĭ, când s'a pus şi hramul Isvorul Tâmăduireĭ; are 2 preoţĭ şi 2 cântăreţĭ. N'a fost închinată la nicĭ o mănăstire, afară din ţară, şi n'a dispus de nicĭ o avere; nu are nicĭ un obiect sfânt: ca móşte, obiecte, cârţĭ vechĭ, odóre sfinte.

2. *Piatra* séŭ *Domnésca* cu hramul *Cuviósa Paraschiva*; s'a zidit din temelie de Stefan cel Mare, domnul Moldoveĭ, pe la 1474, după rĕsboiul cu Radu cel Frumos; acestea le spune tradiţia; la început a fost de piatră, de unde şi numele de *Piatra*, s'a reparat în urmă de familia C. Dragomirescu; are ca deservenţĭ 3 preoţĭ, 1 cântăreţ şi un paracliser.

3. Biserica catedrală cu hramul *Adormirea Maicĭ Domnuluĭ*, zidită în 1697 de Constantin Basarab-Voevod şi Mihail Cantacuzino, Vel Spătar; are ca deservenţĭ 2 preoţĭ (din carĭ

unul ingrijitor); a fost închinată mănăstirii Sf. Ecaterina din Muntele Sinaĭ, s'a secularizat; are 2 preoţĭ, 1 diacon, 2 cântăreţĭ, 1 paracliser.

4. Biserica cu hramul *Sf. Ion* şi *Sf. trei Ierarchĭ*, nu se scie de cine şi când s'a fundat; s'a reparat în 1877 de enoriaşĭ, are ca deservenţĭ 1 preot, 1 cântăreţ, 1 paracliser.

5. Biserica Robésca cu hramul *Adormirea Maicii Domnului* şi *Sf. Spiridon*, zidită în 1784 de Asanache Nicolescu bi-vel-pitar şi soţia sa Maria; s'a reparat în 1814 de bi-vel-serdar Asanache Robescu; îngrijită de stat; are 2 preoţĭ, 1 cântăreţ şi 1 paracliser, a fost închinată la Sf. Mormînt; înainte de secularizare avea moşia Nisipurile, Jidenĭ şi 40 pogóne vie în Jidenĭ.

6. Biserica *Câţa* cu hramul *Sf. Voevodĭ Michail* şi *Gabriel*, fundată de Nicolescu-Câţă, despre care nu se scie aprópe nimic, n'are deservenţĭ.

7. Biserica Bagdat cu hramul *Sf. Dumitru* şi Sf. Toma, zidită în 1753 de Dumitraşcu Bagdat, reparată în 1870—71 de Toma Bagdat, fiŭ adoptiv al paharnicului Alecu Bagdat; are ca deservenţĭ 2 preoţĭ, 2 cântăreţĭ (din carĭ 1 paracliser); n'a fost închinată nicăerĭ şi posedă şi astăţĭ moşiĭ, viĭ, prăvăliĭ etc., din carĭ se întreţine şi spitalul Bagdat.

8. Biserica Stufache cu hramul *Sf. Apostolĭ şi Sf. Voevodĭ*, zidită în 1867 de enoriaşĭ în frunte cu preotul Stufache, de unde i-a venit numele; s'a reparat de V. Gheorghescu, are 2 preoţĭ şi un cântăreţ.

Ele aparţin Eparchieĭ din judeţul Buzĕŭ, judecăţile, administrarea lor se face de consistoriul Eparchieĭ, avînd ca funcţionarĭ 1 protoereŭ al judeţului şi al oraşuluĭ şi 4 proistoşĭ (din carĭ 1 salariat, 3 onorificĭ).

Râmnicu-Sărat, unul din cele 32 districte, carĭ compun regatul Românieĭ.

Geografia fisică.

Numele. Şi-a luat numele de la riul Râmnicu-Sărat, care-l udă prin mijloc; de alt-fel şi oraşul Râmnicu-Sărat, capitala judeţuluĭ, şĭ-a luat numele tot de la riul Râmnicu, de unde vine acest nume; veţĭ la oraşul R.-Sărat.

Situaţia. El este aşeţat între 24° 18′ şi 25° 28′ longitudine orientală şi între 45° 4′ şi 45° 48′ latitudine boreală; el este situat aprópe în mijlocul ţĕreĭ, şi este unul din cele 6 judeţe

ale ţĕreĭ nóstre, carĭ nu ating de loc fruntaria (Oltul, Râmnicu-Sărat, Roman, Tecucĭ, Vasluĭ, Brăila), la o egală distanţă de Vârciorova şi de Iţcanĭ. El este cuprins între jud. Putna, Buzĕŭ, Brăila, Tecuciŭ şi Covurluiŭ.

Hotarul. Incepênd din Muntele Furul cel mare, numit maĭ des vîrful «la treĭ hotare» (căcĭ se află de-o-dată între treĭ judeţe vecine, Buzĕŭ, Putna, Râmnicu-Sărat), hotarul judeţuluĭ se urcă în sus până la muntele Prelung, se îndréptă apoĭ spre răsărit către stâncosul munte Om, şi culmea Fundul Milcovuluĭ, de unde isvorăsce rîul Milcov, de aci hotarul urméză cursul rîuluĭ Milcov, se îndréptă într'o direcţiune continuă spre Nord-Est printre culmele Alunuluĭ, Laculuĭ, Chicióreĭ de o parte (jud. R.-Sărat) şi culmea Zăbaleĭ de altă parte (jud. Putna), până la satul Şindilarĭ opunêndu-i-se în cale, Milcovul se îndréptă spre răsărit; pe acéstă întindere se desparte de judeţul Putna; de la Şindilarĭ se îndréptă spre răsărit hotarul pe rîul Milcov, trecênd pe lângă satele Vâlcănésa, Valea largă, Valea rea, Pituluşa, şi Broştenĭ (jud. R.-Sărat), Şindilarĭ, Mera şi Capelénu (jud. Putna); din dreptul cătunuluĭ Broştenĭ, hotarul şi rîul se îndréptă spre Sud-Est; iar în dreptul cătunuluĭ Pântecescĭ (R.-Sărat), hotarul părăsind rîul Milcov, care şĭ-a schimbat cursul, urméză vechia albie a rîuluĭ, ajunge la oraşul Focşanĭ, înconjóră oraşul pe la miaḑă-ḑi (maĭ înainte de 1862 trecea chiar prin oraşul Focşanĭ, inchiḑênd în judeţul Râmnicu-Sărat, o parte din oraş, numită Focşani-munteneşti), se îndréptă spre răsărit până la comuna Malurĭ, de aci se cobóră spre Sud, până dă iarăşĭ de rîul Milcov, îl taie, dă de rîul Râmna, îl taie şi pe acesta; se îndréptă spre Sud-Est şi după maĭ multe cotiturĭ, trecênd pe lângă comuna Malurĭ, Măicănescĭ, taie rîul Râmnicu-Sărat, se urcă pe cursul acestuĭ rîŭ, până la cătunul Gărlescĭ, în dreptul căruia se varsă Râmnicul în Putna; pe acéstă întindere de 60 km. se limitéză cu judeţul Putna; de la Gărlescĭ, hotarul urméză o direcţie spre Est, ajunge la rîul Siret, la comuna Corbu, despărţindu se pe acéstă scurtă distanţă de 13 km. de judeţul Tecuciŭ; de la Corbu hotarul urméză cursul rîuluĭ Siret, până la gura Buzĕuluĭ, despărţindu-l pe o distanţă de 12 km. de judeţul Covurluĭ, de la gura Buzĕuluĭ hotarul urméză cursul

rîuluĭ Buzĕŭ într'o direcţie spre Sud-Vest şi după numeróse cotiturĭ, trecênd pe lângă comunele Domniţa, Racoviţa, Gradiştea, Câinenĭ, Vişanĭ, Nisipurĭ, până la movila Episcopuluĭ, despărţindu-l pe o întindere de 70 km. de judeţul Brăila; de la movila Episcopuluĭ, hotarul urméză o linie artificială în direcţia de Nord, trece prin apa Costeiuluĭ, până în dreptul cătunuluĭ Cochirlénca (Pârliţĭ); de aci hotarul se îndréptă spre Vest, taie calea ferată între staţiile Boboc şi Zoiţa, la kilometrul 145, de aci făcênd o mică cotitură, se îndréptă spre Nord-Vest, taie şoséua naţională şi de aci ajunge în rîul Câlnăŭ în dreptul satuluĭ Fundenĭ (Buzĕŭ), trecênd Câlnăul urcă délul Clociţĭ, Hârboca, avênd o direcţiune maĭ mult spre miaḑănópte, apoĭ pe muchiile délurilor Richiţele, Motohanĭ, Gărdóe, Licoĭ, Dimiana, de aci se îndréptă numaĭ spre Nord, ţinênd muchia Câmpulungénca, trecênd prin vîrfurile Homocióe, Câmpulungénca, Cărănăŭ, Tătaru, Goicel, Cumătra, Carpen şi Dinul (Ţuţuiul); de aci se îndréptă spre miaḑă ḑi pe culmea Ulmuşor, trecênd prin piscul Mândra, Locusta, şi ajunge în masiful Bisoca, de aci se ridică în sus pe pârîul Bisoca şi pe muchia Şindila Pleşiĭ, formând un mic arc şi ajunge în rîul Râmnicu-Sărat, la locul numit Podul Coiţeĭ, de aci pe albia Râmniculuĭ, se îndréptă spre apus, avênd pe stânga pârîul Sărăţel, muchia Bisericuţeĭ, Gâvanu şi Curcubeta mică, până la punctul numit Urzicăriĭ, de aci se ridică spre Nord pe la pólele munteluĭ Curcubeta mare, urméză cursul rîuluĭ Recea, numit şi Fundul Râmniceluluĭ, unul din isvórele rîuluĭ Râmnicu-Sărat, avênd la drépta vîrful Piatra peneĭ şi Carâmbu şi ajunge la defileul prăpăstios numit Belciu, de unde isvorăsce pârîul Recea, de aci descriind un mic arc spre Vest, urméză cursul pârîuluĭ Martin, trece pe la pólele munteluĭ Furul mare, se urcă apoĭ în vîrful luĭ; aci ajungem de unde am plecat; pe acéstă întindere de 80 kilometri se desparte de judeţul Buzĕŭ.

Marginile. Se mărginesce la Nord şi Nord-Vest cu judeţul Putna, de care se desparte prin muntele Om, Stejicu şi rîul Milcov; la Nord-Vest cu Tecuciŭ, şi cu Covurluiu, despărţindu-se de acesta din urmă prin rîul Siret; la Sud-Est se mărginesce cu judeţul Brăila, despărţindu-

se prin riul Buzĕŭ; la Sud-Vest şi Vest cu judeţul Buzĕŭ, despărţindu-se prin culmea Hârboca, Câmpulungénca, Bisoca şi pârîul Recea.

Aspect general. Râmnicu-Sărat este un judeţ, ce se întinde în câte-şĭ trele regiunĭ ale ţĕreĭ; muntóse, déluróse şi câmpenos, maĭ puţin în 1 a, maĭ mult în a 2-a şi cea maĭ mare parte în a 3-a, aşa că el se sémănă cu un imens teatru, ale căreĭ împărţirĭ ar fi intervertite în privinţa posiţieĭ lor, adică o mică scenă (reg. munţilor) sus pusă; un parter de o întindere mijlocie (reg. délurilor) la piciórele eĭ, şi o întinsă galerie, la piciórele parteruluĭ, (reg. câmpuluĭ). — La apus şi miaḑă-nópte vîrfurile, prelungirile şi ramificaţiile Carpaţilor, maĭ păstréză încă sĕlbăticia, măreţia şi frumuseţea giganţilor de la hotar; stâncile uriaşe şi góle îţĭ inspiră admiraţiune, iar nenumĕratele rîurĭ şi pârîurĭ, carĭ din cascade în cascade aruncêndu-şĭ ale lor spumóse unde către délurĭ şi câmpiĭ, pentru a se împreuna cu tóte în săratul riŭ Râmnic, şi în vechiul despărţitor de ţĕrĭ mândre şi surorĭ, Milcovul; saŭ a dispare în mlaştinile cele stufóse şi sub pămêntul nisipos, par nisce argintiĭ cordóne, ce împletesc în lung şi în lat sînul mândruluĭ judeţ. — Apoĭ privirea cade pe délurĭ, unele acoperite cu pădurĭ, altele cu întinse poene, iar altele cu întinse semănăturĭ şi bogate podgoriĭ; la întinsele lor póle şi pe-a rîurilor verḑĭ malurĭ se resfaţă dalbe sate, târgurĭ micĭ şi cătunaşe. Câmpia întinsă şi îndepărtată ce se întinde de la ultimele ramificaţiunĭ murinde ale délurilor, se pierde în zare; iar douĭ balaurĭ cu solzĭ de argint, şerpuesc printr'ênsa, unul este Râmnicul, cel-lalt Buzĕul, iară între ele, multe şi marĭ lacurĭ, cu stufóse malurĭ, par ca nisce insule de argint viŭ, încreţindu-şĭ faţa la suflarea vêntuluĭ, împrejurul lor şi în depărtare, lanurile întinse de porumb şi grâŭ, veselesc privirea uimituluĭ călător.

Orografia. Am ḑis că judeţul Râmnicu-Sărat se întinde în câte-şĭ trele regiunĭ; să le vedem pe fie-care:

1. *Regiunea muntósă* cop'inde o mică parte din apusul judeţuluĭ; e cuprinsă pe de-o-parte între culmea ce plécă din muntele Furul Mare şi merge până la muntele Om, de aci urméză cursul Milcovuluĭ, până la comuna Broştenĭ, de aci o linie imaginară, ce ar trece prin cul-

mea Priveghiu, vîrful Delénu, piciorul Nuculuĭ, tae rîul Râmna, maĭ sus de comuna Odobasca, tae culmea Délului-lung, pârîul Valea négră, Peleticu, trece prin délul Lupan, tae rîul Motnăŭ, lângă cătunul Gura Trestiĭ, trece prin lacul cu richiţĭ, se lasă apoĭ în jos pe vîrful délului Roşu, Măgura, închide comuna Jitia, tae rîul Râmnicu-Sărat între Chiojdenĭ şi Jitia, şi se opresce în vîrful Ţuţuiu saŭ Dinul, de aci urméză limita judeţuluĭ, trecênd prin muntele Ulmuşor, Bisoca, Sindila, rîul Râmnic, munţiĭ Vârstele şi Furul mare; acéstă cuprinde cam a 8-a parte din întinderea judeţuluĭ, adică o suprafaţă de 400 km. patrate, ocupă maĭ tot plaiul Râmnic şi jumătatea apusană a plăşiĭ Oraşul. Culmele, care străbat acéstă regiune sunt: masivul Bisoca, al căruĭ vîrf atinge 973 metri, la hotarul dintre judeţul Râmnicu-Sărat şi Buzĕŭ, ale căreĭ ramificaţiunĭ principale: Şindila, Popa, Cetăţuia, Râpa albă, Ghizdita, Ulmuşor, se întind printre riurile Râmnic şi Buzĕŭ, apoĭ o culme, ce plécă din Furul, trece prin Om, de aci se desface în 2 culmĭ, una spre apus în judeţul Putna, alta spre răsărit, închidênd ast-fel Valea Milcovuluĭ. Cea din Râmnicu-Sărat are ca vîrfurĭ, Orbul, Stejicu, Gârbova, Păcurele, Sorbu, Spóta, Lacul şi Chicióra, care trimit ramificaţiunĭ printre afluenţiĭ Milcovuluĭ, şi aceĭ aĭ Râmniculuĭ şi Râmneĭ; principalele sunt: Neculele cu vîrful Pietrile feteĭ, culmea Măgura cu vîrful Măgura; Délu Stoica, cu vîrf. Stoica, lacul cu Richiţĭ şi délu Roşu, printre riul Motnăŭ şi Râmnicelul. Culmea Alunuluĭ printre Motnăŭ şi afluenţiĭ Râmneĭ, cu vîrfurile Alunul, Furu, Lăstuni, trimiţênd pe drépta culmea Délu-lung, Peleticu, Tinos şi Lăstunĭ, printre afluenţiĭ Râmneĭ; — Culmea Laculuĭ se desface din vîrful Laculuĭ, printre Râmna şi afluentul sĕŭ Valea Négră, presintênd vîrfurile Ţigma şi Petrénul; — Culmea Scoruşuluĭ plécă din vîrful Pórta Scoruşuluĭ printre afluenţiĭ Râmneĭ şi aĭ Milcovuluĭ, cu vîrfurile Scoruş, Cuména, Crucea Ciocăneluluĭ, Delénu, Capra şi Teiuşul.

2. *Regiunea Délurilor*, coprinde partea de mijloc a judeţuluĭ şi este cuprinsă pe de o parte între limita regiuniĭ munţilor, şi pe de alta calea ferată ce tae mijlocul judeţuluĭ, încingêndu-l ca un brâŭ, are o întindere de 550 km. pătraţĭ, şi cuprinde partea răsăriténă a plăşiĭ Ora-

şul, partea apusénă a plăşii Marginea de sus, şi intréga plasă Râmnicul de sus. Inălţimile sunt cuprinse între 700 m. şi 20 m. Principalele délurĭ, carĭ brăsdéză acéstă regiune sunt: Delénu cu ramificaţiile sale; Hopa, Priveghiu, Cucul, Capra, Teiuşul, Perişorul, Corniţelor, Piciorul Nuculuĭ, printre afluenţiĭ rîuluĭ Milcovuluĭ şi Râmneĭ; Délulung, Peleticu şi Tinos, printre afluenţiĭ rîuluĭ Râmna, — Délul Costandoiŭ şi Caliţa, continuaţiĭ ale Peleticuluĭ; — Délul Lupan şi Turculeţ (360 m.), cu ramificaţiile Stréja, Nucĭ, Dănulescĭ, Jinum, Coţatcu, Gurguiatu, Pleşescĭ, printre afluenţiĭ Râmneĭ, Slimniculuĭ şi Râmniculuĭ, Délul Câlnăuluĭ cu vîrfurile Fundul Câlnăuluĭ, Spidele, Poiana Păruluĭ, Poiana Mălaiuluĭ; Baba, Douĕ Cóe, Strejescĭ şi cu ramificaţiile sale Schitul, Cătăuţ, Buda, Fântâna Turculuĭ, printre afluenţiĭ rîuluĭ Râmnicu şi Câlnăŭ; — Délul Câmpulungénca se desface din délul Ţuţuiul, cu vîrfurile Carpen, Cumâtra, Valea Sălcieĭ, Câmpulungénca, Modrenĭ, Licoĭ, Dămienĭ, Hârboca şi Clociţĭ, printre afluenţiĭ rîuluĭ Câlnăŭ şi Slănicul; ea desparte judeţul Buzĕŭ şi Râmnicu-Sărat; acéstă regiune e acoperită cu întinse păşunĭ, numĕróse viĭ şi câte-va semănăturĭ.

3. *Regiunea Câmpuluĭ*, ocupă partea răsăriténă a judeţuluĭ, şi este cuprinsă între calea ferată, rîul Buzĕŭ şi hotarul nordic al judeţuluĭ spre Putna, Tecuciŭ şi Covurluiŭ. Are o întindere de aprópe 2500 km pătraţĭ, cuprindênd plăşile Râmnicu de jos, Gradiscea, Marginea de jos şi partea răsăriténă a plăşiĭ Marginea de sus. Inălţimele variază între 5 m. şi 50 m. Este o întinsă câmpie, unde ochiul nu întâlnesce nicĭ un şir de délurĭ maĭ important, afară numaĭ de verdile malurĭ ale Râmniculuĭ, Buzĕuluĭ, Siretuluĭ şi ale lacurilor, carĭ străbat acéstă întinsă câmpie. Numĕróse movile sunt respândite în acéstă regiune. Puţine rîurĭ udă acéstă câmpie şi afară de rîurile Buzĕŭ, Râmnicu-Sărat şi Siret, cele-l-alte nu merită nicĭ o importanţă, formate fiind de ploĭ, şi carĭ vara sécă, aşa sunt Virógele bălţilor, (adică scurgerile lor), Valea Bouluĭ şi cele douĕ Buzăele; în schimb însă, multe, marĭ şi numeróse lacurĭ sunt risipite pe întinsa câmpie, astfel sunt: Balta-albă, Amara, Văcenĭ, Gherghésa, Boldu, Puturosu, Ciulniţa, Maxinenĭ, Hângulescĭ, Voetin, Negru, etc., pă-

mêntul sĕŭ este fertil şi este acoperit cu semănăturĭ întinse şi bogate.

Hidrografia. Judeţul Râmnicu-Sărat, ţine de marele basin al Siretuluĭ, subdivizat în alte basine maĭ micĭ. Rîurile carĭ-l udă sunt: Milcovul la miaḑă-nópte, Râmna, Slimnicul şi Râmnicul la mijloc, Câlnăŭ la apus, Buzĕul la miaḑă-ḑi. Cel maĭ însemnat din tóte, pentru judeţ, este rîul R.-Sărat, care-l udă prin mijloc, trecênd şi prin oraşul R.-Sărat, capitala judeţuluĭ, şi care a dat numele sĕŭ şi judeţuluĭ şi capitaleĭ sale; apoĭ vine Râmna la nordul sĕŭ, udă têrguşorul Plăinescĭ, Câlnăul îĭ udă puţin apusul, Milcovul, la Nord, că în partea de Sud se găsesce basinul marilor lacurĭ Balta-albă, Amara, Văcenĭ, şi imediat după acesta vine basinul Buzĕuluĭ; a se vedea fie-care riŭ şi basin în parte.

Clima. Intinḑêndu-se în câte-şĭ trele regiunile, clima sa variéză; la apus, în munţĭ este temperată, vara răcoróşă, iarna dulce, fiind adăpostită; pe delurĭ este temperată şi supusă din când în când la ploĭ marĭ; la câmp este escesivă, vara căldurĭ marĭ; iarna frig mare şi însoţit de viscolele crivĕţuluĭ rusesc.

Geografia politica.

Forma şi **Suprafaţa**. După hotarele, ce am descris, judeţul are forma unuĭ trapez neregulat, ale căruĭ colţurĭ ar fi: Muntele Furu, Şindilarĭ, Gura Buzĕuluĭ şi movila Episcopuluĭ. — Diagonalele cele maĭ marĭ sunt: de la Furu la gura Buzĕuluĭ, lungă de 90 km şi de la Şindilarĭ la cotul Câinenilor, lungă de 80 km. întregul circuit este de 250 km. — Suprafaţa întréga este de 334.000 hectare saŭ 3340 kilometri patraţĭ.

Diviziunile. Judeţul R.-Sărat este împărţit în 7 plase:

1. Plaiul *Râmnicu* in partea de apus brăsdată de numeroşĭ munţĭ şi plaiurĭ, udată de rîul Râmnic, formată din 8 comune (Jitia, Bisoca, Dumitrescĭ, Chiojdenĭ, Buda, Dănulescĭ, Délu-lung şi Valea Sălcieĭ), cu reşedinţa în Dumitrescĭ, are o suprafaţa de 42205 hect., şi 2300 familiĭ cu 11440 suflete.

2. Plasa *Oraşul*, in partea de miaḑă-nópte, brăsdată la apus de munţiĭ, la mijloc şi răsărit de delurĭ acoperite cu viĭ şi semănăturĭ; Milcovul o udă la Nord, Râmna la Sud, este formată din 14 comune (Andreaş, Blidare, Bonţescĭ, Budescĭ, Br[illegible]ştenĭ, Câmpinénca, Cârlige, C[illegible]

tescĭ, Golescĭ, Faraóne, Mândrescĭ, Odobasca, Risipiţĭ, Vârţeşcoiŭ), cu reşedinţa în comuna Cotescĭ; are o întindere de 44.506 hect. cu 3639 familiĭ şi 18.222 suflete.

3. *Gradiscea* la Sud-Est aşeḑată, câmp intins, udată la Nord de Râmnicu şi la Sud de Buzĕŭ, lângă care se află bălţile Amara şi Balta albă; e formată din 13 comune (Amara, Balta albă, Boldu, Câinenĭ, Domniţa, Gradiscea de jos, Gradiscea de sus, Măcrina, Nicolescĭ, Puescĭ, Racoviţa, Ştubeiŭ, Vâlcele), reşedinţa este în comuna Gradiscea de sus; intinderea e de 49.904 hect. cu 3295 familiĭ şi cu 13.804 suflete.

4. *Râmnicu de sus*, în partea de apus aşeḑat, străbătută de numeróse delurĭ, brăsdată de Râmnicu la răsărit, Câlnăŭ la apus, formată din 13 comune rurale (Băbenĭ, Bălţăţĭ, Câmpulungénca, Dedulescĭ, Grebăn, Jidenĭ, Mărgaritescĭ, Obidiţĭ, Pardoşĭ, Putreda, Racoviţenĭ, Sgârciţĭ, Valea Raţeĭ), cu reşedinţa în com. Sgârciţĭ; are o intindere de 30.249 hect. cu o populaţie de 4543 familiĭ cu 12.991 suflete.

5. *Marginea de sus*, aşeḑată în mijlocul jud., brăsdată la apus de delurĭ, la răsărit câmpie, udată de Râmna la Nord, Slimnicul la Sud; formată din 13 comune (Bogza, Bordescĭ, Dragoslovenĭ, Gologan, Lacu luĭ Baban, Plăinescĭ, Popescĭ, Sihle, Slobozia, Slobozia-Ciorăscĭ, Tâmboescĭ, Urechescĭ, Voetin); reşedinţa este în Plăinescĭ; are 60.529 hect. cu 4440 familiĭ şi 24.400 suflete.

6. *Râmnicu de jos*, aşeḑat la miaḑă-ḑi, câmpie intinsă, udată la Sud de Buzĕŭ, lângă care se află balta Văcenĭ; formată din 12 comune (Bălăcénu, Costieni de jos, Costieni marĭ, Drog, Galben, Gherghésa, Jârlăŭ, Nisipurĭ, Sălcióra, Slobozia, Galben, Socariciŭ, Vişanĭ); reşidenţa e în Bălăcénu; are o indindere de 48920 hectare cu 2504 familiĭ şi cu 12,504 suflete.

7. *Marginea de jos*, în partea de Nord-Est a judeţuluĭ, e câmp intins, brăsdată la apus de Râmnicu, la răsărit de Buzĕŭ şi Siret, care forméză balta Măxinenilor; este formată din 12 comune rurale (Bălescĭ, Ciorăscĭ, Corbu, Gulianca, Hângulescĭ, Măicănescĭ, Malurĭ, Mărtinescĭ, Măxinenĭ, Obilescĭ, Râmnicenĭ, Slobozia-Mihălcenĭ), reşedinţa e în Măicănescĭ; are o intindere de 67.315 hectare cu 4200 familiĭ, 20.055 suflete.

In total, 7 plăşĭ cu 85 com. rurale, 1 urbană şi 233 cătune cu 25.494 familiĭ şi 115.014 suflete.

Populaţia. Nefăcêndu-se nicĭ-un recensămênt maĭ noŭ de cât cel din 1890, noĭ il păstrâm pe acesta; după acest recensămênt populaţia este de 115,014 locuitorĭ, din carĭ 10533 populaţia orăşenéscă şi 104.481 populaţie rurală.

Administraţia. Judeţul se administréză de un prefect, ajutat de Consiliul judeţén, represintat prin comitetul permanent; apoĭ 7 sub-prefecţĭ şi 85 primarĭ, şi un primar al comuneĭ urbane.

Serviciul dreptăţeĭ e represintat prin 82 judecătoriĭ comunale, 3 judecătoriĭ de ocol (Plăinescĭ, R.-Sărat, Balta-albă, cătun), 1 tribunal cu 1 preşedinte, 2 judecătorĭ, 1 membru de şedinţă, 1 supleant, 1 judecător de instrucţie, 1 procuror, 1 substitut; depinde de curtea din Galaţĭ; — în judeţ sunt 17 advocaţĭ, 13 sunt practicanţĭ; — maĭ are un arest preventiv al judeţuluĭ, chiar in capitala judeţuluĭ.

Serviciul medical, represintat prin 6 medicĭ în reşidenţa judeţuluĭ, 2 sub-chirurgĭ, 3 vaccinatorĭ aĭ jud., 3 móşe, 2 farmaciĭ, 1 doctor al oraşuluĭ, 1 doctor al spitaluĭ judeţén şi Bagdat; 2 spitale în reşedinţă, 1 în Plăinescĭ, 1 consiliŭ de higienă, presidat de prefect; 1 abator şi 1 doctor veterinar.

Geografia economică.

Geologia. Judeţul Râmnicu-Sărat în privinţa geologică e de observat, că n'are grupa si sturilor cristaline. — *Aluviuri moderne* se găsesc pe Valea Milcovuluĭ (de la Broştenĭ la Risipiţĭ), pe Valea Râmniculuĭ de la Dedulescĭ, la gura luĭ şi pe malul stâng al Buzĕuluĭ. — *Grupa quaternară* desvoltată pe malul stâng al Buzĕuluĭ, al Milcovuluĭ, între el şi limita judeţuluĭ spre Focşanĭ, cu puţin loës, ocoperă pólele colinelor, de la Marginea grupeĭ terţiare, şi se întinde peste câmpiile judeţuluĭ, care formézā restul suprafeţiĭ judeţuluĭ (pietriş şi loës, care une-orĭ e amestecat, alte-orĭ isolat), loësul spre jud. Buzĕŭ, este argilos şi negru, un adevĕrat *cernoy zemlia* al Rusieĭ de miadă-ţi. *Grupa terţiară* exista în jud. Râmnicu-Sărat cu câte-şĭ trele sistemele: 1. *Sistemul Pliocenic* este desvoltat; mărginit la Nord de o

linie, care plécă de la Poeniţa, in valea Milcovuluĭ, trece prin délul Târâtu, prin délul Chiojdenĭ şi Jitia, prin pârîul Valea rea şi intră maĭ în jos de délul Sări în jud. Buzĕŭ; la Sud şi Est mărginit de linia, care forméză limita de Sud şi Est a grupeĭ terţiare. Stratele care'l forméză sunt mange şi gresiĭ cu fosile ca Unio, Congeria, Paludina, Melanopsis, Cardium etc. — *Sistemul Miocenic* e cuprins intre linia care mărginesce la Nord sistemul pliocenic, linia despărţitóre de jud. Buzĕŭ, de la Poeniţa până la Stejicu mic; şi o linie trasă de la acest munte, prin Stejicu mare, Pietrile feteĭ, Necule, munţiĭ Receĭ spre Buzĕŭ. Se compune din strate de gresiĭ, calcare, gips şi sisturĭ argilóse. — *Sistemul eocenic* forméză munţiĭ Purcel, Carâmbu, Piatra peneĭ şi tot restul până în marginea judeţuluĭ; este format din stratele de şisturĭ menilitice şi gresiĭ. *Roce eruptive nu sunt.*

Producţiunile. *Animalele* nu abundă in acest judeţ, vorbind numaĭ de cele sĕlbatice, lupĭ, urşĭ, vieḑurĭ se adăpostesc in munţĭ.— *Vegetalele* sunt representate prin pădurĭ seculare de stejarĭ, pinĭ, braḑĭ, fagĭ mestécănĭ.—*Mineralele* sunt bine representate; *Pirita* se găsesce la Argintăria veche, la Malul negru, la Sări şi pe albia rîuluĭ Câlnăŭ. *Sarea gemă* forméză munţiĭ de sare, aşa délul Sări pe valea Râmniculuĭ, la Sări pe valea Sărăţeluluĭ şi la Sări în munţiĭ Sări; *Lignit* se găsesce la Pliscu, lângă cătunul Lindilarĭ în délul Hârjea, la Modrenĭ pe valea Câlnăuluĭ. *Petroliŭ* se găsesce la Valea rea şi Scropus. *Ape minerale*, afară de Baltaalbă se maĭ găsesc 8 isvóre de apă sulfurósă; una, cea maĭ importantă la Bisoca, care e sulfurósă şi sărată, Poiana Mărului e sulfurósă dulce, la monăstire aluĭ Bârsache, pe pârîul Furul între munţiĭ Purcelu şi Carâmbu, e sulfuros, dar puţin important, fiind aşeḑat in marginea gârleĭ, aşa că la cea maĭ mică crescere a apeĭ ei se astupă; maĭ sunt şi *fierbătorĭ* la muntele Clocotiş, pe malul drept al Milcovuluĭ.

Ocupaţiunile locuitorilor. Cea maĭ mare parte din locuitorĭ se ocupă cu agricultura. In 1891—92 s'aŭ cultivat 139.946 hect. şi contingentul cel maĭ mare l'aŭ dat grîul, porumbul, secara şi viile; avênd pentru aceste 218 maşine şi instrumente agricole.—Crescerea vitelor iar este o ocupaţiune principală a locui-

[illegible] sunt in tot judeţul [illegible] vite, dintre carĭ: 20,967 [illegible] măgari, 77,830 vite [illegible] 134 810 oĭ, 21.686 [illegible] capre — *Viile* s'aŭ [illegible] pe [illegible] hect. şi aŭ dat [illegible] hl., 12 259 hl. [illegible] sunt şi 1019 stupiĭ, [illegible] kgr. miere şi [illegible] *Industria* [illegible] este, se prac- [illegible] judeţului. *Co-* [illegible] importul de [illegible], şi in ex- [illegible] vite şi vin. [illegible] prin cele 5 [illegible] de fier [illegible] Gugesci,

[illegible] sunt: [illegible] Focşani, ce [illegible] Calea na- [illegible] căile [illegible] la Jitia, [illegible] la [illegible] de căi [illegible]

[illegible]

[illegible] numai: [illegible] Cele [illegible] sunt [illegible] Mare, [illegible] Radu cel [illegible] Muntenesc: [illegible] Şte- [illegible] la

Turcĭ, iar el intră în Râmnic[illegible], şi pune fundamentele biserice[illegible]ĭ Piatra saŭ Domnésca. Cu puţ[illegible] n inainte de Ţepeş, se luptase c[illegible]u Turciĭ, şi se ştie şi astă-dĭ loc[illegible]ul de unde işĭ făcea el ţepele pen[illegible]n- tru Turciĭ prisonierĭ; este *dĕlu*[illegible]*l Ţĕpa* in plasa Oraşul, comun[illegible]a Odobasca. Ştefan a bătut p[illegible]e Radu, la *Cursul apeĭ*, care n[illegible]u l'am găsit nicăerĭ, şi noĭ am so[illegible]- cotit, că este cursul apeĭ Râm[illegible]- niculuĭ, şi in adevĕr la Mărti[illegible] - nescĭ, bătrâniĭ spun că ţi[illegible] minte de o bătalie intre Dom[illegible] nul Ştefan şi Radu. Din acest timp a rĕmas liniştit, dór numaĭ semnalăm trecerile armatelor turcescĭ, in Polonia, pentru rĕs- boele lor. — La 1785 declarân- du-se rĕsboiŭ intre Turcĭ şi Ruşĭ, Ruşiĭ in unire cu Austriaciĭ bat de stâng pe Turcĭ la Mărti- nescĭ (vedĕ acest nume); la 1789 după care se incheie armistiţiul de la Focşanĭ; dar rĕsboiul con- tinuă in anul următor, şi se ter- mină numaĭ prin pacea de la Bucurescĭ 1812, când Ruşiĭ iaŭ Basarabia. Pănă la 1862 el purta numele de Siam Ramni- cul (in privinţa acestuĭ nume, vedĕ oraşul Râmnicu-Sărat) şi re- sedinţa luĭ era in Focşanii mun- tenescĭ, iar de atuncĭ işĭ schim- bă numele in cel de Râmnicu- Sărat, şi-şĭ mută capitala sa

în târgul Râmnicu-Sărat, care de atuncĭ se ridică încetul cu încetul, se înfrumuseţéză, şi cu timpul va deveni un mare antreposit al productelor din acest roditor judeţ.

Relatĭv la agricultura judeţuluĭ, daŭ aci «Raportul comisiilor agricole din Muntenia» extrasă din analele statistice ale ţăreĭ Românescĭ, din anul 1860 făcute de Marţian :

Agricultura în judetul Râmnicu-Sărat a început a se lăţi încă din anul 1840. Proprietariĭ se folosiaŭ pe atuncĭ după acele locurĭ numaĭ cu a 5-a parte din întregul folos ce trag astă-ḑĭ, căcĭ în loc de a vinde grâŭ, porumb şi alte producte pe la schele (porturĭ) ca astă-ḑĭ, atuncĭ luaŭ alte folóse cu totul neinsemnate, spre pildă, din vênḑarea de lemne, de mărăcinĭ, din ḑeciuiala micilor petice de pământ, ce se lucraŭ, şi după fâneţe, carĭ precum se demonstră, nu puteaŭ procura proprietarilor de cât a 5-a şi a 6-a parte din intregul venit ce pot trage asta-ḑĭ.

Din productele ce se cultivă în tot judeţul priesce maĭ bine porumbuluĭ şi în parte grâuluĭ şi orzuluĭ în plăşile Râmnicu de sus, Marginea de sus, Râmnicu de jos, Gradiscea şi o parte din plasa Marginea de jos, şi ovĕzuluĭ în plăşile Gradiscea, Marginea de jos şi o parte din Râmnicu de sus.

Causele, carĭ favoriséză priirea productelor arătate maĭ sus sunt: în cele d'intâĭ treĭ plăşĭ pentru grâŭ, situaţia şi înălţimea loculuĭ; iar la cele-l'alte producte este chiar calitatea pământuluĭ, care este prea fertil; precum asemenea pentru orz este că, câte trele plăşile, fiind de câmp cu locurĭ nisipóse şi climatul maĭ dulce îĭ este în profit.

S'ar maĭ putea introduce, precum grâul băian de tómnă si griul de Banat de tómnă, cărora le priesce bine în tot judeţul.

Climatul este sănătos şi dulce; pământul este bun, favorizat de plóe, precum şi încercările făcute.

Pământul din care maĭ inainte nu se trăgea nicĭ un folos saŭ prea puţin, s'a îmbunătăţit simplu prin curăţire, căcĭ asemenea locurĭ eraŭ pline de păduri şi mărăcinĭ; ast-fel dar prin curăţire şi cultivare aŭ devenit a fi cele maĭ fertile.

Româniĭ cunosceaŭ prea bine fertilitatea pământuluĭ lor, căcĭ aveaŭ proba evidentă: rodirea ce producea puţina lor semănă-

tura de atuncĭ, dar pentru că productele nu se exportaŭ, eraŭ siliţĭ a nu-şĭ intinde acéstă agricultură; dar când a început exportul, agricultura şĭ-a luat avènt.

Greutăţile, ce întâmpinaŭ locuitoriĭ în cultivarea pămêntuluĭ, n'aŭ fost din causa lipseĭ de instrumente moderne, de plugurĭ, ci de aceia că noĭ nefiind în relaţiunĭ comerciale cu statele ce aveaŭ necesitate de productele nóstre, locuitoriĭ nu puteaŭ face arăturĭ maĭ marĭ, de cât acelea satisfăcătóre consumaţiuniĭ dinăuntru, îndată însă, ce porturile nóstre s'aŭ pus în mişcare, plugăria s'a întins din ce în ce maĭ mult, până ce a ajuns la gradul ce vedem astă-ḑĭ; nefiind nicĭ de cum lipsa vitelor; una din causele ce aŭ împiedicat desvoltarea agriculturei, fiind de toţĭ cunoscut că pămêntul nostru maĭ înainte, era plin de vite în tóte speciile şi în numĕr mult maĭ mare de cât astă-ḑĭ şi probă despre acestea avem chiar marca judeţuluĭ, care este un cal, ceea-ce arată că era plin de hergheliĭ, în vreme ce astă-ḑĭ abia se maĭ găsesc câte-va.

Nimic nu s'a întrebuinţat cu folos până astă-ḑĭ pentru ameliórea agriculturei şi a pămêntuluĭ din acest judeţ, de c
ştie populaţiunea în culti
pămêntuluĭ şi aflarea loc
pentru desfacerea produ
lor; căcĭ nimenĭ din ceĭ
ocupaŭ cu agricultura păn
luĭ, n'aŭ întrebuinţat de
mendamente fisiologice,
nice, saŭ chimice; căcĭ
fi influenţat Statul, com
saŭ vre-o altă societate d
ticularĭ, asupra moduluĭ
meliorare a pămêntuluĭ
cultivăreĭ luĭ, se crede că
putut produce şi bogatul
tinsul judeţ Râmnicu-Sărat
multe şi în maĭ marĭ can
felurimĭ de producte ce v
că se produc aşa de bine
părţĭ.

Ceea-ce a influenţat asupr
duluĭ de ameliorare a păm
luĭ şi a agriculturei din
judeţ aŭ fost deschiderea
róselor porturĭ pentru de
rea productelor, precum
gile ce s'aŭ dat cu privi
aceste lucrurĭ.

Legile privitóre la aces
meliorărĭ aŭ fost: Regulam
organic; legiurile prinţulu
bescu, şi maĭ în urmă a
ţuluĭ Ştirbeĭ, carĭ aŭ contr
mult la înflorirea agriculture
acest judeţ.

In ceea-ce privesce star
conomică a judeţuluĭ şi

rială a locuitorilor, daŭ aci *o visitaţie în plasa Oraşuluĭ* de Alexandru Perieţénu, extrasă din analele statistice ale luĭ Marţian şi care se póte aplica, cu fórte micĭ deosebirĭ, întreguluĭ judeţ.

In comunele de câmp ale acesteĭ plăşĭ, ómeniĭ aŭ portul câmpenesc; hainele lor maĭ tóte: precum iţarĭ, sucmane şi tot ce este de pânză le fac soţiile lor în casă; mulţĭ îşĭ fac singurĭ, cojóce şi chiar căciulĭ din pielea oilor.

Scórţe frumóse şi bine ţesute, prosópe, ştergare, feţe de pernă brodate cu lână, colorate pe marginĭ şi o mulţime de obiecte făcute de mână, se lucréză de femeile ţăranilor prin casele lor.

Ceĭ ce aŭ vite se nutresc cu laptele, brânza şi untul lor, afară de nutrimentul general al sătenilor, care este mămăliga şi câte-va legume; rare-orĭ cumpără şi carne; peştele sărat se vede maĭ des pe masa lor, fiind maĭ spornic la mâncare.

Cât pentru producte, puţinĭ sunt carĭ fac maĭ cu prisos, ast-fel în cât peste cantitatea necesară îndestulăriĭ lor, să le maĭ prisoséscă şi pentru vêndare. Aceştia sunt ceĭ ce aŭ vite maĭ multe.

Vitele acestea sunt prea rĕŭ îngrijite; coşare în care să se adăpostéscă de vreme rea, locuitoriĭ nu aŭ. In cele maĭ multe sate nu se află nicĭ măcar câte-un buhaĭ (taur), pentru întreţinerea specieĭ. Ar fi de dorit ca guvernul să indatoreze fie-care comună a avea câte un buhaĭ de rasă bună, fiind-că specia degeneréză pe nesimţite.

Prea puţinĭ locuitorĭ aŭ grădinĭ pentru legumĭ şi zarzavat. Nu dór-că nu le-ar cultiva pe cele maĭ neapărate, cum cépa etc. dar proprietariĭ şi arendaşiĭ nu vor să lea dea locurile nesesare pentru acest fel de culturĭ.

Locuitoriĭ sunt în genere mijlociĭ de stat, la faţă ócheşĭ şi smeţĭ, cu părul negru şi castaniu, puţinĭ sunt bălanĭ şi cu părul galben; în privinţa staturiĭ sunt uniĭ bine-făcuţĭ, înalţĭ, pe faţa lor e zugrăvită blândeţea, respectul şi supunerea.

Simţul religios e tare înrădăcinat la dinşiĭ, aşa precum înţeleg eĭ religia, adică redusă la formele exterióre şi materiale. In ţilele de sĕrbătorĭ marĭ bisericele sunt pline de ómenĭ de tot felul şi de tótă vârsta, de multe-orĭ staŭ şi pe afară neîncăpênd înăuntru. Este dureros

însă a mărturisi că în unele comune nu se află de loc biserici, și ce e mai de mirat, că multe din acele comune sunt monăstirescĭ; ast-fel comuna Golescĭ și cea maĭ mare parte din comuna Slobozia-Ciorăscĭ, aparţin bisericeĭ Sf. Ión din Focșanĭ; iar biserică nu aŭ; ast-fel este comuna Lămoteșcĭ (aḑĭ e sat al comuneĭ Mândrescĭ), monăstireĭ Râmnicu-Sărat, care, de și are biserică, dar e atât de părăginită în cât locuitoriĭ intră cu frică într'ênsa să nu se dărâme; cu tóte acestea, asemenea monăstirĭ sunt dotate cu bogăţiĭ marĭ prin testamentele strămoșilor nostri și prin acele testamente li se pun îndatoririĭ de a face îmbunătăţirĭ de tot felul și de ajuta pe ceĭ în nevoe. Eĭ bine, am observat cu ocasiunea recensiuniĭ, prin comunele monăstirescĭ clăcașiĭ sunt maĭ săracĭ, și în maĭ mare miserie. Uniĭ n'aŭ nicĭ-o vitișóră și locuinţa în care se adăpostesc face rușine speţeĭ omenescĭ. Am observat iară că preoţiĭ de multeoriĭ nu fac serviciul Duminica ci ţin biserica inchisă ca în ḑilele de lucru. Ar trebui cel puţin să se ia măsurĭ, pentru îndeplinirea acestora, ce sunt datorĭ, dacă nu putem aștepta de la noi preoţĭ alte serviciĭ morale în comună, din pricina stăreĭ de ignoranţă în care se află.

La muncă locuitoriĭ es de diminéţă, femeile și copiiĭ maĭ măriceĭ iĭ insoţesc și-ĭ ajută la lucru, iar acasă se întorc séra pe la aprinsul lumânărilor.

Copiiĭ aŭ mare supunere către părinţĭ; de micĭ se deprind la muncă și-ĭ îndeletnicesc treptat cu vârsta lor; ar fi de dorit ca să le lase și timp de a merge și la șcólă.

Petrecerile lor sunt: vara pe la cârciumĭ și la dulapurĭ, unde fac hore marĭ și danţurĭ naţionale și se petrec felurite glume între flăcăĭ și fete; iar iarna petrec maĭ cu sémă pe la munţĭ, carĭ în acest timp ale anuluĭ se fac multe.

In ḑilele de lucru femeile și fetele se adună adesea împreună la câte una din ele cu casa maĭ încăpătóre și acolo lucréză, torc, taie, scarmănă lână, până târḑiŭ nóptea; aceste adunărĭ se numesc șeḑătorĭ.

Sărbătorile se păzesc cu mare sfinţenie de dînșiĭ, dar eĭ ţin și alte multe ḑile necerute de biserică, numaĭ fiind-că așa aŭ apucat de la părinţiĭ lor și cred prin tradiţie, că dacă ar munci în acele ḑile, li s'ar întâmpla felurite neajunsurĭ în cursul anuluĭ; ast-fel sunt ḑilele numite

filipi, în carĭ, de ar lucra, cred eĭ, li se vor bântui vitele de lupĭ; sărbătorile *Rusaliilor*, pe carĭ le ţin o săptămână întrégă, şi alte multe. Cât timp preţios nu s'a pierdut pentru munca câmpuluĭ şi a pământuluĭ în general prin aceste prejudiţiĭ! Si cu tóte acestea, preoţiĭ în loc să predice contra lor, par a le întreţine prin conduita lor.

Ḑilele de post sunt ţinute cu cea maĭ mare sfinţanie; a mânca carne în una din acele ḑile, consideră eĭ a fi cea maĭ mare crimă.

Locuitoriĭ suferă multe nedreptăţĭ din partea arendaşilor, iar dregătoriĭ nu-ĭ aud. Am avut ocasia să mĕ încredinţez că eĭ sunt îndatoraţĭ maĭ în tot-d'auna a munci maĭ multe ḑile arendaşuluĭ de cât cele ce sunt datorĭ prin învoelĭ. Locurile de arată şi islaz, în multe părţĭ nu li se daŭ pe deplin, iar în alte părţĭ li se daŭ neroditóre, pe când cele roditóre se daŭ la streinĭ. Am vĕḑut ducêndu-se neomenia până acolo, în cât să se îndatoreze la clacă femeĭ vĕduve desăvârşit sărace, înconjurate de o mulţime de copiĭ goĭ şi flămânḑĭ, şi acésta numaĭ pentru locul de casă ce i s'a dat. In comunele Mândrescĭ şi Lămotescĭ, nicĭ dascăliĭ bisericilor nu sunt scutiţĭ de clacă. Dăjdiĭ maĭ marĭ de cât cele legiuite încă am dovedit că s'aŭ implinit (s'aŭ luat, s'aŭ perceput), şi se împlinesc (percep) de la locuitorĭ, prin îngăduinţa sub-administratoruluĭ local.

Când se adună maĭ mulţĭ la un loc, vorbirile lor sunt despre nedreptăţile ce li se fac; iată un exemplu: «Măĭ, nea Badeo, ce ḑicĭ tu de năpăstuirile astea ce se fac prin tóte de către stăpânirile nóstre de aci şi de către proprietarĭ? In orĭ-ce chip tot cel maĭ nevoios şi maĭ sărac e împilat şi la stréjă, şi la beilicurĭ şi la cheltuelile pentru lemnile piketelor şi la cele ce trebuesc pentru zapciĭ, pomojnicĭ şi dorobanţĭ, şi la dare de grănicerĭ. Nu luară maĭ deună-ḑi pe feciorul luĭ nea Stan de grănicer, pe când altul în sat are maĭ mulţĭ şi sunt cu dare de mână, iar el, biet, numaĭ pe el îl avea?» — «Ómenĭ bunĭ, le rĕspund ceĭ către carĭ eĭ se tânguesc, tótă nădejdea să ne fie la Bucurescĭ, ca să lumineze D ḑeŭ pe stăpânirile de acolo ca să vedem ceva îndreptărĭ şi mângâere; de unde să ştie stăpânirile de acolo, ce fac astea de pe aicĭ; căcĭ stăpânirile ce sunt acuma la Bucurescĭ nu sunt ca acele, ce aŭ fost în vremile

trecute; nu vedeţĭ voĭ din instrucţiile, raporturile carĭ ni le citesce logofătul nostru, cât tot pentru noĭ se ḑice că să nu ni se maĭ facă nedreptăţĭ, şi să ne ia în băgare de sémă nevoile şi lăcrămaţiile (reclamaţiile) fără părtinire? Alea, ştiţĭ voĭ, sunt tot de la stăpânirile din Bucurescĭ. Dar cine să spuie stăpânirilor din Bucurescĭ cele ce se petrec pe aicĭ? — Insă bun e Dumneḑeŭ, cu încetul s'o face îndreptare la tóte, căcĭ de când am dobândit un Vodă peste amêndouĕ ţările, mult aŭ avut şi stăpânirile de făcut. Noĭ să ne rugăm cu nevestele şi copiiĭ noştri pentru a lungi Dumneḑeŭ ḑilele şi fericirea bunelor stăpânirĭ, ce sunt acum la Bucurescĭ, ca să putem scăpa şi noĭ odată de nevoile nóstre».

Acest judeţ fiind învecinat cu Moldova, Evreiĭ s'aŭ întins şi pe aicĭ pe la ţară. Uniĭ sunt şi arendaşĭ, şi este o nenorocire pentru ţăranĭ. Cele maĭ marĭ năpăstuirĭ şi apăsărĭ suferă de la eĭ, căcĭ dregătoriile ţin cu dînşiĭ şi apoĭ este un ce degradator şi demoralisator pentru ţăranul nostru să vaḑă pe ovreĭ, pe care el îĭ despreţuesce, că aŭ autoritate asupra luĭ şi 'l jócă cum îĭ place.

O bólă numită *dalac* bântuie rĕŭ vitele prin acéstă plasă şi ar trebui ca stăpânirea să găséscă mijlóce, pentru a o stârpi.

Am observat iar pe la comune pânea, lumânările, mălaiul şi alte obiecte de hrană, sunt mult maĭ próste şi maĭ scumpe de cât prin târgurĭ. Ar fi bine ca să se ia mĕsurĭ ca cel puţin aceste obiecte să se vêndă cu acelaşĭ preţ, dacă nu şi maĭ eftine.

Risipiţĭ, comună rurală în plasa Oraşuluĭ, pe malul drept al rîuluĭ Milcov.

Şĭ-a luat *numele* de la împrejurarea că are casele respândite, risipite.

Este *aşeḑată* în partea de miaḑă-nópte a judeţuluĭ, la 39 km. spre Nord-Est de oraşul R.-Sărat şi în partea răsăriténă a plăşiĭ Oraşul, la 19 km. de com. Cotescĭ, reşedinţa plăşiĭ. Comunele învecinate sunt: Mândrescĭ la 4 km., Gologan la 8 km., Slobozia-Ciorăscĭ la 10 kilom., Golescĭ la 10 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu com. Mândrescĭ, de care se desparte prin rîul Milcov, la răsărit cu com. Rastóca (din jud. Putna), la apus şi miaḑă-ḑi cu com. Slobozia-Ciorăscĭ.

Este o comună *de câmp*, n'are délurĭ importante în raionul eĭ.

Riul *Milcov*, e singurul care o udă de la Vest la Est, și care formézā la apusul comuneĭ lacul *Argintoianu;* maĭ are 64 puțurĭ (8 m. adâncime).

Alt *cătun*, afară de cel de reședință, nu maĭ are.

Suprafața comuneĭ e cam de 1631 hect., din carĭ 100 hect. vatra satuluĭ, 731 hect. ale locuitorilor și 800 hect. ale proprietățiĭ particulare.

Populația este de 275 familiĭ, carĭ cuprind 1154 suflete; după sex: 549 bărbațĭ și 555 femeĭ; după starea civilă: 270 căsătoriți, 834 necăsătoriți, 50 văduvĭ; după cultură: 101 sciŭ carte; toțĭ românĭ ortodoxĭ.

In comună e o *biserică* cu hramul *Sfinții Voivoți*, zidită în anul mântuiriĭ 1859 de locuitorĭ, sub conducerea unuĭ óre-care Mihail Ionescu; are 1 preot și 2 cântăreți.

Comuna are o *școlă* de băeți, fundată în 1857 de locuitorĭ, cu 1 învățător și cu 48 elevĭ înscrișĭ, 21 promovațĭ (1892—1893).

Calitatea pământuluĭ e bună, fiind format de aluviunile rîuluĭ Milcov; ca *cultură* a pământuluĭ, comuna are: 1151 hect. arabile, 380 hect. imaș, 6 hect. viĭ; în ceea ce privesce *întinderea* și *producerea* semănăturilor pe anul 1892, avem cele următóre: 66 hect. grâŭ cu 5284 hl. (18 hl. de 1 hect.), 40 hect. orz cu 480 hl. (12 hl. de 1 hect.), 37 hect. ovĕz cu 296 hl. (8 hl. de 1 hect.), 1011 hect. porumb cu 14.154 hl. (14 hl. de 1 hect.).

Ocupațiunile locuitorilor maĭ însemnate sunt: *agricultura*, avênd pentru acésta și 150 plugurĭ; *crescerea vitelor*, existând în comună 1985 capete, din carĭ 388 boĭ, 304 vacĭ, 56 caĭ, 215 epe, 1055 oĭ, 117 râmătorĭ; *industrie* maĭ nu există; se află în comună 1 móră cu aburĭ; *comerțul* însă e activ și constă în importul de instrumente agricole, coloniale și vestminte și în exportul de cereale și vite; *transportul* productelor se face prin gara Cotescĭ, la 9 km. spre apus de comună; maĭ sunt în comună 10 comercianțĭ: 9 cârciumarĭ și 1 băcan.

Căile de comunicație sunt simple drumurĭ vicinale: 1. spre Mândrescĭ; 2. spre orașul Focșanĭ; 3. spre Golescĭ și gara Cotescĭ spre Hângulescĭ-Măxinenĭ; 5. spre Gologan-Obilescĭ-Mărtinescĭ; 6. spre Slobozia-Ciorăscĭ-Poplescĭ, Plăinescĭ-R.-Sărat.

Budgetul. Comuna are 250 contribuabilĭ; veniturile sunt de 4830 leĭ 33 banĭ, iar cheltue-

lile de 4800 leĭ 06 banĭ, remănând un excedent in plus de 30 leĭ 27 banĭ; contribuţiunile comuneĭ se urcă la 5225 leĭ 55 banĭ.

Istoric. Este una din comunele cele maĭ vechĭ împreună cu Cotescĭ, Faraónele; bătrâniĭ spun, că de maĭ bine de 400 anĭ există ea, decĭ din secolul XV, ceea ce este o vechime respectabilă.

Robésca saŭ **Moşescĭ**, pădure în plasa Râmnicu de sus. Veḑĭ Moşescĭ.

Robescu, lac în plasa Marginea de sus, comuna Voetin, format de ploĭ şi de revărsările pârîuluĭ Coţatcu, în partea de răsărit, comunicând cu lacul Negru din comuna Bălescĭ; şĭ-a luat numele de la un fost proprietar, Robescu Voetinénu, ce avea acéstă moşie; malurile sale sunt acoperite cu stuf şi rogoz, din carĭ locuitoriĭ fac rogojinĭ; — produce caracudă măruntă, ce se consumă de locuitorĭ.

Robescu -Căşeria luĭ, vechiŭ piket cu No. 82, spre Moldova, în plasa Marginea de jos, spre apus de comuna Măicănescĭ.

Rogoz, sat în plasa Marginea de sus, căt. com. Slobozia, spre apus de cătunul de reşedinţă, pe pârîul Rogoz, de unde şĭ-a luat numele; e maĭ mult o împărţire a cătunuluĭ Slobozia.

Rogoz, pârîŭ în plasa Marginea de sus, comuna Slobozia, isvorăsce din délul Trăistenilor, udă cătunul Rogoz şi schitul Rogoz, unde forméză o baltă şi se varsă în pârîul Slobozia.

Rogoz, lac în plasa Marginea de sus, comuna Slobozia, lângă schitul Rogoz, format de pârîul cu acelaşĭ nume; produce caracudă măruntă, ce se consumă de locuitorĭ.

Rogoz-Văraţĭ, pădure în plasa Marginea de sus, comuna Slobozia, ţine de circumscripţia VII silvică, ocolul Văzărescĭ, lângă schitul Rogoz, 675 hect. (1015 hect. din carĭ 15 ale Statuluĭ, după biuroul silvic); esenţe: stejar, fag, jugastru.

Rogoz, schit în plasa Marginea de sus, comuna Slobozia, depărtare de 2 ore de oraşul Râmnicu-Sărat. El a fost fundat în anul 1825 de către Constantin Ghimulea (Robescu) şi Maria C. Ghimulea, soţia sa. Inainte de acésta a maĭ fost o biserică de

lemn, locuită de părinţiĭ ruşĭ (după carĭ şi poiana dinprejurul schituluĭ pórtă numele de Poiana Ruşilor), aĭ căreĭ fundatorĭ aŭ fost Manea şi Arménca Presvitera, nu se scie când însă.— Intre obiectele vechĭ maĭ preţióse, sunt: Un hrisov dat de Grigore Ghica Voevod, în anul 1828, Fevruarie 15, prin care înzestréză schitul cu 6 scutelnicĭ, 6 posluşnicĭ, recunoscêndu-ĭ mănăstireĭ dreptul de a priimi pe fie-care an câte 30 bolovanĭ de sare din salinele Slăniculuĭ, pe care aţĭ nu le maĭ are, căcĭ aŭ trecut la Stat de la secularizare. Acéstă mănăstire se administréză de o stariţă, ajutată de un consiliŭ economic şi unul spiritual; sunt 12 monahe, 2 preoţĭ şi 2 surorĭ.

Românescĭ, dél în plasa Marginea de sus, comuna Slobozia, se desface din délul Gurguiatu, brăsdéză apusul comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ.

Românescĭ, pădure în plasa Marginea de sus, aşeţată pe délul Românescĭ, comuna Slobozia, e o parte din pădurea Rogoz. — Veţĭ Rogoz-Văraţi, pădure.

Roşcarĭ, dél în plaiul Râmnicu, comuna Dumitrescĭ, se desface din délul Lupan, brăsdéză partea nordică a comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ.

Roşcarĭ, numire vechie a cătunuluĭ Dumitrescĭĭ de jos, comuna Dumitrescĭ, plaiul Râmnicu, de la familia de moşnenĭ, Roşcarĭ.

Roşcarĭ, sat în plaiul Râmnicu, com. Dumitrescĭ, e o sub-diviziune a cătunuluĭ de reşedinţă, Dumitrescĭĭ de sus; şĭ-a luat numele de la familia de moşnenĭ, Roşcarĭ, carĭ aŭ venit şi s'aŭ stabilit aci.

Roşie-apa, pâriŭ în plaiul Râmnic, com. Jitia. Veţĭ Apa roşie.

Roşu-délul, culme în plaiul Râmnicu, com. Jitia, se desface din vêrful Lacul cu Richiţĭ; se întinde printre pâraiele Turburea şi Cerbuluĭ, afluenţĭ aĭ rîuluĭ Râmnicu-Sărat; vêrful principal este *Délul roşu*, acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Roşu, dél în plasa Oraşuluĭ, com. Cotescĭ, brăsdéză apusul comuneĭ; e acoperit cu semănăturĭ.

Rotărescĭ, sat în plasa Oraşul, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Vêrteşcoĭ; şĭ-a luat numele de la ocupaţia locuitorilor, rotăria; este aşeţat în mijlocul comuneĭ,

pe malul drept al riului Milcov; are o întindere de 25 hect., cu o populaţie de 47 familiĭ, cu 235 suflete, 40 contribuabilĭ; 7 sciŭ carte; are o biserică şi şcóla comuneĭ.

Rotăria, pârîŭ în plaiul Râmnicu, com. Chiojdenĭ, isvorăsce din délul Lupanuluĭ, udă partea apusană a comuneĭ şi se varsă în rîul Motnaŭ, pe drépta luĭ.

Rubla, movilă naturală în plasa Râmnicu de sus, com. Bălţaţĭ, lângă cătunul Rubla, fost punct trigonometric de observaţie; e arată necontenit de locuitorĭ.

Rubla, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Bălţaţĭ, nu se scie de unde şĭ-a luat numele, în partea de răsărit, la 2 km. spre răsărit, pe gârla morilor; are o întindere de 15 hect., cu o populaţie de 318 familiĭ, cu 890 suflete, 113 contribuabilĭ; 58 sciŭ carte; are o biserică.

Ruget, pârîŭ în plasa Marginea de jos, com. Tâmboescĭ, isvorăsce din délul Trăistenilor, udă apusul comuneĭ şi merge de se varsă în rîul Slimnic, pe drépta luĭ.

Ruginos, pârîŭ în plasa Marginea de jos, comuna Bălescĭ, se formézĕ din ploĭ, udă la miadă-zi comuna, şi se varsă în balta Negru.

Runcu, dél în plasa Marginea de sus, com. Popescĭ, se desface din délurile Măgura, brăsdézĕ comuna la apus; e acoperit cu păşunĭ şi semănăturĭ.

Runc, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Popescĭ, la pólele déluluĭ Runcu, de unde şĭ-a luat numele, la 500 metri spre Sud de cătunul de reşedinţă; are 12 hect. întindere cu o populaţie de 132 familiĭ, cu 608 locuitorĭ, 116 contribuabilĭ; 104 sciŭ carte; are o biserică.

Ruptura, pârîŭ în plasa Oraşul, comuna Odobasca, isvorăsce din culmea Scoruşuluĭ, udă Nordul com. şi se varsă în rîul Râmna, pe stânga luĭ.

Ruşilor -poiana, dél în plasa Marginea de sus, comuna Slabozia, în partea de apus; e acoperit cu păşunĭ.

Ruşiĭ, pădure în plasa Marginea de sus, com. Slobozia, numită ast-fel pentru că se afla lângă schitul Rogoz, în care eraŭ călugărĭ ruşĭ; face parte din pădurea Rogoz.

S.

Salcia, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Valea Sălcieĭ, se desface din culmea Câmpulungénca, brăsdéză apusul comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Salcia, sat în plasa Marginea de jos, cătunul comuneĭ Slobozia-Mihălcenĭ, şĭ-a luat numele de la moşia Salcia; este aşeḑat pe rîul Râmnicu-Sărat, la 1 km. spre Nord de cătunul de reşedinţă, Slobozia-Mihălcenĭ; are 40 hect. întindere cu o populaţie de 50 familiĭ, carĭ cuprind 124 suflete, 60 contribuabilĭ; 15 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Salcia, sat în plasa Marginea de sus, căt. comuneĭ Gologan, aşeḑat în câmp, la răsărit de cătunul de reşedinţă; întinderea şi populaţia sunt socotite în acelea ale căt. de reşedinţă, Gologan.

Salcia -la, han în plasa Marginea de jos, com. Slobozia-Mihălcenĭ, pe drumul ce duce de la acéstă comună la Mărtinescĭ şi Râmnicenĭ.

Salcia ariciului -la, han în plasa Marginea de jos, com. Gulianca, cătunul Ariciu, pe drumul ce duce spre Vâlcele şi Balta albă.

Salcia-Călcăĭ, vechiŭ piket cu No. 63, spre hotarul Moldoveĭ, în plasa Marginea de jos, comuna Gologan, la răsărit, în câmp; aḑĭ e han pe drumul ce merge la Răstóca (jud. Putna).

Sălcieĭ -valea, numire de dél, comună, cătun, în plaiul Râmnicu, com. Valea Sălcieĭ. Veḑĭ Valea Sălcieĭ.

Sălciilor -iazu, iaz în plaiul Râmnicu, com. Valea Sălcieĭ, format de rîul Câlnăŭ în răsăritul comuneĭ; pe dênsul se află 2 morĭ.

Sălciilor -iazu, lac în plasa Râmnicu de jos, com. Socariciu, format de vărsătura heleşteuluĭ Socariciu; produce crap, ştiucă şi caracudă, ce se consumă de locuitorĭ.

Sălcióra, comună rurală în plasa Râmnicu de jos.

Şĭ-a luat *numele* de la moşia Sălcióra.

Este *aşeḑată* în partea de

Sud a judeţului, la 13 kilometri spre S.-E. de oraşul Râmnicu-Sărat şi în partea de Est a plăşii, la 8 km. spre N. E. de com. Bălăceanu, reşedinţa plăşii. Comunele învecinate sunt: Gherghesa la 4 km., Boldu la 6 km., Balta albă la 10 km.

Se mărginesc la Nord-Vest cu com. Boldu, la Sud-Est cu Gherghesa şi la Sud-Vest cu Bălăceanu.

Este o comună de câmpie, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Pârâul [illegible] se vărsă la apus de la Nord-Vest la Sud-Est, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] sf. *George* şi *sfânta Ecaterina*, zidită la 1846 de clucerul Costache Niculescu Câţă; cu 217 lei venit şi cu deservenţi: 1 preot, 1 cântăreţ, 1 paracliser.

Comuna are o *şcoală de băeţi*, fundată în 1886 de comună, cu 1 învăţător şi 53 elevi înscrişi, 5 fete, 30 promovaţi (4 fete) 1892—93.

Calitatea pământului este bună; *cantitatea* a pământului, comuna are 1261 hectare arabile, 500 hect. imas., 55 hect. pădure, 20 hect. lăncete; iar în privinţa *semănărilor* şi *producerii* semănăturilor pe 1892, avem: 250 hect. grâu cu 5250 hl. [illegible] hl. de 1 hect., 450 hect. secară cu 5100 hl. [illegible] hl. de 1 hect., 550 hect. [illegible] cu 4450 hl. [illegible] hl. de 1 hect., 5 hect. [illegible] cu 100 hl. [illegible] de 1 hect.

[illegible] locuitorilor sunt: *agricultura*, având 120 pluguri, [illegible] *realm.*, având 2222 [illegible] din care [illegible] bov., 215 vaci, [illegible] 133 epe, 1260 oi, 145 [illegible] [illegible] e [illegible]; *comerţul* e [illegible] şi constă în [illegible] de cereale, [illegible] agricole şi [illegible], şi în exportul de cereale şi vite; *transportul* se face prin gara oraşului Râmnicu-Sărat, la 14 km. spre N.-E. mai sunt şi 7

comercianţĭ, din carĭ 1 băcan şi 3 cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt drumurĭ vicinale spre: 1. Obidiţĭ-Râmnicu-Sărat; 2. Boldu; 3. Balta-Albă; 4. Gherghésa-Amara; 5. Bălăcénu.

Budgetul Comuna are 164 contribuabilĭ; veniturile sunt de 3639 leĭ 17 banĭ, iar cheltuelile de 3581 leĭ 02 banĭ, remănând un excedent de 58 leĭ 15 banĭ; contribuţiunile sunt de 9915 leĭ 61 banĭ.

Portul locuitorilor e cel naţional, uniĭ pórtă şi costumul nemţesc saŭ podgorienesc.

Săpata, movilă naturală in plasa Râmnicu de jos, comuna Nisipurĭ, spre Nord; e arată de locuitorĭ, aşa că va dispare cu timpul.

Sărat-Isvorul, pâriŭ în plaiul Râmnicu, com. Jitia, isvorăsce din muntele Ulmuşor, udă apusul comuneĭ, şi se varsă în rîul Râmnicu-Sărat pe drépta luĭ; numit ast-fel din pricină că străbate locurĭ pline de sare şi carĭ iĭ săréză apa.

Sărat, lac în plasa Râmnicu de jos, com. Vişanĭ, in spre răsărit; apa sa este sărată-amară; decĭ sunt ape minerale.

Sărat-Râmnicu, numire de judeţ, oraş. Veḑĭ R.-Sărat.

Sărăţel, pâriŭ în plaiul Râmnicu, isvorăsce din muntele Ulmuşor, udă şi desparte comunele Bisoca de Jitia şi se varsă în rîul Râmnicu-Sărat; apa sa este sărată.

Sârbescĭ, sat în plasa Marginea de jos, cătunul comuneĭ Măxinenĭ, aşeḑat spre răsărit, la confluenţa Siretuluĭ şi Buzĕuluĭ;— populaţia e socotită în cătunul de reşedinţă.

Sârbuluĭ-Grădina, vechiŭ piket cu No. 77, în plasa Marginea de jos, com. Măicănescĭ, la răsărit; aḑĭ e han.

Sărĭ, dél în plaiul Râmnicu, comuna Jitia, se desface din muntele Ulmuşor, brăsdéză apusul comuneĭ, se întinde de-a-lungul pâriuluĭ Sărĭ; el conţine marĭ cantităţĭ de sare, ba chiar s'ar putea exploata şi a se face ocne, sarea fiind în vine întinse.

Sărĭ-Délu, sat în plaiul Râmnicu, comuna Jitia, aşeḑat la apusul comuneĭ, la pólele déluluĭ Sărĭ, pe pâriul Sărĭ; întinderea şi populaţia luĭ sunt socotite în acelea ale cătunuluĭ de reşedinţă

de care acum s'a despărțit, avênd 110 hect. întindere cu 50 familiĭ, 197 suflete, 74 contribuabilĭ, 25 sciŭ carte, toțĭ românĭ.

Sărĭ -Délu, numire vechie a cătunuluĭ Jitia de vale, din cătunul Jitia, tot din causa unuĭ dél de sare, ce se află lângă el.

Sărĭ -Valea, pârîŭ în plasa Orașuluĭ, comuna Andreașĭ, isvorăsce din vêrful Chitila saŭ Titila, udă apusul comuneĭ și se varsă în rîul Milcov; lângă el, la gura luĭ se află vechiul piket cu No. 5, spre hotarul Moldoveĭ.

Sărĭ -lacul din, lac în plaiul Râmnic, comuna Jitia, la hotarul către Bisoca, pe o poiană din délul Sărĭ, are apă sărată din pricina că are fundul de sare.

Sările, pârîŭ în plaiul Râmnic, isvorăsce din lacul din Sărĭ, desparte comuna Bisoca de Jitia, și merge de se aruncă în rîul Râmnicu, pe drépta luĭ, apa-ĭ este sărată, de óre-ce isvorul e sărat.

Săritóra, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Chiojdenĭ, isvorăsce din vêrful Măgura, brăsdéză apusul comuneĭ și se aruncă în rîul Râmnicu, pe stânga luĭ, e numit așa din pricina salturilor cursuluĭ sĕŭ, la gura luĭ se află cătunașul Săritóra.

Sat -gârla de lângă, pârîŭ în plasa Marginea de jos, comuna Bălescĭ, format din ploĭ, udă Estul comuneĭ, se varsă în lacul Negru.

Scărișóra, culme în plaiul Râmnic, se desface din délul Călnăuluĭ, curge printre pârîul Valea largă și Schitul, com. Buda, este acoperit cu pădurĭ; la pólele luĭ se află cătunășul Scărișóra.

Șchiopenĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul com. Mărgăritescĭ, așeḑat la Sud pe rîul Hârboca; are 1005 hectare și 82 familiĭ cu 306 suflete, 86 contribuabilĭ, 19 sciŭ carte, toțĭ românĭ, are o biserică.

Șchiopuluĭ -Valea, dél în plasa Râmnicu de jos, comuna Pardoșĭ, se desface din délul Stréja, brăsdéză răsăritul comuneĭ, este acoperit cu pădurĭ și pășunĭ.

Șchiopuluĭ -Valea, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul com. Pardoșĭ, așeḑat la Sud de ca-

tunul de reşedinţă, la pólele délului Valea Schiopului, are 16 hectare şi 28 familii cu 101 suflete, 22 contribuabili, 11 sciu carte, are o biserică.

Schitului -Délul, dél în plasa Oraş, comuna Cotescĭ, numit ast-fel fiind-că e aşeḑat lângă schitul de maicĭ, este acoperit cu păşunĭ.

Schitul, dél în plaiul Râmnic, comuna Jitia, în partea de miaḑăḑi a comuneĭ, este acoperit cu pădurĭ, numit ast-fel fiind-că e aşeḑat lângă schitul Poiana Măruluĭ.

Schitul, pâriŭ în plaiul Râmnicu, comuna Buda, isvorăsce din délul Gorunuluĭ, curge de-alungul luĭ, udă Nordul comuneĭ şi se varsă pe partea dréptă a rîuluĭ Râmnic.

Schitului -lacu, lac în plasa Oraşuluĭ, comuna Cotescĭ, numit ast-fel, fiind-că se află aşeḑat lângă schitul de maicĭ, produce caracudă măruntă, ce se consumă de locuitorĭ.

Scorușului -Culmea, şir de délurĭ din plasa Oraşuluĭ, se desface din vîrful *Scoruş* printre rîul Râmna şi Milcov, despărţindu-le basinurile şi lăsând la drépta şi la stânga micĭ délurĭ, ce se întind printre afluenţiĭ lor; aşa sunt *Ciocănel, Hoja, Priveghiŭ, Delénu, Cucul, Piciorul Nuculuĭ* etc.; el desparte comuna Broştenĭ şi Andreaşĭ de Odobasca; înălţimile luĭ variéză între 850—700 m., este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Scoruş, munte în plaiul Râmnic, comuna Jitia, se desface din vîrful Stejiculuĭ, brăsdéză Nordul comuneĭ, este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ, vara se fac aci stâne de oĭ.

Scropuş, munte în plaiul Râmnic, comuna Bisoca, numit şi *Schitul*, din pricină, că înconjóră schitul Poiana Măruluĭ, brăsdéză răsăritul comuneĭ, acoperit cu pădurĭ întinse şi seculare.

Sécă -Valea, pâriŭ în plasa Oraşuluĭ, comuna Faraóne, isvorăsce din délul Teiuş, udă nordul comuneĭ şi se varsă în rîul Milcov, e maĭ tot-d'a-una sec, de unde şi numele.

Séca, baltă în plasa Marginea de jos, comuna Hângulescĭ, o parte din balta Zidu, ce sécă uneorĭ, produce caracudă şi ştiucă, ce se consumă în comună.

în plaiul Râm-
a, se desface din
, brăsdéză nor-
acoperit cu pă-
e de oĭ.

în plasa Râm-
omuna Nisipurĭ,
uneĭ, este arată
locuitorĭ, așa că
ispare.

în plaiul Râmnic,
, se desface din
ză apusul comu-
notarul către ju-
este acoperit cu
anĭ, vara stâne

résca, sat în plaiul
na Bisoca, veḑĭ

asa Marginea de
om. Curăscĭ, așe-
i, pe malul drept
icu, numit ast-fel
fóra, are 9 hect.
de 23 familiĭ cu
contribuabilĭ, 12
ĭ românĭ.

n plaiul Râmnic,
în partea de a-
ĭ, acoperit cu pă-

Sgârciţĭ, comună rurală în plasa Râmnicu de sus, pe malul drept al rîuluĭ Râmnicu-Sărat.

Și-a luat numele de la moșia Sgârciţĭ.

Este așeḑată în partea de apus a judeţuluĭ la 4 km. spre Vest de orașul Râmnicu-Sărat și în partea răsăriténă a plășiĭ, a căreĭ reședinţă este.

Se *mărginesce* la răsărit cu Jidenĭ, despărţită prin rîul Râmnicu, la apus cu Grebăn, la miaḑă-nópte cu Băbenĭ, și la Sud cu orașul R.-Sărat și Bălţaţĭ.

Este o comună din *regiunea dèlurilor*, fiind brăsdată la apus de délurile *Fântânelor*, *Orévu*, *Fântâna Turcului*; la Sud de délul *Toplicenĭ*, la Nord de délul *Podiacu*.

Rîul *Râmnicu-Sărat* și *iazu morilor* o udă la răsărit de la Nord la Sud, pârîul *Orévu* la apus, *Cacova* și *Petriș* la Sud, maĭ sunt 29 puţurĭ (10—20 m. adâncime) și 12 fântânĭ.

Clima comuneĭ este temperată, fiind adăpostită de recile suflărĭ ale crivĕţuluĭ.

Cătunele care o formézā sunt: *Sgârciţĭ*, reședinţa în mijloc, *Cristinescĭ* și *Poșta* la Sud, *Dărâmaţĭ* și *Plevna* la apus.

Suprafaţa e de 3400 hect., din carĭ 100 hectare vatra comuneĭ, 2645 hectare ale locui-

torilor, 655 hect. ale proprietăţeĭ private.

Populaţia este de 437 familiĭ, cu 1770 suflete; după sex: 930 bărbaţĭ, 847 fem.; după starea civilă: 860 căsătoriţĭ, 888 necăsătoriţĭ, 22 văduvĭ; după cultură: 89 sciŭ carte.

Sunt 5 *biserici:* 1. una în cătunul Sgârciţĭ cu hramul *Sf. Voevoḑi*, zidită în 1806 de Mihalache Pârjol, Mihalcea Arion şi Anastase Dedulescu; zugrăvită din noŭ în 1881, cu 17 pogóne, 1 preot, 1 cântăreţ, 1 paracliser; 2. în căt. *Toplicenĭ*, cu hramul *Adormirea Maicii Domnuluĭ* şi *Sf. Haralambie*, zidită în 1866 de Oprişan, Petrache şi Nae Iorgulescu, cu 4 pogóne, din care 2 pogóne vie; servesce preotul din Sgârciţĭ; 3. biserica din cătunul Dărâmaţĭ, cu hramul *Sf. Voevoḑi*, zidită în 1884 de preotul Dumitru Ión, cu 17 pogóne, cu 1 preot, 1 cântăreţ, 1 paracliser; 4. biserica din cătunul Plevna, cu hramul *Cuviósa Paraschiva*, zidită în 1884 de Panait Iordănescu, soţia sa Simióna şi locuitorĭ, are 1 preot, 1 cântăreţ, 1 paracliser; 5. biserica din cătunul *Cristinescĭ*, cu hramul *Sf. Dumitru* şi *Sf. Ión Botezătorul*, zidită în 1865 de Feraru, familia sa şi cu locuitorĭ; are 1 pogon vie, 1 cântăreţ şi 1 paracliser, ca preot servesce cel din Grebăn.

Sunt 2 *şcolĭ de băeţĭ*; una în cătunul Sgârciţĭ, fundată de comună în 1876, cu 1 învĕţător şi 37 elevĭ inscrişĭ şi 6 fete, 3 promovaţĭ; — cea din căt. Plevna, fundată tot de comună cu un învĕţător şi 44 elevĭ înscrişĭ.

Calitatea pământuluĭ e bună; ca *cultură* comuna are: 2838 hect. arabile, 50 hectare imaş, 100 hect. pădurĭ, 187 hect. viĭ, 70 hect. fâneţe, 60 hect. neproductiv; *recoltele* în 1892 sunt: 400 hect. grâŭ cu 11.200 hl.; 100 hect. secară cu 2800 hl.; 800 hect. orz cu 22.400 hl.; 10 hect. ovĕz cu 280 hl.; 1468 hect. porumb cu 5400 hl.

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 280 plugurĭ, 5 morĭ pe apă, 2 ferestrae, 1 móră cu aburĭ, 1 maşină de treerat; *cultura vieĭ*, *crescerea vitelor*, avênd 1961 capete, din carĭ 548 boĭ, 301 vacĭ, 81 caĭ, 112 epe, 510 oĭ, 61 capre, 408 râmătorĭ; — *industria* e activă, sunt: 1 cojocar, 2 potcovarĭ, 5 măcelarĭ, 4 cismarĭ, 1 dogar, 2 ferarĭ, 6 rotarĭ; — *comerţul* este activ şi constă în importul de manufacture, haine confecţionate gata, şi în exportul de

cereale şi rachiu, transportul se face direct cu oraşul R.-Sărat; maĭ sunt 33 comercianţĭ, din carĭ 3 băcanĭ, 12 cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt: 1. unul vine de la Băbenĭ, trece prin comună şi se duce la R.-Sărat; 2 drumurĭ la Grebăn, 1 la Bălţaţĭ, 1 la Jidenĭ.

Budgetul. Comuna are 488 contribuabilĭ, veniturile sunt: 14 728 leĭ, 59 banĭ; iar cheltuelile de 14 545 leĭ, 82 banĭ, rĕmânênd un excedent de 182 leĭ, 77 banĭ; contribuţiunile sunt de 8423 leĭ, 70 banĭ.

Portul. Bărbaţiĭ sunt îmbrăcaţĭ nemţesce: paltóne, jakete, pantalonĭ; căciulĭ şi pălăriĭ; cipicĭ, ghete, cisme; uniĭ aŭ şi zăbune; — femeile pórtă rochiĭ de stambă, lână, scurteicĭ, polcĭ; brobóde, tistimel, tulpan; ghete şi cipicĭ.

Sgârciţĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Sgârciţĭ, aşeḑat pe malul drept al rîuluĭ Râmnicu, în mijlocul comuneĭ; are 1600 hect. cu 172 familiĭ, 775 suflete, 242 contribuabilĭ, 60 sciŭ carte, toţĭ sunt românĭ ortodoxĭ; maĭ are o biserică şi o şcólă a comuneĭ.

Sihle, comună rurală în plasa Marginea de sus, pe malul stâng al pârîuluĭ Slimnic.

Este *aşeḑată* în partea de mijloc a judeţuluĭ, la 17 kilom. spre Nord de oraşul R.-Sărat, şi în partea de mijloc a plăşiĭ, la 7 km. spre Sud de com. Plăinescĭ, reşedinţa plăşiĭ; comune învecinate sunt: Bogza la 6 km., Voetin la 7 km., Tâmboescĭ la 8 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu com. Plăinescĭ, la răsărit cu Bogza, la apus cu Slobozia şi la miaḑă-ḑi cu Voetin.

Este o comună *de câmp*, nu are délurĭ importante în interiorul eĭ.

Pârîul *Slâmnic* o udă la miaḑă-ḑi de la Vest la Est; maĭ sunt şi 32 puţurĭ (15—18 metri adâncime).

Clima comuneĭ este variabilă, vara expusă căldurilor marĭ, iarna gerurilor şi viscolelor.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Sihle*, reşedinţa la răsărit, *Crângul Sihlelor* la apus.

Suprafaţa comuneĭ este de 3118 hect., din care 27 hect. vatra comuneĭ, 591 hect. ale locuitorilor, 2500 hect. ale particularilor.

Populaţia e de 295 familiĭ, cu 1130 suflete; după sex 573 bărbaţĭ, 580 femeĭ; după starea civilă: 590 căsătoriţĭ, 553 necăsătoriţĭ, 11 văduvĭ; după cultură

213 sciŭ carte; 3 streinĭ, restul românĭ ortodoxĭ.

Are o *biserică* cu hramul *sfinţiĭ Impăraţi Constandin şi Elena*, zidită în 1859, de Constantin Grădişténu şi soţia sa Elena, cu un venit de 386 leĭ; are 1 preot, şi 1 cântăreţ.

Are 2 *şcolĭ*: 1. una de băeţĭ, fundată în 1889 de d. Grădişténu, cu 1 învĕţător şi 80 copiĭ înscrişĭ, 32 promovaţĭ; 2. o şcólă de fete, fundată in 1890 tot de d. Grădişténu, cu o învĕţătóre şi 54 fete înscrise, 29 promovate (1892—93).

Calitatea pămêntuluĭ este bună; ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are 1640 hect. arabile, 220 hect. imaş, 600 hect. pădure, 32 hect. fâneţe, 8 hect. neproductive; iar în privinţa *întindereĭ* şi *producereĭ* semănăturilor pe 1892, avem: 500 hect. grâŭ cu 8000 hl. (12 hl. de 1 hect.), 420 hect. orz cu 6720 hl. (14 hl. de 1 hect.), 60 hect. ovĕz cu 760 hl. (13 hl. de 1 hect.), 14 hect. meiŭ cu 196 hl. (13 hl. de 1 hect.), 646 hect. porumb cu 10.360 hl. (17 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiunile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd şi 213 pluguri, 1 maşină de secerat, 1 maşină de treerat; *crescerea vitelor*, comuna avênd 3395 capete, din carĭ: 364 boĭ, 259 vacĭ, 91 caĭ, 63 epe, 7 măgarĭ, 2193 oĭ, 35 capre, 413 râmătorĭ; *industrie* nu există; *comerţul* însă e activ şi constă în importul de instrumente agricole, coloniale, vin haine gata, şi în exportul de vite şi cereale; *transportul* se face prin gara Sihle, la 1 kilom. spre apus; în comună maĭ sunt şi 10 comercianţĭ.

Căile de comunicaţie sunt: calea ferată Râmnicu-Focşanĭ; 2. la Plăinescĭ; 3. spre Voetin-Ştubeĭ; 4. Bălescĭ-Ciorăscĭ; 5. Bogza-Mărtinescĭ.

Budgetul. Comuna are 264 contribuabilĭ; veniturile sunt de 4021 leĭ, iar cheltuelile de 3895 leĭ, rĕmânând un excedent de 126 leĭ; contribuţiile comuneĭ sunt de 10.248 leĭ 49 banĭ.

Portul. — Bărbaţiĭ aŭ cojóce lungĭ şi scurte, mîntene, ghebe de casă şi de Braşov; căciulĭ; opincĭ şi cisme; femeile pórtă flanele de lână ţesute în casă, polcĭ de casă şi de târg; marame ţesute în casă; botinĭ.

Sihle, sat în plasa Marginea de sus, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Sihle, în partea de răsărit, pe malul stâng al pârîuluĭ Slimnic; şĭ-a luat numele de la propietarul Zamfirache Si-

hlénu; are 25 hectare, cu o populaţiune de 288 familiĭ, cu 1130 suflete, 259 contribuabilĭ; 208 sciŭ carte; 3 streinĭ; are o biserică şi cele 2 şcolĭ ale comuneĭ.

Sihlelor -Crângu, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Sihle, aşeḑat la apus, pe pârîul Slimnic la 500 m. de cătunul de reşedinţă; avea înainte numele de *Crângu călugăresc*, de la călugăriĭ grecĭ ce aŭ stat aci înainte de secularisare; are 2 hectare, cu o populaţie de 7 familiĭ, cu 23 suflete, 5 contribuabilĭ, 12 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Sihlele, moşie particulară de 2500 hect., pe care se află pădurea Sihle, în întindere de 600 hect., avênd ca esenţe: fag, plop, alun şi carpen.

Siliscu, vechiŭ piket cu No. 96, spre hotarul Moldoveĭ, în plasa Marginea de jos, comuna Măxineni, pe malul drept al rîuluĭ Siret; aḑĭ locuinţă isolată.

Siminoc, munte în plaiul Râmnic, com. Dumitrescĭ, în partea de miaḑă-nópte; e acoperit cu păduri.

Siminoc -Valea, pârîŭ în plaiul Râmnic, com. Dumitrescĭ, isvorăsce din muntele Siminoc, udă nordul comuneĭ şi se varsă în rîul Motnăŭ, pe drépta luĭ.

Şindila, munte în plaiul Râmnic, comuna Bisoca, în partea de miaḑă-nópte; e acoperit cu păduri; numit aşa, pentru că aci pentru întâia óră s'a făcut şindilă.

Şindila-pleşii, sat în plaiul Râmnic, cătunul comuneĭ Bisoca, aşeḑat la 6300 m. spre Nord de cătunul de reşedinţă, la pólele déluluĭ Şindila, de unde şĭ a luat numele; are 280 hect., cu o populaţie de 62 familiĭ, cu 277 suflete, 50 contribuabilĭ; 12 sciŭ carte; toţĭ românĭ.

Şindrilita -la, numele a 3 hanurĭ, unul în com. Gulianca, altul în com. Mărtinescĭ, al 3-lea în com. Plăinescĭ.

Siret, rîŭ mare al Românieĭ, isvorăsce din Bucovina, udă Moldova d'alungul, de la Nord la Sud şi după un curs de 570 km. se varsă în Dunăre lângă Galaţĭ; el face întru cât-va limită între jud. Râmnicu-Sărat şi Covurluiŭ, de la Corbu la Măxineni, unde revărsările sale causéză multe stricăciunĭ; forméz

balta Maxineni; cursul sĕŭ în dreptul acestuĭ judeţ e lin şi ma jestos.

Slimnic, pâriŭ însemnat în plasa Marginea de jos, isvorăsce din plaiul păduros Gurguiatu, com. Slobozia, se îndréptă spre Sud-Est, d'alungul déluluĭ Nucĭ şi Bordescĭ, trece prin comuna şi cătunul Tâmboescĭ, udă cătunul Slimnic al comuneĭ Tâmboescĭ, de aci cursul sĕŭ devenind maĭ liniscit se îndréptă spre răsărit, trece prin cătunul Obrejiţa al comuneĭ Slobozia pe lângă comuna Sihle, şi făcênd apoĭ o cotitură spre Nord, udă cătunul Retezaţĭ al comuneĭ Bogza, de aci se îndréptă spre Sud-Est, udă nordul comuneĭ Bălescĭ şi se varsă în Lacul Negru; el are o lungime de 45 km. Basinul sĕŭ cuprinde jumĕtate din plasa Marginea de sus, şi e coprins între délul Nucĭ, Bordescĭ, Gurguiatu, Căpăţâna, Jinuru şi Coţatcu.—Afluenţiĭ sĕĭ principalĭ, sunt pe drépta; pâriul *Slobozia* unit cu *Corotenĭ*, *Dulce*, *Isbaşa* şi *Rogoz*, se varsă lângă cătunul Obrejiţa; *Coţatcul*, cel maĭ însemnat, se varsă puţin maĭ sus de comuna Bălescĭ; vara el sécă de multe orĭ; are în cursul sĕŭ 12 morĭ.

Slimnicu, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Tâmboescĭ, aşeḑat spre Sud pe malul stâng al pâriuluĭ Slimnic, de la care şĭ a luat numele; are 278 hect. întindere, şi 200 familiĭ, cu 1078 suflete, 210 contribuabilĭ; 98 sciŭ carte; are o biserică.

Slimnicu, cătunaş în plasa Marginea de sus, comuna Slobozia, aşezat pe malul drept al rîuluĭ Slimnic.

Slivnic, alt nume al rîuluĭ Slimnic.

Slobozia, comună rurală în plasa Marginea de sus, pe malul drept al pâriuluĭ Slimnic.

Este *aşeḑată* în partea de mijloc a judeţuluĭ, la 17 km. spre Nord de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în Sudul plăşiĭ, la 7 km. spre Sud-Vest de Plăinescĭ, reşedinţa plăşiĭ; comune învecinate sunt: Tâmboescĭ şi Bogza la 6 km., Dragoslovenĭ la 9 km., Popescĭ la 14 km.

Se *mărginesce* la Nord cu Tâmboescĭ, despărţită prin pâriul Slimnic, la Sud cu Jidenĭ, despărţită prin délul Jinurul, la apus cu Dănulescĭ, despărţită prin délul Jinum şi Căpăţâna.

Este o comună din *regiunea dêlurilor*, brăsdată fiind la Nord

de délurile *Trăistenilor*, *Grumaz*, *Cetăţuia*, la apus délurile *Căpăţâna*, *Jinum*, la sud *Coţatcu*.

Rîurile carĭ o udă sunt: Slimnic la Nord şi afluentul sĕŭ pârîul *Dulce* unit cu *Slobozia-Corotenĭ* şi *Isbaşa*, *Coţatcul* şi afluentul sĕŭ *Valea Cireşuluĭ* la Sud, maĭ sunt 20 puţurĭ (10 - 20 metri adâncime), 16 fântânĭ (1—5 m. adânc.), 2 cişmele.

Clima e temperată şi sănătósă.

Cătunele, carĭ o compun sunt: *Slobozia* reşedinţa, *Corotenĭ* la apus, *Obrejiţa* la răsărit.

Suprafaţa e de 7815 hectare, din carĭ 130 hect. vatra comuneĭ, 567 hect. ale locuitorilor şi 7118 hectare ale proprietăţeĭ private.

Populaţia e de 564 familiĭ cu 2047 suflete; după sex: 1029 bărbaţĭ şi 1018 femeĭ; după starea civilă: 822 căsătoriţĭ, 1098 necăsătoriţĭ, 127 văduvĭ; după cultură: 140 sciŭ carte, 61 streinĭ (50 unguri, 3 greci, 8 italienĭ).

In comună sunt 3 *bisericĭ* şi un *schit;* biserica din cătunul Corotenĭ cu hramul *Sf. Ion*, zidită în 1830 de E. Bagdat, cu 1 preot, 1 cântăreţ, 1 paracliser; 2. biserica din cătunul Obrejiţa, cu hramul *sf. Dumitru*, zidită în 1846 de Teodor Bulibaşa, cu 1 preot, 1 cântăreţ, 1 paracliser; 3. schitul *Rogoz*, veţĭ Rogoz schit; 4. biserica din cătunul Slobozia, cu hramul *sf. Neculaĭ*, zidită în 1808 de Niculescu, are acéstă pizanie: «Acésta sfântă şi Dumneţeéscă biserică, ce se numesce şi se prăznuesce cu hramul Sf. Neculaĭ, s'aŭ inceput a se zidi din temelie în ţilele împĕratuluĭ Alexandru Pavlovicĭ al Rusieĭ ţi cu blagoslovenia prea sf sale Kirie Kir Costandie, episcop de Buzĕŭ, de Dumnealuĭ vistiernic Iordake Niculescu şi cu ajutorul Dumnealuĭ Serdar Asanache Robescu şi al Dumnealuĭ Asanache Chiriţoiu şi acum cu blagoslovenia prea sf. sale, Costandie episcop de Buzĕŭ, s'a zugrăvit tot de Dumnealuĭ Iordache Niculescu şi cu ajutorul tutulor boerilor de aicĭ, pe carĭ Dumneţeŭ ĭ-a luminat, ca să fie spre pomenire sufletelor Dumnealor. Veleatul de la zidirea bisericeĭ din temeliĭ 1808, Ianuar 18, iar când s'a zugrăvit, veleat de la Christos 1814, Iulie 24.»

Sunt 3 *şcolĭ:* 1. şcóla de băeţĭ în cătunul Corotenĭ, fundată în 1886 şi susţinută de d. C. Şuţu; 2. şcóla de băeţĭ din Slobozia, fundată în 1859 şi

susţinută de stat; 3. şcóla de fete din Slobozia, fundată in 1886 şi intreţinută de stat; sunt 2 învĕţătorĭ şi o învĕţătóre, cu 120 elevĭ inscrişĭ, 80 promovaţĭ (1892–93).

Calitatea pămêntuluĭ este mijlocie; — ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are 2760 hectare arabile, 660 hectare imaş, 2150 hect. pădure, 402 hect. viĭ, 110 hectare fâneţe, 100 hectare neproductiv; — iar în privinţa *întinderiĭ* şi *produceriĭ* semănăturilor pe 1892 avem: 400 hect. grâŭ cu 6400 hl. (12 hl. de 1 hect.), 1000 hect. porumb cu 14.000 hl. (14 hl. de 1 hect.), 500 hect. orz cu 7000 hl. (12 hl. de 1 hect.), 660 hect. secară cu 6600 hl. (10 hl. de 1 hectar), 50 hect. ovĕz cu 800 hl. (16 hl. de 1 hect.), 100 hect. alac cu 1400 hl. (14 hl. de 1 hect.)

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 254 plugurĭ, 2 maşinĭ de treerat, 2 maşinĭ de semănat; *crescerea vitelor*, fiind 3437 capete, din carĭ: 450 boĭ, 220 vacĭ, 395 caĭ, 40 măgarĭ, 2104 oĭ, 38 capre, 200 rămătorĭ; *cultura viilor*; — *industria* e simplă: sunt 2 cojocarĭ, 2 tâmplarĭ, 2 potcovarĭ, 4 măcelarĭ; — *comerţul* este activ, constând în importul de coloniale, haine gata şi în exportul de cereale; *transportul* se face prin gara Sihle, la 3 km. spre răsărit; maĭ sunt 16 comercianţĭ, din carĭ 6 băcanĭ, 7 cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt: 1. calea ferată şi şoseaua naţională, la răsărit, 2. drumul spre Tâmboescĭ-Bordescĭ, 3. spre Dănulescĭ, 4. spre Plăinescĭ, 5. spre Râmnicu-Sărat.

Budgetul. Comuna are 494 contribuabilĭ; veniturile sunt de 9230 leĭ 53 banĭ, iar cheltuelile de 9193 leĭ 30 banĭ, rĕmânând un excedent în plus de 37 leĭ 23 banĭ; contribuţiunile comuneĭ sunt de 16.997 leĭ, 95 banĭ.

Portul locuitorilor. Bărbaţiĭ pórtă diferite costume, adică: paltóne, pantalonĭ, jakete, căciulĭ şi pălăriĭ; în picióre cisme şi ghete; acesta a fost aşa ḑisul costum nemţesc saŭ podgorienesc; alţiĭ pórtă costumul ţĕrănesc, cu iţarĭ, zăbune şi mintene. Femeile pórtă polcĭ, rochiĭ, paltóne, scurteicĭ, stricătorĭ şi diferite costume după anotimpurĭ; în cap pălăriĭ, cele măritate se îmbracă naţional şi podgorienesce, cu foţe, polcĭ, cămăşĭ de pânză, cusute cu lânică; în picióre pórtă ghete şi cipicĭ.

Ruine şi monumente istorice. In partea de miadă nópte a cătunuluĭ Obrejița se află ruinele unuĭ palat, ce se dice că a fost zidit din ordinul Domnitoruluĭ George Duca Voevod în anul 1676 — Schitul *Rogoz*, vedĭ acest cuvênt. Biserica din căt. Slobozia, (vedĭ Paragraful *Bisericĭ*). *Biserica* din cătunul Corotenĭ, s'a zidit, spun bătrânii în anul 1808 de către Pantazi Bagdat, împreună cu Hristodor Copeia şi Asanache Pariano; la 1864 s'a reconstruit din temelie de către Ión P. Bagdat, fiul primuluĭ ctitor; tot în acest cătun se maĭ află şi o cişmea fundată de vistiernicul Iordake Niculescu în 1808.

Slobozia, sat în plasa Marginea de jos, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Slobozia; nu se scie de unde şĭ-a luat numele, probabil de la învoirea, *slobozirea* saŭ slobozenia ce li s'a dat locuitorilor, de a se statornici aci; este aşedat în partea de miadă-nópte a comuneĭ, pe malul drept al pârîuluĭ Slimnic; are 60 hectare întindere cu o populaţie de 273 familiĭ, carĭ cuprind 973 suflete, din carĭ 250 contribuabilĭ, 100 sciŭ carte, 53 streinĭ; are o biserică cu 1 preot, 1 cântăreţ şi un paracliser, o şcólă de băeţi şi una de fete.

Slobozia, pârîŭ în plasa Marginea de sus, comuna Slobozia, isvorăsce din délul Căpăţâna, udă mijlocul com., primesce în sine pârîul Corotenĭ, udă puţin cătunul de reşedinţă şi se varsă în pârîul Dulce, pe partea dréptă a luĭ.

Slobozie, numire ce însoţesce multe numĭ propriĭ de sate şi comune; după cum am spus maĭ sus, la Slobozie cătun, acésta ar însemna permisiunea, ce avuseseră locuitoriĭ de la Vodă saŭ proprietar, de a se stabili aci pentru tot-deauna; principalele sunt Slobozia-Mihălcenĭ, Slobozia-Costenĭ, Slobozia-Ciorăscĭ, Slobozia-Galben, Slobozia-Bagdat, etc.

Slobozia-Ciorăscĭ, comună rurală în plasa Marginea de sus, pe rîul Râmna.

S'a *numit* ast-fel în amintirea locuitorilor, carĭ aŭ plecat, pe malul Râmniculuĭ, de aŭ fundat comuna Ciorăscĭ.

Este *aşedată* în partea nordică a judeţuluĭ, la 33 km. spre Nord-Est de oraşul R.-Sărat şi în partea răsăriténă a plăşiĭ, la 12 kilometri spre Nord-Est de

comuna Plăinescĭ, reşedinţa plăşiĭ; — comune învecinate sunt: Risipiţĭ la 6 km., Gologan la 8 km., Obilescĭ la 10 km., Golescĭ la 11 km.

Se *mărginesce* la Nord cu Risipiţĭ, la răsărit cu Gologan, la miaḑă-ḑi cu Obilescĭ, la apus cu Golescĭ.

Este o comună din *regiunea câmpuluĭ*, nicĭ un dél n'o brăsdéză.

Riul *Râmna* o udă prin mijloc, de la Sud-Vest la Nord-Est; maĭ sunt şi 47 puţurĭ (6—20 m. adâncime).

Clima comuneĭ este variabilă, vara expusă la căldurĭ marĭ, însoţite une-orĭ cu furtunĭ violente şi secete, şi iarna la gerul şi viscolele ce Crivĕţul le aduce din întinsele câmpiĭ ale Rusieĭ.

Cătunele din care se compune comuna sunt: *Ciorăscĭ* la miaḑă-nópte, reşedinţa, *Ziliştea* spre Sud-Est, *Armenĭ* spre Sud-Vest, *Orĕvu* la Sud, *Dumitrenĭ* între aceste doue din urmă.

Suprafaţa e de 18.183 hect., din carĭ 185 hect. vatra comuneĭ, 12.941 hect. ale locuitorilor, 5242 hect. ale particularilor.

Populaţia e de 392 familiĭ, cu 1664 suflete; după sex: 886 bărbaţĭ, 778 femeĭ; după starea civilă: 784 căsătoriţĭ, 830 necăsătoriţĭ şi 50 văduvĭ; după cultură: 147 sciŭ carte.

Comuna are o *biserică* cu hramul *Adormirea Maicii Domnuluĭ*, zidită de Alexandru Mircea în 1863, reparată în 1879 de Mircea, preotul Dumitru şi locuitorĭ; cu 17 pogóne de pământ; cu 2 preoţĭ şi 1 cântăreţ.

O *şcólă mixtă* are comuna, fundată în 1884 de locuitorĭ, cu 1 învĕţător şi 60 elevĭ înscrişĭ, din carĭ 22 promovaţĭ, (1892—93).

Calitatea pământuluĭ este fórte bună pentru agricultură; ca *cultură* a pământuluĭ comuna are: 3715 hect. arabile, 1300 hect. fâneţe, 975 hectare imaş, 61 hect. pădure, 131 hect. neproductiv; — iar în privinţa întinderiĭ şi produceriĭ semănăturilor, pe anul 1892 avem tabloul următor; 1060 hect. grâŭ cu 18.550 hl. (16 hl. de 1 hect.), 25 hectare secară cu 525 hl. (15 hl. de 1 hect.), 25 hectare rapiţă cu cu 375 hl. (13 hl. de 1 hect.), 1050 hectare orz cu 22.050 hl. (20 hl. de 1 hect.), 1551 hect. porumb cu 21.714 hl. (17 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiunile locuitorilor, maĭ însemnate sunt: *agricultura*, avênd şi 420 plugurĭ, 6 maşinĭ de semănat, 2 de treerat şi 12

de secerat; *crescerea vitelor*, fiind în comună 7677 capete, din carĭ: 704 boĭ, 433 vacĭ, 188 bivolĭ, 147 bivoliţe, 228 viţeĭ, 170 caĭ, 222 epe, 62 măgarĭ, 3189 oĭ, 350 râmătorĭ;— *industria* e simplă; sunt: o móră cu abur, apoĭ 1 potcovar, 3 măcelarĭ; *comerţul* e activ şi constă în importul de coloniale, instrumente agricole, spirtóse, şi în exportul cerealelor şi vitelor; transportul se face prin gara Cotescĭ, la 4 km. spre apus; maĭ sunt şi 27 comercianţĭ, din carĭ 11 sunt cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt: Calea ferată şi şoseaua naţională, Râmnicu-Focşanĭ, la apus; apoĭ drumurile: 1. spre Focşanĭ, 2. spre Golescĭ, gara Cotescĭ, 3. Plăinescĭ, 4. Bogza-Voetin, R.-Sărat.

Budgetul. Comuna are 382 contribuabilĭ, veniturile comuneĭ sunt de 16.082 leĭ, 53 banĭ, iar cheltuelile se ridică la 8593 leĭ, 65 banĭ, rĕmânând un excedent în plus de 7128 leĭ, 88 banĭ; contribuţiunile comuneĭ sunt şi ele de 20.906 leĭ, 37 banĭ.

Portul locuitorilor este acela al plăşiĭ în general; veḑĭ la plasă.

Slobozia-Galben, comună rurală în plasa Râmnicu de jos, pe păriuluĭ Galben.

Şĭ-a luat *numele* de la imprejurarea că de acĭ aŭ plecat locuitorĭ de aŭ înfiinţat com. Galben.

Este *aşeḑată* în partea de miaḑă-ḑi a jud., la 24 km. spre Sud-Est de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea de mijloc a plăşiĭ, la 7 kilom. spre Sud-Est de comuna Bălăcénu, reşedinţa plăşiĭ; comunele invecinate sunt: Galben la 3 km., Drog la 7 km., Jârlăŭ la 7 km., Amara la 7 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu com. Bălăcénu, la miaḑă-ḑi cu Galben, la răsărit cu Amara şi la apus cu Pârliţĭ (judeţul Buzĕŭ).

Este o comună *de câmp*, nu are délurĭ ci numaĭ câte-va micĭ movile.

Pârîul *Valea Boului* o udă prin mijloc, de la Nord la Sud, şi afluenţiĭ sĕĭ *Valea Heleşteului*, *Costeiul* şi *Valea Dobrotesă*; maĭ are heleşteul *Slobozia-Galben*, precum şi 26 puţurĭ (6—8 m. ad.).

Clima comuneĭ este variabilă, vara este căldurósă şi însoţită cu secetă, şi iarna frig şi viscole.

Cătune altele nu maĭ are, de cât cel de reşedinţă.

Suprafaţa comuneĭ e cam de 3386 hect., din carĭ 65 hect.

ocupate de vatra comuneĭ, 388 hect. ale locuitorilor, și 2933 ale particularilor.

Populația e de 137 familiĭ, cu 547 suflete; după sex: 274 bărbațĭ, 273 femeĭ; după starea civilă: 258 căsătoriți, 281 necăsătoriți, 8 văduvĭ; după cultură: 70 sciŭ carte; 7 streinĭ (1 grec, 6 ungurĭ).

Are o *biserică* cu hramul *sfinții Voivodĭ*, zidită în 1837 de paharnicul Hristodor, fost proprietar, refăcută în 1856 și 1874; e îngrijită de comună, iar ca deservenți 2 preoți și 1 cântăreț.

Are o *școlă* de băeți, fundată în 1879 de comună, cu 1 învățător, 76 elevĭ înscrișĭ (din carĭ 36 fete), 25 promovațĭ.

Calitatea pământuluĭ e mediocră; ca *cultură* a pământuluĭ, comuna are: 2640 hect. arabile, 180 hectare imaș; iar în privința *întinderii* și *producerii* semănăturilor pe 1892, avem cele următóre: 858 hect. grâŭ cu 8510 hl. (10 hl de 1 hect.), 141 hect. secară cu 1128 hl. (8 hl. de 1 hect.), 12 hect. rapiță cu 96 hl. (8 hl de 1 hect.), 680 hect. orz cu 2720 hl. (4 hl. de 1 hect.), 652 hect. porumb cu 13.040 hl. (20 hl. de 1 hect.), 41 hect. ovĕz cu 574 hl. (14 hl de 1 hect.), 254 hect. meĭ cu 3556 hl. (14 hl. de 1 hect.), 1 hect. cartofĭ cu 7000 kgr. și 1 hect. fasole cu 600 kgr.

Ocupația locuitorilor e *agricultura*, avênd și 180 plugurĭ, 1 móră cu aburĭ, 6 mașinĭ de semănat, 2 de secerat, 2 de treerat; *crescerea vitelor*, avênd 2684 capete, din carĭ 313 boĭ, 94 vacĭ, 120 caĭ, 81 epe, 7 măgarĭ, 1855 oĭ, 5 capre, 209 rămătorĭ; *industria* este simplă, sunt 3 potcovarĭ; *comerțul* constă în importul de coloniale, semânță de soiŭ, și în exportul de cereale; *transportul* se face prin stația Făureĭ, la 18 km. spre Sud; sunt 10 comercianțĭ, din carĭ 1 băcan, 3 cârciumarĭ.

Căile de comunicație sunt: 1. drumul comunal Râmnicu-Făureĭ, ce trece prin comună; 2. spre Drog, spre Amara-Balta-Albă.

Budgetul. Comuna are 135 contribuabilĭ, veniturile sunt de: 3075 leĭ, iar cheltuelile de 2819 leĭ, remănând un excedent de 225 leĭ; contribuțiile sunt de 7622 leĭ 50 banĭ.

Portul e cel național.

Slobozia-Galben, heleșteŭ în plasa Râmnicu de jos, comuna Slobozia-Galben, format de pârîul Valea Bouluĭ; are 25 hectare, propietate particulară; produce

[illegible]

[illegible]

[illegible]

hl. (28 hl. de 1 hect.), 4 hect. ověz cu 112 hl. (28 hl. de 1 hect.), 7 hect. in cu 56 hl. (8 hl. de 1 hect.), 800 hectare porumb cu 13.600 hectol. (17 hectol. de 1 hect.).

Ocupațiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 85 plugurĭ; *crescerea vitelor*, existând în comună 1246 capete, din carĭ 398 boĭ, 402 vacĭ, 120 caĭ, 110 epe, 514 oĭ, 2 capre, 100 rămătorĭ; *industria* e neînsemnată, sunt 2 potcovar; *comerțul* e activ și constă în importul de instrumente agricole, coloniale, haine confecționate gata, și in exportul de cereale, maĭ cu sémă; — *transportul* productelor se face prin gara Sihle, la 19 km. spre apus de comună; maĭ sunt în comună și 10 comercianțĭ (din carĭ 1 strein, ovreiŭ), din acești 1 băcan, 5 cârciumarĭ.

Căile de comunicație sunt drumurile vicinale: 1. spre Mărtinescĭ-Obilescĭ; 2. spre Râmnicenĭ Măicănescĭ; 3. spre Gulianca; 4. spre Bălescĭ-Bogza-Sihle-Plăinescĭ; 5. spre Bălescĭ-Voetin Râmnicu-Sărat; 6. spre Ciorăscĭ-Nicolescĭ.

Budgetul. Comuna are 205 contribuabilĭ; veniturile sunt de 4339 leĭ 66 banĭ, iar cheltuelile sunt de 4336 leĭ 36 banĭ, remânând un excedent de 3 leĭ; Contribuțiunile comuneĭ sunt de 4219 leĭ 06 banĭ.

Portul este cel național, unĭ pórtă și pe cel nemțesc saŭ podgorienesc.

Slobozia-Mihălcenĭ, sat în plasa Marginea de jos, cătunul de reședință al comuneĭ Slobozia-Mihălcenĭ; și-a luat numele de la locuitorĭ venițĭ din cătunul Mihălcenĭ (adĭ Vâjiitórea) al com. Mărtinescĭ; este așeḑat în nordul comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Râmnicu Sărat; are 60 hect. întindere, cu o populație de 200 familiĭ, cu 720 suflete, 190 contribuabilĭ; 46 sciŭ carte; 1 strein; are o biserică și școla comuneĭ.

Socariciu, comună rurală în plasa Râmnicu de jos, pe pârîul Valea Bouluĭ.

Este *așeḑată* în partea de miaḑă-ḑi a jud., la 12 kilom. spre Sud-Est de orașul Râmnicu-Sărat, și in în partea de apus a plășiĭ, la 5 km. spre Nord-Vest de comuna Bălăcénu, reședința plășiĭ. Comunele învecinate sunt: Costieniĭ marĭ la 4 km., Costieniĭ de jos la 2 km., Sălcióra la 10 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu Costieniĭ de jos, la Nord-Est cu com. Sălcióra, la Sud-Est cu

com Bălăcénu, la Sud-Vest cu com Costieniĭ marĭ.

Este o comună *de câmp*, nu are dĕlurĭ importante pe teritoriul comuneĭ, ci numaĭ câte-va movile ca Bătrâna etc.

Pâriul *Valea Boului*, o udă la miadă-nópte de la Vest la Est, unde formézā heleşteul *Socariciu*, pâriul *Călmăţuiu* la miadă-ḑi; tot în comună maĭ sunt şi 35 puţurĭ (6—8 metri adânc.).

Clima comuneĭ este variabilă, vara sunt căldurĭ marĭ însoţite cu secete, iarna frig, viscole aduse de vêntul cel rece, Crivĕţul rusesc; de alt-fel este sănătósă.

Cătune alte nu maĭ are, afară de cel de reşedinţă.

Suprafaţa comuneĭ este de 2000 hectare, din carĭ 30 hectare vatra comuneĭ, 840 hectare ale locuitorilor, 1130 hect. ale proprietăţiĭ particulare.

Populaţia comuneĭ este de 220 familiĭ, cu 820 suflete; după sex: 400 bărbaţĭ, 420 femeĭ; după starea civilă: 440 căsătoriţĭ, 260 necăsătoriţĭ, 40 văduvĭ; după cultură: 240 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

In comună este o *biserică* cu hramul *Sf. Nicolae*, zidită în anul 1864, de preotul Nicolae, cu ajutorul locuitorilor; cu 17 pog. pământ, şi ca deservenţĭ: 2 preoţĭ, 1 cântăreţ şi 1 paracliser.

O *şcólă* de băeţĭ are comuna, fundată în 1874 de comună, cu 1 învĕţător şi cu 54 elevĭ înscrişĭ.

Calitatea pământuluĭ este bună; ca *cultură* a pământuluĭ comuna are: 1950 hect. arabile, 50 hect. fâneţe; iar în privinţa *întinderiĭ* şi *producerii* semănăturilor pe 1892, avem cele următóre: 50 hect. ovĕz cu 1250 hl. (15 hl. de 1 hect.), 900 hect. porumb cu 12.000 hl. (15 hl. de 1 hect.), 500 hect. orz cu 16.000 hl. (32 hl. de 1 hect.), 500 hect. secară cu 13.500 hl. (27 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor maĭ însemnate, sunt: *agricultura*, avênd 80 plugurĭ, 1 maşină de treerat; *crescerea vitelor*, avênd comuna 2202 capete, din carĭ: 720 boĭ, 120 vacĭ, 170 caĭ, 70 epe, 950 oĭ, 2 capre, 170 rămătorĭ; *industria* este simplă, cea domestică; *comerţul* e activ şi constă în importul de instrumente agricole şi coloniale şi în exportul de cereale; *transportul* se face prin staţia Zoiţa, la 5 km. spre apus; maĭ sunt şi 5 comercianţĭ, din carĭ 1 băcan, 4 cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie, sunt drumurĭ vicinale spre: 1. Costieniĭ marĭ-gara Zoiţa; 2. spre

Costieniĭ de jos-Bălţaţĭ-Râmnicu-Sărat; 3. spre Bălăcénu-Galben; 4. spre Gherghésa; 5. spre Pârliţĭ (jud. Buzĕŭ).

Budgetul. Comuna are 198 contribuabilĭ; veniturile sunt de 3044 leĭ 08 banĭ, şi cheltuelile de 2905 leĭ 05 banĭ, remănând un excedent în plus de 139 leĭ 03 banĭ; contribuţiunile sunt de 3425 leĭ 16 banĭ.

Portul este cel ţărănesc, naţional.

Socariciu, heleşteŭ în plasa Râmnicu de jos, com. Socariciu, e format de pârîul Costienĭ (o parte a pârîuluĭ Valea Bouluĭ), e aşeḑat la miaḑă-nópte; are 6 pogóne întindere, e proprietate particulară, produce crap, caracudă şi albişóră, ce se consumă de proprietar şi de locuitorĭ.

Şoimu, dél în plasa Râmnicu de sus, com. Pardoşĭ, în partea de miaḑă-nópte; e acoperit cu păşunĭ şi pădurĭ.

Sorbu, dél în plasa Oraşul, comuna Andreaşĭ, în partea de mijloc; este acoperit cu pădurĭ; de aci isvorăsce pârîul Sorbu, afluent al Râmneĭ.

Şotârcarĭ, sat în plaiul Râmnic, cătunul comuneĭ Délul lung, şĭ-a luat numele de la pădurea Şotârcarĭ; are 25 hectare, cu 5 familiĭ, 30 locuitorĭ, 5 contribuabilĭ.

Şotârcarĭ şi Tinos, pădure în plaiul Râmnicu, comuna Délul lung, ţine de circumscripţia VII silvică, ocolul Vărzărescĭ. Veḑĭ Tinos.

Spătărésca, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Ciorăscĭ, şĭ-a luat numele de la moşia Spătărésca, aşeḑat la apus pe rîul Râmnicu-Sărat; are 25 hectare, cu 28 familiĭ, 146 suflete, 33 contribuabilĭ, 19 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Spătaruluĭ -movila, movilă în plasa Marginea de jos, comuna Ciorăscĭ, la răsărit; este arată de locuitorĭ; şĭ-a luat numele de la un spătar, fost propietar al moşieĭ.

Spidele, dél în plaiul Râmnicu, comuna Chiojdenĭ, se desface din délul Câlnăuluĭ; e acoperit cu pădurĭ.

Spidele, pârîŭ în plaiul Râmnic, com. Chiojdenĭ, isvorăsce din délul Spide, şi se varsă în pârîul Cătăuţ, pe drépta luĭ.

Spóta, dél în plaiul Râmnic, co-

muna Jitia, în partea de miadă-nópte; este acoperit cu pășunĭ; vara stâne de oĭ.

Stânca, dél în plasa Marginea de sus, comuna Lacu luĭ Baban, în partea de miadă-ḑi; este acoperit cu pășunĭ.

Stâlpul, dél în plaiul Râmnicu, comuna Dumitrescĭ, în partea de răsărit a comuneĭ; este acoperit cu pășunĭ.

Stăvăresci, sat în plasa Gradiscea, cătunul de reședință al comuneĭ Câmenĭ; se numia înainte Colacu de piatră, cel de acuma îl are de la un proprietar Stăvăruche, în partea de miadă-nópte, lângă balta Amara; are [illegible] hect. întindere, cu 60 familii, [illegible] suflete, 58 contribuabilĭ; [illegible] carte; are o biserică.

[illegible] munte în plaiul Râmnic, [illegible] Jitia, are 2 vîrfurĭ: [illegible] și *Ștejicu mic*; e [illegible] cu pădurĭ și pășunĭ, [illegible] stâne de oĭ; de aci [illegible] pârâul *Ștejicu*, afluent [illegible] Râmnicelul.

[illegible] în plasa Marginea [illegible] Lacu luĭ Baban; [illegible] de miadă-ḑi, și [illegible] Râmnicu.

Strâmba, pârîŭ în plaiul Râmnic, comuna Dumitrescĭ, isvorăsce din délul Lupan, udă partea de apus a comuneĭ și se varsă în rîul Râmnicelul, pe stânga luĭ.

Stréja, dél în plaiul Râmnic, com. Dumitrescĭ, în partea de apus; este acoperit cu pășunĭ întinse.

Stréjisces -muchia, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Valea Rațeĭ, o desparte de Putrida; e acoperit cu pădurĭ.

Ștubeiŭ, comună rurală în plasa Gradiscea, pe malul drept al rîuluĭ Râmnicu-Sărat.

Și-a luat *numele* de la moșia cu același nume, Ștubeiŭ.

Este *așeḑată* în partea de mijloc a județuluĭ, la 9 kilom. spre Est de orașul Râmnicu-Sărat și în partea de Nord a plășiĭ, la 27 km. spre miadă-nópte de Gradiscea de sus, reședința plășiĭ. Comune învecinate sunt: Obidițĭ și Măcrina la 5 km., Puescĭ și Bălțațĭ la 8 km., Sălcióra la 9 km.

Se *mărginesce* la miadă-nópte cu Voetin, la răsărit cu Puescĭ și Măcrina, la Sud cu Sălcióra, la Vest cu Obidițĭ.

Este o comună *de câmp*, nu are délurĭ ci numaĭ malurile rîuluĭ Râmnic.

Râul *Râmnicu* o udă prin mijloc, gârla *Iazul Morilor* la miadă-di; maĭ sunt 50 puțurĭ (4—8 m. adâncime).

Clima comuneĭ este variabilă, vara căldurĭ marĭ, iarna frig și viscole.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Ștubeiŭ* reședința, la miadă-di, *Fotenu* la miadă nópte, *Colibaș* la Nord-Vest.

Suprafața comuneĭ este de 3900 hect, din carĭ 53 hect. vatra comuneĭ, 1175 hect. ale locuitorilor, 2772 hect. ale proprietățiĭ private.

Populația comuneĭ e de 158 familiĭ, carĭ cuprind 717 suflete; după sex: 360 bărbațĭ, 357 femeĭ; după starea civilă: 316 căsătoriți, 361 necăsătoriți, 35 văduvĭ; după cultură; 37 sciŭ carte; toțĭ românĭ ortodoxĭ.

Are 3 *biserici*: 1. una în cătunul Fotenu cu hramul *Sf. Ión*, zidită în 1890 de Ión G. Ciurea, are 17 pogóne pământ, 1 preot, 1 paracliser; 2. bis. din căt. Ștubeiŭ cu hramul *Nașcerea Maicii Domnuluĭ* zidită în 1838 de Alecu C. Nicolescu, cu 17 pogóne pământ, 1 preot, 1 cântăreț; 3. biserica din cătunul Colibaș, cu hramul *Sf. Voevodi*, zidită în 1888 de preotul Roșescu cu locuitoriĭ, are 17 pogóne pământ, cu 1 preot, 1 dascăl, 1 paracliser. Maĭ are o altă biserică fórte vechie, n'are inscripție, inscripția de pe clopot arată că s'a turnat la 1801; reparată de Iordache Ciurea la 1858.

Sunt 2 *școlĭ*: una în căt. Foténu, alta în Ștubeiŭ; cea din căt. Fotenu, donată de Ión G. Ciurea la 1887; aŭ 2 învățătorĭ cu 61 elevĭ înscrișĭ (2 fete), 30 promovațĭ (1 fată).

Calitatea pământuluĭ este mediocră; ca *cultură*, comuna are 2670 hect. arabile, 903 hect. imaș, 25 hect. pădure, 215 hect. fânețe, 30 hect. neproductiv; *recoltele* în 1892, aŭ fost: 298 hect. grâŭ cu 5960 hl. (20 hl. de 1 hect.), 33 hect. secară cu 660 hl. (20 hl. de 1 hect.), 694 hect. porumb cu 13.880 hl. (22 hl. de 1 hect), 606 hect. orz cu 12.120 hl. (20 hl. de 1 hect), 84 hect. meiŭ cu 1680 hl. (20 hl. de 1 hect), 60 hect. rapiță cu 600 hl. (10 hl. de 1 hect.), 2 hect. cânepă cu 2 hl., 6 hect. fasole cu 42 hl., 5 hect. mazăre cu 35 hl.

Ocupațiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 89 plugurĭ, 1 móră cu aburĭ, 1 mașină de semănat, 2 de secerat, 4 de treerat; *crescerea vitelor*, avênd 3073 capete, din carĭ 272 boĭ, 310 vacĭ, 160 caĭ, 110 epe, 2172 oĭ, 39 capre, 118 râmătorĭ, 2

măgarĭ; *industria* este simplă; *comerţul* constă în importul de coloniale, ţesăturĭ şi în exportul de cereale; *transportul* se face prin gara Râmnicu-Sărat; maĭ sunt 10 comerciaţĭ, din carĭ 2 cârciumarĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: 1. calea judeţiană: Râmnicu Măicănescĭ; 2. la Puescĭ; 3 Sălcióra-Balta-albă; 4. Voetin-Bogza-Sihle.

Budgetul.— Comuna are 153 contribuabilĭ, veniturile sunt de 4862 leĭ 24 banĭ, iar cheltuelile de 4732 leĭ 74 banĭ, remânând un excedent de 129 leĭ 47 banĭ; contribuţiile sunt: 5943 leĭ, 10 banĭ.

Ştubeiŭ, sat în plasa Gradiscea, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Ştubeiŭ, aşeḑat la miaḑă-ḑi, pe malul drept al rîuluĭ Râmnicu-Sărat; are 25 hect. întindere, cu o populaţie de 89 familiĭ, 375 suflete, 79 contribuabilĭ; 13 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ; are o biserică şi o şcólă a comuneĭ.

Sudila, rîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Bisoca, isvorăsce din délul Bisoca, udă partea de apus a comuneĭ şi se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, pe drépta luĭ, trecênd prin micul căt. Sudila.

Suditu, lac în plaiul Râmnicu, comuna Dumitrescĭ, şĭ-a luat numele de la un proprietar Suditu, are ½ hect. întindere; produce ştiucă şi caracudă măruntă, ce se consumă de locuitorĭ.

Suditu -Iazul, iaz în plaiul Râmnicu, comuna Dumitrescĭ, numit de la un propietar M. Suditu; apa sa mişcă 3 morĭ: 1 a propietaruluĭ, 2 ale locuitorilor.

Suligata -muchia, dél insemnat în plasa Gradiscea, comuna Vâlcele, şi cu atât maĭ însemnat, cu cât e singurul; se întinde în partea de răsărit, se termină cu piscul Cotu luĭ Pungă; e acoperit cu locurĭ arabile, fâneţe şi izlazurĭ.

Suligata, luncă în plasa Gradiscea, com. Vâlcele, se întinde la picióre le déluluĭ Suligata, în partea de răsărit a comuneĭ; este acoperită cu semănăturĭ.

Suligata, movilă în plasa Gradiscea, comuna Vâlcele, aşeḑată pe délul Suligata; are o înălţime de 10 metri, fost punct trigonometric de observaţie şi pentru Statul major austriac la facerea hărţeĭ Valachieĭ, precum

și Statuluĭ major român, pentru acelașĭ scop.

Suligatu, sat în plasa Gradiscea, cătunul comuneĭ Racoviţa, așeḑat spre miaḑă-nópte de cătunul de reședinţă, la pólele déluluĭ Suligatu, de unde șĭ-a luat numele; întinderea și populaţia luĭ sunt socotite în acelea ale cătunuluĭ de reședinţă.

Suligata, pădurice în plasa Gradiscea, comuna Racoviţenĭ, așeḑată pe délul Suligatu; în întindere de 10 hect., propietate particulară; are ca esenţe, salcie.

Surduluĭ-podu, dél în plasa Orașuluĭ, com. Broscenĭ, se desface din Scoruș, brăsdéză nordul comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ.

Șuţu, numele a 2 heleștae, din comuna Slobozia (plasa Marginea de sus) și Grebăn (Râmnicu de sus), numite ast-fel de la propietariĭ lor; produc caracudă, ce se consumă în comună.

T.

Tăbăcarĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Jidenĭ, în partea de apus a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Râmnicu-Sărat, la pólele déluluĭ Coţatcu, la 200 m. spre Vest de cătunul de reședinţă, Oratia; întinderea și populaţia luĭ sunt socotite în acelea ale cătunuluĭ Oratia.

Tache-la, han în plasa Marginea de sus, comuna Gulianca, lângă cătunul Ariciu, pe drumul de la Ariciu la Sihlénu (jud. Brăila); șĭ-a luat numele de la un fost hangiŭ.

Ţâfna, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Băbenĭ, se desface din délul Băbénca, brăsdéză partea de apus a comuneĭ; e acoperit cu fâneţe și imaș.

Tăgăriciul, dél în plaiul Râmnic, comuna Dădulescĭ, se desface din vêrful Turculeţ, brăsdéză partea de miaḑă-nópte a comuneĭ; este acoperit cu fâneţe și cu imaș.

Tăiatul, dél în plasa Orașuluĭ, comuna Odobasca, numit așa din pricina multor prăpăstiĭ și scufundăturĭ, ce-l taie în cruciș și curmeḑiș, brăsdéză partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, desfă-

cêndu-se din culmea Scoruşuluĭ; este acoperit cu imaşurĭ.

Talpa, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Dumitrescĭ, isvorăsce din culmea Cătăuţuluĭ, udă partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ, se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, maĭ jos de cătunul Dumitresciĭ de jos. Valea luĭ este adâncă şi prăpăstiósă.

Tâmboescĭ, comună rurală în plasa Marginea de sus, pe pârîul Slimnic.

Este aşeḑată în partea de mijloc a judeţuluĭ la 17 km. spre Nord de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea de apus a plăşiĭ, Marginea de sus, la 6 km. spre Vest de comuna Plăinescĭ, reşedinţa plăşiĭ; comunele cele maĭ apropiate de Tâmboescĭ, sunt: Slobozia la 6 km., Bordescĭ la 6 km. Sihlele la 8 km., Popescĭ la 13 km., Lacu luĭ Baban la 14 km. Bogza la 14 km.

Se *mărginesce* la răsărit cu com. Plăinescĭ, de care se desparte prin délul Cândescĭ, la miaḑă-ḑi şi apus cu com. Slobozia, de care se desparte prin délul Trăistenilor şi pârîul Slimnic, la miaḑă-nópte cu comuna Bordescĭ.

Este o comună din *regiunea délurilor*, teritoriul sĕŭ e brăsdat la apus de délul *Gârbovet*, pădurosul *Gurguiatu*, la miaḑă-nópte *Vêrful păduriĭ pietróse*, şi délul între Andreaşĭ şi Valea Négră; ca *văĭ* putem menţiona *Valea Slimniculuĭ*, care tae comuna prin mijloc de la apus la răsărit, *Valea Tâmboescĭ* la răsărit.

Rîurile carĭ udă comuna sunt acestea: *Slâmnicu*, ce trece prin mijlocul comuneĭ prin cătunele Tâmboescĭ şi Slimnic, de la Vest la Est; pârîul *Tâmboescĭ*, ce o udă în partea de răsărit; — în comună maĭ sunt şi 40 puţurĭ cu o adâncime de 6—10 metri şi 2 fântânĭ, adâncĭ de la 1—5 metri; ele se află aşeḑate lângă pârîul *Rugetu*, ce udă comuna la miaḑă-ḑi şi e afluent al rîuluĭ Slămnic.

Clima comuneĭ este sănătósă, de podgorie, cum se ḑice, temperată şi nu expusă căldurilor marĭ şi friguluĭ tare.

Cătunele, carĭ compun acéstă comună sunt: *Tâmboescĭ*, cătunul de reşedinţă, aşeḑat pe rîul Slâmnic, în mijlocul comuneĭ, *Mărăcinĭ* în partea despre răsărit la 1500 metri, la pólele déluluĭ Cândescĭ; *Slâmnicu* la miaḑă-ḑi pe pârîul Slimnic, la 550 metri spre Sud de cătunul Tâmboescĭ; *Gura Făgetuluĭ* în partea de apus a comuneĭ, la

1000 metri spre Vest de cătunul de reşedinţă, la pólele déluluĭ Trăistenilor, apoĭ cătunaşele *Bordescĭ* în partea de miadă-nópte a comuneĭ pe pârîul Slimnic, fost odată al comuneĭ Bordescĭ, *Trăistenĭ* în partea de apus a comuneĭ, pe poenile déluluĭ Trăistenilor.

Suprafaţa comuneĭ este cam de 3010 hect., din carĭ 125 hect. ocupate de vatra comuneĭ, 984 hectare ale locuitorilor şi 1900 hect. aparţin proprietăţiĭ private.

Populaţiunea acesteĭ comune este de 683 familiĭ, carĭ cuprind 2709 suflete; după sex: 1287 bărbaţĭ şi 1352 femeĭ; după starea civilă: 783 căsătoriţĭ, 1891 necăsătoriţĭ şi 135 văduvĭ; după cultură: 395 sciŭ carte şi restul 2314 nu scie; după religie şi naţionalitate: 2705 românĭ, 1 israelit şi 4 grecĭ.

Comparaţie: In 1890 populaţia comuneĭ, era acésta: 2709 suflete, din carĭ 683 capĭ de familie; 1338 bărbaţĭ şi 1371 femeĭ, — 1438 necăsătoriţĭ, din carĭ 708 băeţĭ şi 730 fete, — 1084 căsătoriţĭ, — 180 văduvĭ, din carĭ 85 bărb., 95 femeĭ, 7 divorţaţĭ, din carĭ 3 bărb. şi 4 femeĭ, — 395 sciaŭ carte, din carĭ 325 bărbaţĭ şi 70 femeĭ. —, 16 grecĭ, 1 sêrb, 1 jidan, 1 ungur, 8 turcĭ.

In comună sunt 3 *biserici*: 1. biserica din Slimnic cu hramul *Sf. Niculae*, din bârne şi lemne, construită la anul 1717 de către locuitorĭ, n'are inscripţiunĭ, fiind şterse cu totul; biserica acésta e lăsată acum ca cimitir; 2. biserica din cătunul Tâmboescĭ, cu hramul *Cuviósa Paraschiva*, este de gard făcută, în anul 1720 tot de locuitorĭ. — 3. biserica din cătunul Tâmboescĭ cu hramul *Sf. Dumitru*, a căreĭ pisanie părându-mĭ interesantă, o daŭ aci: «Intărirea celor ce nădăjduesc spre tine, Dómne, întăresce sfânt locaşul teŭ acesta, care cu scump sângele al teŭ l'aĭ câştigat, spre serbarea şi mărirea născătóreĭ şi a sf. mare martir şi mucenic Dumitru, isvoritorul de mir cu osârdia şi cheltuiala preotuluĭ Dumitru împreună cu ajutorul locuitorilor acestuĭ sat şi a altor iubitorĭ de Dumneţeŭ creştinĭ, cu binecuvêntarea prea o sfinţituluĭ episcop al Buzĕuluĭ şi cavaler al ordinuluĭ Sf. Vladimir de clasa al şeaselea, D. D. Filofteĭ în ţilele oblăduiriĭ sale prinţuluĭ caimacam a tótă România Alexandru D. Ghica, anul 1858 Noembre 5.» In curtea eĭ se

află şi vechia biserică de gard. Bisericile aŭ un venit de 1188 leĭ împreună, cu 2 preoţĭ, 2 cântăreţĭ şi 2 paracliserĭ. (Cea din Slimnic are 306 leĭ venit, 1 preot, 1 cântăreţ, 1 paracliser şi cea din Tâmboescĭ are 882 leĭ, 1 preot, 1 cântăreţ, 1 paracliser).

In comuna sunt *doŭĕ şcolĭ*: 1. una de băeţĭ, fundată de locuitorĭ în anul 1892, cu 1 învĕţător cu 120 elevĭ înscrişĭ, din carĭ 49 promovaţĭ; 2. alta de fete, fundată în anul 1871 de decedatul Gheorghe Ivănescu, cu o învĕţătóre şi 47 eleve înscrise, din carĭ 17 aŭ fost promovate (1892—1893).

Comparaţie. In anul şcolar 1889—1890 eraŭ 324 copiĭ în vârstă de şcólă, din carĭ 156 băeţĭ şi 168 fete, aŭ urmat numaĭ 75 copiĭ, din carĭ 55 băeţĭ şi 20 fete; şcóla de băeţĭ era de nuele, a fetelor era de zid; ca pământ are 1456 hectare cea de băeţĭ. — Şcóla de băeţĭ funcţiona încă din anul 1863—1864 şi atuncĭ avea 33 elevĭ înscrişĭ.

Calitatea pământuluĭ este bună, maĭ cu sémă pentru viĭ, pământul e argilos, bun întru cât-va şi pentru semănăturĭ; — întru cât privesc *cultura* pământuluĭ, cele 3010 hectare ale comuneĭ se sub divid ast-fel: 381 hect. pământ arabil, 100 hect. imaş în Gurguiatu, 1500 hect. pădure tot pe Gurguiatu, 729 hect. vie, 100 hect. fânéţă, 200 hect. neproductiv (125 hect. ocupate de vatra comuneĭ, restul 75 hect. loc steril şi petros); — iar în privinţa *întinderei* şi *producerii* semănăturilor pe 1892 avem: 381 hect. *porumb* cu 7653 hl. (20 hl. de 1 hect.), 729 hect. viĭ cu 14.717 hl. (21 hl. de 1 hectar).

Comparaţie. In anul 1890 media generală a întinderiĭ şi producerii semănăturilor era acésta: 101 hect. arabil şi 820½ hectare cu viĭ; s'aŭ cultivat: 25½ hect. *grâŭ* cu 450 hl. (ceea ce vine 18 hl. de 1 hect.), 10 hect. *orz* cu 240 hl. (24 hl. de 1 hect.), 66 hect. *porumb* cu 1188 hl. (18 hl. de 1 hect.), 820 hect. vie cu 16.400 hl. (20 hl. de 1 hectar).

Ocupaţiunile locuitorilor sunt acestea: *Agricultura*, avênd pentru acésta 23 plugurĭ; *Crescerea vitelor*, avênd comuna 1297 capete, dintre carĭ 399 boĭ, 120 vacĭ, 200 caĭ, 40 epe, 150 oĭ, 88 capre, 300 râmătorĭ; cultivarea vieĭ; — *Industria* este simplă, constând în fabricarea vinuluĭ şi a rachiuluĭ din drojdiĭ de vin şi tescovină; — iar *Co-*

merțul constă din importul cerealelor, lucrurilor de îmbrăcăminte și instrumentele pentru fabricarea vinuluĭ; iar exportul constă din vin și vite. Transportul se face prin gara *Sihlele*, la 6 km. spre răsărit de Tâmboescĭ.

Comparație. In 1890 populațiunea comuneĭ se împărția ast-fel după ocupațiunile locuitorilor: 682 agricultorĭ, 76 meseriașĭ, 16 comercianțĭ marĭ, 6 profesiunĭ libere, 88 muncitorĭ, 46 servitorĭ, total 1707; numĕrul total al comercianților era de 100 (98 românĭ, 2 jidanĭ).

Căile de comunicație sunt acestea: 1. Drumul ce vine de la Dumitrescĭ, trece prin comună și 2. se duce la comuna Plăinescĭ, 3. cel ce vine de la Lacu luĭ Baban, Bordescĭ și 4. trece la Sihle, 5. cel ce merge la Slobozia-R.-Sărat.

Budgetul. Comuna are 520 contribuabilĭ; veniturile sunt de 8407 leĭ, 18 banĭ; cheltuelile de 8245 leĭ, banĭ 60, rĕmânând un excedent de în plus de 161 leĭ, 58 banĭ.

Comparație. In 1889 eraŭ 492 contribuabilĭ; în 1890 eraŭ 500; veniturile eraŭ de 7154 leĭ; iar cheltuelile de 6490 leĭ, rĕmânênd un excedent de leĭ 664, în plus; contribuțiile se urcă la suma de 13.045 leĭ.

Portul sătenilor, pe lângă acel al plășiĭ în general, bărbațiĭ maĭ pórtă și costumul așa dis de podgorie, adică cămășĭ de bumbac, olandă și americă, peste carĭ pun flanele, scurteicĭ, cojóce, ghebe, zăbune, veste, paltóne; pantalonĭ, ițarĭ; în cap căciulĭ de miel, de astracan, pălăriĭ; în picióre cisme, ghete, cipicĭ, opincĭ. — Femeile pórtă cămășĭ de borangic, olandă, americă și humbac; polcĭ, rochiĭ de mătase, de faĭ, de stambă și de lână; flanele de lână, paltóne scurte; în cap pălăriĭ, brobóde, tulpane, barișurĭ, iar în picióre obișnuesc să pórte ghete, pantofĭ, cipicĭ.

Tâmboescĭ, sat în plasa Marginea de sus, cătunul de reședință al comuneĭ Tâmboescĭ, așeḑat în mijlocul eĭ, pe rîul Slâmnic și la gura pârîuluĭ Tâmboescĭ; are o întindere de 277 hectare cu o populație de 172 familiĭ, carĭ cuprind 574 suflete, patru streinĭ, 169 sciŭ carte, 189 contribuabilĭ; are o biserică de zid cu 1 preot, 1 cântăreț și 1 paracliser, o alta de lemn, fórte vechie, ce servă de cimitir; tot aci se află școla de

băeţĭ şi cea de fete, ale comuneĭ.

Tâmboescĭ, pârîŭ în plasa Marginea de sus, comuna Tâmboescĭ, isvorăsce din délul Trăistenilor, udă comuna în partea de apus, se varsă în rîul Slâmnicu, după un curs de 3 km., lângă cătunul Tâmboescĭ. — Valea sa e mică dar cu malurĭ acoperite de verdéţă.

Tâmpénu, lac în plasa Râmnicu de jos, comuna Galben; e un heleşteŭ artificial făcut de un fost proprietar din Galben, anume Tâmpénu, la anul 1870; are o întindere de 30 pogóne; proprietate particulară, cu un venit de 500 leĭ, produce crap şi caracudă, ce se vinde şi se consumă în comună.

Tâncăla, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Chiojdeni, isvorăsce din culmea Cătăuţuluĭ, udă partea de mijloc şi a comuneĭ, şi se varsă în rîul R.-Sărat, după un curs de 4 km. lângă cătunul Scorţeni de sus.

Tânţa-Stanului, o îngrădire de vite în plasa Marginea de jos, comuna Micoseni; aci iernează vitele ce vin de la munte; numită aşa de la un proprietar al eĭ.

Târâtu, dél în plasa Oraşuluĭ, comuna Andreaşĭ, se desface din culmea Scoruşuluĭ, brăsdéză comuna în partea despre răsărit, intră în comuna Odobasca, pe care o brăsdéză în partea de apus, şi merge de se sfîrşesce în rîul Râmna; el e acoperit cu pădurĭ şi fâneţe.

Târâtu, sat în plasa Oraşul, cătunul comuneĭ Andreaşĭ, aşeḑat pe rîul Rânina, la pólele déluluĭ Târâtu, în partea de răsărit a comuneĭ, la 8 km. spre Est de cătunul de reşedinţă, Andreaşĭ; are o întindere de 600 hectare, cu o populaţiune de 28 familiĭ, carĭ cuprind 124 suflete, 2 cu sciinţă de carte, 32 contribuabilĭ, toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Târgu-Cuculuĭ, sat în plasa Marginea de sus, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Plăinescĭ, veḑĭ Cuculuĭ-Târgu.

Ţarina -Corbuluĭ, piket vechiŭ în plasa Marginea de jos, comuna Corbu, veḑĭ Corbu.

Ţăruşele, dél în plasa Oraşuluĭ, comuna Odobasca, se desface

din culmea Scoruşuluĭ, brăsdéză partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, întinḑêndu-se printre Valea Medra şi Valea Mahriu, se termină în rîul Râmna, e acoperit cu fâneţe.

Tătăranu, sat în plasa Marginea de jos, cătunul comuneĭ Mărtinescĭ, numită aşa de la numele unuĭ fost proprietar, Tătăranu, maĭ înainte se numia Slobozia Tataranu, aşeḑat pe rîul Râmnicu-Sărat, în partea de miaḑănópte a comuneĭ la 1440 metri spre Nord de cătunul de reşedinţă Mărtinescĭ, are 50 hect. cu 141 familiĭ cu 546 suflete, 6 streinĭ, o biserică cu 1 preot, 1 diacon şi 1 cântăreţ.

Tătăranu-Slobozia, numire vechie a cătunuluĭ Tătăranu, comuna Mărtinescĭ, de la fostul proprietar Tătăranu, care le dase voie, slobozenie, a se aşeḑa pe moşia luĭ.

Tătaru, sat în plasa Marginea de jos, cătunul comuneĭ Măicănescĭ saŭ Bolbóca; şĭ-a luat numele de la un tătar, care a locuit aci înainte de înfiinţarea satuluĭ; este aşeḑat în partea de apus a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Râmnicu-Sărat, la 1050 metri spre Vest de cătunul de reşedinţă, Bolbóca; are o întindere de 12 hectare cu o populaţie de 91 familiĭ, carĭ cuprind 381 suflete, 77 contribuabilĭ, 9 sciŭ carte; aci e o biserică cu 1 preot şi 2 cântăreţĭ.

Tătaru, munte în plasa Oraşuluĭ, comuna Andreaşĭ, se desface din culmea Laculuĭ, în partea de răsărit a comuneĭ, acoperit cu pădurĭ; se spune că aci se ascundeaŭ locuitoriĭ, când năvăliaŭ Tătariĭ, de unde şi numele luĭ.

Tatu-Cimpoiaş, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Valea-Sălcieĭ, isvorăsce din délul Modrenilor, udă partea de răsărit a comuneĭ şi se varsă în rîul Călnăŭ, pe drépta luĭ, maĭ jos de cătunul Modrenĭ; — valea acestuĭ pârîŭ este frumósă prin posiţiunile şi sĕlbătăciile sale; şĭ-a luat numele de la un frumos păstor, Tatu-Cimpoieşul, care cânta fórte frumos cu cimpoiul sĕŭ şi fără de care, horele în sat nu aveaŭ nicĭ o atracţie, fetele şi flăcăiĭ mergeaŭ în tóte părţile Duminica şi Sĕrbătorile, îl căutaŭ şi găsindu-l îl aduceaŭ pe sus la horă, care la sunetul cimpoiuluĭ se încingea cu foc; el muri tânăr, fu plâns de toţĭ sătenii, carĭ în amintirea luĭ

dădură numele sĕŭ văiĭ pe unde de obiceiŭ el îşĭ ducea oile sale.

Taurului -Piscu, dél în plaiul Râmnic, comuna Buda, se desface din culmea Scărişóra, brăsdéză partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, întinḑéndu-se printre pâraele Valea Rea şi Schitul, ambele afluente ale rîu'uĭ Râmnicu-Sărat; el este acoperit cu imaş de vite.

Teişanu, dél în plaiul Râmnicu, comuna Chiojdenĭ, se desface din délul Chiojdenilor, brăsdéză partea de mijloc a comuneĭ, se sfîrşesce în rîul Râmnicu-Sărat, este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ, vara se fac stâne de oĭ.

Teişul, dél în plasa Oraşuluĭ, comuna Broştenĭ, se desface din délul Capri, brăsdéză partea de răsărit a comuneĭ, se întinde de-a-lungul pâriuluĭ Valea Badeĭ, este acoperit cu pădurĭ şi fâneţe.

Teişul, pădure în plasa Râmnicu de sus, comuna Racoviţenĭ, cătunul Matohanĭ, are o întindere de 70 hectare, esenţe principale sunt: fag, ulm şi carpen.

Tene -la crucea luĭ, locuinţă isolată şi han în plasa Marginea de jos, comuna Mihălcenĭ-Slobozia, în partea despre răsărit a eĭ, pe drumul către comuna Gulianca; şĭ-a luat numele de la un fost hangiŭ.

Ţepiĭ -délul, dél în plasa Oraşuluĭ, comuna Odobasca, se desface din culmea Scoruş, brăsdéză partea de apus a comuneĭ; se spune că Domnitorul Vlad Ţepeş în rĕsboiul cu Turciĭ, neuitându-şĭ obiceiul luĭ de a înţepa pe vrăşmaşĭ, venia aci, şi-şĭ făcea ţepe din copaciĭ de pe acest dél; de aci s'a numit şi acest dél Ţépa.

Terchescĭ, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Dragoslovenĭ; este aşeḑat pe rîul Râmna, în partea de apus a comuneĭ, la 3 km. spre Vest de cătunul de reşedinţă, Dragoslovenĭ; are o întindere de 20 hect., cu o populaţiune de 107 familiĭ, carĭ cuprind 516 suflete, din carĭ 120 contribuabilĭ; 105 sciŭ carte; are o biserică cu 1 preot şi 1 dascăl; maĭ are şi o şcólă.

Terchescĭ -Sf. Ión, pădure în plasa Marginea de sus, comuna Dragoslovenĭ, cătunul Terchescĭ, face parte din circumscripţia VII sil-

vică, ocolul I, Plăinescĭ; are o intindere de 600 hect., avênd ca esenţe: 80% stejar, fag, teĭ, plop şi ulm.

Terchescĭ -Sf. Ión, moşie în plasa Marginea de sus, com. Dragoslovenĭ, pe care se află întinsa pădure Terchescĭ Sf. Ión.

Tertescu -odaia luĭ, locuinţă isolată în plasa Marginea de sus, comuna Maĭcănescĭ, la 6 km. spre răsărit, casa propietaruluĭ Iancu Tertescu, care ĭ-a făcut şi o grădină cu pomĭ roditorĭ.

Ţiganul -la, han în plasa Marginea de jos, com. Mărtinescĭ, aşeḑat chiar lângă comună, pe drumul ce duce la Obilescĭ şi Gologan.

Ţiganul, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, comuna Băbenĭ, se formézǎ din isvóre existente pe teritoriul comuneĭ, udă comuna în partea de miaḑă-nópte, şi se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, maĭ sus de cătunul Băbenĭ.

Ţigma, dél în plasa Oraşuluĭ, comuna Andreaşĭ, se desface din délul Laculuĭ, brăsdéză partea de răsărit a comuneĭ, întinḑându-se printre rîul Râmna şi afluentul sĕŭ Valea Négră; este acoperit cu pădurĭ intinse.

Ţigoiu, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Jidenĭ, e aşeḑat în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, pe pârîul Coţatcu, pe malul drept al luĭ, la 3115 m. spre Nord-Vest de căt. de reşed. Oratia: are o întindere cam de 355 hect., cu o populaţie de 126 familiĭ, carĭ cuprind 493 suflete, din carĭ 129 contribuabilĭ; 18 sciŭ carte; are o biserică cu 1 preot şi 1 cântăreţ.

Ţigoiu, dél în plasa Râmnicu de sus, se desface din délul Coţatculuĭ, brăsdéză partea apusană a comuneĭ Jidenĭ şi cea răsăriténă a comuneĭ Dedulescĭ, se întinde de-a-lungul pârîuluĭ Mocanca şi se termină în rîul R.-Sărat, în faţa cătunuluĭ Dedulescĭ; el e acoperit cu pădurĭ.

Ţigoiu-Dedulescĭ, pădure în plasa Râmnicu de sus, comuna Dedulescĭ, face parte din circumscripţa VII, ocolul Băbenĭ, are 1500 hect. intindere (2000 hect. după biuroul silvic) şi esenţe sunt: fag, jugastru, frasin şi ulm.

Tinos saŭ **Tinósa**, sat în plaiul Râmnicu, cătunul comuneĭ Délul

lung, numit aşa de la pârîul Tinos; e aşeḑat în partea de apus a comuneĭ, pe pârîul Tinos, la pólele déluluĭ Tinos, la 7 km. spre Vest de cătunul de reşedinţă, Peleticu; are o întindere de 80 hectare, cu o populaţie de 50 familiĭ, carĭ cuprind 207 locuitorĭ, din carĭ 50 contribuabilĭ; are o posiţie din cele maĭ frumóse, fiind sat de munţĭ, unde frumuseţile ne întâmpină la orĭce pas.

Tinosul, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Délul lung, isvorăsce din Délul Tinosu, udă comuna în partea de apus, trecênd prin cătunul Tinosu şi se varsă în pârîul Peleticu, maĭ sus de cătunul Peleticu.

Tinosul, dél în plaiul Râmnic, comuna Délul lung, se desface din délul Lupan, se întinde printre pârîurile Peleticu şi afluentul sĕŭ Tinos, brăsdând comuna în partea de apus; e acoperit cu pădurĭ.

Tinósa, pârîŭ în plasa Oraşuluĭ, comuna Odobasca, isvorăsce din délul Piciorul Nuculuĭ, udă partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, şi merge de se varsă în rîul Râmna, maĭ sus de cătunul Odobasca.

Tinosul şi **Şotârcarĭ**, pădure în plaiul Râmnicu, comuna Délul lung, face parte din circumscripţia VII silvică, ocolul Vărzărescĭ, pe moşia Peleticu de la munte; are o întindere de 1057 hect., avênd 79% fag, stejar şi brad.

Titila, sat în plasa Oraşuluĭ, cât. com. Andreaşĭ; şĭ-a luat numele de la muntele Titila, e aşeḑat în parte de apus a comuneĭ, pe pólele délul Titila, la 2 kilom. spre Vest de cât. de reşedinţă, Andreaşĭ; întinderea şi populaţia sunt socotite în acele ale cât. Andreaşĭ.

Titila, dél în plaiul Râmnic, comuna Buda, se desface din culmea Scărişóra, brăsdéză partea de apus a comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ.

Titila, munte în plasa Oraşuluĭ, comuna Andreaşĭ, se desface din culmea Alunuluĭ, brăsdéză partea de apus a comuneĭ, împedică cursul rîuluĭ Milcov, formând aci una din cele maĭ frumóse posiţiunĭ ale plăşiĭ Oraşuluĭ; are o înălţime de 800 m. şi e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ; vara se fac pe dênsul şi stâne de oĭ; un alt nume al sĕŭ este şi acela de Chitila, care se aplică de-o-potrivă şi cătunuluĭ.

Titileţĭ, dél în plasa Oraşuluĭ, comuna Andreaşĭ, este o ramură din muntele Titila, brăsdéză partea de apus a comuneĭ, se întinde până în rîul Milcov; este acoperit cu păşunĭ şi pădurĭ, vara se fac stâne de oĭ.

Tivgă -Tufele luĭ, pădure în plasa Marginea de sus, com. Bogza, face parte din circumscripţia VII silvică, ocolul Plăinescĭ, situată pe moşia Hârâia; ea maĭ pórtă şi numele de Hârâia; are o întindere de 97 hectare; esenţele principale sunt: 60% ulm, stejar şi fag.

Tocitórca, pârîŭ în plaiul Râmnicu, com. Jitia, isvorăsce din muntele Délul Roşu, udă comuna în partea de apus de la Nord la Sud şi se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, maĭ jos de cătunul Jitia din dél.

Toplicénuluĭ -Odaia, numire vechie a căt. Zoiţa, al com. Costieniĭ marĭ, care şĭ-a căpătat'o de la un fost propietar al moşieĭ Zoiţa.

Toplicénu, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, com. Sgârciţĭ, isvorăsce din délul Toplicénu, udă partea de mijloc a comuneĭ şi merge de se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, maĭ sus de căt. Toplicenĭ, al com. Sgârciţĭ.

Toplicénu, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Sgârciţĭ, se desface din délul Orévuluĭ, brăsdéză partea de mijloc a comuneĭ; este acoperit cu fâneţe şi imaşurĭ.

Toplicenĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Sgârciţĭ, în partea de mijloc a comuneĭ, aşeḑat pe malul drept al rîuluĭ Râmnicu-Sărat şi la îmbucătura pârîuluĭ Toplicénu, la 2 km. spre Nord de cătunul de reşedinţă, Sgârciţĭ; are o întindere de 385 hect., cu o populaţie de 70 familiĭ, carĭ cuprind 198 suflete, 46 contribuabilĭ; 12 sciŭ carte; toţĭ românĭ.

Toporaşĭ, munte în plaiul Râmnic, comuna Jitia, pisc principal din culmea Déluluĭ Roşu, aşeḑat în partea de apus a comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ şi puţine fâneţe.

Toropălescĭ, sat în plaiul Râmnicu, cătunul comuneĭ Buda; în vechime se numia *Făgetu* saŭ *Fântâna Capreĭ*, iar numele de acum îl are de la propietarul moşieĭ Tropălescu; e aşeḑat în partea de răsărit a comuneĭ, pe malul

[illegible] luĭ Rămnicu-Sărat, [illegible] delului Dănulescilor, la [illegible] spre Est de cât. de re- [illegible] Buda; are o intindere [illegible] hect., cu o populaţie de [illegible] carĭ cuprind 344 [illegible] din carĭ 95 contribua- [illegible] sută carte.

[illegible], moşie in plaiul Rămnicu, comuna Buda, cât. Toropă- [illegible] productivă, are [illegible] păduri.

[illegible], sat in plasa Marginea [illegible] comunei Tămboescĭ, [illegible] numele de la obiceiul [illegible] in vechime [illegible] duce productele [illegible] din causa locurilor [illegible] grele; e aşeḑat [illegible] jos a comunei, [illegible] intinderea [illegible] sunt socotite in [illegible] de reşedinţă.

[illegible], deĭ in plasa [illegible] com. Tămbo- [illegible] din delul Ma- [illegible] Răsărită partea [illegible] comunei, o des- [illegible] Sobozia; el este [illegible]

[illegible], pâriŭ in plasa [illegible] comuna Tăm- [illegible] din delul Trăistenilor, udă acest cătun şi se varsă in riul Slimnicu.

Trestieĭ -gura, sat in plaiul Rămnicu, cât. com. Dumitrescĭ, aşeḑat în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, pe pâriul Valea Trestieĭ, la pólele delului Lupan; şĭ-a luat numele de la pâriul Valea Trestieĭ, are o posiţie admirabilă; intinderea şi populaţia sunt socotite in acelea ale cătunuluĭ Lăstunĭ, tot al comuneĭ Dumitrescĭ.

Trestieĭ -valea, pâriŭ in plaiul Rămnic, comuna Dumitrescĭ, isvorăsce din delul Lăstunĭ, trece prin cătunul Gura Trestieĭ, udă partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, şi merge de se varsă după un curs repede şi cu multe micĭ cascade, in riul Rămnicelul, chiar lângă cătunul Gura Trestieĭ.

Tudoranu -la, locuinţă isolată, fost vechiŭ piket cu No. 85, in plasa Marginea de jos, comuna Măicănescĭ; aḑi e han pe drumul ce plecă din Focşanĭ spre Brăila, trecênd prin com. Malurĭ-Măicănescĭ Măxinenĭ.

Tufiĭ -grópa, sat in plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Lacul luĭ Baban; e aşeḑat in partea de răsărit a comuneĭ, într'o

scobitură, o imensă grópă în mijlocul uneĭ pădurĭ de tufanĭ, de unde şĭ-a luat şi numele, la pólele déluluĭ Costandoiu, la 2860 m. spre Est de cătunul de reşedinţă, numit Costandoiu; are o întindere cam de 12 hect., cu o populaţiune care se ridică la 18 familiĭ, carĭ cuprind 62 suflete, 17 sunt contribuabilĭ, şi numaĭ 2 sciŭ carte.

Tufĭ -grópa, pârîŭ în plasa Marginea de sus, com. Lacu luĭ Baban, isvorăsce din délul Costandoiu, udă comuna în partea de miadă-ḑi, trece prin cătunul Grópa Tufĭ şi se varsă în rîul Râmna, maĭ sus de cătunul Caliţa, tot al comuneĭ Lacu luĭ Baban.

Tufarĭ, numire vechie a comuneĭ şi a cătunuluĭ Jidenĭ, din plasa Râmnicu de sus. Veḑĭ Jidenĭ.

Tufa, nume comun ce însoţesce mulţime de nume proprĭĭ, fie de riurĭ, déluri, sate etc.; să se caute numele pe care le însoţesce.

Ţuguiaţĭ, numire vechie a com. Malurĭ, ce s'a născut din pricina uneĭ ridicăturĭ, ce se afla pe lunca, unde locuitoriĭ şĭ-aŭ făcut casele lor.

Ţuguiaţilor -lunca, luncă în plasa Marginea de jos, comuna Malurĭ. Veḑĭ Lunca Ţuguiaţilor.

Turburea, sat în plaiul Râmnic, cătunul comuneĭ Chiojdenĭ; şĭ-a luat numele de la pârîul Turburea, şi acesta din causa apelor sale maĭ tot-d'auna turburĭ; are una din posiţiile cele maĭ frumóse, fiind aşeḑat în creeriĭ munţilor, în partea de apus a comuneĭ, pe malul stâng al rîuluĭ Râmnicu-Sărat şi la îmbucătura pârîuluĭ Turburea; are o întindere cam de 500 hectare, cu o populaţiune de 107 familiĭ, carĭ cuprind 422 suflete, din aceştia 84 sunt contribuabilĭ şi 20 sciŭ carte.

Turburea, pârîŭ în plaiul Râmnicu, comuna Chiojdenĭ, isvorăsce din délul Măgura, udă partea de apus a comuneĭ, curge printre délurile Săritórea şi délul Vaciĭ, şi se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, lângă cătunul Turburea al comuneĭ Chiojdenĭ, şĭ-a luat numele de acolo, că maĭ tot-d'auna apele sale sunt turburĭ.

Turbure -lacul, lac în plasa Oraşuluĭ, comuna Cotescĭ, aşeḑat chiar în cătunul Cotescĭ, proprietate particulară; produce ştiucă

și caracudă măruntă, ce se vinde și se consumă în localitate.

Turculeț, dél în plasa Marginea de sus, la hotarul eĭ către plaiul Râmnicu, e continuația déluluĭ Lupan; are o înălțime cam 450 metri, îșĭ întinde ramificațiunile sale printre afluențiĭ riurilor R.-Sărat și Râmna; prelungirile sale sunt: dèlurile *Strèja* și *Nucilor*, printre afluențiĭ rîuluĭ Râmna; *Dănulescĭ*, *Jinuru*, *Trăistenĭ*, *Coțatcu*, printre afluențiĭ rîuluĭ Râmnicu-Sărat; la pólele luĭ se află satul Poeniță; este acoperit în parte cu pădurĭ, în parte cu pășunĭ.

Turculuĭ -fântâna, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Grebăn, se desface din délul Douĕ Cóie, brăsdéză partea de miadă-nópte a comuneĭ, este acoperit cu pădurĭ și pășunĭ.

Turculuĭ -fântâna, pârîŭ în plasa Râmnicu de sus, com. Grebăn, isvorăsce din délul Fântâna Turculuĭ, udă comuna în partea de miadă-nópte, trece prin cătunul Fântâna Turculuĭ, și se varsă în pârîul Orévu, pe drépta luĭ.

Turculuĭ -fântâna, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul com. Grebăn, aședat în partea de miadă-nópte, la pólele déluluĭ și pe pârîul Fântâna Turculuĭ; și-a luat numele de la un turc, care ucis fiind de unul de aĭ sĕĭ, fu aruncat într'o fântână; e aședat la 3500 m. spre Nord de cătunul de reședință, Grebăn; are o întindere de 280 hectare cu 6 familiĭ, 18 suflete, 6 contribuabilĭ.

Turculuĭ -movila, movilă naturală în plasa Orașuluĭ, comuna Golescĭ, în partea despre miadă-nópte a comuneĭ, la o mică depărtare de rîul Milcov; nu se scie de unde îĭ vine numele; adĭ tinde să dispară, arată fiind de locuitorĭ.

Turculuĭ -móra, locuință isolată în plasa Marginea de jos, comuna Mărtinescĭ, în partea de răsărit a comuneĭ, lângă rîul Râmnicu Sărat, numită ast-fel, pentru că aci s'aŭ ascuns Turciĭ după pierderea lor de la Crângu Meiuluĭ. — Vedĭ acest nume.

Țuțuiu, munte în plaiul Râmnicu, numit maĭ dese-orĭ Dinul. Vedĭ Dinul.

U.

Ulmuşor, munte în plaiul Râmnic, se întinde prin teritoriile comunelor Bisoca şi Jitia, şi printre afluenţiĭ rîului Râmnicu-Sărat şi aceĭ aĭ rîuluĭ Slănic, afluente al Buzĕuluĭ. El face întru cât-va hotarul dintre judeţul Buzĕŭ şi R.-Sărat; are o înălţime cam de 880 m. d'asupra nivelului Măriĭ; este acoperit cu fâneţe şi cu pădurĭ.

Ulmuşor, pârîŭ în plaiul Râmnic, isvorăsce din muntele Ulmuşor, udă comunele Bisoca şi Jitia, trece prin cât. Băltăgarĭ, unde maĭ pórtă şi numele de *Ulmuşor-Băltăgarĭ*, şi după un curs mult cotit şi prin locurĭ selbatice dar măreţe, merge de se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, maĭ sus de comuna Jitia; are o lungime de 5 km. şi desparte comunele Bisoca de Jitia.

Urechescĭ, comună rurală în plasa Marginea de sus, pe rîul Orévu.

Este *aşeḑată* în partea de miaḑă-nópta a judeţuluĭ, la 26 km. spre Nord de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea de apus a plăşiĭ, Marginea de sus, la 9 km. spre Nord-Vest de comuna Plăinescĭ, reşedinţa plăşiĭ.—Comunele apropiate de Urechescĭ, sunt: Popescĭ la 2 km., Budescĭ la 3 kilom., Cotescĭ la 5 km., Bordescĭ la 9 km. Dragoslovenĭ la 10 km. Odobasca la 12 km., şi Lacu luĭ Baban la 13 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu com. Budescĭ şi Cotescĭ, de care se desparte prin pârîul Cârceĭ şi délul Urechescĭ; la răsărit cu com. Popescĭ, la miaḑă-ḑi tot cu acéstă comună; la apus cu comunele Lacu luĭ Baban şi Délul Lung, de care se desparte prin délul *Măgura*, ale căriĭ ramificaţiĭ brăsdéză partea vestică saŭ apusană a comuneĭ.

Este o comună din *regiunea delurilor*. In partea de miaḑă-nópte este brăsdată de ultimele ramificaţiunĭ ale déluluĭ *Corniţelor*, la răsărit délul *Urechescĭ*, iar la miaḑă-ḑi délul *Palanca*.

Rîurile carĭ udă acéstă com. sunt: *Valea Cârceĭ*, ce o udă la miaḑă-nópte de la Vest la Est, despărţind şi de com. Budescĭ; *Orévul*, ce o udă la apus şi la miaḑă-ḑi, trecând prin mijlocul comuneĭ; *Vărzarul*, ce o udă la apus, afluente al rîuluĭ Orévu, şi acesta al rîuluĭ Râmna; maĭ sunt în comună şi 27 puţurĭ cu o adâncime de 5—10 metri.

Clima comuneĭ e sănătósă; i se maĭ ḑice şi climă de podgorie, priinciósă prin temperatura eĭ, desvoltăreĭ viilor.

Cătunele, carĭ compun acéstă comună sunt următórele: *Urechescĭ*, cătunul de reşedinţă, în partea de răsărit a comuneĭ, pe malul stâng al rîuluĭ Orévu; *Palanca*, în partea de apus a comuneĭ, la 670 m. spre Sud-Vest de cătunul de reşedinţă, Urechescĭ, pe malul drept al rîuluĭ Orévu şi Vărzaru.

Suprafaţa acesteĭ comune este cam de 1396 hect., din carĭ 110 hect. ocupate de vatra comuneĭ, 300 hect. ale locuitorilor şi 986 hect. proprietate particulară.

Istoric. Până la anul 1863, acéstă comună maĭ coprindea un cătun, *Urechescĭĭ din vale*, care sub numele de *Podu Laculuĭ*, a trecut la com. Odobasca.

Populaţiunea acesteĭ comune este de 422 familiĭ, carĭ cuprind 1675 suflete, din carĭ 856 bărbaţĭ, 819 femeĭ; după starea civilă: 693 căsătoriţĭ, 912 necăsătoriţĭ, 66 văduvĭ şi 4 divorţaţĭ; după naţionalitate şi religie: 1670 românĭ, 4 ovreĭ, 1 grec.

Comparaţie. — In anul 1890, Urechescĭĭ aveaŭ: 1698 suflete, din carĭ 527 capĭ de familiĭ, 834 bărbaţĭ şi 864 femeĭ; 676 necăsătoriţĭ, din carĭ 320 bărbaţĭ şi 356 fete; 958 căsătoriţĭ, 64 văduvĭ, din carĭ 34 bărbaţĭ şi 30 femeĭ; 440 sciŭ carte, din carĭ 380 bărbaţĭ şi 60 femeĭ; românĭ ortodoxĭ toţĭ, iar la 1891 veniră ceĭ 4 ovreĭ şi 1 grec.

In comună sunt 3 *biserici*: 1. una în cătunul Urechescĭ, cu hramul *sf. Dumitru*, zidită la anul 1837 de către clucerul Toma, are 1 preot şi 1 cântăreţ, 17 pog. pământ şi 300 leĭ subvenţie; 2. biserica din cătunul Palanca, cu hramul *sf. Niculae*, zidită în anul 1840 de clucerul Toma şi familia sa; are 1 preot, 1 cântăreţ, 17 pogóne pământ şi 300 leĭ subvenţie; 3. Schitul *Vărzărescĭ*.—Veḑĭ acest nume.

Comuna are o singură *şcólă*, fundată în anul 1892 de locuitorĭ, are 1 învĕţător şi 111 elevĭ înscrişĭ (1892—93); şcóla posedă 1 hect. 8736 m. pământ al eĭ, sciŭ carte 557.

Comparaţie. In anul 1890—1891, eraŭ în comună 245 copiĭ de şcólă, din carĭ 122 băeţĭ şi 123 fete. Şcóla era de nuele şi vălătucĭ; acum s'a făcut de zid. In 1863—64, eraŭ 26 elevĭ.

Calitatea pământuluĭ este bună şi pentru semănăturĭ, dar maĭ cu sémă pentru viĭ, avênd cele maĭ întinse viĭ din tot ju-

deţul. In privinţa *culturii*, cele 1286 hect. ale comuneĭ, se subdivid ast-fel: 200 hect. loc arabil, 996 hect. viĭ, 60 hect. imaş şi 36 hect. neproductiv; iar în ceea ce privesce *întinderea* şi *producerea* semănăturilor, avem: 200 hectare porumb cu 20.650 hl. şi 996 hect. viĭ cu 38.684 hectol.

Comparaţie. Media generală a *întinderiĭ* şi *produceriĭ* semănăturilor în aniĭ 1885—1890, e următórea: 148 hect. pământ arabil, pe carĭ s'aŭ cultivat: 5 hect. grâŭ cu 50 hl. (10 hl. de 1 hect.), 3 hect. secară cu 36 hl. (12 hl. de 1 hect.), 10 hect. orz cu 120 hl. (12 hl. de 1 hect.), 5 hect. meĭ cu 40 hl. (8 hl. de 1 hect.), 114 hect. porumb cu 1386 hl. (12 hl. de 1 hect.), 5 hect. in cu 30 hl. (6 hl. de 1 hect.), 6 hect. cânepă cu 30 hl. (5 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd pentru acésta 120 pluguri; apoĭ *crescerea vitelor*, avênd comuna 580 capete, dar maĭ cu sémă *cultura viţeĭ* şi *facerea vinului şi a rachiuluĭ; industria* e neînsemnată, constând numaĭ din fabricarea spirtuluĭ din vin; *comerţul* este destul de activ, constând în importul de cereale şi lucrurilor de băcănie şi îmbrăcăminte, şi în exportul bogatelor şi excelentelor sale vinurĭ; *transportul* se face prin staţia Gugescĭ, la 6 km. spre răsărit.

Căile de comunicaţie sunt următórele: 1. spre Budescĭ-Golescĭ; 2. spre com. Cotescĭ, Blidare, Cârlige-Vârteşcoĭ; 3. spre Plăinescĭ-Râmnicu-Sărat; 4. spre Lacu luĭ Baban-Délul lung, Odobasca; 5. spre Bordescĭ-Dumitrescĭ.

Budgetul. Comuna are 450 contribuabilĭ, veniturile sunt de 8025 leĭ 10 banĭ, iar cheltuelile sunt de 7985 leĭ 25 banĭ, rămânând un excedent în plus de 40 leĭ 85 banĭ.

Comparaţie. In anul 1889—90, com. avea 300 contribuabilĭ; veniturile eraŭ de 6014 leĭ iar cheltuelile de 5836 leĭ, remânând un excedent de 178 leĭ.

Comercianţĭ eraŭ 69, dintre carĭ 67 românĭ şi 2 jidanĭ, iar contribuţiunile eraŭ de 10.377 leĭ, banĭ 35. In anul 1890—91 locuitoriĭ eraŭ ast-fel împărţiţĭ: 1075 agricultorĭ, 15 meseriaşĭ, 13 comercianţĭ, 4 profesiĭ libere, 128 muncitorĭ, 16 servitorĭ, în total 1251. (S'ar părea o contradicţie ca în 1890 să fie 69 comercianţĭ şi în 1891 numaĭ 13, însă aceştia sunt comercianţĭ en gros şi de cereale). Maĭ eraŭ în 1891 şi 5 potcovarĭ, 4

măcelarĭ, 2 cismarĭ, 5 dogarĭ, 4 plăpămarĭ.

Portul locuitorilor, pe lângă cel general al plăşiĭ, atât bărbaţiĭ cât şi femeile maĭ aŭ şi portul nemţesc saŭ de târg, şi cel bulgăresc.

Urechescĭ, sat în plasa Marginea de sus, căt. de reşed. al com. Urechescĭ, în partea de răsărit a comuneĭ, pe malul stâng al rîuluĭ Orévu, e aşeḑat în câmp, la pólele dêluluĭ Urechescĭ; maĭ purta numele de *Urechesciĭ din vale*, spre deosebire de Urechesciĭ din dél, acum Podul laculuĭ, care depinde de comuna Odobasca. Are o întindere de 1026 hect. cu o populaţie de 320 familiĭ, carĭ cuprind 1210 suflete; are o biserică şi tot aci este şi şcóla comuneĭ.

Urechescĭ de sus, numire vechie a cătunuluĭ Podul laculuĭ, pendinte de com. Odobasca, numit ast-fel pentru că o dată aparţinuse comuneĭ Urechescĭ, al căreĭ cătun de reşedinţă avea numele de Urechesciĭ de jos saŭ din vale.

Urechesciĭ de jos, numire vechie, ce se maĭ întrebuinţéză şi astăḑĭ, dar maĭ rar, a cătunuluĭ Palanca, pendinte de comuna Urechesciĭ.

Urechesciĭ, dél în plasa Marginea de sus, com. Urechescĭ, se desface din délul Măgura şi brăsdéză comuna în partea de răsărit, terminându-se în rîul Orévu. El e acoperit maĭ tot cu multe şi productive viĭ, carĭ fac bogăţia principală a locuitorilor.

Urechescĭ -podu laculuĭ, moşie a Statuluĭ în plasa Marginea de sus, com. Urechescĭ, pe care se află întinsa pădure Vărzărescĭ de 1500 hect. Veḑĭ acest nume.

Ursescĭ, pădurice a Statuluĭ din plasa Marginea de sus, pe moşia Golescĭ, din com. Golescĭ; are întindere de 65 hect., şi ca esenţe: ştejar, ulm şi jugastru.

Ursuluĭ-crângu, pădurice în plasa Marginea de sus, com. Voetin, astă-ḑĭ exploatată. Impreună cu Crângu Meiuluĭ, a servit ca teatru de luptă între Turcĭ, Ruşĭ şi Austriacĭ la 1786. — Veḑĭ Crângu Meiuluĭ.

V.

Văcenĭ, baltă insemnată in plasa Râmnicu de jos, ce se întinde în comunele Slobozia-Galben, Drog, Vişanĭ, Nisipurĭ, avênd fie-care o parte dintr'ênsa. Vedĭ la fie-care com. din cele de sus.

Vacii-délul, dél în plaiul Râmnicu, com. Chiojdenĭ, brăsdéză apusul comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ intinse.

Vacii-calea, dél în plasa Râmnicu de sus, comuna Pardoşĭ, brăsdéză nordul comuneĭ; este acoperit cu păşunĭ.

Vai-de-eĭ, numire vechie a cătunuluĭ Erculescĭ, com. Vâlcele.

Vâjiitórea, sat în plasa Marginea de jos, cătunul comuneĭ Mărtinescĭ, numit înainte *Mihălcenĭ*, fiind că aparţinuse com. Slobozia-Mihălcenĭ, acum, şĭ-a luat numele de la pârîul Vâjiitórea, pe care e aşedat în sudul comuneĭ, la 3200 metri spre Sud de cătunul de reşedinţă; are o întindere de 15 hect., cu o populaţie de 70 familiĭ, cu 275 suflete, 79 contribuabilĭ; 13 sciŭ carte; toţĭ românĭ.

Vâjiitórea, pârîŭ în plasa Marginea de jos, comuna Mărtinescĭ, udă partea de miadă-di, trece prin cătunul Vâjiitórea, şi se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, pe partea dréptă a luĭ.

Vâlcănésa, pârîŭ în plasa Oraşuluĭ, comuna Broştenĭ, isvorăsce din vîrful Scoruşuluĭ, udă partea de apus a comuneĭ, trece prin cătunul Vâlcănésa şi se varsă pe drépta rîuluĭ Milcov.

Vâlcănésa, sat în plasa Oraşuluĭ, cătunul comuneĭ Broştenĭ, şĭ-a luat numele de la pârîul Vâlcănésa, la gura căruia e aşedat, pe malul drept al rîuluĭ Milcov, la $6^1/_2$ km. spre Vest de cătunul de reşedinţă; are 5000 hect., cu o populaţie de 114 familiĭ, cu 413 suflete, 120 contrib.; 26 sciŭ carte; toţĭ românĭ; are o biserică şi o şcólă a comuneĭ.

Vâlcănescĭ-râpa, dél în plasa Oraşuluĭ, com. Broştenĭ, cătunul Vâlcănésa, în partea de apus, de unde isvorăsce pârîul cu acelaşĭ nume.

Vâlcelele, comună rurală în plasa

Gradiscea, pe un mic pâriiaş, în mijlocul câmpuluĭ.

Şĭ-a luat *numele* de la numerósele şi micile văĭ ce brăsdéză comuna.

Este *aşeḑată* în partea de miaḑă-ḑi a judeţuluĭ, la 25 km. spre Sud-Est de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea răsăriténă a plăşiĭ, la 11 km. spre Nord-Est de com. Gradiscea de sus, reşedinţa plăşiĭ. Comunele învecinate sunt: Balta-albă la 8 km., Boldu la 10 km., Nicolescĭ la 11 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu Ciorăscĭ, la apus cu Boldu şi Balta-albă, la Sud cu Domniţa, la răsărit cu com. Gradiscea de sus.

Este o comună *de câmp*, dar terenul iĭ este fórte accidentat cu numeróse văĭ, iar în câmp se zăresc icĭ şi colo, câte-va movile isolate.

Pâriul *Ciulniţa*, strângênd tóte apele comuneĭ, o udă prin mijloc, vărsându-se în balta *Ciulniţa* la răsăritul comuneĭ, maĭ are şi pâriul *Valea rea* la apusul eĭ; sunt şi 30 puţurĭ (6—12 m. adânc.).

Clima comuneĭ este variabilă, vara este fórte căldurósă, iarna expusă viscolelor Crivĕţuluĭ rusesc.

Cătunele carĭ o forméză sunt: *Vâlcele*, reşedinţa, la apus, *Erculescĭ*, la răsărit.

Suprafaţa comuneĭ e de 4710 hect., din carĭ 118 hect. vatra comuneĭ, 592 hect. ale locuitorilor, 4000 hectare ale particularilor.

Populaţia comuneĭ e de 300 familiĭ, cu 1364 suflete; după sex: 701 bărbaţĭ şi 663 femeĭ; după starea civilă: 600 căsătoriţĭ, 734 necăsătoriţĭ, 30 văduvĭ; după cultură: 172 sciu carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Are o *biserică* cu hramul *sfinţiĭ Voevoḑi Michail şi Gavril*, zidită în anul 1856 de locuitorĭ, are 50 leĭ venit, şi ca deservenţĭ 2 preoţĭ şi 2 cântăreţĭ.

Are 2 *şcolĭ*, fundată cea de băeţĭ, de comună, în anul 1870, cu 1 învĕţător şi cea de fete în 1890 tot de comună, cu o învĕţătóre, 181 elevĭ înscrişĭ (din carĭ 76 fete) şi 48 promovaţĭ, din carĭ 13 fete.

Calitatea pământuluĭ este bună, fiind pământ negru vegetal; ca *cultură* a pământului, comuna are: 3990 hect. arabile, 492 hect. imaş, 40 hect. pădure şi 70 hect. fâneţe; iar în privinţa *întinderiĭ* şi *producerii* semănăturilor pe 1892, avem: 1100 hect. grâŭ cu 17.600 hl. (15 hl. de 1 hect.), 1000 hect. secară cu 16.000 hl. (16 hl. de 1

2.400
) hect.
:ıl. de 1
ıu cu 960
:ı), 300 hect.
) hl. (4 hl. de

ıle locuitorilor sunt:
.ı, avênd 289 pluguri,
ı de treerat; *crescerea*
, avênd 3260 capete, din
742 boi, 370 vaci, 415 cai,
:5 epe, 1543 oi, 65 râmători;
industria este simplă; *comerţul* este activ şi constă în importul de coloniale, ţesături, instrumente agricole, spirtóse şi în exportul de vite şi cereale; *transportul* se face prin gara oraşului R.-Sărat; mai sunt 12 comercianţi (2 streini), din cari 8 cârciumari.

Căile de comunicaţie sunt: drumurile vicinale spre: 1. Balta-Albă-Amara; 2. spre Gradiscea de sus; 3. spre Domniţa; 4. spre Gulianca; 5. Nicolesci-Măcrina-Râmnicu-Sărat.

Budgetul. Comuna are 296 contribuabili; veniturile sunt de 5669 lei 39 bani, iar cheltuelile de 5477 lei, rămânând un excedent de 192 lei 39 bani; contribuţiunile comunei sunt de 9447 lei 06 bani.

Portul e cel naţional, puţin modificat.

Vâlcelele, sat în plasa Gradiscea, cătunul de reşedinţă al comunei Vâlcelele, aşeḑat spre apus, pe pârîul cu acelaşi nume; are 68 hect., cu o populaţiune de 210 familii, 931 suflete, 185 contribuabili; 147 sciu carte; toţi români; are o biserică, o şcólă de băeţi şi 1 de fete.

Vâlcelele, sat în plasa Oraşului, cătunul com. Câmpinénca, aşeḑat spre răsărit, pe rîul Milcov, la 3 km. spre răsărit de cătunul de reşedinţă, Pantecesci; are o întindere de 50 hect., cu o populaţie de 45 familii, cu 171 suflete, 60 contribuabili, 34 sciu carte, toţi români ortodoxi.

Valea-Raţei, comună rurală în plasa Râmnicu de sus, pe rîul Câlnău.

Este *aşeḑată* în partea de apus a judeţului, la 17 kilom. spre Vest de oraşul R.-Sărat, şi în partea apusénă a plăşii, la 13 km. spre Vest de comuna Sgârciţi, reşedinţa plăşii.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu com. Pardoşi, la miaḑă-ḑi cu com. Racoviţeni, la răsărit cu comuna Grebăn, şi la apus cu *Gura Dămieni* (jud. Buzău), despărţită prin culmea Hârboca.

Este o comună din *reg. dealurilor*, fiind brăsdată la răsărit de délul *Fântânele Babei* şi *Stre-*

jescĭ, la apus de ramificaţiile déluluĭ *Hârboca*.

Pârîul *Câlnăŭ* o udă prin mijloc, de la Nord la Sud; maĭ sunt şi 2 puţurĭ (5—10 metri adâncime) şi 20 fântânĭ (1—5 metri adâncime).

Clima comuneĭ e temperată, fiind adăpostită între déluri.

Cătunele carĭ o compun sunt: *Valea Raţeĭ*, reşedinţa la mijloc, *Chiperu* la Nord, *Batog* spre apus, *Murgescĭ* la S.-V.

Suprafaţa comuneĭ este de 2263 hect., din care 141 hect. vatra comuneĭ, 447 hect. ale locuitorilor, 1675 hect. ale propietăţeĭ private.

Populaţia e de 190 familiĭ, cu 765 suflete; după sex 380 bărbaţĭ, 385 femeĭ; după starea civilă: 380 căsătoriţĭ, 348 necăsătoriţĭ, 37 văduvĭ; după cultură: 32 sciŭ carte; 1 grec, restul toţĭ românĭ.

Are 2 *biserici*: 1. una cu hramul *Cuviósa Paraschiva*, zidită de Petrache Mavrodin şi locuitorĭ; 2. alta cu hramul *sfinţiĭ Voivoḑĭ*, zidită de locuitorĭ, nu se scie când; are 440 leĭ venit; de cea-l-altă îngrijesc enoriaşiĭ, iar ca deservenţĭ sunt: 1 preot şi 1 cântăreţ la amêndouĕ.

Are o *şcólă mixtă*, fundată în 1891 de A. Mavrodin, cu 1 învĕţător şi 89 elevĭ înscrişĭ (35 fete), 20 promovaţĭ (2 fete), 1892—93.

Calitatea pământuluĭ este mijlocie, fiind nisipos, argilos, de munte; ca *cultură* a pământuluĭ, comuna are: 881 hect. arabil, 954 hect. imaş, 150 hect. pădurĭ, 17 hect. viĭ, 95 hect. fâneţe, 25 hect. neproductiv, iar în privinţa *întinderiĭ* şi *produceriĭ* semănăturilor pe 1892 avem: 416 hect. grâŭ cu 8666 hl., 30 hect. orz cu 420 hl., 5 hect. ovĕz cu 80 hl., 430 hect. porumb cu 8600 hl.

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 59 pluguri, 1 móră cu aburĭ; *crescerea vitelor*, avênd: 3028 capete, din carĭ 296 boĭ, 129 vacĭ, 21 caĭ, 59 epe, 2338 oĭ, 56 capre, 129 rămătorĭ; *industria* este simplă; est în comună 1 cojocar, 1 măcelar; *comerţul* e activ şi constă în importul de coloniale, postavurĭ de haine, ţesăturĭ, instrumente agricole, şi în exportul de cereale, vite şi lemnărie brută; *transportul* productelor se face prin gara oraşuluĭ Râmnicu-Sărat, la 18 km. spre răsărit de comună; maĭ sunt şi 2 comercianţĭ, din carĭ 1 băcan şi 1 cârciumar.

Căile de comunicaţie, sunt drumurĭ vicinale: 1. spre Mărgăritescĭ-Câmpulungeanca-Valea

Sălcieĭ; 2. spre Buda; 3. spre Pardoşĭ-Grebăn-Râmnicu-Sărat; 4. spre Racoviţenĭ-Vadu-Sorescilor-Buzĕŭ.

Budgetul. Comuna are 190 contribuabilĭ; veniturile sunt de 1710 leĭ, iar cheltuelile sunt de 1676 leĭ 45 banĭ, remânând 33 leĭ 55 banĭ; contribuţiunile sunt de 4220 leĭ 37 banĭ.

Portul e cel ţărănesc.

Aci e sediul *companieĭ a 8 a* din reg. IX Dorobanţĭ, R.-Sărat.

Valea-Sălcieĭ, comună rurală în plaiul Râmnic, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Călnăŭ.

Şĭ-a luat *numele* de la délul Sălcieĭ, la pólele căruia este aşeḑată.

Este *aşeḑată* în partea apusană a judeţuluĭ, la 28 kilom. spre Nord-Vest de oraşul R.-Sărat, şi în partea de miaḑă-ḑi a plaiuluĭ la 16 km., spre Sud de com. Dumitrescĭ, reşedinţa plaiuluĭ; comune învecinate sunt: Câmpulungénca la 8 km., Buda, Mărgăritescĭ şi Pardoşĭ la 9 km., Valea Raţeĭ la 12 km.

Se *mărginesce* la răsărit cu com. Buda şi Chiojdenĭ, de carĭ se desparte prin délul Călnăuluĭ, la apus cu com. Sărulescĭ (jud. Buzĕŭ), despărţită prin vârful Cumetriĭ; la miaḑă-nópte cu Jiţia şi Bisoca despărţită prin muntele Dinuluĭ, şi la miaḑă-ḑi cu Mărgăritescĭ, despărţită prin délul Valea Sălcieĭ.

Este o com. din *reg. délurilor*, este brăsdată la miaḑă-nópte de muntele *Dinu* saŭ *Ţuţuia*, *Ulmuşor*, *Fundul Câlnăŭ*; la răsărit délurile *Câlnăŭ*, *Modrenĭ*, *Spide*, *Poiana Păruluĭ*, *Dimasu*, *Aliman*, la Sud délul *Valea Sălcieĭ*, la apus culmea Câmpulungénca cu vêrfurile *Cumĕtra*, *Carpen*, *Goicel*; ca vale e frumósa vâlcea *Tatu Cimpoiaş*.

Rîurile carĭ o udă sunt: *Câlnăŭ*, prin mijloc de la Nord la Sud, *Joriscea*, *Hârjea Chironescilor* şi *Modrenĭ*, la răsărit; maĭ sunt 9 puţurĭ (3—5 metri adâncime), 42 fântânĭ (1—5 m. adâncime).

Clima comuneĭ este sănătósă şi temperată; ómeniĭ voinicĭ şi frumoşĭ.

Suprafaţa comuneĭ este de 4550 hect., din carĭ 75 hect. vatra comuneĭ, 475 ale locuitorilor, 4000 ale proprietăţeĭ particulare.

Populaţia comuneĭ e de 162 familiĭ, cu 728 suflete; după sex: 360 bărbaţĭ şi 368 femeĭ; după starea civilă: 324 căsătoriţĭ, 373 necăsătoriţĭ, 31 văduvĭ; după cultură: 33 sciŭ carte; toţĭ românĭ.

Comuna are o *biserică* cu

hramul *Adormirea Maicii Domnului*, începută la 1847, sub Bibescu Vodă, de marele pitar Ion Popescu și soția sa Maria; la 1848 isbucnind revoluția, s'a întrerupt lucrarea, la 1850 s'a reluat din nou și s'a sfîrșit și sfințit în 1851, Septembre 8, de către locuitorĭ, sub Știrbeĭ Vodă; este îngrijită de comună, și ca deservenți are: 1 preot, 1 cântăreț și 1 paracliser.

Comuna are 1 *școlă* mixtă, într'un local cu chirie al comuneĭ, cu 1 învățător și 36 elevĭ înscrișĭ (5 fete), 13 promovațĭ, (1892—93).

Calitatea pămêntuluĭ este mijlocie, fiind în mare parte muntos; ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are: 354 hect. arabile, 1398 hect. imaș, 2000 pădure, 8 hect. viĭ, 240 hect. fânețe; iar în privința *întindereĭ* și *producereĭ* semănăturilor pe 1892, avem: 140 hect. grâŭ cu 1105 hl. (8 hl. de 1 hect.), 190 hect. porumb cu 2280 hl. (10 hl. de 1 hect.), 12 hect. alac cu 120 hl. (10 hl. de 1 hect.), 12 hect. orz cu 84 hl. (7 hl. de 1 hect.).

Ocupațiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd 5 plugurĭ, 1 mașină de treerat, 1 móră cu aburĭ; *crescerea vitelor*, fiind în comună 1621 capete, din carĭ: 218 boĭ, 163 vacĭ, 18 caĭ, 22 epe, 1082 oĭ, 45 capre și 73 rămătorĭ; *industria* e simplă, domestică; *comerțul* este activ și constă în importul de instrumente agricole, vestminte gata, cereale, și în exportul vitelor, lemnelor; *transportul* se face prin gara Râmnicu-Sărat, la 27 kilom. spre răsărit; maĭ sunt și 2 cârciumarĭ.

Căile de comunicație sunt căĭ vicinale: 1. spre Buda; 2. spre Jitia-Chiojdenĭ-Bisoca; 3. spre Mărgăritescĭ; 4. spre Dumitrescĭ.

Budgetul.—Comuna are 138 contribuabilĭ; veniturile sunt de 1338 leĭ 22 banĭ, iar cheltuelile sunt de 1335 leĭ 22 banĭ; contribuțiile comuneĭ sunt de 2835 leĭ 12 banĭ.

Portul din acéstă comună e: Bărbațiĭ pórtă sucmane de casă, lungĭ și scurte, cojóce, ciórici, căciulĭ; opincĭ; — femeile aŭ stricătorĭ, zăbune scurte, sucmane, tuslucĭ, marame și sărbătórea pun și fes, opincĭ și cipicĭ.

Ruine. Pe pârîul Jorisce, se găsesc nisce zidurĭ ce nu par a fi naturale; zidurile sunt de construcție solidă și bine executată, se crede că există după timpul tătarilor; tot aci s'aŭ găsit și banĭ vechĭ.

Valea-Sălcieĭ, sat în plaiul Răm-

nic, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Valea Sălcieĭ; şĭ-a luat numele de la împrejurarea că înainte de a se stabili locuitoriĭ aci, locul era acoperit cu un cuhalm (crâng) de sălciĭ; e aşeḑat în partea de Sud-Vest a comuneĭ, la pólele déluluĭ Valea Sălcieĭ, şi pe malul drept al rîuluĭ Călnăŭ; are o întindere cam de 43 hect., şi cu o populaţie de 114 familiĭ, carĭ cuprind 516 suflete, din carĭ 108 contribuabilĭ, 30 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ; are o biserică cu 1 preot, 1 cântăreţ şi 1 paracliser; tot aci e şi şcóla comuneĭ.

Vânturósa, dél însemnat în plasa Râmnicu de sus, comuna Băbenĭ, se desface din délul Băbénca, brăsdéză nordul comuneĭ, se întinde printre pâraiele Valea Dedulescilor şi Isvorul Babeĭ, se sfîrşesce în pâriul Baba; e acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Vârsătura Bălţeĭ-albe, pâriŭ în plasa Gradiscea, în partea de miaḑă-nópte a comuneĭ, format din ploĭ şi pâraiele ce se scurg într'ênsa, şi se varsă în Balta-albă, spre răsărit.

Vârstele, munte însemnat în plaiul Râmnicu, com. Bisoca, în partea de Nord a eĭ, se desface din muntele Om; e acoperit cu pădurĭ şi cu păşunĭ; vara se fac stâne de oĭ

Vârzaru, pâriŭ în plasa Marginea de sus, isvorăsce din délul cel păduros, Gurguiatu, trece prin pădurea Vărzărescĭ şi schitul Vărzărescĭ, udă partea de Nord a comuneĭ şi merge de se varsă în pâriul Dulce, pe drépta luĭ. Valea sa e fórte frumósă, mărginită de o parte şi de alta de pădurĭ şi poeniţe cu un aspect admirabil.

Vărzărescĭ, schit în plasa Marginea de sus, comuna Slobozia, situat în partea de apus a comuneĭ, pe pâriul cu acelaş nume, şi lângă lacul saŭ heleşteul Vărzărescĭ; e zidit în anul 1644 de Radu Vărzăru vel armaş (fost ministru de rĕsboĭ) al luĭ Mateĭ Basarab; la început a fost metoh al Mitropolieĭ din Bucurescĭ. Se administréză de un stareţ, ajutat de un un consiliŭ economic şi de un altul duhovnicesc; monachiĭ sunt în numĕr de 20, maĭ toţĭ bătrânĭ şi infirmĭ.

Vărzărescĭ -heleşteul schituluĭ, un mic heleşteŭ de ½ pogon, făcut de călugăriĭ schituluĭ Vărzărescĭ; produce ştiucă şi cara-

cudă măruntă, ce se consumă de călugurĭ şi locuitorilĭ comuneĭ Slobozia.

Vărzărescĭ, pădure în plasa Marginea de sus, comuna Slobozia, lângă schitul Vărzărescĭ, de unde şĭ-a luat numele; are 675 hect., din carĭ 25 ale Statuluĭ (după biuroul silvic 1015 hect., din carĭ 15 ale Statuluĭ); esenţe sunt: stejar, fag, plop, jugastru.

Vêrtişcoiŭ, comună rurală în plasa Oraşuluĭ, pe malul drept al rîuluĭ Milcov.

Este *aşeḑată* în partea de miaḑă-nópte a judeţuluĭ, la 46 kilometri de oraşul Râmnicu-Sărat şi în partea nordică a plăşiĭ, la 16 km. spre Nord-Vest de comuna Cotescĭ, reşedinţa plăşiĭ. Comune învecinate sunt: Broştenĭ la 2 kilom., Faraóne, Câmpinénca la 9 km., Bonţescĭ la 10 km

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu oraşul Odobescĭ (jud. Putna), de care se desparte prin rîul Milcov, la răsărit cu comuna Câmpinénca, la apus cu comuna Broştenĭ, de care se desparte prin délul Teiuşul, şi la miaḑă-ḑi cu comuna Faraónele, despărţită prin pârîul Valea Dreji.

Este o comună maĭ mult din câmpuluĭ, numaĭ la partea apusană se întind ramificaţiile déluluĭ Teiuşuluĭ, şi délul Capreĭ.

Rîul *Milcov* o udă la miaḑănópte de la Vest la Est şi afluentul sĕŭ pârîul *Valea Drejiĭ* la miaḑă-ḑi şi răsărit; maĭ are şi 2 iazurĭ ale morilor, carĭ se desfac din rîul Milcov.

Clima comuneĭ este sănătósă şi temperată.

Cătunele carĭ o compun sunt următórele: *Rotărescĭ*, reşedinţa la apus, *Vêrtişcoiŭ* la miaḑă-ḑi, *Oltenĭ* la răsărit, *Beciu* tot la apus.

Suprafaţa comuneĭ este de 2460 hect, din carĭ 180 hect. ocupate de vatra satelor, restul ale locuitorilor şi proprietăţilor private (nu mi s'a dat ţifrele).

Populaţia comuneĭ e de 560 familiĭ, carĭ cuprind 1565 suflete; după sex: 772 bărbaţĭ, 754 femeĭ; după starea civilă: 305 căsătoriţĭ, 812 necăsătoriţĭ, 126 văduvĭ; după cultură; 25 sciŭ carte; toţĭ romănĭ ortodoxĭ.

Are 3 *bisericĭ:* 1. una în cătunul Rotărescĭ, cu hramul *Cuviósa Paraschiva*, *sf. Niculae* şi *Schimbarea la faţă*, fundată în 1868, 20 Maĭ, de un óre-care Nicolae Papa Ión cu soţia sa Agapia, cu fiul lor Christache şi Gheorghe Dinu, dându-i se numele de biserica corporaţiuniĭ Vinarilor din oraşul Brăila,

s'a sfinţit la 1873, sub Vodă Carol, are un venit de 490 leĭ, 1 cântăreţ şi 1 preot, care servesce şi la cele-l'alte douĕ; 2. biserica din cătunul Oltenĭ, cu hramul *Sf. Voevoḑĭ*, fundată în anul 1860, 10 Maĭ, de Ión Caramel şi soţia sa Profira, reparată de locuitorĭ în 1886, cu un venit de 231 leĭ 60 banĭ, are 1 cântăreţ; 3. bis. din cât. Vêrtişcoiŭ numită şi *Bónta*, cu hramul *Adormirea Maicĭ Domnuluĭ*, n'are inscripţiĭ, bătrâniĭ spun că e fórte vechie, şi că vechimea trece de 200 anĭ; la inceput a fost schit călugăresc, cum se vede din ruinele chiliilor.

In comună e o *şcólă* mixtă, fundată în 1881 de N. I. Agapie; are 1 învĕţător şi 121 elevĭ inscrişĭ, din carĭ 42 promovaţĭ.

Calitatea pământuluĭ este bună; ca *cultură* a pământuluĭ, comuna are 606 hect. arabile, 100 hect. imaş, 120 hect. pădure, 797 hect. viĭ, 500 hect. fêneţe, 50 hect. neproductiv; în ceea ce privesce *întinderea* şi *producerea* semănăturilor pe 1892, avem: 604 hect. porumb cu 4222 hl. (7 hl. de 1 hect.), 2½ hect. grâŭ cu 18½ hl. (7 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: puţină *agricultura*, avênd 36 plugurĭ; *crescerea vitelor*, existând în comună 1208 capete, din carĭ 184 boĭ, 48 vacĭ, 40 caĭ, 9 epe, 700 oĭ, 100 capre, 127 râmătorĭ; *industria* e simplă; sunt 11 morĭ pe apă, 1 dulgher, şi 17 poverne pentru fabricarea vinuluĭ şi rachiuluĭ; *comerţul* e activ şi constă în importul de cereale, instrumente agricole şi cele necesare pentru traĭ, şi în exportul vinuluĭ şi rachiuluĭ; *transportul* se face prin gara Focşanĭ, la 8 kilom. spre Est; maĭ sunt în comună şi 31 comerciaţĭ românĭ: 1 băcan, 11 cârciumarĭ, 2 potcovarĭ, 7 măcelarĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: 1. şoséua judeţiană: Vêrtişcoiŭ-Brăila; 2. drumul spre Faraóne-Cotescĭ-Plăinescĭ-Râmnicu-Sărat.

Budgetul. — Comuna are 297 contribuabilĭ, veniturile sunt de 14471 leĭ 11 banĭ, iar cheltuelile de 14002 leĭ 19 banĭ, remânând un excedent de 468 leĭ 92 banĭ; contribuţiile sunt: 11480 leĭ 59 banĭ.

Vêrtişcoiŭ, sat în plasa Oraşuluĭ, cătunul com. Vêrtişcoĭ, aşeḑat în partea de miaḑă-ḑi a comuneĭ, la 4 km. spre Sud-Est de cătunul de reşedinţă, Rotărescĭ; are o întindere de 75 hect. şi cu o populaţie de 162 familiĭ cu 679 suflete, 100 contribuabilĭ, 5 sciŭ

carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ; are o biserică la care servesce preotul din Rotărescĭ.

Vêrtişcoiŭ, vechiŭ piket cu No. 25, spre hotarul Moldoveĭ, în plasa Oraşuluĭ, com. Vêrtişcoiŭ, aḑĭ han pe drumul ce duce la Focşanĭ.

Vernescului -Salhanaua, vechiŭ piket cu No 27, spre hotarul Moldoveĭ, pe rîul Milcov, în plasa Oraşuluĭ, comuna Vêrtişcoiŭ, aḑĭ e han.

Vieĭ -Marginea, vechiŭ piket cu No. 81, spre hotarul Moldoveĭ, in plasa Marginea de jos, com. Hângulescĭ, aḑĭ han pe drumul spre Gologan.

Viforâta, pâriŭ în plaiul Râmnicu, comuna Dumitrescĭ, isvorăsce din délul Lupanuluĭ, udă partea de apus a comuneĭ şi se varsă in rîul Motnăŭ, pe stânga luĭ.

Viile Cenuşasca, sat în plasa Marginea de jos. Veḑĭ Cenuşascăĭ -Viile.

Viişóra, dél in plaiul Râmnicu, comuna Buda, se desface din délul Cătăuţ, brăsdéză partea apusană a comuneĭ; este acoperit cu pădurĭ.

Viişóra, pâriŭ în plaiul Râmnic, com. Chiojdenĭ, isvorăsce din délul Viişóra, udă partea de răsărit a comuneĭ, şi se varsă în rîul Râmnicu-Sărat, pe drépta luĭ, maĭ jos de cătunul Chiojdeniĭ marĭ.

Viişóra, pădure în plaiul Râmnicu, com. Buda, în partea de apus a comuneĭ, pe délul Viişóra; ţine de circumscripţia VII silvică, ocolul Băbenĭ, e o diviziune a intinseĭ pădurĭ, Buda.

Vintilă-Vodă lacu luĭ, lac in plaiul Râmnicu, comuna Bisoca.— Veḑĭ Lacu luĭ Vintilă-Vodă.

Vintilésca, sat în în plaiul Râmnic, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Buda; şĭ-a luat numele de la pădurea Vintilésca, e aşeḑat în partea de apus a comuneĭ, pe pólele munteluĭ Pietrile-fetei, la 2400 m. spre Nord-Vest de cătunul de reşedinţă, Jitia din dél; are o intindere de 100 hect., cu o populaţie de 40 familiĭ, cu 203 locuitorĭ, 38 contribuabilĭ, 9 sciŭ carte, toţĭ românĭ.

Viróga, numele a maĭ multor păraie, formate de ploĭ şi de scurgerile lacurilor; aşa sunt: *Viróga*, în comuna Câinenĭ, se varsă in rîul Buzĕŭ; *Viróga*, în

comuna Boldu, servesce de scurgere laculuĭ Balta-Albă (nu balta cu apă minerală); *Vîrôga-Amara*, din comuna Amara, servesce de scurgere laculuĭ Gherghésa, în lacul Amara; câte şĭ trele în plasa Gradiscea.

Vişa -Baba, cătunaş în plasa Gradiscea, pendinte de comuna Câinenĭ, aşeḑat spre răsărit, pe malul stâng al rîuluĭ Buzĕŭ.

Vişanĭ, comună rurală în plasa Râmnicu de jos, pe malul stâng al riuluĭ Buzĕŭ.

Şĭ-a luat *numele* de la moşia Vişanĭ.

Este *aşeḑată* în partea de miaḑă-ḑi a jud., la 32 km. spre Sud-Est de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea de miaḑă-ḑi a plăşiĭ, la 15 kilom. spre Sud-Est de comuna Bălăcénu, reşedinţa plăşiĭ; comunele învecinate sunt: Drog la 4 km., Câinenĭ la 6 km., Jârlăŭ şi Nisipurĭ la 7 kilom., Amara, Socariciŭ şi Galben la 11 km.

Se *mărginesce* la miaḑă-nópte cu com. Drog, la răsărit cu com. Câinenĭ, la apus cu comunele Jarlăŭ şi Nisipurĭ, la miaḑă-ḑi com. Filipescĭ (judeţul Brăila), de care se desparte prin rîul Buzĕŭ.

Este o comună *de câmp*, nu are délurĭ în teritoriul eĭ, afară numaĭ de malul cel înalt al Buzĕuluĭ şi icĭ colo câte-va movile, ca movila *Vişanilor* etc.

Rîul *Buzĕŭ*, udă comuna în partea de miaḑă-ḑi de la Vest la Est; maĭ e balta *Văcenĭ* saŭ Jârlăŭ saŭ Drog la Nord-Vestul comuneĭ; pe lângă acestea maĭ sunt 28 puţurĭ (3—10 m. ad.).

Clima comuneĭ este variabilă, vara este căldurósă şi însoţită de marĭ secete, iarna expusă viscolelor Crivĕţuluĭ rusesc.

Cătune altele nu maĭ are, de cât cel de reşedinţă.

Suprafaţa comuneĭ este de 7066 hect., din carĭ 36 hect. vatra comuneĭ, 973 hect. ale locuitorilor, 6010 ale propietăţeĭ private.

Populaţia e de 257 familiĭ, cu 1061 suflete; după sex: 565 bărbaţĭ, 496 femeĭ; după starea civilă: 487 căsătoriţĭ, 537 necăsătoriţĭ, 37 văduvĭ; după cultură: 76 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Comuna are o *biserică* cu hramul *sf. Nicolae* zidită în 1837 de Al. Vilava, G. Manu, Ştefan Creţulescu şi locuitorĭ; are 200 leĭ venit anual, şi ca deservenţĭ 2 preoţĭ şi 2 cântăreţĭ.

Com. are o *şcólă* mixtă, fundată de comună, cu 1 învĕţător,

şi 85 elevĭ înscrişĭ (din carĭ 21 fete), 37 promovaţĭ (1892—93).

Calitatea pămêntuluĭ e bună, fiind bine udată; ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are: 4478 hect. arabile, 559 hect. imaş, 10 hect. pădure, 569 hect. neproductiv; iar în privinţa *întinderiĭ* şi *producerilĭ* semănăturilor pe 1892, avem: 1880 hect. grâŭ cu 7320 hl. (4 hl. de 1 hect.), 840 hect. secară cu 4200 hl. (5 hl. de 1 hect.), 200 hect. orz cu 800 hl. (4 hl de 1 hect.), 1768 hect. porumb cu 10.688 hl. (6 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd şi 155 pluguri, 1 maşină de secerat şi o móră cu aburĭ; *crescerea vitelor*, fiind în comună: 2878 capete, din carĭ 672 boĭ, 484 vacĭ, 300 caĭ, 123 epe, 1550 oĭ, 149 râmătorĭ; *industria* este simplă; *comerţul* constă în importul de coloniale, instrumente agricole, şi în exportul de cereale; *transportul* se face prin staţia Făureĭ (jud. Brăila), la 15 km. spre Sud-Vest; maĭ sunt şi 22 comercianţĭ (din carĭ 1 strein), din aceştia 6 sunt cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt drumurĭ vicinale spre: 1. Drog-Galben-Bălăcénu-Râmnicu-Sărat; 2. spre Câinenĭ; 3. spre Nisipurĭ.

Budgetul. Comuna are 382 contribuabilĭ, veniturile sunt de 6309 leĭ 66 banĭ, iar cheltuelile de 6068 leĭ 50 banĭ, remânând un excedent de 241 leĭ 16 banĭ; contribuţiile sunt 11.927 leĭ 08 banĭ.

Vişanĭ, o parte din balta Drog, ce intră pe teritoriul comuneĭ Vişanĭ, în întindere de 500 pog. proprietate a Statuluĭ, cu un venit de 500 leĭ; produce mult pesce, ca albişóră şi caracudă măruntă, ce se consumă în comună şi localităţile vecine.

Vlădulésca, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comune Gologan, şĭ-a luat numele de la moşia Vlădulésca; este aşeţat i câmp, spre răsărit, la 5850 m. spre Est de cătunul de reşedinţă; are 40 hect. întindere, şi o populaţie de 14 familiĭ, cu 83 suflete, 14 contribuabilĭ, 14 sciĭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Voetin, com. rurală în plasa Marginea de sus, pe pârîul Coţatcu.

Şĭ-a luat *numele* de la un fost propietar Robescu-Voetinénu.

Este *aşeţată* în mijlocul judeţuluĭ, la 12 km. spre Nord-Est de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea de Sud a plăşiĭ, la 14 km. de com. Plănescĭ, reşedinţa plă-

şiĭ. Comunele învecinate sunt: Sihle la 7 km., Bogza la 8 km., Bălescĭ şi Puescĭ la 9 km.

Se *mărginesce* la Nord cu Sihlele şi Bogza, la răsărit cu Bălescĭ, la apus cu Slobozia, la miadă-ḑi cu Ştubeĭ şi Râmnicu-Sărat.

Este o comună *de câmp*, nu are délurĭ însemnate pe teritoriul eĭ.

Pârîul *Coţatcu* o udă la Nord, şi forméză balta *Voetin* saŭ Robescu; maĭ are 38 puţurĭ (15—25 m. adânc.).

Clima comuneĭ e variabilă, vara căldurĭ marĭ şi secete, iarna frig şi viscole.

Cătune afară de cel de reşedinţă, nu maĭ are.

Suprafaţa comuneĭ e de 2465 hectare, din carĭ 65 hect. vatra comuneĭ, 550 hect. ale locuitorilor, 1850 hect. ale proprietăţeĭ private.

Populaţia e de 200 familiĭ, cu 850 suflete; după sex: 440 bărbaţĭ, 410 femeĭ; după starea civilă: 160 căsătoriţĭ, 669 necăsătoriţĭ, 21 văduvĭ; după cultură: 102 sciŭ carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Comuna are o *biserică* cu hramul *Adormirea Maicii Domnului* (15 August), zidită în anul 1808 de Asanache Robescu; are un venit de 280 leĭ, dat de comună, cu 1 preot, 1 cântăreţ şi 1 paracliser.

Comuna are o *şcólă* de băeţĭ, fundată de locuitoriĭ comuneĭ în anul 1847, cu 1 învĕţător şi 54 elevĭ înscrişĭ (din carĭ 9 fete), (1892—93).

Calitatea pământuluĭ este fórte bună, maĭ ales pentru agricultură şi păşunĭ; ca *cultură* a pământuluĭ, comuna are: 1600 hect. arabile, 200 hect. imaş, 150 hect. fâneţe şi 250 hect. neproductiv; iar în privinţa *intinderii* şi *producerii* semănăturilor pe 1892, avem tabloul următor: 590 hect. grâŭ cu 11.800 hl., (20 hl. de 1 hect.), 450 hect. orz cu 9000 hl. (20 hl. de 1 hect.), 350 hectare porumb cu 6340 hl. (18 hl. de 1 hect.), 70 hect. secară cu 1400 hl. (20 hl. de 1 hect.), 50 hect. orz cu 1000 hl. (20 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor maĭ însemnate, sunt: *agricultura*, avĕnd pentru acésta şi 101 plugurĭ, 1 maşină de semănat, 1 de secerat; *crescerea vitelor*, fiind în comună 1909 capete, din carĭ 480 boĭ, 401 vacĭ, 30 caĭ, 92 epe, 1784 oĭ, 122 râmătorĭ; *industria* e simplă, cea domestică; *comerţul* e activ şi constă în importul de instrumente agricole, coloniale, haine gata, şi în exportul cerealelor şi vite-

şi 85 elevĭ înscrişĭ (din carĭ 21 fete), 37 promovaţĭ (1892—93).

Calitatea pămêntuluĭ e bună, fiind bine udată; ca *cultură* a pămêntuluĭ, comuna are: 4478 hect. arabile, 559 hect. imaş, 10 hect. pădure, 569 hect. neproductiv; iar în privinţa *întinderiĭ* şi *producerilĭ* semănăturilor pe 1892, avem: 1880 hect. grâŭ cu 7320 hl. (4 hl. de 1 hect.), 840 hect. secară cu 4200 hl. (5 hl. de 1 hect.), 200 hect. orz cu 800 hl. (4 hl de 1 hect.), 1768 hect. porumb cu 10.688 hl. (6 hl. de 1 hect.).

Ocupaţiile locuitorilor sunt: *agricultura*, avênd şi 155 pluguri, 1 maşină de secerat şi o móră cu aburĭ; *crescerea vitelor*, fiind în comună: 2878 capete, din carĭ 672 boĭ, 484 vacĭ, 300 caĭ, 123 epe, 1550 oĭ, 149 râmătorĭ; *industria* este simplă; *comerţul* constă în importul de coloniale, instrumente agricole, şi în exportul de cereale; *transportul* se face prin staţia Făureĭ (jud. Brăila), la 15 km. spre Sud-Vest; maĭ sunt şi 22 comercianţĭ (din carĭ 1 strein), din aceştia 6 sunt cârciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt drumurĭ vicinale spre: 1. Drog-Galben-Bălăcénu-Râmnicu-Sărat; 2. spre Câinenĭ; 3. spre Nisipurĭ.

Budgetul. Comuna are 382 contribuabilĭ, veniturile sunt de 6309 leĭ 66 banĭ, iar cheltuelile de 6068 leĭ 50 banĭ, remănând un excedent de 241 leĭ 16 banĭ; contribuţiile sunt 11.927 leĭ 08 banĭ.

Vişanĭ, o parte din balta Drog, ce intră pe teritoriul comuneĭ Vişanĭ, în întindere de 500 pog. proprietate a Statuluĭ, cu un venit de 500 leĭ; produce mult pesce, ca albişóră şi caracudă măruntă, ce se consumă în comună şi localităţile vecine.

Vlădulésca, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Gologan, şĭ-a luat numele de la moşia Vlădulésca; este aşeḑat în câmp, spre răsărit, la 5850 m. spre Est de cătunul de reşedinţă; are 40 hect. întindere, şi o populaţie de 14 familiĭ, cu 83 suflete, 14 contribuabilĭ, 14 sciutori de carte; toţĭ românĭ ortodoxĭ.

Voetin, com. rurală în plasa Marginea de sus, pe pârîul Coţatcu.

Şĭ-a luat *numele* de la un fost propietar Robescu-Voetinénu.

Este *aşeḑată* în mijlocul judeţuluĭ, la 12 km. spre Nord-Est de oraşul Râmnicu-Sărat, şi în partea de Sud a plăşiĭ, la 14 km. de com. Plănescĭ, reşedinţa plă-

rul şi pârîul Vulturul, brăsdéză partea de apus a comuneĭ, se sfîrşesce în pârîul Baba; e acoperit cu pădurĭ întinse şi păşunĭ bogate.

Vulturului-valea, pârîŭ în plasa Râmnicu de jos, comuna Băbenĭ, isvorăsce din délul Baba, udă partea de apus a comuneĭ, curge d'alungul délului Vulturul, şi merge de se aruncă în pârîul Isvorul Baba, pe drépta luĭ.

Z.

Zăplazĭ, sat în plasa Râmnicu de sus, cătunul comuneĭ Grebăn; şĭ-a luat numele de la moşneniĭ Zăplăzenĭ, ce s'aŭ stabilit aci. E aşeḑat în partea de miaḑănópte a comuneĭ, la 4 km. spre Nord de cătunul de reşedinţă, Grebăn, pe pârîul Orévu, la pólele délului Fântâna Turculuĭ; are o întindere de 54 hectare, cu o populaţie de 50 familiĭ, ce cuprind 119 suflete, 29 contribuabilĭ; 15 sciŭ carte.

Zăplazĭ, pădure în plasa Râmnicu de sus, com. Grebăn, cât. Zăplazĭ, propietate a d-luĭ Ghica, în întindere de 1187 hect. (1000 hect. după biuroul silvic); avênd ca esenţe principale: gorun, fag, carpen şi jugastru.

Zidiu, numire vechie a comuneĭ şi a cătunuluĭ Costienii de jos.

Zidul luĭ Doni. Sub acest nume se înţeleg nisce ruine, în plasa Marginea de jos, comuna Hângulescĭ, în partea de apus a eĭ, la 6½ km. spre Vest, pe marginea laculuĭ Leica, dând chiar numele de Zidu, uneĭ părţĭ din acest lac. Ruinele sunt ale uneĭ case şi unuĭ beciŭ boltit, zidite din cărămidă; beciul s'a astupat din causa vechimeĭ. Din bătrânĭ se spune că ele aŭ fost casele celuĭ d'întâiŭ propietar numit Doni, care pe vremea luĭ era mare Vornic, că acest Doni prindea ómenĭ de pe drum, îĭ jefuia, îĭ ţinea 3 ḑile nemâncaţĭ şi nebăuţĭ şi apoĭ îĭ omora. — Autorităţile voind să-l prindă, l'aŭ găsit spânzurat, saŭ după alţiĭ sinucis prin otravă; casele luĭ aŭ fost dărâmate; şi astăḑĭ chiar trecătoriĭ privesc cu órecare gróză aceste zidurĭ părăsite, amintindu-şĭ de ororile ce

[illegible] în [illegible], pe când [illegible]

[illegible] Leica, [illegible] de jos, co[illegible] numit ast-fel [illegible] *lui Doni*, [illegible] marginea luĭ; [illegible] albișoră, ce se [illegible] tate.

[illegible] în plasa Mar[illegible] comuna Hângu[illegible] la piciórele rui[illegible] *Doni*, de la care [illegible]; fostă proprie[illegible] Doni, aḑĭ e a co[illegible]

[illegible] în plasa Râmnicu de [illegible] comuneĭ Costieniĭ [illegible] luat numele de la [illegible] lângă care e așe[illegible] în partea de apus [illegible] la 300 m. de cătunul [illegible] Costieniĭ de jos; [illegible] și populația luĭ sunt [illegible] cătunul de reședință. [illegible] de jos, cătun.

[illegible] în plasa Râmnicu de [illegible] Costieniĭ de jos, că[illegible] e format de pârîul [illegible] parte a pârîuluĭ [illegible], așeḑată în par[illegible] a comuneĭ, cu o

întindere de 8 hectare; produce crap, caracudă și albișóră, ce se vinde și se consumă în localitate; este proprietate particulară.

Zilisce, sat în plasa Marginea de sus, cătunul comuneĭ Slobozia-Ciorăscĭ; în vechime se maĭ numia și Slobozia-Zilisceĭ, de la propietatea Ziliștenca; este așeḑat în partea de răsărit a comuneĭ, în câmp, la 2 km. spre Sud-Est de cătunul de reședință Ciorăscĭ; are o întindere de 1100 hect., cu o populație de 57 familiĭ, carĭ cuprind 254 suflete, din carĭ 60 contribuabilĭ și 13 numaĭ sciŭ citi și scrie.

Zoița saŭ **Joița**, sat în plasa Râmnicu de jos, cătunul comuneĭ Costieniĭ marĭ. In vechime se numia *Odaia Toplicénuluĭ*, de la un vechiŭ proprietar Toplicénu; numele de aḑĭ îl are de la moșia Statuluĭ Zoița saŭ Joița. — Este așeḑat în partea de apus a comuneĭ, în câmp, la 800 metri spre Vest de reședința comuneĭ, Costieniĭ mari și la 100 metri spre răsărit de calea ferată; are o întindere de 540 hect., cu o populațiune de 161 familiĭ, ce cuprind 500 suflete, (în aceste date sunt cuprinse și acele ale cătunașuluĭ

Curcuiaţi, ce ţine tot de comuna Costieniĭ mariĭ); are o biserică.

Zoiţa, staţie de drum de fer, în plasa Râmnicu de jos, comuna Costieniĭ mariĭ, cătunul Zoiţa, la 151 km. de la Bucurescĭ, şi la 12 km. de Râmnicu-Sărat; este antrepozitul comunelor Costieniĭ mariĭ, Costieniĭ de jos, Socariciu, Bălăcénu, Sălcióra, Gherghésa şi Slobozia-Galben.

Zoiţa saŭ **Cremenea**, pădure în plasa Râmnicu de jos, comuna Costieniĭ mariĭ, în întindere de 8 hect.; adĭ însă exploatată.

DICŢIONARE GEOGRAFICE

PREMIATE

1. Pentru judeţul **Botoşanĭ** (D-nii V. C. Nadejde şi I. Ţiţu)
2. „ „ **Ialomiţa** (D-nu D. Provian)
3. „ „ **Neamţu** (D-nu N. Mateescu)
4. „ „ **Tecuciŭ** (Cincu)
5. „ „ **Teleorman** (D-nu P. Georgescu)
6. „ „ **Tulcea** (G. G. Dănescu)

DICŢIONARE GEOGRAFICE

PREMIATE ŞI TIPĂRITE

1. Pentru judeţul **Argeş** (G. I. Lahovari)
2. „ „ **Bacăŭ** (D-na H. Racoviţă) tipărit cu cheltuiala A. S. R. Prinţuluĭ Ferdinand al Romănieĭ.
3. „ „ **Botoşanĭ** (V. C. Nădejde şi I. Ţiţu)
4. „ „ **Brăila** (J. Delescu, B. Demetreccu, N. Valcu)
5. „ „ **Buzeŭ** (B. Iorgulescu) tipărit cu spesele Majestăţei Sale Regeluĭ.
6. „ „ **Covurluĭ** (M. Pacu)
7. „ „ **Dolj** (Doamnele Ana Cumbary şi M. Manoil)
8. „ „ **Dorohoĭ** (N. F. Dubaŭ)
9. „ „ **Dîmboviţa** (Conduratianu)
10. „ „ **Fălciu** (C. Chiriţă)
11. „ „ **Gorj** (Col. Vasiliu Năsturel)
12. „ „ **Iaşĭ** (C. Chiriţă)
13. „ „ **Ilfov** (C. Alessandrescu)
14. „ „ **Mehedinţĭ** (N. D. Spineanu)
15. „ „ **Muscel** (C. Alessandrescu)
16. „ „ **Oltu** (C. Alessandrescu şi G. Sfinţescu)
17. „ „ **R.-Sărat** (Gr. G. Dănescu)
18. „ „ **Roman** (P. Condrea)
19. „ „ **Romanaţĭ** (C. Locusteanu)
20. „ „ **Suceava** (D. Seraftm Ionescu) tipărit cu spesele Domeniilor Coróne)
21. „ „ **Tutova** (P. Condrea)
22. „ „ **Vasluĭ** (C. Chiriţă)
23. „ **Vlaşca** (A. Remuş)
24. „ „ **Vâlcea** (C. Alessandrescu)

ARY

ed on

DR 281 .R3 D2
Dictionarul geografic, statist
Stanford University Libraries
3 6105 041 167 722

Stanford University Libraries
Stanford, California

Return this book on or before date due.